

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

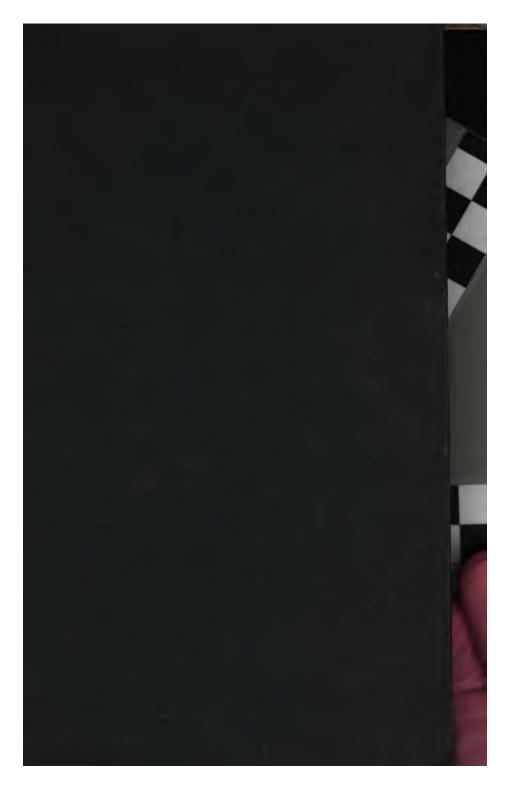
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

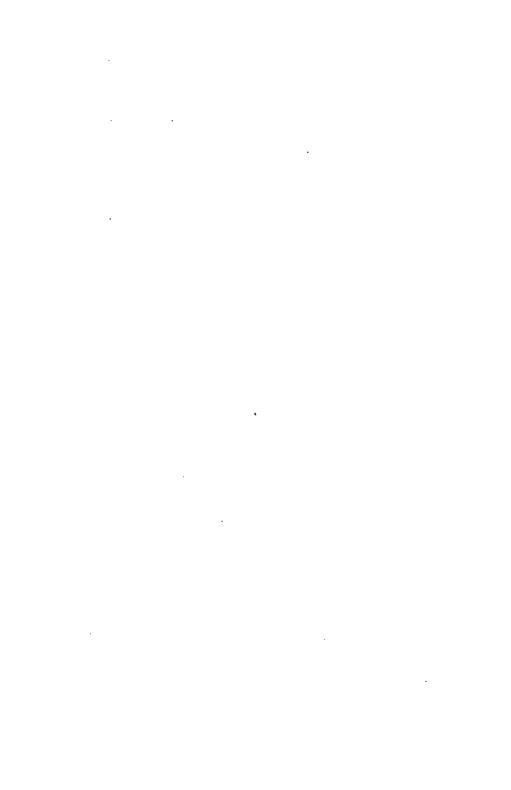
About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

Strabo

STRABONIS

GEOGRAPHICA

RECENSUIT

INDICEM GEOGRAPHICUM ET HISTORICUM

ADJECT

GUSTAVUS KRAMER

EDITIO MINOR

VOLUMEN II

BEROLINI

PROSTAT IN LIBRARIA FRIDERICI NICOLAI

MDCCCLII.

G87 S86 1852 V.2

ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΤΟΥ ΈΝΛΕΚΑΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΛ.

Το ένδέκατον ἄρχεται μὲν τῆς Ασίας, τοῦ *δὲ* Τανάιδος ἀπὸ τῶν C. 490 ἀρχτικῶν μερῶν ἄνωθεν ἀρχομένου διαιρεῖν τὴν Εὐρώπην τῆς Ασίας. Α. 750 περιέχει δὲ τὸ βιβλίον καὶ τὰ παρακείμενα ἔθνη ταῖς ἀρχαῖς αὐτοῦ πρὸς τῆ ἀνατολῆ καὶ μεσημβρία, ῆ καὶ Ασία ἐστί. ἔστι δὲ τῆδε ἔθνη βάρβαρα τὰ τῷ βιβλίω ἐγκείμενα, ὅσοα παροικεῖ τὸ Καυκάσιον ὅρος, ἐν οῖς Αμαζόνες τε καὶ Μασσαγέται, Σκύθαι καὶ Αλβανοί καὶ Ἰβηρες, Βακτριανοί, Κάσπιοι, Μῆδοι, Πέρσαι, Αρμενίαι δύο ἕως τῆς Μεσοποταμίας ἔχει δὲ καὶ Τρωγλοδύτας καὶ Ἡνιόχους οῦτω λεγόμενα ἔθνη, καὶ Σκηπτούχους, Σοάνας, Ασσυρίους, Πολυφάγους, Ναβιανούς, Σιρακούς, Ταπύρους. ἐπεμνήσθη δὲ Ἰάσονος καὶ Μηδείας καὶ ὧν ἔκτισαν πόλεων Ἐτι δὲ Ξέρξου καὶ Μιθριδάτου καὶ Αλεξάνδρου τοῦ Φεσίνος.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ENAEKATON.

CAPUT I.

- 1. Τη δ' Εὐρώπη συνεχής ἐστιν ἡ Ασία, κατὰ τὸν Τάναϊν συνάπτουσα αὐτης περὶ ταύτης οὐν ἐφεξης ἡητέον, διελόντας φυσικοῖς τισιν ὅροις τοῦ σαφοῦς χάριν. ὅπερ οὐν Ἐρατοσθένης ἐφ' ὅλης τῆς οἰκουμένης ἐποίησε, τοῦθ' ἡμῖν ἐπὶ τῆς Ασίας ποιητέον.
- Ο γὰρ Ταῦρος μέσην πως διέζωκε ταύτην τὴν ἤπειρον, Α. 751
 ἀπὸ τῆς ἐσπέρας ἐπὶ τὴν ἔω τεταμένος, τὸ μὲν αὐτῆς ἀπολείπων πρὸς βορρᾶν, τὸ δὲ μεσημβρινόν. καλοῦσι δὲ αὐτῶν οἱ

Strabo. II.

Ελληνες το μεν εντός τοῦ Ταύρου, τὸ δε έκτός. εἴρηται δε ταῦθ' ἡμῖν καὶ πρότερον, ἀλλ' εἰρήσθω καὶ νῦν ὑπομνήσεως χάριν.

- 3. Πλάτος μὲν οὖν ἔχει τὸ ὅρος πολλαχοῦ καὶ τρισχιλίων σταδίων, μῆκος δ' ὅσον καὶ τὸ τῆς Ἀσίας, τεττάρων που μυριάδων καὶ πεντακισχιλίων, ἀπὸ τῆς Ῥοδίων περαίας ἐπὶ τὰ ἄκρα τῆς Ἰνδικῆς καὶ Σκυθίας πρὸς τὰς ἀνατολάς.
- 4. Διήρηται δ' είς μέρη πολλά καὶ ονόματα περιγραφαίς καὶ μείζοσι καὶ ἐλάττοσιν ἀφωρισμένα. ἐπεὶ δ' ἐν τῷ τοσούτω πλάτει τοῦ όρους ἀπολαμβάνεταί τινα έθνη, τὰ μέν C. 491 ἀσημότερα, τὰ δὲ καὶ παντελώς γνώριμα (καθάπερ ή Παρθυαία καὶ Μηδία καὶ Αρμενία καὶ Καππαδοκών τινες καὶ Κίλιπες καὶ Πισίδαι), τὰ μὲν πλεονάζοντα 1 τοῖς προσβόροις μέρεσιν ένταῦθα τακτέον, τὰ δ' έν τοῖς νοτίοις εἰς τὰ νότια, καὶ τὰ ἐν μέσφ δὲ τῶν ὀρῶν κείμενα διὰ τὰς τῶν ἀέρων ὁμοιότητας πρός βορράν πως θετέον ψυγροί γάρ είσιν, οί δὲ νότιοι θερμοί. και των ποταμών δε αι ρύσεις ένθένδε ούσαι πάσαι σγεδόν τι είς τάναντία, αί μεν είς τα βόρεια, αί δ' είς τὰ νότια μέρη (τά γε πρώτα, κὰν ὕστερόν τινες ἐπιστρέφωσι πρός άνατολάς ή δύσεις), έγουσί τι εύφυες πρός τὸ τοῖς όρεσιν όρίοις χρησθαι κατά την είς δύο μέρη διαίρεσιν της Άσίας. καθάπεο καὶ ή θάλαττα ή έντὸς Στηλών, ἐπ' εὐθείας πως ούσα ή πλείστη τοῖς όρεσι τούτοις, ἐπιτηδεία γεγένηται πρὸς Α. 752 τὸ δύο ποιείν ἡπείρους, τήν τε Εὐρώπην καὶ την Αιβύην, όριον
 - 5. Τοῖς δὲ μεταβαίνουσιν ἀπὸ τῆς Εὐρώπης ἐπὶ τὴν Ἀσίαν ἐν τῆ γεωγραφία τὰ πρὸς βορρᾶν ἐστι πρῶτα τῆς εἰς δύο διαιρέσεως ، ὥστε ἀπὸ τούτων ἀρκτέον. αὐτῶν δὲ τούτων πρῶτά ἐστι τὰ περὶ τὸν Τάναϊν, ὅνπερ τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας ὅριον ὑπεθέμεθα. ἔστι δὲ ταῦτα τρόπον τινὰ χερρονησίζοντα: περιέχεται γὰρ ἐκ μὲν τῆς ἑσπέρας τῷ ποταμῷ τῷ Τανάιδι καὶ τῆ Μαιώτιδι μέχρι τοῦ Βοσπόρου καὶ τῆς τοῦ Εὐξείνου παραλίας, τῆς τελευτώσης εἰς τὴν Κολγίδα · ἐκ δὲ τῶν ἄρκτων

τῷ 'Ωκεανῷ μέγρι τοῦ στόματος τῆς Κασπίας θαλάττης' ἔω-

άμφοῖν οὖσα ἀξιόλογον.

^{1.} fort. lgd. πλησιάζοντα, omisso postea έν.

θεν δὲ αὐτῆ ταύτη τῆ θαλάττη μέχρι τῶν μεθορίων τῆς τε Αλβανίας καὶ τῆς Αρμενίας, καθ' ἄ ὁ Κῦρος καὶ ὁ Αράξης ἐκδιδοῦσι ποταμοί, ὁέοντες ὁ μὲν διὰ τῆς Αρμενίας, Κῦρος δὲ διὰ τῆς Ἰβηρίας καὶ τῆς Αλβανίας ἐκ νότου δὲ τῆ ἀπὸ τῆς ἐκβολῆς τοῦ Κύρου μέχρι τῆς Κολχίδος, ὅσον τρισχιλίων οὕση σταδίων ἀπὸ θαλάττης ἐπὶ θάλατταν, δι' Αλβανῶν καὶ Ἰβήρων, ὅστε ἰσθμοῦ λόγον ἔχειν. οἱ δ' ἐπὶ τοσοῦτον συναγαγόντες τὸν ἰσθμόν, ἐφ' ὅσον Κλείταρχος, ἐπίκλυστον φήσας ἔξ ἑκατέρου τοῦ πελάγους, οὐδ' ἀν λόγον ἀξιοῦντο. Ποσειδώνιος δὲ χιλίων καὶ πεντακοσίων εἴρηκε τὸν ἰσθμόν, ὅσον καὶ τὸν ἀπὸ Πηλουσίου ἰσθμὸν ἐς τὴν Ἐρυθράν: δοκῶ δέ, φησί, μὴ πολὸ διαφέρειν μηδὲ τὸν ἀπὸ τῆς Μαιώτιδος εἰς τὸν Ωκεανόν.

6. Οὐα οίδα δέ, πῶς ἄν τις περὶ τῶν ἀδήλων αὐτῷ πιστεύσειε, μηδὲν εἰκὸς ἔχοντι εἰπεῖν περὶ αὐτῶν, ὅταν περὶ τῶν φανερῶν οὖτω παραλόγως λέγη, καὶ ταῦτα φίλος Πομπηίφ γεγονῶς τῷ στρατεύσαντι ἐπὶ τοὺς Ἰβηρας καὶ τοὺς Αλβανοὺς C. 492 μέχρι τῆς ἐφ' ἐκάτερα θαλάττης, τῆς τε Κασπίας καὶ τῆς Κολχικῆς. φασὶ γοῦν ἐν Ῥόδῳ γενόμενον τὸν Πομπήιον, ἡνίκα ἐπὶ Λ. 753 τὸν ληστρικὸν πόλεμον ἐξῆλθεν (εὐθὺς δ' ἔμελλε καὶ ἐπὶ Μιθριδάτην ὁρμήσειν καὶ τὰ μέχρι τῆς Κασπίας ἔθνη), παρατυχεῖν διαλεγομένω τῷ Ποσειδωνίω, ἀπιόντα δ' ἐρέσθαι, εἴ τι προστάττει, τὸν δ' εἰπεῖν:

αίεν άριστεύειν καὶ ύπείροχον ἔμμεναι ἄλλων. προστίθει δε τούτοις, ὅτι καὶ τὴν ἱστορίαν συνέγραψε τὴν περὶ αὐτόν. διὰ δὴ ταῦτα ἐχρῆν φροντίσαι τὰληθοῦς πλέον τι.

7. Δεύτερον δ' αν είη μέρος τὸ ὑπὲρ τῆς Τρχανίας θαλάττης, ἢν Κασπίαν χαλοῦμεν, μέχρι τῶν κατ' Ινδοὺς Σκυθῶν. τρίτον δὲ μέρος τὸ συνεχὲς τῷ λεχθέντι ἰσθμῷ καὶ ἀεὶ τὰ ἔξῆς τούτῷ καὶ ταῖς Κασπίαις πύλαις, τῶν ἐντὸς τοῦ Ταύρου καὶ τῆς Εὐρώπης ἐγγυτάτω· ταῦτα δ' ἐστὶ Μηδία καὶ Αρμενία καὶ Καππαδοκία καὶ τὰ μεταξύ. τέταρτον δ' ἡ ἐντὸς Άλυος γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῷ τῷ Ταύρῷ καὶ ἐκτὸς ὅσα εἰς τὴν χερρόνησον ἐμπίπτει, ἢν ποιεῖ ὁ διείργων ἰσθμὸς τήν τε Ποντικὴν καὶ τὴν Κιλικίαν θάλασσαν. τῶν δὲ ἄλλων, τῶν ἔξω τοῦ Ταύρου, τήν τε Ίνδικὴν τίθεμεν καὶ τὴν Αριανὴν μέχρι τῶν ἐθνῶν τῶν καθηκόντων πρός τε τὴν κατὰ Πέρσας θά-

λατταν καὶ τὸν ἀράβιον κόλπον καὶ τὸν Νείλον καὶ πρὸς τὸ Αἰγύπτιον πέλαγος καὶ τὸ Ἰσσικόν.

CAPUT II.

- 1. Οὕτω δὲ διαχειμένων, τὸ πρῶτον μέρος οἰκοῦσιν ἐκ μὲν τῶν πρὸς ἄρκτον μερῶν καὶ τὸν Ὠκεανὸν Σκυθῶν τινὲς νομάδες καὶ ἀμάζοικοι, ἐνδοτέρω δὲ τούτων Σαρμάται, καὶ οὖτοι Σκύθαι, Ἅορσοι καὶ Σιρακοί, μέχρι τῶν Καυκασίων ὀρῶν ἐπὶ μεσημβρίαν τείνοντες, οἱ μὲν νομάδες, οἱ δὲ καὶ σκηνῖται καὶ γεωργοί περὶ δὲ τὴν λίμνην Μαιῶται πρὸς δὲ τῷ θαλάττη τοῦ Βοσπόρου τὰ κατὰ τὴν Ἁσίαν ἐστὶ καὶ ἡ Σιν-
- Α. 754 δική · μετὰ δὲ ταύτην Αχαιοί καὶ Ζυγοί καὶ Ἡνίοχοι, Κερκέται τε καὶ Μακροπώγωνες. ὑπέρκειτται δὲ τούτων καὶ τὰ τῶν Φθειροφάγων στενά · μετὰ δὲ τοὺς Ἡνιόχους ἡ Κολχίς, ὑπὸ τοῖς Καυκασίοις ὄρεσι κειμένη καὶ τοῖς Μοσχικοῖς. ἐπεὶ δ' ὅριον ὑπόκειται τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ασίας ὁ Τάναϊς ποταμός, ἐντεῦθεν ἀρξάμενοι τὰ καθ' ἔκαστα ὑπογράψομεν.
- 2. Φέρεται μεν ουν από των αρχτικών μερών, ου μην ώς αν κατά διάμετρον αντίρρους τῷ Νείλφ, καθάπερ νομίζουσιν C. 493 οί πολλοί, άλλα έωθινώτερος έχείνου, παραπλησίως έχείνω τὰς άργας άδήλους έγων άλλα τοῦ μεν πολύ τὸ φανερόν, γώραν διεξιόντος πάσαν εὐεπίμικτον καὶ μακρούς ἀνάπλους έγοντος. τοῦ δὲ Τανάιδος τὰς μὲν ἐκβολὰς ἴσμεν (δύο δ' εἰσὶν εἰς τὰ άρκτικώτατα μέρη της Μαιώτιδος, έξήκοντα σταδίους άλλήλων διέχουσαι), τοῦ δ' ὑπὲρ τῶν ἐκβολῶν ὀλίγον τὸ γνώριμόν έστι διά τὰ ψύγη καὶ τὰς ἀπορίας τῆς γώρας, ας οἱ μὲν αὐτόχθονες δύνανται φέρειν, σαρξί και γάλακτι τρεφόμενοι νομαδικώς, οἱ δ' άλλοεθνεῖς οὐχ ὑπομένουσιν. άλλως τε οἱ νομάδες δυσεπίμικτοι τοις άλλοις όντες και πλήθει και βία διαφέροντες αποκεκλείκασιν, εί καί τι πορεύσιμον της γώρας έστιν η εί τινας τετύγηκεν ανάπλους έγων ὁ ποταμός, από δὲ τῆς αίτίας ταύτης οἱ μὲν ὑπέλαβον τὰς πηγὰς ἔγειν αὐτὸν ἐν τοῖς Καυκασίοις όρεσι, πολύν δ' ένεχθέντα έπὶ τὰς άρκτους, εἰτ' άναστρέψαντα εκβάλλειν είς την Μαιώτιν τούτοις δε όμοδοξεί καὶ Θεοφάνης ὁ Μιτυληναίος οἱ δ' ἀπὸ τῶν ἄνω μερῶν τοῦ Ίστρου φέρεσθαι σημείον δὲ φέρουσιν οὐδὲν τῆς πόροω-

θεν ούτω φύσεως καὶ ἀπ' ἄλλων κλιμάτων, ὥσπερ οὐ δυνατον ον καὶ ἐγγύθεν καὶ ἀπὸ τῶν ἄρκτων.

- 3. Έπὶ δὲ τῷ ποταμῷ καὶ τῷ λίμτη πόλις ὁμώτυμος οἰ- Α. 755 κεῖται Τάταϊς, κτίσμα τῶν τὸν Βόσπορον ἐχόντων Ελλήνων τεωστὶ μὲν οὖν ἔξεπόρθησεν αὐτὴν Πολέμων ὁ βασιλεὺς ἀπειθοῦσαν. ἦν δ' ἐμπόριον κοινὸν τῶν τε Ασιανῶν καὶ τῶν Εὐρωπαίων νομάδων καὶ τῶν ἐκ τοῦ Βοσπόρου τὴν λίμτην πλεόντων, τῶν μὲν ἀνδράποδα ἀγόντων καὶ δέρματα καὶ εἴ τι ἄλλο τῶν νομαδικῶν, τῶν δ' ἐσθῆτα καὶ οἶνον καὶ τάλλα, ὅσα τῆς ἡμέρου διαίτης οἰκεῖα, ἀντιφορτιζομένων. πρόκειται δ' ἐν ἐκατὸν σταδίοις τοῦ ἐμπορίου τῆσος Αλωπεκία, κατοικία μιγάδων ἀνθρώπων ἔστι δὲ καὶ ἄλλα νησίδια πλησίον ἐν τῷ λίμτη. διέχει δὲ τοῦ στόματος τῆς Μαιώτιδος εὐθυπλοοῦσι ἐπὶ τὰ βόρεια δισχιλίους καὶ διακοσίους σταδίους ὁ Τάναϊς, οὐ πολὺ δὲ πλείους εἰσὶ παραλεγομένφ τὴν γῆν.
- 4. Έν δὲ τῷ παράπλῳ τῷ παρὰ γῆν πρῶτον μέν ἐστιν ἀπὸ τοῦ Τανάιδος προϊοῦσιν ἐν ὀκτακοσίοις σταδίοις ὁ μέγας καλούμενος 'Ρομβίτης, ἐν ῷ τὰ πλεῖστα άλιεύματα τῶν εἰς ταριχείας ἰχθύων ' ἔπειτα ἐν ἄλλοις ὀκτακοσίοις ὁ ἐλάσσων 'Ρομβίτης [καὶ] ἄκρα, ἔχουσα καὶ αὐτὴ άλιείας ἐλάττους ' ἔχουσι δὲ οἱ μὲν πρότερον νησία ὁρμητήρια, οἱ δ' ἐν τῷ μικρῷ 'Ρομβίτη αὐτοί εἰσιν οἱ Μαιῶται ἐργαζόμενοι ' οἰκοῦσι γὰρ ἐν τῷ παράπλῳ τούτῳ παντὶ οἱ Μαιῶται, γεωργοὶ μέν, οὐχ ἦττον C. 494 δὲ τῶν νομάδων πολεμισταί. διήρηνται δὲ εἰς ἔθνη πλείω, τὰ μὲν πλησίον τοῦ Τανάιδος ἀγριώτερα, τὰ δὲ συνάπτοντα τῷ Βοσπόρῳ χειροήθη μᾶλλον. ἀπὸ δὲ τοῦ μικροῦ 'Ρομβίτου στάδιοί εἰσιν ἔξακόσιοι ἐπὶ Τυράμβην καὶ τὸν ἀντικείτην ποταμόν: εἰθ' ἑκατὸν καὶ εἴκοσιν ἐπὶ τὴν κώμην τὴν Κιμμερικήν, ἤτις ἐστὶν ἀφετήριον τοῖς τὴν λίμνην πλέουσιν ἐν δὲ τῷ παράπλῳ τούτῳ καὶ σκοπαί τινες λέγονται Κλαζομενίων.
- 5. Το δε Κιμμερικόν πόλις ην πρότερον επί χερρονήσου Α. 756 ίδρυμένη, τον ισθμόν τάφρφ και χώματι κλείουσα εκέκτηντο δ' οι Κιμμέριοι μεγάλην ποτε εν τῷ Βοσπόρφ δύναμιν, διόπερ και Κιμμερικός Βόσπορος ωνομάσθη. οὖτοι δ' εἰσὶν οι τοὺς τὴν μεσόγαιαν οἰκοῦντας εν τοῖς δεξιοῖς μέρεσι τοῦ Πόντου μέχρι Ἰωνίας ἐπιδραμόντες. τούτους μεν οὖν εξήλασαν ἐκ

των τόπων Σκύθαι, τοὺς δὲ Σκύθας Ελληνες οἱ Παντικάπαιον καὶ τὰς ἄλλας οἰκίσαντες πόλεις τὰς ἐν Βοσπόρφ.

- 6. Εἰτ' ἐπὶ τὴν Αχίλλειον κώμην εἴκοσιν, ἐν ἦ τὸ Αχιλλέως ἱερόν ἐνταῦθα δ' ἐστὶν ὁ στενώτατος πορθμὸς τοῦ στόματος τῆς Μαιώτιδος, ὅσον εἴκοσι σταδίων ἢ πλειόνων, ἔχων ἐν τῇ περαία κώμην τὸ Μυρμήκιον †πλησίον δ' ἐστὶ τοῦ Ἡρακλείου ¹ καὶ τὸ Παρθένιον.
- Έντεῦθεν δ' ἐπὶ τὸ Σατύρου μνῆμα ἐνενήκοντα στάδιοι τοῦτο δ' ἐστὶν ἐπ' ἄκρας τινὸς χωστὸν ἀνδρὸς τῶν ἐπιφανῶς δυναστευσάντων τοῦ Βοσπόρου.
- 8. Πλησίον δὲ κώμη Πατραεύς, ἀφ' ἦς ἐπὶ κώμην Κοροκονδάμην ἑκατὸν τριάκοντα: αὕτη δ' ἐστὶ τοῦ Κιμμερικοῦ καλουμένου Βοσπόρου πέρας. καλεῖται δὲ οὕτως ὁ στενωπὸς ἐπὶ τοῦ στόματος τῆς Μαιώτιδος ἀπὸ τῶν κατὰ τὸ Αχίλλειον καὶ τὸ Μυρμήκιον στενῶν διατείνων μέχρι πρὸς τὴν Κοροκονδάμην καὶ τὸ ἀντικείμενον αὐτῆ κώμιον τῆς Παντικαπαίων τῆς, [φ̄] ὅνομα Ακρα, ἐβδομήκοντα σταδίων διειργόμενον πορθμφ: μέχρι γὰρ δεῦρο καὶ ὁ κρύσταλλος διατείνει, πηττομένης τῆς Μαιώτιδος κατὰ τοὺς κρυμούς, ὥστε πεζεύεσθαι. ἄπας δ' ἐστὶν εὐλίμενος ὁ στενωπὸς οὐτος.
- 9. Υπέρχειται δὲ τῆς Κοροπονδάμης εὐμεγέθης λίμνη, ῆν καλοῦσιν ἀπ' αὐτῆς Κοροπονδαμῖτιν: ἐπδίδωσι δ' ἀπὸ δέκα στα-δίων τῆς κώμης εἰς τὴν θάλατταν: ἐμβάλλει δὲ εἰς τὴν λίμνην ἀπορρώς τις τοῦ Αντικείτου ποταμοῦ, καὶ ποιεῖ νῆσον περί-
- Α. 757 κλυστόν τινα ταύτη τε τῆ λίμνη καὶ τῆ Μαιώτιδι καὶ τῷ ποταμῷ. τινὲς δὲ καὶ τοῦτον τὸν ποταμὸν "Υπανιν προσαγορεύουσι, καθάπερ καὶ τὸν πρὸς τῷ Βορυσθένει.
- 10. Εἰσπλεύσαντι δ' εἰς τὴν Κοροπονδαμῖτιν η τε ΦαναγοC. 495 ρία ἐστί, πόλις ἀξιόλογος, καὶ Κῆποι καὶ Ερμώνασσα καὶ τὸ Απάτουρον, τὸ τῆς Αφροδίτης ἱερόν· ὧν ἡ Φαναγορία καὶ οἱ Κῆποι κατὰ τὴν λεχθεῖσαν νῆσον ἴδρυνται, εἰσπλέοντι ἐν ἀριστερᾳ, αἱ δὲ λοιπαὶ πόλεις ἐν δεξιᾳ πέραν Ὑπάνιος ἐν τῆ Σινδικῆ, ἐστι δὲ καὶ Γοργιπία ἐν *δὲ* τῆ Σινδικῆ, τὸ βασίλειον τῶν Σινδῶν πλησίον θαλάττης, καὶ Αβοράκη, τοῖς δὲ

^{1.} fort. scribendum to Houndsion.

του Βοσπόρου δυνάσταις ύπήχοοι όντες απαντές Βοσπορανοί καλούνται καὶ έστι των μέν Εύρωπαίων Βοσπορανών μητρόπολις το Παντικάπαιον, των δ' Ασιανών το Φαναγόρειον (καλείται γὰρ καὶ ούτως ἡ πόλις), καὶ δοκεῖ τῶν μὲν ἐκ τῆς Μαιώτιδος και της ύπερκειμένης βαρβάρου κατακομιζομένων έμπόριον είναι τὰ Φαναγόρεια, τῶν δ' ἐκ τῆς θαλάττης ἀναφερομένων έχεισε τὸ Παντικάπαιον. ἔστι δὲ καὶ ἐν τῆ Φαναγορία της Αφροδίτης ίερον επίσημον της Απατούρου ετυμολογούσι δε τὸ επίθετον της θεοῦ μῦθόν τινα προστησάμενοι, ώς, έπιθεμένων ένταθθα τη θεφ των Γιγάντων, έπικαλεσαμένη τον Ήρακλέα κρύψειεν έν κευθμωνί τινι, είτα των Γιγάντων έκαστον δεγομένη καθ' ένα τῷ Ἡρακλεῖ παραδιδοίη δολοφονεῖν έξ ἀπάτης.

11. Τῶν Μαιωτῶν δ' εἰσὶν αὐτοί τε οἱ Σινδοὶ καὶ Δανδάριοι καὶ Τορεάται 1 καὶ Άγροι καὶ Αρρηγοί, έτι δὲ Τάρπητες, 'Οβιδιακηνοί, Σιττακηνοί, Δόσκοι, άλλοι πλείους' τούτων δ' είσὶ καὶ οἱ Ασπουργιανοί, μεταξύ Φαναγορίας οἰκοῦντες καὶ Γοργιπίας ἐν πεντακοσίοις σταδίοις, οἶς ἐπιθέμενος Πο- Α. 758 λέμων ὁ βασιλεύς ἐπὶ προσποιήσει φιλίας, οὐ λαθών ἀντεστρατηγήθη και ζωγρία ληφθείς απέθανε. των τε συμπάντων Μαιωτών των Ασιανών οἱ μεν ύπηκουον των τὸ έμπόριον έγόντων τὸ έν τῷ Τανάιδι, οἱ δὲ τῶν Βοσπορανῶν τοτὲ δ' αφίσταντο άλλοτ' άλλοι, πολλάκις δ' οί των Βοσπορανών ήγεμόνες καὶ τὰ μέγρι τοῦ Τανάιδος κατείγον, καὶ μάλιστα οί ύστατοι, Φαρνάκης καὶ Άσανδρος καὶ Πολέμων. Φαρνάκης δέ ποτε καὶ τὸν "Υπανιν τοῖς Δανδαρίοις ἐπαγαγεῖν λέγεται διά τινος παλαιάς διώρυγος, άνακαθάρας αὐτήν, [καί] κατακλύσαι την χώραν.

12. Μετά δε την Σινδικήν και την Γοργιπίαν επί τη θαλάττη ή των Αγαιών καὶ Ζυγών καὶ Ήνιόγων παραλία, τὸ πλέον αλίμενος και ορεινή, του Κανκάσου μέρος ούσα. ζώσι δε από των κατά θάλατταν ληστηρίων, ακάτια έγοντες λεπτά, στενά και κούφα, όσον άνθρώπους πέντε και είκοσι δεγόμενα, σπάνιον δε τριάχοντα δέξασθαι τούς πάντας δυνάμενα κα-

^{1,} vid. lgd. Topérau

- λοῦσι δ' αὐτὰ οἱ Έλληνες καμάρας. φασὶ δ' ἀπὸ τῆς Ἰάσονος στρατιᾶς τοὺς μὲν Φθιώτας Αχαιοὺς τὴν ἐνθάδε Αχαΐαν οἰ
 C. 496 κίσαι, Λάκωνας δὲ τὴν Ἡνιοχίαν, ὧν ἦρχον Ῥέκας καὶ Αμφίστρατος, οἱ τῶν Διοσκούρων ἡνίοχοι, καὶ τοὺς Ἡνιόχους ἀπὸ τούτων εἰκὸς ώνομάσθαι. τῶν δ' οὖν καμαρῶν στόλους κατασκευαζόμενοι καὶ ἐπιπλέοντες τοτὲ μὲν ταῖς ὁλκάσι, τοτὲ δὲ χώρα τινὶ ἢ καὶ πόλει θαλαττοκρατοῦσι. προσλαμβάνουσι δ' ἔσθ' ὅτε καὶ οἱ τὸν Βόσπορον ἔχοντες, ὑφόρμους χορηγοῦν-
- Α. 759 τες καὶ ἀγορὰν καὶ διάθεσιν τῶν ἀρπαζομένων ἐπανιόντες δὲ εἰς τὰ οἰκεῖα χωρία, ναυλοχεῖν οὐκ ἔχοντες, ἀναθέμενοι τοῖς ὥμοις τὰς καμάρας ἀναφέρουσιν ἐπὶ τοὺς δρυμούς, ἐν οἶσπερ καὶ οἰκοῦσι, λυπρὰν ἀροῦντες γῆν καταφέρουσι δὲ πάλιν, ὅταν ἢ καιρὸς τοῦ πλεῖν. τὸ δ' αὐτὸ ποιοῦσι καὶ ἐν τῆ ἀλλοτρία, γνώριμα ἔχοντες ὑλώδη χωρία, ἐν οἶς ἀποκρύψαντες τὰς καμάρας αὐτοὶ πλανῶνται πεζῆ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν ἀνδραποδισμοῦ χάριν. ἀ δ' ὰν λάβωσιν ἐπίλυτρα ποιοῦσι ράδίως, μετὰ τοὺς ἀνάπλους μηνύοντες τοῖς ἀπολέσασιν. ἐν μὲν οὖν τοῖς δυναστευομένοις τόποις ἐστί τις βοήθεια ἐκ τῶν ἡγεμόνων τοῖς ἀδικουμένοις ἀντεπιτίθενται γὰρ πολλάκις καὶ κατάγουσιν αὐτάνδρους τὰς καμάρας ἡ δ' ὑπὸ Ῥωμαίοις ἀβοηθητοτέρα ἐστὶ διὰ τὴν ὀλιγωρίαν τῶν πεμπομένων.
 - 13. Τοιούτος μεν ό τούτων βίος δυναστεύονται δε καὶ οὐτοι ὑπὸ τῶν καλουμένων Σκηπτούχων καὶ αὐτοὶ δε οὐτοι ὑπὸ τυράννοις ἢ βασιλεῦσίν εἰσιν. οἱ γοῦν Ἡνίοχοι τέτταρας εἰχον βασιλέας, ἡνίκα Μιθριδάτης ὁ Εὐπάτωρ, φεύγων ἐκ τῆς προγονικῆς εἰς Βόσπορον, διήει τὴν χώραν αὐτῶν καὶ αὕτη μεν ἦν πορεύσιμος αὐτῷ, τῆς δε τῶν Ζυγίων ἀπογνοὺς διά τε δυσχερείας καὶ ἀγριότητας τῷ παραλία χαλεπῶς ἥει, τὰ πολλὰ ἐμβαίνων ἐπὶ τὴν θάλατταν, ἔως ἐπὶ τὴν τῶν Αχαιῶν ἡκε καὶ προσλαβόντων τούτων ἐξετέλεσε τὴν ὁδὸν τὴν ἐκ Φάσιδος, οὐ πολὺ τῶν τετρακισχιλίων λείπουσαν σταδίων.
 - 14. Εὐθὺς δ' οὖν ἀπὸ τῆς Κοροπονδάμης πρὸς ἕω μὲν ὁ πλοῦς ἐστιν. ἐν δὲ σταδίοις ἐκατὸν ὀγδοήποντα ὁ Σινδικός ἐστι λιμὴν καὶ πόλις, εἶτα ἐν τετραποσίοις τὰ παλούμενα Βατά, κώμη καὶ λιμήν, καθ' ὁ μάλιστα ἀντικεῖσθαι δοκεῖ πρὸς νότον ἡ Σινόπη ταύτη τῆ παραλία, καθάπερ ἡ Κάραμβις εἴη-

ται τοῦ Κριοῦ μετώπφ ἀπὸ δὲ τῶν Βατῶν ὁ μὲν Άρτεμί- Α. 760 δωρος την Κερκετών λέγει παραλίαν, ύφόρμους έγουσαν καί κώμας, όσον επί σταδίους οκτακοσίους και πεντήκοντα είτα την των Αγαιών σταδίων πενταχοσίων, είτα την των Ηνιόγων χιλίων, είτα τὸν Πιτυούντα τὸν μέγαν τριακοσίων έξήχοντα μέγοι Διοσκουριάδος, οἱ δὲ τὰ Μιθριδατικά συγγρά- C. 497 ψαντες, οίς μαλλον προσεκτέον, Άγαιους λέγουσι πρώτους, είτα Ζυγούς, είτα Ήνιόγους, είτα Κερκέτας και Μόσγους και Κόλγους και τους ύπερ τούτων Φθειροφάγους και Σοάνας και άλλα μικρά έθνη τὰ περί τὸν Καύκασον, κατ' ἀρχάς μέν οὖν ή παραλία, καθάπερ είπον, έπι την έω τείνει και βλέπει πρός νότον, ἀπὸ δὲ τῶν Βατῶν ἐπιστροφὴν λαμβάνει κατὰ μικρόν, είτ' άντιπρόσωπος γίνεται τῆ δύσει καὶ τελευτά πρὸς τὸν Πιτυούντα και την Διοσκουριάδα: ταύτα γάρ τὰ γωρία της Κολγίδος συνάπτει τη λεγθείση παραλία. μετά δὲ τὴν Διοσκουοιάδα ή λοιπή της Κολγίδος έστι παραλία και ή συνεγής Τραπεζούς, καμπήν άξιόλογον ποιήσασα: είτα είς εύθείαν ταθείσά πως πλευράν την τά δεξιά τοῦ Πόντου ποιοῦσαν, τὰ βλέποντα προς άρκτον, άπασα δ' ή των Άγαιων και των άλλων παραλία μέγρι Διοσκουριάδος καὶ τῶν ἐπ' εὐθείας πρὸς νότον ἐν τη μεσογαία τόπων ύποπέπτωκε τῷ Καυκάσφ.

15. Έστι δ' όρος τοῦτο ὑπερκείμενον τοῦ πελάγους ἐκατέρου, τοῦ τε Ποντικοῦ καὶ τοῦ Κασπίου, διατειχίζον τὸν ἰσθμὸν τὸν διείργοντα αὐτά. ἀφορίζει δὲ πρὸς νότον μὲν τήν τε Αλβανίαν καὶ την Ίβηρίαν, πρός άρχτον δέ τὰ τῶν Σαρματῶν πεδία ενδενδρον δ' έστιν ύλη παντοδαπή, τή τε άλλη και τή ναυπηγησίμο. φησί δ' Έρατοσθένης ύπὸ τῶν ἐπιγωρίων καλεῖσθαι Κάσπιον τὸν Καύκασον, ίσως ἀπὸ τῶν Κασπίων παρονομασθέντα, ἀγκῶνες δέ τινες αύτοῦ προπίπτουσιν ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν, οἱ τήν τε Ίβη- Α. 761 οίαν πεοιλαμβάνουσι μέσην καὶ τοῖς Άρμενίων όρεσι συνάπτουσι και τοις Μοσγικοίς καλουμένοις, έτι δε τῷ Σκυδίση και τῷ Παρνάδρη ταῦτα δ' ἐστὶ μέρη τοῦ Ταύρου πάντα, τοῦ ποιούντος τὸ νότιον τῆς Αρμενίας πλευρόν, ἀπερρωγότα πως έχειθεν πρός άρχτον και προσπίπτοντα μέγρι του Καυκάσου καὶ τῆς τοῦ Εὐξείνου παραλίας, τῆς ἐπὶ Θεμίσκυραν διατεινού-

σης ἀπὸ τῆς Κολγίδος.

16. Ἡ δ' οὖν Διοσχουριὰς ἐν χόλπφ τοιούτφ κειμένη καὶ τὸ ἑωθινώτατον σημεῖον ἐπέχουσα τοῦ σύμπαντος πελάγους, μυχός τε τοῦ Εὐξείνου λέγεται καὶ ἔσχατος πλοῦς τό τε παροιμιακῶς λεγθέν

είς Φᾶσιν, ένθα ναυσίν έσχατος δρόμος,

οὕτω δεῖ δέξασθαι, οὐχ ώς τὸν ποταμὸν λέγοντος τοῦ ποιήσαντος τὸ ἰάμβειον, οὐδὲ δὴ ώς τὴν ὁμώνυμον αὐτῷ πόλιν κειμένην ἐπὶ τῷ ποταμῷ, ἀλλ' ώς τὴν Κολχίδα ἀπὸ μέρους, ἐπεὶ ἀπό γε τοῦ ποταμοῦ καὶ τῆς πόλεως οὐκ ἐλάττων έξακοσίων σταδίων λείπε-

- C. 498 ται πλοῦς ἐπ' εὐθείας εἰς τὸν μυχόν. ἡ δ' αὐτὴ Διοσκουριάς ἐστι καὶ ἀρχὴ τοῦ ἰσθμοῦ τοῦ μεταξὺ τῆς Κασπίας καὶ τοῦ Πόντου καὶ ἐμπόριον τῶν ὑπερκειμένων καὶ σύνεγγυς ἐθνῶν κοινόν συνέρχεσθαι γοῦν εἰς αὐτὴν ἐβδομήκοντα, οἱ δὲ καὶ τριακόσια ἔθνη φασίν, οἰς οὐδὲν τῶν ὄντων μέλει, πάντα δὲ ἐτερόγλωττα διὰ τὸ σποράδην καὶ ἀμίκτως οἰκεῖν ὑπὸ αὐθαδείας καὶ ἀγριότητος: Σαρμάται δ' εἰσὶν οἱ πλείους, πάντες δὲ Καυκάσιοι. ταῦτα μὲν δὴ τὰ περὶ τὴν Διοσκουριάδα.
 - 17. Καὶ ἡ λοιπὴ δὲ Κολχὶς ἐπὶ τῷ θαλάττη ἡ πλείων ἐστί διαρρεῖ δ' αὐτὴν ὁ Φᾶσις, μέγας ποταμὸς ἐξ Άρμενίας τὰς ἀρχὰς ἔχων, δεχόμενος τόν τε Γλαῦχον καὶ τὸν Ίππον, ἐκ τῶν πλησίον ὀρῶν ἐκπίπτοντας ἀναπλεῖται δὲ μέχρι Σαραπανῶν, ἐρύματος δυναμένου δέξασθαι καὶ πόλεως συνοικισμόν, ὅθεν πεζεύουσιν ἐπὶ τὸν Κῦρον ἡμέραις τέτταρσι δι' άμαξιτοῦ. ἐπί-
- Α. 762 κειται δὲ τῷ Φάσιδι ὁμώνυμος πόλις, ἔμπόριον τῶν Κόλχων, τῆ μὲν προβεβλημένη τὸν ποταμόν, τῆ δὲ λίμνην, τῆ δὲ τὴν θάλατταν. ἐντεῦθεν δὲ πλοῦς ἐπ' Αμισοῦ καὶ Σινώπης τριῶν ἡμερῶν ἢ δύο διὰ τὸ τοὺς αἰγιαλοὺς μαλακοὺς εἶναι καὶ ¹ τὰς τῶν ποταμῶν ἐκβολάς. ἀγαθὴ δ' ἐστὶν ἡ χώρα καὶ καρποῖς πλὴν τοῦ μέλιτος (πικρίζει γὰρ τὸ πλέον) καὶ τοῖς πρὸς ναυπηγίαν πᾶσι ἡ πολλήν τε γὰρ ² καὶ φύει καὶ ποταμοῖς κατακομίζει, λινόν τε ποιεῖ πολὺ καὶ κάνναβιν καὶ κηρὸν καὶ πίτταν. ἡ δὲ λινουργία καὶ τεθρύληται καὶ γὰρ εἰς τοὺς ἔξω τόπους ἐπεκόμιζον, καί τινες βουλόμενοι συγγένειάν τινα τοῖς Κόλχοις πρὸς τοὺς Αἰγυπτίους ἐμφανίζειν ἀπὸ τούτων πιστοῦνται.

^{1.} vid. lgd κατά, coll. 1, 52. 2. ύλην post γάρ vid. excidisse.

ύπερχειται δε των λεγθέντων ποταμών έν τη Μοσγική το τής Λευκοθέας ίερόν, Φρίζου ίδουμα, καὶ μαντείον εκείνου, όπου πριός ού θύεται, πλούσιόν ποτε ύπάρξαν, συληθέν δε ύπο Φαρνάκου καθ' ήμας, καὶ μικρον υστερον ύπο Μιθριδάτου τοῦ Περγαμηνού. κακωθείσης γάρ γώρας,

νοσεῖ τὰ τῶν θεῶν, οὐδὲ τιμᾶσθαι θέλει, φησίν Εύριπίδης.

18. Τὸ μὲν γὰρ παλαιὸν ὅσην ἐπιφάνειαν ἔσγεν ἡ γώρα αύτη, δηλούσιν οἱ μύθοι, την Ιάσονος στοατείαν αἰνιττόμενοι προελθόντος μέγρι και Μηδίας, έτι δε πρότερον την Φρίξου. μετά δε ταύτα διαδεξάμενοι βασιλείς είς σχηπτουγίας διηρημένην έγοντες την γώραν μέσως έπραττον αύξηθέντος δε έπὶ πολύ Μιθριδάτου τοῦ Εὐπάτορος, εἰς ἐκεῖνον ἡ γώρα περιέστη. έπέμπετο δ' ἀεί τις των φίλων υπαργος καὶ διοικητής τῆς γώ- C. 499 ρας. τούτων δε ην καὶ Μοαφέρνης, ὁ τῆς μητρὸς ἡμῶν θεῖος πρός πατρός ην δ' ένθεν ή πλείστη τῷ βασιλεί πρός τὰς ναντικάς δυνάμεις ύπουργία. καταλυθέντος δὲ Μιθριδάτου, συγκατελύθη καὶ ή ὑπ' αὐτῷ πᾶσα καὶ διενεμήθη πολλοῖς "στατα δὲ Πολέμων ἔσγε τὴν Κολγίδα, κἀκείνου τελευτήσαντος ή γυνή Πυθοδωρίς πρατεί, βασιλεύουσα και Κόλγων και Τραπεζούντος και Φαρνακίας και των ύπερκειμένων βαρβάρων, περί ών Α. 763 έρουμεν έν τοις υστερον. ή δ' ούν Μοσγική, έν ή τὸ ίερόν, τριμερής έστι το μέν γάρ έγουσιν αύτης Κόλγοι, το δέ "Ιβηοες, τὸ δὲ Αρμένιοι. ἔστι δὲ καὶ πολίγνιον ἐν τῆ Ἰβηρία, Φρίξου πόλις, ή νῦν Ἰδήεσσα, εὐερκές γωρίον, ἐν μεθορίοις τῆς Κολχίδος. περί [δέ] την Διοσχουριάδα ρεί ο Χάρης ποταμός.

19. Των δε συνεργομένων εθνων είς την Διοσπουριάδα καὶ οἱ Φθειροφάγοι εἰσίν, ἀπὸ τοῦ αὐγμοῦ καὶ τοῦ πίνου λαβόντες τούνομα. πλησίον δὲ καὶ οἱ Σοάνες, οὐδὲν βελτίους τούτων τῷ πίνω, δυνάμει δὲ βελτίους, σχεδον δέ τι καὶ κράτιστοι κατά άλκην καὶ δύναμιν . δυναστεύουσι γοῦν τῶν κύκλφ, τὰ ἄκρα τοῦ Καυκάσου κατέχοντες τὰ ὑπὲρ τῆς Διοσκουριάδος βασιλέα δ' έγουσι καὶ συνέδριον ἀνδρών τριακοσίων, συνάγουσι δ', ως φασι, στρατιάν καὶ είκοσι μυριάδων άπαν γάρ έστι τὸ πλήθος μάγιμον, οὐ συντεταγμένον παρά τούτοις δὲ λέγεται καὶ χουσον καταφέρειν τοὺς χειμάρρους, ὑποδέγεσθαι

δ' αὐτὸν τοὺς βαρβάρους φάτναις κατατετρημέναις καὶ μαλλω-

ταϊς δοραϊς · ἀφ' οὖ δὴ μεμυθεῦσθαι καὶ τὸ χρυσόμαλλον δέρος · † εἰ μὴ ¹ καὶ Ἰβηρας ὁμωνύμως τοῖς ἐσπερίοις καλοῦσιν ἀπὸ τῶν ἐκατέρωθι χρυσείων. χρῶνται δ' οἱ Σοάνες φαρμάκοις πρὸς τὰς ἀκίδας θαυμαστοῖς, [ἃ] καὶ τοὺς φαρμακτοῖς τετρωμένους Α. 764 βελεσι λυπεῖ κατὰ τὴν ὀσμήν. τὰ μὲν οὖν ἀλλὰ ἔθνη τὰ πλησίον τὰ περὶ τὸν Καύκασον λυπρὰ καὶ μικρόχωρα, τὸ δὲ τῶν Ἀλβανῶν ἔθνος καὶ τὸ τῶν Ἰβήρων, ἃ δὴ πληροῖ μάλιστα τὸν λεχθέντα ἰσθμόν, Καυκάσια καὶ αὐτὰ λέγοιτ' ἄν, εὐδαίμονα δὲ γώραν ἔγει καὶ σφόδρα καλῶς οἰκεῖσθαι δυναμένην.

CAPUT III.

- Καὶ δὴ καὶ ἥ γε Ἰβηρία *καὶ* οἰκεῖται καλῶς τὸ πλέον πόλεσί τε καὶ ἐποικίοις, ὥστε καὶ κεραμωτὰς εἶναι στέγας καὶ ἀρχιτεκτονικὴν τὴν τῶν οἰκήσεων κατασκευὴν καὶ ἀγορὰς καὶ τάλλα κοινά.
- 2. Τῆς δὲ χώρας τὰ μὲν κύκλφ τοῖς Καυκασιοις ὅρεσι C. 500 περιέχεται. προπεπτώκασι γάρ, ὡς εἶπον, ἀγκῶνες ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν εὕκαρποι, περιλαμβάνοντες τὴν σύμπασαν Ἰβηρίαν καὶ συνάπτοντες πρός τε τὴν Ἀρμενίαν καὶ τὴν Κολχίδα· ἐν μέσφ δ' ἐστὶ πεδίον ποταμοῖς διάρρυτον, μεγίστφ δὲ τῷ Κύρφ· δς τὴν ἀρχὴν ἔχων ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας, εἰσβαλὼν εὐθὺς εἰς τὸ πεδίον τὸ λεχθέν, παραλαβών καὶ τὸν Ἀραγῶνα, ἐκ τοῦ Καυκάσου ἡέοντα, καὶ ἄλλα ὕδατα, διὰ στενῆς ποταμίας εἰς τὴν Ἀλβανίαν ἐκπίπτει· μεταξὸ δὲ ταύτης τε καὶ τῆς Ἀρμενίας ἐνεχθεὶς πολὺς διὰ πεδίων εὐβοτουμένων σφόδρα, δεξάμενος καὶ πλείους ποταμούς, ὧν ἐστιν ὅ τε Αλαζόνιος καὶ ὁ Σανδοβάνης καὶ ὁ Ροιτάκης καὶ Χάνης, πλωτοὶ πάντες, εἰς τὴν Κασπίαν ἐμβάλλει θάλατταν. ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Κόρος.
 - 3. Το μεν ούν πεδίον των Ίβήρων οι γεωργικώτεροι καὶ προς εἰρήνην νενευκότες οἰκοῦσιν, Άρμενιστί τε καὶ Μηδιστὶ ε΄σκευασμένοι, την δ' όρεινην οι πλείους καὶ μάχιμοι κατέχουσι, Σκυθών δίκην ζωντες καὶ Σαρματών, ώνπερ καὶ δμοροι καὶ συγγενεῖς εἰσιν ἄπτονται δ' ὅμως καὶ γεωργίας, πολλάς τε

^{1.} fort. lgd. Frioi,

μυριάδας συνάγουσιν καὶ έξ έαυτων καὶ έξ έκείνων, έπειδάν τι συμπέση θορυβώδες.

- 4. Τέτταρες δ' είσιν είς την χώραν είσβολαί μία μέν διά Σαραπανών, φρουρίου Κολγικού, και τών κατ' αὐτὸ στενών, δι' ών ὁ Φᾶσις γεφύραις έχατὸν καὶ είκοσι περατός γενόμε- Α. 765 νος διά την σχολιότητα καταρρεί τραγύς και βίαιος είς την Κολγίδα, πολλοῖς γειμάρροις κατὰ τὰς ἐπομβρίας ἐκγαραδρουμένων των τόπων. γεννάται δ' έκ των ύπερκειμένων όρων πολλαίς συμπληρούμενος πηγαίς, έν δε τοίς πεδίοις καὶ άλλους προσλαμβάνει ποταμούς, ών έστιν ο τε Γλαύκος και ο Ίππος: πληρωθείς δε και γενόμενος πλωτός έξίησιν είς τον Πόντον καὶ έγει πόλιν όμωνυμον έπ' αὐτῷ καὶ λίμνην πλησίον. ή μέν ουν έκ της Κολχίδος είς την Ίβηρίαν έμβολη τοιαύτη, πέτραις καὶ ἐρύμασι καὶ ποταμοῖς γαραδρώδεσι διακεκλεισμένη.
- 5. Έκ δέ τῶν πρὸς ἄρκτον νομάδων ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ανάβασις γαλεπή, και μετά ταύτην ποταμία στενή έπι του Αράγου ποταμού τεττάρων ήμερων όδον έγουσα έφ' ένα, φρουρεί δὲ τὸ πέρας τῆς ὁδοῦ τείγος δύσμαγον ἀπὸ δὲ τῆς Άλβανίας διὰ πέτρας πρώτον λατομητή εἴσοδος, είτα διὰ τέλματος, δ ποιεί ὁ ποταμὸς [Αλαζόνιος] ἐκ τοῦ Καυκάσου καταπίπτων. ἀπὸ δὲ τῆς Άρμενίας τὰ ἐπὶ τῷ Κύρφ στενὰ καὶ τὰ ἐπὶ τῷ Άράγφ. πρίν γάρ είς άλλήλους συμπεσείν, έγουσιν έπικειμένας πόλεις έρυμνας έπὶ πέτραις, διεγούσαις άλλήλων όσον έππαίδεκα στα- C. 501 δίους, επί μεν τω Κύρω την Αρμοζικήν, επί δε θατέρω Σευσάμορα. ταύταις δὲ ἐγρήσατο ταῖς εισβολαῖς πρότερον Πομπήιος έκ τῶν Άρμενίων όρμηθείς, καὶ μετὰ ταῦτα Κανίδιος.
- 6. Τέτταρα δε και γένη των ανθρώπων οίκει την γώραν: έν μέν καὶ πρώτον, έξ οὐ τοὺς βασιλέας καθιστάσι, κατ' άγγιστείαν τε καὶ ήλικίαν τὸν πρεσβύτατον, ὁ δὲ δεύτερος δικαιοδοτεί και στρατηλατεί. δεύτερον δε το των ιερέων, οι έπιμελούνται και των πρός τους όμόρους δικαίων τρίτον δε το των στρατευομένων καὶ γεωργούντων τέταρτον δὲ τὸ τῶν λαῶν, οί βασιλικοί δούλοί είσι, και πάντα διακονούνται τὰ πρός τὸν βίον. χοιναί δ' είσιν αύτοῖς αι κτήσεις κατά συγγένειαν, άρχει δε καὶ ταμιεύει έκάστην ὁ πρεσβύτατος. τοιοῦτοι μέν οί "Ιβηρες καὶ ή χώρα αὐτῶν.

CAPUT IV.

- Αλβανοὶ δὲ ποιμενιχώτεροι καὶ τοῦ νομαδικοῦ γένους ἐγγυτέρω, πλὴν οὐκ ἄγριοι· ταύτη δὲ καὶ πολεμικοὶ μετρίως.
 οἰκοῦσι δὲ μεταξὸ τῶν Ἰβήρων καὶ τῆς Κασπίας θαλάττης,
- Α. 766 πρὸς ἔω μὲν ἀπτόμενοι τῆς θαλάττης, πρὸς δύσιν δὲ ὁμοροῦντες τοῖς Ἰβηρσι· τῶν δὲ λοιπῶν πλευρῶν τὸ μὲν βόρειον φρουρεῖται τοῖς Καυκασίοις ὅρεσι (ταῦτα γὰρ ὑπέρκειται τῶν πεδίων, καλεῖται δὲ τὰ πρὸς τῆ θαλάττη μάλιστα Κεραύνια), τὸ δὲ νότιον ποιεῖ ἡ Άρμενία παρήκουσα, πολλή μὲν πεδιάς, πολλή δὲ καὶ ὀρεινή, καθάπερ ἡ Καμβυσηνή, καθ' ῆν ἄμα καὶ τοῖς Ἰβηρσι καὶ τοῖς Αλβανοῖς οἱ Αρμένιοι συνάπτουσιν.
- 2. Ό δὲ Κῦρος ὁ διαρρέων την Αλβανίαν καὶ οἱ ἄλλοι ποταμοὶ οἱ πληροῦντες ἐκεῖνον ταῖς μὲν τῆς γῆς ἀρεταῖς προσλαμβάνουσι, τὴν δὲ θάλατταν ἀλλοτριοῦσιν. ἡ γὰρ χοῦς προσπίπτουσα πολλὴ πληροῖ τὸν πόρον, ὅστε καὶ τὰς ἐπικειμένας νησιδας ἐξηπειροῦσθαι καὶ τενάγη ποιεῖν ἀνώμαλα καὶ δυσφύλακτα, τὴν δ' ἀνωμαλίαν ἐπιτείνουσιν αἱ ἐκ τῶν πλημμυρίδων ἀνακοπαί. καὶ δὴ καὶ εἰς στόματα δώδεκά φασι μεμερίσθαι τὰς ἐκβολάς, τὰ μὲν τυφλά, τὰ δὲ παντελῶς †ἐπιγελῶντα ' καὶ μηδὲ ὕφορμον ἀπολείποντα ' ἐπὶ πλείους γοῦν ἢ ἐξήκοντα σταδίους ἀμφικλύστου τῆς ἡιόνος οὕσης τῆ θαλάττη καὶ τοῖς ποταμοῖς, ἄπαν εἶναι μέρος αὐτῆς ἀπροσπέλαστον, τὴν δὲ χοῦν καὶ μέχρι πεντακοσίων παρήκειν σταδίων, θινώδη ποιοῦσαν τὸν αἰγιαλόν. πλησίον δὲ καὶ ὁ ἐλράξης ἐμβάλλει, τραχὺς ἐκ τῆς ἐρμενίας ἐκπίπτων ' ῆν δὲ ἐκεῖνος προωθεῖ χοῦν, πορευτὸν ποιῶν τὸ ἡεῖθρον, ταύτην ὁ Κῦρος ἀναπληροῖ.
- 3. Τάχα μεν οὖν τῷ τοιούτῳ γένει τῶν ἀνθρώπων οὐδεν C. 502 δεῖ θαλάττης· οὐδε γὰρ τῆ γῆ χρῶνται κατ' ἀξίαν, πάντα μεν *γὰρ* ἐκφερούση καρπόν, καὶ τὸν ἡμερώτατον, πᾶν δὲ φυ-
- Α. 767 τόν καὶ γὰρ τὰ ἀειθαλῆ φέρει τυγχάνει δ' ἐπιμελείας οὐδὲ μικρᾶς, ἀλλὰ τάγαθὰ ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα ἄπαντα φύονται, καθάπερ οἱ στρατεύσαντές φασι, Κυκλώπειόν τινα διηγούμενοι βίον πολλαχοῦ γοῦν σπαρεῖσαν ἄπαξ δὶς ἐκφέρειν καρπὸν ἢ

yet it you supposed commun it represents

^{1.} vid. lgd. ἐπίπλεα ὅντα.

καί τρίς, τον δε πρώτον καί πεντηκοντάγουν, άνέαστον καί ταῦτα, οὐδὲ σιδήρω τμηθείσαν, ἀλλ' αὐτοξύλω ἀρότρω. ποτίζεται δε παν το πεδίον του Βαβυλωνίου και του Αίγυπτίου μάλλον τοῖς ποταμοῖς καὶ τοῖς άλλοις ὕδασιν, ώστ' ἀεὶ ποώδη φυλάττειν την όψιν. διά δε τούτο και εύβοτόν έστι. πρόσεστι δε και το εὐάερον εκείνω μαλλον. ἄσκαφοι δε αμπελοι μένουσαι διὰ τέλους, τεμνόμεναι διὰ πενταετηρίδος, νέαι μέν διετείς έκφέρουσιν ήδη καρπόν, τέλειαι δ' αποδιδόασι τοσούτον, ωστ' άφιασιν έν τοις κλήμασι πολύ μέρος. εύερνη δ' έστί καί τὰ βοσκήματα παρ' αὐτοῖς τά τε ήμερα καὶ τὰ ἄγρια.

4. Καὶ οἱ ἄνθρωποι κάλλει καὶ μεγέθει διαφέροντες, άπλοῖ δέ καὶ οὐ καπηλικοί οὐδέ γὰο νομίσματι τὰ πολλά γοώνται, οὐδὲ ἀριθμὸν ἴσασι μείζω τῶν ἐκατόν, ἀλλὰ φορτίοις τὰς άμοιβάς ποιούνται, και πρός τάλλα δε τὰ τοῦ βίου ὁαθύμως έγουσιν. απειροι δ' είσὶ καὶ μέτρων των ἐπ' ακριβές καὶ σταθμών, καὶ πολέμου δέ καὶ πολιτείας καὶ γεωργίας ἀπρονοήτως έγουσιν. όμως δέ καὶ πεζοί καὶ ἀφ' ἵππων ἀγωνίζονται, ψιλοί

τε καὶ κατάφρακτοι, καθάπερ Άρμένιοι.

5. Στέλλουσι δε μείζω της Ίβήρων στρατιάς 1. οπλίζουσι γαρ και έξ μυριάδας πεζών, ίππέας δε δισμυρίους και δισγιλίους, όσοις πρός Πομπήιον διεκινδύνευσαν. καὶ τούτοις δὲ συμπολεμούσιν οί νομάδες πρός τους έξωθεν, ώσπερ τοις Ίβηρσι κατά τὰς αὐτὰς αἰτίας. ἄλλως δ' ἐπιγειροῦσι τοῖς ἀνθρώποις πολλάκις, ώστε και γεωργείν κωλύουσιν. άκοντισταί δέ είσι καὶ τοξόται, θώρακας έγοντες καὶ θυρεούς, περίκρανα δὲ θή- Α. 768 ρεια παραπλησίως τοις Ίβηρσιν. έστι δὲ τῆς Άλβανῶν γώρας και ή Κασπιανή, τοῦ Κασπίου έθνους ἐπώνυμος, οὐπερ και ή θάλαττα, άφανούς όντος νυνί. ή δ' έκ της Ίβηρίας είς την Άλβανίαν είσβολή διὰ τῆς Καμβυσηνῆς ἀνύδρου τε καὶ τραγείας έπὶ τὸν Άλαζόνιον ποταμόν. Θηρευτικοί δὲ καὶ αὐτοί καὶ οἱ κύνες αὐτῶν εἰς ὑπερβολήν, οὐ τέχνη μᾶλλον ἢ σπουδῆ τη περί τούτο.

6. Διαφέρουσι δὲ καὶ οἱ βασιλεῖς τυνὶ μὲν οὖν εἰς ἀπάν- C. 503 των άργει, πρότερον δε και καθ' εκάστην γλώτταν ίδια έβα-

^{1.} vid. Igd. στρατιάν.

σιλεύοντο εκαστοι. γλώτται δ' είσὶν εξ καὶ εἴκοσι αὐτοῖς δια τὸ μὴ εὐεπίμικτον πρὸς ἀλλήλους. φέρει δ' ἡ γῆ καὶ τῶν ἑρπετῶν ἔνια τῶν θανασίμων καὶ σκορπίους καὶ φαλάγγια τῶν δὲ φαλαγγίων τὰ μὲν ποιεὶ γελῶντας ἀποθνήσκειν, τὰ δὲ κλαίοντας πόθω τῶν οἰκείων.

7. Θεούς δὲ τιμῶσιν Ήλιον καὶ Δία καὶ Σελήνην, διαφερόντως δὲ τὴν Σελήνην. ἔστι δ' αὐτῆς τὸ ἱερὸν τῆς Ἰβηρίας πλησίον· ίεραται δ' άνηρ έντιμότατος μετά γε τον βασιλέα, προεστώς της ίερας γώρας, πολλης και εὐάνδρου, και αὐτης καὶ τῶν ἱεροδούλων, ὧν ἐνθουσιῶσι πολλοὶ καὶ προφητεύουσιν. δς δ' αν αύτων έπὶ πλέον κατάσγετος γενόμενος πλανάται πατά τὰς ύλας μόνος, τοῦτον συλλαβών ὁ ἱερεὺς άλύσει δήσας ίερα τρέφει πολυτελώς τον ένιαυτον έχειτον, έπειτα προαγθείς είς την θυσίαν της θεού, σύν άλλοις ίερείοις θύεται μυρισθείς. της δε θυσίας ό τρόπος ούτος έγων τις ίεραν λόγγην, ήπερ έστι νόμος άνθρωποθυτείν, παρελθών έκ τοῦ πλήθους, παίει διὰ τῆς πλευρᾶς εἰς τὴν καρδίαν, οὐκ ἄπειρος τοιούτου πεσόντος δε σημειούνται μαντειά τινα έχ του πτώματος, και είς τὸ κοινὸν αποφαίνουσι κομισθέντος δὲ τοῦ σώματος είς τι γωρίον, επιβαίνουσιν απαντες καθαρσίω γρώuevot.

8. Υπερβαλλόντως δε καὶ τὸ γῆρας τιμῶσιν Άλβανοί, καὶ τὸ τῶν ἄλλων, οὐ τῶν γονέων μόνον τεθνηκότων δε οὐγ ὅσιον

φροντίζειν οὐδὲ μεμνῆσθαι. συγκατορύττουσι μέντοι τὰ χρήματα αὐτοῖς, καὶ διὰ τοῦτο πένητες ζῶσιν, οὐδὲν πατρῷον ἔχοντες. ταῦτα μὲν περὶ Αλβανῶν. λέγεται δ' Ιάσονα μετὰ Α. 769 Άρμένου τοῦ Θετταλοῦ κατὰ τὸν πλοῦν τὸν ἐπὶ τοὺς Κόλχους ὁρμῆσαι μέχρι τῆς Κασπίας θαλάττης, καὶ τήν τε Ίβηρίαν καὶ τὴν Αλβανίαν ἐπελθεῖν καὶ πολλὰ τῆς Αρμενίας καὶ τῆς Μηδίας, ὡς μαρτυρεῖ τὰ τε Ίασόνια καὶ ἄλλα ὑπομνήματα πλείω. τὸν δὲ Άρμενον είναι ἐξ Αρμενίου πόλεως, τῶν περὶ τὴν Βοιβηίδα λίμνην μεταξὺ Φερῶν καὶ Λαρίσης: τοὺς σὺν αὐτῷ τε οἰκίσαι τήν τε Ακιλισηνὴν καὶ τὴν Συσπιρῖτιν ἔως Καλαχανῆς καὶ Αδιαβηνῆς, καὶ δὴ καὶ τὴν Αρμενίαν ἐπώνυμον καταλιπεῖν.

CAPUT V.

1. Έν δε τοις ύπερ της Άλβανίας όρεσι και τας Άμαζόνας οίχειν φασι. Θεοφάνης μέν ούν ὁ συστρατεύσας τῷ Πομπηίω καὶ γενόμενος έν τοῖς Αλβανοῖς, μεταξύ τῶν Αμαζόνων καὶ τῶν Άλβανῶν φησι Γήλας οἰκεῖν καὶ Λήγας Σκύθας, καὶ όειν ένταθθα τον Μερμάδαλιν ποταμόν τούτων τε καὶ τών Άμαζόνων ανα μέσον. άλλοι δέ, ών και ό Σκήψιος Μητρό- C. 504 δωρος καὶ Υψικράτης, οὐδὲ αὐτοὶ ἄπειροι τῶν τόπων γεγονότες, Γαργαρεύσιν όμόρους αυτάς οίκειν φασιν έν ταις ύπωρείαις ταῖς πρὸς ἄρχτον τῶν Κανχασίων ὀρῶν, ἃ καλεῖται Κεραύνια. τον μεν άλλον γρόνον καθ' αύτας αὐτουργούσας έκαστα, τά τε πρὸς ἄροτον καὶ φυτουργίαν καὶ τὰ πρὸς τὰς νομάς, καὶ μάλιστα τῶν ἵππων, τὰς δ' ἀλκιμωτάτας †τῶν ἵππων 1 κυνηγεσίαις πλεονάζειν και τὰ πολέμια άσκεῖν άπάσας δ' έπικεκαῦσθαι τὸν δεξιὸν μαστὸν έκ νηπίων, ώστε εὐπετῶς γρησθαι τώ βραγίονι πρός έκάστην γρείαν, έν δέ τοῖς πρώτοις πρός ακοντισμόν γρησθαι δέ και τόξο και σαγάρι και πέλτη, δοράς δὲ θηρίων ποιεῖσθαι περίχρανά τε καὶ σκεπάσματα καὶ Α. 770 διαζώματα: δύο δὲ μῆνας ἔξαιρέτους ἔγειν τοῦ ἔαρος, καθ' ούς αναβαίνουσιν είς τὸ πλησίον όρος τὸ διορίζον αὐτάς τε καὶ τοὺς Γαργαρέας. ἀναβαίνουσι δὲ κάκεῖνοι κατά έθος τι παλαιόν, συνθύσοντές τε καὶ συνεσόμενοι ταῖς γυναιξὶ τεκνοποιίας γάριν άφανως τε καὶ έν σκότει, ό τυγών τη τυγούση, έγχυμονας δε ποιήσαντες αποπέμπουσιν· αί δ' δ τι μεν αν θήλυ τέχωσι κατέχουσιν αὐταί, τὰ δ' ἄρρενα κομίζουσιν έκείνοις έπτρέφειν· φπείωται δ' έπαστος πρός έπαστον, νομίζων νίδν διὰ τὴν ἄγνοιαν.

2. Ὁ δὲ Μερμόδας, καταράττων ἀπὸ τῶν ὀρῶν διὰ τῆς τῶν Ἀμαζόνων καὶ τῆς Σιρακηνῆς καὶ ὅση μεταξὺ ἔρημος, εἰς τὴν Μαιῶτιν ἐκδίδωσι. τοὺς δὲ Γαργαρέας συναναβῆναι μὲν ἐκ Θεμισκύρας φασὶ ταῖς Ἀμαζόσιν εἰς τούσδε τοὺς τόπους, εἰτ' ἀποστάντας αὐτῶν πολεμεῖν μετὰ Θρακῶν καὶ Εὐβοέων τινῶν πλανηθέντων μέχρι δεῦρο πρὸς αὐτάς, ὕστερον δὲ καταλυσαμένους τὸν πρὸς αὐτὰς πόλεμον ἐπὶ τοῖς λεχθεῖσι

^{1.} των εππων vid. delenda.

ποιήσασθαι συμβάσεις, ώστε τέκνων συγκοινωνείν μόνον, ζην δὲ καθ' αύτοὺς έκατέρους.

- 3. Ίδιον δέ τι συμβέβηκε τῷ λόγφ περὶ τῶν Ἀμαζόνων οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι τὸ μυθῶδες καὶ τὸ ἱστορικὸν διωρισμένον ἔχουσι· τὰ γὰρ παλαιὰ καὶ ψευδῆ καὶ τερατώδη μῦθοι καλοῦνται, ἡ δ' ἱστορία βούλεται τὰληθές, ἄν τε παλαιὸν ἄν τε νέον, καὶ τὸ τερατῶδες ἢ οὐκ ἔχει ἢ σπάνιον· περὶ δὲ τῶν Ἀμαζόνων τὰ αὐτὰ λέγεται καὶ νῦν καὶ πάλαι, τερατώδη τε ὅντα καὶ πίστεως πόρρω. τίς γὰρ ἂν πιστεύσειεν, ὡς γυναικῶν στρατὸς ἢ πόλις ἢ ἔθνος συσταίη ἄν ποτε χωρὶς ἀνδρῶν; καὶ οὐ μόνον γε συσταίη, ἀλλὰ καὶ ἐφόδους ποιήσαιτο ἐπὶ τὴν ἀλλοτρίαν καὶ κρατήσειεν οὐ τῶν ἐγγὺς μόνον, ὥστε καὶ μέχρι
- C. 505 τῆς νῦν Ἰωνίας προελθεῖν, ἀλλὰ καὶ διαπόντιον στείλαιτο στρατείαν μέχρι τῆς ἀττικῆς; τοῦτο γὰρ ὅμοιον, ὡς ἂν εἴ τις λέγοι, τοὺς μὲν ἄνδρας γυναῖκας γεγονέναι τοὺς τότε, τὰς δὲ γυναῖκας ἄνδρας. ἀλλὰ μὴν ταῦτά γε αὐτὰ καὶ νῦν λέγεται περὶ
- Α. 771 αὐτῶν, ἐπιτείνει δὲ τὴν ἰδιότητα καὶ τὸ πιστεύεσθαι τὰ παλαιὰ μᾶλλον ἢ τὰ νῦν.
 - 4. Κτίσεις γοῦν πόλεων καὶ ἐπωνυμίαι λέγονται, καθάπες Ἐφέσου καὶ Σμύρνης καὶ Κύμης καὶ Μυρίνης, καὶ τάφοι καὶ ἄλλα ὑπομνήματα· τὴν δὲ Θεμίσκυραν καὶ τὰ περὶ τὸν Θερμώδοντα πεδία καὶ τὰ ὑπερκείμενα ὅρη ἄπαντες Ἀμαζόνων καλοῦσι, καί φασιν ἐξελαθῆναι αὐτὰς ἐνθένδε. ὅπου δὲ νῦν εἰσιν, ὁλίγοι τε καὶ ἀναποδείκτως καὶ ἀπίστως ἀποφαίνονται· καθάπερ καὶ περὶ Θαληστρίας, ῆν Ἀλεξάνδρω συμμίξαί φασιν ἐν τῆ Τρκανία καὶ συγγενέσθαι τεκνοποιίας χάριν, δυναστεύουσαν τῶν Ἀμαζόνων· οὐ γὰρ ὁμολογεῖται τοῦτο· ἀλλὰ τῶν συγγραφέων τοσούτων ὅντων, οἱ μάλιστα τῆς ἀληθείας φροντίσαντες οὐκ εἰρήκασιν, οὐδ' οἱ εἰπόντες τὰ αὐτὰ εἰρήκασι· Κλείταρχος δέ φησι τὴν Θαληστρίαν ἀπὸ Κασπίων πυλῶν καὶ Θερμώδοντος ὁρμηθεῖσαν ἐλθεῖν πρὸς Ἀλέξανδρον, εἰσὶ δ' ἀπὸ Κασπίας εἰς Θερμώδοντα στάδιοι πλείους ἑξακισγιλίων.
 - 5. Καὶ τὰ πρὸς τὸ ἔνδοξον θρυληθέντα †κᾶν ώμολόγηται 1

^{1.} οὐκ ἀνωμολόγηται Epit. Vat.: unde fort, lgd. οὐκ ἄν ὡμολόγητο.

παρά πάντων, οἱ δὲ πλάσαντες ήσαν οἱ κολακείας μᾶλλον ή άληθείας φροντίζοντες · οίον τὸ τὸν Καύκασον μετενεγκείν είς τὰ Ινδικὰ ὄρη καὶ τὴν πλησιάζουσαν ἐκείνοις ἑῷαν θάλατταν άπὸ τῶν ὑπερκειμένων τῆς Κολγίδος καὶ τοῦ Εὐξείνου ὁρῶν. ταύτα γὰρ οἱ Ελληνες *καὶ* Καύκασον ωνόμαζον, διέγοντα της Ινδικής πλείους η τρισμυρίους σταδίους, και ένταύθα έμύθευσαν τὰ περί Προμηθέα καὶ τὸν δεσμὸν αὐτοῦ ταῦτα γὰρ τὰ υστατα πρὸς εω έγνωριζον οι τότε. ή δὲ ἐπὶ Ἰνδούς στρατεία Διονύσου καὶ Ἡρακλέους ύστερογενή την μυθοποιίαν έμφαίνει, ατε του Ήρακλέους καὶ τὸν Προμηθέα λύσαι λεγομένου γιλιάσιν έτων υστερον. καὶ ην μέν ένδοξότερον τὸ τὸν Άλεξανδρον μέγρι των Ίνδικων όρων καταστρέψασθαι την Ασίαν ή μέχρι του μυγού του Εύξείνου και του Καυκάσου. άλλ' ή δόξα τοῦ όρους καὶ τοῦνομα καὶ τὸ τοὺς περὶ Ἰάσονα δοκείν μακροτάτην στρατείαν τελέσαι την μέγρι των πλησίον Α. 772 Καυκάσου και το τον Προμηθέα παραδεδόσθαι δεδεμένον έπι C. 506 τοῖς ἐσγάτοις τῆς γῆς ἐν τῷ Κανκάσω, γαριεῖσθαί τι τῷ βασιλεῖ ὑπέλαβον, τοΰνομα τοῦ ὄρους μετενέγκαντες εἰς τὴν Ίνδικήν.

6. Τὰ μὲν οὖν ὑψηλότατα τοῦ ὅντως Καυκάσου τὰ νοτιώτατά έστι, τὰ πρὸς Άλβανία καὶ Ίβηρία καὶ Κόλγοις καὶ Ήνιόγοις οίκουσι δε ούς είπον τούς συνεργομένους είς την Διοσχουριάδα συνέργονται δε τὸ πλεῖστον άλων γάριν. τούτων δ' οἱ μὲν τὰς ἀκρωρείας κατέγουσιν, οἱ δὲ ἐν νάπαις αὐλίζονται καὶ ζώσιν ἀπὸ θηρείων σαρκών τὸ πλέον καὶ καρπών άγρίων και γάλακτος, αι δε κορυφαί γειμώνος μεν άβατοι, θέρους δὲ προσβαίνουσιν, ὑποδούμενοι κεντρωτὰ ώμοβόινα δίκην τυμπάνων πλατεῖα διὰ τὰς γιόνας καὶ τοὺς κρυστάλλους. καταβαίνουσι δ' έπὶ δορᾶς κείμενοι σὺν τοῖς φορτίοις καὶ κατολισθαίνοντες, όπεο και κατά την Ατροπατίαν Μηδίαν καί κατά τὸ Μάσιον όρος τὸ ἐν Αρμενία συμβαίνει ἐνταῦθα δὲ καὶ τρογίσκοι ξύλινοι κεντρωτοί τοῖς πέλμασιν ὑποτίθενται. τοῦ γοῦν Καυκάσου τὰ μὲν ἄκρα τοιαῦτα.

7. Καταβαίνοντι δ' είς τὰς ύπωρείας άρχτιχώτερα μέν έστι τὰ κλίματα, ήμερώτερα δέ ήδη γὰρ συνάπτει τοῖς πεδίοις τῶν Σιράκων, είσι δε και Τρωγλοδύται τινές έν φωλεοίς οίκουντες διὰ τὰ ψύχη, παο οἰς ἥδη καὶ ἀλφίτων ἐστὶν εὐπορία·
μετὰ δὲ τοὺς Τρωγλοδύτας καὶ † Χαιανοῖται¹ καὶ Πολυφάγοι τινὲς καλούμενοι καὶ αἱ τῶν Εἰσαδίκων κῶμαι, δυναμένων γεωργεῖν διὰ τὸ μὴ παντελῶς ὑποπεπτωκέναι ταῖς ἄρκτοις.

8. Οἱ δ' ἐφεξῆς ἤδη νομάδες οἱ μεταξὺ τῆς Μαιώτιδος καὶ τῆς Κασπίας Ναβιανοὶ καὶ †Πανξανοὶ ² καὶ ἤδη τὰ τῶν Σιράκων καὶ Λόρσων φῦλα. δοκοῦσι δ' οἱ Λορσοι καὶ οἱ Σίρακες φυγάδες εἶναι τῶν ἀνωτέρω, †καὶ προσάρκτιοι μᾶλλον Λόρσων. Αβέακος μὲν οὖν, ὁ τῶν Σιράκων βασιλεύς, ἡνίκα Φαρνάκης τὸν Βόσπορον εἶχε, δύο μυριάδας ἱππέων ἔστειλε, Σπαδίνης δ', ὁ τῶν Λόρσων, καὶ εἴκοσιν, οἱ δὲ ἄνω Λορσοι καὶ πλείονας καὶ γὰρ ἐπεκράτουν πλείονος γῆς, καὶ σχεδόν τι

Λ. 773 τῆς Κασπίων παραλίας τῆς πλείστης ἦρχον, ὥστε καὶ ἐνεπορεύοντο καμήλοις τὸν Ἰνδικὸν φόρτον καὶ τὸν Βαβυλώνιον, παρά τε Αρμενίων καὶ Μήδων διαδεχόμενοι ἐχρυσοφόρουν δὲ διὰ τὴν εὐπορίαν. οἱ μὲν οὖν Ἄορσοι τὸν Τάναϊν παροικοῦσιν, οἱ Σίρακες δὲ τὸν Ἁχαρδέον, δς ἐκ τοῦ Καυκάσου ῥέων ἐκδίδωσιν εἰς τὴν Μαιῶτιν.

CAPUT VI.

1. Η δε δευτέρα μερὶς ἄρχεται μὲν ἀπὸ τῆς Κασπίας θαC. 507 λάττης, εἰς ῆν κατέπαυεν ἡ προτέρα: καλεῖται δ' ἡ αὐτὴ θάλαττα καὶ Ὑρκανία. δεῖ δὲ περὶ τῆς θαλάττης εἰπεῖν πρότερον ταύτης καὶ τῶν προσοίκων ἐθνῶν. ἔστι δ' ὁ κόλπος ἀνέχων ἐκ τοῦ ώκεανοῦ πρὸς μεσημβρίαν κατ' ἀρχὰς μὲν ἱκανῶς
στενός, ἐνδοτέρω δὲ πλατύνεται προϊών, καὶ μάλιστα κατὰ τὸν
μυχὸν ἐπὶ σταδίους που καὶ πεντακισχιλίους: ὁ δ' εἴσπλους μέχρι τοῦ μυχοῦ μικρῷ πλειόνων ἀν εἴη, συνάπτων πως ἤδη τῆ
ἀοικήτῳ. φησὶ δ' Ἐρατοσθένης, τὸν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων γνώριμον ³ περίπλουν τῆς θαλάττης ταύτης, τὸν μὲν παρὰ τοὺς Άλβανοὺς καὶ τοὺς Καδουσίους εἶναι πεντακισχιλίων καὶ τετρακοσίων, τὸν δὲ παρὰ τὴν Αναριακῶν καὶ Μάρδων καὶ Ὑρκανῶν μέγρι τοῦ στόματος τοῦ ΠΩξου ποταμοῦ τετρακισχιλίων

^{1.} vid. lgd. Χαμαιχοῖται. 2. πετζανοί Epit. Vat. Παγξανοί edd. 3. fort. lgd. γνωμιζόμενον.

καὶ όκτακοσίων: ἔνθεν δ' ἐπὶ τοῦ Ἰαξάρτου δισγιλίων τετραποσίων. δεῖ δὲ περὶ τῶν ἐν τῆ μερίδι ταύτη καὶ τοῖς ἐπὶ το- Α. 774 σούτον έπτετοπισμένοις άπλούστερον αχούειν, και μάλιστα περί των διαστημάτων.

- 2. Είσπλέοντι δ' έν δεξια μέν τοῖς Εὐρωπαίοις οἱ συνεγείς Σκύθαι νέμονται καὶ Σαρμάται οἱ μεταξὸ τοῦ Τανάιδος καὶ τῆς θαλάττης ταύτης, νομάδες οἱ πλείους, περὶ ών εἰρήκαμεν εν άριστερα δ' οἱ πρὸς εω Σκύθαι, νομάδες καὶ οὖτοι, μέγρι της έώας θαλάττης και της Ίνδικης παρατείνοντες, απαντας μέν δή τοὺς προσβόρους κοινώς οἱ παλαιοὶ τῶν Έλλήνων συγγραφείς Σχύθας καὶ Κελτοσχύθας ἐκάλουν οἱ δ' ἔτι πρότερον διελόντες τους μεν ύπερ του Ευξείνου και Ιστρου και τοῦ Άδρίου κατοικοῦντας Υπερβορέους έλεγον καὶ Σαυρομάτας καὶ Άριμασπούς, τοὺς δὲ πέραν τῆς Κασπίας θαλάττης τούς μέν Σάκας, τούς δε Μασσαγέτας εκάλουν, ούκ έγοντες απριβώς λέγειν περί αὐτών οὐδέν, καίπερ πρὸς Μασσαγέτας τοῦ Κύρου πόλεμον ίστοροῦντες. άλλ' οὖτε περὶ τούτων οὐδὲν ἡκρίβωτο πρός αλήθειαν, ούτε τα παλαιά των Περσικών ούτε των Μηδικών ή Συριακών ές πίστιν άφικνεῖτο μεγάλην διὰ τὴν τών συγγραφέων άπλότητα καὶ την φιλομυθίαν.
- 3. Όρωντες γάρ τους φανερώς μυθογράφους εὐδοκιμοῦντας φήθησαν καὶ αὐτοὶ παρέξεσθαι την γραφήν ήδεῖαν, ἐὰν έν ίστορίας σχήματι λέγωσιν, ά μηδέποτε είδον μήτε ήμουσαν, η ού παρά γε είδότων, † σκοπούντες δι' αύτὸ δὲ μόνον τούτο, ότι 1 ἀπρόασιν ήδεῖαν έγει καὶ θαυμαστήν. ὁάον δ' ἄν τις Ήσιόδω καὶ Όμήρω πιστεύσειεν ήρωολογοῦσι καὶ τοῖς τραγικοῖς C. 508 ποιηταίς η Κτησία τε καὶ Ἡροδότω καὶ Ἑλλανίκο καὶ ἄλλοις τοιούτοις.

4. Οὐδὲ τοῖς περὶ Αλεξάνδρου δὲ συγγράψασιν *οὐ* ῥάδιον πιστεύειν τοῖς πολλοῖς καὶ γὰρ ούτοι ἡαδιουργοῦσι διά τε τὴν δόξαν την Αλεξάνδρου και διά τὸ την στρατείαν πρὸς τὰς ἐσχατιας γεγονέναι της Ασίας πόρρω αφ' ήμων το δε πόρρω δυσέλεγκτον. ή δὲ τῶν Ῥωμαίων ἐπικράτεια καὶ ή τῶν Παρθυ- Α. 775 αίων πλείόν τι προσεκκαλύπτει των παραδεδομένων πρότερον:

^{1.} σχοπούντες αὐτὸ μόνον τούτο, ὅ τι κτλ. Cor.: δε certo delendum.

οί γὰρ περὶ ἐκείνων συγγράφοντες καὶ τὰ χωρία καὶ τὰ ἔθνη, ἐν οἶς αὶ πράξεις, πιστότερον λέγουσιν ἢ οἱ πρὸ αὐτῶν· μᾶλλον γὰρ κατωπτεύκασι.

CAPUT VII.

- 1. Τους δ' ουν έν αριστερά είσπλέοντι το Κάσπιον πέλαγος παροικούντας νομάδας Δάας οι νύν προσαγορεύουσι τούς έπονομαζομένους Πάρνους είτ' έρημος πρόκειται μεταξύ, καὶ έφεξης ή Υρκανία, καθ' ην ήδη πελαγίζει μέγρι τοῦ συνάψαι τοῖς Μηδικοῖς ὄρεσι καὶ τοῖς Άρμενίων. τούτων δ' ἐστὶ μηνοειδές τὸ στημα κατὰ τὰς ὑπωρείας, αὶ τελευτώσαι πρὸς θάλατταν ποιούσι τὸν μυγὸν τοῦ κόλπου. οἰκεῖ δὲ τὴν παρωρείαν ταύτην μέγρι των άκρων από θαλάττης αρξαμένοις έπὶ μικρόν μέν τῶν Αλβανών τὶ μέρος καὶ τῶν Αρμενίων, τὸ δὲ πλέον Γήλαι καὶ Καδούσιοι καὶ "Αμαρδοι καὶ Οὐίτιοι καὶ Άναριάκαι. φασί δὲ Παρρασίων τινάς συνοικήσαι τοῖς Άναριάκαις. ούς καλείσθαι νύν Παρσίους. Αίνιανας δ' έν τη Ούιτία τειγίσαι πόλιν, ην † Αίνιάνα 1 καλεῖσθαι, καὶ δείκνυσθαι ὅπλα τε Έλληνικά ένταῦθα καὶ σκεύη γαλκᾶ καὶ ταφάς ένταῦθα δέ καὶ πόλιν Αναριάκην, ἐν ή, φασί, δείκνυται μαντεῖον ἐγκοιμωμένων, †καὶ ἄλλα τινὰ ἔθνη 2 ληστρικά καὶ μάχιμα μᾶλλον ή Α. 776 γεωργικά: ποιεί δὲ τοῦτο ή τραχύτης τῶν τόπων. τὸ μέντοι πλέον τῆς περὶ τὴν ὀρεινὴν παραλίας Καδούσιοι νέμονται, σγε-
- Α. 776 γεωργικά ποιεῖ δὲ τοῦτο ἡ τραχύτης τῶν τόπων. τὸ μέντοι πλέον τῆς περὶ τὴν ὀρεινὴν παραλίας Καδούσιοι νέμονται, σχεδὸν δέ τι ἐπὶ πεντακισχιλίους σταδίους, ὧς φησι Πατροκλῆς, ὅς καὶ πάρισον ἡγεῖται τὸ πέλαγος τοῦτο τῷ Ποντικῷ. ταῦτα μὲν οὖν τὰ χωρία λυπρά.

 2. Ἡ δ' Υροχανία σκόδοα εὐδαίμων καὶ πολλὰ καὶ τὸ πλέον.
 - 2. Ἡ δ' Υρχανία σφόδρα εὐδαίμων καὶ πολλὴ καὶ τὸ πλέον πεδιὰς πόλεσί τε ἀξιολόγοις διειλημμένη, ὧν ἐστι Ταλαβρόκη καὶ Σαμαριανὴ καὶ Κάρτα καὶ τὸ βασίλειον Τάπη: ὅ φασι μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάττης ἱδρυμένον διέχειν τῶν Κασπίων πυλῶν σταδίους χιλίους τετρακοσίους. καὶ † διὰ τὸ μὲν εἶδος τῆς εὐδαιμονίας σημεῖα ἡγοῦντο: ἡ μὲν γὰρ ¾ ἄμπελος μετρητὴν οἴ-

^{1.} vid. lgd. Αὐτιᾶτας aut Airlar, quod magis placet. 2. καὶ ἄλλα τωτά ἔχνη τοῦ τῶν Ἑλλήνων συνοκισμοῦ ἔστι δε πάντα ταῦτα τὰ ἔθνη κτλ. h. l. scripta fere fuisse coni. Groskurd. haud improbabiliter. 3. fort. lgd. καὶ τῆς εὐδαιμονίας σημεῖα ἡ μὲν κτλ.

νου φέρει, ή δε συχή μεδίμνους έξήχοντα, ο δε σίτος έχ τοῦ έκπεσόντος καρπού της καλάμης φύεται, έν δε τοις δενδρεσι C. 509 σμηνουργείται και των φύλλων απορρεί μέλι τουτο δε γίνεται καὶ τῆς Μηδίας ἐν τῆ Ματιανή καὶ τῆς Άρμενίας ἐν τῆ Σακασηνή και τη Αραξηνή, της μέντοι προσηκούσης έπιμελείας ούκ έτυχεν ούτε αυτή ούτε ή επώνυμος αυτή θάλαττα, άπλους τε ούσα καὶ ἀργός νῆσοί τέ είσιν οἰκεῖσθαι δυνάμεναι, ώς δ' εἰρήκασί τινες, καὶ χρυσίτιν έχουσαι γῆν. αίτιον δ', ότι καὶ οί ήγεμόνες οί τ' έξαρχης επύγγανον βάρβαροι όντες οί των Υρχανών, Μήδοί τε καὶ Πέρσαι, καὶ οἱ υστατοι Παρθυαίοι, γείρους έκείνων όντες, καὶ ή γείτων απασα γώρα ληστών καὶ νομάδων μεστή καὶ έρημίας. Μακεδόνες δ' όλίγον μέν γρόνον έπηρξαν, και έν πολέμοις όντες και τὰ πόρρω σκοπείν ού δυνάμενοι. φησί δ' Αριστόβουλος ύλώδη οὐσαν την Υρχανίαν δούν έγειν, πεύκην δε καὶ ελάτην καὶ πίτυν μη φύειν, την δ' Ινδικήν πληθύειν τούτοις. της δε Υρκανίας έστι και ή Νησαία τινές δέ καὶ καθ' αύτην τιθέασι την Νησαίαν.

3. Διαρρείται δέ καὶ ποταμοίς ή Υρκανία τῷ τε "Ωγφ καὶ τω Ωξω μέγοι τῆς εἰς θάλατταν ἐκβολῆς, ών ὁ Ώγος καὶ διὰ της Νησαίας όει ένιοι δε τον Ωγον είς τον 'Ωξον εμβάλλειν φασίν. Αριστόβουλος δέ καὶ μέγιστον ἀποφαίνει τὸν "Ωξον των έωραμένων ύφ' έαυτου κατά την Ασίαν πλην των Ίνδικών φησί δε καί ευπλουν είναι (καί ούτος καί Έρατοσθένης παρά Πατροκλέους λαβών) και πολλά των Ίνδικων φορτίων κατάγειν είς την Υρκανίαν θάλατταν, έντεῦθεν δ' είς την Άλ- Α. 777 βανίαν περαιούσθαι, καὶ διὰ τοῦ Κύρου καὶ τῶν έξῆς τόπων είς τὸν Εύξεινον καταφέρεσθαι. οὐ πανὸ δὲ ὑπὸ τῶν παλαιῶν ό Τρος ονομάζεται Απολλόδωρος μέντοι ό τὰ Παρθικά γράψας συνεγώς αὐτὸν ὀνομάζει, ώς έγγυτάτω τοῖς Παρθυαίοις δέοντα.

4. Προσεδοξάσθη δε και περί της θαλάττης ταύτης πολλά ψευδή διὰ τὴν Αλεξάνδρου φιλοτιμίαν ἐπειδή γὰρ ώμολόγητο έκ πάντων, ότι διείργει την Ασίαν από της Εύρωπης ό Τάναϊς ποταμός, τὸ δὲ μεταξύ τῆς θαλάττης καὶ τοῦ Τανάιδος, πολύ μέρος της Ασίας όν, ούχ ύπέπιπτε τοῖς Μακεδόσι, στρατηγείν δ' έγνωστο, ώστε τῆ φήμη γε κάκείνων δόξαι των με-

ρών κρατείν τον Αλέξανδρον είς εν ούν συνήγον τήν τε Μαι-

ώτιν λίωνην την δεγομένην τον Τάναϊν και την Κασπίαν θάλατταν, λίμνην καὶ ταύτην καλούντες καὶ συντετρήσθαι φάσχοντες πρός άλλήλας άμφοτέρας, έχατέραν δε είναι μέρος τῆς έτέρας. Πολύκλειτος δε και πίστεις ποοσφέρεται περί τοῦ λί-C. 510 μνην είναι την θάλατταν ταύτην (οσεις τε γάρ έπτρέφειν καί ύπόγλυχυ είναι τὸ ύδωρ), ὅτι δὲ καὶ οὐγ ἐτέρα τῆς Μαιώτιδός έστι, τεχμαιρόμενος έχ τοῦ τὸν Τάναϊν εἰς αὐτὴν ἐμβάλλειν έκ γάρ των αὐτων όρων των Ίνδικων, έξ ών ο τε Ώγος καὶ ὁ Τίξος καὶ άλλοι πλείους, φέρεται καὶ ὁ Ἰαξάρτης ἐκδίδωσί τε όμοίως έχείνοις είς τὸ Κάσπιον πέλαγος, πάντων άρχτικώτατος, τούτον οθν ωνόμασαν Τάναϊν, καὶ προσέθεσαν *καὶ* τούτω πίστιν, ώς είη Τάναϊς, ον είρηκεν ο Πολύκλειτος την γάρ περαίαν τοῦ ποταμοῦ τούτου φέρειν έλάτην καὶ διστοῖς έλατίνοις γρησθαι τους ταύτη Σκύθας, τοῦτο δὲ καὶ τεκμήριον τοῦ την γώραν την πέραν τῆς Εὐρώπης είναι, μη τῆς Ασίας. την γαρ Ασίαν την ανω και την πρός έω μη φύειν ελάτην. Έρατοσθένης δέ φησι καὶ έν τῆ Ίνδικῆ φύεσθαι έλάτην καὶ έντεύθεν ναυπηγήσασθαι τον στόλον Αλέξανδοον πολλά δέ καὶ άλλα τοιαῦτα συγκρούειν Έρατοσθένης πειραται, ήμιν δ'

Α. 778 5. Καὶ τοῦτο δ' ἐχ τῶν κατὰ τὴν Τοχανίαν ἱστορουμένων παραδόξων ἐστὶν ὑπὸ Εὐδόξου καὶ ἄλλων, ὅτι πρόκειταί τινες ἀκταὶ τῆς θαλάττης ὕπαντροι, τούτων δὲ μεταξὺ καὶ τῆς θαλάττης ὑπόκειται ταπεινὸς αἰγιαλός, ἐκ δὲ τῶν ὕπερθεν κοημιῶν ποταμοὶ ῥέοντες τοσαύτη προφέρονται βία, ὥστε ταῖς ἀκταῖς συνάψαντες ἐξακοντίζουσι τὸ ὕδωρ εἰς τὴν θάλατταν, ἄρραντον φυλάττοντες τὸν αἰγιαλόν, ὥστε καὶ στρατοπέδοις ὁδεύσιμον εἰναι, σκεπαζομένοις τῷ ῥεύματι, οἱ δ' ἐπιχώριοι κατάγονται πολλάκις εὐωχίας καὶ θυσίας χάριν εἰς τὸν τόπον καὶ ποτὲ μὲν ὑπὸ τοῖς ἄντροις κατακλίνονται, ποτὲ δ' ὑπὰ αὐτῷ τῷ ῥεύματι ἡλιαζόμενοι, ἄλλως δ' ἄλλοι τέρπονται, παραφαινομένης ἄμα καὶ τῆς θαλάττης ἑκατέρωθεν καὶ τῆς ἡιόνος, ποώδους καὶ ἀνθηρᾶς οὕσης διὰ τὴν ἰκμάδα.

απογρώντως είρησθω περί αὐτών.

CAPUT VIII.

1. Από δὲ τῆς Υρκανίας θαλάττης προϊόντι ἐπὶ τὴν ἔω δεξιά μέν έστι τὰ όρη μέγρι τῆς Ἰνδικῆς θαλάττης παρατείνοντα, άπερ οι Ελληνες ονομάζουσι Ταύρον, αρξάμενον από της Παμφυλίας και της Κιλικίας και μέγοι δεύοο ποοϊόντα άπὸ τῆς ἐσπέρας συνεγῆ καὶ τυγγάνοντα άλλων καὶ άλλων όνομάτων. προσοιχούσι δ' αύτού τὰ προσάρκτια μέρη πρώτοι μέν οἱ Γῆλαι καὶ Καδούσιοι καὶ ἄμαρδοι, καθάπερ εἴρηται, καὶ τῶν Υρκανίων τινές, ἔπειτα τὸ τῶν Παρθυαίων ἔθνος καὶ τὸ τῶν Μαργιανῶν καὶ τῶν Αρίων καὶ ἡ ἔρημος, ἡν ἀπὸ της Υρκανίας δρίζει δ Σάρνιος ποταμός πρός έω βαδίζουσι C. 511 καὶ ἐπὶ τὸν Τίγον. καλείται δὲ τὸ μέγρι δεύρο ἀπὸ τῆς Αρμενίας διατείνον, ή μικρον απολείπον, Παραγοάθρας. έστι δέ άπὸ τῆς Υρκανίας θαλάττης εἰς τοὺς Αρίους περὶ έξακισγιλίους σταδίους, είθ' ή Βακτριανή έστι καὶ ή Σογδιανή, τελευταῖοι δὲ Σκύθαι νομάδες, τὰ δ' ὅρη Μακεδόνες μὲν ἄπαντα τὰ ἐφεξῆς ἀπὸ ἀρίων Καύκασον ἐκάλεσαν, παρὰ δὲ τοῖς βαρβάροις †τά τε ἄχρα καὶ τοῦ Παροπαμίσου τὰ προσβόρεια καὶ τὰ Ἡμωδὰ καὶ τὸ Ἦμαον καὶ ἄλλα τοιαῦτα ὀνόματα ἐκάστοις μέρεσιν ἐπέχειτο.

2. Έν ἀριστερά δὲ τούτοις ἀντιπαράκειται [τὰ] Σκυθικὰ έθνη καὶ τὰ νομαδικά, ἄπασαν έκπληροῦντα την βόρειον πλευράν. οἱ μὲν δὴ πλείους τῶν Σκυθῶν ἀπὸ τῆς Κασπίας θαλάττης ἀρξάμενοι Δάαι προσαγορεύονται, τοὺς δὲ προσεφους τούτων μάλλον Μασσαγέτας καὶ Σάκας ὀνομάζουσι, τοὺς δ' άλλους κοινώς μεν Σκύθας ονομάζουσιν, ίδια δ' ώς εκάστους. Α. 779 άπαντες δ' ώς έπὶ τὸ πολύ νομάδες. μάλιστα δὲ γνώριμοι γεγόνασι των νομάδων οἱ τοὺς Ελληνας ἀφελόμενοι τὴν Βακτριανήν, Άσιοι καὶ Πασιανοί καὶ Τόγαροι καὶ Σακάρανλοι, *καὶ* όρμηθέντες ἀπὸ τῆς περαίας τοῦ Ἰαξάρτου τῆς κατὰ Σάκας καὶ Σογδιανούς, ην κατείχον Σάκαι. καὶ τῶν Δαῶν οἱ μὲν προσαγορεύονται Άπαρνοι, οί δὲ Ξάνθιοι, οί δὲ Πίσσουροι οί μέν οὖν Άπαρνοι πλησιαίτατα τῆ Υρχανία παράχεινται καί τῆ κατ' αὐτὴν θαλάττη, οἱ δὲ λοιποὶ διατείνουσι καὶ μέγρι της άντιπαρηκούσης τη Αρία.

- 3. Μεταξύ δ' αὐτῶν καὶ τῆς Τρκανίας καὶ τῆς Παρθυαίας μέχρι Αρίων ἔρημος πρόκειται πολλὴ καὶ ἄνυδρος, ῆν διεξιόντες μακραῖς όδοῖς κατέτρεχον τήν τε Υρκανίαν καὶ τὴν Νησαίαν καὶ τὰ τῶν Παρθυαίων πεδία: οἱ δὲ συνέθεντο φόρους φόρος δ' ἢν τὸ ἐπιτρέπειν τακτοῖς τισι χρόνοις τὴν χώραν κατατρέχειν καὶ φέρεσθαι λείαν. ἐπιπολαζόντων δ' αὐτῶν παρὰ τὰ συγκείμενα, ἐπολεμεῖτο, καὶ πάλιν διαλύσεις καὶ ἀναπολεμήσεις ὑπῆρχον. τοιοῦτος δὲ καὶ ὁ τῶν ἄλλων νομάδων βίος, ἀεὶ τοῖς πλησίον ἐπιτιθεμένων, τοτὲ δ' αὐ διαλλαττομένων.
- 4. Σάκαι μέντοι παραπλησίας ἐφόδους ἐποιήσαντο τοῖς Κιμμερίοις καὶ Τρήρεσι, τὰς μὲν μακροτέρας, τὰς δὲ καὶ ἐγγύθεν καὶ γὰρ τὴν Βακτριανὴν κατέσχον καὶ τῆς Αρμενίας κατεκτήσαντο τὴν ἀρίστην γῆν, ἢν καὶ ἐπώνυμον ἑαυτῶν κατέλιπον
 τὴν Σακασηνήν, καὶ μέχρι Καππαδόκων, καὶ μάλιστα τῶν πρὸς
- C. 512 Εὐξείνω, ους Ποντικους νῦν καλουσι, προηλθον. ἐπιθέμενοι δ' αὐτοῖς πανηγυρίζουσιν ἀπὸ τῶν λαφύρων οἱ ταύτη τότε τῶν Περσῶν στρατηγοί, νύκτωρ ἄρδην αὐτοὺς ἠφάνισαν. ἐν δὲ τῷ πεδίω πέτραν τινὰ προσχώματι συμπληρώσαντες εἰς βουνοειδὲς σχῆμα ἐπέθηκαν τεῖχος καὶ τὸ τῆς Αναίτιδος καὶ τῶν συμβωμων θεῶν ἱερὸν ἱδρύσαντο, 'Ωμανοῦ καὶ Αναδάτου, Περσικῶν δαιμόνων, ἀπέδειξάν τε πανήγυριν κατ' ἔτος ἱεράν, τὰ Σάκαια, ῆν μέχρι νῦν ἐπιτελοῦσιν οἱ τὰ Ζῆλα ἔχοντες· οὕτω γὰρ καλοῦσι τὸν τόπον· ἔστι δὲ ἱεροδούλων πόλισμα τὸ πλέον,
- Α. 780 Πομπήιος δὲ προσθεὶς χώραν ἀξιόλογον καὶ τοὺς ἐν αὐτῆ συνοικίσας εἰς τὸ τεῖχος μίαν τῶν πόλεων ἀπέφηνεν, ὧν διέταξε μετὰ τὴν Μιθριδάτου κατάλυσιν.
 - 5. Οἱ μὲν [οὖν] οὖνω λέγουσι περὶ τῶν Σακῶν, οἱ δ', ὅτι Κῦρος ἐπιστρατεύσας τοῖς Σάκαις, ἡττηθεὶς τῆ μάχη φεύγει, στρατοπεδευσάμενος δ' ἐν ῷ χωρίφ τὰς παρασκευὰς ἀπολελοίπει πλήρεις ἀφθονίας ἀπάσης, καὶ μάλιστα οἴνου, διαναπαύσας μικρὰ τὴν στρατιάν, ἤλαυνεν ἀφ' ἐσπέρας, ὡς φεύγων, πλήρεις ἀφεὶς τὰς σκηνάς προελθών δ', ὅσον ἐδόκει συμφέρειν, ἰδρύθη ἐπιόντες δ' ἐκεῖνοι καὶ καταλαβόντες ἔρημον ἀνδρῶν τὸ στρατόπεδον, τῶν δὲ πρὸς ἀπόλαυσιν μεστόν, ἀνέδην ἐνεπίμπλαντο ὁ δ' ὑποστρέψας ἔξοίνους κατέλαβε καὶ παραπλῆγας, ὥσθ' οἱ μὲν ἐν κάρφ κείμενοι καὶ ὕπνφ κατεκόπτοντο,

οί δ' όρχούμενοι καὶ βακγεύοντες γυμνοί περιέπιπτον τοῖς τῶν πολεμίων οπλοις, ολίγου δ' απώλοντο απαντες. ό δε θείον νόμίσας τὸ εὐτύχημα, τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἀνιερώσας τῆ πατρίφ θεώ προσηγόρευσε Σάκαια όπου δ' αν ή της θεού ταύτης ίερόν, ένταθθα νομίζεται και ή των Σακαίων έορτη βακγεία τις μεθ' ήμέραν καὶ νύκτωρ, διεσκευασμένων Σκυθιστί, πινόντων άμα και πληκτιζομένων πρός άλλήλους άμα τε και τάς συμπινούσας γυναϊκας.

6. Μασσαγέται δ' έδήλωσαν την σφετέραν άρετην έν τω πρός Κύρον πολέμφ, περί ών θρυλούσι πολλοί, και δεί πυνθάνεσθαι παρ' έκείνων. λέγεται δε καί τοιαῦτα περί τῶν Μασσαγετών, ότι κατοικούσιν οἱ μὲν όρη, τινὲς δ' αὐτών πεδία, οἱ δὲ ἔλη, α ποιούσιν οἱ ποταμοί, οἱ δὲ τὰς ἐν τοῖς ἔλεσι νήσους. μάλιστα δέ φασι τον Αράξην ποταμόν κατακλύζειν την γώοαν πολλαγή σχιζόμενον, έκπίπτοντα δε τοῖς μεν άλλοις στόμασιν είς την άλλην την πρός άρκτοις θάλατταν, ένὶ δὲ μόνω C. 513 προς τον κόλπον τον Υρκάνιον. Θεον δε ήλιον μόνον ήγουνται, τούτω δὲ ἱπποθυτοῦσι γαμεῖ δ' ἔκαστος μίαν, χρώνται δὲ καὶ ταις άλλήλων ούκ άφανως, ὁ δὲ μιγνύμενος τῆ άλλοτρία, τὴν Α. 781 φαρέτραν έξαρτήσας έκ της άμάξης, φανερώς μίγννται θάνατος δε νομίζεται παρ' αύτοις άριστος, όταν γηράσαντες κατακοπώσι μετά προβατείων κρεών καὶ άναμίξ βρωθώσι τους δέ νόσω θανόντας δίπτουσιν, ώς άσεβεῖς καὶ άξίους ὑπὸ θηρίων βεβρώσθαι. άγαθοί δε ίππόται καί πεζοί, τόξοις δε γρώνται καί μαγαίραις καί θώραξι καί σαγάρεσι γαλκαίς, ζώναι δέ αὐτοῖς εἰσι γουσαῖ καὶ διαδήματα ἐν ταῖς μάγαις οί τε ἴπποι γρυσογάλινοι, και μασγαλιστήρες δε γρυσοί άργυρος δ' οὐ γίνεται παρ' αὐτοῖς, σίδηρος δ' ολίγος, γαλκός δε καὶ γρυσός appovos.

7. Οἱ μὲν οὖν ἐν ταῖς νήσοις, οὐκ ἔχοντες σπόριμα, ὁιζοφαγούσι καὶ ἀγρίοις χρώνται καρποίς, ἀμπέχονται δὲ τοὺς των δένδρων φλοιούς (ούδε γαρ βοσκήματα έχουσι), πίνουσι δε τον έκ των δενδρων καρπον έκθλίβοντες οί δ' έν τοῖς έλεσιν ίγθυοφαγούσιν, άμπέγονται δὲ τὰ τῶν φωκῶν δέρματα τών έχ θαλάττης άνατρεγουσών οί δ' όρειοι τοῖς άγρίοις τρέφονται καὶ αὐτοὶ καρποῖς έχουσι δὲ καὶ πρόβατα όλίγα, ώστ'

οὐδὲ κατακόπτουσι, φειδόμενοι τῶν ἐρίων χάριν καὶ τοῦ γάλακτος τὴν δ' ἐσθῆτα ποικίλλουσιν ἐπιχρίστοις φαρμάκοις δυσεξίτηλον ἔχουσι τὸ ἄνθος. οἱ δὲ πεδινοί, καίπερ ἔχοντες χώραν, οὐ γεωργοῦσιν, ἀλλὰ ἀπὸ προβάτων καὶ ἰχθύων ζῶσι
νομαδικῶς καὶ Σκυθικῶς. ἔστι γάρ τις καὶ κοινὴ ἡ δίαιτα
πάντων τῶν τοιούτων, ῆν πολλάκις λέγω, καὶ ταφαὶ δ' εἰσὶ
παραπλήσιαι καὶ ἤθη καὶ ὁ σύμπας βίος, αὐθέκαστος μέν,
σκαιὸς δὲ καὶ ἄγριος καὶ πολεμικός, πρὸς δὲ τὰ συμβόλαια
ἀπλοῦς καὶ ἀκάπηλος.

- 8. Τοῦ δὲ τῶν Μασσαγετῶν καὶ τῶν Σακῶν ἔθνους καὶ Α. 782 οἱ ἀττάσιοι καὶ οἱ Χωράσμιοι, εἰς οῦς ἀπὸ τῶν Βακτριανῶν καὶ τῶν Σογδιανῶν ἔφυγε Σπιταμένης, εἰς ἐκ τῶν ἀποδράντων Περσῶν τὸν ἀλέξανδρον, καθάπες καὶ Βῆσσος· καὶ ὕστερον δὲ ἀρσάκης τὸν Καλλίνικον φεύγων Σέλευκον εἰς τοὺς ἀπασιάκας ἐχώρησε. φησὶ δ' Ἐρατοσθένης τοὺς ἀραχωτοὺς καὶ Μασσαγέτας τοῖς Βακτρίοις παρακεῖσθαι¹ †πρὸς δύσιν παρὰ τὸν Ὠξον, καὶ Σάκας μὲν καὶ Σογδιανοὺς τοῖς ὅλοις ἐδάφεσιν ἀντικεῖσθαι τῆ Ἰνδικῆ, Βακτρίους δ' ἐπ' ὀλίγον· τὸ γὰρ
- C. 514 πλέον τῷ Παροπαμισῷ παρακεῖσθαι διείργειν δὲ Σάκας μὲν καὶ Σογδιανοὺς τὸν Ἰαξάρτην, καὶ Σογδιανοὺς δὲ καὶ Βακτριανοὺς τὸν Ὠξον, μεταξὸ δὲ Υρκανῶν καὶ Αρίων Ταπύρους οἰκεῖν κύκλῳ δὲ περὶ τὴν θάλατταν μετὰ τοὺς Ύρκανοὺς Αμάρδους τε καὶ Αναριάκας καὶ Καδουσίους καὶ Αλβανοὺς καὶ Κασπίους καὶ Οὐιτίους, τάχα δὲ καὶ ἐτέρους μέχρι Σκυθῶν, ἐπὶ θάτερα δὲ μέρη τῶν Ύρκανῶν Δέρβικας, τοὺς δὲ Καδουσίους συμψαύειν Μήδων καὶ Ματιανῶν ὑπὸ τὸν Παραγοάθραν.
 - 9. Τὰ δὲ διαστήματα οὕτω λέγει ἀπὸ μὲν τοῦ Κασπίου ἐπὶ τὸν Κῦρον ὡς χιλίους ὀκτακοσίους σταδίους, ἔνθεν δ' ἐπὶ Κασπίας πύλας πεντακισχιλίους έξακοσίους, εἰτ' εἰς Αλεξάνδρειαν τὴν ἐν Αρίοις έξακισχιλίους τετρακοσίους, εἰτ' εἰς Βάκτραν τὴν πόλιν, ἢ καὶ Ζαριάσπα καλεῖται, τρισχιλίους ὀκτακοσίους έβδομήκοντα, εἰτ' ἐπὶ τὸν Ἰαξάρτην ποταμόν, ἐφ' δν Αλέξανδρος ἦκεν, ὡς πεντακισχιλίους ὁμοῦ δισχίλιοι δισμύριοι

^{1.} fort. lgd. τοῖς Άφαχωτοῖς καὶ Μασσαγέταις τοὺς Βακτψίους κτλ.

έξακόσιοι έβδομήκοντα. λέγει δὲ καὶ ούτω τὰ διαστήματα: ἀπὸ Κασπίων πυλών είς Ινδούς, είς μεν Εκατόμπυλον γιλίους ένναποσίους έξήποντά φασιν, είς δ' Αλεξάνδοειαν την έν Αρίοις τετρακισγιλίους πεντακοσίους τριάκοντα, εἶτ' εἰς Προφθασίαν την έν Δραγγη γιλίους έξακοσίους, οἱ δὲ πεντακοσίους, εἶτ' εἰς Αραγωτούς την πόλιν τετρακισγιλίους έκατον είκοσιν, είτ' είς Όρτόσπανα, έπὶ την έκ Βάκτρων τρίοδον, δισγιλίους, εἶτ' εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἰνδικῆς γιλίους ὁμοῦ μύριοι πεντακισγίλιοι τριαχόσιοι. ἐπ' εὐθείας δὲ τῷ διαστήματι τούτω τὸ συνεγές δεῖ νοείν, τὸ ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ μέγοι τῆς ἐφας θαλάττης μῆκος τῆς Ινδικής, ταυτα μέν τὰ περί τοὺς Σάκας.

CAPUT IX.

1. Η δε Παρθυαία πολλή μεν ούκ έστι συνετέλει γοῦν μετά τῶν Υρκανῶν [κατά] τὰ Περσικά, καὶ μετά ταῦτα, τῶν Μακεδόνων κρατούντων έπὶ χρόνον πολύν. πρὸς δὲ τῆ σμικρότητι δασεία και όρεινή έστι και άπορος, ώστε διά τούτο Α. 783 δρόμω διεξιάσι τον έαυτων οί βασιλείς σγλον, ού δυναμένης τρέφειν της γώρας οὐδ' ἐπὶ μικρόν αλλά νῦν ηὕξηται. μέρη δ' έστὶ τῆς Παρθυηνῆς ή τε Κωμισηνή καὶ ή Χωρηνή, σχεδον δέ τι καὶ τὰ μέγρι πυλών Κασπίων καὶ Ραγών καὶ Ταπύρων, όντα της Μηδίας πρότερον. έστι δ' Απάμεια καί Ήράκλεια, πόλεις περὶ τὰς Ῥάγας. εἰσὶ δ' ἀπὸ Κασπίων πυλών εἰς μεν Ράγας στάδιοι πενταχόσιοι, ως φησιν Απολλόδωρος, είς δ' Έκατόμπυλου, τὸ τῶν Παρθυαίων βασίλειου, γίλιοι διακόσιοι έξήποντα τούνομα δε ταῖς Ράγαις ἀπὸ τῶν γενομένων σεισμών γενέσθαι φασίν, ύφ' ών πόλεις τε συγναί καὶ κώμαι δισγίλιαι, ώς Ποσειδώνιός φησι, ανετράπησαν. τους δὲ Ταπύρους οίχειν φασι μεταξύ Δερβίκων τε καί Υρχανών. ίστορούσι δὲ περὶ τῶν Ταπύρων, ὅτι αὐτοῖς εἴη νόμιμον τὰς γυ- C. 515 ναίκας έκδιδόναι τὰς γαμετὰς έτέροις ἀνδράσιν, ἐπειδὰν έξ αὐτων ανέλωνται δύο ή τρία τέκνα, καθάπερ και Κάτων Όρτησίω δεηθέντι έξέδωκε την Μαρκίαν έφ' ήμων κατά παλαιόν Ρωμαίων έθος.

2. Νεωτερισθέντων δε των έξω του Ταύρου δια το πρός

† άλλήλοις 1 είναι τοὺς τῆς Συρίας καὶ τῆς Μηδίας βασιλέας τοὺς ἔχοντας καὶ ταῦτα, πρῶτον μὲν τὴν Βακτριανὴν ἀπέστησαν οἱ πεπιστευμένοι καὶ τὴν ἔγγὺς αὐτῆς πᾶσαν, οἱ περὶ Εὐθύδημον. ἔπειτ' Αρσάκης, ἀνὴρ Σκύθης, τῶν Ααῶν τινας ἔχων, τοὺς Πάρνους καλουμένους νομάδας, παροικοῦντας τὸν Ὠχον, ἔπῆλθεν ἐπὶ τὴν Παρθυαίαν καὶ ἐκράτησεν αὐτῆς. κατ' ἀρχὰς μὲν οὖν ἀσθενὴς ἦν διαπολεμῶν πρὸς τοὺς ἀφαιρεθέντας τὴν

- Α. 784 χώραν καὶ αὐτὸς καὶ οἱ διαδεξάμενοι ἐκεῖνον, ἔπειθ' οὕτως ἔσχυσαν ἀφαιρούμενοι τὴν πλησίον ἀεὶ διὰ τὰς ἐν τοῖς πολέμοις κατορθώσεις, ὥστε τελευτῶντες ἀπάσης τῆς ἐντὸς Εὐφράτου κύριοι κατέστησαν. ἀφείλοντο δὲ καὶ τῆς Βακτριανῆς μέρος βιασάμενοι τοὺς Σκύθας καὶ ἔτι πρότερον τοὺς περὶ Εὐκρατίδαν, καὶ νῦν ἐπάρχουσι τοσαύτης γῆς καὶ τοσούτων ἔθνῶν, ὥστε ἀντίπαλοι τοῖς Ῥωμαίοις τρόπον τινὰ γεγόνασι κατὰ μέγεθος τῆς ἀρχῆς. αἴτιος δ' ὁ βίος αὐτῶν καὶ τὰ ἔθη τὰ ἔχοντα πολὺ μὲν τὸ βάρβαρον καὶ τὸ Σκυθικόν, πλέον μέντοι τὸ χρήσιμον πρὸς ῆγεμονίαν καὶ τὴν ἐν τοῖς πολέμοις κατόρθωσιν.
 - 3. Φασὶ δὲ τοὺς Πάρνους Δάας μετανάστας εἶναι ἐκ τῶν ὑπὲρ τῆς Μαιώτιδος Δαῶν, οὺς Ξανδίους ἢ Παρίους καλοῦσιν οὐ πάνυ δ' ὡμολόγηται Δάας εἶναί τινας τῶν ὑπὲρ τῆς Μαιώτιδος Σκυθῶν ἀπὸ τούτων δ' οὐν ἔλκειν φασὶ τὸ γένος τὸν Ἀρσάκην, οἱ δὲ Βακτριανὸν λέγουσιν αὐτόν, φεύγοντα δὲ τὴν αὕξησιν τῶν περὶ Διόδοτον ἀποστῆσαι τὴν Παρθυαίαν. εἰρηκότες δὲ πολλὰ περὶ τῶν Παρθικῶν νομίμων ἐν τῆ ἔκτη τῶν ἱστορικῶν ὑπομημάτων βίβλφ, δεὐτέρα δὲ τῶν μετὰ Πολύβιον, παραλείψομεν ἐνταῦθα, μὴ ταυτολογεῖν δόξωμεν, τοσοῦτον εἰπόντες μόνον, ὅτι τῶν Παρθυαίων συνέδριόν φησιν εἶναι Ποσειδώνιος διττόν, τὸ μὲν συγγενῶν, τὸ δὲ σοφῶν καὶ μάγων, ἐξ ὧν ἀμφοῖν τοὺς βασιλεῖς καθίστασθαι.

CAPUT X.

A. 785 1. Ἡ δ' Ἀρία καὶ ἡ Μαργιανὴ κράτιστα χωρία ἐστὶ ταύτη, τῆ μὲν ὑπὸ τῶν ὀρῶν ἐγκλειόμενα, τῆ δ' ἐν πεδίοις τὰς οἰκήσεις ἔχοντα. τὰ μὲν οὖν ὅρη νέμονται σκηνῖταί τινες, τὰ δὲ

^{1.} vid. lgd. allois.

πεδία ποταμοῖς διαρρεῖται · ποτίζουσι δ' αὐτὰ τὰ μὲν τῷ ἀρίω. τὰ δὲ Μάργφ. όμορεῖ δὲ ἡ Αρία τῆ Βακτριανῆ †καὶ τὴν ὑπο- С. 516 στάσαν όρει τῷ ἔχοντι τὴν Βακτριανήν 1. διέγει δὲ τῆς Υρκανίας περί έξακισχιλίους σταδίους. συντελής δ' ην αὐτη καὶ ή Δραγγιανή μέγρι Καρμανίας, το μέν πλέον τοῖς νοτίοις μέρεσι των δρων ύποπεπτωκυία, έχουσα μέντοι τινά των μερών καί τοῖς ἀρχτικοῖς πλησιάζοντα τοῖς κατά την Αρίαν καὶ ή Αραγωσία δε οὐ πολύ ἄπωθέν έστι, καὶ αὐτη τοῖς νοτίοις μέρεσι των όρων υποπεπτωχνία και μέγρι του Ίνδου ποταμού τεταμένη, μέρος ούσα της Αριανής, μήχος δε της Αρίας όσον δισχίλιοι στάδιοι, πλάτος δε τριαχόσιοι τοῦ πεδίου πόλεις δε Αρτακάηνα καὶ Αλεξάνδρεια καὶ Αχαΐα, ἐπώνυμοι τῶν κτισάντων. εὐοινεῖ δὲ σφόδρα ή γῆ· καὶ γὰρ εἰς τριγονίαν παραμένει έν απιττώτοις άγγεσι.

2. Παραπλησία δ' έστι και ή Μαργιανή, έρημίαις δέ περιέγεται τὸ πεδίον. θαυμάσας δὲ τὴν εὐφυΐαν ὁ Σωτὴρ Άντίογος τείγει περιέβαλε κύκλον έγοντι γιλίων καὶ πεντακοσίων σταδίων, πόλιν δε έκτισεν Αντιόχειαν. εὐάμπελος δε καὶ αὐτη ή γη φασί γουν τον πυθμένα ευρίσκεσθαι πολλάκις δυσίν άνδράσι περιληπτόν, τον δε βότουν δίπηγυν.

CAPUT XI.

1. Τῆς δὲ Βακτρίας μέρη μέν τινα τῆ Αρία παραβέβληται πρός άρκτον, τὰ πολλά δ' ὑπέρκειται πρός ἔω· πολλή δ' έστι και πάμφορος πλην έλαίου. τοσούτον δε ίσγυσαν οι άποστήσαντες Έλληνες αυτήν δια την άφετην της γώρας, ώστε της τε Άριανης έπεκράτουν καὶ τῶν Ἰνδῶν, ώς φησιν Ἀπολλόδωρος ὁ Άρταμιτηνός, καὶ πλείω έθνη κατεστρέψαντο η Άλέξαν- Α. 786 δρος, καὶ μάλιστα Μένανδρος (εί γε καὶ τὸν "Υπανιν διέβη πρὸς ξω, καὶ μέγρι τοῦ Ἰσάμου 2 προηλθε), τὰ μὲν *γὰρ* αὐτός, τὰ δε Δημήτριος ὁ Εὐθυδήμου νίός, τοῦ Βακτρίων βασιλέως οὐ μόνον δε την Πατταληνήν κατέσγον, άλλα και της άλλης παραλίας την τε Σαραόστου καλουμένην και την Σιγέρδιδος βασι-

1. fort, lgd. καὶ τῷ ὄρει τῷ ἔχοντι ὑποστάσαν τὴν Βακτριανήν. 2. vid. lgd. Tucion.

λείαν. καθ' όλου δέ φησιν έκεῖνος τῆς συμπάσης Αριανῆς πρόσχημα είναι τὴν Βακτριανήν καὶ δὴ καὶ μέχρι Σηρῶν καὶ Φρυνῶν ἔξέτεινον τὴν ἀρχήν.

- 2. Πόλεις δ' εἶχον τά τε Βάκτρα, ἥνπερ καὶ Ζαριάσπαν καλοῦσιν, ἥν διαρρεῖ ὁμώννμος ποταμὸς ἐκβάλλων εἰς τὸν Ὠξον, καὶ Δάραψα καὶ ἄλλας πλείους τούτων δ' ἦν καὶ ἡ Εὐκρατιδία, τοῦ ἄρξαντος ἐπώνυμος. οἱ δὲ κατασχόντες αὐτὴν Ἑλλη-
- C. 517 νες καὶ εἰς σατραπείας διηρήκασιν, ὧν τήν τε Ασπιώνου καὶ τὴν Τουριούαν¹ ἀφήρηντο Εὐκρατίδην οἱ Παρθυαὶοι. ἔσχον δὲ καὶ τὴν Σογδιανὴν ὑπερκειμένην πρὸς ἔω τῆς Βακτριανῆς μεταξὺ τοῦ τε "Ωξου ποταμοῦ, δς ὁρίζει τήν τε τῶν Βακτρίων καὶ τὴν τῶν Σογδίων, καὶ τοῦ Ἰαξάρτου οὐτος δὲ καὶ τοὺς Σογδίους ὁρίζει καὶ τοὺς νομάδας.
 - 3. Το μεν οῦν παλαιον οὐ πολὺ διέφερον τοῖς βίοις καὶ τοῖς ἤθεσι τῶν νομάδων οἴ τε Σογδιανοὶ καὶ οἱ Βακτριανοί, μικρὸν δ' ὅμως ἡμερώτερα ἦν τὰ τῶν Βακτριανῶν, ἀλλὰ καὶ περὶ τούτων οὐ τὰ βέλτιστα λέγουσιν οἱ περὶ Ὁνησίκριτον τοὺς γὰρ ἀπειρηκότας διὰ γῆρας ἢ νόσον ζῶντας παραβάλλεσθαι τρεφομένοις κυσὶν ἐπίτηδες πρὸς τοῦτο, οῦς ἐνταφιαστὰς καλεῖσθαι τῷ πατρώρ γλώττη, καὶ ὁρᾶσθαι τὰ μὲν ἔξω τείχους τῆς μητροποίκως τῶν Βάντρον καθαρά τοῦτο δὶ ἐνκὸς τὸ πλέον ἀστίσου
- Α. 787 πόλεως τῶν Βάκτρων καθαρά, τῶν δ' ἐντὸς τὸ πλέον ὀστέων πλῆρες ἀνθρωπίνων καταλῦσαι δὲ τὸν νόμον Αλέξανδρον. τοιαῦτα δὲ πως καὶ τὰ περὶ τοὺς Κασπίους ἰστοροῦσι τοὺς γὰρ γονέας, ἐπειδὰν ὑπὲρ ἐβδομήκοντα ἔτη γεγονότες τυγχάνωσιν, ἐγκλεισθέντας λιμοκτονεῖσθαι. τοῦτο μὲν οὖν ἀνεκτότερον καὶ τῷ Κείων νόμῷ ταραπλήσιον, καίπερ ὂν Σκυθικόν, πολὺ μέντοι Σκυθικώτερον τὸ τῶν Βακτριανῶν. καὶ δὴ διαπορεῖν ἄξιον ἢν, ἡνίκα Αλέξανδρος τοιαῦτα κατελάμβανε τἀνταῦθα, τί χρὴ †ποιεῖν τὰ τῶν πρώτων Περσῶν καὶ τῶν ἔτι πρότερον ἡγεμόνων, ὁποῖα εἰκὸς ἢν παρ' αὐτοῖς νενομίσθαι.
 - 4. Φασὶ δ' οὖν ὀκτώ πόλεις τὸν Αλέξανδρον ἔν τε τῆ Βακτριανῆ καὶ τῆ Σογδιανῆ κτίσαι, τινὰς δὲ κατασκάψαι, ὧν

vid. lgd. Ταπουρίαν.
 τῷ οἰκείῳ τόμῳ codd. edd.
 fort. lgd. εἰπεῖν.

Καριώτας μέν της Βακτριανής, έν ή Καλλισθένης συνελήφθη καὶ παρεδόθη φυλακή, Μαράκανδα δὲ τῆς Σογδιανῆς καὶ τὰ Κύρα, έσχατον ον Κύρου ατίσμα, επί τῷ Ἰαξάρτη ποταμο κείμενον, όπερ ην όριον της Περσών άργης· κατασκάψαι δέ τὸ κτίσμα τοῦτο, καίπερ όντα φιλόκυρον, διὰ τὰς πυκνάς ἀποστάσεις. έλειν δε και πέτρας έρυμνας σφόδρα έκ προδοσίας, τήν τε έν τη Βακτριανή, την Σισιμίθρου, έν ή είγεν 'Οξυάρτης την θυγατέρα Ρωξάνην, και την έν τη Σογδιανή *καί* την τοῦ "Όξου, οἱ δ' Αριαμάζου φασί. την μέν οὐν Σισιμίθρου πεντεκαίδεκα σταδίων ίστοροῦσι τὸ ύψος, ογδοήκοντα δέ τὸν χύχλον άνω δ' ἐπίπεδον καὶ εύγεων, ὅσον πενταχοσίους άνδρας τρέφειν δυναμένην, έν ή και ξενίας τυχεῖν πολυτελούς, καὶ γάμους ἀγαγεῖν Ῥωξάνης τῆς Ὀξυάρτου θυγατρὸς τὸν Άλεξανδρον την δέ της Σογδιανής διπλασίαν το ύψος φασί. περί τούτους δε τούς τόπους και το των Βραγγιδών άστυ άνελείν, ους Ξέρξην μεν ίδρυσαι αὐτόθι, συναπάραντας αὐτῷ έκόν- C. 518 τας έκ τῆς οἰκείας διὰ τὸ παραδοῦναι τὰ χρήματα τοῦ θεοῦ τὰ ἐν Διδύμοις καὶ τοὺς θησαυρούς. ἐκεῖνον δ' ἀνελεῖν μυσαττόμενον την ίεροσυλίαν και την προδοσίαν.

5. Τον δε διά της Σογδιανης όξοντα ποταμον †καί 1 Πολυτίμητον Αριστόβουλος, των Μακεδόνων 2 θεμένων (καθάπερ χαὶ άλλα πολλά τὰ μέν χαινά έθεσαν, τὰ δὲ παρωνόμασαν), Α. 788 ἄρδοντα δὲ τὴν γώραν, ἐκπίπτειν εἰς ἔρημον καὶ ἀμμώδη γῆν, καταπίνεσθαί τε είς την άμμον, ώς και τον Άριον τον δι' Αρίων όξοντα. του δὲ "Ωγου ποταμού πλησίον δούττοντας εύρεῖν έλαίου πηγήν λέγουσιν· είκὸς δέ, ώσπερ νιτρώδη τινά καὶ στύφοντα ύγρα και ασφαλτώδη και θειώδη διαρρεί την γην, ούτω και λιπαρά ευρίσκεσθαι, το δε σπάνιον ποιεί την παραδοξίαν. δείν δὲ τον Σίχον οἱ μὲν διὰ τῆς Βακτριανῆς φασιν, οἱ δὲ παρ' αὐτήν, καὶ οἱ μὲν ἔτερον τοῦ "Ωξου μέχρι τῶν ἐκβολῶν, νοτιώτερον έκείνου, άμφοτέρων δ' έν τη Υρκανία τας είς την θά λατταν ὑπάρχειν ἐκρύσεις, οἱ δὲ κατ' ἀργας μὲν ἔτερον, συμβάλλειν δ' είς εν τὸ τοῦ "Ωξου φείθρον, πολλαχοῦ καὶ εξ καὶ έπτὰ σταδίων έγοντα τὸ πλάτος. ὁ μέντοι Ἰαξάρτης ἀπ' άρ-

^{1.} fort. lgd. zalei. 2. fort. addend. orona.

χῆς μέχρι τέλους ἐτερός ἐστι τοῦ "Ωξου, καὶ εἰς μὲν τὴν αὐτὴν τελευτῶν θάλατταν, αἱ δ' ἐμβολαὶ διέχουσιν ἀλλήλων, ως φησι Πατροκλῆς, παρασάγγας ως ὀγδοήκοντα τὸν δὲ παρασάγγην τὸν Περσικὸν οἱ μὲν ἑξήκοντα σταδίων φασίν, οἱ δὲ τριάκοντα ἢ τετταράκοντα. ἀναπλεόντων δ' ἡμῶν τὸν Νεῖλον ἄλλοτ' ἄλλοις μέτροις χρώμενοι τὰς σχοίνους ἀνόμαζον ἀπὸ πόλεως ἐπὶ πόλιν, ωστε τὸν αὐτὸν τῶν σχοίνων ἀριθμὸν ἀλλαχοῦ μὲν μείζω παρέχειν πλοῦν, ἀλλαχοῦ δὲ βραχύτερον: οὕτως ἐξ ἀρχῆς παραδεδομένον καὶ φυλαττόμενον μέχρι νῦν.

6. Μέχρι μὲν δὴ τῆς Σογδιανῆς πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον ἰόντι ἀπὸ τῆς Ὑρκανίας γνώριμα ὑπῆρξε τὰ ἔθνη καὶ τοῖς Πέρσαις πρότερον τὰ ἔξω τοῦ Ταύρου καὶ τοῖς Μακεδόσι μετὰ ταῦτα καὶ τοῖς Παρθυαίοις. τὰ δ' ἐπέκεινα ἐπ' εὐθείας ὅτι μὲν Σκυθικά ἐστιν, ἐκ τῆς ὁμοειδείας εἰκάζεται, στρατεῖαι δ' οὐ γεγό-

- Α. 789 νασιν ἐπ' αὐτοὺς ἡμῖν γνώριμοι, καθάπερ οὐδὲ ἐπὶ τοὺς βορειστάτους τῶν νομάδων ἐφ' οὺς ἐπεχείρησε μὲν ὁ Αλέξανδρος ἄγειν στρατείαν, ὅτε τὸν Βῆσσον μετήει καὶ τὸν Σπιταμένην, ζωγρία δ' ἀναχθέντος τοῦ Βήσσου, τοῦ δὲ Σπιταμένους
 ὑπὸ τῶν βαρβάρων διαφθαρέντος, ἐπαύσατο τῆς ἐπιχειρήσεως.
 οὐχ ὁμολογοῦσι δ', ὅτι περιέπλευσάν τινες ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἐπὶ
 τὴν Υρκανίαν, ὅτι δὲ δυνατόν, Πατροκλῆς εἴρηκε.
- 7. Λέγεται δέ, διότι τοῦ Ταύρου τὸ τελευταῖον, ὁ καλοῦ-C. 519 σιν Ίμαιον, τῆ Ἰνδική θαλάττη ξυνάπτον, οὐδεν ούτε προύγει πρός έω της Ινδικης μάλλον ουτ' είσεγει παριόντι δ' είς τὸ βόρειον πλευρόν, αεί τι του μήχους ύφαιρει και του πλάτους ή θάλαττα, ώστ' ἀποφαίνειν μείουρον πρός εω την νύν ύπογραφομένην μερίδα τῆς Ασίας, ἡν ὁ Ταῦρος ἀπολαμβάνει πρὸς τον ώπεανόν, τον πληρούντα το Κάσπιον πέλαγος. μήπος δ' έστὶ ταύτης της μερίδος το μέγιστον από της Υοκανίας θαλάττης έπὶ τὸν ώκεανὸν τὸν κατὰ τὸ Ἰμάιον τρισμυρίων που σταδίων, παρά την όρεινην τοῦ Ταύρου τῆς πορείας ούσης, πλάτος δ' έλαττον των μυρίων. είρηται γάρ, ότι περί τετραμισμυρίους σταδίους έστι τὸ ἀπὸ τοῦ Ισσικοῦ κόλπου μέγρι της έφας θαλάττης της κατά Ίνδούς, έπὶ δ' Ίσσον ἀπὸ τῶν έσπερίων ἄκρων των κατά Στήλας άλλοι τρισμύριοι έστι δέ ό μυχός τοῦ Ἰσσικοῦ κόλπου μικρον ή οὐδεν Άμισοῦ έωθι-

νώτερος, τὸ δὲ ἀπὸ Άμισοῦ ἐπὶ τὴν Υρχανίαν γῆν περὶ μυρίους έστὶ σταδίους, παράλληλον ον τῷ ἀπὸ τοῦ Ἰσσοῦ λεγθέντι έπὶ τοὺς Ἰνδούς. λείπεται δη τὸ λεγθέν μῆχος ἐπὶ την ἔω τῆς περιωδευμένης νυνί μερίδος οἱ τρισμύριοι στάδιοι. πάλιν δὲ τοῦ πλάτους τοῦ μεγίστου τῆς οἰκουμένης ὅντος περὶ τρισμυρίους σταδίους, γλαμυδοειδούς ούσης, τὸ διάστημα τούτο έγγυς αν είη τοῦ μεσημβρινοῦ τοῦ διὰ τῆς Υρκανίας θαλάττης γραφομένου καὶ τῆς Περσικῆς, εἴπερ ἐστὶ τὸ μῆκος τῆς οἰκουμένης έπτα μυριάδες εί οὐν ἀπὸ τῆς Υρχανίας ἐπὶ Αρτεμίταν τὴν έν τη Βαβυλωνία στάδιοί είσιν οκτακισγίλιοι, καθάπερ είρηκεν Απολλόδωρος [ό] έκ της Αρτεμίτας, έκειθεν δ' έπὶ τὸ στόμα τῆς κατὰ Πέρσας θαλάττης άλλο τοσοῦτόν ἐστι, καὶ πάλιν τοσούτον η μικρον απολείπον είς τα ανταίροντα τοῖς ακροις τῆς Αίθιοπίας, λοιπον αν είη του πλάτους της οίκουμένης του λεγθέντος ἀπὸ τοῦ μυγοῦ τῆς Υοκανίας θαλάττης ἐπὶ τοῦ στόματος αὐτης όσον εἰρήκαμεν. μειούρου δ' όντος τοῦ τμήματος τούτου της γης έπὶ τὰ πρὸς ἔω μέρη, γίνοιτ' αν τὸ σγημα προσόμοιον μαγειρική κοπίδι, του μέν όρους έπ' εὐθείας όντος, Α. 790 καὶ νοουμένου κατά την άκμην της κοπίδος, της δ' άπὸ τοῦ στόματος τοῦ Υρκανίου παραλίας ἐπὶ Τάμαρον κατὰ θάτερον πλευρον είς περιφερή και μείουρον γραμμήν απολήγον.

8. Έπιμνηστέον δε καὶ τῶν παραδόξων ενίων, ά θρυλοῦσι περί των τελέως βαρβάρων, οίον των περί τον Καύκασον καί την άλλην όρεινήν. τοῖς μέν γὰρ νόμιμον είναί φασι τὸ τοῦ Εύριπίδου,

> τον φύντα θρηνείν, είς όσ' έργεται κακά, τον δ' αν θανόντα καὶ πόνων πεπαυμένον γαίροντας εύφημοῦντας ἐκπέμπειν δόμων.

έτέροις δε μηδένα αποκτείνειν των έξαμαρτόντων τα μέγιστα, άλλ' έξορίζειν μόνον μετά των τέχνων, ύπεναντίως τοις Δέρβιξι καὶ γὰρ ἐπὶ μικροῖς ούτοι σφάττουσι, σέβονται δὲ γῆν οί Δέρβικες θύουσι δ' οὐδεν θηλυ οὐδε έσθίουσι τοὺς δε ὑπερ έβδομήχοντα έτη γεγονότας σφάττουσι, αναλίσκουσι δε τας σάρκας οἱ ἄγχιστα γένους τὰς δὲ γραίας ἀπάγχουσιν, εἶτα θάπτουσι τους δε έντος έβδομήκοντα έτων αποθανόντας ούκ έσθίουσιν, άλλα θάπτουσι. Σίγιννοι δε τάλλα μεν περσίζου-

σιν, ίππαρίοις δὲ χρῶνται μικροῖς, δασέσιν, ἄπερ ἱππότην ὀχεῖν μὲν οὐ δύνανται, τέθριππα δὲ ζευγνύουσιν ἡνιοχοῦσι δὲ γυΑ. 791 ναῖκες, ἐκ παίδων ἠσκημέναι, ἡ δ' ἄριστα ἡνιοχοῦσα συνοικεῖ ἡ βούλεται τινὰς δ' ἐπιτηδεύειν φασίν, ὅπως ὡς μακροκεφαλώτατοι φανοῦνται, καὶ προπεπτωκότες τοῖς μετώποις, ὥσθ' ὑπερκύπτειν τῶν γενείων. Ταπυρίων δ' ἔστι καὶ τὸ τοὺς μὲν ἄνδρας μελανειμονεῖν καὶ μακροκομεῖν, τὰς δὲ γυναῖκας λευχειμονεῖν καὶ βραχυκομεῖν * οἰκοῦσι δὲ μεταξὺ Δερβίκων καὶ Τρκανῶν* καὶ ὁ ἀνδρειότατος κριθεὶς γαμεῖ ἡν βούλεται. Κάσπιοι δὲ τοὺς ὑπὲρ ἑβδομήκοντα ἔτη λιμοκτονήσαντες εἰς τὴν ἐρημίαν ἐκτιθέασιν, ἄπωθεν δὲ σκοπεύοντες, ἐὰν μὲν ὑπ' ὀρνίθων κατασπωμένους ἀπὸ τῆς κλίνης ἴδωσιν, εὐδαιμονίζουσι, ἐὰν δὲ ὑπὸ θηρίων ἢ κυνῶν, ἡττον, ἐὰν δ' ὑπὸ μηδενός, κακοδαιμονίζουσι.

CAPUT XII.

1. Ἐπεὶ δὲ τὰ βόρεια μέρη τῆς Ἀσίας ποιεῖ ὁ Ταῦρος, α δὴ καὶ ἐντὸς τοῦ Ταύρου καλοῦσιν, εἰπεῖν προειλόμεθα πρωτον [περὶ τούτων] τούτων δ' ἐστὶ καὶ τὰ ἐν τοῖς ὅρεσιν αὐτοῖς ἢ ὅλα ἢ τὰ πλεῖστα. ὅσα μὲν τῶν Κασπίων πυλῶν ἑωθινώτερά ἐστιν, ἀπλουστέραν ἔχει τὴν περιήγησιν διὰ τὴν ἀγριότητα, οὐ πολύ τε ἀν διαφέροι τοῦδε ἢ τοῦδε τοῦ κλίματος συγκαταλεχθέντα τὰ δ' ἐσπέρια πάντα δίδωσιν εὐπορίαν τοῦ λέγειν περὶ αὐτῶν, ὥστε δεῖ προάγειν ἐπὶ τὰ παρακείμενα ταῖς Κασπίαις πύλαις. παράκειται δὲ ἡ Μηδία πρὸς δύσιν, χώρα καὶ πολλὴ καὶ δυναστεύσασά ποτε καὶ ἐν μέσφ τῷ Ταύρφ κειμένη, πολυσχιδεῖ κατὰ ταῦτα ὑπάρχοντι τὰ μέρη καὶ αὐλῶνας ἐμπεριλαμβάνοντι μεγάλους, καθάπερ καὶ τῆ Ἀρμενία τοῦτο συμβέβηκε.

Τὸ γὰς ὅςος τοῦτο ἄςχεται μὲν ἀπὸ τῆς Καςίας καὶ Ανκίας, ἀλλ' ἐνταῦθα μὲν οὕτε πλάτος οὕτε ὕψος ἀξιόλογον δείκινσιν. ἔξαίςεται δὲ πολὺ πςῶτον κατὰ τὰς Χελιδονίας αὐται δ' εἰσὶ νῆσοι κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς Παμφύλων παςαλίας.
 ἔπὶ δὲ τὰς ἀνατολὰς ἐκτεινόμενος αὐλῶνας μακροὺς ἀπολαμβάνει τοῦς τοῦν Κιλίνου: εἰτα τῷ μὰν τὰ ἀμανὸν ἀπ' κὰτοῦς τοῦν

νει τοὺς τῶν Κιλίχων· είτα τῆ μὲν τὸ Άμανὸν ἀπ' αὐτοῦ σχίζεται, τῆ δὲ ὁ Αντίτανοος, ἐν ἡ τὰ Κόμανα ἴδουται τὰ ἐν

τοις άνω λεγομένοις Καππάδοξιν. ούτος μεν ούν έν τη Καταονία τελευτά, τὸ δὲ Άμανὸν όρος μέγρι τοῦ Εὐφράτου καὶ τῆς Μελιτηνής πρόεισι, καθ' ήν ή Κομμαγηνή τη Καππαδοκία παράκειται εκδέγεται δε τὰ πέραν τοῦ Εὐφράτου όρη, συνεγή μέν τοις προειρημένοις, πλην όσον διακόπτει ρέων δια μέσων ό ποταμός πολλήν δ' ἐπίδοσιν λαμβάνει εἰς τὸ ύψος καὶ τὸ πλάτος και τὸ πολυσγιδές. τὸ δ' οὖν νοτιώτατον μάλιστά ἐστιν Α. 792 ό Ταύρος, δρίζων την Αρμενίαν από της Μεσοποταμίας.

- 3. Έντεῦθεν δὲ ἀμφότεροι ῥέουσιν οἱ τὴν Μεσοποταμίαν έγχυκλούμενοι ποταμοί καὶ συνάπτοντες αλλήλοις έγγος κατά την Βαβυλωνίαν, είτα έκδιδόντες είς την κατά Πέρσας θάλατταν, ο τε Ευφράτης και Τίχρις. έστι δε και μείζων ο Ευφράτης καὶ πλείω διέξεισι γώραν σκολιώ τώ δείθρω, τὰς πηγάς έγων έν τῷ προσβόρω μέρει τοῦ Ταύρου, ἡέων δ' ἐπὶ δύσιν διὰ τῆς Άρμενίας τῆς μεγάλης καλουμένης μέγοι τῆς μικρᾶς, έν δεξιά έγων ταύτην, έν αριστερά δε την Ακιλισηνήν είτ' έπιστρέφει πρός νότον, συνάπτει δε κατά την επιστροφήν τοῖς Καππαδόκων όρίοις δεξιά δε ταύτα άφεις και τὰ τῶν Κομμαγηνών, ἀριστερά δὲ τὴν Ακιλισηνὴν καὶ Σωφηνὴν τῆς μεγάλης Αρμενίας πρόεισιν έπὶ την Συρίαν και λαμβάνει πάλιν άλλην έπιστροφήν είς την Βαβυλωνίαν και τον Περσικον κόλπον. ὁ δὲ Τίγρις ἐκ τοῦ νοτίου μέρους τοῦ αὐτοῦ ὄρους ένεγθείς έπὶ την Σελεύκειαν συνάπτει τῷ Εὐφράτη πλησίον καὶ ποιεί τὴν Μεσοποταμίαν πρὸς αὐτόν, εἶτ' ἐκδίδωσι καὶ αύτὸς είς τὸν αὐτὸν κόλπον. διέγουσι δὲ ἀλλήλων αἱ πηγαὶ τοῦ τε Εὐφράτου καὶ τοῦ Τίγριος περὶ δισγιλίους καὶ πενταποσίους σταδίους.
- 4. Από δ' ούν τοῦ Ταύρου πρὸς ἄρκτον ἀποσχίδες πολλαὶ γεγόνασι, μία μεν ή τοῦ καλουμένου Αντιταύρου καὶ γὰρ ένταύθα ούτως ώνομάζετο ό την Σωφηνήν απολαμβάνων έν αύλώνι μεταξύ κειμένω αὐτοῦ τε καὶ τοῦ Ταύρου. πέραν δὲ τοῦ Εύφράτου κατά την μικράν Αρμενίαν έφεξης τῷ Αντιταύρφ πρός άρκτον έπεκτείνεται μέγα όρος καὶ πολυσχιδές καλούσι δὲ τὸ μὲν αὐτοῦ Παρνάδρην, τὸ δὲ Μοσχικὰ ὅρη, τὸ δ' ἄλλοις Α. 793 ονόμασι ταύτα δ' απολαμβάνει την Αρμενίαν όλην μέχρι Ίβήρων καὶ Άλβανων. εΙτ' άλλ' ἐπανίσταται πρὸς ἔω, τὰ ὑπερ-

- κείμενα της Κασπίας θαλάττης μέγοι Μηδίας, της τε Άτρο-C. 522 πατίου καὶ τῆς μεγάλης καλοῦσι δὲ καὶ ταῦτα τὰ μέρη πάντα τών όρων Παραγοάθραν και τὰ μέγρι των Κασπίων πυλών καὶ ἐπέκεινα ἔτι πρὸς ταῖς ἀνατολαῖς τὰ συνάπτοντα τῆ ᾿Αρία. τὰ μέν δή πρόσβορα όρη ούτω καλούσι, τὰ δὲ νότια τὰ πέοαν τοῦ Εὐφράτου τῆς Καππαδοκίας καὶ τῆς Κομμαγηνῆς πρὸς ξω τείνοντα κατ' άργας μεν αὐτὸ τοῦτο καλείται Ταῦρος, διορίζων την Σωφηνήν και την άλλην Αρμενίαν άπο της Μεσοποταμίας τινές δε Γορδυαΐα όρη καλούσιν. έν δε τούτοις έστι και το Μάσιον, το ύπερκείμενον της Νισίβιος όρος και των Τιγρανοκέρτων. έπειτα έξαίρεται πλέον και καλείται Νιφάτης. ένταῦθα δέ που καὶ [αί] τοῦ Τίγοιος πηγαὶ κατά τὸ νότιον της όρεινης πλευρόν είτ' ἀπὸ τοῦ Νιφάτου μαλλον ἔτι καὶ μαλλον ή δάγις έπτεινομένη το Ζάγριον όρος ποιεί, το διορίζον την Μηδίαν και την Βαβυλωνίαν μετά δε το Ζάγριον εκδέγεται ύπερ μεν της Βαβυλωνίας η τε των Έλυμαίων όρεινη και ή των Παραιτακηνών, ύπερ δε της Μηδίας ή των Κοσσαίων έν μέσω δ' έστιν ή Μηδία καὶ ή Άρμενία, πολλά μεν όρη περιλαμβάνουσα. πολλά δε όροπέδια, ώσαύτως δε πεδία και αὐλώνας μεγάλους. συγνά δὲ καὶ ἔθνη τὰ περιοικοῦντα, μικρά, ὀρεινά καὶ ληστρικά τὰ πλείω. ούτω μέν τοίνυν τίθεμεν έντὸς τοῦ Ταύρου τήν τε Μηδίαν, ής είσι καὶ αἱ Κάσπιοι πύλαι, καὶ τὴν Άρμενίαν.
 - 5. Καθ' ήμᾶς μὲν τοίνυν προσάρχτια ἂν εἴη τὰ ἔθνη ταῦτα, ἐπειδὴ καὶ ἐντὸς τοῦ Ταύρου, Ἐρατοσθένης δέ, πεποιημένος τὴν διαίρεσιν εἰς τὰ νότια μέρη καὶ τὰ προσάρχτια καὶ τὰς ὑπ' αὐτοῦ λεγομένας σφραγίδας, τὰς μὲν βορείους καλῶν, τὰς δὲ νοτίους, ὅρια ἀποφαίνει τῶν κλιμάτων ἀμφοῦν τὰς Κασπίους πύλας εἰκότως οὖν τὰ νοτιώτερα *πρὸς ἔω τείνοντα* τῶν Κασπίων πυλῶν νότια ἂν ἀποφαίνοι, ὧν ἐστι καὶ ἡ Μηδία καὶ ἡ Αρμενία, τὰ δὲ βορειότερα πρόσβορα, κατ' ἄλλην καὶ ἄλλην διάταξιν τούτου συμβαίνοντος. τάχα δὲ οὐκ ἐπέβαλε τούτφ, διότι ἔξω τοῦ Ταύρου πρὸς νότον οὐδέν ἐστιν οὖτε τῆς Αρμενίας μέρος οὖτε τῆς Μηδίας.

CAPUT XIII.

1. Η δε Μηδία δίχα διήρηται καλούσι δε την μεν μεγά-

λην, ής μητρόπολις τὰ Ἐκβάτανα, μεγάλη πόλις και τὸ βασίλειον έγουσα της Μήδων άργης (διατελούσι δε καὶ νύν οἱ Παρ- Α. 794 θυαΐοι τούτω γρώμενοι βασιλείω, καὶ θερίζουσί γε ένταῦθα οί βασιλείς· ψυγρά γάρ ή Μηδία· τὸ δὲ γειμάδιόν ἐστιν αὐτοῖς ἐν Σελευπεία τῆ ἐπὶ τῷ Τίγρι πλησίου Βαβυλώνος), ή δ' έτέρα μερίς έστιν ή Ατροπάτιος Μηδία: τουνομα δ' έσγεν από С. 523 τοῦ ήγεμόνος Ατροπάτου, δε έκώλυσεν ύπὸ τοῖς Μακεδόσι γίνεσθαι καὶ ταύτην, μέρος οὐσαν μεγάλης Μηδίας καὶ δή καὶ βασιλεύς άναγορευθείς ίδία συνέταξε καθ' αύτην την γώραν ταύτην, καὶ ή διαδοχή σώζεται μέχρι νῦν ἐξ ἐκείνου, πρός τε τούς Άρμενίων βασιλέας ποιησαμένων έπιγαμίας των ύστερον καὶ Σύρων καὶ μετά ταῦτα Παρθυαίων.

2. Κείται δὲ ή χώρα τῆ μὲν Αρμενία καὶ τῆ Ματιανή πρός έω, τη δε μεγάλη Μηδία πρός δύσιν, πρός άρκτον δ' άμφοτέραις τοῖς δὲ περὶ τὸν μυγὸν τῆς Υρκανίας θαλάττης καὶ † τῆς Ματιανῆς ι ἀπὸ νότου παράχειται. ἔστι δ' οὐ μικρά κατά την δύναμιν, ως φησιν Απολλωνίδης, η γε καὶ *κατὰ* μυρίους ίππέας δύναται παρέγεσθαι, πεζών δὲ τέτταρας μυριάδας. λίμνην δ' έγει την Σπαύταν 2, έν ή άλες έπανθούντες πήττονται. είσι δε πησμώδεις και επαλγείς, έλαιον δε του πάθους ακος, ύδως δέ γλυκύ τοῖς καπυρωθεῖσιν ἱματίοις, εἴ τις κατ' ἄγνοιαν βάψειεν είς αὐτὴν πλύσεως γάριν. ἔγουσι δ' ἰσγυρούς γείτονας τούς Άρμενίους καὶ τοὺς Παρθυαίους, ὑφ' ὧν περικόπτονται πολλάκις άντέγουσι δ' όμως καὶ ἀπολαμβάνουσι τὰ ἀφαιρεθέντα, καθάπερ την Συμβάκην ἀπέλαβον παρά τῶν Άρμενίων, ύπο Ρωμαίοις γεγονότων, και αύτοι προσεληλύθασι τη φιλία τῆ πρὸς Καίσαρα · θεραπεύουσι δ' ἄμα καὶ τοὺς Παρθυαίους.

3. Βασίλειον δ' αὐτῶν θερινὸν μέν έν πεδίω ίδρυμένον Γάζακα τέν φρουρίω έρυμνω Ούερα, όπερ Αντώνιος έπολιόρκησε κατά την έπὶ Παρθυαίους στρατείαν. διέχει δε τούτο του Άράξου ποταμού του δρίζοντος τήν τε Άρμενίαν και την Άτροπατηνήν σταδίους δισχιλίους καὶ τετρακοσίους, ως φησιν ό Δέλλιος, ό τοῦ Αντωνίου φίλος, συγγράψας την ἐπὶ Παρθυαίους αὐτοῦ στρατείαν, ἐν ἡ παρῆν καὶ αὐτός, ἡγεμονίαν ἔχων.

^{1.} fort. lgd. vij Mariavij. 2. vid. lgd. Kanavtav.

έστι δὲ τῆς χώρας ταύτης τὰ μὲν ἄλλα εὐδαίμονα χωρία, ἡ δὲ προσάρκτιος ὀρεινή καὶ τραχεῖα καὶ ψυχρά, Καδουσίων και τοικία τῶν ὀρεινῶν καὶ Μμάρδων καὶ Ταπύρων καὶ Κυρτίων

- Α. 795 καὶ ἄλλων τοιούτων, οἱ μετανάσται εἰσὶ καὶ ληστρικοί. καὶ γὰρ ὁ Ζάγρος καὶ ὁ Νιφάτης κατεσπαρμένα ἔχουσι τὰ ἔθνη ταῦτα, καὶ οἱ ἐν τῆ Περσίδι Κύρτιοι καὶ Μάρδοι (καὶ γὰρ οὕτω λέγονται οἱ ἄμαρδοι) καὶ οἱ ἐν τῆ ἄρμενία μέχρι νῦν ὁμωνύμως προσαγορευόμενοι τῆς αὐτῆς εἰσὶν ἰδέας.
- 4. Οἱ δ' οὖν Καδούσιοι πλήθει τῷ πεζῷ μικρὸν ἀπολείπονται τῶν Ἀριανῶν, ἀκοντισταὶ δ' εἰσὶν ἄριστοι, ἐν δὲ τοῖς
 C. 524 τραχέσιν ἀνθ' ἱππέων πεζοὶ διαμάχονται. Αντωνίω δὲ χαλεπὴν τὴν στρατείαν ἐποίησεν οὐχ ἡ τῆς χώρας φύσις, ἀλλ' ὁ τῶν όδῶν ἡγεμών, ὁ τῶν Αρμενίων βασιλεὺς Αρταονάσδης, ον *εἰκὸς* ἐκεῖνος, ἐπιβονλεύοντα αὐτῷ, σύμβουλον ἐποιεῖτο καὶ κύριον τῆς περὶ τοῦ πολέμου γνώμης ἐτιμωρήσατο μὲν οὖν αὐτόν, ἀλλ' ὀψέ, ἡνίκα πολλῶν αἴτιος κατέστη κακῶν Ρωμαίοις καὶ αὐτὸς καὶ ἐκεῖνος, ὅστις τὴν ἀπὸ τοῦ Ζεύγματος ὁδὸν τοῦ κατὰ τὸν Εὐφράτην μέχρι τοῦ ἄψασθαι τῆς Ατροπατηνῆς ὀκτακισχιλίων σταδίων ἐποίησε, πλέον ἢ διπλασίαν τῆς εὐθείας, διὰ ὀρῶν καὶ ἀνοδιῶν καὶ κυκλοπορίας.
 - 5. Ή δὲ μεγάλη Μηδία τὸ μὲν παλαιὸν τῆς Ἀσίας ἡγήσατο πάσης, καταλύσασα τὴν τῶν Σύρων ἀρχήν ὅστερον δ' ὑπὸ Κύρου καὶ Περσῶν ἀφαιρεθεῖσα τὴν τοσαύτην ἔξουσίαν ἐπὶ Ἀστυάγου, διεφύλαττεν ὅμως πολὺ τοῦ πατρίου ἀξιώματος, καὶ ἢν τὰ Ἐκβάτανα χειμάδιον τοῖς Πέρσαις ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς ἐκείνους καταλύσασι Μακεδόσι τοῖς τὴν Συρίαν ἔχουσι καὶ νῦν ἔτι τοῖς Παρθυαίων βασιλεῦσι τὴν αὐτὴν παρέχεται χρείαν τε καὶ ἀσφάλειαν.
 - 6. 'Ορίζεται δ' ἀπὸ μὲν τῆς ἕω τῆ τε Παρθυαία καὶ τοῖς Κοσσαίων ὅρεσι, ληστρικῶν ἀνθρώπων, οῖ τοξότας μυρίους καὶ τρισχιλίους παρέσχοντό ποτε Έλυμαίοις, συμμαχοῦντες ἐπὶ Σουσίους καὶ Βαβυλωνίους. Νέαρχος δέ φησι, τεττάρων ὅντων ληστρικῶν ἐθνῶν, ὧν Μάρδοι μὲν Πέρσαις προσεχεῖς ἦσαν, Ουξιοι δὲ καὶ Ἑλυμαῖοι τούτοις τε καὶ Σουσίοις, Κοσσαῖοι δὲ Μήδοις, πάντας μὲν φόρους πράττεσθαι τοὺς βασιλέας, Κοσσαίους δὲ καὶ δῶρα λαμβάνειν, ἡνίκα ὁ βασιλεὺς θερίσας ἐν

Έκβατάνοις είς την Βαβυλωνίαν καταβαίνοι καταλύσαι δ' αύτών την πολλην τόλμαν Αλέξανδρον, επιθέμενον γειμώνος. τούτοις τε δή ἀφορίζεται πρός εω καὶ έτι τοῖς Παραιτακηνοῖς, Α. 796 οί συνάπτουσι Πέρσαις, όρεινοί καὶ αύτοι καὶ ληστρικοί ἀπὸ δὲ τῶν ἄρχτων τοῖς ὑπεροιχοῦσι τῆς Υρχανίας θαλάττης Καδουσίοις καὶ τοῖς άλλοις, ούς άρτι διήλθομεν πρὸς νότον δὲ τη Απολλωνιάτιδι, ην Σιτακηνήν εκάλουν οί παλαιοί, και τώ Ζάγοω, καθ' δ ή Μασσαβατική κείται, της Μηδίας οὐσα, οί δε της Έλυμαίας φασί προς δύσιν δε τοῖς Ατροπατίοις καί τών Αρμενίων τισίν. είσι δε και Έλληνίδες πόλεις, κτίσματα των Μακεδόνων έν τη Μηδία, ων Λαοδίκειά τε και Απάμεια καὶ τή πρὸς Ράγαις 1 καὶ αὐτή Ράγα, τὸ τοῦ Νικάτορος κτίσμα · δ έκείνος μεν Εύρωπον ωνόμασε, Πάρθοι δε Αρσακίαν, νοτιωτέραν ούσαν των Κασπίων πυλών πενταχοσίοις που σταδίοις, ως φησιν Απολλόδωρος Αρτεμιτηνός.

C. 525

7. Η πολλή μεν οὖν ὑψηλή ἐστι καὶ ψυχρά τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ ὑπερκείμενα τῶν Ἐκβατάνων ὄρη καὶ τὰ περὶ τὰς Ῥάγας καὶ τὰς Κασπίους πύλας καὶ καθόλου τὰ προσάρκτια μέρη τὰ ἐντεῦθεν μέγρι πρὸς την Ματιανήν καὶ την Αρμενίαν. ή δ' ύπὸ ταῖς Κασπίοις πύλαις έν ταπεινοῖς έδάφεσι καὶ κοίλοις ούσα εύδαίμων σφόδρα έστι και πάμφορος πλην έλαίας. εί δε και φύεται που, άλιπής τε έστι και ξηρά ιππόβοτος δε καὶ αυτη ἐστὶ διαφερόντως καὶ ἡ Αρμενία, καλείται δέ τις καὶ λειμών Ίππόβοτος, ον καὶ διεξίασιν οἱ ἐκ τῆς Περσίδος καὶ Βαβυλώνος εἰς Κασπίους πύλας όδεύοντες, ἐν ος πέντε μυριάδας ιππων θηλείων νέμεσθαί φασιν έπὶ τῶν Περσῶν, είναι δε τὰς ἀγέλας ταύτας βασιλικάς, τοὺς δε Νησαίους ἵππους, οίς έγρωττο οί βασιλεῖς ἀρίστοις οὖσι καὶ μεγίστοις, οί μεν ενθένδε λέγουσι το γένος, οί δ' εξ Άρμενίας ιδιόμορφοι δέ είσιν, ώσπερ και οι Παρθικοί λεγόμενοι νύν παρά τους Έλλαδικούς καὶ τοὺς άλλους τοὺς παρ' ἡμῖν. καὶ τὴν βοτάνην δὲ την μάλιστα τρέφουσαν τους ιππους από του πλεονάζειν ένταύθα ίδίως Μηδικήν καλούμεν, φέρει δὲ καὶ σίλφιον ή γώρα, Α. 797 άφ' οδ ό Μηδικός καλούμενος όπός, πολύ λειπόμενος τοῦ Κυ-

^{1.} vid. excidisse 'Hoanleia.

οηναϊκοῦ - ἔστι δ' ὅτε καὶ διαφέρων ἐκείνου, εἴτε παρὰ τὰς τῶν τόπων διαφοράς, εἴτε τοῦ φυτοῦ κατ' εἰδος ἐξαλλάττοντος, εἴτε καὶ παρὰ τοὺς ὀπίζοντας καὶ σκευάζοντας, ὥστε συμμένειν πρὸς τὴν ἀπόθεσιν καὶ τὴν χρείαν.

- 8. Τοιαύτη μέν τις ή χώρα τὸ δὲ μέγεθος πάρισός πώς έστιν εἰς πλάτος καὶ μῆκος δοκεῖ δὲ μέγιστον εἰναι πλάτος τῆς Μηδίας τὸ ἀπὸ τῆς τοῦ Ζάγρον ὑπερθέσεως, ἤπερ καλεῖται Μηδικὴ πύλη, εἰς Κασπίους πύλας διὰ τῆς Σιγριανῆς σταδίων τετρακισχιλίων έκατόν. τῷ δὲ μεγέθει καὶ τῆ δυνάμει τῆς χώρας ὁμολογεῖ καὶ ἡ περὶ τῶν φόρων ἰστορία τῆς γὰρ Καππαδοκίας παρεχούσης τοῖς Πέρσαις κατ' ἐνιαντὸν πρὸς τῷ ἀργυρικῷ τέλει ἵππους χιλίους καὶ πεντακοσίους, ἡμιόνους δὲ δισχιλίους, προβάτων δὲ πέντε μυριάδας, διπλάσια σχεδόν τι τούτων ἐτέλουν οἱ Μῆδοι.
- 9. Έθη δὲ τὰ πολλὰ μὲν τὰ αὐτὰ τούτοις τε καὶ τοῖς Αρμενίοις διὰ τὸ καὶ τὴν χώραν παραπλησίαν εἶναι. τοὺς μέντοι Μήδους ἀρχηγέτας εἶναί φασι καὶ τούτοις καὶ ἔτι πρότερον Πέρσαις τοῖς ἔχουσιν αὐτοὺς καὶ διαδεξαμένοις τὴν τῆς Ασίας ἔξουσίαν. ἡ γὰρ νῦν λεγομένη Περσική στολή καὶ ὁ τῆς τοξικῆς καὶ ἱππικῆς ζῆλος καὶ ἡ περὶ τοὺς βασιλέας θεραπεία καὶ κόσμος καὶ σεβασμὸς θεοπρεπης παρὰ τῶν ἀρχομένων εἰς
- C. 526 καὶ κόσμος καὶ σεβασμὸς θεοπρεπής παρὰ τῶν ἀρχομένων εἰς τοὺς Πέρσας παρὰ Μήδων ἀφῖκται. καὶ ὅτι τοῦτ' ἀληθές, ἐκ τῆς ἐσθῆτος μάλιστα δῆλον· τιάρα γάρ τις καὶ κίταρις καὶ πίλος καὶ χειριδωτοὶ χιτῶνες καὶ ἀναξυρίδες ἐν μὲν τοῖς ψυχροῖς τόποις καὶ προσβόροις ἐπιτήδειά ἐστι φορήματα, οἰοί εἰσιν οἱ Μηδικοί, ἐν δὲ τοῖς νοτίοις ἥκιστα· οἱ δὲ Πέρσαι τὴν πλείστην οἴκησιν ἐπὶ τῆ Ἐρυθρῷ θαλάττη κέκτηνται, μεσημβρινώτεροι καὶ Βαβυλωνίων ὄντες καὶ Σουσίων· μετὰ δὲ τὴν κατάλυσιν τὴν τῶν Μήδων προσεκτήσαντό τινα καὶ τῶν προσαπτο-Λ. 798 μένων Μηδία. ἀλλ' οὕτως ἐφάνη σεμνὰ καὶ τοῦ βασιλικοῦ προ-
- Δ. 798 μένων Μηδία. άλλ' οὕτως ἐφάνη σεμνὰ καὶ τοῦ βασιλικοῦ προσχήματος οἰκεῖα τὰ ἔθη τοῖς νικήσασι *καὶ* τὰ τῶν νικηθέντων, ὥστ' ἀντὶ γυμνητῶν καὶ ψιλῶν θηλυστολεῖν ὑπέμειναν, καὶ κατηρεφεῖς εἶναι τοῖς σκεπάσμασι.
 - 10. Τινές δὲ Μήδειαν καταδείξαι τὴν ἐσθῆτα ταύτην φασί, δυναστεύσασαν ἐν τοῖς τόποις, καθάπες καὶ Ἰάσονα, καὶ ἐπικουπτομένην τὴν ὄψιν, ὅτε ἀντὶ τοῦ βασιλέως ἐξίοι τοῦ μὲν

Ιάσονος ύπομνήματα είναι τὰ Ιασόνια ήρωα, τιμώμενα σφόδρα ύπὸ τῶν βαρβάρων (ἔστι δὲ καὶ ὅρος μέγα ὑπὲρ τῶν Κασπίων πυλών έν ἀριστερά, καλούμενον Ίασόνιον), της δὲ Μηδείας την έσθητα καὶ τοὖνομα τῆς χώρας. λέγεται δὲ καὶ Μῆδος, νίὸς αὐτῆς, διαδέξασθαι την ἀργην καὶ την γώραν ἐπώνυμον αύτοῦ καταλιπεῖν, ὁμολογεῖ δὲ τούτοις καὶ τὰ κατὰ τὴν Αρμενίαν Ιασόνια καὶ τὸ τῆς γώρας ὅνομα καὶ ἄλλα πλείω, περί ών έρουμεν.

11. Καὶ τοῦτο δὲ Μηδικόν, τὸ βασιλέα αἰρεῖσθαι τὸν ἀνδρειότατον, αλλ' οὐ πᾶσιν, αλλά τοῖς ὀρείοις μᾶλλον δὲ τὸ τοῖς βασιλεύσιν πολλάς είναι γυναίκας τοῖς δ' ὀρείοις τῶν Μήδων και πάσιν έθος τοῦτο, ελάττους δε τών πέντε οὐκ έξεστιν· ώς δ' αύτως τὰς γυναϊκάς φασιν ἐν καλῷ τίθεσθαι, ὅτι πλείστους νέμειν ἄνδρας 1, των πέντε δε ελάττους, συμφοράν ήγεισθαι. της δ' άλλης Μηδίας εὐδαιμονούσης τελέως, λυπρά έστιν ή προσάρκτιος δρεινή σιτούνται γούν από ακροδρύων. έκ τε μήλων ξηρών κοπέντων ποιούνται μάζας, ἀπὸ δ' άμυγδάλων φωγθέντων άρτους, έκ δε ρίζων τινων οίνον έκθλίβουσι, πρέασι δε γρώνται θηρείοις, ημερα δε ού τρέφουσι θρέμματα. τοσαύτα καὶ περὶ Μήδων φαμέν περὶ δὲ τῶν νομίμων κοινή της συμπάσης Μηδίας, έπειδή ταύτα τοῖς Περσικοῖς γεγένηται διὰ τὴν τῶν Περσῶν ἐπικράτειαν, ἐν τῷ περὶ ἐκείνων λόγω φήσομεν.

CAPUT XIV.

1. Της δ' Αρμενίας τὰ μέν νότια προβέβληται τὸν Ταῦρον, διείργοντα αὐτὴν ἀφ' ὅλης τῆς μεταξὸ Εὐφράτου καὶ τοῦ Τίγριος, ην Μεσοποταμίαν καλούσι, τὰ δὲ έωθινὰ τη Μηδία C. 527 συνάπτει τη μεγάλη καὶ τη Ατροπατηνή προσάρκτια δέ έστι τὰ ὑπερκείμενα τῆς Κασπίας θαλάττης όρη τὰ τοῦ Παραγοάθρα καὶ Άλβανοὶ καὶ Ίβηρες καὶ ὁ Καύκασος ἐγκυκλούμενος τα έθνη ταύτα καὶ συνάπτων τοῖς Αρμενίοις, συνάπτων δὲ καὶ τοῖς Μοσγικοῖς όρεσι καὶ Κολγικοῖς μέγρι τῶν καλουμέ- Α. 799 νων Τιβαρανών άπὸ δὲ τῆς ἐσπέρας ταῦτά ἐστι τὰ ἔθνη καὶ

^{1.} fort. Igd. or nhelotas fxortas vinere ardgas.

ό Παρυάδρης καὶ ὁ Σκυδίσης μέχρι τῆς μικρᾶς Άρμενίας καὶ τῆς τοῦ Εὐφράτου ποταμίας, ἡ διείργει τὴν Άρμενίαν ἀπὸ ... τῆς Καππαδοκίας καὶ τῆς Κομμαγηνῆς.

- 2. Ο γὰο Εὐφοάτης ἀπὸ τῆς βορείου πλευρᾶς τοῦ Ταύρου τὰς ἀργὰς ἔγων τὸ μὲν πρώτον ὁεῖ πρὸς δύσιν διὰ τῆς Άρμενίας, είτ' έπιστρέφει πρός νότον καὶ διακόπτει τὸν Ταῦοον μεταξύ των Αρμενίων τε καί Καππαδόκων καί Κομμαγηνών, έκπεσών δ' έξω καὶ γενόμενος κατά την Συρίαν έπιστρέφει πρός γειμερινάς άνατολάς μέγρι Βαβυλώνος καὶ ποιεί την Μεσοποταμίαν πρός τον Τίγριν αμφότεροι δε τελευτώσιν είς τον Περσικόν κόλπον. τὰ μεν δή κύκλω τοιαύτα, όρεινα σχεδόν τι πάντα καὶ τραγέα, πλην των πρὸς την Μηδίαν κεκλιμένων ολίγων. πάλιν δὲ τοῦ λεγθέντος Ταύρου την άργην λαμβάνοντος από της περαίας των Κομμαγηνών και των Μελιτηνών, ην ο Εύφράτης ποιεί, Μάσιον μέν έστι το ύπερχείμενον όρος των έν τη Μεσοποταμία Μυγδόνων έκ νότου, έν οίς ή Νίσιβίς έστιν: έκ δε των πρός άρκτον μερών [ή] Σωφηνή κείται μεταξύ τοῦ τε Μασίου καὶ τοῦ Αντιταύρου, οὐτος δ' ἀπὸ τοῦ Εὐφοάτου καὶ τοῦ Ταύρου την ἀργην λαβών τελευτά πρός τὰ έωα της Άρμενίας, ἀπολαμβάνων μέσην την Σωφηνήν, έχ θατέρου δε μέρους έχων την Ακιλισηνήν μεταξύ ίδουμένην τοῦ Ταύρου τε καὶ τῆς τοῦ Εὐφράτου * Μεσο*ποταμίας, πρίν η κάμπτειν αὐτην έπὶ νότον. βασίλειον δὲ τῆς Σωφηνής Καρκαθιόκερτα. τοῦ δὲ Μασίου ὑπέρκειται πρὸς ἔω πολύ κατά την Γορδυηνην ὁ Νιφάτης, είθ' ὁ Άβος, ἀφ' οδ καὶ ὁ Εὐφράτης ὁεῖ καὶ ὁ ἀράξης, ὁ μὲν πρὸς δύσιν, ὁ δὲ πρὸς ἀνατολάς εἶθ' ὁ Νίβαρος μέγρι τῆς Μηδίας παρατείνει.
- 3. 'Ο μεν οὖν Εὐφράτης εἴρηται ὅν τρόπον ὁεῖ ὁ δε Ἀράξης, πρὸς τὰς ἀνατολὰς ἐνεχθεὶς μέχρι τῆς Ἀτροπατηνῆς, κάμπτει πρὸς δύσιν καὶ πρὸς ἄρκτους καὶ παραρρεῖ τὰ Ἅζαρα πρῶτον, εἶτ Ἀρτάξατα, πόλεις Αρμενίων ἔπειτα διὰ τοῦ Ἀραξηνοῦ πεδίου πρὸς τὸ Κάσπιον ἐκδίδωσι πέλαγος.
- C. 528 4. Έν αὐτῆ δὲ τῆ Αρμενία πολλὰ μὲν ὅρη, πολλὰ δὲ ὁρο-Α. 800 πέδια, ἐν οἶς οὐδ' ἄμπελος φύεται ῥαδίως, πολλοὶ δ' αὐλῶνες, οἱ μὲν μέσως, οἱ δὲ καὶ σφόδρα εὐδαίμονες καθάπερ τὸ Αραξηνὸν πεδίον, δι' οὖ ὁ Αράξης ποταμὸς ῥέων εἰς τὰ ἄκρα τῆς

Άλβανίας καὶ τὴν Κασπίαν ἐκπίπτει Φάλασσαν, καὶ μετὰ ταῦτα ή Σακασηνή, καὶ αὐτή τῆ Αλβανία πρόσγωρος καὶ τῷ Κύρω ποταμώ, είθ' ή Γωγαρηνή πασα γάρ ή γώρα αυτη καρποις τε και τοις ημέροις δένδρεσι και τοις αειθαλέσι πληθύει. αέρει δέ καὶ έλαίαν. έστι δέ καὶ ή Φαυηνή της Άρμενίας έπαργία καὶ ή Κωμισηνή καὶ 'Οργιστηνή, πλείστην ίππείαν παρέγουσα ή δε Χορζηνή καὶ Καμβυσηνή προσβορώταταί είσι καὶ νιφόβολοι μάλιστα, συνάπτουσαι τοῖς Καυκασίοις όρεσι καὶ τῆ Ίβηρία καὶ τῆ Κολγίδι. ὅπου φασὶ κατὰ τὰς ὑπερβολὰς τῶν όρων πολλάκις και συνοδίας όλας *των όρων* έν τη γιόνο καταπίνεσθαι, νιφετών γινομένων έπι πλέον. έγειν δε και βακτηρίας πρός τους τοιούτους κινδύνους παρεξαίροντας είς την έπιφάνειαν άναπνοής τε γάριν και του διαμηνύειν τοις έπιουσιν, ώστε βοηθείας τυγγάνειν, άνορύττεσθαι καὶ σώζεσθαι. έν δε τη γιότι βώλους πήγευσθαί φασι κοίλας περιεχούσας χρηστον ύδωρ ώς έν γιτωνι, και ζωα δέ έν αὐτη γεννάσθαι καλεί δέ σκώληκας Απολλωνίδης, Θεοφάνης δέ θρίπας κάν τούτοις ἀπολαμβάνεσθαι γρηστον ύδως, περισγισθέντων δε των γιτώνων πίνεσθαι την δε γένεσιν των ζώων τοιαύτην είκάζουσιν, οίαν την των κωνώπων έκ της έν τοις μετάλλοις φλογός καὶ τοῦ φεψάλου.

5. Ίστοροῦσι δὲ τὴν Αρμενίαν, μικρὰν πρότερον οὖσαν, αὐξηθῆναι διὰ τῶν περὶ Αρταξίαν καὶ Ζαρίαδριν, οἱ πρότερον μὲν ἦσαν Αντιόχου τοῦ μεγάλου στρατηγοί, βασιλεύσαντες δ' ὕστερον μετὰ τὴν ἐκείνου ἦτταν, ὁ μὲν τῆς Σωφηνῆς καὶ τῆς † Ακισηνῆς ¹ καὶ Ὀδομαντίδος καὶ ἄλλων τινῶν, ὁ δὲ τῆς περὶ Αρτάξατα, συνηύξησαν, ἐκ τῶν περικειμένων ἐθνῶν ἀποτεμόμενοι μέρη, ἐκ Μήδων μὲν τήν*τε Κασπιανὴν καὶ Φαυνίτιν καὶ Βασοροπέδαν, Ἰβήρων δὲ τῆν τε παρώρειαν τοῦ Παρυάδρου καὶ τὴν Χορζηνὴν καὶ Γωγαρηνήν, πέραν οὐσαν τοῦ Κύρου, Χαλύβων δὲ καὶ Μοσυνοίκων Καρηνῖτιν καὶ Ξερξη-Α. 801 νήν, ἃ τῆ μικρῷ Αρμενίᾳ ἐστὶν ὅμορα ἢ καὶ μέρη αὐτῆς ἐστι, Καταόνων δὲ Ακιλισηνὴν καὶ τὴν περὶ τὸν Αντίταυρον, Σύρων δὲ Ταρωνῖτιν, ὥστε πάντας ὁμογλώντους εἶναι.

^{1.} Anilionping edd.

6. Πόλεις δ' εἰσὶν τῆς Αρμενίας Αρτάξατά τε, ῆν καὶ Αρταξιάσατα καλοῦσιν, Αννίβα κτίσαντος Αρταξία τῷ βα
C. 529 σιλεῖ, καὶ Αρξατα, ἀμφότεραι ἐπὶ τῷ Αράξη, ἡ μὲν Αρξατα πρὸς τοῖς ὅροις τῆς Ατροπατίας, ἡ δὲ Αρτάξατα πρὸς τῷ Αραξηνῷ πεδίῳ, συνφκισμένη καλῶς καὶ βασίλειον οὖσα τῆς χώρας. κεῖται δ' ἐπὶ χερρονησιάζοντος ἀγκῶνος, τὸ τεῖχος κύκλφ προβεβλημένον τὸν ποταμὸν πλὴν τοῦ ἰσθμοῦ, τὸν ἰσθμὸν δ' ἔγει τάφρφ καὶ χάρακι κεκλεισμένον. οὐ πολὸ δ' ἄπωθέν ἐστι τῆς πόλεως *ἐπὶ* τὰ Τιγράνου καὶ Αρταουάσδου γαζοφυλάκια, φρούρια ἐρυμνά, Βάβυρσά τε καὶ Όλανή· ἡν δὲ καὶ ἄλλα ἐπὶ τῷ Εὐφράτη. Αρταγήρας δὲ ἀπέστησε μὲν Αδῶρ ὁ φρούραρχος, ἔξεῖλον δ' οἱ Καίσαρος στρατηγοί, πολιορχήσαντες πολὺν χρόνον, καὶ τὰ τείγη περιεῖλον.

7. Ποταμοί δὲ πλείους μέν εἰσιν ἐν τῆ χώρα, γνωριμώτατοι δὲ Φᾶσις μὲν καὶ Αύκος εἰς τὴν Ποντικὴν ἐκπίπτοντες θάλατταν (Ἐρατοσθένης δ' ἀντὶ τοῦ Αύκου τίθησι Θερμώδοντα
οὐκ εὐ), εἰς δὲ τὴν Κασπίαν Κῦρος καὶ Αράξης, εἰς δὲ τὴν
Ἐρυθρὰν ὅ τε Εὐφράτης καὶ ὁ Τίγοις.

8. Είσὶ δὲ καὶ λίμναι κατά την Αομενίαν μεγάλαι, μία μεν ή Μαντιανή, Κυανή έρμηνευθείσα, μεγίστη, ώς φασι, μετά την Μαιώτιν, άλμυροῦ ύδατος, διήκουσα μέχρι της Άτροπατίας, έχουσα καὶ άλοπήγια· ή δὲ Αρσηνή, ήν καὶ Θωπίτιν καλούσιν. έστι δε νιτρίτις, τας δ' εσθήτας όήττει και διαξαίνει διά δε τούτο και αποτόν έστι το ύδωρ, φέρεται δε δι' αὐτῆς ὁ Τίγοις ἀπὸ τῆς κατὰ τὸν Νιφάτην ὀρεινῆς ὁρμηθείς, άμικτον φυλάττων τὸ ὁεῦμα διὰ την όξύτητα, ἀφ' οῦ καὶ τοῦνομα, Μήδων τίγοιν καλούντων τὸ τόξευμα καὶ ούτος μεν έγει πολυειδεῖς ἰχθῦς, οἱ δὲ λιμναῖοι ένὸς εἴδους εἰσί κατὰ δὲ τὸν μυγον της λίμνης είς βάραθρον έμπεσών ὁ ποταμός καὶ πολύν Α. 802 τόπον ένεχθείς ύπὸ γῆς ἀνατέλλει κατὰ τὴν Χαλωνίτιν έκείθεν δ' ήδη προς την Ωπιν και το της Σεμισάμιδος καλούμενον διατείγισμα έχεινός τε χαταφέρεται, τους Γορδυαίους έν δεξιά άφεις και την Μεσοποταμίαν όλην, και ὁ Εύφράτης τούναντίον, έν άριστερά έγων την αὐτην γώραν πλησιάσαντες δὲ ἀλλήλοις καὶ ποιήσαντες την Μεσοποταμίαν, ὁ μὲν διὰ Σελευκείας φέρεται πρός τον Περσικόν κόλπον, ὁ δὲ διὰ Βαβυ-

λώνος, καθάπερ είρηταί που έν τοῖς πρὸς Έρατοσθένην καὶ Ίππαργον λόγοις.

- 9. Μέταλλα δ' εν μεν τη Υσπιράτιδί έστι γρυσού κατά τά Κάβαλλα, έφ' α Μένωνα έπεμψεν Αλέξανδρος μετά στρατιωτων, ανήχθη δ' ύπο των έγγωρίων και άλλα δ' έστι μέταλλα, καὶ *δὴ * τῆς σάνδικος καλουμένης, ἡν δὴ καὶ Αρμένιον καλούσι γρώμα, όμοιον κάλγη, ούτω δ' έστιν ίπποβότος σφόδοα ή γώρα, καὶ οὐγ ἦττον τῆς Μηδίας, ώστε οἱ Νησαῖοι ἵπποι καὶ С. 530 ένταῦθα γίνονται, οίσπερ οἱ Περσών βασιλεῖς έγρώντο καὶ ὁ σατράπης της Άρμενίας τῷ Πέρση κατ' έτος δισμυρίους πώλους τοῖς Μιθρακίνοις ἔπεμπεν. Αρταουάσδης δὲ Αντωνίω γωρίς της άλλης ίππείας αὐτην την κατάφρακτον έξακισγιλίαν Ίππον έκτάξας έπέδειξεν, ήνίκα είς την Μηδίαν ένέβαλε σύν αὐτῷ. ταύτης δὲ τῆς ἱππείας οὐ Μῆδοι μόνοι καὶ Αρμένιοι ζηλωταί γεγόνασιν, άλλα καί Αλβανοί και γαρ έκεινοι καταφράκτοις γρώνται.
- 10. Τοῦ δὲ πλούτου καὶ τῆς δυνάμεως τῆς χώρας σημείον ού μικρόν, ότι Πομπηίου Τιγράνη τῷ πατρὶ τῷ Αρταουάσδου τάλαντα έπιγράψαντος έξακισγίλια άργυρίου, διένειμεν αὐτίκα ταίς δυνάμεσι των Ρωμαίων, στρατιώτη μέν κατ' άνδρα πεντήκοντα δραγμάς * καὶ έκατόν *, έκατοντάργη δὲ γιλίας, ἱππάργω δέ καὶ γιλιάρχο τάλαντον.

11. Μέγεθος δὲ τῆς γώρας Θεοφάνης ἀποδίδωσιν εύρος μέν σχοίνων έχατόν, μήχος δε διπλάσιον, τιθείς την σχοίνον τετταράκοντα σταδίων πρός ύπερβολην δ' είρηκεν έγγυτέρω δ' έστὶ τῆς ἀληθείας μῆκος μεν θέσθαι τὸ ὑπ' ἐκείνου λεγθέν [εύρος], εύρος δε τὸ ήμισυ η μικρώ πλείον. ή μεν δή φύσις της Άρμενίας καὶ δύναμις τοιαύτη.

12. Αργαιολογία δέ τίς έστι περί τοῦ ἔθνους τοῦδε τοιαύτη Τομενος έξ Τομενίου, πόλεως Θετταλικής, ή κείται μεταξύ Φερών καὶ Λαρίσης ἐπὶ τῆ Βοίβη, καθάπερ είρηται, συνεστράτευσεν Ίάσονι είς την Άρμενίαν τούτου φασίν έπώνυμον την Αρμενίαν οἱ περὶ Κυρσίλον τὸν Φαρσάλιον καὶ Μήδιον τον Λαρισαΐον, ανδρες συνεστρατευκότες Αλεξάνδρφ. Α. 803 τών δὲ μετά τοῦ Αρμένου τοὺς μὲν τὴν Ακιλισηνὴν οἰκῆσαι την ύπὸ τοῖς Σωφηνοῖς πρότερον οὐσαν, τοὺς δὲ ἐν τῆ Συσπι-

ρίτιδι ἔως τῆς Καλαχηνῆς καὶ τῆς Αδιαβηνῆς ἔξω τῶν Αρμενιακῶν ὅρων. καὶ τὴν ἐσθῆτα δὲ τὴν Αρμενιακὴν Θετταλικήν φασιν, οἱον τοὺς βαθεῖς χιτῶνας, οῦς καλοῦσιν Θετταλικοὺς ἐν ταῖς τραγφδίαις, καὶ ζωννύουσι περὶ τὰ στήθη καὶ ἐφαπτίδας, ὡς καὶ τῶν τραγφδῶν μιμησαμένων τοὺς Θετταλούς ἔδει μὲν γὰρ αὐτοῖς ἐπιθέτου κόσμου τοιούτου τινός, οἱ δὲ Θετταλοὶ μάλιστα βαθυστολοῦντες, ὡς εἰκός, διὰ τὸ πάντων εἶναι Ἑλλήνων βορειοτάτους καὶ ψυχροτάτους νέμεσθαι τόπους ἐπιτηδειοτάτην παρέσχοντο μίμησιν τῆ τῶν ὑποκριτῶν *δὲ* διασκευῆ ἐν τοῖς ἀναπλάσμασιν καὶ τὸν τῆς ἱππικῆς ζῆλόν φα-C. 531 σιν εἶναι Θετταλικὸν καὶ τούτοις ὁμοίως καὶ Μήδοις. τὴν δὲ Ἰάσονος στρατείαν καὶ τὰ Ἰασόνια μαρτυρεῖ, ὧν τινα οἱ δυνάσται κατεσκεύασαν παραπλησίως, ὧσπερ τὸν ἐν Ἀβδήροις νεῶν τοῦ Ἰάσονος Παριενίων.

13. Τὸν δὲ Ἀράξην κληθηναι νομίζουσι κατὰ τὴν ὁμοιότητα τὴν πρὸς τὸν Πηνειὸν ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Άρμενον ὁμωνύμως ἐκείνω καλεῖσθαι γὰρ Ἀράξην κἀκεῖνον διὰ τὸ ἀπαράξαι τὴν Όσσαν ἀπὸ τοῦ Ὀλύμπου, ὑήξαντα τὰ Τέμπη καὶ τὸν ἐν Ἀρμενία δέ, ἀπὸ τῶν ὀρῶν καταβάντα, πλατύνεσθαί φασι τὸ παλαιὸν καὶ πελαγίζειν ἐν τοῖς ὑποκειμένοις πεδίοις, οὐκ ἔχοντα διέξοδον, Ἰάσονα δέ, μιμησάμενον τὰ Τέμπη, ποιῆσαι τὴν διασφάγα, δι ἡς καταράττει νυνὶ τὸ ὕδωρ εἰς τὴν Κασκίαν θάλατταν ἐκ δὲ τούτου γυμνωθῆναι τὸ Αραξηνὸν πεδίον, δι οὖ τυγχάνει ῥέων ἐπὶ τὸν καταράκτην ὁ ποταμός. οὖτος μὲν οὖν ὁ λόγος περὶ τοῦ Αράξου ποταμοῦ λεγόμενος ἔχει τι πιθανόν, ὁ δὲ Ἡροδότειος οὐ πάνυ. φησὶ γὰρ ἐκ Ματιηνῶν αὐτὸν ῥέοντα εἰς τετταράκοντα ποταμοὺς σχίζεσθαι, μερίζειν δὲ Σκύθας καὶ Βακτριανούς καὶ Καλλισθένης δὲ ἡκολούθησεν αὐτῷ.

14. Λέγονται δὲ καὶ τῶν Αἰνιάνων τινές, οἱ μὲν τὴν Οὐιτίαν οἰκῆσαι, οἱ δ' ὕπερθε τῶν Αρμενίων ὑπὲρ τὸν Άβον καὶ τὸν Νίβαρον. μέρη δ' ἐστὶ τοῦ Ταύρου ταῦτα, ών ὁ Άβος ἐγγύς ἐστι τῆς ὁδοῦ τῆς εἰς Ἐκβάτανα φερούσης παρὰ τὸν τῆς Βάριδος νεών. φασὶ δὲ καὶ Θρακῶν τινας, τοὺς προσαγορενομένους Σαραπάρας, οἰον κεφαλοτόμους, οἰκῆσαι ὑπὲρ τῆς Αρμενίας, πλησίον Γουρανίων καὶ Μήδων, θηριώδεις ἀνθρώ

πους καὶ ἀπείθεῖς, ὀρεινούς, περισκυθιστάς τε καὶ ἀποκεφαλιστάς τοῦτο γὰρ δηλοῦσιν οἱ Σαραπάραι. είρηται δὲ καὶ τὰ Α. 804 περί της Μηδείας έν τοῖς Μηδικοῖς. ωστ' έκ πάντων τούτων είκάζουσι καὶ τοὺς Μήδους καὶ Αρμενίους συγγενεῖς πως τοῖς Θετταλοῖς εἶναι καὶ τοῖς ἀπὸ Ἰάσονος καὶ Μηδείας.

15. Ο μεν δη παλαιός λόγος ούτος, ό δε τούτου νεώτερος καὶ κατὰ Πέρσας εἰς τὸ ἐφεξῆς μεχρι εἰς ἡμᾶς, ώς ἐν κεφαλαίφ πρέποι αν μέγρι τοσούτου λεγθείς, ότι κατείγον την Αρμενίαν Πέρσαι καὶ Μακεδόνες, μετὰ ταῦτα οἱ τὴν Συρίαν ἔγοντες καὶ την Μηδίαν τελευταῖος δ' ύπηρξεν 'Ορόντης ἀπόγονος Τδάρνου, των έπτα Περσων ένός είθ' ύπο των Αντιόγου του μεγάλου στρατηγών του πρός Ρωμαίους πολεμήσαντος διηρέθη δίνα. Άρταξίου τε καὶ Ζαριάδριος καὶ ήρχον ούτοι, τοῦ βασιλέως έπιτρέψαντος ήττηθέντος δ' έκείνου, προσθέμενοι 'Ρωμαίοις καθ' αύτους ετάττοντο, βασιλεῖς προσαγορευθέντες. τοῦ C. 532 μέν οὖν Αρταξίου Τιγράνης ἢν ἀπόγονος καὶ εἶγε τὴν ἰδίως λεγομένην Αρμενίαν (αύτη δ' ην προσεγής τη τε Μηδία καὶ Άλβανοῖς καὶ Ίβηρσι μέγρι Κολγίδος καὶ τῆς ἐπὶ τῷ Εὐξείνω Καππαδοκίας), τοῦ δὲ Ζαριάδριος ὁ Σωφηνὸς Αρτάτης ἔχων τὰ νότια μέρη καὶ τούτων τὰ πρὸς δύσιν μᾶλλον. κατελύθη δ' ούτος ύπὸ τοῦ Τιγράνου, καὶ πάντων κατέστη κύριος έκειτος. τύγαις δ' έγρήσατο ποικίλαις κατ' άργας μέν γαρ ώμήρευσε παρά Πάρθοις, έπειτα δι' έκείνων έτυγε καθόδου, λαβόντων μισθον έβδομήκοντα αὐλῶνας τῆς Αρμενίας αὐξηθεὶς δὲ καὶ ταῦτα ἀπέλαβε τὰ γωρία καὶ τὴν ἐκείνων ἐπόρθησε, τήν τε περί Νίνον καὶ τὴν περί Άρβηλα· ὑπηκόους δ' ἔσχε καὶ τὸν Άτροπατηνὸν καὶ τὸν Γορδυαίον, μεθ' ὧν καὶ τὴν λοιπὴν Μεσοποταμίαν, έτι δὲ τὴν Συρίαν αὐτὴν καὶ Φοινίκην, διαβας τον Ευφράτην, ανα κράτος είλεν. έπὶ τοσούτον δ' έξαρθείς και πόλιν έκτισε πλησίον της † Ίβηρίας 1 μεταξύ ταύτης τε καὶ τοῦ κατὰ τὸν Εὐφράτην Ζεύγματος, ην ωνόμασε Τιγρανόκερτα, έκ δώδεκα έρημωθεισών ύπ' αὐτοῦ πόλεων Έλληνίδων ανθρώπους συναγαγών. έφθη δ' έπελθών Λεύκολλος ό τῷ Μιθριδάτη πολεμήσας καὶ τοὺς μὲν οἰκήτο-

^{1.} fort. lgd. της Νισίβιος: cf. p. 522. XVI, 747, Taciti Ann. XV, 4. Strabe. II.

- ρας εἰς τὴν οἰκείαν ἐκάστου ἀπέλυσε, τὸ δὲ κτίσμα, ἡμιτελὲς Α. 805 ἔτι ὅν, κατέσπασε προσβαλών καὶ μικρὰν κώμην κατέλιπεν, ἐξήλασε δὲ καὶ τῆς Συρίας αὐτὸν καὶ τῆς Φοινίκης. διαδεξάμενος δ' Άρταουάσδης ἐκεῖνον τέως μὲν ηὐτύχει, φίλος ῶν Ῥωμαίοις, Αντώνιον δὲ προδιδοὺς Παρθυαίοις ἐν τῷ πρὸς αὐτοὺς πολέμφ, δίκας ἔτισεν ἀναχθεὶς γὰρ εἰς Αλεξάνδρειαν ὑπ' αὐτοῦ, δέσμιος πομπευθεὶς διὰ τῆς πόλεως τέως μὲν ἐφρουρεῖτο, ἔπειτ' ἀνηρέθη, συνάπτοντος τοῦ Ακτιακοῦ πολέμου. μετ' ἐκεῖνον δὲ πλείους ἐβασίλευσαν ὑπὸ Καίσαρι καὶ Ῥωμαίοις ὅντες καὶ νῦν ἔτι συνέχεται τὸν αὐτὸν τρόπον.
 - 16. Άπαντα μὲν οὖν τὰ τῶν Περσῶν ἱερὰ καὶ Μῆδοι καὶ Άρμένιοι τετιμήκασι, τὰ δὲ τῆς Αναίτιδος διαφερόντως Αρμένιοι, ἔν τε ἄλλοις ἱδρυσάμενοι τόποις, καὶ δὴ καὶ ἐν τῆ Ακιλισηνῆ. ἀνατιθέασι δ΄ ἐνταῦθα δούλους καὶ δούλας καὶ τοῦτο μὲν οὐ θαυμαστόν, ἀλλὰ καὶ θυγατέρας οἱ ἐπιφανέστατοι τοῦ ἔθνους ἀνιεροῦσι παρθένους, αἶς νόμος ἐστὶ καταπορνευθείσαις πολὺν χρόνον παρὰ τῆ θεῷ μετὰ ταῦτα δίδοσθαι πρὸς γάμον, οὐκ ἀπαξιοῦντος τῆ τοιαύτη συνοικεῖν οὐδενός. τοιοῦτον δέ τι καὶ Καὶ Καιντικού και καὶ Καιντικού καιντικού και καὶ Καιντικού και καὶ Καιντικού και καὶ Καιντικού καιντικού και καὶ Καιντικού και καὶ Καιντικού και καὶ Καιντικού και και και καὶ καιντικού και και καιντικού και καιντικού και και καιντικού και και καιντικού και καιντικού και καιντικού και και καιντικού και καιντικού και καιντικού καιντικού και καιντικού και καιντικού και καιντικού καιντικού καιντικού και καιντικού καιντικού και καιντικού και καιντικού καιντικού και καιντικού και
- C. 533 Ἡρόδοτος λέγει τὸ περὶ τὰς Λυδάς πορνεύειν γὰρ ἀπάσας. οὕτω δὲ φιλοφρόνως χρῶνται τοῖς ἐρασταῖς, ῶστε καὶ ξενίαν παρέχουσι καὶ δῶρα ἀντιδιδόασι πλείω πολλάκις ἢ λαμβάνουσιν, ἄτ' ἐξ εὐπόρων οἵκων ἐπιχορηγούμεναι δέχονται δὲ οὐ τοὺς τυχόντας τῶν ξένων, ἀλλὰ μάλιστα τοὺς ἀπὸ ἴσου ἀξιώματος.

ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΟΥ ΛΩΛΕΚΑΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΑ

Το δωδέκατον περιέχει τὰ ὑπόλοιπα τῆς Ποντικῆς χώρας καὶ ἐφεξῆς Καππαδοκίαν, Γαλατίαν, Βιθυνίαν, Μυσίαν, Φρυγίαν, Μαιονίαν, καὶ πρὸ τούτων Σινωπίδα, πόλιν Ποντικήν, καὶ Ἡράκλειαν καὶ Ἀμάσειαν ἔτι Ἰσαυρίαν, Αυκίαν, Παμφυλίαν, Κιλικίαν μετὰ τῶν παρακειμένων νήσων καὶ ὀρῶν καὶ ποταμῶν.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ.

CAPUT I.

- 1. Καὶ ἡ Καππαδοκία ἐστὶ πολυμερής τε καὶ συχνὰς δε- Α. 806 δεγμένη μεταβολάς. οἱ δ' οὖν ὁμόγλωττοι μάλιστά εἰσιν οἱ ἀφοριζόμενοι πρὸς νότον μὲν τῷ Κιλικίῳ λεγομένῳ Ταύρῳ, πρὸς ἔω δὲ τῷ Ἀρμενίᾳ καὶ τῷ Κολχίδι καὶ τοῖς μεταξὺ ἐτερογλώττοις ἔθνεσι, πρὸς ἄρκτον δὲ τῷ Εὐξείνῳ μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ Αλυος, πρὸς δύσιν δὲ τῷ τε τῶν Παφλαγόνων ἔθνει καὶ Γαλατῶν τῶν τὴν Φρυγίαν ἐποικησάντων μέχρι Λυκαόνων καὶ Κιλίκων τῶν τὴν τραχεῖαν Κιλικίαν νεμομένων.
- 2. Καὶ αὐτῶν δὲ τῶν ὁμογλώττων οἱ παλαιοὶ τοὺς Κατάονας καθ' αὐτοὺς ἔταττον, ἀντιδιαιροῦντες τοῖς Καππάδοξιν, Α. 807 ώς ἐτεροεθνέσι, καὶ ἐν τῆ διαριθμήσει τῶν ἐθνῶν μετὰ τὴν Καππαδοκίαν ἐτίθεσαν τὴν Καταονίαν, εἰτα τὸν Εὐφράτην καὶ τὰ πέραν ἔθνη, ὥστε καὶ τὴν Μελιτηνὴν ὑπὸ τῆ Καταο-

- συνάπτουσα τη Κομμαγηνή, μέρος τε της Καππαδοκίας έστι δέκατον κατά την είς δέκα στρατηγίας διαίρεσιν της χώρας. C. 534 ούτω γὰρ δὴ οἱ καθ' ἡμᾶς βασιλεῖς οἱ πρὸ Αργελάου διατεταγμένην είγον την ήγεμονίαν της Καππαδοκίας δέκατον δ' έστὶ μέρος καὶ ή Καταονία. καθ' ήμᾶς δὲ είγε στρατηγὸν έκατέρα ίδιον. ούτε δ' έκ της διαλέκτου διαφοράς τινος έν τούτοις πρός τους άλλους Καππάδοκας έμφαινομένης, ούτε έκ *της* των άλλων έθων, θαυμαστόν πως ηφάνισται τελέως τὰ σημεῖα τῆς ἀλλοεθνίας. ἦσαν δ' οὖν διωρισμένοι, προσεκτήσατο δ' αὐτοὺς Άριαράθης ὁ πρῶτος προσαγορευθεὶς Καππαδόκων βασιλεύς.
- 3. Έστι δ' ωσπερ Χερρονήσου μεγάλης ισθμός ούτος, σφιγγόμενος θαλάτταις δυσί, τη τε τοῦ Ισσικοῦ κόλπου μέγρι της τραγείας Κιλικίας καὶ τῆ τοῦ Εὐξείνου μεταξύ Σινώπης τε καὶ τῆς τῶν Τιβαρηνῶν παραλίας έντὸς δὲ τοῦ ἰσθμοῦ λέγομεν γερρόνησον την προσεσπέριον τοῖς Καππάδοξιν απασαν, ην Ηρόδοτος μεν έντος Άλυος καλεί αύτη γάρ έστιν, ης ηρξεν άπάσης Κροϊσος, λέγει δ' αὐτὸν ἐκεῖνος τύραννον ἐθνέων των έντος Άλυος ποταμού. οί δε νύν την έντος του Ταύρου καλούσιν Ασίαν, όμωνύμως τη όλη ηπείρω ταύτην Ασίαν προσαγορεύοντες. περιέγεται δ' έν αὐτῆ πρώτα μεν έθνη τὰ ἀπὸ της άνατολης Παφλαγόνες τε καὶ Φρύγες καὶ Λυκάονες, Επειτα Βιθυνοί καὶ Μυσοί καὶ ή Ἐπίκτητος, ἔτι δὲ Τρωάς καὶ Ἑλλησποντία, μετά δὲ τούτους ἐπὶ θαλάττη μὲν Έλλήνων οί τε Αίο-Α. 808 λείς καὶ Ίωνες, τῶν δ' ἄλλων Κᾶρές τε καὶ Λύκιοι, ἐν δὲ τῆ μεσογαία Αυδοί. περί μέν οὖν τῶν ἄλλων ἐροῦμεν ὕστερον.
 - 4. Την δε Καππαδοκίαν είς δύο σατραπείας μερισθείσαν ύπὸ τῶν Περσῶν παραλαβόντες Μακεδόνες περιείδον τὰ μέν έκόντες τὰ δ' ἄκοντες είς βασιλείας άντὶ σατραπειών περιστάσαν ών την μεν ιδίως Καππαδοκίαν ωνόμασαν και πρός τώ Ταύρφ καὶ τὴ Δία μεγάλην Καππαδοκίαν, τὴν δὲ Πόντον, οἰ δὲ τὴν πρὸς τῷ Πόντφ Καππαδοκίαν. τῆς δὲ μεγάλης Καππαδοκίας νῦν μεν οὐκ ἴσμεν πω τὴν διάταξιν τελευτήσαντος γάο τὸν βίον Αρχελάου τοῦ βασιλεύσαντος, ἔγνω Καῖσάρ τε καὶ ή σύγκλητος ἐπαρχίαν είναι Ρωμαίων αὐτήν. ἐπ' ἐκείνου

δὲ καὶ τῶν πρὸ αὐτοῦ βασιλέων εἰς δέκα στρατηγίας διηρημένης τῆς χώρας, πέντε μὲν ἐξητάζοντο αὶ πρὸς τῷ Ταύρω, Μελιτηνή, Καταονία, Κιλικία, Τυανῖτις, Γαρσαυρῖτις· πέντε δὲ λοιπαί Λαουιανσηνή, Σαργαραυσηνή, Σαραουηνή, Χαμανηνή, Μοριμηνή. προσεγένετο δ' ὕστερον παρὰ 'Ρωμαίων ἐκ τῆς Κιλικίας τοῖς πρὸ Άρχελάου καὶ ἐνδεκάτη στρατηγία, ἡ περὶ Καστάβαλά τε καὶ Κύβιστρα μέχρι τῆς Αντιπάτρου τοῦ C. 535 ληστοῦ Λέρβης, τῷ δὲ Λρχελάφ καὶ ἡ τραχεῖα περὶ Έλαιοῦσσαν Κιλικία καὶ πᾶσα ἡ τὰ πειρατήρια συστησαμένη.

CAPUT II.

- 1. Έστι δ' ή μὲν Μελιτηνή παραπλησία τῆ Κομμαγηνῆ κασα γάρ ἐστι τοῖς ἡμέροις δένδροις κατάφυτος, μόνη τῆς ἄλλης Καππαδοκίας, ὧστε καὶ ἔλαιον φέρειν καὶ τὸν Μοναρίτην οἰνον τοῖς Ἑλληνικοῖς ἐνάμιλλον ἀντίκειται δὲ τῆ Σωφηνῆ, μέσον ἔχουσα τὸν Εὐφράτην ποταμὸν καὶ αὐτὴ [καὶ] ἡ Κομμαγηνή, ὅμορος οὐσα. ἔστι δὲ φρούριον ἀξιόλογον τῶν Καππαδόκων ἐν τῆ περαία Τόμισα, τοῦτο δ' ἐπράθη μὲν τῷ Σωφηνῷ ταλάντων ἐκατόν, ὕστερον δὲ ἐδωρήσατο Λεύκολλος τῷ Καππάδοκι συστρατεύσαντι ἀριστεῖον κατὰ τὸν πρὸς Μιθρι- Α. 809 δάτην πόλεμον.
- 2. Ἡ δὲ Καταονία πλατὸ καὶ κοῖλόν ἐστι πεδίον πάμφορον πλὴν τῶν ἀειθαλῶν. περίκειται δ' ὅρη ἄλλα τε καὶ ἀμανὸς ἐκ τοῦ πρὸς νότον μέρους, ἀπόσπασμα ὂν τοῦ Κιλικίου Ταύρου, καὶ ὁ ἀντίταυρος, εἰς τἀναντία ἀπερρωγώς. ὁ μὲν γὰρ ἀμανὸς ἐπὶ τὴν Κιλικίαν καὶ τὴν Συριακὴν ἐκτείνεται θάλατταν πρὸς τὴν ἑσπεραν ἀπὸ τῆς Καταονίας καὶ τὸν νότον τῆ δὲ τοιαύτη διαστάσει περικλείει τὸν Ἰσσικὸν κόλπον
 ἄπαντα καὶ τὰ μεταξὸ τῶν Κιλίκων πεδία πρὸς τὸν Ταῦρον
 ὁ δ' ἀντίταυρος ἐπὶ τὰς ἄρκτους ἐγκέκλιται καὶ μικρὸν ἐπιλαμβάνει τῶν ἀνατολῶν, εἶτ' εἰς τὴν μεσόγαιαν τελευτᾶ.
- 3. Έν δὲ τῷ Αντιταύρω τούτω βαθεῖς καὶ στενοί εἰσιν αὐλωνες, ἐν οἶς ἴδρυται τὰ Κόμανα καὶ τὸ τῆς Ἐνυοῦς ἱερόν, ο ἐκεῖνοι Μᾶ¹ ὀνομάζουσι· πόλις δ' ἐστὶν ἀξιόλογος, πλεῖστον

^{1.} Mãς Cor., fort. lgd. ην ἐκεῖνοι Mã (s. Mār) ὀνομάζουσι.

μέντοι [τὸ] τῶν θεοφορήτων πληθος καὶ τὸ τῶν ἱεροδούλων ἐν αὐτῆ. Κατάονες δέ είσιν οἱ ἐνοικοῦντες, ἄλλως μὲν ὑπὸ τῷ βασιλεί τεταγμένοι, του δε ίερέως υπακούοντες το πλέον [6] δε τοῦ θ' ἱεροῦ χύριός ἐστι καὶ τῶν ἱεροδούλων, οῗ κατὰ τὴν ήμετέραν επιδημίαν πλείους ήσαν των εξακισγιλίων, ανδρες όμοῦ γυναιξί. πρόσκειται δὲ τῷ ἱερῷ καὶ γώρα πολλή, καρπούται δ' ο ίερευς την πρόσοδον, και έστιν ούτος δεύτερος κατά τιμήν [έν] τῆ Καππαδοκία μετά τὸν βασιλέα ώς δ' έπὶ τὸ πολὸ τοῦ αὐτοῦ γένους ήσαν οἱ ἱερεῖς τοῖς βασιλεῦσι. τὰ δὲ ἱερὰ ταῦτα δοκεῖ Ὀρέστης μετὰ τῆς ἀδελφῆς Ἰφιγενείας κομίσαι δεύρο ἀπὸ τῆς Ταυρικῆς Σκυθίας, τὰ τῆς Ταυροπόλου Αρτέμιδος, ένταῦθα δε καὶ την πένθιμον κόμην αποθέσθαι, ἀφ' ής και τουνομα τη πόλει. διὰ μεν οὖν της πόλεως C. 536 ταύτης ὁ Σάρος ὁεῖ ποταμός, καὶ διὰ τῶν συναγκειῶν τοῦ Ταύρου διεκπεραιούται πρός τὰ τῶν Κιλίκων πεδία καὶ τὸ ύποχείμενον πέλαγος.

- 4. Διὰ δὲ τῆς Καταονίας ὁ Πύραμος πλωτός, ἐκ μέσου τοῦ πεδίου τὰς πηγὰς ἔχων ἔστι δὲ βόθρος ἀξιόλογος, δι' οδ καθορᾶν ἐστι τὸ ὕδωρ ὑποφερόμενον κρυπτως μέχρι πολλοῦ διαστήματος ὑπὸ γῆς, εἰτ' ἀνατελλον εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῷ δὲ καθιέντι ἀκόντιον ἄνωθεν εἰς τὸν βόθρον ἡ βία τοῦ ὕδατος ἀντιπράττει τοσοῦτον, ὥστε μόλις βαπτίζεσθαι ἡ ἀπλώτφ ὁ βάθει καὶ πλάτει πολὺς ἐνεχθεὶς ἐπειδὰν συνάψη τῷ Ταύρφ,
- Α. 810 παράδοξον λαμβάνει τὴν συναγωγήν, παράδοξος δὲ καὶ ἡ διακοπὴ τοῦ ὅρους ἐστί, δι' ἡς ἄγεται τὸ ῥεῖθρον· καθάπερ γὰρ ἐν ταῖς ῥῆγμα λαβούσαις πέτραις καὶ σχισθείσαις δίχα τὰς κατὰ τὴν ἐτέραν ἐξοχὰς ὁμολόγους εἶναι συμβαίνει ταῖς κατὰ τὴν ἐτέραν εἰσοχαῖς, ὥστε κᾶν συναρμοσθῆναι δύνασθαι, οὕτως εἴδομεν καὶ τὰς ὑπερκειμένας τοῦ ποταμοῦ πέτρας ἐκατέρωθεν σχεδόν τι μέχρι τῶν ἀκρωρειῶν ἀνατεινούσας ἐν διαστάσει δυεῖν ἢ τριῶν πλέθρων, ἀντικείμενα ἐχούσας τὰ κοῖλα ταῖς ἐξοχαῖς· τὸ δὲ ἔδαφος τὸ μεταξὸ πᾶν πέτρινον, βαθύ τι καὶ στενὸν τελέως ἔχον διὰ μέσου ῥῆγμα, ὥστε καὶ κύνα καὶ λαγὼ διάλλεσθαι. τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ ῥεῖθρον τοῦ ποταμοῦ ἄχρι χεί-

^{1.} fort. Igd. βαπτίζεσθαι αὐτῷ. τῷ δὲ κιλ.

λους πλήρες, † όχετοῦ πλάτει ' προσεοικός, διὰ δὲ τὴν σκολιότητα καὶ τὴν ἐκ τοσούτου συναγωγὴν καὶ τὸ * διὰ* τῆς φάφαγγος βάθος εὐθὺς τοῖς πόρρωθεν προσιοῦσιν ὁ ψόφος βροντῆ προσπίπτει παραπλήσιος ' διεκβαίνων δὲ τὰ ὅρη τοσαύτην κατάγει χοῦν ἐπὶ θάλατταν, τὴν μὲν ἐκ τῆς Καταονίας, τὴν δὲ ἐκ τῶν Κιλίκων πεδίων, ὥστε ἐπ' αὐτῷ καὶ χρησμὸς ἐκπεπτωκὸς φέρεται τοιοῦτος.

> έσσεται έσσομένοις, ότε Πύραμος εύρυοδίνης, ηιόνα προχέων, ίερην ες Κύπρον ίκηται.

παραπλήσιον γάρ τι κάκει συμβαίνει και εν Αιγύπττφ, τοῦ Νείλου προσεξηπειροῦντος ἀεὶ τὴν θάλατταν τῆ προσχώσει καθὸ καὶ Ἡρόδοτος μεν δῶρον τοῦ ποταμοῦ τὴν Αίγυπτον είπεν, ὁ ποιητὴς δὲ τὴν Φάρον πελαγίαν ὑπάρξαι πρότερον †οὖτω², νυνὶ πρόσγειον οὖσαν τῆ Αἰγύπτφ.

- 5. †Τρίτη δ' έστιν ἱερωσύνη Διὸς Δακίη οὐ ε λειπομένη ταύτης, ἀξιόλογος δ' ὅμως. ἐνταῦθα δ' ἐστὶ λάκκος άλμυροῦ εδατος, ἀξιολόγου λίμνης ἔχων περίμετρον, ὀφρύσι κλειόμενος ὑψηλαῖς τε καὶ ὀρθίαις, ὥστ' ἔχειν κατάβασιν κλιμακώδη· τὸ δ' εδωρ οὖτ' αὖξεσθαί φασιν, οὖτ' ἀπόρρυσιν ἔχειν οὐδαμοῦ φανεράν.
- 6. Πόλεν δ' οὖτε τὸ τῶν Καταόνων ἔχει πεδίον οὖθ' ἡ C. 537 Μελιτηνή, φρούρια δ' ἐρυμνὰ ἐπὶ τῶν ὀρῶν, τά τε Αζάμορα καὶ τὸ Δάσταρκον, δ περιρρεῖται τῷ Καρμάλα ποταμῷ. ἔχει δὲ καὶ ἰερὸν τὸ τοῦ Κατάονος Απόλλωνος, καθ' ὅλην τιμώμενον τὴν Καππαδοκίαν, ποιησαμένων ἀφιδρύματα ἀπ' αὐτοῦ. σὐδὲ αἱ ἄλλαι στρατηγίαι πόλεις ἔχουσι πλὴν δυεῖν τῶν δὲ λοι- Α. 811 πῶν στρατηγιῶν ἐν μὲν τῷ Σαργαραυσηνῷ πολίχνιόν ἐστιν Ἡρπα καὶ ποταμὸς Καρμάλας, δς καὶ αὐτὸς εἰς τὴν Κιλικίαν ἐκδίδωσιν ἐν δὲ ταῖς ἄλλαις ὅ τε Αργος, ἔρυμα ὑψηλὸν πρὸς τῷ Ταύρᾳ, καὶ τὰ Νῶρα, ὃ νῦν καλεῖται Νηροασσός, ἐν φ Εὐμένης πολιορκούμενος ἀντέσχε πολὺν χρόνον καθ' ἡμᾶς δὲ

^{1.} οξετῶ πλαιεῖ Cor.; fort. lgd. όχετῶ οὐ πλατεῖ. 2. vid. lgd. οὐχ ὡς νυνὶ κτλ. 3. fort. lgd. Διὸς Ἀσβαμείου, coll. Amm. Marcell. XXIII, 6. Philostr. vita Apollon. I, 6: praeterca verba Τυίτη — η ανεφάν collocanda esse videntur post verba καὶ δευτερείει κατὰ τιμὴν μετ ἐκεῖνον.

Σισίνου ὑπῆρξε χρηματοφυλάκιον τοῦ ἐπιθεμένου τῆ Καππαδόκων ἀρχῆ. τούτου δ' ἦν καὶ τὰ Κάδηνα, βασίλειον καὶ πόλεως κατασκευὴν ἔχον ἔστι δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὅρων τῶν Λυκαονικῶν τὰ Γαρσαύειρα κωμόπολις λέγεται ὑπάρξαι ποτὲ καὶ
αὖτη μητρόπολις τῆς χώρας. ἐν δὲ τῆ Μοριμηνῆ τὸ ἰερὸν τοῦ
ἐν Οὐηνάσοις Διός, ἱεροδούλων κατοικίαν ἔχον τρισχιλίων σχεδόν τι καὶ χώραν ἱερὰν εὖκαρπον, παρέχουσαν πρόσοδον ἐνιαύσιον ταλάντων πεντεκαίδεκα τῷ ἱερεῖ καὶ οὖτός ἐστι διὰ
βίου, καθάπερ καὶ ὁ ἐν Κομάνοις, καὶ δευτερεύει κατὰ τιμὴν
μετ' ἐκεῖνον.

7. Δύο δὲ ἔγουσι μόνον στρατηγίαι πόλεις, ή μὲν Τυανῖτις τὰ Τύατα, ὑποπεπτωχυῖαν τῷ Ταύρφ τῷ κατὰ τὰς Κιλικίας πύλας, καθ' ας εύπετέσταται καὶ κοινόταται πασίν είσιν αί είς την Κιλικίαν καὶ την Συρίαν ύπερβολαί καλείται δὸ Εὐσέβεια ή πρὸς τῷ Ταύρφ ι άγαθή δὲ καὶ πεδιάς ή πλείστη. τὰ δὲ Τύανα ἐπίκειται γώματι Σεμιράμιδος τετειγισμένο καλώς, οὐ πολύ δ' ἄπωθεν ταύτης ἐστὶ τά τε Καστάβαλα καὶ τὰ Κύβιστρα, ἔτι μᾶλλον τῷ ὅρει πλησιάζοντα πολίσματα ὁν έν τοῖς Κασταβάλοις έστὶ τὸ τῆς Περασίας Αρτέμιδος ἱερόν, οπου φασί τὰς ἱερείας γυμνοῖς τοῖς ποσί δι' ἀνθρακιᾶς βαδίζειν απαθείς κανταύθα δέ τινες την αύτην θουλούσιν ίστορίαν την περί τοῦ 'Ορέστου καὶ τῆς Ταυροπόλου, Περασίαν κεκλησθαι φάσκοντες δια τὸ πέραθεν κομισθηναι. έν μεν δη τῆ Τυανίτιδι στρατηγία τῶν λεχθεισῶν δέκα ἔστι πόλισμα τὰ Τύανα (τὰς δ' ἐπικτήτους οὐ συναριθμῶ ταύταις, τὰ Καστάβαλα καὶ τὰ Κύβιστρα καὶ τὰ ἐν τῆ τραγεία Κιλικία, ἐν ἡ την Έλαιούσσαν νησίον εύχαρπον συνέχτισεν Αργέλαος άξιολόγως, καὶ τὸ πλέον ἐνταῦθα διέτριβεν), ἐν δὲ τῆ Κιλικία κα-

C. 538 λουμένη τὰ Μάζακα, ἡ μητρόπολις τοῦ ἔθνους καλεῖται δ' Εὐσέβεια καὶ αὕτη, ἐπίκλησιν ἡ πρὸς τῷ Αργαίφ κεῖται γὰρ

Α. 812 ύπὸ τῷ Αργαίῳ ὅρει πάντων ὑψηλοτάτῳ καὶ ἀνέκλειπτον χιόνι
τὴν ἀκρώρειαν ἔχοντι, ἀφ' ἡς φασιν οἱ ἀναβαίνοντες (οὖτοι δ'
εἰσὶν ὀλίγοι) κατοπτεύεσθαι ταῖς αἰθρίαις ἄμφω τὰ πελάγη,
τό τε Ποντικὸν καὶ τὸ Ἰσσικόν. τὰ μὲν οὖν ἄλλα ἀφυῆ πρὸς

^{1.} vid. excidisse h. l. nonnulla.

συνοικισμόν έγει πόλεως. ἄνυδρός τε γάρ έστι καὶ ἀνώχυρος διά *τε* την όλιγωρίαν των ηγεμόνων καὶ ἀτείγιστος (τάγα δε και επίτηδες, ίνα μή, ως ερύματι πεποιθότες τώ τείτει σφόδοα, ληστεύοιεν πεδίον οίχοῦντες λόφους ύπερδεξίους έγον †καὶ ἐμβελεῖς¹) καὶ τὰ κύκλφ δὲ χωρία ἔγει τελέως ἄφορα καὶ ἀγεώργητα, καίπερ όντα πεδινά άλλ' έστιν άμμώδη καὶ ύπόπετρα, μικρόν δ' έτι προϊούσι καὶ πυρίληπτα πεδία καὶ μεστα βόθρων πυρός έπὶ σταδίους πολλούς, ώστε πόρρωθεν ή κομιδή των έπιτηδείων, και το δοκούν δε πλεονέκτημα παρακείμενον έγει κίνδυνον : άξύλου γὰρ ὑπαρχούσης σγεδόν τι τῆς συμπάσης Καππαδοκίας, ὁ Αργαῖος έγει περικείμενον δρυμόν, ώστε έγγύθεν ὁ ξυλισμὸς πάρεστιν, άλλ' οἱ ὑποκείμενοι τῷ δρυμώ τόποι καὶ αὐτοὶ πολλαγοῦ πυρὰ ἔγουσιν, ἄμα δὲ καὶ υσυδροί είσι ψυγρώ υδατι, ούτε του πυρός ούτε του υδατος είς την έπιφάνειαν έχχύπτοντος, ώστε καὶ ποάζειν την πλείστην έστι δ' όπου καὶ έλωδές έστι τὸ έδαφος, καὶ νύκτωρ έξάπτονται φλόγες απ' αὐτοῦ, οἱ μέν οὖν ἔμπειροι φυλαττόμενοι τον ξυλισμόν ποιούνται, τοῖς δὲ πολλοῖς κίνδυνός ἐστι, καὶ μάλιστα τοῖς κτήνεσιν, ἐμπίπτουσιν εἰς ἀδήλους βόθρους πυρός.

8. Έστι δε καὶ ποταμός έν τῷ πεδίφ τῷ πρὸ τῆς πόλεως, Μέλας καλούμενος, όσον τετταράκοντα σταδίους διέχων της πόλεως, έν ταπεινοτέρφ της πόλεως χωρίφ τας πηγας έχων. ταύτη μέν οὖν ἄγρηστος αὐτοῖς έστιν, οὐχ ὑπερδέξιον ἔγων τὸ δεύμα, είς έλη δε καὶ λίμνας διαγεόμενος κακοί τον άέρα τού θέρους τον περί την πόλιν, και το λατομεῖον δε ποιεῖ δύσχρηστον, καίπερ εύχρηστον όν πλαταμώνες γάρ είσιν, άφ' ών την λιθίαν έγειν άφθονον συμβαίνει τοῖς Μαζακηνοῖς πρὸς τὰς οἰκοδομίας, καλυπτόμεναι δ' ύπο των ύδάτων αι πλάκες άντιπράττουσι. καὶ ταῦτα δ' ἐστὶ τὰ ἔλη πανταχοῦ πυρίληπτα. Αριαράθης δ' ὁ βασιλεύς, τοῦ Μέλανος κατά τινα στενὰ έχοντος την είς τον †Εύφράτην διέξοδον, έμφράξας ταῦτα λίμνην πελαγίαν απέδειξε το πλησίον πεδίον, ένταῦθα δε νησιδάς τινας, ώς τὰς Κυκλάδας, ἀπολαβόμενος διατριβὰς ἐν αὐταῖς ἐποι- Α. 813

1. fort. lgd. οὐκ ἐμβελεῖς. 2. vid. lgd. Alur et paulo post ò Alus.

- C. 539 εῖτο μειριακιώδεις ἐκραγὲν δ' ἀθρόως τὸ ἔμφραγμα, ἔξέκλυσε πάλιν τὸ ὕδωρ, πληρωθεὶς δ' ὁ † Εὐφράτης τῆς τε τῶν Καππαδόκων πολλὴν παρέσυρε καὶ κατοικίας καὶ φυτείας ἡφάνισε πολλάς, τῆς τε τῶν Γαλατῶν τῶν τὴν Φρυγίαν ἐχόντων οὐκ ὀλίγην ἐλυμήνατο. ἀντὶ δὲ τῆς βλάβης ἐπράξαντο ζημίαν αὐτὸν τάλαντα τριακόσια, 'Ρωμαίοις ἐπιτρέψαντες τὴν κρίσιν. τὸ δ' αὐτὸ συνέβη καὶ περὶ Ἡρπα· καὶ γὰρ ἐκεῖ τὸ τοῦ Καρμάλα ἡεῦμα ἐνέφραξεν, εἶτ' ἐκραγέντος τοῦ στομίου καὶ τῶν Κιλίκων τινὰ χωρία τὰ περὶ Μαλλὸν διαφθείραντος τοῦ ὕδατος, δίκας ἔτισεν τοῖς ἀδικηθεῖσιν.
 - 9. Αφυές δ' οὖν κατά πολλά τὸ τῶν Μαζακηνῶν γωρίον ον προς κατοικίαν μάλιστα οι βασιλείς έλέσθαι δοκούσιν, ότι της γώρας απάσης τόπος ην μεσαίτατος ούτος των ξύλα έγόντων αμα καὶ λίθον πρὸς τὰς οἰκοδομίας καὶ τόρτον, οῦ πλεῖστον έδέοντο κτηνοτροφούντες τρόπον γάρ τινα στρατόπεδον ην αὐτοῖς ή πόλις. την δ' ἄλλην ἀσφάλειαν την αὐτῶν τε καὶ σωμάτων 1 έχ των έρυμάτων είγον των έν τοῖς φρουρίοις, ά πολλά υπάρχει, τὰ μεν βασιλικά, τὰ δε των φίλων. ἀφεστηκε δὲ τὰ Μάζακα τοῦ μὲν Πόντου περὶ ὀκτακοσίους σταδίους πρός νότον, τοῦ δ' Εὐφράτου μικρον ἐλάττους ἢ διπλασίους, των Κιλικίων δε πυλών όδον ήμερων έξ καὶ τοῦ Κυρίνου στρατοπέδου διὰ Τυάνων κατὰ μέσην δὲ τὴν όδὸν κεῖται τὰ Τύανα, διέχει δὲ Κυβίστρων τριακοσίους σταδίους. γρώνται δὲ οί Μαζακηνοί τοῖς Χαρώνδα νόμοις, αἰρούμενοι καὶ νομφδόν, δς έστιν αὐτοῖς έξηγητης τῶν νόμων, καθάπερ οἱ παρὰ Ρωμαίοις νομικοί. διέθηκε δε φαύλως αύτους Τιγράνης ὁ Άρμενιος, ήνίκα την Καππαδοκίαν κατέδραμεν απαντας γάρ άναστάτους ἐποίησεν εἰς τὴν Μεσοποταμίαν καὶ τὰ Τιγρανόκερτα έκ, τούτων συνώκισε τὸ πλέον. υστερον δ' ἐπανῆλθον οἱ δυνάμενοι μετά την των Τιγρανοκέρτων άλωσιν.
- 10. Μέγεθος δὲ τῆς χώρας κατὰ πλάτος μὲν τὸ ἀπὸ τοῦ Πόντου πρὸς τὸν Ταῦρον ὅσον χίλιοι καὶ ὀκτακόσιοι στάδιοι, μῆκος δὲ ἀπὸ τῆς Λυκαονίας καὶ Φρυγίας μέχρι Εὐφράτου Α. 814 πρὸς τὴν ἕω καὶ τὴν Χρμενίαν περὶ τρισχιλίους. ἀγαθὴ δὲ

^{1.} fort. lgd. yonnárwr.

καὶ καρποῖς, μάλιστα δὲ σίτφ καὶ βοσκήμασι παντοδαποῖς, νοτιωτέρα δ' ούσα τοῦ Πόντου ψυγροτέρα έστίν: ή δὲ Βαγαδανία, καίπερ πεδιάς οὖσα καὶ νοτιωτάτη πασών (ὑποπέπτωκε γαρ τῷ Ταύρω), μόλις τῶν καρπίμων τι φέρει δένδρων, όναγροβότος δ' έστὶ καὶ αύτη καὶ ή πολλή τῆς άλλης, καὶ μάλιστα ή περὶ Γαρσαύιρα καὶ Λυκαονίαν καὶ Μοριμη- С. 540 νήν. ἐν δὲ τῆ Καππαδοκία γίνεται καὶ ἡ λεγομένη Σινωπική μίλτος, ἀρίστη τῶν πασῶν ἐνάμιλλος δ' ἐστὶν αὐτῆ καὶ ἡ Ἰβηρική · ωνομάσθη δε Σινωπική , διότι κατάγειν έκεισε είωθεσαν οί ξμποροι, πρὶν η τὸ τῶν Ἐφεσίων ἐμπόριον μέγρι τῶν ἐνθάδε άρθρώπων διίγθαι. λέγεται δε και κρυστάλλου πλάκας καὶ ὀνυγίτου λίθου πλησίον τῆς τῶν Γαλατῶν ὑπὸ τῶν Αογελάου μεταλλευτών εύρησθαι. ην δέ τις τόπος καὶ λίθου λευκού, τῷ ἐλέφαντι κατὰ τὴν γρόαν ἐμφερούς, ώσπερ ἀκόνας τινάς ου μεγάλας έκφέρων, έξ ων τα λαβία τοῖς μαγαιρίοις κατεσκεύαζον. άλλος δ' [είς] τὰς διόπτρας βώλους μεγάλας έκδιδούς, ωστε καὶ έξω κομίζεσθαι, δριον δ' έστὶ τοῦ Πόντου καὶ τῆς Καππαδοκίας ὀρεινή τις παράλληλος τῷ Ταύρω, τὴν άργην έγουσα από των έσπερίων ακρων της Χαμμανηνης, έφ' ής ίδρυται φρούριον απότομον Δασμένδα, μέχρι των έωθινων της Λαουιανσηνης, στρατηγίαι δ' είσι της Καππαδοκίας η τε Χαμμανηνή καὶ ή Λαουιανσηνή.

11. Συνέβη δέ, ήνίκα πρώτον Ρωμαΐοι τὰ κατὰ τὴν Ασίαν διφκουν, νικήσαντες Αντίοχον, καὶ φιλίας καὶ συμμαγίας έποιούντο πρός τε τὰ έθνη καὶ τοὺς βασιλέας, τοῖς μὲν ἄλλοις βα- Α. 815 σιλεύσιν αὐτοῖς καθ' έαυτοὺς δοθηναι την τιμήν ταύτην, τῷ δε Καππάδοκι καὶ αὐτῷ δε τῷ ἔθνει κοινῆ. ἐκλιπόντος δε τοῦ βασιλικοῦ γένους, οἱ μεν Ρωμαῖοι συνεγώρουν αὐτοῖς αύτονομείσθαι κατά την συγκειμένην φιλίαν τε καὶ συμμαχίαν προς το έθνος, οι δε πρεσβευσάμενοι την μεν έλευθερίαν παρητούντο (οὐ γὰρ δύνασθαι φέρειν αὐτὴν ἔφασαν), βασιλέα δ' ηξίουν αύτοις αποδειγθηναι. οί δέ, θαυμάσαντες εί τινες ουτως είεν απειρηχότες πρός την έλευθερίαν, επέτρεψαν †δ' ούν ι αύτοῖς έξ έαυτῶν έλέσθαι κατά γειροτονίαν, δν αν βού-

^{1.} δ' οὐν om. edd.: fortasse tamen excidit aliquid ante ἐπέιρεψαν.

λωτται· καὶ είλοντο Αριοβαρζάνην, εἰς τριγονίαν δὲ προελθόντος τοῦ γένους ἐξέλιπε· κατεστάθη δ' ὁ Αρχέλαος, οὐδὲν προσήκων αὐτοῖς, Αντωνίου καταστήσαντος. ταῦτα καὶ περὶ τῆς μεγάλης Καππαδοκίας· περὶ δὲ τῆς τραχείας Κιλικίας, τῆς προστεθείσης αὐτῆ, βέλτιόν ἐστιν ἐν τῷ περὶ τῆς ὅλης Κιλικίας λόγφ διελθεῖν.

CAPUT III.

- 1. Τοῦ δὲ Πόντου καθίστατο μὲν Μιθριδάτης ὁ Εὐπάτωρ βασιλεύς. είγε δε την άφοριζομένην τῷ Αλυϊ μέγρι Τιβαρανών καὶ Άρμενίων καὶ τῆς έντὸς Άλυος τὰ μέγρι Άμάστρεως C. 541 καί τινων της Παφλαγονίας μερών. προσεκτήσατο δ' ούτος καὶ τὴν μέγρι Ἡρακλείας παραλίαν ἐπὶ τὰ δυσμικά μέρη, τῆς Ήρακλείδου τοῦ Πλατωνικοῦ πατρίδος, ἐπὶ δὲ τάναντία μέχρι Κολχίδος και της μικράς Αρμενίας, α δη και προσέθηκε τῷ Πόντφ. καὶ δὴ καὶ Πομπήιος καταλύσας ἐκεῖνον ἐν τούτοις τοῖς δροις οὖσαν τὴν χώραν ταύτην παρέλαβε τὰ μὲν πρός Άρμενίαν καὶ τὰ περὶ τὴν Κολχίδα τοῖς συναγωνισαμένοις δυνάσταις κατένειμε, τὰ δὲ λοιπὰ είς Ενδεκα πολιτείας διείλε καὶ τῆ Βιθυνία προσέθηκεν, ωστ' έξ άμφοῖν ἐπαργίαν γενέσθαι μίαν μεταξύ τε των Παφλαγόνων των μεσογαίων τινάς βασιλεύεσθαι παρέδωκε τοῖς ἀπὸ Πυλαιμένους, καθάπερ καὶ τοὺς Γαλάτας τοῖς ἀπὸ γένους τετράρχαις. υστερον δ' οἱ των Ρωμαίων ήγεμόνες άλλους καὶ άλλους έποιήσαντο μερισμούς, βασιλέας τε καὶ δυνάστας καθιστάντες καὶ πόλεις τὰς μεν έλευθερούντες, τας δε έγγειρίζοντες τοῖς δυνάσταις, τας δ' ύπὸ τῷ δήμφ τῷ Ρωμαίων ἐῶντες. ἡμῖν δ' ἐπιοῦσι τὰ Α. 816 καθ' έκαστα, ώς νῦν έγει, λεγέσθω, μικρά καὶ τῶν προτέρων
- Α. 816 καθ' ἔκαστα, ὡς νῦν ἔχει, λεγέσθω, μικρὰ καὶ τῶν προτέρων ἐφαπτομένοις, ὅπου τοῦτο χρήσιμον. ἀρξώμεθα δὲ ἀπὸ Ἡρακλείας, ἤπερ δυσμικωτάτη ἐστὶ τούτων τῶν τόπων.
 - 2. Εἰς δὴ τὸν Εὕξεινον πόντον εἰσπλέουσιν ἐκ τῆς Προποντίδος ἐν ἀριστερῷ μὲν τὰ προσεχῆ τῷ Βυζαντίφ κεῖται, Θράκων δ' ἐστί, καλεῖται δὲ τὰ Αριστερὰ τοῦ Πόντου ἐν δεξιῷ δὲ τὰ προσεχῆ Χαλκηδόνι, Βιθυνῶν δ' ἐστὶ τὰ πρῶτα, εἶτα Μαριανδυνῶν (τινὲς δὲ καὶ Καυκώνων φασίν), εἶτα Παφλαγόνων μέχρι Άλυος, εἶτα Καππαδόκων τῶν πρὸς τῷ

Πόντφ καὶ τῶν ἐξῆς μέχρι Κολγίδος ταῦτα δὲ πάντα καλεῖται τὰ Δεξιὰ τοῦ Εὐξείνου πόντου. ταύτης δὲ τῆς παραλίας άπάσης ἐπῆρξεν Εὐπάτωρ, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Κολγίδος μέγρι Ήρακλείας, τὰ δ' ἐπέκεινα τὰ μέγρι τοῦ στόματος καὶ τῆς Χαλκηδόνος τῷ Βιθυνῶν βασιλεῖ συνέμενε. καταλυθέντων δὲ τών βασιλέων, εφύλαξαν οἱ Ρωμαῖοι τοὺς αὐτοὺς ὅρους, ώστε την Ήράκλειαν προσκείσθαι τῷ Πόντω, τὰ δ' ἐπέκεινα Βιθυνοῖς προσγωρεῖν.

- 3. Οἱ μὲν οὖν Βιθυνοὶ διότι πρότερον Μυσοὶ ὅντες μετωνομάσθησαν ούτως από των Θρακών των έποικησάντων, Βιθυνών τε καί Θυνών, δμολογείται παρά των πλείστων, καί σημεία τίθενται του μέν των Βιθυνών έθνους το μέγρι νυν έν τη Θράκη λέγεσθαί τινας Βιθυνούς, του δέ των Θυνών την Θυνιάδα άκτην την πρός Απολλωνία και Σαλμυδησσώ. καὶ οἱ Βέβρυκες δὲ οἱ τούτων προεποικήσαντες την Μυσίαν Θράκες, ως είκάζω έγω. είρηται δ', ότι καὶ αὐτοὶ οἱ Μυσοὶ C. 542 Θρακών ἄποικοί είσι των νυν λεγομένων Μοισών. ταυτα μέν ούτω λέγεται.
- 4. Τοὺς δὲ Μαριανδυνοὺς καὶ τοὺς Καύκωνας οὐχ ὁμοίως απαντες λέγουσι την γαρ δη Ήρακλειαν έν τοῖς Μαριανδυνοῖς ίδρυσθαί φασι, Μιλησίων κτίσμα, τίνες δὲ καὶ πόθεν, οὐδὲν 1 είοηται, οὐδε διάλεκτος, οὐδ' άλλη διαφορά έθνική περί τοὺς άνθρώπους φαίνεται, παραπλήσιοι δ' είσι τοῖς Βιθυνοῖς. ἔοικεν οὖν καὶ τοῦτο Θράκιον ὑπάρξαι τὸ φῦλον. Θεόπομπος δὲ Μαριανδυνόν φησι μέρους της Παφλαγονίας ἄρξαντα ύπὸ Α. 817 πολλών δυναστευομένης, έπελθόντα την τών Βεβούκων κατασγείν, ην δ' έξελιπεν, έπώνυμον έαυτοῦ καταλιπείν. είρηται δε καὶ τοῦτο, ὅτι πρώτοι τὴν Ἡράκλειαν κτίσαντες Μιλήσιοι τοὺς Μαριανδυνούς είλωτεύειν ήνάγκασαν τούς προκατέγοντας τόν τόπον, ωστε καὶ πιπράσκεσθαι ὑπ' αὐτῶν, μὴ εἰς τὴν ὑπερορίαν δέ (συμβηναι γαρ έπὶ τούτοις), καθάπερ Κρησὶ μεν εθήτευεν ή Μνφα καλουμένη σύνοδος, Θετταλοίς δε οί Πενέσται.
- 5. Τους δε Καύκωνας, ους ίστορουσι την έφεξης οίκησαι παραλίαν τοις Μαριανδυνοις μέχρι του Παρθενίου ποταμού,

^{1.} fort. lgd. ovderk

πόλιν ἔχοντας τὸ Τίειον, οἱ μὲν Σκύθας φασίν, οἱ δὲ τῶν Μακεδόνων τινάς, οἱ δὲ τῶν Πελασγῶν εἴρηται δέ που καὶ περὶ τούτων πρότερον. Καλλισθένης δὲ καὶ ἔγραφε τὰ ἔπη ταῦτα εἰς τὸν Διάκοσμον, μετὰ τὸ

Κρωμνάν τ' Αίγιαλόν τε καὶ ύψηλους Έρυθίνους τιθείς

Καύκωνας [δ'] αὖτ' ἦγε Πολυκλέος υίὸς ἀμύμων,
οῖ περι Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον·
παρήκειν γὰρ ἀφ' Ἡρακλείας καὶ Μαριανδυνῶν μέχρι Αευκοσύρων, οὖς *καὶ* ἡμεῖς Καππάδοκας προσαγορεύομεν, τό τε τῶν
Καυκώνων γένος τὸ περὶ τὸ Τίειον μέχρι Παρθενίου καὶ τὸ
τῶν Ένετῶν τὸ συνεχὲς μετὰ τὸν Παρθένιον τῶν ἐχόντων τὸ
Κύτωρον, καὶ νῦν δ' ἔτι Καυκωνίτας εἶναί τινας περὶ τὸν
Παρθένιον.

- 6. Η μεν οὖν Ἡράκλεια πόλις ἐστιν εὐλίμενος καὶ ἄλλως ἀξιόλογος, ἢ γε καὶ ἀποικίας ἔστελλεν ἐκείνης γὰρ ἢ τε Χερρόνησος ἄποικος καὶ ἡ Κάλλατις ἢν τε αὐτόνομος, εἶτ' ἐτυραν-
- Α. 818 νήθη χρόνους τινάς, είτ' ήλευθέρωσεν δαυτήν πάλιν υστερον δ' έβασιλεύθη, γενομένη ύπο τοῖς 'Ρωμαίοις' εδέξατο δ' ἀποικίαν 'Ρωμαίων ἐπὶ μέρει τῆς πόλεως καὶ τῆς γώρας. λαβών δὲ παρ'
- C. 543 Αντωνίου τὸ μέρος τοῦτο τῆς πόλεως Αδιατόριξ ὁ Δομνεκλείου, τετράρχου Γαλατῶν, υἰός, ὁ κατεῖχον οἱ Ἡρακλειῶται, μικρὸν πρὸ τῶν Ακτιακῶν ἐπέθετο νύκτωρ τοῖς Ῥωμαίοις καὶ ἀπέσφαξεν αὐτούς, ἐπιτρέψαντος, ὡς ἔφασκεν ἐκεῖνος, Αντωνίου θριαμβευθεὶς δὲ μετὰ τὴν ἐν Ακτίφ νίκην, ἐσφάγη μεθ' υἰοῦ. ἡ δὲ πόλις ἐστὶ τῆς Ποντικῆς ἐπαρχίας τῆς συντεταγμένης τῆ Βιθυνία.
 - 7. Μεταξύ δὲ Χαλκηδόνος καὶ Ἡρακλείας ὁ έουσι ποταμοὶ πλείους, ὧν εἰσιν ὅ τε Ψίλλις καὶ ὁ Κάλπας καὶ ὁ Σαγγάριος, οὖ μέμνηται καὶ ὁ ποιητής. ἔχει δὲ τὰς πηγὰς κατὰ Σαγγάναν κώμην ἀφ' ἐκατὸν καὶ πεντήκοντά που σταδίων οὖτος Πεσσινοῦντος διέξεισι δὲ τῆς ἐπικτήτου Φρυγίας τὴν πλείω, μέρος δέ τι καὶ τῆς Βιθυνίας, ὧστε καὶ τῆς Νικομηδείας ἀπέχειν μικρὸν πλείους ἢ τριακοσίους σταδίους, καθ' ὁ συμβάλλει ποταμὸς αὐτῷ Γάλλος, ἐκ Μόδρων τὰς ἀρχὰς ἔχων τῆς ἐφ' Ἑλλησπόντω Φρυγίας. αὕτη δ' ἐστὶν ἡ αὐτὴ τῆ ἐπι-

κτήτω, καὶ είχον αὐτὴν οἱ Βιθυνοὶ πρότερον. αὐξηθεὶς δὲ καὶ γενόμενος πλωτός, καίπερ πάλαι απλωτος ών, την Βιθυνίαν ορίζει προς ταϊς έκβολαϊς. πρόκειται δε της παραλίας ταύτης καὶ ή Θυνία νησος. ἐν δὲ τη Ἡρακλειώτιδι γίνεται τὸ ἀκόνιτον διέχει δὲ ή πόλις αυτή του ίερου του Χαλκηδονίου σταδίους γιλίους που καὶ πεντακοσίους, τοῦ δὲ Σαγγαρίου πενταχοσίους.

8. Τὸ δὲ Τίειόν ἐστι πολίγνιον οὐδὲν ἔγον μνήμης ἄξιον. πλην ότι Φιλέταιρος έντεῦθεν ην, ό άργηγέτης τοῦ τῶν Άτταλικών βασιλέων γένους: είθ' ὁ Παρθένιος ποταμός διὰ τωρίων ανθηρών φερόμενος καὶ διὰ τοῦτο τοῦ ὀνόματος τούτου τετυγηκώς, έν αὐτῆ τῆ Παφλαγονία τὰς πηγὰς ἔγων ἔπειτα ή Παφλαγονία καὶ οἱ Ένετοί. ζητοῦσι δέ, τίνας λέγει τοὺς Ένετους ὁ ποιητής, ὅταν Φῆ:

Παφλαγόνων δ' ήγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ έξ Ένετων, όθεν ήμιόνων γένος άγροτεράων.

ού γὰρ δείχνυσθαί φασι νῦν Ἐνετούς ἐν τῆ Παφλαγονία οί δε κώμην εν τῷ Αἰγιαλῷ φασι δέκα σχοίνους ἀπὸ Αμάστρεως διέγουσαν. Ζηνόδοτος δε έξ Ένετης γράφει, καί φησι δηλουσθαι την νῦν Αμισόν άλλοι δὲ φῦλόν τι τοῖς Καππάδοξιν όμορον στρατεύσαι μετά Κιμμερίων, είτ' έκπεσείν είς τον Αδρίαν. τὸ δὲ μάλισθ' ὁμολογούμενόν ἐστιν, ὅτι ἀξιολογώτατον ἦν τῶν Παφλαγόνων φύλον οἱ Ένετοί, ἐξ οδ ὁ Πυλαιμένης ἦν καὶ δή καὶ συνεστράτευσαν ούτοι αὐτῷ πλεῖστοι, ἀποβαλόντες δὲ τὸν ἡγεμόνα διέβησαν είς τὴν Θράκην μετὰ τὴν Τροίας ἄλωσιν, πλανώμενοι δ' είς την νῦν Ένετικην ἀφίκοντο, τινές δέ καὶ Αντήνορα καὶ τοὺς παϊδας αὐτοῦ κοινωνήσαι τοῦ στόλου C. 544 τούτου φασί καὶ ίδρυθηναι κατά τὸν μυγὸν τοῦ Άδρίου, καθάπερ έμνήσθημεν έν τοῖς Ιταλικοῖς. τοὺς μὲν οὖν Ἐνετοὺς διά τοῦτ' έκλιπεῖν εἰκὸς καὶ μὴ δείκνυσθαι έν τῆ Παφλαγονία.

9. Τοὺς δὲ Παφλαγόνας πρὸς ἕω μὲν ὁρίζει ὁ Άλυς ποταμός, [δς] δέων από μεσημβρίας μεταξύ Σύρων τε καὶ Παφλαγόνων, *και* έξίησι κατά τὸν Ἡρόδοτον εἰς τὸν Εὔξεινον καλεόμενον πόντον, Σύρους λέγοντα τοὺς Καππάδοκας καὶ γὰρ έτι καὶ νῦν Λευκόσυροι καλοῦνται, Σύρων καὶ τῶν έξω τοῦ Ταύρου λεγομένων κατά δὲ τὴν πρὸς τοὺς ἐντὸς τοῦ Ταύρου

A. 819

σύγκρισι», ἐκείνων ἐπικεκαυμένων την χρόαν, τούτων δὲ μή, τοιαύτην την ἐπωνυμίαν γενέσθαι συνέβη· καὶ Πίνδαρός φησι», ὅτι αὶ Αμαζόνες Σύριον εὐρυαίχμαν διεῖπον στρατόν, τὴν ἐν τῆ Θεμισκύρα κατοικίαν οῦτω δηλών. ἡ δὲ Θεμίσκυρά ἐστιν *ή* τῶν Αμισηνῶν, αὐτη δὲ Αευκοσύρων τῶν μετὰ τὸν Αλυν. πρὸς ἔω μὲν τοίνυν ὁ Αλυς ὅριον τῶν Παφλαγόνων, πρὸς νότον δὲ Φρύγες καὶ οἱ ἐποικήσαντες Γαλάται, πρὸς δύσιν δὲ Βιθυνοὶ καὶ Μαριανδυνοί (τὸ γὰρ τῶν Καυκώνων γένος ἐξέφθαρται τελέως πάντοθεν), πρὸς ἄρκτον δὲ ὁ Ευξεινός ἐστι. τῆς δὲ χώρας ταύτης διηρημένης είς τε τὴν μεσόγαιαν καὶ τὴν ἐπὶ θαλάττη, διατείνουσαν ἀπὸ τοῦ Αλυος μέχρι Βιθυνίας, ἐκατέραν τὴν μὲν παραλίαν ἔως τῆς Ἡρακλείας είχεν ὁ Εὐπά-

- Α. 820 τως, τῆς δὲ μεσογαίας τὴν μὲν ἐγγυτάτω ἔσχεν, ῆς τινα καὶ πέραν τοῦ Αλυος διέτεινε καὶ μέχρι δεῦρο τοῖς Ῥωμαίοις ἡ Ποντικὴ ἐπαρχία ἀφωρισται τὰ λοιπὰ δ' ἢν ὑπὸ δυνάσταις καὶ μετὰ τὴν Μιθριδάτου κατάλυσιν. περὶ μὲν δὴ τῶν ἐν τῷ μεσογαία Παφλαγόνων ἐροῦμεν ὕστερον τῶν μὴ ὑπὸ τῷ Μιθριδάτη, νῦν δὲ πρόκειται τὴν ὑπ' ἐκείνφ χώραν, κληθεῖσαν δὲ Πόντον διελθεῖν.
- 10. Μετά δή τον Παρθένιον ποταμόν έστιν Άμαστρις, όμωνυμος της συνφαιαυίας πόλις. ιδουται δ' έπι γερρονήσου λιμένας έχουσα τοῦ ἰσθμοῦ ἐκατέρωθεν ἢν δ' ἡ Άμαστρις γυνή μέν Διονυσίου, τοῦ Ἡρακλείας τυράννου, θυγάτηρ δέ Όξυάθρου, τοῦ Δαρείου άδελφοῦ τοῦ κατὰ Άλεξανδρον έκείνη μεν οθν έκ τεττάρων κατοικιών συνώκισε την πόλιν, έκ τε Σησάμου καὶ Κυτώρου καὶ Κρώμτης (ών καὶ Όμηρος μέμνηται έν τῷ Παφλαγονικῷ διακόσμφ), τετάρτης δὲ τῆς Τίου · ἀλλ' αύτη μεν ταχύ απέστη της κοινωνίας, αι δε άλλαι συνέμειναν, ών ή Σήσαμος ακρόπολις της Αμάστρεως λέγεται. τὸ δὲ Κύτωρον έμπόριον ήν ποτε Σινωπέων, ωνόμασται δ' από Κυτώ-C. 545 φου, τοῦ Φρίξου παιδός, ώς Εφορός φησι. πλείστη δὲ καὶ άρίστη πύξος φύεται κατά την Αμαστριανήν, καὶ μάλιστα περί τὸ Κύτωρον. ὁ δὲ Αίγιαλός έστι μὲν ἡιών μακρά πλειόνων * μεν * η εκατόν σταδίων εγει δε και κώμην ομώνυμον, ης μεμνηται ό ποιητής, όταν φη.

Κρώμνάν τ' Αίγιαλόν τε καὶ ύψηλοὺς Έρυθίνους. γράφουσι δέ τινες,

Κρώμναν Κωβίαλόν τε.

Έρυθίνους δε λέγεσθαί φασι τους νῦν Έρυθρίνους ἀπὸ τῆς γρόας: δύο δ' είσὶ σκόπελοι. μετὰ δὲ Αίγιαλὸν Κάραμβις, ακρα μεγάλη πρός τας αρκτους ανατεταμένη και την Σκυθικήν γερρόνησον. έμνήσθημεν δ' αὐτῆς πολλάκις καὶ τοῦ ἀντικειμένου αυτή Κοιού μετώπου, διθάλαττον ποιούντος τον Ευξειγον πόντον. μετά δε Κάραμβιν Κίνωλις και Αγτικίνωλις Α 821 καὶ Άβώνου τείγος, πολίγνιον, καὶ Άρμένη, ἐφ' ἡ παροιμιά-Corrai.

όστις έργον ούδεν είγεν Αρμένην ετείγισεν. έστι δε κώμη των Σινωπέων έγουσα λιμένα.

11. Είτ' αὐτη Σινώπη, σταδίους πεντήκοντα της Άρμένης διέγουσα, άξιολογωτάτη των ταύτη πόλεων. έκτισαν μεν οθν αὐτὴν Μιλήσιοι · κατασκευασαμένη δε ναυτικόν επῆρχε τῆς έντὸς Κυανέων θαλάττης, καὶ έξω δὲ πολλών αγώνων μετείγε τοῖς Ελλησιν αὐτονομηθεῖσα δὲ πολύν γρόνον οὐδὲ διά τέλους εφύλαξε την ελευθερίαν, άλλ' έχ πολιορχίας εάλω καί έδούλευσε Φαρνάκη πρώτον, έπειτα τοῖς διαδεξαμένοις έκεῖνον μέγρι τοῦ Εὐπάτορος καὶ τῶν καταλυσάντων Ῥωμαίων ἐκεῖνον. ό δὲ Εὐπάτωρ καὶ ἐγεννήθη ἐκεῖ καὶ ἐτράψη διαφερόντως δε ετίμησεν αθτην μητρόπολίν τε της βασιλείας υπελαβεν. έστι δε και φύσει και προνοία κατεσκευασμένη καλώς. ίδρυται γάρ έπὶ αὐγένι γερρονήσου τινός, έκατέρωθεν δὲ τοῦ ἰσθμοῦ λιμένες καὶ ναύσταθμα καὶ πηλαμυδεῖα θαυμαστά, περὶ ὧν εἰρήκαμεν, ότι δευτέραν θήραν οἱ Σινωπεῖς έγουσι, τρίτην δὲ Βυζάντιοι· καὶ κύκλω δ' ή γερρόνησος προβέβληται δαχιώδεις άκτάς, έγούσας καὶ κοιλάδας τινάς, ώσανεὶ βόθρους πετρίνους, ους καλούσι γοινικίδας πληρούνται δε ούτοι μετεωρισθείσης της θαλάττης, ώς και διά τουτο ούκ εύπρόσιτον το γωρίον, καὶ διὰ τὸ πᾶσαν τὴν τῆς πέτρας ἐπιφάνειαν ἐχινώδη καὶ ἀνεπίβατον είναι γυμνῷ ποδί· ἄνωθεν μέντοι καὶ ὑπὲο τῆς πόλεως εύγεων έστι τὸ έδαφος καὶ άγροκηπίοις κεκόσμηται πυ-

κνοῖς, πολύ δὲ μᾶλλον τὰ προάστεια. αὐτὴ δ' ή πόλις τετεί- C. 546 Strabo. II.

γισται καλώς, καὶ γυμνασίφ δε καὶ άγορα καὶ στοαῖς κεκόσυνται λαμπρώς. τοιαύτη δὲ οὖσα δὶς ὅμως ἑάλω, πρότερον μέν του Φαρνάκου παρά δόξαν αἰφνιδίως έπιπεσόντος, υστερον δε ύπο Λευκόλλου και τοῦ έγκαθημένου τυράννου και έν-Α. 822 τὸς ἄμα καὶ ἐκτὸς πολιορκουμένη ὁ γὰρ ἐγκατασταθεὶς ὑπὸ τοῦ βασιλέως φρούραργος Βακγίδης, ύπονοων ἀεί τινα προδοσίαν έκ των ένδοθεν, καὶ πολλάς αἰκίας καὶ σφαγάς ποιών, άπαγορεῦσαι τοὺς ἀνθρώπους ἐποίησε πρὸς ἄμφω, μήτ' ἀμύνασθαι δυναμένους γενναίως μήτε προσθέσθαι κατά συμβάσεις. εάλωσαν δ' οὖν καὶ τὸν μεν άλλον κόσμον τῆς πόλεως διεφύλαξεν ὁ Λεύκολλος, την δὲ τοῦ Βιλλάρου σφαϊραν ηρε καὶ τὸν Αὐτόλυκον, Σθένιδος ἔργον, ον έκεῖνοι οἰκιστην ένόμιζον καὶ ἐτίμων ως θεόν. ἦν δὲ καὶ μαντεῖον αὐτοῦ. δοκεῖ δε των Ιάσονι συμπλευσάντων είναι και κατασγείν τούτον τον τόπον. είθ' υστερον Μιλήσιοι την εύφυζαν ίδόντες και την ασθένειαν των ένοιχούντων έξιδιάσαντο καὶ έποίκους έστειλαν. νυνί δε καί Ρωμαίων αποικίαν δέδεκται καί μέρος της πόλεως καὶ τῆς γώρας ἐκείνων ἐστί. διέγει δὲ τοῦ μὲν Ἱεροῦ τρισγιλίους καὶ πεντακοσίους, ἀφ' Ἡρακλείας δὲ δισχιλίους, Καράμβεως δε έπτακοσίους σταδίους. ανδρας δε εξήνεγκεν αγαθούς, των μέν φιλοσόφων Διογένη τον Κυτικόν και Τιμόθεον τον Πατρίωνα, των δε ποιητων Δίφιλον τον κωμικόν, των δε συγγραφέων Βάτωνα τον πραγματευθέντα τὰ Περσικά.

12. Έντεῦθεν δ' ἐφεξῆς ἡ τοῦ Άλυος ἐκβολὴ ποταμοῦ
ἀνόμασται δ' ἀπὸ τῶν ἀλῶν, ὡς παραρρεῖ ἔχει δὲ τὰς πηγὰς
ἔν τῆ μεγάλη Καππαδοκία τῆς Ποντικῆς πλησίον κατὰ τὴν
Καμισηνήν, ἐνεχθεὶς δ' ἐπὶ δύσιν πολύς, εἶτ' ἐπιστρέψας πρὸς
τὴν ἄρκτον διά τε Γαλατῶν καὶ Παφλαγόνων ὁρίζει τούτους
τε καὶ τοὺς Λευκοσύρους. ἔχει δὲ καὶ ἡ Σινωπῖτις καὶ πᾶσα
ἡ μέχρι Βιθυνίας ὀρεινὴ ὑπερκειμένη τῆς λεχθείσης παραλίας
ναυπηγήσιμον ὅλην ἀγαθὴν καὶ εὐκατακόμιστον. ἡ δὲ Σινωπῖτις καὶ σφένδαμνον φύει καὶ ὀροκάρυον, ἐξ ὧν τὰς τραπέζας
τέμνουσιν ἄπασα δὲ καὶ ἐλαιόφυτός ἐστιν ἡ μικρὸν ὑπὲρ τῆς
θαλάττης γεωργουμένη.

^{1.} fort. lgd. ve.

- 13. Μετά δὲ τὴν ἐκβολὴν τοῦ Άλυος ἡ Γαδιλωνῖτίς ἐστι μέγρι της Σαραμηνής, εὐδαίμων γώρα καὶ πεδιάς πάσα καὶ πάμφορος. έγει δε και προβατείαν υποδιφθέρου και μαλακής έρέας, ης καθ' όλην την Καππαδοκίαν και τον Πόντον σφό- Α 823 δρα πολλή σπάνις έστί γίνονται δε και ζόρκες, ών άλλαγοῦ σπάνις έστί. ταύτης δε της γώρας την μεν έγουσιν Αμισηνοί, C. 547 την δ' έδωκε Δηιοτάρφ Πομπήιος, καθάπες και τα περί Φαςνακίαν καὶ την Τραπεζουσίαν μέχρι Κολχίδος καὶ της μικράς Αομενίας και τούτων απέδειξεν αὐτον βασιλέα, έχοντα και την πατρφαν τετραργίαν των Γαλατών, τους Τολιστοβωγίους. άποθανόντος δ' έκείνου, πολλαί διαδογαί των έκείνου γεγόνασι.
- 14. Μετά δὲ τὴν Γαδιλώνα ή Σαραμηνή καὶ Άμισός, πόλις άξιόλογος, διέγουσα της Σινώπης περί έννακοσίους σταδίους. φησὶ δ' αὐτὴν Θεόπομπος πρώτους Μιλησίους κτίσαι, Καππαδόκων ἄργοντα, τρίτον δ' ὑπ' Αθηνοκλέους καὶ Αθηναίων έποικισθεϊσαν, Πειραιά μετονομασθήναι. καὶ ταύτην δε κατέσγον οι βασιλείς, ο δ' Ευπάτωρ εκόσμησεν ίεροίς και προσέκτισε μέρος. Δεύκολλος δε και ταύτην επολιόρκησέν, είθ' νστερον Φαρνάκης, έκ Βοσπόρου διαβάς έλευθερωθείσαν δ' ύπὸ Καίσαρος τοῦ θεοῦ παρέδωκεν Αντώνιος βασιλεύσιν είθ' ό τύραννος Στράτων κακώς αύτην διέθηκεν είτ' ήλευθερώθη πάλιν μετά τὰ Ακτιακά ὑπὸ Καίσαρος τοῦ Σεβαστού, καὶ νῦν εὖ συνέστηκεν. ἔγει δὲ τήν τε άλλην χώραν καλήν και την Θεμίσκυραν, το των Αμαζόνων οικητήριον, και την Σιδηνήν.
- 15. Έστι δὲ ἡ Θεμίσκυρα πεδίον, τη μὲν ὑπὸ τοῦ πελάγους κλυζόμενον, όσον εξήκοντα σταδίους της πόλεως διέγον, τῆ δ' ὑπὸ τῆς ὀρεινῆς εὐδένδρου καὶ διαρρύτου ποταμοῖς, αὐτόθεν τὰς πηγὰς έχουσιν. ἐκ μὲν οὖν τούτων πληρούμενος ἀπάντων είς ποταμός διέξεισι το πεδίον, Θερμώδων καλούμενος. άλλος δε τούτω πάρισος, ρέων έχ της καλουμένης Φαναροίας, τὸ αὐτὸ διέξεισι πεδίον, καλείται δὲ Ιρις. ἔχει δὲ τὰς πηγὰς έν αὐτῷ τῷ Πόντῳ, ὁνεὶς δὲ διὰ πόλεως μέσης Κομάνων τῶν Ποντικών και διά της Δαζιμωνίτιδος, εὐδαίμονος πεδίου, πρός δύσιν είτ' έπιστρέφει πρός τας άρκτους παρ' αὐτα τα Γαζί- Α. 824 ουρα, παλαιον βασίλειον, νύν δ' έρημον είτα ανακάμπτει πά-

μούς, καὶ παρ' αὐτὸ τὸ τῆς ἀμασείας ἐνεγθεὶς τεῖγος, τῆς ήμετέρας πατρίδος, πόλεως έρυμνοτάτης, είς την Φανάροιαν πρόεισιν ένταῦθα δε συμβαλών ὁ Δύκος αὐτῷ, τὰς ἀργὰς ἐξ Αρμενίας έγων, γίνεται καὶ αὐτὸς Ιρις είθ' ή Θεμίσκυρα ύποδέγεται τὸ ρευμα καὶ τὸ Ποντικὸν πέλαγος. διὰ δὲ τουτο ένδροσόν έστι καὶ ποάζον ἀεὶ τὸ πεδίον τυῦτο τρέφειν ἀγέλας βοών τε όμοίως καὶ ιππων δυνάμενον, σπόρον δε πλείστον δέγεται τὸν ἐκ τῆς ἐλύμου καὶ κέγγρου, μᾶλλον δὲ ἀνέκλειπτον. C. 548 αθγμοῦ γάρ έστι κρείττων ή εθνδρία παντός, ωστ' οθδε λιμός καθικνείται των ανθρώπων τούτων ούδ' απαξ. τοσαύτην δ' όπωραν έκδίδωσιν ή παρόρειος την αύτοφυη και άγρίαν σταφυλής τε καὶ όγνης καὶ μήλου καὶ τῶν καρυωδῶν, ώστε κατά πάσαν τοῦ έτους ώραν ἀφθόνως εὐπορεῖν τοὺς έξιόντας έπὶ την ύλην τοτε μεν έτι κρεμαμένων των καρπών έν τοις δένδρεσι, τοτε δ' έν τη πεπτωχυία φυλλάδι και ύπ' αὐτη κειμένων βαθεία καὶ πολλή κεγυμένη, συγναὶ δὲ καὶ θῆραι παντοίων άγρευμάτων διά την εύφορίαν της τροφης.

- 16. Μετά δε την Θεμίσκυράν έστιν η Σιδηνή, πεδίον εύδαιμον, οὐγ ὁμοίως δὲ καὶ κατάρρυτον, ἔγον γωρία ἐρυμνὰ ἐπὶ τῆ παραλία, τήν τε Σίδην, ἀφ' ής ωνομάσθη Σιδηνή, καὶ Χάβακα καὶ Φάβδα μέγρι μὲν δη δεύρο Αμισηνή. ἄνδρες δὲ γεγόνασιν άξιοι μνήμης κατά παιδείαν ένταῦθα, μαθηματικοί μεν Δημήτριος ό τοῦ Ραθηνοῦ καὶ Διονυσόδωρος, όμώνυμος τῶ †Ίχενι¹ γεωμέτρη, γραμματικὸς δὲ Τυραννίων, οδ ήμεῖς ήχροασάμεθα.
- 17. Μετά δὲ τὴν Σιδηνὴν ή Φαρνακία ἐστίτ, ἐρυμνὸν πόλισμα, καὶ μετὰ ταῦτα ή Τραπεζοῦς, πόλις Έλληνίς, εἰς ἣν άπὸ τῆς ἀμισοῦ περὶ διδγιλίους καὶ διακοσίους σταδίους ἐστὶν ό πλούς είτ' ένθεν είς Φάσιν χίλιοί που καὶ τετρακόσιοι, ώστε οί σύμπαντες από τοῦ Ίεροῦ μέγρι Φάσιδος περὶ ὀκτακισγιλίους σταδίους είσιν η μικοφ πλείους η έλάττους. έν δὲ τη παραλία ταύτη από Αμισού πλέουσιν ή Ήρακλειος ακρα πρώτόν Α.825 έστιν, είτ' αλλη ακρα Ιασόνιον και ὁ Γενήτης, είτα †Κύτωρος2

^{1.} fort. lgd. τῷ Μηλίψ coll. Plin. H. N. II, 109. 2. Κοτύωρος Cor. Κοτύωρον Grosk.

πολίγνη, έξ ής συνφκίσθη ή Φαρνακία, είτ' Ισγόπολις κατεοηριμμένη, είτα κόλπος, έν ο Κερασούς τε καὶ Έρμώνασσα, κατοικίαι μέτριαι, είτα της Έρμωνάσσης πλησίον ή Τραπεζούς, είθ' ή Κολγίς ενταύθα δέ που έστὶ καὶ Ζυγόπολίς τις λεγομένη κατοικία. περί μεν οὖν τῆς Κολχίδος εἴρηται καὶ τῆς ύπερκειμένης παραλίας.

18. Της δε Τραπεζούντος ύπερχεινται και της Φαργακίας Τιβαρανοί τε καὶ Χαλδαῖοι καὶ Σάννοι, ους πρότερον έκάλουν Μάχρωνας, καὶ ή μικρὰ Αρμενία, καὶ οἱ Αππαίται δέ πως πλησιάζουσι τοῖς γωρίοις τούτοις, οἱ πρότερον Κερκῖται. διήκει δε διά τούτων ο τε Σκυδίσης, όρος τραγύτατον, συνάπτον τοῖς Μοσχικοῖς ὄρεσι τοῖς ὑπὲρ τῆς Κολχίδος, οὖ τὰ ἄκρα κατέγουσιν οἱ Έπτακωμῆται, καὶ ὁ Παρυάδρης ὁ μέγρι, τῆς μικράς Αρμενίας από των κατά Σιδηνήν καί Θεμίσκυραν τόπων διατείνων καὶ ποιών τὸ έωθινὸν τοῦ Πόντου πλευρόν. Είσὶ δ' απαντες μεν οί δρειοι τούτων άγριοι τελέως, ύπερβέ- С. 549 βληνται δε τους άλλους οί Έπτακωμηται τινές δε και έπι δένδρεσιν ή πυργίοις οίχοῦσι, διὸ καὶ Μοσυνοίκους ἐκάλουν οἱ παλαιοί, των πύργων μοσύνων λεγομένων. ζωσι δ' από θηρείων σαρχών καὶ των άκροδρύων, ἐπιτίθενται δὲ καὶ τοῖς ὁδοιπο- Α. 826 ρούσι, καταπηδήσαντες από των ίκρίων. οί δε Έπτακωμηται τρείς Πομπηίου σπείρας κατέκοψαν διεξιούσας την δρεινήν, κεράσαντες κρατήρας έν ταις όδοις του μαινομένου μέλιτος, δ φέρουσιν οἱ ἀκρεμόνες τῶν δένδρων πιοῦσι γὰρ καὶ παρακόψασιν επιθέμενοι ραδίως διεγειρίσαντο τους ανθρώπους. έκαλούντο δε τούτων τινές των βαρβάρων και Βύζηρες.

19. Οἱ δὲ νῦν Χαλδαῖοι Χάλυβες τὸ παλαιὸν ωνομάζοντο, καθ' ους μάλιστα ή Φαρνακία ίδρυται, κατά θάλατταν μέν έγουσα εύφυΐαν την έκ της πηλαμυδείας (πρώτιστα γαρ άλίσκεται ένταῦθα τὸ ὄψον τοῦτο), έχ δὲ τῆς γῆς τὰ μέταλλα, νῦν μέν σιδήρου, πρότερον δε καὶ άργύρου. όλως δε κατά τοὺς τόπους τούτους ή παραλία στενή τελέως έστίν υπέρκειται γάρ εύθυς τὰ όρη μετάλλων πλήρη καὶ δρυμών, γεωργείται δ' οὐ πολλά λείπεται δή τοῖς μεν μεταλλευταῖς έχ τῶν μετάλλων δ βίος, τοῖς δὲ θαλαττουργοῖς ἐχ τῆς άλιείας, καὶ μάλιστα τῶν πηλαμύδων και των δελωίνων επακολουθούντες γαο ταϊς άγε-

λαις τῶν ἰχθύων, κορδύλης τε καὶ θύννης καὶ αὐτῆς τῆς πηλαμύδος, πιαίνονταί τε καὶ εὐάλωτοι γίνονται διὰ τὸ πλησιάζειν τῆ γῆ Ἰπροαλέστερον· δελεαζομένους μόνοι¹ οὖτοι κατακόπτουσι τοὺς δελφῖνας καὶ τῷ στέατι πολλῷ χρῶνται πρὸς ἄπαντα.

20. Τούτους οὖν οໄμαι λέγειν τὸν ποιητὴν Άλιζωνους ἐν τῷ μετὰ τοὺς Παφλαγόνας καταλόγῳ.

αὐτὰρ Αλιζώνων Όδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον τηλόθεν ἐξ Αλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη·

ήτοι της γραφης μετατεθείσης ἀπὸ τοῦ τηλόθεν ἐκ Χαλύβης, η τῶν ἀνθρώπων πρότερον Αλύβων λεγομένων ἀντὶ Χαλύβων οὐ γὰρ νῦν μὲν δυνατὸν γέγονεν ἐκ Χαλύβων Χαλδαίους λεχοῆναι, πρότερον δ' οὐκ ἐνῆν ἀντὶ Αλύβων Χάλυβας, καὶ ταῦτα τῶν ὀνομάτων μεταπτώσεις πολλὰς δεχομένων, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς βαρβάροις. Σίντιες γὰρ ἐκαλοῦντό τινες τῶν Θρακῶν, Α. 827 εἰτα Σίντοι, εἰτα Σάιοι, παρ' οἶς φησιν Αρχίλοχος τὴν ἀσπίδα ρίψαι.

άσπίδα μεν Σαΐων τις άνείλετο, την παρά θάμνφ έντος άμωμητον κάλλιπον ούκ έθέλων

- C. 550 οἱ δ' αὐτοὶ οὖτοι Σαπαῖοι νῦν ὀνομάζονται πάντες γὰρ οὖτοι περὶ Ἡβδηρα τὴν οἴκησιν εἰχον καὶ τὰς περὶ Αῆμνον νήσους ὁμοίως δὲ καὶ Βρύγοι καὶ Βρύγες καὶ Φρύγες οἱ αὐτοί, καὶ Μυσοὶ *καὶ Μέρονες* καὶ Μαίονες καὶ Μήσονες οὐ χρεία δὲ πλεονάζειν. ὑπονοεῖ δὲ καὶ ὁ Σκήψιος τὴν τοῦ ὀνόματος μετάπτωσιν ἐξ ℍύβων εἰς Χάλυβας, τὰ δ' ἔξῆς καὶ τὰ συνφδὰ οὐ νοῶν, καὶ μάλιστα ἐκ τίνος ℍλιζώνους εἴρηκε τοὺς Χάλυβας, ἀποδοκιμάζει τὴν δόξαν ἡμεῖς δ' ἀντιπαραθέντες τῆ ἡμετέρα τὴν ἐκείνου καὶ τὰς τῶν ἄλλων ὑπολήψεις σκοπῶμεν.
 - 21. Οἱ μὲν μεταγράφουσιν Αλαζώνων, οἱ δ' Αμαζώνων ποιοῦντες, τὸ δ' ἐξ Αλύβης ἐξ Αλόπης [ἢ] ἐξ Αλόβης, τοὺς μὲν Σκύθας Αλαζῶνας φάσκοντες ὑπὲρ τὸν Βορυσθένη καὶ Καλλιπίδας καὶ ἄλλα ὀνόματα, ἄπερ Έλλάνικός τε καὶ Ἡρόδοτος καὶ Εὐδοξος κατεφλυάρησαν ἡμῶν, τοὺς δ' Αμαζῶνας μεταξὺ Μυσίας καὶ Καρίας καὶ Αυδίας, καθάπερ Έφορος νο-

I. vid. lgd. μέν οὐτ.

. μίζει, πλησίον Κύμης της πατρίδος αὐτοῦ καὶ τοῦτο μὲν ἔγεταί τινος λόγου τυγον ίσως. είη γαρ αν λέγων την ύπο των Αἰολέων καὶ Ἰωνων οἰκισθεῖσαν υστερον, πρότερον δ' υπο Αμαζόνων καὶ ἐπωνύμους πόλεις τινὰς είναί φασι, καὶ γὰρ Έφεσον καὶ Σμύρναν καὶ Κύμην καὶ Μύριναν. ή δὲ Άλύβη [ή], ως τινες, Άλόπη η Άλόβη πως αν έν τοις τόποις τούτοις έξητάζετο; πῶς δὲ τηλόθεν; πῶς δ' τοῦ ἀργύρου γενέθλη:

Ταύτα μέν ἀπολύεται τῆ μεταγραφή γράφει γὰρ 22. ούτως.

αὐτὰρ Άμαζώνων 'Οδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦργον, έλθόντ' έξ Αλόπης, δθ' Αμαζονίδων γένος έστί. ταῦτα δ' ἀπολυσάμενος είς ἄλλο έμπέπτωκε πλάσμα οὐδαμοῦ γαρ ένθάδε εύρίσκεται Άλόπη, και ή μεταγραφή δε παρά την των αντιγράφων των αργαίων πίστιν καινοτομουμένη έπὶ τοσούτον σγεδιασμώ έοικεν. ὁ δὲ Σκήψιος ούτε την τούτου δόξαν έοιχεν αποδεξάμενος ούτε των περί την Παλλήνην τούς Άλιζώνους ύπολαβόντων, ών έμνήσθημεν έν τοῖς Μακεδονικοῖς ομοίως διαπορεί καὶ πῶς ἐκ τῶν ὑπὲρ τὸν Βορυσθένην Α. 828 νομάδων αφίγθαι συμμαγίαν τοίς Τρωσί τις νομίσειεν έπαινεῖ δὲ μάλιστα τὴν Έκαταίου τοῦ Μιλησίου καὶ Μενεκράτους τοῦ Έλαϊτου, τῶν Ξενοκράτους γνωρίμων ἀνδρός, δόξαν καὶ την Παλαιφάτου, ών ό μεν εν γης περιόδω φησίν έπι δ' Άλαζία πόλι ποταμός *δέ* 'Οδρύσσης δέων διὰ Μυγδονίης πεδίου ἀπὸ δύσιος έκ τῆς λίμνης τῆς Δασκυλίτιδος ές 'Ρύνδακον ἐσβάλλει· ἔρημον δὲ είναι νῦν τὴν Αλαζίαν λέγει, κώμας C. 551 δὲ πολλάς τῶν Άλαζώνων οἰκεῖσθαι, δι' ὧν 'Οδρύσσης ρεῖ, ἐν δὲ ταύταις τὸν Απόλλωνα τιμᾶσθαι διαφερόντως, καὶ μάλιστα κατά την έφορίαν των Κυζικηνών. ὁ δὲ Μενεκράτης έν τῆ Έλλησποντιακῆ περιόδφ ύπερκεῖσθαι λέγει τῶν περὶ τὴν Μύρλειαν τόπων όρεινην συνεχη, ην κατώκει το των Άλιζωνων έθνος δεί δέ, φησί, γράφειν έν τοίς δύο λάβδα, τὸν δὲ ποιητην έν τῷ ένὶ γράφειν διὰ τὸ μέτρον. ὁ δὲ Παλαίφατός φησιν, έξ Άμαζόνων των έν τη Άλόπη οἰκούντων, νῦν δ' έν Ζελεία, τον 'Οδίον καὶ τον Επίστροφον στρατεύσαι. τί οὖν άξιον έπαινεῖν τὰς τούτων δόξας; γωρὶς γὰρ τοῦ τὴν ἀρχαίαν γρα-

φην καὶ τούτους κιτεῖν οὖτε τὰ ἀργυρεῖα δεικτύουσιν, οὖτε ποῦ τῆς Μυρλεάτιδος Αλόπη ἐστίν, οὖτε πῶς οἱ ἐνθένδε ἀφιγμένοι εἰς Ἰλιον τηλόθεν ἦσαν, εἰ καὶ δοθείη Αλόπην τινὰ γεγονέναι ἢ Αλαζίαν πολὺ γὰρ δὴ ταῦτα ἐγγυτέρω ἐστὶ τῆ Τρωάδι ἢ τὰ περὶ Ἔφεσον. ἀλλ' ὅμως τοὺς περὶ Πύγελα λέγοντας τοὺς Αμαζῶνας μεταξὺ Ἐφέσου καὶ Μαγνησίας καὶ Πριήνης φλυαρεῖν φησιν ὁ Αημήτριος τὸ γὰρ τηλόθεν οὐκ ἐφαρμόττειν τῷ τόπῳ ὁπόσῳ οὖν μᾶλλον οὐκ ἐφαρμόττει τῷ περὶ Μυσίαν καὶ Τευθρανίαν;

23. Νη Δία, άλλά φησι δεῖν ἔνια καὶ ἀκύρως προστιθέμενα δέγεσθαι, ώς καί

τηλ' έξ Ασκανίης.

xαì

Αρναῖος δ' ὄνομ' ἔσκε, τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ·

είλετο δε κληίδ' εύκαμπέα χειοι παχείη Πηνελόπη.

δεδόσθω δή καὶ τοῦτο· ἀλλ' ἐκεῖτα οὐ δοτέα, οἶς προσέχων ὁ Α. 829 Δημήτριος οὐδὲ τοῖς ὑπολαβοῦσι δεῖν ἀκούειν τηλόθεν ἐκ Χαλύβης πιθανῶς ἀντείρηκε. συγχωρήσας γάρ, ὅτι, εἰ καὶ μὴ ἔστι νῦν ἐν τοῖς Χάλνψι τὰ ἀργυρεῖα, ὑπάρξαι γε ἐνεδέχετο, ἐκεῖνό γε οὐ συγχωρεῖ, ὅτι καὶ ἔνδοξα ἦν καὶ ἄξια μνήμης, καθάπερ τὰ σιδηρεῖα. τί δὲ κωλύει, φαίη τις ἄν, *ἢ* καὶ ἔνδοξα εἶναι, καθάπερ καὶ τὰ σιδηρεῖα; ἢ σιδήρου μὲν εὐπορία τόπον ἐπιφανῆ δύναται ποιεῖν, ἀργύρου δ' οΰ; τί [δ'] εἰ μὴ κατὰ τοὺς ἤρωας, ἀλλὰ καθ' Όμηρον εἰς δόξαν ἀφῖκτο τὰ ἀργυρεῖα, ἀρα μέμψαιτό τις ᾶν τὴν ἐπόφασιν τοῦ ποιητοῦ; πῶς οὐν εἰς τὸν ποιητὴν ἡ δόξα ἀφίκετο; πῶς δ' ἡ τοῦ ἐν τῆ Τεμέση χαλκοῦ τῆ Ἰταλιώτιδι; πῶς δ' ἡ τοῦ Θηβαϊκοῦ πλούτου τοῦ κατ' Αἴγυπτον; καίτοι διπλάσιον σχεδόν τι διέχοντα τῶν Αἰγυπτίων Θηβῶν ἢ τῶν Χαλδαίων. ἀλλ' οὖθ'

C. 552 οἶς συνηγορεῖ, τούτοις ὁμολογεῖ τὰ γὰρ περὶ τὴν Σκῆψιν τοποθετῶν, τὴν ἐαυτοῦ πατρίδα, πλησίον τῆς Σκήψεως καὶ τοῦ Αἰσήπου Ἐνέαν κώμην καὶ Αργυρίαν λέγει καὶ Αλαζονίαν ταῦτα μὲν οὖν εἰ καὶ ἔστι, πρὸς ταῖς πηγαῖς ὰν εἴη τοῦ Αἰσήπου. ὁ δὲ Ἐκαταῖος λέγει ἐπέκεινα τῶν ἐκβολῶν αὐτοῦ, ὅ τε Πα-

λαίφατος πρότερον μέν Άλόπην οἰκεῖν φήσας, νῦν δὲ Ζέλειαν, οὐδὲν ὅμοιον λέγει τούτοις. εἰ δ' ἄρα ὁ Μενεκράτης, καὶ οὐδ' οῦτος τὴν Άλόπην ἢ Άλόβην ἢ ὅπως ποτὲ βούλονται γράφειν φράζει, ἦτις ἐστίν, οὐδ' αὐτὸς ὁ Δημήτριος.

24. Πρός Απολλόδωρον δὲ περὶ τῶν αὐτῶν ἐν τῷ Τρωικῷ διακόσμιφ διαλεγόμενον πολλὰ μὲν εἴρηται πρότερον, καὶ νῦν δὲ λεκτέον. οὐ γὰρ οἴεται δεῖν δέχεσθαι τοὺς Αλιζώνους ἐκτὸς τοῦ Αλυος· μηδεμίαν γὰρ συμμαχίαν ἀφῖχθαι τοῖς Τρωσὶν ἐκ τῆς περαίας τοῦ Αλυος. πρῶτον τοίνυν ἀπαιτήσομεν αὐτόν, τίνες εἰσὶν οἱ ἐντὸς τοῦ Αλυος Αλίζωνοι, οἱ καὶ

τηλόθεν έξ Αλύβης, όθεν άργύρου έστὶ γενέθλη οὐ γὰρ ἔξει λέγειν ἔπειτα τὴν αἰτίαν, δι' ἢν οὐ συγχωρεῖ καὶ ἔκ τῆς περαίας ἀφῖχθαί τινα συμμαχίαν καὶ γὰρ εἰ τὰς ἄλλας ἐντὸς εἶναι τοῦ ποταμοῦ πάσας συμβαίνει πλὴν τῶν Θρακῶν, μίαν γε ταύτην οὐδὲν ἐκόλυε πέραθεν ἀφῖχθαι ἐκ τῆς ἔπέκεινα τῶν Λευκοσύρων. ἢ πολεμήσαντας μὲν ἦν δυνατὸν διαβαίνειν ἐκ τῶν τόπων τούτων καὶ τῶν ἐπέκειγα, καθάπερ τὰς Ἀμαζόνας καὶ Τρῆρας καὶ Κιμμερίους φασί, συμμαχήσαντας δ' ἀδύνατον; αὶ μὲν οὐν Ἀμαζόνες οὐ συνεμάχουν, διὰ τὸ τὸν Πρίαμον πολεμῆσαι πρὸς αὐτὰς συμμαχοῦντα τοῖς Φρυξίν,

† οί φα τότ' ηλθον Αμαζόνες αντιάνειφαι (φησίν ο Πρίαμος):

A. 830

καὶ γὰρ ἐγών ἐπίκουρος ἐών μετὰ τοῖσιν ἐλέγμην.
οἱ δ' ὁμοροῦντες αὐταῖς, οὐδ' οῦτως ἄπωθεν ὅντες, ὥστε χαλεπὴν εἶναι τὴν ἐκεῖθεν μετάπεμψιν, οὐδ' ἔχθρας ὑποκειμένης,
οὐδὲν ἐκωλύοντο, οἶμαι, συμμαχεῖν.

25. Αλλ' οὐδὲ δόξαν ἔχει τοιαύτην τῶν παλαιῶν εἰπεῖν, ῶς συμφωνούντων ἀπάντων, μηδένας ἐκ τῆς περαίας τοῦ Άλυος κοινωνῆσαι τοῦ Τρωικοῦ πολέμου. πρὸς τοὐναντίον δὲ μᾶλλον εὕροι τις ἂν μαρτυρίας Μαιάνδριος γοῦν ἐκ τῶν Λευκοσύρων φησὶ τοὺς Ἐνετοὺς ὁρμηθέντας συμμαχῆσαι τοῖς Τρωσίν, ἐκεῖθεν δὲ μετὰ τῶν Θρακῶν ἀπᾶραι καὶ οἰκῆσαι περὶ τὸν τοῦ Αδρίου μυχόν, τοὺς δὲ μὴ μετασχόντας τῆς στρατείας Ἐνετοὺς Καππάδοκας γενέσθαι. συνηγορεῖν δ' ἂν δόξειε τῷ λόγφ

ἤματι τῷ ὅτε τ' ἦλθον κιλ. nunc legitur in II. Γ, 184.

τούτφ, διότι πᾶσα ή πλησίον τοῦ Άλνος Καππαδοκία, ὅση C. 553 παρατείνει τῷ Παφλαγονία, ταῖς δυσὶ χρῆται διαλέκτοις καὶ τοῖς ὀνόμασι πλεονάζει τοῖς Παφλαγονικοῖς, Βάγας καὶ Βιάσας καὶ Αἰνιάτης καὶ Ῥατώτης καὶ Ζαρδώκης καὶ Τίβιος καὶ Γάσυς καὶ Ὁλίγασυς καὶ Μάνης ταῦτα γὰρ ἔν τε τῷ Βαμωνίτιδι καὶ τῷ Πιμολίτιδι καὶ τῷ Γαζαλουίτιδι καὶ Γαζακηνῷ καὶ ἄλλαις πλείσταις χώραις ἐπιπολάζει τὰ ὀνόματα. αὐτὸς δὲ ὁ Απολλόδωρος παρατίθησι τὸ τοῦ Ζηνοδότου, ὅτι γράφει

έξ Ένετης, όθεν ήμιόνων γένος άγροτεράων.
ταύτην δέ φησιν Έκαταῖον τὸν Μιλήσιον δέχεσθαι τὴν Άμισόν· ἡ δ' Άμισὸς εἴρηται, διότι τῶν Λευκοσύρων ἐστὶ καὶ ἐκτὸς τοῦ Άλυος.

26. Εἴοηται δ' αὐτῷ που, καὶ διότι ὁ ποιητης ἱστορίαν εἶχε τῶν Παφλαγόνων τῶν ἐν τῆ μεσογαία παρὰ τῶν πεζῆ διελθόντων την χώραν, την παραλίαν δ' ηγνόει, †καίπερ! καὶ τὴν ἄλλην τὴν Ποντικήν ἀνόμαζε γὰρ [ἂν] αὐτήν. τοὐναντίον

δ' έστιν αναστρέψαντα είπειν, έχ της περιοδείας όρμηθέντα της αποδοθείσης νυνί, ώς την μεν παραλίαν πάσαν επελήλυθε καὶ οὐδὲν τῶν ὅντων τότε ἀξίων μνήμης παραλέλοιπεν. εἰ δ' Ήράκλειαν καὶ Άμαστριν καὶ Σινώπην οὐ λέγει, τὰς μήπω συνφκισμένας, οὐδὲν θαυμαστόν: †τῆς δὲ μεσογαίας οὐδὲν ἄτοπον εί μη είρηκε. καὶ τὸ μη ὀνομάζειν δὲ πολλά τῶν γνωρίμων Α. 831 ούκ άγγοίας έστι σημείον, όπερ και έν τοις έμπροσθεν έπεσημηνάμεθα άγνοειν γάρ αὐτὸν πολλά τῶν ἐνδόξων ἔφη περί τὸν Πόντον, οἱον ποταμοὺς καὶ ἔθνη ονομάσαι γὰρ ἄν. τοῦτο δ' έπὶ μέν τινων σφόδρα σημειωδών δοίη τις αν, οίον Σκύθας καὶ Μαιώτιν καὶ Ίστρον. οὐ γὰρ [αν] διὰ σημείων μὲν τοὺς νομάδας είρηκε Γαλακτοφάγους Αβίους τε, δικαιοτάτους *τ'* άνθρώπους, καὶ ἔτι ἀγαυούς Ιππημολγούς, Σκύθας δὲ οὐκ * αν * είπεν η Σαυρομάτας η Σαρμάτας, εί δη ούτως ωνομάζοντο ύπὸ τῶν Ἑλλήνων οὐδ' ἂν Θρακῶν τε καὶ Μυσῶν μνησθείς των πρός τῷ Ίστρω αὐτὸν παρεσίγησε, μέγιστον των ποταμών όντα, καὶ άλλως έπιφόρως έγων πρός τὸ τοῖς ποτα-

^{1.} vid. lgd. καθάπες s. ώσπες. 2. fort. lgd. την δε μεσόγαιαν.

μοῖς ἀφορίζεσθαι τοὺς τόπους οὐδ' ἂν Κιμμερίους λένων παρήκε τὸν Βόσπορον ἢ τὴν Μαιῶτιν.

27. Έπὶ δὲ τῶν μὴ οὖτω σημειωδῶν ἢ μὴ τότε ἢ μὴ πρὸς την υπόθεσιν τί αν τις μέμφοιτο; οίον τον Τάναϊν, δι' οὐδεν αλλο γνωριζόμενον, η διότι της Ασίας και της Ευρώπης δριόν έστιν άλλ' ούτε την Ασίαν ούτε την Ευρώπην ωνόμαζόν πω C. 554 οί τότε, ούδε διήρητο ούτως είς τρεῖς ήπείρους ή οἰκουμένη: ωνόμασε γαρ αν που δια το λίαν σημειώδες, ώς και την Διβύην καὶ τὸν Λίβα τὸν ἀπὸ τῶν ἐσπερίων τῆς Λιβύης πνέοντα· των δ' ήπείρων μήπω διωρισμένων, οὐδὲ τοῦ Τανάιδος έδει καὶ τῆς μνήμης αὐτοῦ. πολλά δὲ καὶ άξιομνημόνευτα μέν, ούχ ύπεδραμε δε΄ πολύ γαρ δή καὶ τὸ ἐπελευστικόν είδος ἔν τε τοῖς λόγοις καὶ ἐν ταῖς πράξεσίν ἐστιν. ἐκ πάντων δὲ τῶν τοιούτων δηλόν έστιν, δτι μογθηρώ σημείω γρηται πας ό έκ τοῦ μη λέγεσθαί τι ύπὸ τοῦ ποιητοῦ τὸ άγγοεῖσθαι έχεῖγο ὑπ' αὐτοῦ τεκμαιρόμενος. καὶ δεῖ διὰ πλειόνων παραδειγμάτων έξελέγγειν αυτὸ μογθηρον ον (πολλφ γάρ αὐτφ κέγρηνται πολλοί). ἀνακρουστέον οὖν αὐτοὺς προφέροντας τὰ τοιαῦτα, εί καὶ ταυτολογήσομεν *τὸν λόγον* · οἶον ἐπὶ τῶν ποταμῶν εἴ τις λέγοι, τῷ μὴ ωνομάσθαι άγνοεῖσθαι, εὐήθη φήσομεν τὸν λόγον οπου γε οὐδὲ Μέλητα τὸν παρὰ τὴν Σμύρναν βέοντα ωνόμακε ποταμόν, τὴν ύπὸ τῶν πλείστων λεγομένην αὐτοῦ πατρίδα, Ερμον ποταμὸν καὶ Τλλον ονομάζων, οὐδὲ Πακτωλον τον είς ταὐτὸ τούτοις ρείθρον εμβάλλοντα, την δ' άργην από τοῦ Τμώλου έγοντα, οδ μέμνηται οὐδ' αὐτὴν Σμύρναν λέγει, οὐδὲ τὰς ἄλλας τῶν Ἰώνων πόλεις και των Αιολέων τας πλείστας. Μίλητον λέγων καὶ Σάμον καὶ Λέσβον καὶ Τένεδον, οὐδὲ Ληθαΐον τὸν παρά Α. 832 Μαγνησίαν δέοντα, οὐδε δη Μαρσύαν, τους είς τον Μαίανδρον έκδιδόντας, έκεῖνον όνομάζων καὶ πρὸς τούτοις

'Ρῆσόν θ' Έπτάπορόν τε Κάρησόν τε 'Ροδίον τε, καὶ τοὺς ἄλλους, ὧν οἱ πλείους ὀγετῶν οὖκ εἰσι μείζους. πολλάς τε γώρας ὀνομάζων καὶ πόλεις τοτὲ μὲν καὶ τοὺς ποταμούς καὶ ὄρη συγκαταλέγει, τοτὲ δ' οὖ · τοὺς γοῦν κατὰ τὴν Αίτωλίαν καὶ τὴν Άττικὴν οὐ λέγει, οὐδ' ἄλλους πλείους. ἔτι καὶ τῶν πόρρω μεμνημένος τῶν ἐγγὺς σφόδρα οὐ μέμνηται, οὐ δήπου άγνοῶν αὐτούς, γνωρίμους τοῖς ἄλλοις ὅντας οὐδὲ

Αυκίους μεν καὶ Σολύμους, Μιλύας δ' ου, ουδε Παμφύλους οὐδὲ Πισίδας καὶ Παφλαγόνας μὲν καὶ Φρύγας καὶ Μυσούς, Μαριανδυνούς δ' ού, ούδε Θυνούς ούδε Βιθυνούς ούδε Βέ-Βουχας Αμαζόνων τε μέμνηται, Λευχοσύρων δ' ου, ουδε Σύρων οὐδὲ Καππαδόκων οὐδὲ Αυκαόνων, Φοίνικας καὶ Αίγυ-C. 555 πείους και Αιθίοπας θρυλών και Άλήιον μεν πεδίον λέγει καὶ Αρίμους, τὸ δέ έθνος, ἐν ος ταῦτα, σιγα. ὁ μὲν δη τοιούτος έλεγγος ψευδής έστιν, ό δ' άληθής, όταν δεικνύηται ψεύδος λεγόμενόν τι. άλλ' οὐδ' έν τῷ τοιούτω κατορθῶν ἐδείγθη, ότε γε έθάρρησε πλάσματα λέγειν τους άγαυους Ίππημολγους [καὶ] Γαλακτοφάγους. τοσαῦτα καὶ πρὸς Απολλόδωρον ἐπ-

άνειμι δὲ ἐπὶ τῆν ἑξῆς περιήγησιν.

28. Υπέρ μέν δή των περί Φαρνακίαν καὶ Τραπεζούντα τόπων οἱ Τιβαρηνοὶ καὶ Χαλδαῖοι μέγρι τῆς μικρᾶς Άρμενίας είσιν. αθτη δ' έστιν εθδαίμων ίκανως γώρα δυνάσται δ' αθτην κατείγον ἀεί, καθάπερ την Σωφηνήν, τοτε μεν φίλοι τοίς άλλοις Αρμενίοις όντες, τοτέ δε ίδιοπραγούντες ύπηκόους δ' είγον καὶ τοὺς Χαλδαίους καὶ Τιβαρηνούς, ώστε μέγρι Τραπεζούντος καὶ Φαρνακίας διατείνειν την άργην αὐτών. αὐξηθείς δε Μιθριδάτης ὁ Εὐπάτωρ καὶ τῆς Κολγίδος κατέστη κύριος καὶ τούτων ἀπάντων, Αντιπάτρου τοῦ Σίσιδος παραγωρήσαντος αὐτῷ. ἐπεμελήθη δὲ οὕτω τῶν τόπων τούτων, ώστε πέντε καὶ έβδομήκοντα φρούρια έν αὐτοῖς κατεσκευάσατο, οίσπες την πλείστην γάζαν ένεχείρισε. τούτων δ' ην άξιολογώτατα ταῦτα: Τδαρα καὶ Βασγοιδάριζα καὶ Σινορία, έπι-

Α. 833 πεφυκός τοις όρίοις της μεγάλης Αρμενίας χωρίον, διόπερ Θεοφάνης Συνορίαν παρωνόμασεν. ή γαρ του Παρυάδρου πᾶσα όρεινη τοιαύτας έπιτηδειότητας έγει πολλάς, εὔυδρός τε ούσα καὶ ύλώδης καὶ ἀποτόμοις φάραγξι καὶ κρημγοῖς διειλημμένη πολλαγόθεν : έτετείγιστο γοῦν ένταῦθα τὰ πλεῖστα τῶν γαζοφυλακίων, καὶ δὴ καὶ τὸ τελευταῖον εἰς ταύτας κατέφυγε τας έσχατιας της Ποντικής βασιλείας ο Μιθριδάτης, έπιόντος Πομπηίου, καὶ τῆς Ακιλισηνῆς κατὰ Δάστειρα εὖυδρον όρος καταλαβόμενος (πλησίον δ' ην καὶ ὁ Εὐφράτης ὁ διορίζων την Ακιλισηνην από της μικράς Αρμενίας) διέτριψέ *τε*

τέως, έως πολιορκούμενος ήναγκάσθη φυγείν διά των όρων είς Κολγίδα, κάκειθεν είς Βόσπορον. Πομπήιος δε περί τον τόπον τούτον πόλιν έκτισεν έν τη μικρά Άρμενία Νικόπολιν. [ή] καὶ νῦν συμμένει καὶ οἰκεῖται καλῶς.

29. Την μεν οθν μικράν Αρμενίαν άλλος άλλων εγόντων, ώς έβούλοντο Ρωμαΐοι, τὸ τελευταΐον είγεν ὁ Αργέλαος. τοὺς δὲ Τιβαρηνούς καὶ Χαλδαίους μέγρι Κολχίδος καὶ Φαρνακίας καὶ Τραπεζούντος έχει Πυθοδωρίς, γυνή σώφρων καὶ δυνατή προϊστασθαι πραγμάτων. έστι δε θυγάτηρ Πυθοδώρου τοῦ Τραλλιανού, γυνή δ' έγένετο Πολέμωνος καὶ συνεβασίλευσεν C. 556 έχείνω χρόνον τινά, είτα διεδέξατο την άργην, τελευτήσαντος έν τοῖς Ασπουργιανοῖς καλουμένοις τῶν περὶ τὴν Σινδικὴν βαρβάρων δυείν δ' έκ του Πολέμωνος όντων υίων καὶ θυγατρός, ή μεν εδόθη Κότυι τω Σαπαίω, δολοφονηθέντος δε έγήρευσε, παϊδας έγουσα έξ αύτοῦ: δυναστεύει δ' ὁ πρεσβύτατος αὐτῶν τῶν δὲ τῆς Πυθοδωρίδος υίῶν ὁ μὲν ἰδιώτης συνδιφκει τη μητοί την άρχην, ό δε νεωστί καθέσταται της Α. 834 μεγάλης Άρμενίας βασιλεύς. αὐτη δε συνώκησεν Άργελάφ καὶ συνέμεινεν έκείνω μέγρι τέλους, νῦν δὲ γηρεύει, τά τε λεγθέντα έγουσα γωρία καὶ άλλα έκείνων γαριέστερα, περὶ ὧν έφεξης έρουμεν.

30. Τη γάρ Φαρνακία συνεγής έστιν ή Σιδηνή καὶ ή Θεμίσκυρα. τούσων δ' ή Φανάροια ύπέρκειται, μέρος έχουσα τοῦ Πόντου τὸ κράτιστον καὶ γὰρ έλαιόφυτός έστι καὶ εὖοινος καὶ τὰς ἄλλας ἔγει πάσας ἀρετάς, ἐκ μὲν τῶν ἐώων μερῶν προβεβλημένη τὸν Παρυάδρην, παράλληλον αὐτῆ κατὰ μῆκος, έκ δε των πρός δύσιν τον Λίθρον και τον Όφλιμον. έστι δ' αὐλων καὶ μῆκος ἔγων ἀξιόλογον καὶ πλάτος, διαρρεί δ' αὐτην έχ μέν της Αρμενίας ὁ Λύκος, έχ δὲ τῶν περὶ Αμάσειαν στενών ό Ιρις· συμβάλλουσι δ' άμφότεροι κατά μέσον που τὸν αὐλῶνα, ἐπὶ τῆ συμβολῆ δ' ίδουται πόλις, ἡν ὁ μὲν ποῶτος ύποβεβλημένος Εύπατορίαν ἀφ' αύτοῦ προσηγόρευσε, Πομπήιος δ' ήμιτελη καταλαβών, προσθείς γώραν και οἰκήτορας, Μαγνόπολιν προσείπεν. αυτη μέν οθν έν μέσφ κείται τῷ πεδίω, πρός αὐτῆ δὲ τῆ παρωρεία τοῦ Παρνάδρου Κάβειρα ίδουται, σταδίοις έκατον καὶ πεντήκοντά που νοτιωτέρα τῆς

Μαγνοπόλεως, δσον καὶ Άμάσεια δυσμικωτέρα αὐτῆς ἐστιν· ἐν δὲ τοῖς Καβείροις τὰ βασίλεια Μιθριδάτου κατεσκεύαστο καὶ ὁ ὑδραλέτης καὶ τὰ ζωγρεῖα καὶ αὶ πλησίον θῆραι καὶ τὰ μέταλλα.

- 31. Ένταῦθα δὲ καὶ τὸ Καινὸν χωρίον προσαγορευθέν, ἐρυμνὴ καὶ ἀπότομος πέτρα, διέχουσα τῶν Καβείρων ἔλαττον ἢ διακοσίους σταδίους· ἔχει δ' ἐπὶ τῷ κορυφῷ πηγὴν ἀναβάλλουσαν πολὺ ὕδωρ, περί τε τῷ ῥίζη ποταμὸν καὶ φάραγγα βαθεῖαν, τὸ δ' ὕψος ἐξαίσιον τῆς πέτρας ἐστὶ †τοῦ αὐχένος, ὧστ' ἀπολιόρκητός ἐστι, τετείχισται δὲ θαυμαστῶς, πλὴν ὅσον οἱ
- Α. 835 'Ρωμαῖοι κατέσπασαν' οὖτω δ' ἐστὶν ἄπασα ἡ κύκλφ κατάδουμος καὶ ὀρεινὴ καὶ ἄνυδρος, ὧστ' ἐντὸς ἐκατὸν καὶ εἴκοσι σταδίων μὴ εἶναι δυνατὸν στρατοπεδεύσασθαι. ἐνταῦθα μὲν ἦν
- C. 557 τῷ Μιθριδάτη τὰ τιμιώτατα τῶν κειμηλίων, ἃ νῦν ἐν τῷ Καπιτωλίω κείται, Πομπηίου αναθέντος, ταύτην δη την γώραν έγει πάσαν ή Πυθοδωρίς, προσεγή οὖσαν τή βαρβάρφ τή ύπ' αὐτῆς κατεγομένη, καὶ τὴν Ζηλῖτιν καὶ Μεγαλοπολῖτιν. τὰ δὲ Κάβειρα, Πομπηίου σκευάσαντος εἰς πόλιν, καὶ καλέσαντος Διόσπολιν, έχείνη προσχατεσχεύασε καὶ Σεβαστήν μετωνόμασε, βασιλείο τε τη πόλει γρηται. έγει δε και το ίερον Μηνός Φαρνάκου καλούμενον, την Αμερίαν κωμόπολιν πολλούς ίεροδούλους έγουσαν καὶ γώραν ίεραν, ην ὁ ίερωμενος αξεὶ καρπούται. ετίμησαν δ' οἱ βασιλεῖς τὸ ἱερὸν τοῦτο ούχως εἰς ὑπερβολήν, ώστε τὸν βασιλικὸν καλούμενον ὅρκον τοῦτον ἀπέφηναν Τύγην βασιλέως καὶ Μῆνα Φαρνάκου : ἔστι δὲ καὶ τοῦτο τῆς Σελήνης τὸ ἱερόν, καθάπερ τὸ ἐν Άλβανοῖς καὶ τὰ ἐν Φρυγία. τό τε τοῦ Μηνὸς ἐν τῷ ὁμωνύμω τόπω καὶ τὸ τοῦ Ασκαίου τὸ πρὸς Αντιογεία τῆ πρὸς Πισιδίαν καὶ τὸ ἐν τῆ γώρα τῶν Άντιογέων.
 - 32. Τπέρ δὲ τῆς Φαναροίας ἐστὶ τά *τε* Κόμανα τὰ ἐν
 τῷ Πόντῳ, ὁμώνυμα τοῖς ἐν τῆ μεγάλη Καππαδοκία καὶ τῆ
 αὐτῆ θεῷ καθιερωμένα, ἀφιδρυθέντα ἐκεῖθεν, σχεδὸν δέ τι
 καὶ τῆ ἀγωγῆ παραπλησία κεχρημένα τῶν τε ἱερουργιῶν καὶ
 τῶν θεοφοριῶν καὶ τῆς περὶ τοὺς ἱερέας τιμῆς, καὶ μάλιστα
 ἐπὶ τῶν πρὸ τοῦ βασιλέων ἡνίκα δὶς τοῦ ἔτους κατὰ τὰς ἐξό-

δους λεγομένας της θεού διάδημα φορών ετύγγανεν ο ίερεύς. καὶ ἦν δεύτερος κατὰ τιμὴν μετὰ τὸν βασιλέα.

33. Έμνήσθημεν δὲ πρότερον Δορυλάου τε τοῦ τακτικοῦ. δς ην πρόπαππος της μητρός ημών, και άλλου Δορυλάου, δς ην έχείνου άδελφιδούς, υίος δε Φιλεταίρου, και διότι έχεινος των άλλων τιμων παρά του Ευπάτορος των μεγίστων τυγών καὶ δὴ καὶ τῆς ἐν Κομάνοις ἱερωσύνης ἐφωράθη τὴν βασιλείαν άφιστας 'Ρωμαίοις καταλυθέντος δ' έκείνου, συνδιεβλήθη καὶ τὸ γένος. ὀψὲ δὲ Μοαφέρνης, ὁ θεῖος τῆς μητρὸς ἡμῶν, είς έπιφάνειαν ήλθεν ήδη πρός καταλύσει της βασιλείας, καὶ πάλιν τῷ βασιλεῖ συνητύγησαν καὶ αὐτὸς καὶ οἱ ἐκείνου φίλοι. πλην εί τινες έφθησαν προαποστάντες αὐτοῦ, καθάπερ ὁ πάππος ήμων ο προς *πατρος* αὐτῆς, δς ίδων τὰ τοῦ βασιλέως Α. 836 κακώς φερόμενα έν τώ πρός Λεύκολλον πολέμω, καὶ αμα ήλλοτοιωμένος αὐτοῦ δι' ὀργήν, ὅτι ἀνεψιὸν αὐτοῦ Τίβιον καὶ υίον έκείνου Θεόφιλον ετύγγανεν απεκτονώς νεωστί, ώρμησε τιμωρείν έκείνοις τε καὶ έαυτῷ, καὶ λαβών παρά τοῦ Λευκόλλου πίστεις ἀφίστησιν αὐτῷ πεντεκαίδεκα φρούρια, καὶ ἐπαγ- C. 558 γελίαι μεν εγένοντο άντι τούτων μεγάλαι επελθών δε Πομπήιος ὁ διαδεξάμενος τὸν πόλεμον πάντας τοὺς ἐκείνω τι γαρισαμένους έγθρους υπέλαβε δια την γενομένην αυτώ προς έκεινον απέγθειαν, διαπολεμήσας δε και επανελθών οίκαδε έξενίκησεν, ώστε τὰς τιμάς, ἃς ὑπέσγετο ὁ Λεύκολλος τῶν Ποντικών τισι, μη κυρώσαι την σύγκλητον. άδικον γαρ είναι, κα-- τορθώσαντος έτέρου τον πόλεμον, τὰ βραβεῖα ἐπ' ἄλλω γενέσθαι και την χων αριστείων διανομήν.

34. Έπὶ μὲν οὖν τῶν βασιλέων οὖτω τὰ Κόμανα διωκεῖτο, ώς είρηται, παραλαβών δὲ Πομπήιος την έξουσίαν Αρχέλαον έπέστησεν ίερέα και προσώρισεν αὐτῷ γώραν δίσγοινον κύκλφ (τοῦτο δ' ἐστὶν ἑξήκοντα στάδιοι), πρὸς τῆ ἱερᾶ προστάξας τοις ένοικουσι πειθαργείν αυτώ τούτων μέν ουν ήγεμών ήν καὶ τῶν τὴν πόλιν οἰκούντων ἱεροδούλων κύριος πλὴν τοῦ πιπράσχειν: ήσαν δε ούχ ελάττους ούδ' ένταῦθα τῶν έξαχισχιλίων. ην δ' ούτος Αργέλαος υίος μέν τοῦ ύπο Σύλλα καὶ τῆς συγκλήτου τιμηθέντος, φίλος δε Γαβινίου των ύπατικών τινος.

έκείνου δε πεμφθέντος είς Συρίαν ήκε καὶ αὐτὸς ἐπ' ἐλπίδι τοῦ κοινωνήσειν αὐτῷ παρασκευαζομένφ πρὸς τὸν Παρθικὸν πόλεμον, οὐκ ἐπιτρεπούσης δὲ τῆς συγκλήτου, ταύτην ἀφεὶς τὴν ἐλπίδα, ἄλλην εὕρατο μείζω. ἐτύγχανε γὰρ Πτολεμαῖος ὁ τῆς Κλεοπάτρας πατὴρ ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων ἐκβεβλημένος, θυγάτηρ δ' αὐτοῦ κατεῖχε τὴν βασιλείαν, ἀδελφὴ πρεσβυτέρα τῆς Κλεοπάτρας ταύτη ζητουμένου ἀνδρὸς βασιλικοῦ γένους, ἐνε-

- Α. 837 χείρισεν έαυτὸν τοῖς συμπράττουσι, προσποιησάμενος Μιθριδάτου τοῦ Εὐπάτορος υίὸς [είναι], καὶ παραδεχθεὶς ἐβασίλευσεν ἔξ μῆνας. τοῦτον μὲν οὖν ὁ Γαβίνιος ἀνείλεν ἐν παρατάξει, κατάγων τὸν Πτολεμαῖον.
 - 35. Τίὸς δ' αὐτοῦ τὴν ἱερωσύνην παρελαβεν εἰθ' ὕστερον Αυκομήδης, οἱ καὶ τετράσχοινος ἄλλη προσετέθη καταλυθέντος δὲ καὶ τούτου νῦν ἔχει Δύτευτος, υἱὸς Ἀδιατόριγος, δς δοκεῖ ταύτης τυγχάνειν τῆς τιμῆς παρὰ Καίσαρος τοῦ Σεβαστοῦ δι' ἀρετήν. ὁ μὲν γὰρ Καῖσαρ, θριαμβεύσας τὸν Ἀδιατόριγα μετὰ παίδων καὶ γυναικός, ἔγνω ἀναιρεῖν μετὰ τοῦ πρεσβυτάτου τῶν παίδων (ἦν δὲ πρεσβύτατος οὐτος), τοῦ δὲ δευτέρου τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ φήσαντος εἰναι πρεσβυτάτου πρὸς τοὺς ἀπάγοντας στρατιώτας, ἔρις ἦν ἀμφοτέροις πολὺν χρόνον, ἔως οἱ γονεῖς ἔπεισαν τὸν Δύτευτον, παραχωρῆσαι τῷ νεωτέρφ
- C. 559 ἔως οἱ γονεῖς ἔπεισαν τὸν Δύτευτον, παραχωρῆσαι τῷ νεωτέρῷ τῆς νίκης αὐτὸν γὰρ ἐν ἡλικίᾳ μᾶλλον ὅντα ἐπιτηδειότερον κη-δεμόνα τῆ μητρὶ ἔσεσθαι καὶ τῷ λειπομένῷ ἀδελφῷ οὕτω δὲ τὸν μὲν συναποθανεῖν τῷ πατρί, τοῦτον δὲ σωθῆναι καὶ τυχεῖν τῆς τιμῆς ταύτης. αἰσθόμενος γάρ, ως ἔοικε, Καῖσαρ ἦδη τῶν ἀνθρώπων ἀνηρημένων ἡχθέσθη, καὶ τούς γε σωζομένους εὐεργεσίας καὶ ἐπιμελείας ἀξίους ὑπέλαβε, δοὺς αὐτοῖς ταύτην τὴν τιμήν.
 - 36. Τὰ μὲν οὖν Κόμανα εὐανδρεῖ καὶ ἔστιν ἐμπόριον τοῖς ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας ἀξιόλογον, συνέρχονται δὲ κατὰ τὰς ἔξόδους τῆς θεοῦ πανταχόθεν ἔκ τε τῶν πόλεων καὶ τῆς χώρας ἄνδρες ὁμοῦ γυναιξὶν ἐπὶ τὴν ἐορτήν καὶ ἄλλοι δὲ κατ' εὐχὴν ἀεί τινες ἐπιδημοῦσι, θυσίας ἐπιτελοῦντες τῆ θεῷ. καί εἰσιν άβροδίαιτοι οἱ ἐνοικοῦντες, καὶ οἰνόφυτα τὰ κτήματα αὐτῶν ἐστι πάντα, καὶ πλῆθος γυναικῶν τῶν ἐργαζομένων ἀπὸ τοῦ σώματος, ὧν αὶ πλείους εἰσιν ἱεραί. τρόπον γὰρ δή τινα μι-

πρά Κόρινθός έστιν ή πόλις και γάρ έκει διά το πλήθος των έταιρων, αι της Αφροδίτης ήσαν ίεραί, πολύς ήν ό έπιδημών καὶ ἐνεορτάζων τῷ τόπφ. οἱ δ' ἐμπορικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ τελέως έξανηλίσκοντο, ώστ' έπ' αὐτών καὶ παροιμίαν έκπεσεῖν τοιαύτην.

ού παντὸς ἀνδρὸς εἰς Κόρινθόν ἐσθ' ὁ πλοῦς. τὰ μὲν δη Κόμανα τοιαῦτα.

37. Την δε κύκλω πασαν έγει Πυθοδωρίς, ης η τε Φανάροιά έστι καὶ ή Ζηλίτις καὶ ή Μεγαλοπολίτις, περὶ μὲν Φασαροίας είρηται· ή δὲ Ζηλίτις έγει πόλιν Ζῆλα ἐπὶ γώματι Σεμιράμιδος τετειγισμένην, έγουσαν τὸ ίερὸν τῆς Αναίτιδος, ῆν- Α. 838 περ και οι Αρμένιοι σέβονται. αι μεν οθν ιεροποιίαι μετά μείζονος άγιστείας ένταῦθα συντελοῦνται, καὶ τοὺς δρκους περί των μεγίστων ένταυθα Ποντικοί πάντες ποιουνται το δε πληθος των ίεροδούλων καὶ αί των ίερέων τιμαί παρά μέν τοῖς βασιλεύσι τὸν αὐτὸν είγον τύπον, ὅνπερ προείπομεν, νυνὶ δὲ έπὶ τῆ Πυθοδωρίδι πάντ' ἐστίν. ἐκάκωσαν δὲ πολλοὶ καὶ ἐμείωσαν τό τε πλήθος των ἱεροδούλων καὶ την άλλην εύπορίαν. έμειώθη δε καὶ ή παρακειμένη χώρα μερισθεῖσα εἰς πλείους δυναστείας, ή λεγομένη Ζηλίτις, *ή έγει πόλιν Ζήλα έπὶ γώματι*. τὸ παλαιὸν μὲν γὰρ οἱ βασιλεῖς οὐγ ὡς πόλιν, ἀλλ' ώς ίερον διώχουν των Περσικών θεων τὰ Ζηλα, καὶ ην ὁ ίερεύς κύριος των πάντων: οἰκεῖτο δ' ὑπὸ τοῦ πλήθους των ίεροδούλων καὶ τοῦ ἱερέως, ὅντος ἐν περιουσία μεγάλη, καὶ † τοῖς περὶ αὐτὸν οὐκ ολίγοις γώρα τε ὑπέκειτο ἱερὰ καὶ ἡ τοῦ ἱερέως ι. Πομπήιος δε πολλάς επαργίας προσώρισε τῷ τόπφ καὶ С. 560 πόλιν ωνόμασε καὶ ταύτην καὶ την Μεγαλόπόλιν συνθεὶς ταύτην τε είς εν τήν τε Κουλουπηνήν και την Καμισηνήν, δμόρους ούσας τη τε μικρά Αρμενία καὶ τη Λαουιανσηνή, έχούσας όρυκτούς άλας καὶ ἔρυμα ἀργαῖον τὰ Κάμισα, νῦν κατεσπασμένον οί δε μετά ταυτα ήγεμόνες των Ρωμαίων των δυείν πολιτευμάτων τούτων τὰ μέν τοῖς Κομάνων ἱερεῦσι προσένειμαν, τὰ δὲ τῷ Ζήλων ἱερεῖ, τὰ δ' Ατεπόριγι, δυνάστη τινὶ τοῦ τε-

 \boldsymbol{E}

^{1.} vid. lgd. καὶ τῶν περὶ αὐτὸν οὐκ όλίγων, χώρα τε ὑπέκειτο ίερὰ καὶ ἦν τοῦ ἱερέως.

τραρχικοῦ γένους τῶν Γαλατῶν ἀνδρί· τελευτήσαντος δ' ἐκείνου, ταύτην μὲν τὴν μερίδα, οὐ πολλὴν οὐσαν, ὑπὸ Ῥωμαίοις
εἶναι συμβαίνει καλουμένην ἐπαρχίαν (καὶ ἔστι σύστημα καθ'
αὐτὸ τὸ πολίχνιον συνοικισάντων τὰ Κάρανα, ἀφ' οὖ καὶ ἡ
χώρα Καρανῖτις λέγεται), τὰ δὲ λοιπὰ ἔχει Πυθοδωρὶς καὶ ὁ
Δύτευτος.

38. Λείπεται δε του Πόντου [τα] μεταξύ ταύτης τε της

γώρας καὶ τῆς Αμισηνών καὶ Σινωπέων, πρός τε τὴν Καππαδοκίαν συντείνοντα καὶ Γαλάτας καὶ Παφλαγόνας, μετὰ μέν οὖν τὴν Άμισηνῶν μέγρι τοῦ Άλυος ἡ Φαζημωνῖτίς ἐστιν, ἣν Πομπήιος Νεαπολίτιν ωνόμασε, κατά Φαζημώνα κώμην † άποδείξας ' την κατοικίαν καὶ προσαγορεύσας Νεάπολιν. ταύτης δὲ Α. 839 τῆς γώρας τὸ μὲν προσάρκτων πλευρὸν ή † Γαζηλωτὸς 2 συγκλείει καὶ ή τῶν Αμισηνῶν, τὸ δὲ ἐσπέριον ὁ Άλυς, τὸ δ' ἑφον ή Φανάροια, τὸ δὲ λοιπὸν ἡ ἡμετέρα γώρα ἡ τῶν Ἀμασέων, πολύ πασων πλείστη καὶ ἀρίστη. τὸ μεν οὖν πρὸς τῆ Φαναροία μέρος της Φαζημωνίτιδος λίμνη κατέγει πελαγία το μέγεθος. ή Στιφάνη καλουμένη, πολύοψος καὶ κύκλφ νομάς ἀφθόνους έχουσα καὶ παντοδαπάς επίκειται δ' αὐτῆ φρούριον έρυμνόν, έρημον νύν, †ή Κίζαρι3, καὶ πλησίον βασίλειον κατεσκαμμένον· ή δε λοιπή ψιλή το πλέον καὶ σιτοφόρος χώρα. ὑπέρκειται δε της των Αμασέων τά τε θερμά ύδατα των Φαζημωνιτών, ύγιεινα σφόδρα, και το Σαγύλιον έπι όρους όρθίου και ύψηλού, πρός όξεῖαν ανατείνοντος ακραν, έρυμα ίδρυμένον έγον καὶ ύδρεῖον δαψιλές, δ νῦν ωλιγώρηται τοῖς δὲ βασιλεῦσιν ἦν γρήσιμον είς πολλά. ένταῦθα δὲ ἑάλω καὶ διεφθάρη ὑπὸ τῶν Φαρνάκου τοῦ βασιλέως παίδων Άρσάκης, δυναστεύων καὶ νεωτερίζων, έπιτρεψαντος ούδενος των ήγεμόνων εάλω δε ού βία, τοῦ ἐρύματος ληφθέντος ὑπὸ Πολέμωνος καὶ Δυκομήδους, βασιλέων άμφοῖν, άλλὰ λιμῷ · ἀνέφυγε γὰρ εἰς τὸ ὅρος παρασκευής γωρίς, εἰργόμενος των πεδίων, εύρε δε καὶ τὰ ύδρεῖα έμπεφραγμένα πέτραις ήλιβάτοις ούτω γάρ διετέτακτο Πομ-

vid. excidisse πόλιν.
 vid. lgd. Γαζηλωνῖτις.
 id. lgd. Ἰκίζαρι.

πήιος, κατασπάν κελεύσας τὰ φρούρια καὶ μὴ ἐάν χρήσιμα C. 561 τοῖς ἀναφεύγειν εἰς αὐτὰ βουλομένοις ληστηρίων χάριν. ἐχεῖνος μεν οὖν οὖτω διέταξε τὴν Φαζημωνῖτιν, οἱ δ' υστερον βασιλευσι καὶ ταύτην ἔνειμαν.

39. Ή δ' ήμετέρα πόλις κείται μέν έν φάραγγι βαθεία καὶ μεγάλη, δι' ής ό Ίρις φέρεται ποταμός, κατεσκεύασται δε θαυμαστώς προγοία τε καὶ φύσει, πόλεως αμα τε καὶ φρονρίου παρέγεσθαι γρείαν δυναμένη πέτρα γάρ ύψηλη καί περίκρημτος, κατερρωγυΐα έπὶ τὸν ποταμόν, τῆ μὲν ἔγουσα τὸ τεῖγος Α. 840 έπὶ τῷ γείλει τοῦ ποταμοῦ, καθ' δ ή πόλις συνώκισται, τῆ δ' ανατρέγον έκατέρωθεν έπὶ τὰς κορυφάς. δύο δ' εἰσὶ συμφυεῖς άλλήλαις, πεπυργωμέναι παγκάλως εν δε τῷ περιβόλο τούτο βασίλειά τ' έστι και μνήματα βασιλέων αι κορυφαί δ' έγουσιν αθγένα παντάπασι στενόν, πέντε η έξ σταδίων έκατέρωθεν τὸ ύψος, ἀπὸ τῆς ποταμίας ἀναβαίνοντι καὶ τῶν προαστείων. άπὸ δὲ τοῦ αὐγένος ἐπὶ τὰς κορυφάς ἄλλη-σταδιαία λείπεται πρόσβασις όξεῖα καὶ πάσης βίας κρείττων έγει δὲ καὶ ύδρεῖα έντὸς ἀναφαίρετα, συρίγγων τετμημένων δυείν, τῆς μὲν ἐπὶ τὸν ποταμόν, τῆς δ' ἐπὶ τὸν αὐγένα· ἐπέζευκται δὲ γέφυρα τῷ ποταμῷ μία μὲν ἀπὸ τῆς πόλεως ἐπὶ τὸ προάστειον, ἄλλη δ' ἀπὸ τοῦ προαστείου πρὸς τὴν έξω γώραν κατὰ γὰρ τὴν γέφυραν ταύτην απολήγει τὸ όρος τὸ τῆς πέτρας ὑπερκείμενον. αὐλών δ' έστιν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ διήκων, οὐ πλατύς τὸ πρώτον τελέως, έπειτα πλατύνεται καὶ ποιεῖ τὸ Χιλιόκωμον καλούμενον πεδίον είθ' ή Διακοπηνή καὶ ή Πιμωλισηνή γώρα πᾶσα εύδαίμων μέγρι τοῦ Άλυος. ταῦτα μέν τὰ ἀρχτικὰ μέρη τῆς των Άμασέων γώρας, μηχος όσον πεντακοσίων σταδίων έπειθ' έξης ή λοιπή πολύ ταύτης ἐπιμηκεστέρα μέγρι τοῦ Βαβανόμου καὶ τῆς Ξιμηνῆς, ήπερ καὶ αὐτὴ καθήκει μέχρι πρὸς τὸν Άλυν τοῦτο μέν δή τὸ μῆκος, πλάτος δὲ τὸ ἀπὸ τῶν ἄρκτων πρός νότον έπί τε την Ζηλίτιν καὶ την μεγάλην Καππαδοκίαν μέχρι των Τρόκμων. είσι δ' έν τη Σιμηνή αλαι όρυκτων άλων, άφ' ών είκάζουσιν είρησθαι Άλυν τον ποταμόν. έστι δέ καί έρύματα πλείω κατεσκαμμένα έν τῆ ἡμετέρα γώρα καὶ ἔρημος γη πολλή διά τὸν Μιθριδατικόν πόλεμον. ἔστι μέντοι πᾶσα

- Α. 841 μεν εύδενδρος, ή δ' ιππόβονος καὶ τοῖς ἄλλοις θρέμμασι πρόσφορος· ἄπασα δ' οἰκήσιμος καλῶς. ἐδόθη δὲ καὶ ἡ Ἀμάσεια βασιλεῦσι· νῦν δ' ἐπαρχία ἐστί.
- 40. Λοιπή δ' έστὶν ή έκτὸς Άλυος γώρα τῆς Ποντικῆς C. 562 επαρχίας, ή περὶ τὸν "Ολγασσυν, συναφής τῆ Σινωπίδι. έστι δ' ό "Ολγασσυς όρος σφόδρα ύψηλον καὶ δύσβατον καὶ ίερα τοῦ όρους τούτου πανταγού καθιδρυμένα έγουσιν οί Παφλαγόνες. περίκειται δ' ίκανῶς γώρα άγαθή, η τε Βλαηνή καὶ ή Δομανῖτις, δι' ής Αμνίας δει ποταμός. ένταθθα Μιθριδάτης δ Εύπάτωρ τὰς Νικομήδους τοῦ Βιθυνοῦ δυνάμεις ἄρδην ήφάνισεν, οὐδ' αὐτὸς παρατυγών, άλλὰ διὰ τῶν στράτηγῶν καὶ ὁ μεν φεύγων μετ' όλίγων είς την οίκείαν έσώθη, κάκειθεν είς Ίταλίαν ἔπλευσεν, ὁ δ' ήκολούθησε καὶ τήν τε Βιθυνίαν είλεν έξ έφόδου καὶ τὴν Ασίαν κατέσγε μέγρι Καρίας καὶ Λυκίας. κάνταῦθα δ' ἀπεδείχθη πόλις ή Πομπηιούπολις έν δὲ τῆ πόλει ταύτη τὸ Σανδαρακούργιον οὐ πολὰ ἄπωθεν Πιμωλίσων, φρουρίου βασιλικοῦ κατεσκαμμένου, ἀφ'οῦ ή γώρα ἡ έκατέρωθεν τοῦ ποταμοῦ καλείται Πιμωλισηνή. τὸ δὲ Σανδαρακούργιον όρος κοιλόν έστιν έκ της μεταλλείας, ύπεληλυθότων αὐτὸ τῶν ἐργαζομένων διώρυξι μεγάλαις. εἰργάζοντο δὲ δημοσιώναι, μεταλλευταίς χρώμενοι τοίς από κακουργίας άγοραζομένοις ανδραπόδοις· πρὸς γὰρ τῷ ἐπιπόνφ τοῦ ἔργου καὶ θανάσιμον καὶ δύσοιστον είναι τὸν ἀέρα φασὶ τὸν ἐν τοῖς μετάλλοις διὰ τὴν βαρύτητα τῆς τῶν βώλων όδμῆς, ώστε ωπύμορα είναι τὰ σώματα. καὶ δὴ καὶ ἐκλείπεσθαι συμβαίνει πολλάχις την μεταλλείαν δια τὸ άλυσιτελές, πλειόνων μέν η διακοσίων όντων των έργαζομένων, συνεχώς δε νόσοις καὶ φθοραϊς δαπανωμένων. τοσαύτα καὶ περὶ τοῦ Πόντου εἰρήσθω.
- 41. Μετά δὲ τὴν Πομπηιούπολιν ἡ λοιπὴ τῆς Παφλαγονίας ἐστὶ τῆς μεσογαίας μέχρι Βιθυνίας ἰοῦσι πρὸς δύσιν. Α. 842 ταύτης δέ, καίπερ ὀλίγης οὖσης, μικρὸν μὲν πρὸ ἡμῶν ἦρχον πλείους, νῦν δ' ἔχουσι Ῥωμαῖοι, τοῦ γένους τῶν βασιλέων ἐκλιπόντος. ὀνομάζουσι δ' οὖν τὴν ὅμορον τῆ Βιθυνία Τιμωνίτιν καὶ τὴν Γεζατόριγος καὶ Μαρμωλῖτίν τε καὶ Σανισηνὴν καὶ Ποταμίαν ἦν δέ τις καὶ Κιμιατηγή, ἐν ἦ τὰ Κιμίατα, φρούριον ἐρυμνόν, ὑποκείμενον τῆ τοῦ Ὀλγάσσυος ὀρεινῆ. ὁ

χρησάμενος όρμητηρίω Μιθριδάτης, ὁ Κτίστης προσαγορευθείς, κατέστη τοῦ Πόντου κύριος, καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ τὴν διαδοχὴν ἐφύλαξαν μέχρι τοῦ Εὐπάτορος. ὖστατος δὲ τῆς Παφλαγονίας ἦρξε Δηιόταρος, Κάστορος υἰός, ὁ προσαγορευθεὶς Φιλάδελφος, τὸ Μορζέου βασίλειον ἔχων τὰ Γάγγρα, πολισμάτιον ἄμα καὶ φρούριον.

42. Εὐδοξος δ' ὀρυκτοὺς ἰχθῦς ἐν Παφλαγονία λέγων ἐν ξηροῖς τόποις οὐ διορίζει τὸν τόπον, ἐν ὑγροῖς δὲ περὶ τὴν C. 563 Ασκανίαν λίμνην φησὶ τὴν ὑπὸ Κίφ, λέγων οὐδὲν σαφές. ἐπεὶ δὲ καὶ τὴν ὅμορον τῷ Πόντφ Παφλαγονίαν ἐκτιθέμεθα, τοῖς δὲ Παφλαγόσιν ὁμοροῦσιν οἱ Βιθυνοὶ πρὸς δύσιν, πειρασόμεθα καὶ τὰ τούτων ἐπελθεῖν ἔπειτα λαβόντες ἀρχὴν ἄλλην ἔκ τε τούτων καὶ τῶν Παφλαγόνων τὰ ἐξῆς τούτων τὰ πρὸς νότον μέχρι τοῦ Ταύρου συνυφανοῦμεν, τὰ παράλληλα τῷ Πόντφ καὶ τῷ Καππαδοκία τοιαύτην γάρ τινα ὑπογράφει τάξιν καὶ μερισμὸν ἡ τῶν τόπων φύσις.

CAPUT IV.

- 1. Την δε Βιθυνίαν ἀπὸ μεν τῆς ἀνατολῆς ὁρίζουσι Παφλαγόνες τε καὶ Μαριανδυνοὶ καὶ τῶν Ἐπικτήτων τινές, ἀπὸ
 δε τῶν ἄρκτων ἡ Ποντική θάλαττα ἡ ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ
 Σαγγαρίου μέχρι τοῦ στόματος τοῦ κατὰ Βυζάντιον καὶ Χαλκηδόνα, ἀπὸ δε δύσεως ἡ Προποντίς, πρὸς νότον δ' ἥ τε Μυσία καὶ ἡ Ἐπίκτητος καλουμένη Φρυγία, ἡ δ' αὐτὴ καὶ Ἑλλησποντιακὴ Φρυγία καλουμένη.
- 2. Ταύτης δ' ἐπὶ μὲν τῷ στόματι τοῦ Πόντου Χαλκηδών Α. 843 ἰδρυται, Μεγαρέων κτίσμα, καὶ κώμη Χρυσόπολις καὶ τὸ ἱερὸν τὸ Χαλκηδόνιον, ἔχει δ' ἡ χώρα μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάττης κρήνην Αζαριτίαν, τρέφουσαν κροκοδείλους μικρούς ἔπειτ' ἐκδέχεται τὴν τῶν Χαλκηδονίων ἠιόνα ὁ Αστακηνὸς καλούμενος κόλπος, μέρος ὢν τῆς Προποντίδος, ἐν ῷ ἡ Νικομή- Α. 844 δεια ἔκτισται, ἐπώνυμος ἐνὸς τῶν Βιθυνικῶν βασιλέων, τοῦ κτίσαντος αὐτήν πολλοὶ δ' ὁμωνύμως ἀνομάσθησαν, καθάπερ Πτολεμαῖοι διὰ τὴν τοῦ πρώτου δόξαν. ἦν δ' ἐν αὐτῷ τῷ κόλπφ καὶ Αστακὸς πόλις, Μεγαρέων κτίσμα καὶ Αθηναίων καὶ μετὰ ταῦτα Δοιδαλσοῦ, ἀφ' ἡς καὶ ὁ κόλπος ἀνομάσθη.

κατεσκάφη δ' ὑπὸ Δυσιμάχου· τοὺς δ' οἰκήτορας μετήγαγεν εἰς Νικομήδειαν ὁ κτίσας αὐτήν.

- 3. Τῷ δ' Ἀστακηνῷ κόλπος ἄλλος συνεχής ἐστιν, εἰσέχων μᾶλλον πρὸς ἀνίσχοντα ήλιον, ἐν ῷ Προυσιάς ἐστιν, ἡ Κίος Α. 845 πρότερον ὀνομασθεῖσα· κατέσκαψε δὲ τὴν Κίον Φίλιππος, ὁ Δημητρίου μὲν υἰός, Περσέως δὲ πατήρ, ἔδωκε δὲ Προυσία τῷ Ζήλα, συγκατασκάψαντι καὶ ταύτην καὶ Μύρλειαν ἀστυγείτονα πόλιν, πλησίον δὲ καὶ Προύσης οὖσαν· ἀναλαβών δ' ἐκεῖνος ἐκ τῶν ἐρειπίων αὐτὰς ἐπωνόμασεν ἀφ' ἐαυτοῦ μὲν Προυσιάδα πόλιν τὴν Κίον, τὴν δὲ Μύρλειαν Ἀπάμειαν ἀπὸ τῆς γυναικός. οὖτος δ' ἐστὶν ὁ Προυσίας ὁ καὶ Ἀννίβαν δεξάμενος, ἀναχωρήσαντα δεῦρο μετὰ τὴν Αντιόχου ἡτταν, καὶ τῆς ἐφ' Ἑλλησπόντφ Φρυγίας ἀναστὰς κατὰ συμβάσεις τοῖς Ανταλικοῖς, ῆν οἱ μὲν πρότερον ἐκάλουν μικρὰν Φρυγίαν, ἐκεῖ-
- C. 564 νοι δ' Επίκτητον ωνόμασαν υπέρκειται δε τῆς Προυσιάδος όρος, δ καλοῦσιν Αργανθώνιον. ἐνταῦθα δὲ μυθεύουσι, τὸν Τλαν, ἕνα τῶν Ἡρακλέους ἐταίρων συμπλεύσαντα ἐπὶ τῆς Αργοῦς αὐτῷ, ἔξιόντα δὲ ἐπὶ ὑδρείαν ὑπὸ νυμφῶν ἀρπαγῆναι Κίον δέ, καὶ τοῦτον Ἡρακλέους ἑταῖρον καὶ σύμπλουν, ἐπανελθόντα ἐκ Κόλχων αὐτόθι καταμεῖναι καὶ κτίσαι τὴν πόλιν ἐπώνυμον αὐτοῦ. καὶ νῦν δ' ἔτι ἐορτή τις ἄγεται παρὰ τοῖς Προυσιεῦσιν καὶ ὀρειβασία, θιασευόντων καὶ καλούντων Τλαν,
- Α. 846 ως αν κατά ζήτησιν την έκείνου πεποιημένων την έπὶ τὰς ὕλας ἔξοδον. πολιτευσάμενοι δὲ πρὸς Ῥωμαίους οἱ Προυσιεῖς εὐνοϊκῶς ἐλευθερίας ἔτυχον. οἱ δ' Ἀπαμεῖς ἀποικίαν ἐδέξαντο Ῥωμαίων. Προῦσα δὲ ἐπὶ τῷ Ὀλύμπῳ ἴδρυται τῷ Μυσίᾳ, πόλις εὐνομουμένη, τοῖς τε Φρυξὶν ὅμορος καὶ τοῖς Μυσοῖς, κτίσμα †Προυσίου τοῦ πρὸς Κροῖσον πολεμήσαντος.
- 4. Διορίσαι δε τους δρους χαλεπον τους τε Βιθυνών καὶ Φρυγών καὶ Μυσών καὶ έτι Δολιόνων τών περὶ Κύζικον καὶ Α. 847 Μυγδόνων καὶ Τρώων καὶ διότι μεν είναι δεῖ ἔκαστον τὸ φῦλον χωρίς, ὁμολογεῖται. καὶ ἐπί τε τῶν Φρυγών καὶ τῶν Μυσῶν καὶ παροιμιάζονται.

χωρίς τὰ Μυσών καὶ Φρυγών όρίσματα: διορίσαι δὲ χαλεπόν. αἴτιον δὲ τὸ τοὺς ἐπήλυδας βαρβάρους καὶ στρατιώτας ὅντας μὴ βεβαίως κατέχειν τὴν κρατηθεῖσαν, ἀλλὰ πλανήτας εἶναι τὸ πλέον, ἐκβάλλοντας καὶ ἐκβαλλομένους. ἄπαντα δὲ τὰ ἔθνη ταῦτα Θράκιά τις εἰκάζοι ἄν, διὰ τὸ τὴν περαίαν νέμεσθαι τούτους, καὶ διὰ τὸ μὴ πολὺ ἐξαλλάττειν ἀλλήλων ἐκατέρους.

5. Όμως δ' έφ' όσον εἰκάζειν οἰόν τε, τῆς μὲν Βιθυνίας μέσην ἄν τις θείη καὶ τῆς ἐκβολῆς τοῦ Αἰσήπου τὴν Μυσίαν, ἀπτομένην τῆς θαλάττης καὶ διήκουσαν μέχρι τοῦ 'Ολύμπου σχεδὸν παντός' κύκλω δὲ τὴν Ἐπίκτητον κειμένην ἐν τῆ μεσογαία, θαλάττης οὐδαμοῦ ἀπτομένην, διατείνουσαν δὲ μέχρι τῶν ἐοίων μερῶν τῆς Ασκανίας λίμνης τε καὶ χώρας' ὁμωνύμως γὰρ τῆ λίμνη καὶ ἡ χώρα ἐλέγετο, καὶ ἦν αὐτῆς τὸ μὲν Φρύγιον, τὸ δὲ Μύσιον, ἀπωτέρω δὲ τῆς Τροίας τὸ Φρύγιον. καὶ δὴ καὶ οὔτω δεκτέον τὸ παρὰ τῷ ποιητῆ, ὅταν φῆ.

Ψόρχυς δ' αὐ Ψρύγας ήγε καὶ Άσκάνιος θεοειδής, τῆλ' ἐξ Άσκανίης,

τῆς Φουγιακῆς, ως οὖσης ἐγγυτέρω ἄλλης Ασκανίας Μυσιακῆς τῆς πρὸς τῆ νῦν Νικαία, ἡς μέμνηται, ὅταν φῆ·

Πάλμυν [τ'] Ασκάνιόν τε Μόρυν θ', υί Ίπποτίωνος, Μυσων άγχεμάχων ἡγήτορα,

C. 565

- οι δ' έξ Ασκανίης εξιβώλακος ήλθον αμοιβοί.
 οὐ θαυμαστὸν δ', εἰ τῶν Φρυγῶν εἰπών τινα ήγεμόνα Ασκάνιον
 καὶ ἔξ Ασκανίας ήκοντα, καὶ Μυσῶν τινα λέγει ήγεμόνα Ασκάνιον καὶ ἔξ Ασκανίας ήκοντα πολλή γάς ἡ ὁμωνυμία πας'
 αὐτῷ, καὶ ἡ ἀπὸ τῶν ποταμῶν καὶ λιμνῶν καὶ χωρίων ἐπίκλησις.
- 6. Καὶ τὸν Αἴσηπον δὲ τῶν Μυσῶν ὅριον παραδίδωσιν αὐτὸς ὁ ποιητής · τὴν γὰρ ὑπὲρ τοῦ Ἰλίου παρώρειαν τῆς Τροίας καταλέξας τὴν ὑπ' Αἰνεία, ἡν Δαρδανίαν ἐκάλεσε, τίθησιν ἐφεξῆς πρὸς ἄρκτον καὶ *εἰς* τὴν Δυκίαν, τὴν ὑπὸ Πανδάρω, ἐν ἡ ἡ Ζέλεια · καί φησιν ·

οὶ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον Ἰδης, Α. 848 ἀφνειοὶ πίνοντες ὕδως μέλαν Αἰσήποιο Τρῶες.

τη δε Ζελεία υποπέπτωκε πρός θαλάττη ţέπὶ δε τὸ τοῦ Λίσή-

που' τὸ τῆς Αδραστείας πεδίον καὶ Τήρεια καὶ ἡ Πιτύα καὶ καθόλου ἡ νῦν Κυζικηνὴ ἡ πρὸς Πριάπφ, ἢν ἐφεξῆς καταλέγει εἶτα ἀνακάμπτει πάλιν ἐπὶ τὰ πρὸς ἔω μέρη καὶ τὰ ἐπέκεινα, ὥστε ἐμφαίνει τὴν μέχρι Αἰσήπου πέρας ἡγούμενος τῆς Τρωάδος τὸ ἀρκτικὸν καὶ ἑφον. ἀλλὰ μὴν μετά γε τὴν Τρωάδα ἡ Μυσία ἐστὶ καὶ ὁ "Ολυμπος. ἡ μὲν οὖν παλαιὰ μνήμη τοιαύτην τινὰ ὑπαγορεύει τὴν τῶν ἐθνῶν θέσιν. αὶ δὲ νῦν μεταβολαὶ τὰ πολλὰ ἐξήλλαξαν, ἄλλον ἄλλων ἐπικρατούντων, καὶ τὰ μὲν συγχεόντων, τὰ δὲ διασπώντων. καὶ γὰρ Φρύγες ἐπεκράτησαν καὶ Μυσοὶ μετὰ τὴν Τροίας ἄλωσιν, εἰθ' ὕστερον Αυδοὶ καὶ μετ' ἐκείνων Αἰολεῖς καὶ Ἰωνες, ἔπειτα Πέρσαι καὶ Μακεδόνες, τελευταῖοι δὲ Ῥωμαῖοι, ἐφ' ὧν ῆδη καὶ τὰς διαλέκτους καὶ τὰ ὀνόματα ἀποβεβλήκασιν οἱ πλεῖστοι, γεγονότος ἐτέρον τινὸς μερισμοῦ τῆς χώρας, οῦ μᾶλλον φροντίσαι δεῖ τὰ νῦν †οἵεται λέγοντας, τῆ δὲ ἀρχαιολογία μετρίως προσέχοντας.

- 7. Έν δὲ τῆ μεσογαία τῆς Βιθυνίας τό τε Βιθύνιόν ἐστιν,
 ὑπερκείμενον τοῦ Τιείου καὶ ἔχον τὴν περὶ Σάλωνα χώραν
 ἀρίστην ρουβοσίοις, ὅθεν ἐστὶν ὁ Σαλωνίτης τυρός, καὶ Νίκαια, ἡ μητρόπολις τῆς Βιθυνίας ἐπὶ τῆ Ἀσκανία λίμνη (περίκειται δὲ κύκλφ πεδίον μέγα καὶ σφόδρα εὖδαιμον, οὐ πάνυ
 δὲ ὑγιεινὸν τοῦ θέρους), κτίσμα Ἀντιγόνου μὲν πρῶτον τοῦ
 Φιλίππου, δς αὐτὴν Ἀντιγονίαν προσεῖπεν, εἰτα Αυσιμάχου,
 δς ἀπὸ τῆς γυναικὸς μετωνόμασε Νίκαιαν ἢν δ' αὕτη θυγά-
- Α. 849 της Αντιπάτρου. ἔστι δὲ τῆς πόλεως ἐκκαιδεκαστάδιος ὁ περίβολος ἐν τετραγώνφ σχήματι· ἔστι δὲ καὶ τετράπυλος ἐν πε-
- C. 566 δίφ κείμενος έρρυμοτομημένος πρὸς όρθὰς γωνίας, ὅστ' ἀφ' ἐνὸς λίθου κατὰ μέσον ἰδρυμένου τὸ γυμνάσιον τὰς τέτταρας όρᾶσθαι πύλας. μικρὸν δ' ὑπὲρ τῆς Ασκανίας λίμνης 'Οτροία πολίχνη, πρὸς τοῖς ὅροις ἤδη τῆς Βιθυνίας τοῖς πρὸς ἔω· εἰκάζουσι δ' ἀπο 'Οτρέως 'Οτροίαν καλεῖσθαι † πρότερον².
 - 8. "Οτι δ' ἦν κατοικία Μυσῶν ἡ Βιθυνία, πρῶτον μαρτυρήσει Σκύλαξ ὁ Καρυανδεύς, φήσας περιοικεῖν τὴν Ἀσκανίαν λίμνην Φρύγας καὶ Μυσούς, ἔπειτα Διὸνύσιος ὁ τὰς κτίσεις

^{1.} vid. lgd. επίταδε του Λίσήπου κτλ. 2. πρότερον οιυ. Cor. recte, ut videtur.

συγγράψας, δς τὰ κατὰ Χαλκηδότα καὶ Βυζάντιον στενά, ἃ νῦν Θράκιος Βόσπορος καλεῖται, πρότερόν φησι Μύσιον Βόσπορον προσαγορεύεσθαι· τοῦ τοδ' ἄν τις καὶ τοῦ Θρᾶκας εἶναι τοὺς Μυσοὺς μαρτύριον θείη· ὅ τε Εὐφορίων,

Μυσοῖο πας' ὕδασιν Ασκανίοιο λέγων, καὶ ὁ Αἰτωλὸς Αλέξανδρος

(οι και ἐπ' Ασκανίων δώματ' ἔχουσι ὁοῶν λίμνης Ασκανίης ἐπὶ χείλεσιν, ἔνθα Δολίων νίὸς Σιληνοῦ νάσσατο και Μελίης)

τὸ αὐτὸ ἐκμαρτυροῦσιν, οὐδαμοῦ τῆς Ασκανίας λίμνης εύρισκομένης, ἀλλ' ἐνταῦθα μόνον.

- 9. Ανδρες δ' άξιόλογοι κατὰ παιδείαν γεγόνασιν ἐν τῆ Βιθυνία Ξενοκράτης τε ὁ φιλόσοφος καὶ Διονύσιος ὁ διαλεκτι- Α. 850 κὸς καὶ Ἰππαρχος καὶ Θεοδόσιος καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μαθηματικοὶ Κλεοφάνης τε ἡήτωρ, ὁ Μυρλεανός, Ασκληπιάδης τε ὶατρός, ὁ Προυσιεύς.
- 10. Πρὸς νότον δ' εἰσὶ τοῖς Βιθυνοῖς οἱ περὶ τὸν Όλυμπον Μυσοί, οῦς Ὀλυμπηνοὺς καλοῦσί τινες, οἱ δ' Ελλησποντίους, καὶ ἡ ἐφ' Ἑλλησπόντφ Φρυγία, τοῖς δὲ Παφλαγόσι Γαλάται ἀμφοτέρων τε τούτων ἔτι πρὸς νότον ἡ μεγάλη Φρυγία καὶ Λυκαονία μέχρι τοῦ Ταύρου τοῦ Κιλικίου καὶ τοῦ Πισιδικοῦ. ἐπεὶ δὲ τὰ τῆ Παφλαγονία συνεχῆ παράκειται τῷ Πόντφ καὶ τῆ Καππαδοκία καὶ τοῖς ἦδη περιωδευμένοις ἔθνεσιν, οἰκεῖον ἂν εῖη τὰ τούτοις γειτονοῦντα μέρη προσαποδοῦναι πρῶτον, ἔπειτα τοὺς ἑξῆς τόπους παραδεῖξαι.

CAPUT V.

1. Πρὸς νότον τοίνυν εἰσὶ τοῖς Παφλαγόσι Γαλάται τούτων δ' ἐστὶν ἔθνη τρία, δύο μὲν τῷν ἡγεμόνων ἐπώνυμα, Τρόκμοι καὶ Τολιστοβώγιοι, τὸ τρίτον δ' ἀπὸ τοῦ ἐν Κελτικῆ ἔθνους Τεκτοσάγες. κατέσχον δὲ τὴν χώραν ταύτην οἱ Γαλάται πλανηθέντες πολὺν χρόνον καὶ καταδραμόντες τὴν ὑπὸ τοῖς Ατταλικοῖς βασιλεῦσι χώραν καὶ τοῖς Βιθυνοῖς, ἕως παρ' ἐκόντων ἔλαβον τὴν νῦν Γαλατίαν καὶ Γαλλογραικίαν λεγομένην. ἀρχηγὸς δὲ δοκεῖ μάλιστα τῆς περαιώσεως τῆς εἰς τὴν Ασίαν

- γενέσθαι Λεοτνόριος. τριών δὲ ὅντων ἐθνών ὁμογλώττων καὶ C. 567 κατ' ἄλλο οὐδὲν ἐξηλλαγμένων, ἔκαστον διελόντες εἰς τέτταρας Α. 851 μερίδας τετραρχίαν ἐκάστην ἐκάλεσαν, τετράρχην ἔχουσαν ἴδιον καὶ δικαστὴν ἔνα καὶ στρατοφύλακα ἕνα, ὑπὸ τῷ τετράρχη τεταγμένους, ὑποστρατοφύλακας δὲ δύο. ἡ δὲ τῶν δώδεκα τετραρχῶν βουλὴ ἄνδρες ἦσαν τριακόσιοι, συνήγοντο δὲ εἰς τὸν καλούμενον Δρυνέμετον. τὰ μὲν οὖν φονικὰ ἡ βουλὴ ἔκρινε, τὰ δὲ ἄλλα οἱ τετράρχαι καὶ οἱ δικασταί. πάλαι μὲν οὖν ἦν τοιαύτη τις ἡ διάταξις, καθ' ἡμᾶς δὲ εἰς τρεῖς, εἰτ' εἰς δύο ἡγεμόνας, εἰτα εἰς ἕνα ἡκεν ἡ δυναστεία, εἰς Δηιόταρον, εἰτα ἐκεῖνον διεδέξατο Αμύντας νενομένην πᾶσαν εἰς μίαν συναγαγόντες ἐπαρχίαν.
 - 2. Έγουσι δε οἱ μεν Τρόκμοι τὰ πρὸς τῷ Πόντφ καὶ τῆ Καππαδοκία ταύτα δ' έστι τὰ κράτιστα ών νέμονται Γαλάται φρούρια δ' αὐτοῖς τετείχισται τρία, Ταούιον, έμπόριον των ταύτη, όπου ό του Διός πολοσσός χαλκούς καὶ τέμενος αύτου άσυλον, και Μιθριδάτιον, δ έδωκε Πομπήιος Βογοδιατάρφ, της Ποντικής βασιλείας άφορίσας τρίτον δέ πως Δανάλα, δπου τὸν σύλλογον ἐποιήσαντο Πομπήιός τε καὶ Λεύκολλος, ό μεν ηκων έπι την τοῦ πολέμου διαδογήν, ό δε παραδιδούς την έξουσίαν και απαίρων έπι τον θρίαμβον. Τρόκμοι μεν δη ταυτ' έγουσι τὰ μέρη, Τεκτοσάγες δε τὰ προς τη μεγάλη Φουγία τη κατά Πεσσινούντα καὶ 'Ορκαόρκους τούτων δ' ήν φρούριον Άγκυρα, όμώνυμος τη πρός Αυδίαν περί Βλαῦδον πολίγνη Φρυγιακή. Τολιστοβώγιοι δε δμοροι Βιθυνοῖς είσι καὶ τῆ Ἐπικτήτω καλουμένη Φουγία φοούρια δ' αὐτῶν έστι τό τε Βλούκιον καὶ τὸ Πήιον, ών τὸ μὲν ην βασίλειον Δηιοτάρου, τὸ δὲ γαζοφυλάκιου.
- 3. Πεσσινούς δ' έστιν έμπόριον των ταύτη μέγιστον, ίερον έχον της Μητρος των θεων σεβασμού μεγάλου τυγχάνον καλούσι δ' αὐτην Άγδιστιν. οἱ δ' ίερεῖς τὸ παλαιὸν μὲν δυνά-Α. 852 σται τινὲς ήσαν, ἱερωσύνην καρπούμενοι μεγάλην, νυνὶ δὲ τούτων μὲν αἱ τιμαὶ πολὺ μεμείωνται, τὸ δὲ ἐμπόριον συμμένει κατεσκεύασται δ' ὑπὸ των Ατταλικών βασιλέων ἱεροπρεπως τὸ τέμενος ναῷ τε καὶ στοαῖς λευκολίθοις ἐπιφανὲς δ' ἐποίησαν

Ρωμαΐοι το ίερον, αφίδουμα ένθένδε της θεού μεταπεμινάμενοι κατά τους της Σιβύλλης γρησμούς, καθάπερ καὶ τοῦ Ασκληπιού του έν Επιδαύρω. έστι δε και όρος υπερκείμενον της πόλεως το Δίνδυμον, αφ' ού ή Δινδυμηνή, καθάπερ από των Κυβέλων ή Κυβέλη, πλησίον δε και ο Σαγγάριος ποταμός ποιείται την ούσιν έπι δε τούτω τα παλαιά των Φουγων οί- С. 568 κητήρια Μίδου καὶ έτι πρότερον Γορδίου καὶ άλλων τινών. οὐδ' ίγνη σώζοντα πόλεων, άλλὰ χῶμαι μιχοῷ μείζους τῶν άλλων, οδόν έστι τὸ Γάρδιον καὶ Γορβεούς, τὸ τοῦ Κάστορος βασίλειον του Σαωκονδαρίου, έν ο γαμβρόν όντα τουτον απέσφαξε Δηιόταρος καὶ την θυγατέρα την έαυτοῦ το δε φρούριον κατέσπασε, καὶ διελυμήνατο τὸ πλείστον τῆς κατοικίας.

4. Μετά δε την Γαλατίαν πρός νότον ή τε λίμνη έστιν ή Τάττα, παρακειμένη τη μεγάλη Καππαδοκία τη κατά τούς Μοριμηνούς, μέρος δ' ούσα της μεγάλης Φρυγίας, καὶ ή συνεγής ταύτη μέγρι τοῦ Ταύρου, ής την πλείστην Αμύντας είγεν. ή μεν ούν Τάττα άλοπήγιον έστιν αύτοαυές, ούτω δε περιπήττεται ράδίως το ύδωρ παντί τῷ βαπτισθέντι είς αὐτό, ωστε στεφάνους άλων άνέλκουσιν, έπειδαν καθωσι κύκλον σχοίνινον, τά τε δρνεα άλίσκεται τὰ προσαψάμενα τῷ πτερώματι τοῦ νδατος παραγρημα πίπτοντα δια την περίπηξιν των άλων.

CAPUT VL

1. † Η τε δή Τάττα έστί, καὶ τὰ περὶ Όρκαόρκους καὶ Πιτνισόν και τὰ τῶν Αυκαόνων όροπέδια ψυγρά και ψιλά καὶ ὀναγρόβοτα, ὑδάτων δὲ σπάνις πολλή: ὅπου δὲ καὶ εύρεῖν δυνατόν, βαθύτατα φρέατα των πάντων, καθάπερ έν Σράτροις, όπου καὶ πιπράσκεται τὸ ὕδωρ (ἔστι δὲ κωμόπολις †Γαρσα- Α. 853 βόρων πλησίον). όμως δὲ καίπερ άνυδρος οὖσα ή γώρα πρόβατα έκτρέψει θαυμαστώς, τραγείας δε έρεας, καί τινες έξ αύτων τούτων μεγίστους πλούτους έκτήσαντο. Αμύντας δ' ύπερ τριαχοσίας έσγε ποίμνας έν τοῖς τόποις τούτοις, εἰσὶ δὲ καὶ λίμται, Κόραλις μεν ή μείζων, ή δ' ελάττων Τρωγίτις. ένταῦθα δέ που καὶ τὸ Ἰκόνιόν ἐστι, πολίγνιον εὖ συνωκισμένον καὶ

^{1.} fort. lgd. "H TE di Tatta [voiavrn] totl url.

χώραν εὐτυχεστέραν ἔχον τῆς λεχθείσης ὀναγροβότου· τοῦτο δ' εἶχε Πολέμων. πλησιάζει δ' ἦδη τούτοις τοῖς τόποις ὁ Ταῦρος ὁ τὴν Καππαδοκίαν ὁρίζων καὶ τὴν Αυκαονίαν πρὸς τοὺς ὑπερκειμένους Κίλικας τοὺς Τραχειώτας. Αυκαόνων τε καὶ Καππαδόκων ὅριόν ἐστι τὸ μεταξὺ Κοροπασσοῦ, κώμης Αυκαόνων, καὶ † Γαρεαθύρων, πολιχνίου Καππαδόκων ἔστι δὲ τὸ μεταξὺ διάστημα τῶν φρουρίων τούτων ἐκατὸν εἴκοσί που στάδιοι.

- 2. Τῆς δὲ Αυκαονίας ἐστὶ καὶ ἡ Ἰσαυρικὴ πρὸς αὐτῷ τῷ Ταύρῷ ἡ τὰ Ἰσαυρα ἔχουσα κώμας δύο ὁμωνύμους, τὴν μὲν Παλαιὰν καλουμένην, [τὴν δὲ] Εὐερκῆ ὑπήκοοι δ' ἦσαν ταύταις καὶ ἄλλαι κῶμαι συχναί, ληστῶν δ' ἄπασαι κατοικίαι. καρέσχον δὲ καὶ Ῥωμαίοις πράγματα καὶ τῷ Ἰσαυρικῷ προσαγορευθέντι Πουβλίῷ Σερβιλίῷ, δν ἡμεῖς εἴδομεν, δς καὶ ταῦτα C. 569 ὑπέταξε Ῥωμαίοις καὶ τὰ πολλὰ τῶν πειρατῶν ἐρύματα ἐξεῖλε τὰ ἐπὶ τῆ θαλάττη.
 - 3. Τῆς δ' Ἰσαυρικῆς ἐστιν ἐν πλευραῖς ἡ Δέρβη, μάλιστα 'τῆ Καππαδοκία ἐπιπεφυκὸς *τὸ* τοῦ Αντιπάτρου τυραννεῖον τοῦ Δερβήτου · τοῦ δ' ἦν καὶ τὰ Λάρανδα · ἐφ' ἡμῶν δὲ καὶ τὰ Ἰσαυρα καὶ τὴν Δέρβην Αμύντας εἶχεν, ἐπιθέμενος τῷ Δερβήτη καὶ ἀνελῶν αὐτόν, τὰ δ' Ἰσαυρα παρὰ τῶν Ῥωμαίων (Δ λαβρίν · καὶ δὰ βασίζειον ἐπισῶ κατραγείσζεν ἐπισῶθα, πὰν παρο
- Α. 854 λαβών· καὶ δὴ βασίλειον ἐαυτῷ κατεσκεύαζεν ἐνταῦθα, τὴν παλαιὰν Ἰσαυρίαν ἀνατρέψας. ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χωρίφ καινὸν τεῖχος οἰκοδομῶν οὐκ ἔφθη συντελέσας, ἀλλὰ διέφθειραν αὐτὸν οἱ Κίλικες, ἐμβαλόντα εἰς τοὺς ὑμοναδεῖς καὶ ἐξ ἐνέδρας ληφθέντα.
 - 4. Την γαρ Αντιόχειαν έχων την προς τη Πισιδία μέχρι Απολλωνιάδος της προς Απαμεία τη Κιβωτος και της παρωρείου τινα και την Αυκαονίαν επειράτο τους έκ του Ταύρου κατατρέχοντας Κίλικας και Πισίδας την χώραν ταύτην, Φρυγών οὐσαν και † Κιλίκων¹, εξαιρείν, και πολλά χωρία εξείλεν ἀπόρθητα πρότερον ὅντα, ὧν και Κρημνα τὸ δὲ Σανδάλιον οὐδ' ἐνεχείρησε βία προσάγεσθαι, μεταξύ κείμενον της τε Κρημνης και Σαγαλασσοῦ.

^{1.} fort. lgd. xai Avxaorwr.

5. Την μεν ουν Κοημναν αποικοι Ρωμαίων έγουσιν, ή Σαγαλασσός δ' έστιν ύπο τῷ αὐτῷ ἡγεμόνι τῶν Ῥωμαίων, ὑφ' ο και ή Αμύντου βασιλεία πάσα διέγει δ' Απαμείας ήμέρας όδόν, κατάβασιν έγουσα σγεδόν τι καὶ τριάκοντα σταδίων ἀπὸ τοῦ ἐρύματος · καλοῦσι δ' αὐτὴν καὶ Σελγησσόν · ταύτην δὲ τὴν πόλιν καὶ Αλέξανδρος είλεν. ὁ δ' οὖν Αμύντας τὴν μὲν Κρῆμναν είλεν, είς δε τους Όμοναδέας παρελθών, οι ένομίζοντο άληπτότατοι, καὶ καταστάς ήδη κύριος τῶν πλείστων χωρίων, ανελών καὶ τὸν τύραννον αὐτῶν έξ ἀπάτης έλήφθη διὰ τῆς τοῦ τυράννου γυναικός. καὶ τοῦτον μὲν ἐκεῖνοι διέφθειραν, έκείνους δε Κυρίνιος έξεπόρθησε λιμώ και τετρακισγιλίους ανδρας έζωγρησε καὶ συνφκισεν είς τὰς έγγυς πόλεις, τὴν δὲ χώραν απέλιπεν έρημον των έν ακμή. έστι δε έν ύψηλοῖς τοῦ Ταύρου μέρεσι, χρημνοῖς ἀποτόμοις σφόδρα καὶ τὸ πλέον ἀβάτοις, έν μέσω κοίλον καὶ εύγεων πεδίον, εἰς αὐλῶνας πλείους διηρημένον τούτο δέ γεωργούντες φχουν έν ταϊς ύπερχειμέναις όφρύσιν η σπηλαίοις, τὰ πολλὰ δ' ἔνοπλοι ήσαν καὶ κατέτρε- ΄ γον την άλλοτρίαν, έχοντες όρη τειχίζοντα την γώραν αὐτών.

CAPUT VII.

- 1. Συναφεῖς δ' εἰσὶ τούτοις οἶ τε ἄλλοι Πισίδαι καὶ οἱ Σελγεῖς, οἶπερ εἰσὶν ἀξιολογώτατοι τῶν Πισίδῶν. τὸ μὲν οὖν πλέον αὐτῶν μέρος τὰς ἀκρωρείας τοῦ Ταύρου κατέχει, τινὲς δὲ καὶ ὑπὲρ Σίδης καὶ Ασπένδου, Παμφυλικῶν πόλεων, κατέ- C. 570 χουσι γεώλοφα χωρία, ἐλαιόφυτα πάντα, τὰ δ' ὑπὲρ τούτων, Α. 855 ἤδη ὀρεινά, Κατεννεῖς, ὄμοροι Σελγεῦσι καὶ Όμοναδεῦσι, Σαγαλασσεῖς δ' ἐπὶ τὰ ἐντὸς τὰ πρὸς τῆ Μιλυάδι.
- 2. Φησὶ δ' Αρτεμίδωρος τῶν Πισιδῶν πόλεις εἶναι Σέλγην, Σαγαλασσόν, Πετνηλισσόν, Άδαδα, Τυμβριάδα, Κρήμναν,
 Πιτυασσόν, Άμβλαδα, Ανάβουρα, Σίνδα, Άαρασσόν, Ταρβασσόν, Τερμησσόν τούτων δ' οἱ μέν εἰσι τελέως ὀρεινοί, οἱ δὲ
 καὶ μέχρι τῶν ὑπωρειῶν καθήκοντες ἐφ' ἐκάτερα, ἐπί τε τὴν
 Παμφυλίαν καὶ τὴν Μιλυάδα Φρυξὶ καὶ Αυδοῖς καὶ Καρσίν δμοροι, πᾶσιν εἰρηνικοῖς ἔθνεσι, καίπερ προσβόροις οὖσιν. οἱ δὲ
 Πάμφυλοι, πολὺ τοῦ Κιλικίου φύλου μετέχοντες, οὐ τελέως
 ἀφεῖνται τῶν ληστρικῶν ἔργων, οὐδὲ τοὺς ὁμόρους ἐῶσι καθ'

εἰρήκασι, κατ' αἰτίαν παλαιὰν ἱστοροῦντες, ἢν Ξάνθος ὁ Δυδὸς γράφει καὶ Μενεκράτης ὁ Ἐλαΐτης, ἐτυμολογοῦντες καὶ τὸ ὅνομα τὸ τῶν Μυσῶν, ὅτι τὴν ὀξύην οῦτως ὀνομάζουσιν οἱ Αυδοί· πολλὴ δ' ἡ ἀξύη κατὰ τὸν "Ολυμπον, ὅπου ἐκτεθῆναί φασι τοὺς δεκατευθέντας, ἐκείνων δὲ ἀπογόνους εἶναι τοὺς ὕατερον Μυσούς, ἀπὸ τῆς ἀξύης οὕτω προσαγορευθέντας μαρτυρεῖν δὲ καὶ τὴν διάλεκτον μιξολύδιον γάρ πως εἶναι καὶ μιξοφρύγιον τέως μὲν γὰρ οἰκεῖν αὐτοὺς περὶ τὸν "Ολυμπον, τῶν δὲ Φρυγῶν ἐκ τῆς Θράκης περαιωθέντων [ἀν]ελόντων τε τῆς Τροίας ἄρχοντα καὶ τῆς πλησίον γῆς, ἐκείνους μὲν ἐνταῦθα οἰκῆσαι, τοὺς δὲ Μυσοὺς ὑπὲρ τὰς τοῦ Καΐκου πηγὰς πλησίον Λυδῶν.

- 4. Συνεργεί δε πρός τας τοιαύτας μυθοποιίας ή τε σύγγυσις των ένταυθα έθνων καὶ ή εὐδαιμονία τῆς γώρας τῆς έντὸς Άλυος, μάλιστα δὲ τῆς παραλίας, δι' ἡν ἐπιθέσεις ἐγένοντο αὐτῆ πολλαγόθεν καὶ διὰ παντὸς ἐκ τῆς περαίας, ἢ καὶ έπ' άλλήλους ιόντων των έγγύς. μάλιστα μέν οὖν κατά τά Τρωικά καὶ μετά ταῦτα τὰς ἐφόδους γενέσθαι καὶ τὰς μεταναστάσεις συνέβη, των τε βαρβάρων αμα καὶ των Έλλήνων όρμη τινι γρησαμένων πρός την της άλλοτρίας κατάκτησιν. άλλα και πρό των Τρωικών ην ταύτα. τό τε γαρ των Πε-Β λασγών ήν φύλον καὶ τὸ τών Καυκώνων καὶ Λελέγων είρηται δ', ότι πολλαγού της Εύρωπης τὸ παλαιὸν ἐτύγγανε πλανώμενα, απερ ποιεί τοίς Τρωσί συμμαγούντα ό ποιητής, ούκ έκ της περαίας. τά τε περί των Φρυγών και των Μυσών λεγόμενα πρεσβύτερα των Τρωικών έστιν οἱ δὲ διττοὶ Λύκιοι τοῦ αὐτοῦ γένους ὑπόνοιαν παρέγουσιν, ἢ τῶν Τρωικῶν ἢ τῶν ποὸς Καρία τοὺς ετέρους αποικισάντων. τάγα δε καὶ επὶ τῶν Κιλίκων τὸ αὐτὸ συνέβη διττοί γὰο καὶ ούτοι οὐ μὴν ἔχομέν γε τοιαύτην λαβεῖν μαρτυρίαν, ὅτι καὶ πρὸ τῶν Τρωικῶν ἦσαν ήδη οἱ τῦν Κίλικες. ὅ τε Τήλεφος ἐκ τῆς Αρκαδίας ἀφῖχθαι νομίζοιτ' αν μετά της μητρός, γάμφ δε τφ ταύτης έξοικειωσάμενος τον ύποδεξάμενον αύτον Τεύθραντα ένομίσθη τε έχείνου καὶ παρέλαβε την Μυσων ἀργήν.
- 5. Και οι Κάρες δε νησιώται πρότερον όντες και Δελεγες, 3 ως φασιν, ήπειρωται γεγόνασι, προσλαβόντων Κρητών, οι και

την Μίλητον έκτισαν, έκ της Κρητικής Μιλήτου Σαρπηδόνα λαβόντες κτίστην καὶ τοὺς Τερμίλας κατώκισαν ἐν τῆ νῦν Αυκία τούτους δ' ἀγαγεῖν ἐκ Κρήτης ἀποίκους Σαρπηδόνα, Μίνω καὶ 'Ραδαμάνθυος ἀδελφὸν ὅντα, καὶ ὀνομάσαι Τερμίλας τοὺς πρότερον Μιλύας, ὡς φησιν 'Ηρόδοτος, ἔτι δὲ πρότερον Σολύμους, ἐπελθόντα δὲ τὸν Πανδίονος Λύκον ἀφ' ἐαυ- Α. 859 τοῦ προσαγορεῦσαι τοὺς αὐτοὺς Λυκίους. οὖτος μὲν οὖν ὁ λόγος ἀποφαίνει τοὺς αὐτοὺς Σολύμους τε καὶ Λυκίους, ὁ δὲ ποιητής χωρίζει Βέλλεροφόντης γοῦν, ὡρμημένος ἐκ τῆς Λυκίας,

Σολύμοισι μαχέσσατο κυδαλίμοισι.
Πείσανδρόν τε ώσαύτως, υίὸν αὐτοῦ, Άρης, ὧς φησι,
μαρνάμενον Σολύμοισι κατέκτανε
καὶ τὸν Σαρπηδόνα δὲ ἐπιγώριόν τινα λέγει.

6. Αλλά τό γε άθλον προκεῖσθαι κοινὸν τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας, ἦς λέγω, τοῖς ἰσχύουσιν ἐκ πολλῶν βεβαιοῦται καὶ †μετὰ τὰ Τρωικά ι ὅπου καὶ Αμαζόνες κατεθάρρησαν αὐτῆς, ἐφ' ἀς ὅ τε Πρίαμος στρατεῦσαι λέγεται καὶ ὁ Βελλεροφόντης πόλεις τε παλαιαὶ ὁμολογοῦνται ἐπώνυμοι αὐτῶν ἐν δὲ τῷ Ἰλιακῷ πεδίφ κολώνη τίς ἐστιν,

ην ήτοι ανδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν,

ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης ην ἱστοροῦσι μίαν εἶναι τῶν Ἀμαζόνων, ἐκ τοῦ ἐπιθέτου τεκμαιρόμενοι εὐσκάρθμους γὰρ ἵππους λέγεσθαι διὰ τὸ τάχος κἀκείνην οὖν πολύσκαρθμον διὰ τὸ ἀπὸ τῆς ἡνιοχείας τάχος καὶ ἡ Μύρινα οὖν ἐπώνυμος ταύτης λέγεται. καὶ αἱ ἐγγὺς δὲ νῆσοι ταῦτ' ἔπαθον διὰ τὴν ἀρετήν, ὧν Ῥόδος καὶ Κῶς ὅτι πρὸ τῶν Τρωικῶν ἤδη ὑφ' Ελλήνων φκοῦντο, καὶ ὑφ' ὑμήρου σαφῶς ἐκμαρτυρεῖται.

7. Μετὰ δὲ τὰ Τρωικὰ αἴ τε τῶν Ελλήνων ἀποικίαι καὶ αἱ Τρηρῶν καὶ αἱ Κιμμερίων ἔφοδοι καὶ Αυδῶν καὶ μετὰ ταῦτα Περσῶν καὶ Μακεδόνων, τὸ τελευταῖον Γαλατῶν, ἐτά-ραξαν πάντα καὶ συνέχεαν. γέγονε δὲ ἡ ἀσάφεια οὐ διὰ τὰς μεταβολὰς μόνον, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς τῶν συγγραφέων ἀνομο- Α. 860

^{1.} fort, ante μετά τὰ Τρωικά exciderat πρὸ τῶν Τρωικῶν καί.

λογίας, περὶ τῶν αὐτῶν οὐ τὰ αὐτὰ λεγόντων, τοὺς μὲν Τρῶας καλούντων Φρύγας, καθάπερ οἱ τραγικοί, τοὺς δὲ Αυκίους Κᾶρας, καὶ ἄλλους †οὕτως ¹. οἱ δὲ Τρῶες οὕτως ἐκ μικρῶν C. 574 αὐξηθέντες, ὥστε καὶ βασιλεῖς βασιλέων εἶναι, παρέσχον καὶ τῷ ποιητῆ λόγον, τίνα χρὴ καλεῖν Τροίαν, καὶ τοῖς ἐξηγουμένοις ἐκεῖνον. λέγει μὲν γὰρ καὶ κοινῶς ἄπαντας Τρῶας τοὺς συμπολεμήσαντας αὐτοῖς, ὥσπερ καὶ Δαναοὺς καὶ Αχαιοὺς τοὺς ἐναντίους ἀλλ' οὐ δήπου Τροίαν καὶ τὴν Παφλαγονίαν ἐροῦμεν, νὴ Δία, οὐδὲ τὴν Καρίαν ἢ τὴν ὅμορον αὐτῆ Λυκίαν. λέγω δ', ὅταν οὕτω φῆ,

 T_{ℓ} ωες μὲν κλαγγ $\tilde{\eta}$ [τ'] ἐνοπ $\tilde{\eta}$ τ' ισαν έκ δὲ των ἐναντίων,

οὶ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῆ μένεα πνείοντες Άχαιοί.
καὶ ἄλλως δὲ λέγει πολλαχῶς. ὅμως δέ, καίπερ τοιούτων ὅντων, πειρατέον διαιτᾶν ἕκαστα εἰς δύναμιν ὅ, τι δ' ἂν διαφύγη τῆς παλαιᾶς ἰστορίας, τοῦτο μὲν ἐατέον (οὐ γὰρ ἐνταῦθα τὸ τῆς γεωγραφίας ἔργον), τὰ δὲ νῦν ὅντα λεκτέον.

- 8. Έστι τοίνυν ὄρη δύο ὑπερκείμενα τῆς Προποντίδος, ὅ τε "Ολυμπος ὁ Μύσιος καὶ ἡ Ίδη. τῷ μὲν οὐν Ὀλύμπος τὰ τῶν Βιθυνῶν ὑποπέπτωκε, τῆς δὲ Ίδης μεταξὺ καὶ τῆς θαλάττης ἡ Τροία κεῖται, συνάπτουσα τῷ ὅρει· περὶ μὲν οὐν ταύτης ἐροῦμεν ὕστερον καὶ τῶν συνεχῶν αὐτῆ πρὸς νότον, νῦν δὲ περι τῶν Ὀλυμπηνῶν καὶ τῶν ἐφεξῆς μέχρι τοῦ Ταύρου παραλλήλων τοῖς προεφωδευμένοις λέγωμεν. ἔστι τοίνυν ὁ "Ολυμπος κύκλῷ μὲν εὐ συνοικούμενος, ἐν δὲ τοῖς ὕψεσι δρυμοὺς ἐξαισίους ἔχων καὶ ληστήρια δυναμένους ἐκτρέφειν τόπους εὐερκεῖς, ἐν οἰς καὶ τύραννοι συνίστανται πολλάκις, *οί* δυνάμενοι συμμεῖναι πολὺν χρόνον· καθάπερ Κλέων ὁ καθ΄ ἡμᾶς τῶν ληστηρίων ἡγεμών.
- 9. Ούτος δ' η ν μεν έκ Γορδίου κώμης, ην υστερον αυξήσας έποίησε πόλιν και προσηγόρευσεν Ιουλιόπολιν· ληστηρίω δ' έχρητο και δρμητηρίω κατ' άρχας τω καρτερωτάτω των χωρίων, δνομα Καλλυδίω υπηρξε δ' Αντωνίω μεν χρήσιμος, έπελθών έπι τους άργυρολογούντας Λαβιήνω, καθ' δυ χρόνον

^{1.} fort. lgd. καὶ άλλους ώσαύτως.

έκεινος την Ασίαν κατέσγε, και κωλύσας τας παρασκευάς έν * δὲ τοῖς Ακτιακοῖς ἀποστὰς Αντωνίου τοῖς Καίσαρος προσέθετο στρατηγοίς, καὶ έτιμήθη πλέον η κατ' άξίαν, προσλαβών Α. 861 τοῖς παρ' Αντωνίου δοθεῖσι καὶ τὰ παρὰ τοῦ Καίσαρος · ωστ' άντὶ ληστοῦ δυνάστου περιέχειτο σγημα, ίερεὺς μέν ουν τοῦ Αβρεττηνοῦ Διός, Μυσίου θεοῦ, μέρος δ' έγων ὑπήχοον τῆς Μωρηνης (Μυσία δέ έστι καὶ αυτη, καθάπερ ή Άβρεττηνή), λαβών δὲ υστατα καὶ τὴν ἐν τῷ Πόντω τῶν Κομάνων ἱερωσύνην, είς ην κατελθών έντὸς μηνιαίου γρόνου κατέστρεψε τὸν βίον: νόσος δ' έξήγαγεν αὐτὸν όξεῖα, εἴτ' ἄλλως ἐπιπεσοῦσα ἐκ τῆς C. 575 άδην πλησμονής, είθ', ώς έφασαν οι περί τὸ ίερόν, κατά μήνιν της θεού. Εν γάρ τω περιβόλω του τεμένους ή οικησίς έστιν η τε τοῦ ἱερέως καὶ τῆς ἱερείας, τὸ δὲ τέμενος γωρὶς της άλλης άγιστείας διαφανέστατα της των ύείων κρεών βρώσεως καθαρεύει, όπου γε καὶ ή όλη πόλις, οὐδ' εἰσάγεται εἰς αὐτὴν ὖς. ο δ' ἐν τοῖς πρώτοις τὸ ληστρικὸν ἦθος ἐπεδείξατο εὐθὺς κατὰ τὴν πρώτην εἴσοδον τῆ παραβάσει τούτου τοῦ έθους, ώσπες ούχ ίερεὺς είσεληλυθώς, άλλα διαφθορεὺς τῶν ໍ່ເຂດດິນ.

10. Ὁ μὲν δὴ "Ολυμπος τοιόσδε, περιοικεῖται δὲ πρὸς ἄρχτον μεν ύπὸ τῶν Βιθυνῶν καὶ Μυγδόνων καὶ Δολιόνων, τὸ δε λοιπον έγουσι Μυσοί και Επίκτητοι. Δολίονας μεν οὖν μάλιστα καλούσι τούς περί Κύζικον από Αισήπου έως Έννδακου καὶ τῆς Δασκυλίτιδος λίμνης, Μυγδόνας δὲ τοὺς ἐφεξῆς τούτοις μέχρι της Μυρλειανών γώρας ύπέρκεινται δε της Δασκυλίτιδος άλλαι δύο λίμναι μεγάλαι, η τε Απολλωνιατις η τε Μιλητοπολίτις πρός μεν οὖν τῆ Δασκυλίτιδι Δασκύλιον πόλις, πρός δε τη Μιλητοπολίτιδι Μιλητούπολις, πρός δε τη τρίτη Απολλωνία ή έπὶ Ρυνδάκφ λεγομένη τὰ πλειστα δὲ τούτων έστὶ Κυζικηνών νυνί.

11. Έστὶ δὲ νῆσος ἐν τῆ Προποντίδι ἡ Κύζικος συναπτομένη γεφύραις δυσί πρός την ηπειρον, άρετη μέν κρατίστη, μεγέθει δε όσον πεντακοσίων σταδίων την περίμετρον. έχει δε όμωνυμον πόλιν πρός αύταῖς ταῖς γεφύραις καὶ λιμένας δύο κλειστούς καὶ νεωσοίκους πλείους των διακοσίων της δε πόλεως Α. 862 τὸ μὲν ἔστιν ἐν ἐπιπέδφ, τὸ δὲ πρὸς ὅρει · καλεῖται δ' Άρκτων

δρος · ὑπέρκειται δ' ἄλλο Δίνδυμον μονοφυές, ἱερὸν ἔχον τῆς Δινδυμήνης μητρὸς θεῶν, ἵδρυμα τῶν Άργοναυτῶν. ἔστι δ' ἐνάμιλλος ταῖς πρώταις τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν ἡ πόλις μεγέθει τε καὶ κάλλει καὶ εὐνομία πρός τε εἰρήνην καὶ πόλεμον · ἔοικέ τε τῷ παραπλησίω τύπφ κοσμεῖσθαι, ιδαπερ ἡ τῶν Ροδίων καὶ Μασσαλιωτῶν καὶ Καρχηδονίων τῶν πάλαι. τὰ μὲν οὐν πολλὰ ἐῶ, τρεῖς δ' ἀρχιτέκτονας τοὺς ἐπιμελουμένους οἰκοδομημάτων τε δημοσίων καὶ ὀργάνων, τρεῖς δὲ καὶ θησαυροὺς κέκτηται, τὸν μὲν ὅπλων, τὸν δ' ὀργάνων, τὸν δὲ σίτου · ποιεὶ δὲ τὸν σῖτον ἄσηπτον ἡ Χαλκιδικὴ γῆ μιγνυμένη. ἐπεδείξαντο δὲ τὴν ἐκ τῆς παρασκευῆς ταύτης ωφέλειαν ἐν τῷ Μιθριδατικφ πολέμφ. ἐπελθόντος γὰρ αὐτοῖς ἀδοκήτως τοῦ βασιλέως πεντεκαίδεκα μυριάσι καὶ ἵππφ πολλῆ καὶ κατασχόντος τὸ ἀντικείμενον ὅρος, ὁ καλοῦσιν Αδραστείας, καὶ τὸ προάστειον, ἔπειτα καὶ διάραντος εἰς τὸν ὑπὲρ

- C. 576 τῆς πόλεως αὐχένα καὶ προσμαχομένου πεζῆ τε καὶ κατὰ θάλατταν τετρακοσίαις ναυσίν, ἀντέσχον πρὸς ἄπαντα οἱ Κυζικηνοί, ὥστε καὶ ἐγγὺς ἦλθον τοῦ ζωγρία λαβεῖν τὸν βασιλέα ἐν τῷ διώρυγι ἀντιδιορύττοντες, ἀλλ' ἔφθη φυλαξάμενος καὶ ἀναλαβών ἑαυτὸν ἔξω τοῦ ὀρύγματος ἀψὲ δὲ ἴσχυσεν εἰσπέμψαι τινὰς νύκτωρ ἐπικούρους ὁ τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸς Λεύκολλος. ὥνησε δὲ καὶ λιμὸς τῷ τοσούτφ πλήθει τῆς στρατιᾶς
- Α. 863 ἐπιπεσών, ὅν οὐ προείδετο ὁ βασιλεύς, ὡς ἀπῆλθε πολλοὺς ἀποβαλών. Ῥωμαῖοι δ' ἐτίμησαν τὴν πόλιν, καὶ ἔστιν ἐλευθέρα μέχρι νῦν καὶ χώραν ἔχει πολλὴν τὴν μὲν ἐκ παλαιοῦ, τὴν δὲ τῶν Ῥωμαίων προσθέντων καὶ γὰρ τῆς Τρωάδος ἔχουσι τὰ πέραν τοῦ Λἰσήπου τὰ περὶ τὴν Ζέλειαν καὶ τὸ τῆς Αδραστείας πεδίον, καὶ τῆς Δασκυλίτιδος λίμνης τὰ μὲν ἔχουσιν ἐκεῖνοι, τὰ δὲ Βυζάντιοι πρὸς δὲ τῆ Δολιονίδι καὶ τῆ Μυγδονίδι νέμονται πολλὴν μέχρι τῆς Μιλητοπολίτιδος λίμνης καὶ τῆς Απολλωνιάτιδος αὐτῆς, δι' ὧν χωρίων καὶ ὁ Ῥύνδακος ὑεῖ ποταμός, τὰς ἀρχὰς ἔχων ἐκ τῆς Αζανίτιδος προσλαβών δὲ καὶ ἐκ τῆς Αβρεττηνῆς Μυσίας ἄλλους τε καὶ Μέκεστον ἀπ' Αγκύρας τῆς Αβαείτιδος ἐκδίδωσὶν εἰς τὴν Προποντίδα κατὰ Βέσβικον νῆσον. ἐν ταύτη δὲ τῆ νήσφ τῶν Κυζικητῶν ὅρος ἐστὶν εὕδενδρον Αρτάκη καὶ νησίον ὁμωνυμον πρόκειται

τούτου, καὶ πλησίον ἀκρωτήριον Μέλανος καλούμενον ἐν παράπλω τοις εἰς Πρίαπον κομιζομένοις ἐκ τῆς Κυζίκου.

- 12. Τῆς δ' ἐπικτήτου Φουγίας Αζανοί τέ εἰσι καὶ Νακολία καὶ Κοτιάειον καὶ Μιδάειον καὶ Δορύλαιον πόλεις καὶ Κάδοι: τοὺς δὲ Κάδους ἔνιοι τῆς Μυσίας φασίν: ἡ δὲ Μυσία κατὰ τὴν μεσόγαιαν ἀπὸ τῆς 'Ολυμπηνῆς ἐπὶ τὴν Περγαμηνὴν καθήκει καὶ τὸ Καϊκου λεγόμενον πεδίον, ὥστε μεταξὺ κεῖσθαι Α. 864 τῆς τε Ίδης καὶ τῆς Κατακεκαυμένης, ἡν οἱ μὲν Μυσίαν, οἱ δὲ Μαιονίαν φασίν.
- 14. Η μὲν οὖν παρώρεια ὀρεινήν τινα ἔχει ῥάχιν ἀπὸ τῆς C. 577 ἀνατολῆς ἐκτεινομένην ἐπὶ δύσιν· ταύτη δ' ἐκατέρωθεν ὑποπέπτωκε τι πεδίον μέγα καὶ πόλεις πλησίον αὐτῆς, πρὸς ἄρκτον μὲν Φιλομήλιον, ἐκ θατέρου δὲ μέρους Αντιόχεια ἡ πρὸς Πισιδία καλουμένη, ἡ μὲν ἐν πεδίω κειμένη πᾶσα, ἡ δ' ἐπὶ λόφου, ἔχουσα ἀποικίαν Ῥωμαίων· ταύτην δ' ῷκισαν Μάγνητες οἱ πρὸς Μαιάνδρφ. Ῥωμαῖοι δ' ἡλευθέρωσαν τῶν βασιλέων, ἡνίκα τὴν ἄλλην Ασίαν Εὐμένει παρέδοσαν τὴν ἐντὸς τοῦ Ταύνου· ἢν δὲ ἐνταῦθα καὶ ἱερωσύνη τις Μηνὸς Αρκαίου, πλῆθος Α. 865 ἔχουσα ἱεροδούλων καὶ χωρίων ἱερῶν· κατελύθη δὲ μετὰ τὴν Αμύντου τελευτὴν ὑπὸ τῶν πεμφθέντων ἐπὶ τὴν ἐκείνου κληρονομίαν. Σύνναδα δ' ἐστὶν οὐ μεγάλη πόλις· πρόκειται δ' ἀὐτῆς ἐλαιόφυτον πεδίον ὅσον ἐξήκοντα σταδίων· ἐπέκεινα δ' ἐστὶ Δοκιμία κώμη, καὶ τὸ λατόμιον Συνναδικοῦ λίθου (οὕτω μὲν Ῥωμαῖοι καλοῦσιν, οἱ δ' ἐπιχώριοι Δοκιμίτην καὶ Δοκι-

μαῖον), κατ' ἀρχὰς μὲν μικρὰς βώλους ἐκδιδόντος τοῦ μετάλλου, διὰ δὲ τὴν τυνὶ πολυτέλειαν τῶν Ῥωμαίων κίονες ἐξαιροῦνται μονόλιθοι μεγάλοι, πλησιάζοντες τῷ ἀλαβαστρίτη λίθφ κατὰ τὴν ποικιλίαν · ἄστε, καίπερ πολλῆς οὖσης τῆς ἐπὶ θάλατταν ἀγωγῆς τῶν τηλικούτων φορτίων, ὅμως καὶ κίονες καὶ πλάκες εἰς Ῥωμην κομίζονται θαυμασταὶ κατὰ τὸ μέγεθος καὶ κάλλος.

15. Απάμεια δ' έστιν έμπόριον μέγα της ιδίως λεγομένης

Ασίας, δευτερεύον μετά την Έφεσον αυτη γάρ και των άπο τῆς Ιταλίας καὶ τῆς Ἑλλάδος ὑποδογεῖον κοινόν ἐστιν. ιδρυται δὲ ή Απάμεια ἐπὶ ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Μαρσύου ποταμοῦ, καὶ Α. 866 ρει δια μέσης της πόλεως ο ποταμός, τας αργας από της πόλεως ' έγων κατενεγθείς δ' έπὶ τὸ προάστειον σφοδρώ καὶ κατωφερεί τῷ ἡεύματι συμβάλλει πρὸς τὸν Μαίανδρον, προσειληφότα καὶ ἄλλον ποταμὸν Ὀργᾶν, δι' όμαλοῦ φερόμενον πρᾶον καὶ μαλακόν έντεῦθεν δ' ήδη γενόμενος [μέγας] Μαίανδρος τέως μεν δια της Φουγίας φέρεται, έπειτα διορίζει την Καρίαν καὶ τὴν Αυδίαν κατὰ τὸ Μαιάνδρου καλούμενον πεδίον, σχολιός ών είς ύπερβολήν, ώστε έξ έχείνου τὰς σχολιότητας άπάσας μαιάνδρους καλεισθαι· τελευτών δε καὶ την Καρίαν αὐτὴν διαρρεῖ τὴν ὑπὸ τῶν Ἰώνων νῦν κατεχομένην καὶ μεταξύ Μιλήτου καὶ Πριήνης ποιείται τὰς ἐκβολάς. ἄργεται δὲ άπὸ Κελαινών, λόφου τινός, ἐν ῷ πόλις ἢν ὁμώνυμος τῷ C. 578 λόφω εντεύθεν δ' αναστήσας τούς ανθρώπους ὁ Σωτήρ Αντίογος είς την νύν Απάμειαν της μητρός έπώνυμον την πόλιν απέδειξεν Απάμας, ή θυγάτης μεν ην Αρταβάζου, δεδομένη δ' ετύγχανε πρός γάμον Σελεύκο τῷ Νικάτορι. ενταῦθα δε μυθεύεται τὰ περὶ τὸν Ολυμπον καὶ τὸν Μαρσύαν καὶ τὴν

τήν τε τοῦ Μαρσύου καὶ τὴν τοῦ Μαιάνδρου.

16. Ἡ δὲ Δαοδίκεια, μικρὰ πρότερον οὖσα, αὖξησιν Ελαβεν ἐφ' ἡμῶν καὶ τῶν ἡμετέρων πατέρων, καίται κακωθεῖσα ἐκ πολιορκίας ἐπὶ Μιθριδάτου τοῦ Εὐπάτορος ἀλλ' ἡ τῆς γώ

έριν, ην ηρισεν ό Μαρσύας πρός Απόλλωνα. υπέρχειται δε και λίμνη φύουσα κάλαμον τον είς τὰς γλώττας τῶν αὐλῶν ἐπιτήδειον, ἐξ ἡς ὑπολείβεσθαί φασι τὰς πηγὰς ἀμφοτέρας.

^{1.} fort. lgd. ἀκροπόλεω;.

ρας άρετη και των πολιτών τινες εὐτυγήσαντες μεγάλην ἐποίη- Α. 867 σαν αὐτήν, Ίέρων μὲν πρότερον, ος πλειόνων η δισγιλίων ταλάντων κληρονομίαν κατέλιπε τῷ δήμφ πολλοῖς τ' ἀναθήμασιν έκόσμησε την πόλιν, Ζήνων δὲ ὁ ἡήτωρ υστερον καὶ ὁ νίὸς αὐτοῦ Πολέμων, δε καὶ βασιλείας ήξιώθη διὰ τὰς ἀνδραγαθίας ύπ' Αντωνίου μεν πρότερον, ύπο Καίσαρος δε τοῦ Σε-Βαστού μετά ταύτα. φέρει δ' ό περί την Λαοδίκειων τόπος προβάτων άρετας ούκ είς μαλακότητα μόνον των έρίων, ή καί τών Μιλησίων διαφέρει, άλλα και είς την κοραξην γρόαν, ώστε καὶ προσοδεύονται λαμπρώς ἀπ' αὐτών : ωσπερ καὶ οἱ Κολοσσηνοὶ ἀπὸ τοῦ ὁμωνύμου γρώματος πλησίον οἰκοῦντες. ἐνταῦθα δὲ καὶ ὁ Κάπρος καὶ ὁ Λύκος συμβάλλει τῷ Μαιάνδρφ ποταμῷ, ποταμός εύμεγέθης, άφ' ού καὶ ή πρός τῷ Λύκο Λαοδίκεια λέγεται. ὑπέρκειται δὲ τῆς πόλεως ὅρος Κάδμος, έξ οὖ καὶ ὁ Αύκος ρεῖ, καὶ ἄλλος ὁμώνυμος τῷ ὄρει. τὸ πλέον δ' οὖτος ὑπὸ γης φυείς, είτ' ανακύψας † συνέπεσεν ι είς ταὐτὸ τοῖς ἄλλοις ποταμοῖς, έμφαίνων αμα καὶ τὸ πολύτρητον τῆς γώρας καὶ τὸ εύσειστον: εί γάρ τις άλλη, καὶ ή Λαοδίκεια εύσειστος, καὶ της πλησιογώρου δε Κάρουρα.

17. Θριον δέ έστι τῆς Φρυγίας καὶ τῆς Καρίας τὰ Κάρουρα: κώμη δ' έστιν αθτη πανδοχεῖα έγουσα και ζεστών ύδάτων έκβολάς, τὰς μὲν ἐν τῷ ποταμῷ Μαιάνδρω, τὰς δ' ὑπὲρ τοῦ χείλους. καὶ δὴ ποτέ φασι πορνοβοσκὸν αὐλισθέντα έν τοῖς πανδογείοις σὺν πολλῷ πλήθει γυναικῶν, νύκτως γενομένου σεισμού, συναφανισθήναι πάσαις. σχεδόν δέ τι καὶ πάσα εύσειστός έστιν ή περί τον Μαίανδρον γώρα, καὶ ὑπόνομος πυρί τε καὶ ύδατι μέγρι τῆς μεσογαίας. διατέτακε γὰρ ἀπὸ C. 579 τῶν πεδίων ἀρξαμένη πᾶσα ή τοιαύτη κατασκευή τῆς χώρας Α. 868 είς τὰ Χαρώνια, τό τε έν Ίεραπόλει καὶ τὸ έν Άχαράκοις τῆς Νυσαίδος καὶ τὸ περὶ Μαγνησίαν καὶ Μυοῦντα : εὖθουπτός τε γάρ έστιν ή γη καὶ ψαθυρά, πλήρης τε άλμυρίδων καὶ εὐεκπύρωτός έστι. τάχα δὲ καὶ ὁ Μαίανδρος διὰ τοῦτο σκολιός. ὅτι πολλάς μεταπτώσεις λαμβάνει τὸ ὁεῖθρον, καὶ πολλήν γοῦν κατάγων ἄλλοτ' ἄλλφ μέρει τῶν αἰγιαλῶν προστί-

1. fort. lgd. συνεπιρρεί.

θησι· τὸ δὲ πρὸς τὸ πέλαγος βιασάμενος έξωθεῖ. καὶ δὴ καὶ τὴν Πριήνην ἐπὶ θαλάττη πρότερον οὖσαν μεσόγαιαν πεποίηκε τετταράκοντα σταδίων προσχώματι.

- 18. Καὶ ἡ Κατακεκαυμένη δέ, ηπερ ὑπὸ Αυδών καὶ Μυσων κατέγεται, δια τοιαυτά τινα της προσηγορίας τετύχηκε ταύτης. η τε Φιλαδέλφεια, ή πρός αὐτη πόλις, οὐδὲ τοὺς τοίγους έγει πιστούς, άλλα καθ' ήμέραν τρόπον τινά σαλεύονται καὶ διίστανται διατελούσι δὲ προσέγοντες τοῖς πάθεσι τῆς γῆς καὶ ἀργιτεκτονοῦντες πρὸς αὐτά. καὶ τῶν ἄλλων δὲ πόλεων Απάμεια μέν καὶ πρὸ τῆς Μιθριδάτου στρατείας ἐσείσθη πολλάκις, καὶ ἔδωκεν ἐπελθών ὁ βασιλεύς ἐκατὸν τάλαντα εἰς ἐπανόρθωσιν, όρων ανατετραμμένην την πόλιν. λέγεται δε καί έπ' Αλεξάνδρου παραπλήσια συμβήναι διόπερ είκός έστι καί τὸν Ποσειδῶ τιμᾶσθαι παρ' αὐτοῖς, καίπερ μεσογαίοις οὖσι, καὶ ἀπὸ Κελαινοῦ τοῦ Ποσειδώνος ἐκ Κελαινοῦς, μιᾶς τῶν Δαναΐδων, γενομένου κεκλησθαι την πόλιν όμωνυμον, η διά τὸν λίθον καὶ τὴν ἀπὸ τῶν ἐκπυρώσεων μελανίαν. καὶ τὰ Α. 869 περί Σίπυλον δὲ καὶ τὴν ἀνατροπὴν αὐτοῦ μῦθον οὐ δεῖ τίθεσθαι· καὶ γὰρ νῦν τὴν Μαγνησίαν τὴν ὑπ' αὐτῷ κατέβαλον σεισμοί, ήγίκα καὶ Σάρδεις καὶ τῶν ἄλλων τὰς ἐπιφανεστάτας κατά πολλά μέρη διελυμήναντο έπηνώρθωσε δ' ό ήγεμών, γρηματα επιδούς, καθάπερ καὶ πρότερον επὶ της γενομένης συμφορᾶς Τραλλιανοῖς (ἡνίκα τὸ γυμνάσιον καὶ ἄλλα μέρη συνέπεσεν) ό πατήρ αὐτοῦ καὶ τούτοις καὶ Λαοδικεῦσιν.
- 19. Ακούειν δ' έστὶ καὶ τῶν παλαιῶν συγγραφέων, οἶα φησιν ὁ τὰ Λύδια συγγράψας Ξάνθος, διηγούμενος, οἶαι μεταβολαὶ κατέσχον πολλάκις τὴν χώραν ταύτην, ὧν ἐμνήσθημέν που καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν. καὶ δὴ καὶ τὰ περὶ τὸν Τυφῶνα πάθη ἐνταῦθα μυθεύουσι καὶ τοὺς Αρίμους καὶ τὴν Κατακεκαυμένην ταύτην εἶναί φασιν· οὐκ ὀκνοῦσι δὲ καὶ τὰ μεταξὸ Μαιάνδρου καὶ Λυδῶν ἄπανθ' ὑπονοεῖν τοιαῦτα καὶ διὰ τὸ C. 580 πλῆθος τῶν λιμνῶν καὶ ποταμῶν καὶ τοὺς πολλαχοῦ κευθμῶνας τῆς γῆς. ἡ δὲ μεταξὸ Λαοδικείας καὶ Απαμείας λίμνη καὶ βορβορώδη καὶ † ὑπόνομον ι τὴν ἀποφορὰν ἔχει, πελαγία

^{1.} fort. lgd. ἐπίνοσον.

οὖσα· φασὶ δὲ καὶ δίκας εἶναι τῷ Μαιάνδρφ, μεταφέροντι τάς χώρας, ὅταν περικρουσθῶσιν οἱ ἀγκῶνες, άλόντος δὲ τὰς ζημίας ἐκ τῶν πορθμικῶν διαλύέσθαι τελῶν.

20. Μεταξύ δὲ τῆς Λαοδικείας καὶ τῶν Καρούρων ἱερόν ἐστι Μηνὸς Κάρου καλούμενον, τιμώμενον ἀξιολόγως. συνέστηκε δὲ καθ' ἡμᾶς διδασκαλεῖον Ἡροφιλείων ἰατρῶν μέγα ὑπὸ Ζεύξιδος, καὶ μετὰ ταῦτα Αλεξάνδρου τοῦ Φιλαλήθους, καθάπερ ἐπὶ τῶν πατέρων τῶν ἡμετέρων ἐν Σμύρνη τὸ τῶν Ἐρασιστρατείων ὑπὸ Ἱκεσίου, νῦν δ' οὐχ ὁμοίως †τι συμβαίνει.¹

21. Λέγεται δέ τινα φῦλα Φρύγια οὐδαμοῦ δεικνύμενα, Α. 870 ὅσπερ οἱ Βερέκυντες· καὶ ᾿Αλκμὰν λέγει,

Φρύγιον ηὖλησε μέλος τό Κερβήσιον καὶ βόθυνός τις λέγεται Κερβήσιος, ἔχων όλεθρίους ἀποφοράς ἀλλ' οὖτός γε δείκνυται, οἱ δ' ἄνθρωποι οὐκέθ' οὖτω λέγονται. Αἰσχύλος δὲ συγχεῖ ἐν τῆ Νιόβη · φησὶ γὰρ ἐκείνη μνησθήσεσθαι τῶν περὶ Τάνταλον,

οίς ἐν Ἰδαίφ πάγφ

Διὸς πατρφου βωμός έστι.

καὶ πάλιν,

Σίπυλον Ίδαίαν ἀνὰ χθόνα· καὶ ὁ Τάνταλος λέγει·

σπείρω δ' ἄρουραν δώδεχ' ήμερῶν ὁδόν, Βερέκυντα χῶρον, ἔνθ' Αδραστείας ἔδος, Ίδη τε μυκηθμοῖσι καὶ βρυχήμασιν †ἔρπουσι² μήλων, πᾶν †δ' ἐρεχθεῖ³ πέδον.

Ετι συμμένει Cor., recte, ut videtur.
 βρέμουσι coni. Cas.
 fort. lgd. δὲ ἐοχθεῖ.

ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ TOY TPIEKAIAEKATOY BIBAIOY KEGAAAIA.

 T_{δ} τρισχαιδέκατον περιέχει της Άσίας τὰ ἀπό της Προποντίδος κάτωθεν, από Κυζίκου αρχόμενον, και έφεξης την ταύτη παραλίαν πάσαν και εί τινες νησοι ύπαρχουσιν' έγχρονίζει δε μάλιστα τη Τροία, εί και ξοπμος, διά τὸ ξπίσημον αὐτῆς καὶ πολυθούλητον ξα τοῦ πολέμου.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ TPISKAIAEKATON.

CAPIIT I.

- 1. Μέχρι μεν δεύρο άφωρίσθω τὰ περί της Φρυγίας. C. 581 Α. 871 ἐπανιόντες δὲ πάλιν ἐπὶ τὴν Προποντίδα καὶ τὴν ἐφεξῆς τῷ Αἰσήπω παραλίαν την αὐτην της περιοδείας τάξιν ἀποδώσομεν. ἔστι δὲ Τρωὰς πρώτη τῆς παραλίας ταύτης, ής τὸ πολυθούλητον, καίπες έν έςειπίοις καὶ έν έςημία λειπομένης, όμως πολυλογίαν οὐ τὴν τυγοῦσαν παρέχει τῆ γραφῆ. πρὸς τοῦτο δε συγγνώμης δεί και παρακλήσεως, όπως την αιτίαν του μήκους μη ήμιτ μαλλον ανάπτωσιν οἱ έντυγχάνοντες ή τοῖς σφόδοα ποθούσι την των ένδόξων και παλαιών γνώσιν. προσλαμβάνει δὲ τῷ μήκει καὶ τὸ πληθος τῶν ἐποικησάντων τὴν γώραν Έλλήνων τε καὶ βαρβάρων, καὶ οἱ συγγραφεῖς, οὐγὶ τὰ αὐτὰ γράφοντες περὶ τῶν αὐτῶν, οὐδὲ σαφῶς πάντα. ὧν ἐν Α. 872 τοῖς πρώτοις ἐστὶν "Ομηρος, εἰκάζειν περὶ τῶν πλείστων παρέγων. δεῖ δὲ καὶ τὰ τούτου διαιτᾶν καὶ τὰ τῶν ἄλλων, ὑπο-
- γράψαντας πρότερον έν κεφαλαίφ την των τόπων φύσιν.

- 2. Από δή της Κυζικηνης καὶ των περὶ Αἴσηπον τόπων καὶ Γράνικον μέγρι Άβύδου καὶ Σηστοῦ την της Προποντίδος παραλίαν είναι συμβαίνει, από δε Αβύδου μέγρι Λεκτοῦ τὰ περί Ίλιον καὶ Τένεδον καὶ Άλεξάνδρειαν την Τρωάδα πάντων δή τούτων ὑπέρκειται ή Ίδη τὸ ὅρος, μέγρι Λεκτοῦ καθήκουσα άπὸ Λεκτοῦ δὲ μέγρι Καΐκου ποταμοῦ καὶ τῶν Κανῶν λεγομένων έστὶ τὰ περὶ Άσσον καὶ Αδραμύττιον καὶ Αταρνέα καὶ Πιτάνην καὶ τὸν Ἐλαϊτικὸν κόλπον οίς πᾶσιν ἀντιπαρήκει ή των Λεσβίων νήσος: είθ' έξης τὰ περὶ Κύμην μέχρι Ερμου C. 582 καὶ Φωκαίας, ήπερ άργη μεν της Ιωνίας έστι, πέρας δε της Αἰολίδος. τοιούτων δὲ τῶν τόπων ὅντων, ὁ μὲν ποιητής ἀπὸ των περί Αισηπον τόπων και των περί την νύν Κυζικηνην γώραν ὑπαγορεύει μάλιστα τοὺς Τρῶας ἄρξαι μέγρι τοῦ Καΐκου ποταμού διηρημένους κατά δυναστείας είς όκτω μερίδας ή καί έννέα τὸ δὲ τῶν ἄλλων ἐπικούρων πληθος ἐν τοῖς συμμάγοις διαριθμεῖται.
- 3. Οἱ δ' ὕστερον τοὺς ὅρους οὐ τοὺς αὐτοὺς λέγουσι καὶ τοῖς ὀνόμασι γρῶνται διηλλαγμένως, αἰρέσεις νέμοντες πλείους. μάλιστα δὲ αἱ τῶν Ελλήνων ἀποικίαι παρεσγήκασι λόγον ήττον μεν ή Ιωνική πλείονι γαρ διέστηκε της Τρωάδος ή δε των Αἰολέων παντάπασι καθ' όλην γὰρ ἐσκεδάσθη ἀπὸ τῆς Κυζικηνης μέχρι τοῦ Καΐκου καὶ ἐπέλαβεν ἔτι πλέον την μεταξύ τοῦ Καϊκου καὶ τοῦ Ερμου ποταμοῦ. τέτρασι γὰρ δὴ γενεαῖς πρεσβυτέραν φασί την Αιολικήν αποικίαν της Ίωνικης, διατριβάς δε λαβείν και γρόνους μακροτέρους. 'Ορέστην μεν γάρ αρξαι τοῦ στόλου, τούτου δ' έν Αρκαδία τελευτήσαντος τὸν βίον, διαδέξασθαι τὸν υίὸν αὐτοῦ Πενθίλον καὶ προελθεῖν μέγρι Θράκης έξήκοντα έτεσι των Τρωικών υστερον, υπ' αυτην την των Ήρακλειδων είς Πελοπόννησον κάθοδον είτ' Α. 873 Αργέλαον, υίον έκείνου, περαιώσαι τον Αιολικόν στόλον είς την νου Κυζικηνήν την περί το Δασκύλιον. Γράν δέ, τον υίον τούτου τον νεώτατον, προελθόντα μέχρι τοῦ Γρανίκου ποταμοῦ καὶ παρεσκευασμένον αμεινον περαιώσαι τὸ πλέον τῆς στρατιάς είς Λέσβον καὶ κατασχεῖν αὐτήν Κλεύην δέ, τὸν Δώρου, καὶ Μαλαόν, καὶ αὐτοὺς ἀπογόνους ὅντας Αγαμέμνονος, συναγαγεῖν μέν την στρατιάν κατά τὸν αὐτὸν γρόνον, καθ' δν καὶ Πεν-

θίλος άλλὰ τὸν μὲν τοῦ Πενθίλου στόλον φθηναι περαιωθέντα ἐκ τῆς Θράκης εἰς τὴν Ασίαν, τούτους δὲ περὶ τὴν Αοκρίδα καὶ τὸ Φρίκιον ὅρος διατρῖψαι πολὺν χρόνον, ὕστερον δὲ διαβάντας κτίσαι τὴν Κύμην τὴν Φρικωνίδα κληθεῖσαν ἀπὸ τοῦ Λοκρικοῦ ὄρους.

- 4. Τῶν Αἰολέων τοίνυν καθ' ὅλην σκεδασθέντων τὴν χώραν, ἢν ἔφαμεν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λέγεσθαι Τρωικὴν, οἱ *δ'*
 ὅστερον, οἱ μὲν πᾶσαν Αἰολίδα προσαγορεύουσιν, οἱ δὲ μέρος,
 καὶ Τροίαν οἱ μὲν ὅλην, οἱ δὲ μέρος αὐτῆς, οὐδὲν ὅλως ἀλλήλοις ὁμολογοῦντες. εὐθὺς γὰρ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν Προποντίδα
 τόπων ὁ μὲν Ὅμηρος ἀπὸ Αἰσήπου τὴν ἀρχὴν ποιεῖται τῆς
 Τρωάδος Εὐδοξος δὲ ἀπὸ Πριάπου καὶ Αρτάκης, τοῦ ἐν τῆ
 Κυζικηνῶν νήσω χωρίου ἀνταίροντος τῷ Πριάπω, συστελλων
- C. 583 ἐπ' ἔλαττον τοὺς ὅρους: Δαμάστης δ' ἔτι μᾶλλον † συστέλλει¹ ἀπὸ Παρίου: καὶ γὰρ οὖτος μὲν ἔως Λεκτοῦ προάγει, ἄλλοι δ' ἄλλως: Χάρων δ' ὁ Λαμψακηνὸς τριακοσίους ἄλλους ἀφαιρεῖ σταδίους, ἀπὸ Πρακτίου ἀρχόμενος: τοσοῦτοι γάρ εἰσιν ἀπὸ Παρίου εἰς Πράκτιον: ἔως μέντοι Ἀδραμυττίου πρόεισι: Σκύλαξ δὲ ὁ Καρυανδεὺς ἀπὸ Ἀβύδου ἄρχεται: ὁμοίως δὲ τὴν Λἰολίδα Έφορος μὲν λέγει ἀπὸ Ἀβύδου μέχρι Κύμης, ἄλλοι δ' ἄλλως.
 - 5. Τοπογραφεῖ δὲ κάλλιστα τὴν ὅντως λεγομένην Τροίαν ἡ τῆς Ἰδης θέσις, ὅρους ὑψηλοῦ βλέποντος πρὸς δύσιν καὶ τὴν ταύτη θάλατταν, μικρὰ δ' ἐπιστρέφοντος καὶ πρὸς ἄρκτον καὶ τὴν ταύτη παραλίαν. ἔστι δὲ αὕτη μὲν τῆς Προποντίδος ἀπὸ τῶν περὶ Άβυδον στενῶν ἐπὶ τὸν Αἴσηπον καὶ τὴν Κυζικηνήν ἡ δ' ἐσπερία θάλαττα ὅ τε Ἑλλήσποντός ἐστιν [ὁ] ἔξω καὶ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος. πολλοὺς δ' ἔχουσα πρόποδας ἡ Ἰδη καὶ σκο-
- Α. 874 λοπενδρώδης οὖσα το σχῆμα ἐσχάτοις ἀφορίζεται τούτοις, τῷ τε περὶ τὴν Ζέλειαν ἀκρωτηρίω καὶ τῷ καλουμένω Λεκτῷ, τῷ μὲν τελευτῶντι εἰς τὴν μεσόγαιαν μικρὸν ὑπὲρ τῆς Κυζικηνῆς καὶ δὴ καὶ ἔστι νῦν ἡ Ζέλεια τῶν Κυζικηνῶν τὸ δὲ Λεκτὸν εἰς τὸ πέλαγος καθήκει τὸ Λίγαῖον, ἐν παράπλω κείμενον τοῖς ἐκ Τενέδου πλέουσιν εἰς Λέσβον.

^{1.} fort. lgd. συστέλλων.

Ίδην δ' ἵκανον πολυπίδακα μητέρα θηρών, Αεκτὸν, ὅθι πρώτον λιπέτην ἄλα

Υπνος καὶ ἡ Ἡρα. τοῖς οὖσιν οἰκείως τοῦ ποιητοῦ φράζοντος τὸ Λεκτόν καὶ γὰρ ὅτι τῆς Ἰδης ἐστὶ τὸ Λεκτὸν καὶ διότι πρώτη ἀπόβασις ἐκ θαλάττης αὕτη τοῖς ἐπὶ τὴν Ἰδην ἀνιοῦσιν, εἴρηκεν ὀρθῶς, καὶ τὸ πολυπίδακον εὐνδρότατον γὰρ κατὰ ταῦτα μάλιςα τὸ ὄρος, δηλοῖ δὲ τὸ πλῆθος τῶν ποταμῶν,

οσσοι απ' Ίδαίων δρέων αλαδε προρέουσι,

'Ρῆσός θ' Έπτάπορός τε

καὶ οἱ ἔξῆς, οὖς ἐκεῖνος εἴρηκε καὶ ἡμῖν νυνὶ πάρεστιν ὁρᾶν τοὺς δἡ πρόποδας τοὺς ἐσχάτους ἐφ' ἐκάτερα † ὁρᾶ¹ οὖτως τὸ Λεκτὸν καὶ τὴν Ζέλειαν, οἰκείως τούτων καὶ ἀκρώρειαν ἀφορίζει Γάργαρον, ἄκρον λέγων καὶ γὰρ νῦν Γάργαρον ἐν τοῖς ἄνω μέρεσι τῆς Ἰδης δείκνυται τόπος, ἀφ' οὖ τὰ νῦν Γάργαρα πόλις Αἰολική. ἐντὸς μὲν οὖν τῆς Ζελείας καὶ τοῦ Λεκτοῦ πρῶτά ἐστιν ἀπὸ τῆς Προποντίδος ἀρξαμένοις [τὰ] μέχρι τῶν κατ' Ἄβυδον στενῶν εἶτ' ἔξω τῆς Προποντίδος τὰ μέχρι Λεκτοῦ.

- 6. Κάμψαντι δὲ τὸ Λεκτὸν ἀναχεῖται κόλπος μέγας, ὅν ἡ C. 584 Ἰδη ποιεῖ πρὸς τὴν ἤπειρον ἀποχωροῦσα ἀπὸ τοῦ Λεκτοῦ καὶ αἱ Κάναι, τὸ ἐκ θατέρου μέρους ἀντικείμενον ἀκρωτήριον τῷ Λεκτῷ καλοῦσι δ' οἱ μὲν Ἰδαῖον κόλπον, οἱ δ' Αδραμυττηνόν. ἐν τούτῷ δὲ αἱ τῶν Αἰολέων πόλεις μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἐρμου, καθάπερ εἰρήκαμεν. εἴρηται δὲ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν, ὅτι τοῖς ἐκ Βυζαντίου πλέουσι πρὸς νότον ἐπ' εὐθείας ἐστὶν ὁ πλοῦς, πρῶτον ἐπὶ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον διὰ μέσης τῆς Προ- Α. 875 ποντίδος, ἔπειτα †τῆς παραλίας * τῆς Ασίας μέχρι Καρίας. ταύτην δὴ φυλάττοντας χρὴ τὴν ὑπόθεσιν ἀκούειν τῶν ἑξῆς, κὰν λέγωμεν κόλπους τινὰς ἐν τῆ παραλία, τάς τε ἄκρας δεῖ νοεῖν τὰς ποιούσας αὐτούς, ἐπὶ τῆς αὐτῆς γραμμῆς κειμένας, ὥσπερ τινὸς μεσημβριτῆς.
- 7. Έκ δη των ύπο του ποιητού λεγομένων είκάζουσιν οί φροντίσαντες περί τούτων πλέον τι, πάσαν την παραλίαν ταύτην ύπο τοις Τρωσί γεγονέναι, διηρημένην μέν είς δυναστείας

^{1.} vid. lgd. φράζων. 2. fort. lgd. παρά την παραλίαν: cf. II, 114.

έννέα, ύπὸ δὲ τῷ Πριάμφ τεταγμένην κατὰ τὸν Ἰλιακὸν πόλεμον καὶ λεγομένην Τροίαν δῆλον δὲ ἐκ τῶν κατὰ μέρος. οἱ γὰρ περὶ τὸν Αχιλλέα τειχήρεις ὁρῶντες τοὺς Ἰλιέας κατ' ἀρχάς, ἔξω ποιεῖσθαι τὸν πόλεμον ἐπεχείρησαν, καὶ περιιόντες ἀφαιρεῖσθαι τὰ κύκλφ:

δώδεκα δη σύν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ' ἀνθοώπων, πεζὸς δ' ἔνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον.

Τροίαν γὰρ λέγει τὴν πεπορθημένην ἥπειρον· πεπόρθηται δὲ σὺν ἄλλοις τόποις καὶ τὰ ἀντικείμενα τῷ Λέσβφ τὰ περὶ Θήβην καὶ Λυρνησσὸν καὶ Πήδασον τὴν τῶν Λελέγων καὶ ἔτι ἡ τοῦ Εὐρυπύλου τοῦ Τηλέφου παιδός·

άλλ' οίον τὸν Τηλεφίδην κατενήρατο χαλκῷ ὁ Νεοπτόλεμος,

ήρω Εύρύπυλον.

ταῦτα δὴ πεπορθήσθαι λέγει καὶ αὐτὴν τὴν Λέσβον· ὅτε Λέσβον ἐυκτιμένην ἔλεν αὐτός·

ĸαì

πέρσε δὲ Λυρνησσὸν καὶ Πήδασον

xαì

Αυρνησσον διαπορθήσας και τείχεα Θήβης.

έκ μέν Αυρνησσού ή Βρισηὶς ἑάλω:

την έκ Αυρνησσοῦ έξείλετο:

ής εν τη άλωσει τον Μύνητα καὶ τὸν Ἐπίστροφον πεσεῖν φησιν, ως ή Βρισηὶς θρηνοῦσα τὸν Πάτροκλον δηλοῖ

οὐδὲ μὲν οὐδέ μ' ἔασκες, ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ώκὺς Αχιλλεύς ἔκτειτεν, πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος, κλαίειν:

C. 585 έμφαίνει γὰρ τὴν Λυρνησσὸν λέγων πόλιν θείοιο Μύνητος, ὡς ἂν δυναστευομένην ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ἐνταῦθα πεσεῖν αὐτὸν μαχόμενον ἐκ δὲ τῆς Θήβης ἡ Χρυσηὶς ἐλήφθη

φχόμεθ' ές Θήβην ίερὴν πόλιν Ήετίωνος. Ελ τους ἀνθύμερος ἀνείθου απεία είναι τὰς Χουταίδα

Α. 876 ἐκ δὲ τῶν ἀχθέντων ἐκεῖθεν φησὶν εἶναι τὴν Χρυσηίδα.
 Ανδρομάχη θυγάτης μεγαλήτορος Ἡετίωνος,
 Ἡετίων, δς ἔναιεν ὑπὸ Πλάκφ ὑληέσση,
 Θήβη ὑποπλακίη, Κιλίκεσο' ἄνδρεσσιν ἀνάσσων.

δευτέρα οὖν αὖτη δυναστεία Τρωική μετα τὴν ὑπὸ Μύνητι. οἰκείως δὲ τούτοις καὶ τὸ ὑπὸ τῆς Ανδρομάχης λεχθὲν οὖτως,

Εκτορ, έγω δύστηνος ίῆ ἄρα γεινόμεθ' αΐση ἀμφότεροι, σὸ μὲν ἐν Τροίη Πριάμου ἐνὶ οἴκφ, αὐτὰρ ἐγω Θήβησιν,

ούκ οἴονται δεῖν έξ εὐθείας ἀκούειν, * συ μὲν ἐν Τροίη, αὐτὰρ ἐγὰ Θήβησιν ἢ Θήβηθεν*, ἀλλὰ καθ' ὑπερβατόν· ἀμφότεροι ἐν Τροίη, σὸ μὲν Πριάμου ἐνὶ οἴκφ, αὐτὰρ ἐγὰ Θήβησι. τρίτη δ' ἐστὶν ἡ τῶν Αελέγων, καὶ αὕτη Τρωική,

Άλτεω, δς Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει ού τῆ θυγατρὶ συνελθών Πρίαμος γεννῷ τὸν Λυκάονα καὶ Πολύδωρον. καὶ μὴν οι γε ὑπὸ τῷ Εκτορι ἐν τῷ καταλόγφ ταττόμενοι λέγονται Τρῶες

Τρωσὶ μὲν ήγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Έκτωρ. εἰθ' οἱ ὑπὸ τῷ Αἰνεία:

Δαρδανίων αὖτ' ἦρχεν ἐυς πάις Ἁγχίσαο· καὶ οὖτοι Τρῶες· φησὶ γοῦν·

Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε.

είθ' οι ύπο Πανδάρφ Λύκιοι, ους και αὐτούς καλεί Τρώας.

. οι δε Ζελειαν έναιον ύπαι πόδα νείατον Ίδης, Αφνειοί, πίνοντες ύδωρ μέλαν Αισήποιο,

Τρωες των αὐτ' ἦρχε Δυκάονος ἀγλαὸς υίός, Πάνδαρος.

έκτη δ' αύτη δυναστεία. καὶ μὴν οί γε μεταξύ τοῦ Αἰσήπου καὶ Άβύδου Τρῶες· ὑπὸ μὲν γὰρ τῷ Ασίφ ἐστὶ τὰ περὶ Άβυδον·

οὶ δ' ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο, καὶ Σηστὸν καὶ Άβυδον ἔχον καὶ δῖαν Άρίσβην, τῶν αὐθ' 'Υρτακίδης ἦργ' Άσιος·

άλλ' εν Άβύδφ μεν υίος τοῦ Πριάμου διέτριβεν, ἵππους νέμων, πατρφας δηλονότι

άλλ' υίὸν Πριάμοιο νόθον βάλε Δημοκόωντα,

A. 877

ος οἱ Αβυδόθεν ἦλθε παρ' ἵππων ωκειάων ἐν δὲ Περκώτη υἱὸς Ἱκετάονος ἐβουνόμει, οὐκ ἀλλοτρίας οὐδ' C. 586 οῦτος βοῦς

1

πρώτον δ' Ίκεταονίδην ἐνένιπεν, ἴφθιμον Μελάνιππον· ὁ δ' ὄφρα μὲν εἰλίποδας βοῦς βόσκ' ἐν Περκώτη

ώστε καὶ αύτη αν είη Τρωάς καὶ ή έφεξης έως Αδραστείας. Τρχον γάρ αὐτης

υίε δύω Μέροπος Περκωσίου.

πάντες μεν δη Τρώες οἱ ἀπὸ Ἀβύδου μέχρι Ἀδραστείας, δίχα μέντοι διηρημένοι, οἱ μεν ὑπὸ τῷ Ἀσίφ, οἱ δ' ὑπὸ τοῖς Μεροπίδαις καθάπερ καὶ ἡ τῶν Κιλίκων διττή, ἡ μεν Θηβαϊκή, ἡ δε Αυρνησσίς ἐν αὐτῆ δ' ἂν λεχθείη ἡ ὑπὸ Εὐρυπύλφ ἐφεξῆς οὐσα τῆ Αυρνησσίδι. ὅτι δε τούτων ἀπάντων ἦρχεν ὁ Πρίαμος, οἱ τοῦ Ἀχιλλέως λόγοι πρὸς τὸν Πρίαμον σαφῶς ἐμφανίζουσι

καί σε, γέρον, τὸ πρὶν μὲν ἀκούομεν ὅλβιον είναι, ὅσσον Λέσβος ἄνω Μάκαρος πόλις ἐντὸς ἐέργει, καὶ Φρυγίη καθύπερθε, καὶ Ἑλλήσποντος ἀπείρων.

- 8. Τότε μὲν οὖν τοιαῦτα ὑπῆρχεν, ὕστερον δὲ ἠκολούθησαν μεταβολαὶ παντοῖαι. τὰ μὲν γὰρ περὶ Κύζικον Φρύγες ἐπφκησαν ἔως Πρακτίου, τὰ δὲ περὶ ἄβυδον Θρῷκες· ἔτι δὲ πρότερον τούτων ἀμφοῖν Βέβρυκες καὶ Δρύοπες· τὰ δ' ἔξῆς Τρῆρες, καὶ οὖτοι Θρῷκες· τὸ δὲ Θήβης πεδίον Αυδοί, οἱ τότε Μήονες, καὶ Μυσῶν οἱ περιγενόμενοι τῶν ὑπὸ Τηλέφφ πρότερον καὶ Τεύθραντι. οὖτω δὴ τοῦ ποιητοῦ τὴν Αἰολίδα καὶ τὴν Τροίαν εἰς ἐν συντιθέντος, καὶ τῶν Αἰολέων τὴν ἀπὸ τοῦ Ερμου πᾶσαν μέχρι τῆς κατὰ Κύζικον παραλίας κατασχόντων καὶ πόλεις κτισάντων, οὐδ' ἂν ἡμεῖς ἀτόπως περιοδεύσαιμεν, εἰς ταὐτὸ συντιθέντες τήν τε Αἰολίδα νῦν ἰδίως λεγομένην, τὴν ἀπὸ τοῦ Ερμου μέχρι Λεκτοῦ καὶ τὴν ἐφεξῆς μέχρι τοῦ Αἰσήπου. ἐν γὰρ τοῖς καθ' ἔκαστα διακρινοῦμεν πάλιν, παρατιθέντες ἄμα τοῖς νῦν οὖσι τὰ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ καὶ τῶν ἄλλων λεγόμενα.
- 9. Έστιν οὖν μετὰ τὴν τῶν Κυζικηνῶν πόλιν καὶ τὸν Αἰσηπον ἀρχὴ τῆς Τρωάδος καθ' Όμηρον. λέγει δ' ἐκεῖνος μὲν οὖτω περὶ αὐτῆς:
- Α. 878 οἱ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον Ἰδης Αφνειοί, πίνοντες ὕδως μέλαν Αἰσήποιο,

Τρῶες τῶν αὖθ' ἦρχε Αυκάονος ἀγλαὸς νίός, Πάνδαρος.

τούτους δὲ ἐκάλει καὶ Αυκίους· Αφτειούς δὲ ἀπὸ τῆς Αφτί- C. 587 τιδος τομίζουσι λίμτης· καὶ γὰρ οὖτω καλεῖται ἡ Δασκυλῖτις.

10. Η μεν δη Ζελεια εν τη παρωρεία τη ύστατη της Ίδης εστίν, απέχουσα Κυζίκου μεν σταδίους ενενήκοντα καὶ έκατόν, της δ' έγγυτάτω θαλάττης, καθ' ην έκδίδωσιν Αίσηπος, όσον όγδοήκοντα. έπιμερίζει δε συνεχώς τὰ κατὰ την μετὰ τὸν Αίσηπον

οὶ δ' Αδοήστειάν τ' είχον καὶ δῆμον Απαισοῦ, καὶ Πιτύαν είχον καὶ Τηρείης ὅρος αἰπύ, τῶν ἦρχ' Άδρηστός τε καὶ Άμφιος λινοθώρηξ, νἶε δύω Μέροπος Περκωσίον.

ταῦτα δὲ τὰ χωρία τῆ Ζελεία μὲν ὑποπέπτωκε, ἔχουσι δὲ Κυζικηνοί τε καὶ Πριαπηνοὶ μέχρι καὶ τῆς παραλίας. περὶ μὲν
οὖν τὴν Ζέλειαν ο Τάρσιός ἐστι ποταμός, εἴκοσιν ἔχων διαβάσεις τῆ αὐτῆ ὁδῷ, καθάπερ ὁ Επτάπορος, ὄν φησιν ὁ ποιητής · ὁ δ' ἐκ Νικομηδείας εἰς Νίκαιαν τέτταρας καὶ εἴκοσι,
πολλοὺς δὲ καὶ ὁ ἐκ Φολόης εἰς τὴν Ἡλείαν † Σκάρθων πέντε
καὶ εἴκοσι, πολλοὺς δὲ καὶ ὁ ἐκ Κοσκινίων εἰς Αλάβανδα,
πέντε δὲ καὶ ἑβδομήκοντα ὁ ἐκ Τυάνων εἰς Σόλους διὰ τοῦ
Ταύρου.

11. Ύπες δε τῆς ἐκρολῆς τοῦ Αἰσήπου σχεδόν τι.... σταδίοις κολωνός ἐστιν, ἐφ' ῷ τάφος δείκνυται Μέμνονος τοῦ
Τιθωνοῦ πλησίον δ' ἐστὶ καὶ ἡ Μέμνονος κώμη. τοῦ δὲ Αἰσήπου καὶ τοῦ Πριάπου μεταξὺ ὁ Γράνικος ἡεῖ, τὰ πολλὰ δι'
Αδραστείας πεδίου ἐφ' ῷ Αλέξανδρος τοὺς Δαρείου σατράπας ἀνὰ κράτος ἐνίκησε συμβαλών, καὶ πᾶσαν τὴν ἐντὸς τοῦ
Ταύρου καὶ τοῦ Εὐφράτου παρελαβεν. ἐπὶ δὲ Γρανίκφ πόλις
ἢν Σιδηνή, χώραν ἔχουσα πολλὴν ὁμώνυμον, κατέσπασται δὲ
νῦν. ἐν δὲ τῆ μεθορίᾳ τῆς Κυζικηνῆς καὶ τῆς Πριαπηνῆς ἐστι Α. 879
τὰ Αρπάγια τόπος, ἐξ οῦ τὸν Γανυμήδην μυθεύουσιν ἡρπάχθαι ἄλλοι δὲ περὶ Δαρδάνιον ἄκραν, πλησίον Δαρδάνου.

12. Πρίαπος δ' έστι πολις έπι θαλάττη και λιμήν κτίσμα

^{1.} verba ὁ δ' ἐκ — Ταύρου non videntur esse Strabonis.

δ' οι μὲν Μιλησίων φασίν, οἴπες καὶ Άβυδον καὶ Προκόννησον συνώκισαν κατὰ τὸν αὐτὸν καιρόν, οἱ δὲ Κυζικηνῶν ἐπώνυμος δ' ἐστὶ τοῦ Πριάπου τιμωμένου πας' αὐτοῖς, εἴτ' ἐξ' 'Ορνεῶν τῶν περὶ Κόρινθον μετενηνεγμένου τοῦ ἱεροῦ, εἴτε τῷ λέγεσθαι Διονύσου καὶ Νύμφης τὸν θεὸν ὁρμησάντων ἐπὶ τὸ τιμᾶν αὐτὸν τῶν ἀνθρώπων, ἐπειδη σφόδρα εὐάμπελός ἐστιν ἡ χώρα καὶ αὕτη καὶ ἐφεξῆς ὅμορος, ἥ τε τῶν Παριανῶν καὶ ἡ τῶν Λαμψακηνῶν ὁ γοῦν Ξέρξης τῷ Θεμιστοκλεὶ εἰς οἶνον ἔδωκε τὴν Λάμψακον. ἀπεδείχθη δὲ θεὸς οὖτος ὑπὸ τῶν νεωτέρων 'C. 588 οὐδὲ γὰρ Ἡσίοδος οἶδε Πρίαπον, ἀλλ' ἔσικε τοῖς ἀττικοῖς 'Ορθάνη καὶ Κονισάλω καὶ Τύγωνι καὶ τοῖς τοιούτοις.

13. Έκαλεῖτο δ' ή χώρα αὕτη Αδράστεια καὶ Αδραστείας πεδίον, κατὰ ἔθος τι οὕτω λεγόντων τὸ αὐτὸ χωρίον διττῶς, ὡς καὶ Θήβην καὶ Θήβης πεδίον, καὶ Μυγδονίαν καὶ Μυγδονίας πεδίον. φησὶ δὲ καὶ Καλλισθένης ἀπὸ Αδράστου βασιλέως, ος πρῶτος Νεμέσεως ἱερὸν ἱδρύσατο, καλεῖσθαι Αδράστειαν. ἡ μὲν οὖν πόλις μεταξὺ Πριάπου καὶ Παρίου, ἔχουσα ὑποκείμενον πεδίον ὁμώνυμον, ἐν ῷ καὶ μαντεῖον ἢν Απόλλωνος Ακταίου καὶ Αρτέμιδος κατὰ τὴν † Πυκάτην ' εἰς δὲ Πάριον μετηνέχθη πᾶσα ἡ κατασκευὴ καὶ λιθία κατασπασθέντος τοῦ ἱεροῦ, καὶ ἀκοδομήθη ἐν τῷ Παρίῳ βωμὸς, Ἑρμοκρέοντος ἔργον, πολλῆς μνήμης ἄξιον κατὰ τὸ μέγεθος καὶ κάλλος τὸ δὲ μαντεῖον ἔξηλείφθη, καθάπερ καὶ τὸ ἐν Ζελεία. ἐνταῦθα μὲν οὖν οὐδὲν ἱερὸν Αδραστείας δείκνυται, οὐδὲ δὴ Νεμέσεως, Α. 880 περὶ δὲ Κύζικόν ἐστιν Αδραστείας ἱερόν. Αντίμαχος δ' οὖτω φησίν.

εστι δέ τις Νέμεσις μεγάλη θεός, ή τάδε πάντα πρός μακάρων ελαχεν βωμόν δέ οἱ εἶσατο πρῶτος Αδρηστος ποταμοῖο παρὰ ρόον Αἰσήποιο, ενθα τετίμηταί τε καὶ Αδρήστεια καλεῖται.

14. Έστι δὲ καὶ τὸ Πάριον πόλις ἐπὶ θαλάττη, λιμένα ἔχουσα μείζω τῆς Πριάπου, καὶ ηὐξημένη γε ἐκ ταύτης θεραπεύοντες γὰρ οἱ Παριανοὶ τοὺς Ατταλικοὺς, ὑφ' οἰς ἐτέτακτο ἡ Πριαπηνή, πολλὴν αὐτῆς ἀπετέμοντο, ἐπιτρεπόντων ἐκείνων.

^{1.} fort. lgd. κατά τὴν ἀκτήν.

ἐνταῦθα μυθεύουσι τοὺς Ὀφιογενεῖς συγγένειἀν τινα ἔχειν πρὸς τοὺς ὅφεις φασὶ δ' αὐτῶν τοὺς ἄρρενας τοῖς ἐχεοδήκτοις ἄκος εἶναι συνεχῶς ἐφαπτομένους, ὥσπερ τοὺς ἐπφδούς, πρῶτον μὲν τὸ πελίωμα εἰς ἑαυτοὺς μεταφέροντας, εἶτα καὶ τὴν φλεγμονὴν παύοντας καὶ τὸν πόνον. μυθεύουσι δὲ τὸν ἀρχηγέτην τοῦ γένους ῆρωά τινα ἐξ ὅφεως μεταβαλεῖν τάχα δὲ τῶν Ψύλλων τις ἦν τῶν Λιβυκῶν, εἰς δὲ τὸ γένος διέτεινεν ἡ δύναμις μέχρι ποσοῦ. κτίσμα δ' ἐστὶ τὸ Πάριον Μιλησίων καὶ Ἐρυθραίων καὶ Παρίων.

- 15. Πιτύα δ' έστὶν ἐν Πιτυοῦντι τῆς Παριανῆς, ὑπερκείμενον ἔχουσα πιτυῶδες ὅρος· μεταξὺ δὲ κεῖται Παρίου καὶ Πριάπου κατὰ Λίνον, χωρίον ἐπὶ θαλάττη, ὅπου οἱ Λινούσιοι κοχλίαι ἄριστοι τῶν πάντων άλίσκονται.
- 16. Έν δὲ τῷ παράπλφ τῷ ἀπὸ Παρίου εἰς Πρίαπον ἥ τε παλαιὰ Προκόννησός ἐστι καὶ ἡ νῦν Προκόννησος, πόλιν ἔχουσα καὶ μέταλλον μέγα λευκοῦ λίθου σφόδρα ἐπαινούμενον Α. 881 τὰ γοῦν κάλλιστα τῶν ταύτη πόλεων ἔργα, ἐν δὲ τοῖς πρῶτα C. 589 τὰ ἐν Κυζίκος ταύτης ἐστὶ τῆς λίθου. ἐντεῦθέν ἐστιν Ἀριστέας, ὁ ποιητής τῶν Ἀριμασπείων καλουμένων ἐπῶν, ἀνὴρ γόης, εἴ τις ἄλλος.
- 17. Το δε Τηρείης ὅρος οἱ μεν τὰ ἐν Πειρωσσῷ ὅρη φασίν, ἃ ἔχουσιν οἱ Κυζικηνοὶ τῆ Ζελεία προσεχῆ, ἐν οἰς βασιλικὴ θήρα κατεσκεύαστο τοῖς Λυδοῖς, καὶ Πέρσαις ὕστερον οἱ δ' ἀπὸ τετταράκοντα σταδίων Λαμψάκου δεικνύουσι λόφον, ἐφ' ῷ Μητρὸς θεῶν ἱερόν ἐστιν ἄγιον, Τηρείης ἐπικαλούμενον.
- 18. Καὶ ἡ Λάμψακος δ' ἐπὶ θαλάττη πόλις ἐστὶν εὐλίμενος καὶ ἀξιόλογος, συμμένουσα καλῶς, ὥσπες καὶ ἡ Άβυδος διέχει δ' αὐτῆς ὅσον ἐβδομήκοντα καὶ ἐκατὸν σταδίους· ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Πιτυοῦσσα, καθάπες καὶ τὴν Χίον φασίν· ἐν δὲ τῆ περαία τῆς Χερρονήσου πολίχνιόν ἐστι Καλλίπολις· κεῖται δ' ἐπ' ἀκτῆς, ἐκκειμένη πολὺ πρὸς τὴν Ασίαν κατὰ τὴν Λαμψακηνῶν πόλιν, ῶστε τὸ δίαρμα μὴ πλέον εἶναι τετταράκοντα σταδίων.
- 19. Έν δὲ τῷ μεταξὺ Λαμψάχου καὶ Παρίου Παισὸς ἦν πόλις καὶ ποταμός κατέσπασται δ' ἡ πόλις οἱ δὲ Παισηνοὶ μετφκησαν εἰς Λάμψαχον, Μιλησίων ὅντες ἄποικοι καὶ αὐτοί,

καθάπες καὶ οἱ Λαμψακηνοί. ὁ δὲ ποιητής εἴςηκεν ἀμφοτέρως, καὶ προσθείς τὴν πρώτην συλλαβήν,

καὶ δημον Απαισοῦ,

καὶ ἀφελών,

ὄς ψ' ἐνὶ Παισῷ ναῖε πολυκτήμων.

Α. 882 καὶ ὁ ποταμὸς τῦν οὖτω καλεῖται. Μιλησίων δ' εἰσὶ καὶ αἰ Κολωναί αι ύπερ Λαμψάκου έν τη μεσογαία της Λαμψακηνής. άλλαι δ' είσιν έπι τη έκτος Έλλησποντία θαλάττη, Ίλίου διέγουσαι σταδίους τετταράκοντα πρός τοῖς έκατόν έξ ων τόν 🐷 Κύκνον φασίν. Αναξιμένης δε και έν τη Έρυθραία φησί λέγεσθαι Κολωνάς καὶ έν τῆ Φωκίδι καὶ έν Θετταλία έν δὲ τῆ Παριανῆ ἐστιν Ἰλιοκολώνη. ἐν δὲ τῆ Λαμψακηνῆ τόπος εὐάμπελος Γεργίθιον ην δε καὶ πόλις Γέργιθα, έκ τῶν ἐν τῆ Κυμαία Γεργίθων ην γάρ κάκει πόλις πληθυντικώς καὶ θηλυκώς λεγομένη αἱ Γέργιθες, ὅθενπερ ὁ Γεργίθιος ἢν Κεφάλων καὶ νῦν ἔτι δείκνυται τόπος ἐν τῆ Κυμαία Γεργίθιον προς Λαρίσση. ἐκ Παρίου μὲν οὖν ὁ γλωσσογράφος κληθεὶς ην Νεοπτόλεμος μνήμης άξιος, έκ Λαμψάκου δε Χάρων τε ό συγγραφεύς καὶ Αδείμαντος καὶ Αναξιμένης ὁ ἡήτωρ καὶ Μητρόδωρος, ό τοῦ Ἐπικούρου ἐταῖρος, καὶ αὐτὸς δ' Ἐπίκουρος τρόπον τινά Λαμψακηνός ύπηρξε, διατρίψας έν Λαμψάκο καί φίλοις χρησάμενος τοῖς ἀρίστοις τῶν ἐν τῆ πόλει ταύτη, τοῖς C. 590 περί Ίδομενέα καὶ Λεοντέα. έντεῦθεν δὲ μετήγεγκεν Άγρίππας

C. 590 περὶ Ἰδομενέα καὶ Λεοντέα. ἐντεῦθεν δὲ μετήνεγκεν Αγρίππας
 τὸν πεπτωκότα λέοντα, Λυσίππου ἔργον ἀνέθηκε δὲ ἐν τῷ ἄλσει τῷ μεταξὺ τῆς λίμνης καὶ τοῦ Εὐρίπου.

20. Μετὰ δὲ Λάμψακόν ἐστιν Άβυδος καὶ τὰ μεταξὺ χωρία, περὶ ὧν οὕτως εἴρηκε συλλαβών ὁ ποιητής καὶ τὴν Λαμψακηνὴν καὶ τῆς Παριανῆς τινα (οὕπω γὰρ ἦσαν αὧται αἰ πόλεις κατὰ τὰ Τρωικά).

οὶ δ' ἄρα Περχώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο, καὶ Σηστὸν καὶ Άβυδον ἔχον καὶ δῖαν Αρίσβην τῶν αὐθ' Ύρτακίδης ἦρχ' Άσιος,

φησίν,

A. 883

δν Αρίσβηθεν φέρον ἵπποι αιθωνες μεγάλοι ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος. ούτω δ' είπων έοικε τὸ βασίλειον αποφαίνειν τοῦ Ασίου την Αρίσβην, όθεν ημειν αὐτόν φησιν:

δν Αρίσβηθεν φέρον ιπποι ποταμοῦ απο Σελλήεντος.

ούτω δ' ἀφανή τὰ χωρία ταῦτά ἐστιν, ὥστε οὐδ' ὁμολογοῦσι περὶ αὐτῶν οἱ ἱστοροῦντες, πλὴν ὅτι περὶ Άβυδον καὶ Λάμψακόν ἐστι καὶ Πάριον, καὶ ὅτι †ἡ πάλαι Περκώτη μετωνομάσθη ὁ τόπος 1.

21. Των δε ποταμών τον μεν Σελλήεντά φησιν ο ποιητής προς τη Αρίσβη όειν είπερ ο Άσιος Αρίσβηθέν τε ήκε και ποταμού απο Σελλήεντος ο δε Πράκτιος ποταμος μέν έστι, πόλις δ' ούχ εύρίσκεται, ως τινες ένόμισαν όει δε και ούτος μεταξύ Αβύδου και Λαμψάκου το ούν

καὶ Ποάκτιον ἀμφενέμοντο,
οῦτω δεκτέον, ως περὶ ποταμοῦ, καθάπερ κάκεῖνα
οῖ τ' ἄρα πὰρ ποταμὸν Κηφισὸν δῖον ἔναιον,
καὶ

ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ ἔργ' ἐνέμοντο. ἢν δὲ καὶ ἐν Λέσβφ πόλις Ἀρίσβα, ἢς τὴν χώραν ἔχουσι Μηθυμναῖοι· ἔστι δὲ καὶ ποταμὸς Ἀρισβος ἐν Θράκη, ὥσπερ εἴρηται, καὶ τούτου πλησίον οἱ Κεβρήνιοι Θρᾶκες. πολλαὶ δ' ὁμωνυμίαι Θραξὶ καὶ Τρωσίν, οἶον Σκαιοὶ Θρᾶκές τινες καὶ Σκαιὸς ποταμὸς καὶ Σκαιὸν τεῖχος καὶ ἐν Τροία Σκαιαὶ πύλαι· Ξάνθιοι Θρᾶκες, Ξάνθος ποταμὸς ἐν Τροία· Ἰρισβος ὁ ἐμβάλλων εἰς τὸν Ἑβρον, Ἰρίσβη ἐν Τροία· Ὑῆσος ποταμὸς ἐν Τροία, Ὑῆσος δὲ καὶ ὁ βασιλεὺς τῶν Θρακῶν. ἔστι δὲ καὶ τῷ Ἰσίφ ὁμώνυμος ἔτερος παρὰ τῷ ποιητῆ Ἰσιος,

δς μήτρως ἦν Εκτόρος ἱπποδάμοιο, αὐτοκασίγητος Εκάβης, υίὸς δὲ Δύμαντος, δς Φρυγίην ναίεσκε ὀοῆς ἐπὶ Σαγγαρίοιο.

22. ἄβυδος δὲ Μιλησίων ἐστὶ κτίσμα, ἐπιτρέψαντος Γύγου, τοῦ Δυδῶν βασιλέως· ἦν γὰρ ἐπ' ἐκείνη τὰ χωρία καὶ ἡ Τρωὰς ἄπασα, ὀνομάζεται δὲ καὶ ἀκρωτήριόν τι πρὸς Δαρδάνω Γύγας· ἐπίκειται δὲ τῷ στόματι τῆς Προποντίδος καὶ C. 591

^{1.} fort. ante Περχώτη excidit, Περχώπη: cf. Steph. s. v. Περχώτη.

τοῦ Έλλησπόντου, διέγει δὲ τὸ ἴσον Λαμψάκου καὶ Ἰλίου, σταδίους περὶ έβδομήχοντα καὶ έκατόν. ἐνταῦθα δ' ἐστὶ τὸ ἐπτα-Α. 884 στάδιον, ὅπερ ἔζευξε Ξέρξης, τὸ διορίζον την Εὐρώπην καὶ την Ασίαν. καλείται δ' ή άκρα της Ευρώπης Χερρόνησος διά τὸ σγημα, ή ποιούσα τὰ στενὰ τὰ κατὰ τὸ ζεύγμα ἀντίκειται δὲ τὸ ζεῦγμα τῆ Ἀβύδφ. Σηστὸς δὲ ἀρίστη τῶν ἐν Χερρονήσφ πόλεων δια δε την γειτοσύνην ύπο τω αύτω ήγεμόνι καί αύτη ετέτακτο, ούπω ταῖς ἡπείροις διοριζόντων τῶν τότε τὰς ήγεμονίας. ή μεν οὖν Άβυδος καὶ ή Σηστὸς διέγουσιν άλλήλων τριάχοντά που σταδίους έχ λιμένος είς λιμένα, τὸ δὲ ζεῦγμά έστι μικρον άπο των πόλεων παραλλάξαντι έξ Αβύδου μέν ώς έπὶ την Προποντίδα, έκ δὲ Σηστοῦ εἰς τοψναντίον : ονομάζεται δὲ πρὸς τῆ Σηστῷ τόπος ἀποβάθρα, καθ' ον έζεύγνυτο ή σγεδία. ἔστι δὲ ή Σηστὸς ἐνδοτέρω κατὰ τὴν Προποντίδα ύπερδέξιος του ρου του έξ αυτης. διο και ευπετέστερον έκ της Σηστοῦ διαίρουσι παραλεξάμενοι μικρὸν ἐπὶ τὸν τῆς Ήροῦς πύργον, κάκειθεν άφιέντες τὰ πλοία συμπράττοντος τοῦ ροῦ πρός την περαίωσιν τοῖς δ' έξ Αβύδου περαιουμένοις παραλεκτέον έστιν είς τάναντία όκτω που σταδίους έπι πύργον τινά κατ' αντικού της Σηστού, έπειτα διαίρειν πλάγιον καὶ μή τελέως εναντίον εγουσιν τον ρούν. Εκουν δε την Άβυδον μετά τὰ Τρωικὰ Θρᾶκες, εἶτα Μιλήσιοι. τῶν δὲ πόλεων ἐμπρησθεισῶν ὑπὸ Δαρείου, τοῦ Ξέρξου πατρός, τῶν κατὰ τὴν Προποντίδα, έκοινώνησε καὶ ή Άβυδος τῆς αὐτῆς συμφορᾶς ένέπρησε δὲ πυθόμενος μετὰ τὴν ἀπὸ τῶν Σκυθῶν ἐπάνοδον, τοὺς νομάδας παρασχευάζεσθαι διαβαίνειν έπ' αὐτὸν κατά τιμωρίαν ών έπαθον, δεδιώς, μη αί πόλεις πορθμεῖα παράσγοιεν τῆ στρατια. συνέβη δε πρός ταις άλλαις μεταβολαίς και τῷ γρόνο καὶ τοῦτο αἴτιον τῆς συγγύσεως τῶν τόπων. περὶ δὲ Σηστού καὶ τῆς ὅλης Χερρονήσου προείπομεν ἐν τοῖς περὶ τῆς Θράκης τόποις 1. φησί δε την Σηστον Θεόπομπος βραγεΐαν μέν, εὐερχη δέ, καὶ σχέλει διπλέθρω συνάπτειν πρός τὸν λιμένα, καὶ διὰ ταῦτ' οὖν καὶ διὰ τὸν ὁοῦν κυρίαν είναι τῶν παρόδων.

^{1.} malim abesse τόποις.

- 23. Υπέρχειται δὲ τῆς τῶν Αβυδηνῶν χώρας ἐν τῆ Τρωάδι τὰ Αστυρα, ἃ νῦν μὲν Αβυδηνῶν ἐστι, κατεσκαμμένη πόλις, πρότερον δὲ ἦν καθ' αὐτά, χρυσεῖα ἔχοντα, ἃ νῦν σπάνιά ἐστιν ἔξαναλωμένα, καθάπερ τὰ ἐν τῷ Τμώλφ τὰ περὶ τὸν Πακτω- Α. 885 λόν. ἀπὸ Αβύδου δ' ἐπὶ Αἰσηπὸν περὶ ἐπτακοσίους φασὶ σταδίους, εὐθυπλοία δὲ ἐλάττους.
- 24. Έξω δὲ Ἀβύδου τὰ περὶ τὸ Ἰλιόν ἐστι, τά τε παράλια C. 592 ἔως Λέκτου καὶ τὰ ἐν τῷ Τρωικῷ πεδίφ καὶ τὰ παρώρεια τῆς Ἰδης τὰ ὑπὸ τῷ Αἰνείᾳ. διττῶς δὲ ταῦτ' ὀνομάζει ὁ ποιητής, τοτὲ μὲν οὕτω λέγων

Δαρδανίων αὖτ' ἦρχεν έὺς πάις Αγχίσαο, Δαρδανίους καλῶν, τοτὲ δὲ Δαρδάνους,

Τρώες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι άγχιμαχηταί. εἰκὸς δ' ἐνταῦθα ἱδρῦσθαι τὸ παλαιὸν τὴν λεγομένην ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ Δαρδανίαν

Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεύς, κτίσσε δὲ Δαρδανίην. νῦν μὲν γὰρ οὐδ' ἴγνος πόλεως σώζεται αὐτόθι.

25. Είκάζει δε Πλάτων μετά τους κατακλυσμούς τρία πολιτείας είδη συνίστασθαι· πρώτον μέν τὸ ἐπὶ τὰς ἀχρωρείας άπλοῦν τι καὶ ἄγριον, δεδιότων τὰ ὕδατα ἐπιπολάζοντα ἀκμήν έν τοις πεδίοις. δεύτερον δε το έν ταις ύπωρείαις, θαρρούντων ήδη κατά μικρόν, άτε δή καὶ τῶν πεδίων ἀρχομένων ἀναψύγεσθαι τρίτον δε τὸ έν τοῖς πεδίοις. λέγοι δ' αν τις καὶ τέταρτον καὶ πέμπτον ἴσως καὶ πλείω, υστατον δὲ τὸ ἐν τῆ παραλία καὶ ἐν ταῖς νήσοις, λελυμένου παντὸς τοῦ τοιούτου φόβου. τὸ γὰρ μᾶλλον καὶ ἦττον θαρρεῖν πλησιάζειν τῆ θαλάττη πλείους αν υπογράφοι διαφοράς πολιτειών και ήθων, καθάπερ των άπλων τε καὶ των άγρίων έτι πως έπὶ τὸ ημεφον των δευτέρων ύποβεβημότων. ἔστι δέ τις διαφορά καὶ παρά τούτοις των άγροίκων καὶ μεσαγροίκων καὶ πολιτικών: άφ' ών ήδη καὶ ἐπὶ τὸ ἀστεῖον καὶ ἄριστον ήθος ἐτελεύτησεν ή των ονομάτων κατ' ολίγον μετάληψις, κατά την των ήθων έπὶ τὸ χρεῖττον μετάστασιν, παρὰ τὰς τῶν τόπων καὶ τῶν βίων μεταβολάς. ταύτας δή τας διαφοράς ύπογράφειν φησί τὸν ποιητὴν ὁ Πλάτων, τῆς μὲν πρώτης πολιτείας παράδειγμα τιθέντα τὸν τῶν Κυκλώπων βίον, αὐτοφυεῖς νεμομένων καφποὺς καὶ τὰς ἀκφωρείας κατεχόντων ἐν σπηλαίοις τισίν

άλλὰ τά γ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται, φησίν, αὐτοῖς·

τοισιν δ' οὐκ ἀγοραὶ βουληφόροι, οὖτε θέμιστες·
Α. 886 ἀλλ' οἴ γ' ὑψηλῶν ὀρέων ναίουσι κάρηνα
ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, θεμιστεύει δὲ ἕκαστος
παίδων ἠδ' ἀλόχων.

τοῦ δὲ δευτέρου τὸν ἐπὶ τοῦ Δαρδάνου.

κτίσσε δὲ Δαρδανίην, ἐπεὶ οὖπω Ἰλιος ἱρή

C. 593 ἐν πεδίφ πεπόλιστο, πόλις μερόπων ἀνθρώπων,

άλλ᾽ ἔθ᾽ ὑπωρείας ϣκεον πολυπιδάκου Ἰδης.

τοῦ δὲ τρίτου ἐπὶ τοῦ Ἰλου τὸν ἐν τοῖς πεδίοις. τοῦτον γὰρ παραδιδόασι τοῦ Ἰλίου κτίστην, ἀφ' οὖ καὶ τὴν ἐπωνυμίαν λαβεῖν τὴν πόλιν· εἰκὸς δὲ καὶ διὰ τοῦτο ἐν μέσφ τῷ πεδίφ τεθάφθαι αὐτόν, ὅτι πρῶτος ἐθάρρησεν ἐν τοῖς πεδίοις θέσθαι τὴν κατοικίαν·

οί δὲ πας' Ἰλου σῆμα παλαιοῦ Δαρδανίδαο μέσσον κὰπ πεδίον πας' ἐρινεὸν ἐσσεύοντο.

οὐδ' ούτος δὲ τελείως ἐθάρρησεν· οὐ γὰρ ἐνταῦθα ἴδρυσε τὴν πόλιν, ὅπου νῦν ἐστιν, ἀλλὰ σχεδόν τι τριάκοντα σταδίοις ἀνωτέρω πρὸς ἔω καὶ πρὸς τὴν Ἰδην καὶ τὴν Δαρδανίαν κατὰ τὴν νῦν καλουμένην Ἰλιέων κώμην. οἱ δὲ νῦν Ἰλιεῖς φιλοδοξοῦντες καὶ θέλοντες εἶναι ταύτην τὴν παλαιὰν παρεσχήκασι λόγον τοῖς ἐκ τῆς ὑμήρου ποιήσεως τεκμαιρομένοις· οὐ γὰρ ἔοικεν αῦτη εἶναι ἡ καθ' Ὅμηρον. καὶ ἄλλοι δὲ ἱστοροῦσι πλείους μεταβεβληκέναι τόπους τὴν πόλιν, ὕστατα δ' ἐνταῦθα συμμεῖναι κατὰ Κροῖσον μάλιστα. τὰς δὴ τοιαύτας μεταβάσεις, εἰς τα κάτω μέρη τὰς τότε συμβαινούσας, ὑπολαμβάνω καὶ βίων καὶ πολιτειῶν ὑπογράφειν διαφοράς. ἀλλὰ ταῦτα μὲν καὶ ἄλλοτε ἐπισκεπτέον.

26. Τὴν δὲ τῶν Ἰλιέων πόλιν τῶν νῦν τέως μὲν κώμην εἰναί φασι, τὸ ἱερὸν ἔχουσαν τῆς Αθηνᾶς μικρὸν καὶ εὐτελές. Αλέξανδρον δὲ ἀναβάντα μετὰ τὴν ἐπὶ Γρανίκο νίκην, ἀναθήμασί τε κοσμῆσαι τὸ ἱερὸν καὶ προσαγορεῦσαι πόλιν καὶ οἰκοδομίαις ἀναλαβεῖν προστάξαι τοῖς ἐπιμεληταῖς ἐλευθέραν

τε κρίναι καὶ ἄφορον, ὕστερον δὲ μετὰ τὴν κατάλυσιν τῶν Περσων έπιστολήν καταπέμψαι φιλάνθρωπον, ύπισγνούμενον πόλιν τε ποιήσαι μεγάλην καὶ ίερον ἐπισημότατον, καὶ ἀγῶνα αποδείζειν ίερόν. μετά δὲ τὴν ἐκείνου τελευτὴν Λυσίμαγος μά- Α. 887 λιστα τῆς πόλεως ἐπεμελήθη καὶ νεών κατεσκεύασε καὶ τεῖγος περιεβάλετο όσον τετταράκοντα σταδίων συνώκισέ τε είς αὐτὴν τὰς κύκλφ πόλεις ἀρχαίας ήδη κεκακωμένας, ὅτε καὶ Άλεξανδρείας ήδη έπεμελήθη, συνωχισμένης μεν ήδη ύπ' Άντιγόνου καὶ προσηγορευμένης Αντιγονίας, μεταβαλούσης δὲ τουνομα · έδοξε γάρ εὐσεβὲς είναι τοὺς Αλέξανδρον διαδεξαμένους έχείνου πρότερον κτίζειν έπωνύμους πόλεις, είθ' έαυτών καὶ δή καὶ συνέμεινε καὶ αύξησιν έσχε, νῦν δὲ καὶ Ῥωμαίων ἀποικίαν δέδεκται καὶ ἔστι τῶν ἐλλογίμων πόλεων.

C. 594

27. Καὶ τὸ Ἰλιον δ', δ νῦν ἐστι, κωμόπολίς τις ἦν, ὅτε πρώτον Ρωμαΐοι της Ασίας επέβησαν και έξέβαλον Αντίογον τὸν μέγαν ἐκ τῆς ἐντὸς τοῦ Ταύρου. φησὶ γοῦν Δημήτριος ὁ Σχήψιος, μειράχιον έπιδημήσας είς την πόλιν κατ' έχείνους τούς καιρούς, ούτως ώλιγωρημένην ίδεῖν τὴν κατοικίαν, ώστε μηδε κεραμωτάς έγειν τάς στέγας. Ήγησιάναξ δε τούς Γαλάτας περαιωθέντας έκ της Εύρώπης άναβηναι μέν είς την πόλιν δεομένους έρύματος, παραχρημα δ' έχλιπεῖν διὰ τὸ άτείχιστον. υστερον δ' έπανόρθωσιν έσχε πολλήν. είτ' έκάκωσαν αὐτὴν πάλιν οἱ μετὰ Φιμβρίου Ῥωμαῖοι, λαβόντες έκ πολιορκίας έν τῷ Μιθριδατικῷ πολέμφ. συνεπέμφθη δὲ ὁ Φιμβρίας ὑπάτφ Οὐαλερίφ Φλάκκο ταμίας, προγειρισθέντι έπι τον Μιθριδάτην καταστασιάσας δε και άνελων τον υπατον κατά Βιθυνίαν αὐτὸς κατεστάθη κύριος τῆς στρατιᾶς, καὶ προελθών είς Ίλιον, οὐ δεγομένων αὐτὸν τῶν Ίλιέων, ώς ληστήν, † μάντι προσφέρει καὶ ένδεκαταίους αίρεῖ καυγωμένου δ', ότι, ην Άγαμέμνων πόλιν δεκάτω έτει μόλις είλε τον χιλιόναυν Α. 888 στόλον έγων καὶ τὴν σύμπασαν Έλλάδα συστρατεύουσαν, ταύτην αὐτὸς ένδεκάτη ἡμέρα γειρώσαιτο, εἶπέ τις τῶν Ἰλιέων: οὐ γὰρ ἦν Εκτωρ ὁ ὑπερμαγῶν τῆς πόλεως. τοῦτον μὲν οὖν

^{1.} fort. lgd. βίαν τε: sed Dio Cassius ait (v. frgm. 131) οὐ κατά τὸ ἰσχυρόν, άλλ' άπατήσας είλε.

επελθών Σύλλας κατέλυσε, καὶ τὸν Μιθριδάτην κατὰ συμβάσεις εἰς τὴν οἰκείαν ἀπέπεμψε, τοὺς δ' Ἰλιέας παρεμυθήσατο πολλοῖς ἐπανορθώμασι. καθ' ἡμᾶς μέντοι Καῖσαρ ὁ Θεὸς πολὺ πλέον αὐτῶν προυνόησε, ζηλώσας ἄμα καὶ Αλέξανδρον· ἐκεῖνος γὰρ κατὰ συγγενείας ἀνανέωσιν ὥρμησε προνοεῖν αὐτῶν, ἄμα καὶ φιλόμηρος ὧν. φέρεται γοῦν τις διόρθωσις τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, ἡ ἐκ τοῦ νάρθηκος λεγομένη, τοῦ Αλεξάνδρου μετὰ τῶν περὶ Καλλισθένη καὶ Ανάξαρχον ἐπελθόντος καὶ σημειωσαμένου τινά, ἔπειτα καταθέντος εἰς νάρθηκα, ὃν ηύρεν ἐν τῆ Περσικῆ γάζη πολυτελῶς κατεσκευασμένον. κατά τε δὴ τὸν τοῦ ποιητοῦ ζῆλον καὶ κατὰ τὴν συγγένειαν τὴν ἀπὸ τῶν Αἰακιδῶν τῶν ἐν Μολοττοῖς βασιλευσάντων, παρ' οἰς καὶ τὴν Ανδρομάχην ἱστοροῦσι βασιλεῦσαι, τὴν Ἐκτορος γενομένην γυ-

- Α. 889 ναϊκα, έφιλοφρονεῖτο πρὸς τοὺς Ἰλιέας ὁ Αλέξανδρος· ὁ δὲ Καῖσαρ καὶ φιλαλέξανδρος ῶν καὶ τῆς πρὸς τοὺς Ἰλιέας συγγενείας γνωριμώτατα ' ἔχων τεκμήρια ἐπερρώσθη πρὸς τὴν εὐεργεσίαν νεανικῶς· γνωριμώτερα δέ, πρῶτον μὲν ὅτι Ῥωμαῖος·
- C. 595 οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τόν *τ' * Αἰνείαν ἀρχηγέτην ἡγοῦνται ἔπειτα ὅτι Ἰούλιος ἀπὸ Ἰούλου τινὸς τῶν προγόνων ἐκεῖνος δ' ἀπὸ Ἰούλου τὴν προσωνυμίαν ἔσχε ταύτην, τῶν ἀπογόνων εἶς ῶν τῶν ἀπὸ Αἰνείου. χώραν τε δὴ προσένειμεν αὐτοῖς καὶ τὴν ἐλευτερίαν καὶ τὴν ἀλειτουργησίαν αὐτοῖς συνεφύλαξε, καὶ μέχρι νῦν συμμένουσιν ἐν τούτοις. ὅτι δ' οὐκ ἐνταῦθα ἴδρυται τὸ παλαιὸν Ἰλιον καθ' Ὅμηρον σκοποῦσιν, ἐκ τῶν τοιῶνδε τεκμαίρονται. πρότερον δὲ ὑπογραπτέον τοὺς τόπους ἀπὸ τῆς παραλίας ἀρξαμένους, ἀφ' ἡσπερ ἐλίπομεν.

28. Έστι τοίνυν μετ' Άβυδον η τε Δαρδανίς ακρα, ης μικρον πρότερον έμνησθημεν, καὶ ή πόλις ή Δάρδανος, διέχουσα της Αβύδου έβδομήκοντα σταδίους. μεταξύ τε ό Ροδίος έκπίπτει ποταμός, καθ' ον έν τη Χερρονήσφ το Κυνός σημά έστιν, δ φασιν Εκάβης είναι τάφον οί δὲ τὸν Ροδίον είς τὸν Αἴσηπον έμβάλλειν φασίν είς δ' έστὶ τῶν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λεγομένων καὶ οὖτος

'Ρῆσός θ' Επτάπορός τε Κάρησός τε 'Ροδίος τε.

¹ vid. lgd. γεωριμώτερα.

ή δε Δάρδανος κτίσμα άργαῖον, οὖτω δ' εὐκαταφρόνητον, ώστε πολλάκις οἱ βασιλεῖς οἱ μεν μετφκίζον αὐτὴν εἰς Άβυδον, οἱ δε ανώχιζον πάλιν είς το αργαίον κτίσμα. ένταῦθα δε συνήλθον Σύλλας τε Κοργήλιος, ό τῶν Ρωμαίων ἡγεμών, καὶ Μιθριδάτης ὁ κληθεὶς Εὐπάτωρ, καὶ συνέβησαν πρὸς ἀλλήλους ἐπὶ καταλύσει τοῦ πολέμου.

- 29. Πλησίον δ' έστὶ τὸ 'Ο φρύνιον, έφ' φ τὸ τοῦ Εκτορος άλσος έν περιφανεί τόπω καὶ έφεξης λίμνη Πτελεώς.
- 30. Είτα Ροίτειον πόλις ἐπὶ λόφω κειμένη καὶ τῷ Ροι- Α. 890 τείφ συνεχής ήιων άλιτενής, * Αἰάντειον * ἐφ' ή μνημα καὶ ίερον Αιαντος και ανδριάς, δν άραντος Αντωνίου κομισθέντα είς Αιγυπτον απέδωκε τοις Ροιτειεύσι πάλιν, καθάπερ και άλλοις [άλλους], ό Σεβαστὸς Καῖσαρ. τὰ γὰρ κάλλιστα ἀναθήματα έκ των έπιφανεστάτων ίερων ό μεν ήρε, τη Αίγυπτία γαριζόμενος, ὁ δὲ θεοῖς ἀπέδωκε.
- 31. Μετά δὲ τὸ Ροίτειόν ἐστι τὸ Σίγειον, κατεσπασμένη πόλις, καὶ τὸ ναύσταθμον καὶ ὁ Αγαιῶν λιμὴν καὶ τὸ Αγαϊκόν στρατόπεδον καὶ ή Στομαλίμνη καλουμένη καὶ αἱ τοῦ Σκαμάνδρου έκβολαί. συμπεσόντες γάρ ο τε Σιμόεις καὶ ὁ Σκάμανδρος εν τῷ πεδίφ, πολλήν καταφέροντες ίλύν, προσχοῦσι την παραλίαν καὶ τυφλόν στόμα τε καὶ λιμνοθαλάττας καὶ έλη ποιούσι. κατά δε την Σιγειάδα άκραν έστιν εν τη Χερρονήσφ τὸ Πρωτεσιλάειον καὶ ή Ἐλεοῦσσα, περὶ ὧν εἰρήκαμεν ἐν τοῖς Θραχίοις.
- 32. Έστι δε τὸ μῆκος τῆς παραλίας ταύτης, ἀπὸ τοῦ Ροιτείου μέγρι Σιγείου καὶ τοῦ Αγιλλέως μνήματος εὐθυπλοούντων, Α. 891 έξήκοντα σταδίων ύποπέπτωκε δὲ τῷ Ἰλίω πᾶσα, τῷ μὲν νῦν C. 596 κατά τὸν Αγαιών λιμένα ὅσον δώδεκα σταδίους διέγουσα, τῷ δὲ προτέρφ τριάκοντα ἄλλοις σταδίοις, ἀνωτέρφ κατὰ τὸ πρὸς την Ίδην μέρος. τοῦ μεν οὖν Αγιλλέως καὶ ἱερόν ἐστι καὶ μτημα πρός τῷ Σιγείφ, Πατρόκλου δὲ καὶ Αντιλόγου μτήματα, καὶ ἐναγίζουσιν οἱ Ἰλιεῖς πᾶσι καὶ τούτοις καὶ τῷ Αἴαντι. Ήρακλέα δ' οὐ τιμῶσιν, αἰτιώμενοι τὴν ὑπ' αὐτοῦ πόρθησιν. άλλ' έκείνος μέν, φαίη τις άν, ούτως έπορθησεν, ώστ' άπολιπείν τοίς υστερον έκπορθήσουσι κεκακωμένην μέν, πόλιν δέ διο και ούτως είρηκεν ο ποιητής.

Ἰλίου ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγυιάς.

ἡ γὰρ χηρεία λειπανδρία τίς ἐστιν, οὐκ ἀφανισμὸς τέλειος · οὖτοι δ' ἡφάνισαν τελείως, οἶς ἐναγίζειν ἀξιοῦσι καὶ τιμᾶν ὡς θεούς · εἰ μὴ τοῦτ' αἰτιάσαιντο, διότι οὖτοι μὲν δίκαιον πόλεμον ἐξήνεγκαν, ἐκεῖνος δὲ ἄδικον, ἔνεχ' ἵππων Λαομέδοντος · πρὸς τοῦτο δὲ πάλιν ἀντιτίθεται μῦθος · οὐ γὰρ ἔνεκα ἵππων, ἀλλὰ μισθοῦ ὑπὲρ τῆς Ἡσιόνης καὶ τοῦ κήτους. ἀλλ' ἐάσωμεν ταῦτα · εἰς γὰρ μύθων ἀνασκευὰς ἐκπίπτει · τάχα δὲ λανθάνουσί τινες ἡμᾶς αἰτίαι πιστότεραι, δι' ᾶς τοῖς Ἰλιεῦσιν ἐπῆλθε τοὺς μὲν τιμᾶν, τοὺς δὲ μή. ἔοικε δὲ ὁ ποιητὴς μικρὰν ἀποφαίνειν τὴν πόλιν ἐν τῷ περὶ Ἡρακλέους λόγω, εἵπερ

έξ οίης σύν νηυσί καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν Ἰλίου ἐξαλάπαξε πόλιν.

καὶ φαίνεται ὁ Πρίαμος τῷ τοιούτφ λόγφ μέγας ἐκ μικροῦ γεγονὸς καὶ βασιλεὺς βασιλέων, ὡς ἔφαμεν. μικρὸν δὲ προελθοῦσιν ἀπὸ τῆς παραλίας ταύτης ἐστὶ τὸ Αχαίιον, ἥδη τῆς Τενεδίων περαίας ὑπάρχον.

- 33. Τοιούτων δὲ τῶν ἐπὶ τῆ Φαλάττη τόπων ὅντων, ὑπέρκειται τούτων τὸ Τρωικὸν πεδίον μέχρι τῆς Ἰδης ἀνῆκον ἐπὶ
 πολλοὺς σταδίους κατὰ τὸ πρὸς ἔω μέρος. τούτου δ' ἡ μὲν
 παρώρειος ἐστι στενή, τῆ μὲν ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν τεταμένη μέχρι τῶν κατὰ Σκῆψιν τόπων, τῆ δ' ἐπὶ τὰς ἄρκτους μέχρι τῶν
 κατὰ Ζέλειαν Αυκίων. ταύτην δ' ὁ ποιητὴς ὑπ' Αἰνεία τάττει
 καὶ τοῖς Αντηνορίδαις, καλεῖ δὲ Δαρδανίαν. ὑπὸ δὲ ταύτη
 Κεβρηνία, πεδιὰς ἡ πλείστη, παράλληλός πως τῆ Δαρδανία. ἦν
 δὲ καὶ πόλις ποτὲ Κεβρήνη. ὑπονοεῖ δ' ὁ Δημήτριος μέχρι
 δεῦρο διατείνειν τὴν περὶ τὸ Ἰλιον χώραν τὴν ὑπὸ τῷ Ἐκτορι,
 ἀνήκουσαν ἀπὸ τοῦ ναυστάθμου μέχρι Κεβρηνίας: τάφον τε
- Α. 892 γὰρ Αλεξάνδρου δείκνυσθαί φησιν αὐτόθι καὶ Οἰνώνης, ἣν ἱστοροῦσι γυναῖκα γεγονέναι τοῦ Αλεξάνδρου, πρὶν Ἑλένην άρπάσαι· λέγειν τε τὸν ποιητὴν

Κεβριόνην νόθον υίὸν άγακλῆος Πριάμοιο,

C. 597 δν εἰκὸς εἶναι ἐπώνυμον τῆς χώρας ἢ καὶ πόλεως, ὅπερ πιθανώτερον τὴν δὲ Κεβρηνίαν διήκειν μέχρι τῆς Σκηψίας, ὅριον δ' εἶναι τὸν Σκάμανδρον μέσον αὐτῶν ρέοντα: ἔχθραν δ' ἀεὶ καὶ πόλεμον εἶναι τοῖς τε Κεβρηνοῖς καὶ τοῖς Σκηψίοις, ἔως

Αντίγονος αὐτοὺς συνώχισεν εἰς τὴν τότε μὲν Αντιγονίαν, νῦν δὲ Αλεξάνδρειαν τοὺς μὲν οὐν Κεβρηνιέας συμμεῖναι τοῖς ἄλλοις ἐν τῷ Αλεξανδρεία, τοὺς δὲ Σκηψίους ἐπανελθεῖν εἰς τὴν οἰκείαν, ἐπιτρέψαντος Αυσιμάχου.

34. Από δε τῆς κατά τοὺς τόπους ' Ιδαίας όρειτῆς δύο φησὶν ἀγχῶνας ἐκτείνεσθαι πρὸς θάλατταν, τὸν μὲν εὐθὺ Ροιτείου, τὸν δὲ Σιγείου, ποιοῦντας ἐξ ἀμφοῖν γραμμὴν ἡμικυκλιώδη: τελευταν δ' έν τω πεδίω, τοσούτον απέγοντας της θαλάττης, όσον τὸ νῦν Ἰλιον. τοῦτο μὲν δὴ μεταξὸ τῆς τελευτῆς τῶν λεγθέντων άγκώνων είναι, τὸ δὲ παλαιὸν κτίσμα μεταξὺ τῆς άργης μεταλαμβάνεσθαι δ' έντὸς τό τε Σιμοείσιον πεδίον, δι' οδ ό Σιμόεις φέρεται, καὶ τὸ Σκαμάνδριον, δι' οδ Σκάμανδρος ρεί. τοῦτο δὲ καὶ ιδίως Τρωικὸν λέγεται, καὶ τοὺς πλείστους αγώνας ό ποιητής ενταύθα αποδίδωσι πλατύτερον γάρ έστι, καὶ τοὺς ὀνομαζομένους τόπους ἐνταῦθα δεικνυμένους όρωμεν, τὸν ἐρινεόν, τὸν τοῦ Αἰσυήτου τάφον, τὴν Βατίειαν, τὸ τοῦ Ἰλου σῆμα. οἱ δὲ ποταμοὶ ὅ τε Σκάμανδρος καὶ ὁ Σιμόεις, ὁ μὲν τῷ Σιγείφ πλησιάσας, ὁ δὲ τῷ Ροιτείφ, μικοὸν έμπροσθεν τοῦ νῦν Ἰλίου συμβάλλουσιν, εἰτ' ἐπὶ τὸ Σίγειον ἐκδιδόασι καὶ ποιούσι την Στομαλίμνην καλουμένην. διείργει δ' έκατερον των λεγθέντων πεδίων από θατέρου μέγας τις αθγήν των είρημένων άγκωνων έπ' εύθείας, άπὸ τοῦ νῦν Ἰλίου τὴν άργην έγων, συμφυής αὐτῷ, τεινόμενος δ' έως τῆς Κεβρηνίας καὶ ἀποτελών τὸ Ε γράμμα πρὸς τοὺς έκατέρωθεν άγκωνας.

35. Τπέρ δὲ τούτου μικρὸν ἡ τῶν Ἰλιέων κώμη ἐστίν, ἐν ἡ νομίζεται τὸ παλαιὸν Ἰλιον ἰδρῦσθαι πρότερον, τριάκοντα σταδίους διέχον ἀπὸ τῆς νῦν πόλεως. ὑπὲρ δὲ τῆς Ἰλιέων κώμης δέκα σταδίοις ἐστὶν ἡ Καλλικολώνη, λόφος τις, παρ' ὁν ὁ Σιμόεις ῥεῖ, πενταστάδιον διέχων γίνεται οὖν εὔλογον πρῶτον μὲν τὸ ἐπὶ τοῦ Ἅρεος.

ώρτο δ' Άρης ετέρωθεν έρεμνη λαίλαπι Ισος, όξὸ κατ' ἀκροτάτης πόλιος Τρώεσσι κελεύων, ἄλλοτε πὰρ Σιμόεντι θέων ἐπὶ Καλλικολώνη.

τῆς γὰο μάχης ἐπὶ τῷ Σκαμανδοίφ πεδίφ συντελουμένης, πι. C. 598

A. 893

^{1.} vid. excidisse τούτους.

θανώς αν ό Άρης άλλοτε μεν την εγκείευσιν από της ακροπόλεως ποιοίτο, άλλοτε δ' έκ των πλησίον τόπων τοῦ τε Σιμόεντος καὶ της Καλλικολώνης, μέχρι οὖ εἰκὸς καὶ την μάχην παρατετάσθαι· τετταράκοντα δε σταδίους διεχούσης της Καλλικολώνης ἀπὸ τοῦ νῦν Ἰλίου, τί χρήσιμον ἐπὶ τοσοῦτον μεταλαμβάνεσθαι τοὺς τόπους, ἐφ' ὅσον ἡ διάταξις οὐ διέτεινε; τό τε

πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον Λύχιοι οἰκειότερόν ἐστι τῷ παλαιῷ κτίσματι· πλησίον γάρ ἐστι τὸ πεδίον ἡ Θύμβρα καὶ ὁ δι' αὐτοῦ ἡέων ποταμὸς Θύμβριος, ἐμβάλλων εἰς τὸν Σκάμανδρον κατὰ τὸ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ἱερόν, τοῦ δὲ νῦν Ἰλίου καὶ πεντήκοντα σταδίους διέχει. ὅ τε ἐρινεός, τραχύς τις τόπος καὶ ἐρινεώδης, τῷ μὲν ἀρχαίφ κτίσματι ὑποπέπτωκεν· ὥστε τὸ

λαὸν δὲ στῆσον παρ' ἐρινεόν, ἔνθα μάλιστα ἀμβατός ἐστι πόλις καὶ ἐπίδρομον ἔπλετο τεῖχος οἰκείως ἂν λέγοι ἡ ἀνδρομάχη· τῆς δὲ νῦν πόλεως πάμπολυ †ἀπέοικε¹· καὶ ὁ φηγὸς δὲ μικρὸν κατωτέρω ἐστὶ τοῦ ἐρινεοῦ, ἐφ' οὖ φησιν ὁ ἀχιλλεύς·

όφρα δ' έγω μετ' Άχαιοῖσιν πολέμιζον, οὐκ ἐθελεσκε μάχην ἀπὸ τείχεος ὀρνύμεν Έκτως, ἀλλ' ὄσον ἐς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκανεν.

36. Καὶ μὴν τό γε ναύσταθμον τὸ νῦν ἔτι λεγόμενον πλησίον οὕτως ἐστὶ τῆς νῦν πόλεως, ὥστε θαυμάζειν εἰκότως ἄν τινα τῶν μὲν τῆς ἀπονοίας, τῶν δὲ τοὐναντίον τῆς ἀψυχίας ἀπονοίας μέν, εἰ εἰς τοσοῦτον χρόνον ἀτείχιστον αὐτὸ εἰχον, πλησίον οὕσης τῆς πόλεως καὶ τοσούτου πλήθους, τοῦ τ' ἐν αὐτῆ καὶ τοῦ ἐπικουρικοῦ νεωστὶ γὰρ γεγονέναι φησὶ τὸ τεῖχος (ἢ οὐδ' Α. 894 ἐγένετο, ὁ δὲ πλάσας ποιητὴς ἤφάνισεν, ὡς Ἀριστοτέλης φησίν):

άψυχίας δέ, εἰ, γενομένου τοῦ τείχους, ἐτειχομάχουν, †ώς ² εἰσέπεσον εἰς αὐτὸ τὸ ναύσταθμον καὶ προσεμάχοντο ταῖς ναυσίν, ἀτείχιστον δὲ ἔχοντες, οὐκ ἐθάρρουν προσιόντες πολιορκεὶν,
μικροῦ τοῦ διαστήματος ὅντος ΄ ἔστι γὰρ τὸ ναύσταθμον πρὸς
Σιγείφ, πλησίον δὲ καὶ ὁ Σκάμανδρος ἐκδίδωσι, διέχων τοῦ

^{1.} fort. lgd. ἀφέστηκε: cf. Eust. ad II. Z, 443 p. 653, 49 R. 2. fort. lgd. καὶ.

Ιλίου σταδίους είκοσιν. εί δε φήσει τις τον νῦν λεγόμενον Αγαιών λιμένα είναι τὸ ναύσταθμον, έγγυτέρω τινά λέξει τόπον, όσον δώδεκα σταδίους διεστώτα της πόλεως, †έπὶ θαλάττη πεδίον νῦν προστιθείς 1. διότι τοῦτο πᾶν πρόσγωμα τῶν ποταμων έστι, τὸ πρὸ τῆς πόλεως ἐπὶ θαλάττη πεδίον : ωστε, εἰ δωδεκαστάδιον έστι νύν τὸ μεταξύ, τότε καὶ τῶ ἡμίσει έλαττον ύπῆργε. καὶ ἡ διήγησις δ' ἡ πρὸς τὸν Εὔμαιον ὑπὸ τοῦ Ὀδυσ- C. 599 σέως διασχευασθείσα μέγα έμφαίνει τὸ διάστημα τὸ μέγρι τῆς πόλεως ἀπὸ τοῦ ναυστάθμου.

ώς ὅθ' ὑπὸ Τροίη λόγον ἤγομεν. φησὶ γὰο ὑποβάς.

λίην γὰρ νηῶν έκὰς ήλθομεν. έπί τε την κατασκοπην πέμπονται γνωσόμενοι, πότερον μενούσι παρά νηυσίν απόπροθεν πολύ απεσπασμένοι τοῦ οἰκείου τείγους,

ηε πόλινδε

ἂψ ἀναγωρήσουσι. ' καὶ ὁ Πολυδάμας,

> άμφὶ μάλα φράζεσθε, φίλοι κέλομαι γὰρ ἔγωγε άστυδε νῦν ἰέναι, φησίν,

> > έχας δ' από τείγεός είμεν.

παρατίθησι δ' ὁ Δημήτριος καὶ την Άλεξανδρινην Έστιαίαν μάρτυρα. την συγγράψασαν περί της Όμηρου Ίλιάδος, πυνθανομένην, εί περί την νύν πόλιν ὁ πόλεμος συνέστη, καὶ † τὸ Τρωικόν πεδίον 2, δ μεταξύ της πόλεως καὶ της θαλάττης ό ποιητής φράζει το μέν γάρ προ της νύν πόλεως δρώμενον πρόσγωμα είναι των ποταμών υστερον γεγονός.

37. "Ο τε Πολίτης.

δς Τρώων σκοπός ίζε, ποδωκείησι πεποιθώς,

τύμβω έπ' ακροτάτω Αίσυήταο γέροντος,

μάταιος ήν. καὶ γὰρ εἰ ἐπ' ἀκροτάτφ, ὅμως †πολὺ ἂν μεί- Α. 895 ζονος υψους ε της ακροπόλεως έσκόπενεν, έξ ίσον σγεδόν τι δια-

^{1.} fort. lgd. τὸ πρὸ τῆς πόλεως ἐπὶ θαλάττη πεδίον [τὸ] νῦν προστιθείς [ούκ εὐ], omissis postea verbis τὸ πρὸ - πεδίον. ποῦ s. τί τὸ Τρωικὸν πεδίον. 3. fort. lgd. ἀφ' ὕψους.

στήματος, μὴ δεόμενος μηδεν τῆς ποδωκείας τοῦ ἀσφαλοῦς χάριν πέντε γὰρ διέχει σταδίους ὁ νῦν δεικνύμενος τοῦ Δἰσυήτου τάφος κατὰ τὴν εἰς Δλεξάνδρειαν ὁδόν. οὐδ' ἡ τοῦ Εκτορος δὲ περιδρομὴ ἡ περὶ τὴν πόλιν ἔχει τι εἴλογον οὐ γάρ ἐστι περίδρομος ἡ νῦν, διὰ τὴν συνεχῆ ράχιν ἡ δὲ παλαιὰ ἔχει περιδρομήν.

38. Οὐδὲν δ' ἴχνος σώζεται τῆς ἀρχαίας πόλεως εἰκότως ἄτε γὰρ ἐκπεπορθημένων τῶν κύκλφ πόλεων, οὐ τελέως δὲ κατεσπασμένων, ταύτης δ' ἐκ βάθρων ἀνατετραμμένης, οἱ λίθοι πάντες εἰς τὴν ἐκείνων ἀνάληψιν μετηνέχθησαν. Αρχαιάνακτα γοῦν φασι τὸν Μιτυληναῖον ἐκ τῶν ἐκεῖθεν λίθων τὸ Σίγειον τειχίσαι. τοῦτο δὲ κατέσχον μὲν Αθηναῖοι, Φρύνωνα τὸν Ὀλυμπιονίκην πέμψαντες, Λεσβίων ἐπιδικαζομένων σχεδόν τι τῆς συμπάσης Τρωάδος ὧν δὴ καὶ κτίσματά εἰσιν αἱ πλεῖσται τῶν κατοικιῶν, αἱ μὲν συμμένουσαι καὶ νῦν, αὶ δ' ἡφανισμέναι.

- C. 600 Πιττακὸς δ' ὁ Μιτυληναῖος, εἶς τῶν ἐπτὰ σοφῶν λεγομένων, πλεύσας ἐπὶ τὸν Φρύνωνα στρατηγὸν διεπολέμει τέως, διατιθεὶς καὶ πάσχων κακῶς (ὅτε καὶ Αλκαῖός φησιν ὁ ποιητής, ἑαυτὸν ἔν τινι ἀγῶνι κακῶς φερόμενον τὰ ὅπλα ῥίψαντα φυγεῖν λέγει δὲ πρός τινα κήρυκα, κελεύσας ἀγγεῖλαι τοῖς ἐν οἴκφ, Αλκαῖος σόος Άρει ἔντεα δ' † οὐκυτὸν άληκτορὶν¹ ἐς
- Α. 896 Γλαυχωποῦ ἱερὸν ἀνεχρέμασαν Αττικοί), ὕστερον δ' εἰς μονομαχίαν προκαλεσαμένου τοῦ Φρύνωνος, άλιευτικὴν ἀναλαβών σκευὴν συνέδραμε, καὶ τῷ μὲν ἀμφιβλήστρφ περιέβαλε, τῷ τριαίνη δὲ καὶ τῷ ξιφιδίφ ἔπειρε καὶ ἀνεῖλε. μένοντος δ' ἔτι τοῦ πολέμου, Περίανδρος διαιτητὴς αἰρεθεὶς ὑπὸ ἀμφοῖν ἔλυσε τὸν πόλεμον.
 - 39. Τίμαιον δὲ ψεύσασθαί φησιν ὁ Δημήτριος, ἱστοροῦντα ἐκ τῶν λίθων τῶν ἐξ Ἰλίου Περίανδρον ἐπιτειχίσαι τὸ ἀχίλλειον τοῖς ἀθηναίοις, βοηθοῦντα τοῖς περὶ Πιττακόν ἐπιτειχισθῆναι μὲν γὰρ ὑπὸ τῶν Μιτυληναίων τὸν τόπον τοῦτον τῷ Σιγείφ, οὐ μὴν ἐκ λίθων τοιούτων, οὐδ' ὑπὸ τοῦ Περιάνδρου. πῶς γὰρ ἂν αἰρεθῆναι διαιτητὴν τὸν προσπολεμοῦντα; ἀχίλλειον

fort. Igd. οὐκ εἴφυτο τὰ δὴ κτέφας κτλ. Ceterum a Strabone non profecta esse videantur verba ὅτε — Αττικοί.

δ' έστιν ὁ τόπος, ἐν ῷ τὸ Αχιλλέως μνημα, κατοικία μικρά. κατέσκαπται δὲ καὶ τὸ Σίγειον ὑπὸ τῶν Ἰλιέων ἀπειθοῦν· ὑπ' ἐκείνοις γὰρ ἢν ὕστερον ἡ παραλία πᾶσα ἡ μέχρι Λαρδάνου, καὶ νῦν ὑπ' ἐκείνοις ἔστί. τὸ δὲ παλαιὸν ὑπὸ τοῖς Λίολεῦσιν ἢν τὰ πλεῖστα, ὥστε Ἐφορος οὐκ ὀκνεῖ πᾶσαν τὴν ἀπὸ Αβύδου μέχρι Κύμης καλεῖν Λἰολίδα. Θουκυδίδης δέ φησιν ἀφαιρεθηναι τὴν Τροίαν ὑπὸ Αθηναίων τοὺς Μιτυληναίους ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμω τῷ Παηητίω.

40. Λέγουσι δ' οἱ νῦν Ἰλιεῖς καὶ τοῦτο, ὡς οὐδὲ τελέως ἢφανίσθαι συνέβαινεν τὴν πόλιν κατὰ τὴν ἄλωσιν ὑπὸ τῶν Αχαιῶν, οὐδ᾽ ἔξελείφθη οὐδέποτε. αἱ γοῦν Λοκρίδες παρθένοι, μικρὸν ὕστερον ἀρξάμεναι, ἐπέμποντο κατ᾽ ἔτος. καὶ ταῦτα δ᾽ οὐχ ὑμηρικά · οὕτε γὰρ τῆς Κασάνδρας φθορὰν οἶδεν ὑμηρος, ἀλλ᾽ ὅτι μὲν παρθένος ἦν ὑπ᾽ ἐκεῖνον τὸν χρόνον λέγει ·

πέφνε γὰρ Όθουονῆα, Καβησόθεν ἔνδον ἐόντα, ος ἡα νέον πτολέμοιο μετὰ κλέος εἰληλούθει. ἤτεε δὲ Ποιάμοιο θυγατρῶν είδος ἀρίστην, Κασσάνδρην, ἀνάεδνον

βίας δὲ οὐδὲ μέμνηται, οὐδ' ὅτι ἡ φθορὰ τοῦ Αἴαντος ἐν τῷ Α. 897 ναναγία κατὰ μῆνιν Ἀθηνᾶς συνέβη, ἢ κατὰ τοιαύτην αἰτίαν, ἀλλ' ἀπεχθανόμενον μὲν τῷ Ἀθηνᾶ κατὰ τὸ κοινὸν εἴρηκεν (ἀπάν- C. 601 των γὰρ εἰς τὸ ἰερὸν ἀσεβησάντων, ἄπασιν ἐμήνιεν), ἀπολέσθαι δὲ ὑπὸ Ποσειδῶνος μεγαλορρημονήσαντα. τὰς δὲ Λοκρίδας πεμφθῆναι, Περσῶν ἤδη κρατούντων, συνέβη.

41. Οὕτω μὲν δὴ λέγουσιν οἱ Ἰλιεῖς, Ὁμηρος δὲ ἡητῶς τὸν ἀφανισμὸν τῆς πόλεως εἴρηκεν:

έσσεται ήμαρ, όταν ποτ' όλώλη Ίλιος ίρή.

ή γὰς καὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέςσαμεν αἰπήν *εἴπες * βουλῆ καὶ μύθοισι [καὶ ἠπεςοπηίδι τέχνη].

[πέρ]θετο δὲ Πριάμοιο πόλις δεκάτφ ἐνιαντῷ.
καὶ τὰ τοιαῦτα δὲ τοῦ αὐτοῦ τίθενται τεκμήρια, οίον, ὅτι τῆς
Αθηνᾶς τὸ ξόανον νῦν μὲν ἐστηκὸς ὁρᾶται, "Ομηρος δὲ καθήμενον ἐμφαίνει πέπλον γὰρ κελεύει

θείναι Άθηναίης έπὶ γούνασιν· ώς καί,

μή ποτε γούνασιν οίσιν ἐφέζεσθαι φίλον υἰόν.

βέλτιον γὰρ οὖτως, ἢ ως τινες δέχονται ἀντὶ τοῦ παρὰ τοῖς γόνασι θεῖναι, παρατιθέντες τὸ

ή δ' ήσται ἐπ' ἐσχάρη ἐν πυρὸς αὐγῆ ἀντὶ τοῦ παρ' ἐσχάρη· τίς γὰρ ἂν νοηθείη πέπλου ἀνάθεσις παρὰ τοῖς γόνασι; καὶ οἱ τὴν προσφδίαν δὲ διαστρέφοντες, γουνάσιν, ώς θυιάσιν, ὁποτέρως ἂν δέξωνται, ἀπεραντολογοῦσιν, εἰθ' † ἰκετεύοντές τε φρένας. πολλὰ δὲ τῶν ἀρχαίων τῆς Δθηνᾶς ξοάνων καθήμενα δείκνυται, καθάπερ ἐν Φωκαία,

- Α. 898 Μασσαλία, 'Ρώμη, Χίφ, ἄλλαις πλείοσιν. ὁμολογοῦσι δὲ καὶ οἱ νεώτεροι τὸν ἀφανισμὸν τῆς πόλεως, ὧν ἐστι καὶ Λυκοῦργος ὁ ἑήτωρ : μνησθεὶς γὰρ τῆς Ἰλιέων πόλεως φησί : τίς οὐκ ἀκήκοεν, ὡς ἄπαξ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων κατεσκάφθη, ἀοίκητον οὐσαν;
 - 42. Εἰκάζουσι δὲ τοὺς ὕστερον ἀνακτίσαι, διανοουμένους οἰωνίσασθαι τὸν τόπον ἐκεῖνον, εἴτε διὰ τὰς συμφοράς, εἴτε καὶ καταρασαμένου τοῦ ἀγαμέμνονος κατὰ παλαιὸν ἔθος (καθάπερ καὶ ὁ Κροῖσος ἔξελών τὴν Σιδηνήν, εἰς ῆν ὁ τύραννος κατέφυγε Γλαυκίας, ἀρὰς ἔθετο κατὰ τῶν τειχιούντων πάλιν τὸν τόπον), ἐκείνου μὲν οὖν ἀποστῆναι τοῦ χωρίου, ἔτερον δὲ τειχίσαι. πρῶτοι μὲν οὖν ἀστυπαλαιεῖς οἱ τὸ Ῥοίτειον κατασχόντες συνφκισαν πρὸς τῷ Σιμόεντι Πόλιον, ὁ νῦν καλεῖται Πόλισμα, οὐκ ἐν εὐερκεῖ τόπφ διὸ κατεσπάσθη ταχέως. ἐπὶ δὲ τῶν Αυδῶν ἡ νῦν ἐκτίσθη κατοικία καὶ τὸ ἱερόν οὐ μὰν πόλις γε ῆν, ἀλλὰ πολλοῖς χρόνοις ὕστερον, καὶ κατ' ὀλίγον, ως εἴρηται, τὴν αὕξησιν ἔσχεν. Ἑλλάνικος δὲ χαριζόμενος τοῖς
- C. 602 ως εἴρηται, τὴν αὕξησιν ἔσχεν. Ἑλλάνικος δὲ χαριζόμενος τοῖς Ἰλιεῦσιν, οἶος ἐκείνου θυμός, συνηγορεῖ τὸ τὴν αὐτὴν εἶναι πόλιν τὴν νῦν τῷ τότε. τὴν δὲ χώραν, ἀφανισθείσης τῆς πόλεως, οἱ τὸ Σίγειον καὶ τὸ Ροίτειον ἔχοντες διενείμαντο καὶ τῶν ἄλλων ως ἔκαστοι τῶν πλησιοχώρων, ἀπέδοσαν δ' ἀνοικισθείσης.
 - 43. Πολυπίδακον δὲ τὴν Ἰδην ἰδίως οἴονται λέγεσθαι διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐξ αὐτῆς ῥεόντων ποταμῶν, καθ' ἃ μάλιστα ἡ Δαρδανικὴ ὑποπέπτωκεν αὐτῆ καὶ μέχρι Σκήψεως καὶ τὰ περὶ Ἰλιον. ἔμπειρος δ' ὢν τῶν τόπων, ὡς ἂν ἐπιχώριος ἀνήρ, ὁ Δημήτριος τοτὲ μὲν οὕτως λέγει περὶ αὐτῶν ἔστι γὰρ λόφος τις τῆς Ἰδης Κότυλος ὑπέρκειται δ' οὕτος ἐκατόν που καὶ εἴκοσι σταδίοις Σκήψεως, ἐξ οὖ ὅ τε Σκάμανδρος ῥεῖ καὶ ὁ

A. 899

Γράνικος καὶ Αἴσηπος, οἱ μὲν πρὸς ἄρκτον καὶ τὴν Προποντίδα, έχ πλειόνων πηγών συλλειβόμενοι, δ δε Σχάμανδοος έπὶ δύσιν έκ μιᾶς πηγης. πᾶσαι δ' άλλήλαις πλησιάζουσιν, έν είκοσι σταδίων περιεγόμεναι διαστήματι. πλείστον δ' άφέστηκεν άπὸ της άργης τὸ τοῦ Αἰσήπου τέλος, σχεδόν τι καὶ πεντακοσίους σταδίους. παρέγει δὲ λόγον, πῶς φησιν ὁ ποιητής.

κρουνώ δ' ικανον καλιρρόω, ένθα δε πηγαί δοιαί αναίσσουσι Σκαμάνδρου δινήεντος. ή μεν γάρ θ' ύδατι λιαρφ ρέει,

ο δ έστι θερμώ ο έπιφέρει δέ .

άμφὶ δὲ καπνὸς

γίγνεται έξ αὐτῆς, ώσεὶ πυρός.

ή δ' έτέρη θέρει προρέει είκυια χαλάζη

η γιόνι ψυγρη.

ούτε γαι θερμά νύν έν τφ τόπφ εύρίσκεται, ούθ' ή του Σκαμάνδρου πηγή ένταῦθα, άλλ' έν τῷ ὅρει· καὶ μία, άλλ' οὐ δύο. τὰ μὲν οὖν θερμὰ ἐκλελεῖφθαι εἰκός, τὸ δὲ ψυγρὸν κατὰ διάδοσιν ύπεκρέον έκ τοῦ Σκαμάνδρου κατά τοῦτ' άνατέλλειν τὸ γωρίον, η και διά το πλησίον είναι του Σκαμάνδρου και τουτο τὸ ὕδωρ λέγεσθαι τοῦ Σκαμάνδρου πηγήν· οὖτω γὰρ λέγονται πλείους πηγαί τοῦ αὐτοῦ ποταμοῦ.

44. Συμπίπτει δ' είς αὐτὸν ὁ Άνδιρος ἀπὸ τῆς Καρησηνης, δρεινης τινος πολλαίς κώμαις συνοικουμένης καὶ γεωργουμένης καλώς, παρακειμένης τη Δαρδανική μέγρι των περί Ζέλειαν καὶ Πιτύειαν τόπων . ωνομάσθαι δὲ τὴν γώραν φασίν άπὸ τοῦ Καρήσου ποταμοῦ, δν ωνόμακεν ὁ ποιητής:

'Ρῆσός θ' Έπτάπορός τε Κάρησός τε 'Ροδίος τε: την δε πόλιν κατεσπάσθαι την όμωνυμον τῷ ποταμῷ. δ' ούτός φησιτ ι ό μεν Υῆσος ποταμός νύν καλείται Υοείτης, εί μη άρα ό είς τὸν Γράνικον ἐμβάλλων Ῥῆσός ἐστιν. Έπτάπορος δέ, δη καὶ Πολύποροη λέγουσιη, έπτάκις διαβαινόμενος C. 603 έκ τών περί την Καλην πεύκην χωρίων έπι Μελαινάς κώμην ίουσι καὶ τὸ Ασκληπίειον, ίδρυμα Αυσιμάγου. Καλής πεύκης Άτταλος ὁ πρώτος βασιλεύσας οὖτως γράφει·

^{1.} fort. lgd. ovtws pyolv.

την μεν περίμετρον είναί φησι ποδών τεττάρων καὶ είκοσι, τὸ δὲ ὕψος ἀπὸ μὲν ρίζης † ἐαν¹ ἐπὶ ἐξήκοντα καὶ ἐπτὰ πόδας, εἰτ εἰς τρία σχιζομένην ἴσον ἀλλήλων διέχοντα, εἰτα πάλιν συναγομένην εἰς μίαν κορυφήν, ἀποτελοῦσαν τὸ πᾶν ὕψος δυεῖν πλέθρων καὶ πεντεκαίδεκα πηχῶν. Αδραμυττίου δὲ διέχει πρὸς ἄρκτον ἐκατὸν καὶ ὀγδοήκοντα σταδίους. Κάρησος δ' ἀπὸ Μαλοῦντος ρεῖ, τόπου τινὸς κειμένου μεταξὺ Παλαισκήψεως καὶ Αχαιίου τῆς Τενεδίων περαίας ἐμβάλλει δὲ εἰς τὸν Αἴσηπον. Ροδίος δὲ ἀπὸ Κλεανδρίας καὶ Γόρδου, ἃ διέχει τῆς Καλῆς πεύκης ἔξήκοντα σταδίους ἐμβάλλει δ' εἰς τὸν Αἴνιον ².

45. Τοῦ δ' αὐλῶνος τοῦ περὶ τὸν Αἴσηπον ἐν ἀριστερῷ Α. 900 τῆς ῥύσεως αὐτοῦ πρῶτόν ἐστι Πολίχνα, τειχῆρες χωρίον, εἰθ' ἡ Παλαίσκηψις, εἰτ' Ἀλαζόνιον, τοῦτ' ἦδη πεπλασμένον πρὸς τὴν τῶν Ἀλιζώνων ὑπόθεσιν, περὶ ὧν εἰρήκαμεν· εἰτα Κάρησος ἐρήμη καὶ ἡ Καρησηνὴ καὶ ὁμώνυμος ποταμός, ποιῶν καὶ αὐτὸς αὐλῶνα ἀξιόλογον, ἐλάττω δὲ τοῦ περὶ τὸν Αἴσηπον. τὰ δ' ἑξῆς ἦδη τὰ τῆς Ζελείας ἐστὶ πεδία καὶ ὀροπέδια καλῶς γεωργούμενα· ἐν δεξιῷ δὲ τοῦ Αἰσήπου μεταξὺ Πολίχνας τε καὶ Παλαισκήψεως ἡ Νέα Κώμη καὶ Ἀργυρία, καὶ τοῦτο πάλιν πλάσμα * τὰ ἀργύρια * πρὸς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν, ὅπως σωθείη τὸ

δθεν άργύρου έστὶ γενέθλη.

ή οὖν Αλύβη ποῦ, ἢ Αλόπη ἢ ὅπως βούλονται παρονομάζειν; ἔχρῆν γὰρ καὶ τοῦτο πλάσαι παρατριψαμένους τὸ μέτωπον καὶ μὴ χωλὸν ἐᾶν καὶ ἔτοιμον πρὸς ἔλεγχον ἄπαξ ἤδη ἀποτετολμηκότας. ταῦτα μὲν οὖν ἔνστασιν ἔχει τοιαύτην, τάλλα δὲ ὑπολαμβάνομεν, ἢ τά γε πλεῖστα, δεῖν προσέχειν, ὡς ἀνδρὶ ἐμπείρφ καὶ ἐντοπίφ, φροντίσαντί τε τοσοῦτον περὶ τούτων, ὥστε τριάκοντα βίβλους συγγράψαι στίχων ἐξήγησιν μικρῷ πλειόνων ἔξήκοντα, τοῦ καταλόγου τῶν Τρώων. φησὶ δ΄ οὖν τὴν Παλαίσκηψιν τῆς μὲν Αἰνέας διέχειν πεντήκοντα σταδίους, τοῦ δὲ ποταμοῦ τοῦ Αἰσήπου τριάκοντα ἀπὸ δὲ τῆς Παλαισκήψεως ταύτης διατεῖναι τὴν ὁμωνυμίαν καὶ εἰς ἄλλους πλείους τόπους. ἐπάνιμεν δὲ ἐπὶ τὴν παραλίαν, ὅθενπερ ἀπελίπομεν.

fort. lgd. ἀνιέται.
 fort. lgd. Αἴσηπον.

46. Έστι δ' ή μετὰ τὴν Σιγειάδα ἄκραν καὶ τὸ Αχίλλειον C. 604 ή Τενεδίων περαία, τὸ Αχαίιον, καὶ αὐτὴ ἡ Τένεδος, οὐ πλείους τῶν τετταράκοντα σταδίων διέχουσα τῆς ἠπείρου ἔχει δὲ τὴν περίμετρον ὅσον ὀγδοήκοντα σταδίων καὶ πόλιν Αἰολίδα καὶ λιμένας δύο καὶ ἱερὸν τοῦ Σμινθέως Απόλλωνος, καθάπερ καὶ ὁ ποιητὴς μαρτυρεῖ

Τενέδοιό τε ζοι ανάσσεις,

Σμινθεῦ.

περίκειται δ' αὐτῆ τησία πλείω, καὶ δὴ καὶ δύο, ἃ καλοῦσι Καλύδτας, κειμένας κατὰ τὸν ἐπὶ Λεκτὸν πλοῦν· καὶ αὐτὴν δὲ τὴν Τένεδον Κάλυδνάν τινες εἶπον, ἄλλοι δὲ Λεύκοφρυν. μυ- Α. 901 Θεύουσι δ' ἐν αὐτῆ τὰ περὶ τὸν Τέντην, ἀφ' οὐ καὶ τοῦνομα τῆ νήσφ, καὶ τὰ περὶ τὸν Κύκνον, Θρᾶκα τὸ γένος, πατέρα δ', ως τινες, τοῦ Τέννου, βασιλέα δὲ Κολωνῶν.

- 47. Ήν δὲ τῷ Αχαιίφ συνεχής ἢ τε Λάρισα καὶ Κολωναί, τῆς...... δίας ¹ οὖσαι πρότερον, καὶ ἡ νῦν Χρύσα, ἐφ' ὑψους τινὸς πετρώδους ὑπὲρ τῆς θαλάττης ἱδρυμένη, καὶ ἡ Αμαξιτὸς ἡ τῷ Λεκτῷ ὑποκειμένη συνεχής 'νῦν δ' ἡ Αλεξάνδρεια συνεχής ἐστι τῷ Αχαιίφ τὰ δὲ πολίσματα ἐκεῖνα συνφκισμένα τυγχάνει, καθάπερ καὶ ἄλλα πλείω τῶν φρουρίων, εἰς τὴν Αλεξάνδρειαν, ὧν καὶ Κεβρήνη καὶ Νεανδρία ἐστὶ καὶ τὴν χώραν ἔχουσιν ἐκεῖνοι ὁ δὲ τόπος, ἐν ῷ νῦν κεῖται ἡ Αλεξάνδρεια, Σιγία ἐκαλεῖτο.
- 48. Έν δὲ τῆ Χούση ταύτη καὶ τὸ τοῦ Σμιτθέως Απόλλωνός ἐστιν ἱερὸν καὶ τὸ σύμβολον τὸ τὴν ἐτυμότητα τοῦ ὀνόματος σῶζον, ὁ μῦς, ὑπόκειται τῷ ποδὶ τοῦ ξοάνου. Σκόπα δ' ἐστὶν ἔργα τοῦ Παρίου. συνοικειοῦσι δὲ καὶ τὴν ἱστορίαν εἴτε μῦθον τούτφ τῷ τόπφ τὴν περὶ τῶν μυῶν. τοῖς γὰρ ἐκ τῆς Κρήτης ἀφιγμένοις Τεύκροις (οῦς πρῶτος παρέδωκε Καλλῖνος ὁ τῆς ἐλεγείας ποιητής, ἡκολούθησαν δὲ πολλοί) χρησμὸς ἦν, αὐτόθι ποιήσασθαι τὴν μονήν, ὅπου ὰν οἱ γηγενεῖς αὐτοῖς ἔπιθῶνται. συμβῆναι δὲ τοῦτ' αὐτοῖς φασι περὶ Αμαξιτόν νύκτωρ γὰρ πολὺ πλῆθος ἀρουραίων μυῶν ἐξανθῆσαν διαφαγεῖν ὅσα σκύτινα τῶν τε ὅπλων καὶ τῶν χρηστηρίων. τοὺς δὲ αὐτόθι

^{1.} vid. lgd. της Teredlwr περαίας.

μείναι τούτους δε καὶ την Ίδην από της έν Κρήτη προσονομάσαι. Ήρακλείδης δ' ὁ Ποντικὸς πληθύοντάς φησι τοὺς μύας περί τὸ ίερὸν νομισθηναί τε ίερους και τὸ ξόανον ούτω κατασκευασθήναι βεβηκὸς έπὶ τῷ μυί. άλλοι δ' έκ τῆς Αττικῆς άφιγθαί τινα Τεύκρον φασιν έκ δήμου Τρώων, δς νύν * ο * + Ξυπετεών 1 λέγεται, Τεύκρους δε μηδένας έλθεϊν έκ τῆς Κρήτης. της δέ πρός τους Αττικούς έπιπλοκης των Τρώων τιθέασι σημεῖον καὶ τὸ παρ' ἀμφοτέροις Ἐριγθόνιόν τινα γενέσθαι τῶν Α. 902 αργηγετών. λέγουσι μέν οθν οθτως οἱ νεώτεροι, τοῖς δ' Όμή-C. 605 ρου μάλλον έπεσι συμφωνεί τὰ έν τῷ Θήβης πεδίφ καὶ τῆ αὐτόθι Χρύση ίδρυμένη ποτέ δεικνύμενα ίγνη, περί ών αὐτίκα έρουμεν. πολλαγού δ' έστὶ τὸ του Σμινθέως όνομα καὶ γάρ περί αὐτην την Αμαζιτόν γωρίς τοῦ κατά τὸ ίερὸν Σμινθίου δύο τόποι καλούνται Σμίνθια καὶ άλλοι δ' έν τῆ πλησίον Λαρισαία. καὶ ἐν τῆ Παριανῆ δ' ἐστὶ γωρίον τὰ Σμίνθια καλούμενον καὶ εν Ρόδω καὶ εν Λίνδω καὶ άλλοθι δε πολλαγοῦ. καλούσι δὲ νύν τὸ ἱερὸν Σμίνθιον. γωρὶς γούν καὶ τὸ Αλήσιον πεδίον οὐ μέγα έντὸς τοῦ Λεκτοῦ καὶ τὸ Τραγασαῖον άλοπήγιον αὐτόματον τοῖς ἐτησίαις πηγνύμενον πρὸς Αμαξιτώ. έπὶ δὲ τῷ Λεκτῷ βωμός τῶν δώδεκα θεῶν δείκευται, καλοῦσι δ' Αγαμέμνονος ίδρυμα· έν έπόψει δε τῷ Ίλίω έστὶ τὰ γωρία ταύτα, ως έν διακοσίοις σταδίοις ή μικρώ πλείοσιν ως δ' αύτως καὶ τὰ περὶ Άβυδον έκ θατέρου μέρους, μικρὸν δ' ὅμως έγγυτέρω ή Άβυδος.

49. Κάμψαντι δε το Λεκτον ελλογιμώταται πόλεις των Αἰολέων καὶ ο Αδραμυττηνος κόλπος έκδέχεται, εν φ τοὺς πλείους των Λελέγων κατοικίζων ο ποιητής φαίνεται καὶ τοὺς Κίλικας, διττοὺς ὅντας. ἐνταῦθα δε καὶ ο των Μιτυληναίων. ἐστὶν αἰγιαλός, κώμας τινὰς ἔχων των κατὰ τὴν ἤπειρον των Μιτυληναίων. τὸν δε αὐτὸν κόλπον καὶ Ἰδαῖον λέγουσιν ἡ γὰρ ἀπὸ τοῦ Λεκτοῦ ράχις, ἀνατείνουσα πρὸς τὴν Ἰδην, ὑπέρκεται των πρώτων τοῦ κόλπου μερών ἐν οἰς πρώτον τοὺς Λέλεγας ἰδρυμένους ὁ ποιητής πεποίηκεν.

50. Είρηται δε περί αὐτῶν καὶ πρότερον καὶ νῦν δε προσ-

^{1.} vid. lgd. Συπετέων aut Συπετεώνων s. Συπεταιώνων.

ληπτέον, ὅτι Πήδασόν τινα λέγει πόλιν αὐτῶν ὑπὸ Άλτη τεταγμένην:

Άλτεω, δς Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ανάσσει, Πήδασον αιπήεσσαν έγων έπι Σατνιόεντι.

καὶ νῦν ὁ τόπος δείκνυται τῆς πόλεως ἔρημος. γράφουσι δέ τινες οὐκ εὖ ὑπὸ Σατνιόεντι, ως ὑπὸ ὅρει Σατνιόεντι κειμένης τῆς πόλεως οὐδὲν δ' ἐστὶν ὅρος ἐνταῦθα Σατνιόεις προσαγοευόμενον, ἀλλὰ ποταμός, ἐφ' ῷ ἔδρυται ἡ πόλις νῦν δ' ἐστὶν ἔρήμη. ὀνομάζει δὲ τὸν ποταμὸν ὁ ποιητής

Σάτνιον *γὰρ* οὔτασε δουρὶ

Οἰνοπίδην, δν ἄρα νύμφη τέκε Νηὶς ἀμύμων

Οίνοπι βουκολέοντι πας' όχθαις Σατνιόεντος: καὶ πάλιν:

A. 903

ναῖε δὲ Σατνιόεντος ἐυρρείταο παρ' όχθαις Πήδασον αἰπεινήν. C. 606

Σατνιόεντα δ' υστερον είπον, οί δε Σαφνιόεντα· έστι δε χείμαρρος μέγας· άξιον δε μνήμης πεποίηκεν ονομάζων ο ποιητής αυτόν. ούτοι δ' οί τόποι συνεχεῖς εἰσι τῆ Δαρδανία καὶ τῆ Σκηψία, ωσπερ άλλη τις Δαρδανία, ταπεινοτέρα δέ.

51. Ασσίων δ' έστὶ νῦν καὶ Γαργαρέων ἔως τῆς κατὰ Λέσβον θαλάττης περιεχόμενα τῆ τε Αντανδρία καὶ τῆ Κεβρηνίων καὶ Νεανδριέων καὶ Αμαξιτέων. τῆς μὲν γὰρ Αμαζιτοῦ Νεανδριεῖς ὑπέρκεινται, καὶ αὐτοὶ ὅντες ἐντὸς Λεκτοῦ, μεσογειότεροι δὲ καὶ πλησιαίτεροι τῷ Τλίῳ διέχουσι γὰρ ἑκατὸν καὶ τριάκοντα σταδίους. τούτων δὲ καθύπερθε Κεβρήνιοι, τούτων δὲ Λαρδάνιοι μέχρι Παλαισκήψεως καὶ αὐτῆς τῆς Σκήψεως. τὴν δὲ Αντανδρον Αλκαῖος μὲν καλεῖ Λελέγων πόλιν

πρώτα μέν Άντανδρος Λελέγων πόλις.

δ δὲ Σκήψιος ἐν ταῖς παρακειμέναις τίθησιν, ώστ' ἐκπίπτοι ὰν εἰς τὴν τῶν Κιλίκων οὐτοι γάρ εἰσι συνεχεῖς τοῖς Λέλεξι μᾶλλόν πως, τὸ νότιον πλευρὸν τῆς Ίδης ἀφορίζοντες τὰπεινοὶ δ' ὅμως καὶ οὐτοι καὶ *οἱ* τῆ παραλία συνάπτοντες μᾶλλον τῆ κατὰ Αδραμύττιον. μετὰ γὰρ τὸ Λεκτὸν τὸ Πολυμήδιόν ἐστι χωρίον τι ἐν τετταράκοντα σταδίοις, εἰτ' ἐν ὀγδοήκοντα Άσσος, μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάττης, εἰτ' ἐν ἐκατὸν καὶ τετταράκοντα Γάργαρα κεῖται δὲ τὰ Γάργαρα ἐπ' ἄκρας ποιού-

σης τὸν ἰδίως Αδραμυττηνὸν καλούμενον κόλπον. λέγεται γὰρ καὶ πᾶσα ἡ ἀπὸ Λεκτοῦ μέχρι Κανῶν παραλία τῷ αὐτῷ τούτφ ὀνόματι, ἐν ῷ καὶ ὁ Ἐλαϊτικὸς περιλαμβάνεται· ἰδίως μέντοι τοῦτόν φασιν Αδραμυττηνόν, τὸν κλειόμενον ὑπὸ ταύτης τε τῆς ἄκρας, ἐφ' ἡ τὰ Γάργαρα, καὶ τῆς Πυρρᾶς ἄκρας προσαγορευομένης, ἐφ' ἡ καὶ Αφροδίσιον ἴδρυται. πλάτος δὲ τοῦ στόματός ἐστιν ἀπὸ τῆς ἄκρας ἐπὶ τὴν ἄκραν δίαρμα ἑκατὸν καὶ εἴκοσι σταδίων. ἐντὸς δὲ ἢ τε Άντανδρός ἐστιν, ὑπερκείμενον ἔχουσα ὅρος,

- Α. 904 ὁ καλοῦσιν Άλεξάνδρειαν, ὅπου τὰς θεὰς κριθῆναί φασιν ὑπὸ τοῦ Πάριδος, καὶ ὁ Ασπανεύς, τὸ ὑλοτόμιον τῆς Ἰδαίας ὕλης ἐνταῦθα γὰρ διατίθενται κατάγοντες τοῖς δεομένοις. εἶτ ᾿Αστυρα, κώμη καὶ ἄλσος τῆς Αστυρηνῆς ᾿Αρτέμιδος ἄγιον. πλησίον δ' εὐθὺς τὸ Αδραμύττιον, Αθηναίων ἄποικος πόλις, ἔχουσα καὶ λιμένα καὶ ναύσταθμον ¨ ἔξω δὲ τοῦ κόλπου καὶ τῆς Πυρρᾶς
- C. 607 ἄκρας ἥ τε Κισθήνη ἐστὶ πόλις ἔρημος, ἔχουσα·λιμένα. ὑπὲρ αὐτῆς ἐν τῆ μεσογαία τό τε τοῦ χαλκοῦ μέταλλον καὶ Περπερήνα καὶ Τράριον καὶ ἄλλαι τοιαῦται κατοικίαι. ἐν δὲ τῆ παραλία τῆ ἐφεξῆς αἱ τῶν Μιτυληναίων κῶμαι Κορυφαντίς τε καὶ Ἡράκλεια, καὶ μετὰ ταῦτα Ἁττεα, εἶτ' Ἀταρνεὺς καὶ Πιτάνη καὶ αἱ τοῦ Καϊκου ἐκβολαί· ταῦτα δ' ἦδη τοῦ Ἐλαϊτῶν κόλπου· καὶ ἔστιν ἐν τῆ περαία ἡ Ἐλαία καὶ ὁ λοιπὸς μέχρι Κανῶν κόλπος. λέγωμεν δὲ ἀναλαβόντες περὶ τῶν καθ' ἔκαστα πάλιν, εἴ τι παραλέλειπται μνήμης ἄξιον, καὶ πρῶτον περὶ τῆς Σκήψεως.
 - 52. Έστι δ' ή μὲν Παλαίσκηψις ἐπάνω Κεβοῆνος κατὰ τὸ μετεωρότατον τῆς Ίδης ἐγγὺς Πολίχνης ἐκαλεῖτο δὲ τότε Σκῆψις, εἴτ' ἄλλως, εἴτ' ἀπὸ τοῦ περίσκεπτον εἶναι τὸν τόπον, εἰ δεῖ τὰ παρὰ τοῖς βαρβάροις ἐν τῷ τότε ὀνόματα ταῖς Ἑλληνικαῖς ἐτυμολογεῖσθαι φωναῖς · ὕστερον δὲ κατωτέρω σταδίοις ἔξήκοντα εἰς τὴν νῦν Σκῆψιν μετφκίσθησαν ὑπὸ Σκαμανδρίου τε τοῦ Εκτορος καὶ Ασκανίου τοῦ Αἰνείου παιδός · καὶ δύο γένη ταῦτα βασιλεῦσαι πολὺν χρόνον ἐν τῆ Σκήψει λέγεται μετὰ ταῦτα δ' εἰς ὀλιγαρχίαν μετέστησαν, εἶτα Μιλήσιοι συνεπολιτεύθησαν αὐτοῖς καὶ δημοκρατικῶς ἄκουν · οἱ δ' ἀπὸ τοῦ

^{1.} fort. lgd. Περπερηνή: v. Plin. H. N. V, 32.

γένους οὐδὲν ήττον ἐκαλοῦντο βασιλεῖς, ἔγοντές τινας τιμάς. είτ' είς την Άλεξανδρειαν συνεπόλισε τους Σκηψίους Αντίγονος, είτ' απέλυσε Αυσίμαγος καὶ έπανηλθον είς την οίκείαν.

53. Οιεται δ' ὁ Σκήψιος καὶ βασίλειον τοῦ Αίνείου γεγο- Α. 905 νέναι την Σκηψιν, μέσην οδσαν της τε ύπο τω Αίνεία καὶ Αυρνησσού, είς ην φυγείν είρηται διωχόμενος ύπὸ τοῦ Άγιλλέως φησὶ γοῦν ὁ Αγιλλεύς.

η οὐ μέμνη, ὅτε πέρ σε βοῶν ἄπο μοῦνον ἐόντα σεῦα κατ' Ιδαίων όρέων ταγέεσσι πόδεσσι, κείθεν δ' ές Λυρνησσόν ύπέκφυνες αύταρ ένω την πέρσα, μεθορμηθείς.

ούχ όμολογεῖ δὲ τῷ περὶ τῶν ἀρχηγετῶν τῆς Σκήψεως λόγω τῷ λεγθέντι νῦν τὰ περί τοῦ Αίνείου θρυλούμενα. περιγενέσθαι γὰρ δὴ τοῦτόν φασιν ἐκ τοῦ πολέμου διὰ τὴν πρὸς Πρίαμον δυσμένειαν:

αεὶ γὰο Ποιάμω ἐπεμήνιε δίω.

ουνεκ' αρ' έσθλον έόντα μετ' ανδράσιν ου τι τίεσκε. τους δε συνάργοντας Αντηνορίδας και αυτον τον Αντήνορα διὰ την Μενελάου παρ' αὐτῷ ξενίαν. Σοφοκλης γοῦν έν τη С. 608 άλωσει τοῦ Ἰλίου παρδαλέαν φησὶ πρὸ τῆς θύρας τοῦ Αντήνορος προτεθήναι σύμβολον τοῦ ἀπόρθητον ἐαθήναι τὴν οἰκίαν. τὸν μὲν οὖν Αντήνορα καὶ τοὺς παῖδας μετὰ τῶν περιγενομένων Ένετων είς την Θράκην περισωθήναι, κάκειθεν διαπεσείν είς την λεγομένην κατά τον Αδρίαν Ένετικήν τον δέ Αίνείαν μετ' Άγγίσου τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ παιδὸς Άσκανίου λαὸν άθροίσαντα πλεύσαι, καὶ οἱ μὲν οἰκῆσαι περὶ τὸν Μακεδονικον "Ολυμπόν φασιν, οἱ δὲ περὶ Μαντίνειαν τῆς Αρκαδίας κτίσαι Καπύας, από Κάπυος θέμενον τούνομα το πολίσματι, οἱ δ' εἰς Αἴγεσταν κατᾶραι τῆς Σικελίας σὺν Ἐλύμφ Τρωὶ καὶ Έρυκα καὶ Λιλύβαιον κατασχεῖν, καὶ ποταμοὺς περὶ Αἴγεσταν προσαγορεύσαι Σκάμανδρον καὶ Σιμόεντα· ένθεν δ' είς την Λατίνην έλθόντα μείναι κατά τι λόγιον το κελεύον μένειν, οπου αν την τράπεζαν καταφάγη συμβηναι δε της Λατίνης περί τὸ Λαουίνιον τοῦτο, άρτου μεγάλου τεθέντος άντὶ τραπέζης κατὰ ἀπορίαν καὶ ἄμα ἀναλωθέντος τοῖς ἐπ' αὐτῷ κρέα- Α. 906

σιν. "Ομηρος μέντοι συνηγορεῖν οὐδετέροις ἔοικεν, οὐδὰ τοῖς περὶ τῶν ἀρχηγετῶν τῆς Σκήψεως λεχθεῖσιν. ἐμφαίνει γὰρ μεμενηκότα τὸν Αἰνείαν ἐν τῆ Τροία καὶ διαδεδεγμένον τὴν ἀρχὴν καὶ παραδεδωκότα παισὶ παίδων τὴν διαδοχὴν αὐτῆς, ἡφανισμένου τοῦ τῶν Πριαμιδῶν γένους.

ήδη γὰς Ποιάμου γενεὴν ήχθηςε Κοονίων. νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει καὶ παίδων παίδες, τοί κεν μετόπισθε γένωνται.

οὖτω δ' οὐδ' ή τοῦ Σκαμανδρίου διαδοχή σώζοιτ' ἄν. πολὸ δὲ μᾶλλλον τοῖς ἐτέροις διαφωνεῖ τοῖς μέχρι καὶ Ἰταλίας αὐτοῦ τὴν πλάνην λέγουσι καὶ αὐτόθι ποιοῦσι τὴν καταστροφὴν τοῦ βίου. τινὲς δὲ γράφουσιν

Αίνείαο γένος πάντεσσιν ανάξει,

καὶ παῖδες παίδων, τοὺς Ῥωμαίους λέγοντες.

54. Έχ δὲ τῆς Σχήψεως οἴ τε Σωχρατικοὶ γεγόνασιν Εραστος καὶ Κορίσκος καὶ ὁ τοῦ Κορίσκου υίὸς Νηλεύς, ἀνὴρ καὶ Αριστοτέλους ἠκροαμένος καὶ Θεοφράστου, διαδεδεγμένος δὲ τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Θεοφράστου, ἐν ἡ ἦν καὶ ἡ τοῦ Αριστοτέλους · ὁ γοῦν Αριστοτέλης τὴν ἐαυτοῦ Θεοφράστω παρέδωκεν, ῷπερ καὶ τὴν σχολὴν ἀπέλιπε, πρῶτος, ὧν ἴσμεν, συναγαγών βιβλία καὶ διδάξας τοὺς ἐν Αἰγύπτω βασιλέας βιβλιοθήκης σύν-

- C. 609 ταξιν. Θεόφραστος δὲ Νηλεῖ παρέδωχεν ὁ δ' εἰς Σχῆψιν χομίσας τοῖς μετ' αὐτὸν παρέδωχεν, ἰδιώταις ἀνθρώποις, οῖ κατάχλειστα εἶχον τὰ βιβλία, οὐδ' ἐπιμελῶς κείμενα ἐπειδὴ δὲ ἦσθοντο τὴν σπουδὴν τῶν Ατταλικῶν βασιλέων, ὑφ' οἶς ἢν ἡ πόλις, ζητούντων βιβλία εἰς τὴν κατασχευὴν τῆς ἐν Περγάμφ βιβλιοθήχης, κατὰ γῆς ἔκρυψαν ἐν διώρυγί τινι ὑπὸ δὲ νοτίας καὶ σητῶν κακωθέντα ὀψέ ποτε ἀπέδοντο οἱ ἀπὸ τοῦ γένους Απελλικῶντι τῷ Τηίφ πολλῶν ἀργυρίων τὰ τε Αριστοτέλους καὶ τὰ τοῦ Θεοφράστου βιβλία ἢν δὲ ὁ Απελλικῶν φιλόβιβλος μᾶλλον ἢ φιλόσοφος διὸ καὶ ζητῶν ἐπανόρθωσιν τῶν διαβρωμάτων εἰς ἀντίγραφα καινὰ μετήνεγκε τὴν γραφήν, ἀναπληρῶν οὐκ εὖ, καὶ ἔξέδωκεν ἀμαρτάδων πλήρη τὰ βιβλία. συνέβη δὲ
 A. 907 τοῖς ἐκ τῶν περιπάτων τοῖς μὲν πάλαι τοῖς μετὰ Θεόφραστον
- Α. 907 τοῖς ἐχ τῶν περιπάτων τοῖς μèν πάλαι τοῖς μετὰ Θεόφραστον οὐκ ἔχουσιν ὅλως τὰ βιβλία πλην ὀλίγων, καὶ μάλιστα τῶν ἐξω-

τερικών, μηδεν έγειν φιλοσοφείν πραγματικώς, άλλά θέσεις ληχυθίζειν τοῖς δ' υστερον, ἀφ' οὐ τὰ βιβλία ταῦτα προήλθεν, αμεινον μεν έχείνων φιλοσοφείν και αριστοτελίζειν, αναγκάζεσθαι μέντοι τὰ πολλὰ εἰκότα λέγειν διὰ τὸ πληθος τῶν άμαρτιών. πολύ δε είς τούτο καὶ ή Ρώμη προσελάβετο εὐθύς γὰρ μετά την Απελλικώντος τελευτήν Σύλλας ήρε την Απελλικώντος βιβλιοθήκην ο τας Αθήνας έλων, δεύρο δε κομισθείσαν Τυραννίων τε ό γραμματικός διεγειρίσατο φιλαριστοτέλης ών, θεραπεύσας τον έπὶ τῆς βιβλιοθήκης, καὶ βιβλιοπώλαί τινες γραφεύσι φαύλοις γρώμενοι καὶ οὐκ ἀντιβάλλοντες, ὅπερ καὶ έπὶ τῶν ἄλλων συμβαίνει τῶν εἰς πρᾶσιν γραφομένων βιβλίων καὶ ενθάδε καὶ εν Άλεξανδρεία. περί μεν οὖν τούτων ἀπόγρη.

55. Έχ δὲ τῆς Σκήψεως καὶ ὁ Δημήτριός ἐστιν, οδ μεμνήμεθα πολλάχις, ὁ τὸν Τρωικὸν διάκοσμον έξηγησάμενος γραμματικός, κατά τὸν αὐτὸν γρόνον γεγονώς Κράτητι καὶ Άριστάργω· καὶ μετὰ τοῦτον Μητρόδωρος, ἀνήρ ἐκ τοῦ φιλοσόφου μεταβεβληχώς έπὶ τὸν πολιτικὸν βίον καὶ ὁητορεύων τὸ πλέον εν τοις συγγράμμασιν. έχρήσατο δε φράσεως τινι χαρακτήρι καινώ και κατεπλήξατο πολλούς. διά δε την δόξαν έν Χαλκηδόνι γάμου λαμπρού πένης ων έτυγε και έγρημάτιζε Χαλκηδόνιος Μιθριδάτην δε θεραπεύσας τον Ευπάτορα συναπήρεν είς τὸν Πόντον ἐκείνω μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ ἐτιμήθη διαφερόντως, ταγθείς έπὶ τῆς δικαιοδοσίας, ἀφ' ής οὐκ ἦν τῷ κριθέντι C. 610 αναβολή της δίκης επί τον βασιλέα. ου μέντοι διηυτύγησεν, άλλ' έμπεσών είς έγθραν άδικωτέρων άνθρώπων άπέστη του Α. 908 βασιλέως κατά την προς Τιγράνην τον Αρμένιον πρεσβείαν: ό δ' ακοντα ανέπεμψεν αυτόν τῷ Ευπάτορι, φεύγοντι ήδη τὴν προγονικήν, κατά δὲ τὴν όδὸν κατέστρεψε τὸν βίον εἴθ' ὑπὸ τοῦ βασιλέως, εἴθ' ὑπὸ νόσου λέγεται γὰρ ἀμφότερα. περὶ. μεν των Σκηψίων ταῦτα.

56. Μετά δε Σκηψιν Άνδειρα καὶ Πιονίαι καὶ ή Γαργαρίς. ἔστι δὲ λίθος περὶ τὰ Ανδειρα, δς καιόμενος σίδηρος γίνεται είτα μετά γης τινος καμινευθείς αποστάζει ψευδάργυρον, η προσλαβούσα γαλκόν τὸ καλούμενον γίνεται κράμα, δ τινες όρείχαλχον χαλούσι γίνεται δε ψευδάργυρος χαὶ περὶ τὸν

Τμῶλον. ταῦτα δ' ἐστὶ τὰ χωρία, ἃ οἱ Λέλεγες κατεῖχον ὡς δ' αὖτως καὶ τὰ περὶ ἄσσον.

57. Έστι δὲ ἡ Άσσος ἐρυμνὴ καὶ εὐτειχής, ἀπὸ θαλάττης καὶ τοῦ λιμένος ὀρθίαν καὶ μακρὰν ἀνάβασιν ἔχουσα· ὧστ' ἐπ' αὐτῆς οἰκείως εἰρῆσθαι δοκεῖ τὸ τοῦ Στρατονίκου τοῦ κιθαριστοῦ.

Ασσον ἴθ', ὧς κεν θᾶσσον ολέθρου πείραθ' ἵκηαι. ό δὲ λιμὴν χώματι κατεσκεύασται μεγάλφ. ἐντεῦθεν ἦν Κλεάνθης, ὁ στωικὸς φιλόσοφος ὁ διαδεξάμενος τὴν Ζήνωνος τοῦ Κιτιέως σχολήν, καταλιπών δὲ Χρυσίππφ τῷ Σολεῖ· ἐνταῦθα δὲ καὶ Αριστοτέλης διέτριψε διὰ τὴν πρὸς Ἑρμείαν τὸν τύραννον κηδείαν. ἦν δὲ Ἑρμείας εὐνοῦχος, τραπεζίτου τινὸς οἰκέτης γενόμενος δ' Αθήνησιν ἦκροάσατο καὶ Πλάτωνος καὶ Αριστοτέλους· ἐπανελθών δὲ τῷ δεσπότη συνετυράννησε, πρῶτον ἐπιθεμένφ τοῖς περὶ Αταρνέα καὶ Ασσον χωρίοις· ἔπειτα διεδέξατο ἐκεῖνον, καὶ μετεπέμψατο τόν τε Αριστοτέλει καὶ θυγατέρα ἀδελφοῦ συνώκισε. Μέμνων δ' ὁ Ῥόδιος ὑπηρετῶν τότε τοῖς Πέρσαις καὶ στοατηνῶν, προσποιησάμενος φιλίαν καλεῖ πρὸς ἐανεσικό τοῦς καὶς στοατηνῶν, προσποιησάμενος φιλίαν καλεῖ πρὸς ἐανεσικό τοῦς καὶς στοατηνῶν, προσποιησάμενος φιλίαν καλεῖ πρὸς ἐανεσικός καὶς στοὰς ἐπεινοῦς ἐπαινοῦς ἐπεινοῦς ἐ

- Α. 909 σαις καὶ στρατηγῶν, προσποιησάμενος φιλίαν καλεῖ πρὸς ἑαυτὸν ξενίας τε ἄμα καὶ πραγμάτων προσποιητῶν χάριν, συλλαβων δ' ἀνέπεμψεν ὡς τὸν βασιλέα, κἀκεῖ κρεμασθεὶς ἀπώλετο· οἱ φιλόσοφοι δ' ἐσώθησαν, φεύγοντες τὰ χωρία, ἃ οἱ Πέρσαι κατέσχον.
 - 58. Φησὶ δὲ Μυρσίλος Μηθυμναίων κτίσμα είναι τὴν Άσσον, Έλλάνικός τε καὶ Αἰολίδα φησίν, ὧς *τε* καὶ τὰ Γάργαρα καὶ ἡ Λαμπωνία Αἰολέων. Ασσίων γάρ ἐστι κτίσμα τὰ
- C. 611 Γάργαρα, οὐκ εὖ συνοικούμενα ἐποίκους γὰρ οἱ βασιλεῖς εἰσήγαγον ἐκ Μιλητουπόλεως, ἐρημώσαντες ἐκείνην, ὥστε ἡμιβαρβάρους γενέσθαι φησὶ Δημήτριος αὐτοὺς ὁ Σκήψιος ἀντὶ Αἰολέων. καθ "Όμηρον μέντοι ταῦτα πάντα ἦν Λελέγων, οὕς τινες μὲν Κᾶρας ἀποφαίνουσιν, "Όμηρος δὲ χωρίζει.

πρός μεν άλος Κάρες και Παίονες άγκυλότοξοι

καὶ Λέλεγες καὶ Καύκωνες.

έτεροι μὲν τοίνυν τῶν Καρῶν ὑπῆρξαν· ἄκουν δὲ μεταξὺ τῶν ὑπὸ τῷ Δἰνεία καὶ τῶν καλουμένων ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ Κιλίκων· έκπορθηθέντες δε ύπο τοῦ Αχιλλέως μετέστησαν εἰς την Καρίαν, καὶ κατέσχον τὰ περί την νῦν Αλικαρνασον χωρία.

- 59. Η μέντοι νῦν ἐκλειφθεῖσα ὑπ' αὐτῶν πόλις Πήδασος οὐκέτ' ἐστίν. ἐν δὲ τῆ μεσογαία τῶν Άλικαρνασέων τὰ Πήδασα ύπ' αὐτῶν ὀνομασθέντα ἦν πόλις, † καὶ ἡ νῦν χώρα! Πηδασίς λέγεται. φασί δ' έν αὐτῆ καὶ ὀκτώ πόλεις ώκίσθαι ύπὸ τῶν Λελέγων πρότερον εὐανδρησάντων, ωστε καὶ τῆς Καρίας κατασχεῖν † τῆς 2 μέχρι Μύνδου καὶ Βαργυλίων, καὶ τῆς Πισιδίας αποτεμέσθαι πολλήν. υστερον δ' αμα τοῖς Καρσί στρατευόμενοι κατεμερίσθησαν είς όλην την Έλλάδα και ήφανίσθη τὸ γένος, τῶν δ' ὀκτώ πόλεων τὰς εξ Μαύσωλος εἰς μίαν την Άλικαρνασον συνήγαγεν, ώς Καλλισθένης ίστορεῖ Συάγγελα δε καὶ Μύνδον διεφύλαξε. τοῖς δε Πηδασεῦσι τούτοις φησίν Ήρόδοτος ότε μέλλοι τι ανεπιτήδειον έσεσθαι καί τοῖς περιοίχοις, την ἱέρειαν της Αθηνάς πώγωνα ἴσγειν τρὶς δε συμβήναι τοῦτο αὐτοῖς. Πήδασον δε καὶ έν τη νῦν Στρατονικέων πολίγνιον έστιν. εν όλη δε Καρία καὶ εν Μιλήτφ Αελέγων τάφοι καὶ ἐρύματα καὶ ἴχνη κατοικιῶν δείκνυται.
- 60. Μετὰ δὲ τοὺς Λελεγας τὴν έξῆς παραλίαν ὅχουν Κί- Α. 910 λικες καθ' Ὅμηρον, ἢν νῦν ἔχουσιν Αδραμυττηνοί τε καὶ Αταρνεῖται καὶ Πιταναῖοι μέχρι τῆς ἐκβολῆς τοῦ Καΐκου. διήρηντο δ' εἰς δύο δυναστείας οἱ Κίλικες, καθάπερ εἴπομεν, τήν τε ὑπὸ τῷ Ἡετίωνι καὶ τὴν ὑπὸ Μύνητι.
- 61. Τοῦ μὲν οὖν Ἡετίωνος λέγει πόλιν Θήβην

 ἀχόμεθ' ἔς Θήβην ἱερὴν πόλιν Ἡετίωνος.

 τούτου δὲ καὶ τὴν Χρύσαν [τὴν ἔχουσαν] τὸ ἱερὸν τοῦ Σμινθέως Ἀπόλλωνος ἐμφαίνει, εἴπερ ἡ Χρυσηὶς ἐκ τῆς Θήβης
 ἐάλω·

φχόμεθα, γάρ φησιν, ες Θήβην·
την δε διεπράθομεν τε και ηγομεν ενθάδε πάντα.
και τὰ μεν εν δάσσαντο μετὰ σφίσιν [υίες Αχαιῶν], C. 612
εκ δ' ελον Ατρείδη Χρυσηίδα.
τοῦ δε Μύνητος την Αυρνησσόν· επειδη

^{1.} fort. lgd. καὶ τῦν ἡ χώρα. 2. vid. lgd. τὰ s. τὴν.

Αυρησσόν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης τόν τε Μύνητα καὶ τὸν Ἐπίστροφον ἀνείλεν Αχιλλεύς· ὥστε, ὅταν φῆ ἡ Βρισηίς,

οὐδέ μ' ἔασκες, ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ἀκὺς Άχιλλεὺς

ἔκτεινεν, πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος, οὐ τὴν Θήβην λέγοι ἄν (αὕτη γὰρ Ἡετίωνος), ἀλλὰ τὴν Αυρνησσόν ἀμφότεραι δ' ἦσαν ἐν τῷ κληθέντι μετὰ ταῦτα Θήβης πεδίφ, ὅ διὰ τὴν ἀρετὴν περιμάχητον γενέσθαι φασὶ Μυσοῖς μὲν καὶ Αυδοῖς *τοῖς* πρότερον, τοῖς δ' Ελλησιν ὕστερον τοῖς ἐποικήσασιν ἐκ τῆς Αἰολίδος καὶ τῆς Λέσβου. ἔχουσι δὲ νῦν ἀδραμυττηνοὶ τὸ πλέον ἐνταῦθα γὰρ καὶ ἡ Θήβη καὶ ἡ Λυρνησσός, ἐρυμνὸν χωρίον ἔρημοι δ' ἀμφότεραι διέχουσι δὲ Αδραμυττίου σταδίους ἡ μὲν ἔξήκοντα, ἡ δὲ ὀγδοήκοντα καὶ ὀκτώ ἐπὶ θάτερα.

- 62. Έν δὲ τῆ Αδραμυττηνῆ ἐστι καὶ ἡ Χρύσα καὶ ἡ Κίλλα πλησίον οὖν τῆς Θήβης † ἐστὶ ¹ νῦν Κίλλα τις τόπος λέγεται, ἐν ῷ Κιλλαίου Ἀπόλλωνός ἐστιν ἱερόν· παραρρεῖ δ' αὐτῷ ἐξ Α. 911 Ἰδης φερόμενος ὁ Κίλλαιος ποταμός· ταῦτα δ' ἐστὶ κατὰ τὴν Αντανδρίαν· καὶ τὸ ἐν Λέσβω δὲ Κίλλαιον ἀπὸ ταύτης τῆς Κίλλης ἀνόμασται· ἔστι δὲ καὶ Κίλλαιον ὅρος μεταξὺ Γαργάρων καὶ Αντάνδρου. φησὶ δὲ Δάης ὁ Κολωναεὺς ἐν Κολωναῖς ἱδρυθῆναι πρῶτον ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος πλευσάντων Αἰολέων τὸ τοῦ Κιλλαίου Απόλλωνος ἱερόν· καὶ ἐν Χρύση δὲ λέγουσι Κίλλαιον Απόλλωνα ἱδρῦσθαι, ἄδηλον, εἴτε τὸν αὐτὸν τῷ Σμινθεῖ, εἴθ' ἔτερον.
 - 63. Ἡ δὲ Χρύσα ἐπὶ θαλάττη πολίχνιον ἦν ἔχον λιμένα, πλησίον δὲ ὑπέρχειται ἡ Θήβη· ἐνταῦθα δ' ἦν καὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Σμινθέως Απόλλωνος καὶ ἡ Χρυσηίς· ἠρήμωται δὲ νῦν τὸ χωρίον τελέως· εἰς δὲ τὴν νῦν Χρύσαν τὴν κατὰ Αμαζιτὸν μεθίδρυται τὸ ἱερὸν τῶν Κιλίκων τῶν μὲν εἰς τὴν Παμφυλίαν ἐκπεσόντων, τῶν δὲ εἰς Αμαζιτόν. οἱ δ' ἀπειρότεροι τῶν παλαιῶν ἱστοριῶν ἐνταῦθα τὸν Χρύσην καὶ τὴν Χρυσηίδα γεγονέναι φασὶ καὶ τὸν Ὁμηρον τούτου τοῦ τόπου μεμνῆσθαι. ἀλλ' οὖτε λιμήν ἐστιν ἐνταῦθα, ἐκεῖνος δέ φησιν·

^{1.} vid. lgd. xal.

οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἵκοντο· οὖτ' ἐπὶ θαλάττη τὸ ἱερόν ἐστιν, ἐκεῖνος δ' ἐπὶ θαλάττη ποιεῖ τὸ ἱερόν·

έκ δὲ Χουσηὶς νηὸς βῆ ποντοπόροιο:

την μεν έπειτ' έπὶ βωμον άγων πολύμητις 'Οδυσσεύς C. 613 πατοὶ φίλφ έν χερσὶ τίθει:

οὐδὲ Θήβης πλησίον, ἐκεῖνος δὲ πλησίον ἐκεῖθεν γοῦν άλοῦσαν λέγει τὴν Χρυσηίδα. ἀλλ' οἰδὲ Κίλλα τόπος οὐδεὶς ἐν τῷ Αλεξανδρέων χωρα δείκνυται, οὐδὲ Κιλλαίου Απόλλωνος ἱερόν ὁ ποιητὴς δὲ συζεύγνυσιν

δς Χρύσην αμφιβέβηκας

Κίλλαν τε ζαθέην:

έν δὲ τῷ Θήβης πεδίφ δείκνυται πλησίον δ τε πλοῦς ἀπὸ μὲν τῆς Κιλικίου Χρύσης ἐπὶ τὸ ναύσταθμον ἐπτακοσίων που σταδίων ἐστὶν ἡμερήσιός πως, ὅσον φαίνεται πλεύσας ὁ Ὀδυσσεύς. ἐκβὰς γὰρ εὐθὺ παρίστησι τὴν θυσίαν τῷ θεῷ καὶ τῆς ἑσπέρας ἐπιλαβούσης μένει αὐτόθι, πρωὶ δὲ ἀποπλεῖ ἀπὸ δὲ Αμαξιτοῦ τὸ τρίτον μόλις τοῦ λεχθέντος διαστήματός ἐστιν, ωστε παρῆν τῷ Ὀδυσσεῖ αὐθημερὸν ἀναπλεῖν ἐπὶ τὸ ναύσταθμον τελέσαντι τὴν θυσίαν. ἔστι δὲ καὶ Κίλλου μνῆμα περὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Κιλλαίου Απόλλωνος, χῶμα μέγα ἡνίοχον δὲ τοῦτον Πέλοπός φασιν ἡγησάμενον τῶν τόπων, ἀφ' οδ ἴσως Α. 912 ἡ Κιλικία ἢ ἔμπαλιν.

- 64. Τὰ οὖν περὶ τοὺς Τεύκρους καὶ τοὺς μύας, ἀφ' ὧν ὁ Σμινθεύς, ἐπειδὴ σμίνθιοι οἱ μύες, δεῦρο μετενεκτέον. παραμυθοῦνται δὲ τὴν ἀπὸ μικρῶν ἐπίκλησιν τοιούτοις τισί καὶ γὰρ ἀπὸ τῶν παρνόπων, οῦς οἱ Οἰταῖοι κόρνοπας λέγουσι, Κορνοπίωνα τιμᾶσθαι παρ' ἐκείνοις Ἡρακλέα ἀπαλλαγῆς ἀκρίδων χάριν Ἰποκτόνον δὲ παρ' Ἐρυθραίοις τοῖς τὸν Μίμαντα οἰκοῦσιν, ὅτι φθαρτικὸς τῶν ἀμπελοφάγων ἰπῶν καὶ δὴ παρ' ἐκείνοις μόνοις τῶν Ἐρυθραίων τὸ θηρίον τοῦτο μὴ γενέσθαι. Ῥόδιοι δὲ Ἐρυθιβίου Ἀπόλλωνος ἔχουσιν ἐν τῆ χώρα ἱερόν, τὴν ἐρυσίβην καλοῦντες ἐρυθίβην παρ' Αἰολεῦσι δὲ τοῖς ἐν Ἀσία μείς τις καλεῖται Πορνοπίων, οὕτω τοὺς πάρνοπας καλούντων Βοιωτῶν, καὶ θυσία συντελεῖται Πορνοπίωνι Ἀπόλλωνι.
 - 65. Μυσία μέν οὖν έστιν ή περί το Αδραμύττιον, ἦν δέ

ποτε ύπὸ Αυδοῖς, καὶ τῦν Πύλαι Αύδιαι καλοῦνται ἐν Άδραμυττίω, Αυδῶν, ῶς φασι, τὴν πόλιν ἐκτικότων. Μυσίας δὲ
Αστυρα τὴν πλησίον κώμην φασίν. ἦν δὲ πολίχνη ποτέ, ἐν
ἢ τὸ τῆς Αστυρηνῆς Αρτέμιδος ἱερὸν ἐν ἄλσει, προστατούμενον μετὰ ἀγιστείας ὑπ' Αντανδρίων, οἰς μᾶλλον γειτνιᾶ· διέχει
δὲ τῆς παλαιᾶς Χρύσης εἴκοσι σταδίους, καὶ αὐτῆς ἐν ἄλσει
τὸ ἱερὸν ἐχούσης. αὐτοῦ δὲ καὶ ὁ Αχίλλειος χάραξ· ἐν δὲ τῆ

C. 614 μεσογαία ἀπὸ πεντήκοντα σταδίων ἐστὶν ἡ Θήβη ἔρημος, ἤν
Α. 913 φησιν ὁ ποιητῆς ὑπὸ Πλάκω ὑληέσση· οὖτε δὲ Πλάκος ἢ Πλάξ
ἐκεῖ τι λέγεται, οὖθ' ὕλη ὑπέρκειται, καίτοι πρὸς τῆ Ἰδη. ἀστύρων δ' ἡ Θήβη διέχει εἰς ἐβδομήκοντα σταδίους, ἀνδείρων δὲ
ἔξήκοντα. πάντα δὲ ταῦτά ἐστι τὰ ὀνόματα τόπων ἐρήμων
ἢ φαύλως οἰκουμένων ἢ ποταμῶν χειμάρρων· τεθρύληται δὲ
διὰ τὰς παλαιὰς ἱστορίας.

- 66. Πόλεις δ' εἰσὶν ἀξιόλογοι Άσσος τε καὶ Αδραμύττιον.

 ἢτύχησε δὲ τὸ Αδραμύττιον ἐν τῷ Μιθριδατικῷ πολέμφ τὴν
 γὰρ βουλὴν ἀπέσφαξε τῶν πολιτῶν Διόδωρος στρατηγός, χαριζόμενος τῷ βασιλεῖ, προσποιούμενος δ' ἄμα τῶν τε ἐξ Ακαδημίας φιλοσόφων εἶναι καὶ δίκας λέγειν καὶ σοφιστεύειν τὰ
 ἡπορικά καὶ δὴ καὶ συναπῆρεν εἰς τὸν Πόντον τῷ βασιλεῖ
 καταλυθέντος δὲ τοῦ βασιλέως, ἔτισε δίκας τοῖς ἀδικηθεῖσιν
 ἐγκλημάτων γὰρ ἐπενεχθέντων ἄμα πολλῶν, ἀπεκαρτέρησεν αἰσχρῶς, οὐ φέρων τὴν δυσφημίαν, ἐν τῷ ἡμετέρα πόλει. ἀνὴρ
 δὲ Αδραμυττηνὸς ὑήτωρ ἐπιφανὴς γεγένηται Ξενοκλῆς, τοῦ μὲν
 Ασιανοῦ χαρακτῆρος, ἀγωνιστὴς δέ, εἶ τις ἄλλος, καὶ εἰρηκὼς
 ὑπὲρ τῆς Ασίας ἐπὶ τῆς συγκλήτου, καθ' ὃν καιρὸν αἰτίαν
 εἶχε Μιθριδατισμοῦ.
- 67. Πρὸς δὲ τοῖς Αστύροις λίμνη καλεῖται Σάπρα βαραθρώδης, εἰς ἑαχιώδη τῆς θαλάττης αἰγιαλὸν τὸ ἔκρηγμα ἔχουσα. ὑπὸ δὲ τοῖς Ανδείροις ἱερόν ἐστι Μητρὸς θεῶν Ανδείρητῆς ἄγιον καὶ ἄντρον ὑπόνομον μέχρι Παλαιᾶς. ἔστι δ' ἡ Παλαιὰ κατοικία τις οὕτω καλουμένη, διέχουσα τῶν Ανδείρων ἐκατὸν καὶ τριάκοντα σταδίους ἔδειξε δὲ τὴν ὑπονομὴν χίμαρος ἐμπεσων εἰς τὸ στόμα καὶ ἀνευρεθεὶς τῆ ὑστεραία κατὰ Ανδειρα ὑπὸ τοῦ ποιμένος κατὰ τύχην ἐπὶ θυσίαν ἤκοντος. Αταρνεὺς δ' ἐστὶ τὸ τοῦ Ερμείου τυραννεῖον, εἶτα Πιτάνη, πόλις Αἰολική, δύο

έγουσα λιμένας, καὶ ὁ παραρρέων αὐτην ποταμός Εύηνος, έξ Α. 914 ού τὸ ύδραγωγείον πεποίηται τοῖς Αδραμυττηνοῖς, ἐκ δὲ τῆς Πιτάνης ἐστὶν Αρκεσίλαος, ὁ ἐκ τῆς Ακαδημίας, Ζήνωνος τοῦ Κιτιέως συσγολαστής παρά Πολέμωνι. καλείται δε καί έν τη Πιτάνη τις τόπος έπὶ θαλάττη Άταρνεθς ύπὸ τῆ Πιτάνη, κατὰ την καλουμένην νήσον Έλεούσσαν. φασί δ' έν τή Πιτάνη τας πλίνθους έπιπολάζειν έν τοῖς ύδασι, καθάπες καὶ έν τῆ Τυρρηνία νησὶς πέπονθε· κουφοτέρα γὰρ ἡ γῆ τοῦ ἐπισόγκου ὕδατός έστιν, ωστ' έποχεισθαι. έν Ίβηρία δέ φησιν ίδειν Ποσειδώνιος έχ τινος γῆς ἀργιλώδους, ἦ τὰ ἀργυρώματα ἐχμάττεται, πλίν- С. 615 θους πηγνυμένας καὶ ἐπιπλεούσας. μετά δὲ τὴν Πιτάνην ὁ Κάικος είς τὸν Ἐλαΐτην καλούμενον κόλπον έν τριάκοντα σταδίοις εκδίδωσιν. εν δε τώ πέραν τοῦ Καίκου, δώδεκα διέγουσα τοῦ ποταμοῦ σταδίους Έλαία πόλις Αἰολική καὶ αὐτη Περγαμηνών επίνειον, έκατον καὶ είκοσι σταδίους διέγουσα τοῦ Περγάμου.

68. Εἰτ' ἐν ἐκατὸν σταδίοις ἡ Κάνη, τὸ ἀνταῖρον ἀκρωτήριον τῷ Λεκτῷ καὶ ποιοῦν τὸν Ἀδραμυττηνὸν κόλπον, οὖ μέρος
καὶ ὁ Ἐλαϊτικός ἐστι. Κάναι δὲ πολίχνιον Λοκρῶν τῶν ἐκ
Κύνου κατὰ τὰ ἄκρα τῆς Λέσβου τὰ νοτιώτατα κείμενον ἐν
τῆ Καναία: αὕτη δὲ μέχρι τῶν Ἀργινουσοῶν διήκει καὶ τῆς
ὑπερκειμένης ἄκρας, ἡν Αἰγά τινες ὀνομάζουσιν ὁμωνύμως τῷ
ζώφ δεῖ δὲ μακρῶς τὴν δευτέραν συλλαβὴν ἐκφέρειν Αἰγᾶν,
ως Ακτᾶν καὶ Αρχᾶν οὖτω γὰρ καὶ τὸ ὅρος ὅλον ἀνομάζετο,
δ τῦν Κάνην καὶ Κάνας λέγουσι. κύκλφ δὲ περὶ τὸ ὅρος πρὸς Α. 915
νότον μὲν καὶ δύσιν ἡ θάλαττα, πρὸς ἔω δὲ τὸ Καϊκου πεδίον
ὑπόκειται, πρὸς ἄρκτον δὲ ἡ Ἑλαῖτις αὐτὸ δὲ καθ' αὐτὸ ἰκανῶς συνέσταλται, προσνεύει δὲ ἐπὶ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, ὅθεν
αὐτῷ καὶ τοῦνομα ενστερον δὲ αὐτὸ τὸ ἀκρωτήριον Αἰγᾶ † κεκλῆσθαι ¹, ως Σαπφώ, τὸ δὲ λοιπὸν Κάνη καὶ Κάναι.

69. Μεταξύ δὲ Ἐλαίας τε καὶ Πιτάνης καὶ ἀταρνέως καὶ Περγάμου Τευθρανία ἐστί, διέχουσα οὐδεμιᾶς αὐτῶν ὑπέρ ἐβδομήκοντα σταδίους ἐντὸς τοῦ Καΐκου, καὶ ὁ Τεύθρας Κιλίκων καὶ Μυσῶν ἱστόρηται βασιλεύς. Εὐριπίδης δ' ὑπὸ ἀλέου φησί,

fort. lgd. κέκληται.

του της Αύγης πατρός, είς λάρνακα την Αύγην πατατεθείσαν αμα τῷ παιδὶ Τηλέφφ καταποντωθήναι, φωράσαντος την έξ Ηρακλέους φθοράν : Αθηνάς δὲ προνοία την λάρνακα περαιωθείσαν έκπεσείν είς τὸ στόμα τοῦ Καίκου, τὸν δὲ Τεύθραντα. άναλαβόντα τὰ σώματα, τῆ μὲν ώς γαμετῆ γρήσασθαι, τῷ δ' ώς έαυτοῦ παιδί. τοῦτο μέν οὖν μῦθος, άλλην δέ τινα δεῖ γεγονέναι συντυγίαν, δι' ην ή του Άρκάδος θυγάτης τῷ Μυσῶν βασιλεί συνήλθε καὶ ὁ έξ αὐτής διεδέξατο την έκείνου βασιλείαν. πεπίστευται δ' οὖν, ὅτι καὶ ὁ Τεύθρας καὶ ὁ Τήλεφος έβασίλευσαν της γώρας της περί την Τευθρανίαν καὶ τὸν Κάιπον. δ δε ποιητής έπε τοσούτον μέμνηται μόνον της ιστορίας ταύτης.

άλλ' οδον τὸν Τηλεφίδην κατενήρατο γαλκώ ηρω' Ευρύπυλον, πολλοί δ' άμφ' αὐτὸν έταῖροι Κήτειοι κτείνοντο γυναίων είνεκα δώρων:

- C. 616 αιτιγμα τιθείς ήμιτ μαλλον ή λέγων τὶ σαφές. ούτε γαρ τούς Κητείους ίσμες, ούστικας δέξασθαι δεί, ούτε τὸ γυναίων είγεκα δώρων· άλλὰ καὶ οἱ γραμματικοὶ μυθάρια παραβάλλοντες εύρεσιλογούσι μάλλον η λύουσι τὰ ζητούμενα.
 - 70. Έάσθω δή ταύτα, έκεινο δ', όπερ έστὶ μαλλον έν φανερφ, λαβόντες λέγωμεν. ὅτι ἐν τοῖς περὶ τὸν Κάικον τόποις σαίνεται βεβασιλευχώς καθ' Όμηρον ὁ Εὐρύπυλος, ωστ' ίσως καὶ τῶν Κιλίκων τι μέρος ἦν ὑπ' αὐτῷ, καὶ οὐ δύο δυναστεῖαι
- Α. 916 μόνον, άλλα και τρεῖς ὑπῆρξαν ἐν αὐτοῖς. τῶ δὲ λόγω τούτω συνηγορεί τὸ ἐν τῆ Ἐλαίτιδι γειμαρρώδες ποτάμιον δείκνυσθαι Κήτειον εμπίπτει δ' ούτος είς άλλον διιοιον, είτ' άλλον, καταστρέφουσι δὲ εἰς τὸν Κάικον· ὁ δὲ Κάικος οὐκ ἀπὸ τῆς Ίδης φεί, καθάπερ είρηκε Βακγυλίδης, †ούθ' · ως Εύριπίδης τον Μαραύαν φησί

τας διωνομασμένας

ναίειν Κελαινάς ἐσχάτοις Ίδης τόποις.

πολύ γαρ της Ίδης απωθεν αί Κελαιναί, πολύ δέ και αί τοῦ Καίκου πηγαί δείκνυνται γὰρ ἐν πεδίφ. Τῆμνον δ' ἐστὶν ὅρος, δ διορίζει τουτό τε και το καλούμενον Απίας πεδίον, δ ύπέρ-

^{1.} over fort, delendum est.

κειται εν τη μεσογαία τοῦ Θήβης πεδίου ' όεῖ δ' εκ τοῦ Τήμνου ποταμὸς Μύσιος, εμβάλλων εἰς τὸν Κάικον ὑπὸ ταῖς πηγαῖς αὐτοῦ, ἀφ' οἱ δέχονταί τινες εἰπεῖν Αἰσχύλον κατὰ τὴν εἰσβολὸν τοῦ ἐν Μυρμιδόσι προλόγου:

ίὰ Κάικε Μυσιαί τ' ἐπιρροαί. ἐγγὺς δὲ τῶν πηγῶν κώμη Γέργιθά ἐστιν, εἰς ἢν μετώκισεν Άτταλος τοὺς ἐν τῆ Τρωάδι, τὸ χωρίον ἐξελών.

CAPUT II.

1. Έπεὶ δὲ τῆ παραλία τῆ ἀπὸ Λεκτοῦ μέχρι Κανῶν ἀντιπαρατέταται νῆσος ἡ Λέσβος, λόγου ἀξία πλείστου (περίκειται δὲ αὐτῆ καὶ νησία, τὰ μὲν ἔξωθεν, τὰ δὲ καὶ ἐν τῆ μεταξὺ αὐτῆς τε καὶ τῆς ἡπείρου), καιρὸς ἤδη περὶ τούτων εἰπεῖν καὶ γὰρ ταῦτά ἐστιν Λἰολικά, σχεδὸν δέ τι καὶ μητρόπολις ἡ Λέσβος ὑπάρχει τῶν Λἰολικῶν πόλεων. ἀρκτέον δ', ἀφ' ὧνπερ καὶ τὴν παραλίαν ἐπήλθομεν τὴν κατ' αὐτήν.

2. Από Λεκτοῦ τοίνυν ἐπὶ Άσσον πλέουσιν ἀργή τῆς Λεσβίας έστὶ κατά Σίγριον τὸ πρὸς ἄρκτον αὐτῆς ἄκρον. ἐνταῦθα δέ που και Μήθυμνα πόλις Δεσβίων έστιν από έξήκοντα σταδίων της έκ Πολυμηδίου πρός την Άσσον παραλίας. ούσης δέ τῆς περιμέτρου σταδίων χιλίων έκατόν, ἡν ἡ σύμπασα έκπληροῖ νήσος, τὰ καθέκαστα ούτως έγει ἀπὸ Μηθύμνης εἰς Μαλίαν τὸ νοτιώτατον άχρον εν δεξιά έγουσι την νήσον, καθ' δ αί Κάναι μάλιστα αντίκεινται τη νήσφ και συναπαρτίζουσι, στάδιοί είσι С. 617 τριακόσιοι τετταράκοντα: έντεύθεν δ' έπὶ Σίγριον, ὅπερ ἐστὶ Α. 917 της νήσου το μήχος, πενταχόσιοι έξήχοντα είτ' έπὶ την Μήθυμναν διακόσιοι δέκα. Μιτυλήνη δε κείται μεταξύ Μηθύμνης καὶ τῆς Μαλίας ἡ μεγίστη πόλις, διέγουσα τῆς Μαλίας έβδομήποντα σταδίους, των δε Κανών έκατον είκοσιν, όσους καὶ των Αργινουσσων, αι τρείς μέν είσιν ου μεγάλαι νήσοι, πλησιάζουσι δὲ τῆ ἡπείρω, παρακείμεναι * δὲ * ταῖς Κάναις. ἐν δὲ τῷ μεταξὸ Μιτυλήνης καὶ τῆς Μηθύμνης κατὰ κώμην τῆς Μηθυμναίας, καλουμένην Αίγειρον, στενωτάτη έστιν ή νήσος, ύπερβασιν έχουσα είς τον Πυρραίων Εύριπον σταδίων είκοσιν. ίδρυται δ' ή Πύρρα έν τῷ έσπερίφ πλευρῷ τῆς Λέσβου, διέχουσα της Μαλίας έκατόν. έχει δ' ή Μιτυλήνη λιμένας δύο,

ών ὁ νότιος κλειστὸς †τριήρει καὶ ἐν ναυσὶ ι πεντήκοντα, ὁ δὲ βόρειος μέγας καὶ βαθύς, χώματι σκεπαζόμενος πρόκειται δ' ἀμφοῖν νησίον, μέρος τῆς πόλεως ἔχον αὐτόθι συνοικούμενον κατεσκεύασται δὲ τοῖς πᾶσι καλῶς.

3. Άνδρας δ' έσχεν ένδόξους τὸ παλαιὸν μὲν Πιττακόν, ἔνα τῶν έπτὰ σοφῶν, καὶ τὸν ποιητὴν Αλκαῖον καὶ τὸν ἀδελφὸν Αντιμενίδαν, ὄν φησιν Αλκαῖος Βαβυλωνίοις συμμαχοῦντα τελέσαι μέγαν ἀθλον καὶ ἐκ πόνων αὐτοὺς ῥύσασθαι, κτείναντα

ανδρα μαχαίταν βασιληίων παλαίσταν (ως φησι) απολείποντα μόνον μίαν

παγέων ἀπὸ πέμπων.

παχων από πεμπων.

συνήκμασε δε τούτοις καὶ ή Σαπφω, θαυμαστόν τι χρῆμα·
οὐ γὰρ ἴσμεν ἐν τῷ τοσούτῳ χρόνω τῷ μνημονευομένῳ φανεῖσάν τινα γυναῖκα ἐνάμιλλον, οὐδὲ κατὰ μικρόν, ἐκείνη
ποιήσεως χάριν. ἐτυραννήθη δὲ ἡ πόλις κατὰ τοὺς χρόνους
τούτους ὑπὸ πλειόνων διὰ τὰς διχοστασίας, καὶ τὰ στασιωτικὰ καλούμενα τοῦ Αλκαίου ποιήματα περὶ τούτων ἐστίν·
ἐν δὲ τοῖς τυράννοις καὶ ὁ Πιττακὸς ἐγένετο. Αλκαῖος μὲν
οὖν ὁμοίως ἐλοιδορεῖτο καὶ τούτφ καὶ τοῖς ἄλλοις, Μυρσίλφ
καὶ Μελάγχρφ καὶ τοῖς Κλεανακτίδαις καὶ ἄλλοις τισίν, οὐδ'
αὐτὸς καθαρεύων τῶν τοιούτων νεωτερισμῶν. Πιττακὸς δ'
εἰς μὲν τὴν τῶν δυναστειῶν κατάλυσιν ἐχρήσατο τῆ μοναρΑ. 918 χία καὶ αὐτός, καταλύσας δὲ ἀπέδωκε τὴν αὐτονομίαν τῆ
πόλει. ὕστερον δ' ἐγένετο χρόνοις πολλοῖς Διοφάνης ὁ ῥήτωρ·

Α. 918 χιά και αυτος, κατακυσας σε απεσωκε την αυτονομιαν τη πόλει. υστερον δ' έγένετο χρόνοις πολλοῖς Διοφάνης ο δήτωρ καθ' ήμας δε Ποτάμων και Δεσβοκλης και Κριναγόρας και ο συγγραφευς Θεοφάνης. ουτος δε και πολιτικός ἀνὴρ υπηρξε και Πομπηίω τῷ Μάγνω κατέστη φίλος, μάλιστα διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτήν, και πάσας συγκατώρθωσεν αὐτῷ τὰς πράξεις ἀφ' τὰν τε πατρίδα ἐκόσμησε τὰ μὲν δι' ἐκείνου, τὰ δε δι' εκων

C. 618 τοῦ, καὶ ἐαυτὸν πάντων τῶν Ἑλλήνων ἐπιφανέστατον ἀνέδειξεν υἱόν τε ἀπέλιπε Μάρκον Πομπήιον, δν τῆς Ασίας ἐπίτροπον κατέστησε ποτε Καῖσαρ ὁ Σεβαστός, καὶ νῦν ἐν τοῖς πρώτοις ἐξετάζεται τῶν Τιβερίου φίλων. Αθηναῖοι δ' ἐκινδύνευσαν μὲν ἀνηκέστφ ψόγφ περιπεσεῖν, ψηφισάμενοι Μιτυληναίους ἡβηδὸν

^{1.} vid. lgd. τριηρικός ταυσί πεντήκονται

αποσφαγήναι, μετέγνωσαν δε, καὶ έφθη μια θαττον ήμέρα το ψήφισμα άφιγμένον ώς τους στρατηγούς, πριν ή πράξαι τὸ προσταγθέν.

4. Ἡ δὲ Πύρρα κατέστραπται, τὸ δὲ προάστειον οἰκεῖται καὶ έγει λιμένα, όθεν εἰς Μιτυλήνην ὑπέρβασις σταδίων ὀγδοήκοντα. είτ' Έρεσσός έστι μετά την Πύρραν. ίδρυται δ' έπί λόφου καθήκει τε έπὶ θάλατταν εἶτ' έπὶ τὸ Σίγοιον έντεῦθεν στάδιοι είκοσιοκτώ· έξ Έρεσσοῦ δ' ήσαν Θεόφραστός τε καὶ Φανίας, οἱ ἐκ τῶν περιπάτων φιλόσοφοι, Αριστοτέλους γνώοιμοι. Τύρταμος δ' έχαλεῖτο έμπροσθεν ὁ Θεόφραστος, μετω- Α. 919 νόμασε δ' αὐτὸν Αριστοτέλης Θεόφραστον, αμα μέν φεύγων την του προτέρου ονόματος κακοφωνίαν, αμα δε τον της φράσεως αὐτοῦ ζηλον ἐπισημαινόμενος. ἄπαντας μὲν γὰρ λογίους έποίησε τους μαθητάς Αριστοτέλης, λογιώτατον δε Θεόφραστον. Άντισσα δ' έφεξης έστι τω Σιγρίω πόλις, έγουσα λιμένα επειτα Μήθυμνα εντεύθεν δ' ην Αρίων δ επί τῷ δελφίνι μυθευόμενος ύπο των περί Ηρόδοτον είς Ταίναρον σωθήναι, καταποντωθείς ύπο των ληστών ούτος μέν ούν κιθαοφοδός. καὶ Τέρπανδρον δὲ τῆς αὐτῆς μουσικῆς τεγνίτην γεγονέναι φασί καὶ τῆς αὐτῆς νήσου, τὸν πρώτον ἀντὶ τῆς τετραγόρδου λύρας έπταγόρδο γρησάμενον καθάπερ καὶ έν τοῖς αναφερομένοις έπεσιν είς αὐτὸν λέγεται.

σοὶ δ' ήμεῖς τετράγηρυν ἀποστρέψαντες ἀοιδήν. έπτατόνφ φόρμιγγι νέους κελαδήσομεν υμνους. καὶ Έλλάνικος δὲ Λέσβιος συγγραφεύς καὶ Καλλίας ὁ τὴν Σαπφώ καὶ τὸν Άλκαῖον έξηγησάμενος.

5. Κατά δὲ τὸν πορθμὸν τὸν μεταξύ τῆς Ασίας καὶ τῆς Λέσβου νησία έστὶ περὶ είκοσιν, ώς δὲ Τιμοσθένης φησί, τετταράκοντα καλούνται δ' Εκατόννησοι συνθέτως, ώς Πελοπόννησος, κατά έθος τι τοῦ Ν γράμματος πλεονάζοντος εν τοῖς τοιούτοις, ώς Μυόννησος καὶ Προκόννησος λέγεται καὶ Άλόννησος, ώστε Έκατόννησοί είσιν, οδον Απολλωνόννησοι Εκατος γὰρ ὁ ἀπόλλων παρὰ πᾶσαν γὰρ δὴ τὴν παραλίαν ταύτην ὁ Απόλλων έκτετίμηται μέγοι Τενέδου, Σμινθεύς η Κιλλαΐος καλούμενος η Γουνεύς η τινα άλλην επωνυμίαν έχων. πλησίον δε τούτων έστι και ή Πορδοσελήνη, πόλιν όμώνυμον έχουσα

C. 619 ἐν αὐτῆ· καὶ πρὸ τῆς πόλεως ταύτης ἄλλη νῆσος *πόλις* μείζων αὐτῆς ὁμώνυμος ἔρημος, ἱερὸν ἄγιον ἔχουσα Ἀπόλλωνος.

Α. 920 6. Τὰς δὲ δυσφημίας τῶν ὀνομάτων φεύγοντές τινες ἐνταῦθα μὲν Ποροσελήνην δεῖν λέγειν φασί, τὸ δ' Ἀσπόρδηνον ὅρος τὸ περὶ Πέργαμον, τραχὺ καὶ λυπρὸν ὅν, Ἀσπόρηνον, καὶ τὸ ἱερὸν τὸ ἐνταῦθα τῆς Μητρὸς τῶν θεῶν Ἀσπορηνῆς. τί οὖν φήσομεν τὴν Πόρδαλιν καὶ τὸν Σαπέρδην καὶ τὸν Περδίκκαν καὶ τὸ Σιμωνίδου

σὺν πορδακοῖσιν ἐκπεσόντες εἴμασιν ἀντὶ τοῦ διαβρόχοις, καὶ ἐν τῆ ἀρχαία που κωμφδία πορδακὸν τὸ χωρίον,

τὸ λιμνάζον. διέχει δ' ή Λέσβος τὸ ἴσον ἀπὸ τῆς Τενέδου καὶ Λήμνου καὶ Χίου σχεδόν τι τῶν πεντακοσίων ἐνδοτέρω σταδίων.

CAPUT III.

1. Τοιαύτης δε της πρός τους Τρωας οἰκειότητος ύπαρχούσης τοῖς τε Λελεξι καὶ τοῖς Κίλιξι, ζητοῦσιν αἰτίαν, δι' ην οὐ συγκαταλέγονται καὶ οὖτοι ἐν τῷ καταλόγφ. εἰκὸς δε διὰ τὴν τῶν ήγεμόνων διαφθορὰν καὶ τὴν τῶν πόλεων ἐκπόρθησιν ὀλίγους ὑπολειφθέντας τοὺς Κίλικας ὑπὸ τῷ Εκτορι τάττεσθαι· ὅ τε γὰρ Ἡετίων καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ λέγονται πρὸ τοῦ καταλόγου διαφθαρηναι·

ήτοι μεν πατέρ' αμον απέκτανε δίος Αχιλλεύς, έκ δε πόλιν πέρσεν Κιλίκων,

Θήβην ὑψίπυλον.

οι δέ μοι έπτα κασίγνητοι έσαν έν μεγάροισιν,

οί μέν πάντες ἰφ κίον ηματι Άιδος είσω.

πάντας γὰο κατέπεφνε ποδάρκης δῖος ἀχιλλεύς. ώς δ' αὖτως καὶ οἱ ὑπὸ Μύνητι τούς τε ἡγεμόνας ἀποβεβλήκασι καὶ τὴν πόλιν

καδ' δὲ Μύνητ' ἔβαλε καὶ Ἐπίστροφον, πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος. τοὺς δὲ Αέλεγας τοῖς μὲν ἀγῶσι παρόντας ποιεῖ, ὅταν † δὲ ¹ οὖτω λέγη·

^{1.} de vid. delendum.

ποὸς μεν άλος Κᾶρες καὶ Παίονες άγκυλότοξοι καὶ Λελεγες καὶ Καύκωνες·

καὶ πάλιν.

Σάτνιον ούτασε δουρί

Οίνοπίδην, δν ἄρα νύμφη τέκε Νηὶς ἀμύμων Οίνοπι βουκολέοντι παρ' ὄνθας Σατνιόεντος.

ου γαρ ούτως έξελελοίπεσαν τελέως, ωστε μη και καθ' αυτούς A. 921 έχειν τι σύστημα, ατε του βασιλέως αυτων έτι περιόντος,

Άλτεω, δς Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ανάσσει, καὶ τῆς πόλεως οὐ τελέως ἠφανισμένης ἐπιφέρει γὰρ

Πήδασον αἰπήεσσαν ἔχων ἐπὶ Σατνιόεντι.
ἐν μέντοι τῷ καταλόγῷ παραλέλοιπεν αὐτούς, οὐχ ἱκανὸν ἡγού- C. 620
μενος τὸ σύστημα, ὥστ' ἐν καταλόγῷ τάττεσθαι, ἢ καὶ ὑπὸ
τῷ Ἐκτορι καὶ τούτους συγκαταλέγων, οὖτως ὅντας οἰκείους.
ὁ γὰρ Δυκάων ῷησίν, ἀδελφὸς ὧν Ἐκτορος.

μινυνθάδιον δέ με μήτης

γείνατο Λαοθόη, θυγάτης Άλταο γέροντος, Άλτεω, δε Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει. ταῦτα μὲν οὖν τοιαύτην τινὰ ἔχει τὴν εἰκοτολογίαν.

2. Εἰκοτολογεῖν δ' ἐστί, κἂν εἴ τις τὸν ἀκριβῆ ζητεῖ κατὰ τὸν ποιητὴν ὅρον, μέχρι τίνος οἱ Κίλικες διέτεινον καὶ οἱ Πελασγοὶ καὶ ἔτι οἱ μεταξὺ τούτων Κήτειοι λεγόμενοι οἱ ὑπὸ τῷ Εὐρυπύλῳ. περὶ μὲν οὖν τῶν Κιλίκων καὶ τῶν ὑπ' Εὐρυπύλῳ τὰ ἐνόντα εἴρηται, καὶ διότι † τὰ ¹ περὶ τὸν Κάικον μάλιστα περατοῦνται. τοὺς δὲ Πελασγοὺς εὕλογον τούτοις ἐφεξῆς τιθέναι ἔκ τε τῶν ὑφ' ὑμήρου λεγομένων καὶ ἐκ τῆς ἄλλης ἱστορίας. ὁ μὲν γὰρ οὕτω φησίν'

Ίππόθοος δ' ἄγε φύλα Πελασγών έγχεσιμώρων, τών, οἱ Λάρισαν ἐριβώλακα ναιετάασκον· τών ἦρχ' Ἱππόθοός τε Πύλαιός τ' ὄζος Άρηος, υἶε δύο Λήθοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο.

έξ ων πληθός τε εμφαίνει άξιόλογον το των Πελασγων (οὐ γὰρ φῦλον, άλλὰ φῦλα έφη) καὶ τὴν οἴκησιν ἐν Λαρίση φράζει. πολλαὶ μὲν οὖν αὶ Λάρισαι, δεῖ δὲ των ἐγγύς τινα δέξασθαι,

^{1.} fort. lgd. διότι κατά τὰ κτλ

μάλιστα δ' αν την περί Κύμην ύπολάβοι τις όρθως: τριών γαρ οὐσῶν, ή μεν καθ' Αμαξιτον έν όψει τελέως έστι τῷ Ἰλίφ, καὶ έγγὺς σφόδρα έν διακοσίοις που σταδίοις, ωστ' οὐκ αν λέγοιτο πιθανώς ὁ Ιππόθοος πεσείν ἐν τῷ ὑπὲρ Πατρόκλου άγῶνι

τῆλ' ἀπὸ Λαρίσης,

ταύτης γε, άλλὰ μᾶλλον τῆς περὶ Κύμην γίλιοι γάρ που στάδιοι μεταξύ τρίτη δ' έστὶ Λάρισα, κώμη τῆς Ἐφεσίας ἐν τῷ Καϋστρίφ πεδίφ, ήν φασι πόλιν ὑπάρξαι πρότερον, ἔχουσαν καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος Λαρισηνοῦ, πλησιάζουσαν τῷ Τμώλφ μᾶλλον ἢ τῆ Ἐφέσφ ταύτης γὰρ έκατὸν καὶ ὀγδοήκοντα διέγει σταδίους, ωστε ύπὸ τοῖς Μήοσιν αν τις τάττοι ταύτην.

- Α. 922 Έφεσιοι δ' αὐξηθέντες υστερον πολλήν της των Μηόνων, ους νῦν Αυδούς φαμεν, ἀπετέμοντο, ώστ' οὐδ' αυτη αν ή των Πελασγών Λάρισα είη, άλλ' έκείνη μάλλον. καὶ γὰρ τῆς μὲν έν τη Καϋστριανή Λαρίσης οὐδὲν ἔγομεν τεκμήριον ἰσγυρόν, ώς ην ήδη τότε οὐδὲ γὰρ τῆς Ἐφέσου. τῆς δὲ περὶ τὴν Κύμην C. 621 μαρτύριον έστι πάσα ή Αιολική ιστορία, μικρον υστερον τών
- Τρωικών γενομένη.
 - 3. Φασὶ γὰρ τοὺς ἐκ τοῦ Φρικίου τοῦ ὑπὲρ Θερμοπυλών Λοχρικού όρους όρμηθέντας κατάραι μέν είς τον τόπον, όπου νῦν ἡ Κύμη ἐστί, καταλαβόντας δὲ τοὺς Πελασγοὺς κεκακωμένους ύπὸ τοῦ Τρωικοῦ πολέμου, κατέγοντας δ' ὅμως ἔτι τὴν Αάρισαν διέγουσαν της Κύμης όσον έβδομήχοντα σταδίους, έπιτειχίσαι αὐτοῖς τὸ νῦν ἔτι λεγόμενον Νέον τεῖγος ἀπὸ τριάκοντα σταδίων της Λαρίσης, έλόντας δέ κτίσαι την Κύμην και τους περιγενομένους ανθρώπους έκεῖσε ανοικίσαι από δε του Δοκρικού όρους τήν τε Κύμην Φρικωνίδα καλούσιν, όμοίως δέ καὶ τὴν Λάρισαν Ερήμη δ' Εστὶ νῦν. ὅτι δ' οἱ Πελασγοὶ μέγα ην έθνος, καὶ έκ της άλλης ἱστορίας ούτως έκμαρτυρεῖσθαί φασι. Μενεκράτης γουν ό Έλαϊτης έν τοῖς περί κτίσεων φησί την παραλίαν την νῦν Ἰωνικην πᾶσαν, ἀπὸ Μυκάλης ἀρξαμένην, ὑπὸ Πελασγών οἰκεῖσθαι πρότερον καὶ τὰς πλησίον νήσους. Λέσβιοι δ' ὑπὸ Πυλαίφ τετάγθαι λέγουσι σφας, τῷ ύπὸ τοῦ ποιητοῦ λεγομένω *τῷ* τῶν Πελασγῶν ἄργοντι, ἀφ' ού και τὸ παρ' αὐτοῖς ὅρος ἔτι Πύλαιον καλεῖσθαι. και Χῖοι

δε οίκιστας έαυτων Πελασγούς φασι τους έκ της Θετταλίας. πολύπλανον δε και ταχύ τὸ έθνος προς απαναστάσεις, ηὐξήθη τε έπὶ πολύ καὶ άθρόαν έλαβε την έκλειψιν, καὶ μάλιστα κατά την των Αιολέων και των Ιώνων περαίωσιν είς την Agiar.

- 4. Ίδιον δέ τι τοῖς Λαρισαίοις συνέβη τοῖς τε Καϋστριανοῖς καὶ τοῖς Φρικωνεῦσι καὶ τρίτοις τοῖς ἐν Θετταλία. ἄπαν. τες γάρ ποταμόχωστον την γώραν έσγον οἱ μὲν ὑπὸ τοῦ Καΰστρου, οἱ δ' ὑπὸ τοῦ Ερμου, οἱ δ' ὑπὸ τοῦ Πηνειοῦ, ἐν δὲ τῆ Φρικωνίδι Λαρίση τετιμήσθαι λέγεται Πίασος, ον φασιν άρνοντα Πελασγών έρασθηναι της θυγατρός Λαρίσης, βιασάμενον δ' αὐτὴν τίσαι τῆς υβρεως δίκην: έγκύψαντα γὰρ εἰς πίθον οίνου καταμαθούσαν των σκελών λαβομένην έξαραι καὶ καθείναι αὐτὸν είς τὸν πίθον. τὰ μὲν οὖν ἀργαῖα τοιαῦτα. Α. 923
- 5. Ταῖς δὲ νῦν Αἰολικαῖς πόλεσιν ἔτι καὶ τὰς Αἰγὰς προσληπτέον καὶ τὴν Τῆμνον, ὅθεν ἦν Ἐρμαγόρας ὁ τὰς ἡητορικὰς τέγνας συγγράψας. ίδρυνται δ' αί πόλεις αύται κατά την όρεινην την ύπερχειμένην της τε Κυμαίας και της Φωκαέων και Σμυρναίων γης, παρ' ην ό Έρμος ρεῖ. οὐκ ἄπωθεν δὲ τούτων τῶν πόλεων οὐδ' ή Μαγνησία ἐστὶν ή ὑπὸ Σιπύλω, ἐλευθέρα πόλις ὑπὸ Ρωμαίων κεκριμένη. καὶ ταύτην δ' ἐκάκωσαν οἱ νεωστὶ γενόμετοι σεισμοί. είς δε ταναρτία τα έπι τον Καικον νεύοντα C. 622 άπὸ Λαρίσης μὲν διαβάντι τὸν Ερμον εἰς Κύμην έβδομήκοντα στάδιοι, έντεῦθεν δ' είς Μύριναν τετταράκοντα στάδιοι, τὸ δ' ίσον έντεῦθεν είς Γρύνιον, κάκεῖθεν είς Έλαίαν ώς δ' Άρτεμίδωρος, από της Κύμης είσιν Άδαι, είτ' ακρα μετά τετταράκοντα σταδίους, ην καλούσιν Τόραν, η ποιούσα τον κόλπον τὸν Ἐλαϊτικόν, πρὸς τὴν ἀπεναντίον ἄκραν Αρματούντα. τοῦ μεν ούν στόματος το πλάτος περί ογδοήκοντα σταδίους έστίν, έγκολπίζοντι δε Μύρινα εν εξήκοντα σταδίοις, Αίολίς πόλις έγουσα λιμένα, είτ' Αχαιών λιμήν, οπου οί βωμοί των δώδεκα θεων, είτα πολίγνιον Μυριναίων Γρύνιον καὶ ἱερον Απόλλωνος καὶ μαντείον άργαίον καὶ νεώς πολυτελής λίθου λευκού, στάδιοι δ' έπ' αὐτὴν τετταράκοντα: εἶθ' ἑβδομήκοντα εἰς Ἐλαίαν, λιμένα έγουσαν καὶ ναύσταθμον τῶν Ατταλικῶν βασιλέων, Μενεσθέως κτίσμα καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Αθηναίων τῶν συστρατευ-

. σάντων ἐπὶ Ἰλιον. τὰ δ' έξῆς εἴρηται τὰ περὶ Πιτάνην καὶ Αταρνέα καὶ τάλλα τὰ ταύτη.

6. Μεγίστη δέ έστι των Αιολικών και αρίστη Κύμη και Α. 924 σχεδον μητρόπολις αυτη τε καὶ ή Λέσβος των άλλων πόλεων, περί τριάκοντά που τον άριθμόν, ων εκλελοίπασιν ούκ όλίγαι. σκώπτεται δ' είς αναισθησίαν ή Κύμη κατά τοιαύτην τινά, ως φασιν ένιοι, δόξαν, ότι τριακοσίοις έτεσιν υστερον της πτίσεως απέδοντο τοῦ λιμένος τὰ τέλη, πρότερον δ' οὐκ ἐκαρποῦτο τὴν πρόσοδον ταύτην ό δημος: κατέσγεν οὖν δόξα, ώς όψὲ ήσθημένων, δτι έπὶ θαλάττη πόλιν οίχοῖεν. ἔστι δὲ καὶ ἄλλος λόγος, ὅτι δανεισάμενοι γρήματα δημοσία τὰς στοὰς ὑπέθεντο, εἶτ' οὐκ αποδιδόντες κατά την ωρισμένην ημέραν είργοντο των περιπάτων. ότε μέντοι όμβρος είη, κατ' αίδω τινα κηρύττοιεν οί δανεισταί, κελεύοντες ύπὸ τὰς στοὰς ὑπέργεσθαι· τοῦ δὴ κήουκος οὖτω φθεγγομένου ,, ὑπὸ τὰς στοὰς ὑπέλθετε", ἐκπεσεῖν λόγον, ως Κυμαίων ούκ αἰσθανομένων, ως έν τοῖς ομβροις ύπο τας στοας ύπελθετέον, αν μή σημάνη τις αύτοις δια κηρύγματος. ἀνὴρ δ' ἄξιος μνήμης έχ τῆσδε τῆς πόλεως ἀναγτιλέκτως μέν έστιν Έφορος, των Ισοκράτους γνωρίμων του δήτορος, ό την ίστορίαν συγγράψας καὶ τὰ περὶ τῶν εύρημάτων: καὶ έτι πρότερος τούτου Ήσίοδος ὁ ποιητής αὐτὸς γὰρ είρηκεν, ότι ὁ πατήρ αὐτοῦ Δῖος μετώκησεν είς Βοιωτούς, Κύμην Αίολίδα προλιπών.

νάσσατο δ' άγχ' Έλικῶνος διζυρῆ ἐνὶ κώμη

Άσκοη, χεῖμα κακῆ, θέρει ἀργαλέη, οὐδέ ποτ' ἐσθλῆ.

C. 623 Όμηρος δ' οὐχ ὁμολογουμένως πολλοὶ γὰρ ἀμφισβητοῦσιν αὐτοῦ. τὸ δ' ὅνομα ἀπὸ ᾿Αμαζόνος τῆ πόλει τεθεῖσθαι, καθάπερ καὶ τῆ Μυρίνη ἀπὸ τῆς ἐν τῷ Τρωικῷ πεδίφ κειμένης ὑπὸ τῆ Βατιεία.

την ήτοι άνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν, άθάνατοι δέ τε σημα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης.

σκώπτεται δε καὶ ὁ Εφορος, διότι τῆς πατρίδος ἔργα οὐκ ἔχων φράζειν ἐν τῆ διαριθμήσει τῶν ἄλλων πράξεων, οὐ μὴν οὐδ ἀμνημόνευτον αὐτὴν είναι θέλων, οὕτως ἐπιφωνεὶ· κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν καιρὸν Κυμαῖοι τὰς ήσυχίας ἦγον. ἐπεὶ δε διεληλύθαμεν τὴν Τρωικὴν ἄμα καὶ τὴν Λίολικὴν παραλίαν, ἐφε-

ξής αν είη την μεσόγαιαν έπιδραμείν μέχρι του Ταύρου, φυλάσσοντας την αὐτην της ἐφόδου τάξιν.

CAPUT IV.

1. Έγει δέ τινα ήγεμονίαν πρός τους τόπους τούτους τὸ Πέργαμον, έπιφανής πόλις καὶ πολύν συνευτυγήσασα γρόνον τοῖς Ατταλικοῖς βασιλεῦσι καὶ δή καὶ έντεῦθεν ἀρκτέον τῆς Α. 925 έξης περιοδείας, καὶ πρώτον περὶ τών βασιλέων, ὁπόθεν ώρμήθησαν και είς α κατέστρεψαν, έν βραγέσι δηλωτέον. ην μέν δή τὸ Πέργαμον Αυσιμάγου γαζοφυλάκιου τοῦ Αγαθοκλέους. ένὸς τῶν Αλεξάνδρου διαδόγων, αὐτὴν τὴν ἄκραν τοῦ ὅρους συνοιπουμένην έγον έστι δε στροβιλοειδές το όρος είς όξεταν χορυφήν απολήγον. Επεπίστευτο δε την φυλακήν του ερύματος τούτου καὶ τῶν γρημάτων (ἦν δὲ τάλαντα ἐννακισγίλια) Φιλέταιρος, άνηρ Τιανός, θλιβίας έκ παιδός συνέβη γαρ έν τινι ταφή θέας ούσης καὶ πολλών παρόντων, ἀποληφθεϊσαν έν τῷ όχλο την κομίζουσαν τροφόν τον Φιλέταιρον έτι νήπιον συνθλιβήναι μέγρι τοσούδε, ώστε πηρωθήναι τον παίδα. ήν μέν δη εύνουγος, τραφείς δε καλώς έφανη της πίστεως ταύτης άξιος. τέως μεν ούν εύνους διέμεινε τῷ Λυσιμάγω, διενεγθείς δε πρός Αρσινόην την γυναϊκα αὐτοῦ διαβάλλουσαν αὐτὸν ἀπέστησε τὸ γωρίον καὶ πρὸς τοὺς καιροὺς ἐπολιτεύετο, ὁρῶν ἐπιτηδείους πρός νεωτερισμόν. ὅ τε γὰρ Αυσίμαγος κακοῖς οἰκείοις περιπεσών ήναγκάσθη τον νίον άνελεῖν Αγαθοκλέα, Σέλευκός τε έπελθών ὁ Νικάτωρ έκεῖνόν τε κατέλυσε καὶ αὐτὸς κατελύθη, δολοφονηθείς ύπὸ Πτολεμαίου τοῦ Κεραυνοῦ. τοιούτων δε θορύβων όντων, διεγένετο μένων επί τοῦ ερύματος ὁ εὐνοῦγος καὶ πολιτευόμενος δι' ύποσγέσεων καὶ τῆς άλλης θεραπείας αεί πρός τον ισγύοντα και έγγυς παρόντα. διετέλεσε γουν έτη είκοσι κύριος ών του φρουρίου και των χρημάτων.

2. Ήσαν δ' αὐτῷ δύο ἀδελφοί, πρεσβύτερος μεν Εὐμένης, С. 624 νεώτερος δ' Άτταλος: έκ μέν ούν του Ευμένους έγένετο όμώνυμος τῶ πατρὶ Εὐμένης, ὅσπερ καὶ διεδέξατο τὸ Πέργαμον, καὶ ην ήδη δυνάστης τῶν κύκλω γωρίων, ώστε καὶ περὶ Σάρδεις ένίκησε μάγη συμβαλών Αντίογον τον Σελεύκου. δύο δέ καὶ είκοσιν άρξας έτη τελευτά τον βίον. έκ δε Αττάλου καὶ

Αντιογίδος, της Αγαιού, γεγονώς Άτταλος διεδέξατο την άρχήν, καὶ άνηγορεύθη βασιλεύς πρώτος, νικήσας Γαλάτας μάγη Α. 926 μεγάλη. ούτος δε καὶ Ρωμαίοις κατέστη φίλος καὶ συνεπολέμησε πρός Φίλιππον μετά τοῦ Ροδίων ναυτικοῦ γηραιός δὲ έτελεύτα, βασιλεύσας έτη τρία καὶ τετταράκοντα, κατέλιπε δὲ τέτταρας νίους έξ Απολλωνίδος Κυζικηνής γυναικός, Ευμένη, Άτταλον, Φιλέταιρον, Αθήναιον. οι μεν ουν νεώτεροι διετέλεσαν ίδιωται, των δ' άλλων ό πρεσβύτερος Ευμένης έβασίλευσε. συνεπολέμησε δε ούτος Ρωμαίοις πρός τε Αντίογον τον μέγαν καὶ πρὸς Περσέα, καὶ έλαβε παρὰ τῶν Ῥωμαίων ἄπασαν τὴν ύπ' Αντιόγω την έντος τοῦ Ταύρου. πρότερον δ' ην τὰ περί Πέργαμον οὐ πολλά γωρία μέγρι τῆς θαλάττης τῆς κατά τὸν Έλαίτην κόλπον καὶ τὸν Αδραμυττηνόν. κατεσκεύασε δ' ούτος την πόλιν καὶ τὸ Νικηφόριον άλσει κατεφύτευσε, καὶ ἀναθήματα καὶ βιβλιοθήκας καὶ τὴν ἐπὶ τοσόνδε κατοικίαν τοῦ Πεογάμου την νῦν οὖσαν ἐκεῖνος προσεφιλοκάλησε · βασιλεύσας [δὲ] έτη τετταράκοντα και έννέα απέλιπεν υίω την αργήν Αττάλω, γεγονότι έκ Στρατονίκης τῆς Αριαράθου θυγατρὸς τοῦ Καππαδόκων βασιλέως. ἐπίτροπον δὲ κατέστησε καὶ τοῦ παιδὸς νέου τελέως όντος καὶ τῆς ἀργῆς τὸν ἀδελφὸν Ατταλον. Εν δε καὶ εἴκοσιν ἔτη βασιλεύσας γέρων οῦτος τελευτᾶ, κατορθώσας πολλά· καὶ γὰρ Δημήτριον τὸν Σελεύκου συγκατεπολέμησεν Αλεξάνδοω τῷ Αντιόχου καὶ συνεμάχησε Ρωμαίοις ἐπὶ τὸν Ψευδοφίλιππον, έγειρώσατο δὲ καὶ Διήγυλιν τὸν Καινών βασιλέα στρατεύσας είς την Θράκην, ανείλε δε και Προυσίαν, έπισυστήσας αὐτῷ Νικομήδη τὸν υίόν, κατέλιπε δὲ τὴν ἀρχὴν τῷ ἐπιτροπευθέντι Αττάλφ βασιλεύσας δὲ οδτος ἔτη πέντε καὶ κληθεὶς Φιλομήτωρ έτελεύτα νόσφ τὸν βίον, κατέλιπε δε κληρονόμους 'Ρωμαίους' οι δ' επαρχίαν απέδειξαν την χώ-

Α. 927 φαν, Ασίαν προσαγορεύσαντες, όμωνυμον τῆ ἢπείρφ. παραρφεὶ δ' ὁ Κάικος το Πέργαμον, διὰ τοῦ Καίκου πεδίου προσαγοφευομένου σφόδρα εὐδαίμονα γῆν διεξιών, σχεδὸν δέ τι καὶ τὴν ἀρίστην τῆς Μυσίας.

C. 625
 3. Άνδρες δ' έγένοντο έλλόγιμοι καθ' ήμᾶς Περγαμηνοὶ Μιθριδάτης τε [ό] Μηνοδότου υίὸς καὶ [τῆς] Άδοβογίωνος, [ος] τοῦ τετραρχικοῦ τῶν Γαλατῶν γένους ἦν, [ῆν] καὶ *ον*

παλλακεύσαι τῷ βασιλεί Μιθοιδάτη φασίν . όθεν καὶ τούνομα τῷ παιδὶ θέσθαι τοὺς ἐπιτηδείους, προσποιησαμένους ἐκ τοῦ βασιλέως αὐτὸν γεγονέναι. οὖτος γοῦν Καίσαρι τῷ Θεῷ γενόμενος φίλος εἰς τοσόνδε προηλθε τιμης, ωστε καὶ τετράρχης άπεδείγθη [άπὸ] τοῦ μητρφου γένους καὶ βασιλεύς ἄλλων τε καὶ τοῦ Βοσπόρου · κατελύθη δ' ὑπὸ Ασάνδρου τοῦ καὶ Φαρνάκην άνελόντος τὸν βασιλέα καὶ κατασγόντος τὸν Βόσπορον, οδτός τε δη ονόματος ηξίωται μεγάλου, και Απολλόδωρος ο όήτωρ ό τας τέγνας συγγράψας καὶ την Απολλοδώρειον αίρεσιν παραγαγών, ήτις ποτ' έστί: πολλά γάρ έπεκράτει, μείζονα δέ η καθ' ήμας έγοντα την κρίσιν, ών έστι καὶ ή Απολλοδώρειος αίρεσις καὶ ή Θεοδώρειος. μάλιστα δὲ έξῆρε τὸν Απολλόδωρον ή τοῦ Καίσαρος φιλία τοῦ Σεβαστοῦ, διδάσκαλον τῶν λόγων γενόμενον μαθητήν δ' έσγεν άξιόλογον Διονύσιον τον έπι- Α. 928 κληθέντα Αττικόν, πολίτην αὐτοῦ καὶ γὰο σοφιστής ἦν ίκανὸς καὶ συγγραφεύς καὶ λογογράφος.

- 4. Προϊόντι δ' ἀπὸ τοῦ πεδίου καὶ τῆς πόλεως ἐπὶ μὲν τὰ πρὸς ἔω μέρη πόλις ἐστὶν Ἀπολλωνία, μετεώροις ἐπικειμένη τόποις· έπὶ δὲ τὸν νότον όρεινη βάχις ἐστίν, ην ὑπερβᾶσι καὶ βαδίζουσιν έπὶ Σάρδεων πόλις έστιν έν άριστερά Θυάτειρα, κατοικία Μακεδόνων, ην Μυσών έσχάτην τινές φασιν. έν δεξιά δ' Απολλωνίς, διέγουσα Περγάμου τριακοσίους σταδίους, τοὺς δὲ ἴσους καὶ τῶν Σάρδεων, ἐπώνυμος δ' ἐστὶ τῆς Κυζικηνῆς Απολλωνίδος: είτ' έκδέγεται τὸ Ερμου πεδίον καὶ Σάρδεις: τὰ δὲ προσάρχτια τῷ Περγάμω τὰ πλεῖστα ὑπὸ Μυσῶν ἔγεται τὰ έν δεξια των Αβαειτων λεγομένων, οίς συνάπτει ή Επίκτητος μέγοι Βιθυνίας.
- 5. Αἱ δὲ Σάρδεις πόλις ἐστὶ μεγάλη, νεωτέρα μὲν τῶν Τρωικών, ἀργαία δ' ὅμως, ἄκραν ἔγουσα εὐερκῆ : βασίλειον δ' ύπηρξε των Αυδων, ους ό ποιητής καλεί Μήσνας, οί δ' υστερον Μαίονας, οἱ μὲν τοὺς αὐτοὺς τοῖς Αυδοῖς, οἱ δ' ἐτέρους άποφαίνοντες τους δ' αὐτους αμεινόν έστι λέγειν. υπέρκειται δε των Σάρδεων ό Τμώλος, εὖδαιμον όρος, εν τη άκρωρεία σκοπην έχον, εξέδραν λευκού λίθου, Περσών έργον, άφ' οδ κατοπτεύεται τὰ κύκλφ πεδία, καὶ μάλιστα τὸ Καϋστριανόν : περιοιχούσι δε Αυδοί και Μυσοί και Μακεδόνες. δεί δ' δ Πακτω-

Ī

- λὸς ἀπὸ τοῦ Τμοίλου, καταφέρων το παλαιὸν ψῆγμα χρυσοῦ C. 626 πολύ, ἀφ' οὖ τὸν Κροίσου λεγόμενον πλοῦτον καὶ τῶν προγόνων αὐτοῦ διονομασθῆναί φασι· νῦν δ' ἐκλέλοιπε τὸ ψῆγμα. καταφέρεται δ' ὁ Πακτωλὸς εἰς τὸν Έρμον, εἰς δν καὶ ὁ Τλλος ἐμβάλλει, Φρύγιος νυνὶ καλούμενος συμπεσόντες δ' οἱ τρεῖς καὶ ἄλλοι ἀσημότεροι σὺν αὐτοῖς εἰς τὴν κατὰ Φωκαίαν ἐκδιδόασι θάλατταν, ὡς Ἡρόδοτός φησιν. ἄρχεται δ' ἐκ Μυσίας ὁ Έρμος, ἐξ ὅρους ἱεροῦ τῆς Δινδυμήνης, καὶ διὰ τῆς Κατακε-
- Α. 929 καυμέτης εἰς τὴν Σαρδιατὴν φέρεται καὶ τὰ συτεχῆ πεδία,
 †ώς εἴρηται , μέχρι τῆς θαλάττης. ὑπόκειται δὲ τῆ πόλει τό τε
 Σαρδιατὸν πεδίον καὶ τὸ τοῦ Κύρου καὶ τὸ τοῦ Ερμου καὶ τὸ
 Καϋστριατόν, συτεχῆ τε ὅντα καὶ πάντων ἄριστα πεδίων. ἐν
 δὲ σταδίοις τετταράκοντα ἀπὸ τῆς πόλεως ἐστὶν ἡ Γυγαία μὲν
 ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λεγομέτη [λίμτη], Κολόη δ' ὕστερον μετονομασθεῖσα, ὅπου τὸ ἱερὸν τῆς Κολοητῆς Ἀρτέμιδος, μεγάλην
 άγιστείαν ἔχον. φασὶ δ' ἐνταῦθα χορεύειν τοὺς καλάθους κατὰ
 τὰς ἑορτάς, οὐκ οἰδ' ὅπως ποτὲ παραδοξολογοῦντες μᾶλλον ἢ
 άληθεύοντες.
 - 6. Κειμένων δ' οὖτω πως τῶν ἐπῶν πας' Ὁμήρφ Μήσσιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Αντιφος ἡγησάσθην,
 οἶε Ταλαιμένεος, τὰ Γυγαίη τέκε λίμνη,
 οᾶ καὶ Μήσνας ἦγον ὑπὸ Τμώλφ γεγαῶτας,
 προσγράφουσί τινες τοῦτο τέταρτον ἔπος·

Τμώλο ύπο νιφόεντι, "Υδης έν πίονι δήμφ. οὐδεμία δ' εύρίσκεται "Υδη έν τοῖς Αυδοῖς. οἱ δὲ καὶ τὸν Τυχίον ένθένδε ποιούσιν, ὅν φησιν ὁ ποιητής:

σκυτοτόμων όχ' ἄριστος Ύδη ἔνι. προστιθέασι δὲ καί, διότι δρυμώδης ὁ τόπος καὶ κεραυνόβολος, καὶ ὅτι ἐνταῦθα οἱ Άριμοι· καὶ γὰρ †οὕτως ²

είν Αρίμοις, όθι φασί Τυφωέος έμμεναι εύνάς έπεισφέρουσι

χώρφ ενὶ δρυόεντι, Ύδης εν πίονι δήμφ. ἄλλοι δ' εν Κιλικία, τινες δ' εν Συρία πλάττουσι τον μύθον

^{1.} vid. lgd. μέχρι της θαλάττης, ης εξοηται. 2. vid. lgd. τούτω s. τω.

τούτον, οἱ δ' ἐν Πιθηκούσσαις, οἱ καὶ τοὺς πιθήκους φασὶ παρὰ τοῖς Τυρρηνοῖς ἀρίμους καλεῖσθαι· οἱ δὲ τὰς Σάρδεις Τδην ὀνομάζουσιν, οἱ δὲ τὴν ἀκρόπολιν αὐτῆς. πιθανωτάτους δ' ὁ Σκήψιος ἡγεῖται τοὺς ἐν τῆ Κατακεκαυμένη τῆς Μυσίας τοὺς Αρίμους τιθέντας. Πίνδαρος δὲ συνοικειοῖ τοῖς ἐν τῆ Κιλικία τὰ ἐν Πιθηκούσσαις, ἄπερ ἐστὶ πρὸ τῆς Κυμαίας, καὶ Α. 930 τὰ ἐν Σικελία καὶ γὰρ τῆ Αἴτνη φησὶν ὑποκεῖσθαι τὸν Τυφῶνα·

Κιλίκιον θρέψεν πολυώνυμον ἄντρον νου γε μαν ταί θ' ύπερ Κύμας άλιερκέες όχθαι Σικελία τ' αὐτοῦ πιέζει στέρνα λαχνάεντα.

C. 627

καὶ πάλιν.

κείνφ μεν Αίτνα δεσμός ύπερφίαλος άμφίκειται.

καὶ πάλιν.

άλλ' οίος απλατον κεράιζε θεών Τυφώνα πεντηκοντακέφαλον ανάγκα Ζεύς πατήρ εν Αρίμοις ποτέ.

οί δὲ τοὺς Σύρους Ἀρίμους δέχοτται, οὖς τῶν Ἀραμαίους λέγουσι, τοὺς δὲ Κίλικας τοὺς ἐν Τροία μεταναστάντας εἰς Συρίαν ἀνφκισμένους, ἀποτεμέσθαι παρὰ τῶν Σύρων τὴν τῶν λεγομένην Κιλικίαν. Καλλισθένης δ' ἐγγὺς τοῦ Καλυκάδνου καὶ τῆς Σαρπηδόνος ἄκρας παρ' αὐτὸ τὸ Κωρύκιον ἄντρον εἶναι τοὺς Ἀρίμους, ἀφ' ὧν τὰ ἐγγὺς ὅρη λέγεσθαι Άριμα.

- 7. Περίκειται δὲ τῆ λίμτη τῆ Κολόη τὰ μτήματα τῶν βασιλέων. πρὸς δὲ ταῖς Σάρδεσίν ἐστι τὸ τοῦ Αλυάττου ἐπὶ κρηπῖδος ὑψηλῆς χῶμα μέγα, ἐργασθέν, ὡς φησιν Ἡρόδοτος, ὑπὸ τοῦ πλήθους τῆς πόλεως, οὖ τὸ πλεῖστον ἔργον αἱ παιδίσκαι συνετέλεσαν λέγει δ' ἐκεῖνος καὶ πορνεύεσθαι πάσας, τινὲς δὲ καὶ πόρτης μτῆμα λέγουσι τὸν τάφον. χειροποίητον δὲ τὴν λίμτην ἔνιοι ἱστοροῦσι τὴν Κολόην πρὸς τὰς ἐκδοχὰς τῶν πλημμυρίδων, αἶ συμβαίνουσι τῶν ποταμῶν πληρουμένων. Ὑπαιπα δὲ πόλις ἐστὶ καταβαίνουσιν ἀπὸ τοῦ Τμώλου πρὸς τὸ τοῦ Καΰστρου πεδίον.
- 8. Φησὶ δὲ Καλλισθέτης άλῶναι τὰς Σάρδεις ὑπὸ Κιμμερίων πρῶτον, εἰθ' ὑπὸ Τρηρῶν καὶ Αυκίων, ὅπερ καὶ Καλλῖ-

νον δηλούν, τὸν τῆς έλεγείας ποιητήν, ὕστατα δὲ τὴν ἐπὶ Κύρου καὶ Κροίσου γενέσθαι ἄλωσιν: λέγοντος δὲ τοῦ Καλλίνου τὴν Α. 931 ἔφοδον τῶν Κιμμερίων ἐπὶ τοὺς Ἡσιονῆας γεγονέναι, καθ' ἢν αὶ Σάρδεις ἐάλωσαν, εἰκάζουσιν οὶ περὶ τὸν Σκήψιον ἰαστὶ λέγεσθαι Ἡσιονεῖς τοὺς Ασιονεῖς · τάχα γὰρ ἡ Μηονία, φησίν, Ασία ἐλέγετο, καθ' δ καὶ Όμηρος εἴρηκεν ·

Ασίω εν λειμωνι Καυστρίου άμφὶ ρέεθρα.
ἀναληφθείσα δ' άξιολόγως υστερον διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας
ἡ πόλις καὶ οὐδεμιᾶς λειπομένη τῶν ἀστυγειτόνων, νεωστὶ ὑπὸ
σεισμῶν ἀπέβαλε πολλὴν τῆς κατοικίας. ἡ δὲ τοῦ Τιβερίου
πρόνοια, τοῦ καθ' ἡμᾶς ἡγεμόνος, καὶ ταύτην καὶ τῶν ἄλλων
συχνὰς ἀνέλαβε ταῖς εὐεργεσίαις, ὅσαι περὶ τὸν αὐτὸν καιρὸν
ἐκοινώνησαν τοῦ αὐτοῦ πάθους.

- 9. Άνδρες δ' ἀξιόλογοι γεγόνασι τοῦ αὐτοῦ γένους ΔιόδωC. 628 ροι δύο οἱ ἑήτορες, ὧν ὁ πρεσβύτερος ἐκαλεῖτο Ζωνᾶς, ἀνὴρ πολλοὺς ἀγῶνας ήγωνισμένος ὑπὲρ τῆς Ἀσίας, κατὰ δὲ τὴν Μιθριδάτου τοῦ βασιλέως ἔφοδον αἰτίαν ἐσχηκώς, ὡς ἀφιστὰς παρ' αὐτοῦ τὰς πόλεις, ἀπελύσατο τὰς διαβολὰς ἀπολογησάμενος τοῦ δὲ νεωτέρου φίλου ἡμῖν γενομένου καὶ ἱστορικὰ συγγράμματά ἐστι καὶ μέλη καὶ ἄλλα ποιήματα, τὴν ἀρχαίαν γραφὴν ἐπιφαίνοντα ἰκανῶς. Ξάνθος δὲ ὁ παλαιὸς συγγραφεὺς Λυδὸς μὲν λέγεται, εἰ δὲ ἐκ Σάρδεων, οὐκ ἴσμεν.
 - 10. Μετὰ δὲ Ανδούς εἰσιν οἱ Μυσοὶ καὶ πόλις Φιλαδελφεια σεισμῶν πλήρης. οὐ γὰρ διαλείπουσιν οἱ τοῖχοι διιστάμενοι, καὶ ἄλλοτ' ἄλλο μέρος τῆς πόλεως κακοπαθοῦν · οἰκοῦσιν οὖν ὀλίγοι διὰ τοῦτο τὴν πόλιν, οἱ δὲ πολλοὶ καταβιοῦσιν ἐν τῆ χωρα γεωργοῦντες, ἔχοντες εὐδαίμονα γῆν · ἀλλὰ καὶ τῶν
 ὀλίγων θαυμάζειν ἐστίν, ὅτι οὖτω φιλοχωροῦσιν, ἐπισφαλεῖς
 τὰς οἰκήσεις ἔχοντες · ἔτι δ' ἄν τις μᾶλλον θαυμάσειε τῶν κτισάντων αὐτήν.
- 11. Μετὰ δὲ ταῦτ' ἐστὶν ἡ Κατακεκαυμένη λεγομένη χώρα μῆκος μὲν καὶ πεντακοσίων σταδίων, πλάτος δὲ τετρακοσίων, Α. 932 εἴτε Μυσίαν χρὴ καλεῖν, εἴτε Μηονίαν (λέγεται γὰρ ἀμφοτέρως), ἄπασα ἄδενδρος πλὴν ἀμπέλου τῆς τὸν Κατακεκαυμενίτην φερούσης οἶνον, οὐδενὸς τῶν ἔλλογίμων ἀρετῆ λειπόμενον. ἔστι δὲ ἡ ἐπιφάνεια τεφρώδης τῶν πεδίων, ἡ δ' ὀρεινὴ καὶ πετρώ-

δης μέλαινα, ως αν έξ έπικαύσεως. εἰκάζουσι μεν οὖν τινες έκ κεραυνοβολιών και πρηστήρων συμβήναι τούτο, και ούκ όχνοῦσι τὰ περί τὸν Τυφώνα ένταῦθα μυθολογεῖν. δὲ καὶ Αριμοῦν τινα λέγει των τόπων τούτων βασιλέα. οὐκ εύλογον δε ύπο τοιούτων παθών την τοσαύτην γώραν έμπρησθηναι άθρόως, άλλὰ μᾶλλον ύπὸ γηγενούς πυρός, έκλιπείν δέ νῦν τὰς πηγάς δείκτυνται δὲ καὶ βόθροι τρεῖς, οθς φύσας καλούσιν, όσον τετταράχοντα άλλήλων διεστώτες σταδίους υπέρκεινται δε λόφοι τραγείς, ους είκος έκ των αναφυσηθέντων σεσωρεύσθαι μύδρων. τὸ δ' εὐάμπελον τὴν τοιαύτην ὑπάργειν γην, λάβοι τις αν καὶ ἐκ της Καταναίας της χωσθείσης τη σποδώ καὶ νῦν ἀποδιδούσης οίνον δαψιλή καὶ καλόν. ἀστεϊζόμενοι δέ τινες, είκότως πυριγενή τον Διόνυσον λέγεσθαί φασιν, έχ των τοιούτων χωρίων τεχμαιρόμενοι.

- 12. Τὰ δ' έξης ἐπὶ τὰ νότια μέρη τοῖς τόποις τούτοις ἐμπλοκάς έγει μέγρι πρός τον Ταύρον, ώστε καὶ τὰ Φρύγια καὶ τὰ Καρικὰ καὶ τὰ Λύδια καὶ ἔτι τὰ τῶν Μυσῶν δυσδιάκριτα είναι, παραπίπτοντα είς άλληλα είς δε την σύγγυσιν ταύτην С. 629 ού μικρά συλλαμβάνει τὸ τοὺς Ρωμαίους μη κατά φύλα διελεῖν αὐτούς, ἀλλὰ ἔτερον τρόπον διατάξαι τὰς διοικήσεις, ἐν αίς τὰς ἀγοραίους ποιούνται καὶ τὰς δικαιοδοσίας. ὁ μέν γε Τμώλος ίκανώς συνήκται καὶ περιγραφήν έχει μετρίαν, έν αὐτοῖς ἀφοριζόμενος τοῖς Αυδίοις μέρεσιν, ή δὲ Μεσωγίς είς τὸ άντικείμενον μέρος διατείνει μέχρι Μυκάλης, από Κελαινών άοξάμενον, ως φησι Θεόπομπος· ωστε τὰ μὲν αὐτοῦ Φρύγες κατέχουσι, τὰ πρὸς ταῖς Κελαιναῖς καὶ τῆ Απαμεία, τὰ δὲ Μυσοί και Αυδοί, τὰ δὲ Κάρες και Ίωνες. οὖτω δὲ και οί ποτα- Α. 933 μοί, καὶ μάλιστα ὁ Μαίανδρος, τὰ μὲν διορίζοντες τῶν ἐθνῶν, δι' ων δε μέσοι φερόμενοι, δύσληπτον ποιούσι τάκριβές καὶ περί των πεδίων δε των έφ' έκάτερα της τε όρεινης καί της ποταμίας ὁ αὐτὸς λόγος. οὖθ' ἡμῖν ἴσως ἐπὶ τοσὸῦτον φροντιστέον, ως αναγκαῖον χωρομετρούσιν, αλλά τοσούτον μόνον ύπογραπτέον, όσον καὶ οἱ πρὸ ἡμῶν παραδεδώκασι.
- Τῷ δὴ Καϋστριανῷ πεδίφ μεταξὺ πίπτοντι τῆς τε Μεσωγίδος καὶ τοῦ Τμώλου, συνεχές ἐστι πρὸς ἔω τὸ Κιλβιανὸν πεδίον, πολύ τε καὶ συνοικούμενον εὖ καὶ χώραν ἔχον σπου-

δαίαν είτα τὸ 'Υρκάνιον πεδίον, Περσῶν ἐπονομασάντων καὶ ἐποίκους ἀγαγόντων ἐκεῖθεν (ὁμοίως δὲ καὶ τὸ Κύρου πεδίον *δ* Πέρσαι κατωνόμασαν) είτα τὸ Πελτινὸν πεδίον, ἤδη Φρύγιον, καὶ τὸ Κιλλάνιον καὶ τὸ Ταβηνόν, ἔχον τὰς πολίχνας μιξοφρυγίους, ἐχούσας τι καὶ Πισιδικόν, ἀφ' ὧν αὐτὰ κατωνομάσθη.

- δέξασθαι δυνάμενον, βεβάθυνται δ' ἐπὶ πολύ · πρόκειται δὲ τούτου δουφάκτωμα τετράγωνον, ὅσον ἡμιπλέθρου τὴν περίμετρον · τοῦτο δὲ πλῆρές ἐστιν ὁμιχλώδους παχείας ἀχλύος, ὥστε μόγις τοῦδαφος καθορᾶν. τοῖς μὲν οὖν κύκλω πλησιάζουσι πρὸς τὸν δρύφακτον ἄλυπός ἐστιν ὁ ἀήρ, καθαρεύων ἐκείνης τῆς ἀχλύος C. 630 ἐν ταῖς νηνεμίαις · συμμένει γὰρ ἐντὸς τοῦ περιβόλου · τῷ δ' εἴσω παριόντι ζώφ θάνατος παραχρῆμα ἀπαντᾶ · ταῦροι γοῦν εἰσαγθέντες πίπτουσι καὶ ἐξέλκονται νεκροί, ἡμεῖς δὲ στρουθία

είσω παριόντι ζώφ θάνατος παραχρήμα ἀπαντὰ ταῦροι γοῦν εἰσαχθέντες πίπτουσι καὶ ἐξέλκονται νεκροί, ἡμεῖς δὲ στρουθία ἐπέμψαμεν καὶ ἔπεσεν εὐθὺς ἐκπνεύσαντα οἱ δ' ἀπόκοποι Γάλλοι παρίασιν ἀπαθεῖς, ὥστε καὶ μέχρι τοῦ στομίου πλησιάζειν καὶ ἐγκύπτειν καὶ καταδύνειν μέχρι ποσοῦ συνέχοντας ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὸ πνεῦμα εωρῶμεν γὰρ ἐκ τῆς ὅψεως ὡς ἂν πνιγώδους τινὸς πάθους ἔμφασιν, †εἴτε πάντων [τῶν] οὖτω πεπηρωμένων τοῦτο ², εἴτε μόνων τῶν περὶ τὸ ἰερόν, καὶ εἴτε θεία προνοία, καθάπερ ἐπὶ τῶν ἐνθουσιασμῶν εἰκός, εἴτε ἀντιδότοις τισὶ δυνάμεσι τούτου συμβαίνοντος. τὸ δὲ τῆς ἀπολιθώσεως καὶ ἐπὶ τῶν ἐν Λαοδικεία ποταμῶν φασι συμβαίνειν, καίπερ ὅντων ποτίμων. ἔστι δὲ καὶ πρὸς βαφὴν ἐρίων θαυμαστῶς

vid. lgd. ε'τ' ἐπὶ.
 τοῦτο vid. delendum aut collocandum post ἐερόν.

σύμμετρον τὸ κατὰ τὴν Ἱεράπολιν ὕδωρ, ὥστε τὰ ἐκ τῶν ρίζῶν βαπτόμενα ἐνάμιλλα εἶναι τοῖς ἐκ τῆς κόκκου καὶ τοῖς άλουργέσιν οὖτω δ' ἐστὶν ἄφθονον τὸ πλῆθος τοῦ ὕδατος, ὥστε ἡ πόλις μεστὴ τῶν αὐτομάτων βαλανείων ἐστί.

- 15. Μετὰ δὲ τὴν Ἱεράπολιν τὰ πέραν τοῦ Μαιάνδρου, τὰ μὲν περὶ Λαοδίκειαν καὶ Αφροδισιάδα καὶ τὰ μέχρι Καρούρων εἴρηται. τὰ δ' έξῆς ἐστι τὰ μὲν πρὸς δύσιν, ἡ τῶν Αντιοχέων πόλις τῶν ἐπὶ Μαιάνδρφ, τῆς Καρίας ἤδη· τὰ δὲ πρὸς νότον ἡ Κίβυρά ἐστιν ἡ μεγάλη καὶ ἡ Σίνδα καὶ ἡ Καβαλὶς μέχρι τοῦ Ταύρου καὶ τῆς Λυκίας. ἡ μὲν οὐν Αντιόχεια με- Α. 935 τρία πόλις ἐστὶν ἐπ' αὐτῷ κειμένη τῷ Μαιάνδρφ κατὰ τὸ πρὸς τῷ Φρυγία μέρος, ἐπέζευκται δὲ γέφυρα· χώραν δ' ἔχει πολλὴν ἐφ' ἐκάτερα τοῦ ποταμοῦ, πᾶσαν εὐδαίμονα, πλείστην δὲ φέρει τὴν καλουμένην Αντιοχικὴν ἰσχάδα, τὴν δὲ αὐτὴν καὶ τρίφυλλον ὀνομάζουσιν· εὕσειστος δὲ καὶ οὖτός ἐστιν ὁ τόπος. σοφιστὴς δὲ παρὰ τούτοις ἔνδοξος γεγένηται Διοτρέφης, οῦ διήκουσεν Ὑβρέας, ὁ καθ' ἡμᾶς γενόμενος μέγιστος ἡτωρ.
- 16. Σολύμους δ' είναί φασι τοὺς Καβαλεῖς: τῆς γοῦν Τερμησσέων ἄκρας ὁ ὑπερκείμενος λόφος καλεῖται Σόλυμος, καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ Τερμησσεῖς Σόλυμοι καλοῦνται. πλησίον δ' ἐστὶ καὶ ὁ Βελλεροφόντου χάραξ καὶ ὁ Πεισάνδρου τάφος τοῦ υἱοῦ [αὐτοῦ], πεσόντος ἐν τῆ πρὸς Σολύμους μάχη. ταῦτα δὲ καὶ τοῖς ὑπο τοῦ ποιητοῦ λεγομένοις ὁμολογεῖται: περὶ μὲν γὰρ τοῦ Βελλεροφόντου φησὶν οὖτως:

δεύτερον αὖ Σολύμοισι μαχέσσατο χυδαλίμοισι· περὶ δὲ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ·

Πείσανδρον δε οι υίον Άρης άτος πολέμοιο μαρνάμενον Σολύμοισι κατέκτανεν.

C. 631

- ή δὲ Τερμησσός ἐστι Πισιδική πόλις ή μάλιστα καὶ ἔγγιστα . ὑπερκειμένη τῆς Κιβύρας.
- 17. Λέγονται δὲ ἀπόγονοι Λυδῶν οἱ Κιβυράται τῶν κατασχόντων τὴν Καβαλίδα ὅστερον δὲ Πισιδῶν τῶν ὁμόρων † οἰκισάντων ¹ καὶ μετακτισάντων εἰς ἔτερον τόπον εὐερκέστατον ἐν κύκλφ σταδίων περὶ ἐκατόν. ηὐξήθη δὲ διὰ τὴν εὐνομίαν,

^{1.} vid. lgd. ἀνοικισάντων s. ἐποικησάντων.

καὶ αἱ κῶμαι παρεξέτειναν ἀπὸ Πισιδίας καὶ τῆς ὁμόρου Μιλυάδος ξως Αυχίας καὶ της Ροδίων περαίας προσγενομένων δὲ τριῶν πόλεων ὁμόρων, Βουβῶνος, Βαλβούρων, Οἰνοάνδων, Α. 936 τετράπολις τὸ σύστημα ἐκλήθη, μίαν ἐκάστης ψῆφον ἐγούσης, δύο δὲ τῆς Κιβύρας. ἔστελλε γὰρ αὕτη πεζῶν μὲν τρεῖς μυριάδας, ίππέας δε δισχιλίους ετύραννεῖτο δ' ἀεί, σωφρόνως δ' όμως επὶ Μοαγέτου δ' ή τυραννίς τέλος έσγε, καταλύσαντος αὐτὴν Μουρηνᾶ καὶ Δυκίοις προσορίσαντος τὰ Βάλβουρα καὶ την Βουβώνα· οὐδεν δ' ήττον εν ταῖς μεγίσταις εξετάζεται διοικήσεσι της Ασίας ή Κιβυρατική. τέτταρσι δε γλώτταις έγρωντο οἱ Κιβυράται, τῆ Πισιδικῆ, τῆ Σολύμων, τῆ Έλληνίδι, τῆ Λυδών: † δὲ 1 οὐδ' ἴγνος ἐστὶν ἐν Λυδία. ἴδιον δ' ἐστὶν ἐν Κιβύρα τὸ τὸν σίδηρον τορεύεσθαι ἡαδίως. Μιλύα δ' έστιν ή από των κατά Τερμησσόν στενών καί της είς τό έντός του Ταύρου ύπερθέσεως δι' αὐτῶν ἐπὶ Ίσινδα παρατείνουσα όρεινη μέγοι Σαγαλασσού καὶ τῆς Απαμέων χώρας.

^{1.} vid. lgd. της Δυδών δέ.

$T\Omega N \sum TPAB\Omega NO \sum \Gamma E\Omega \Gamma PA\Phi IK\Omega N$ TOY TEZZAPEZKAIAKKATOY BIBAIOY KE Φ AAAIA.

Tο τεσσαρεσκαιδέκατον περιέχει τὰς Κυκλάδας νήσους καὶ τὴν ἀντίπεραν χώραν, ἐν η Παμφυλία, Ἱσαυρία, Αυκία, Πισιδία, Κιλικία ἕως Σελευκείας τῆς Συρίας, καὶ τῆς Άσίας \dagger τῆς ἰδίως Ἰωνίας λεγομένης \dagger .

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΕΣΣΆΡΕΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

CAPUT I.

- 1. Δοιπόν δ' έστιν είπεῖν περί Ἰώνων καὶ Καρών καὶ C. 632 τῆς ἔξω τοῦ Ταύρου παραλίας, ἢν ἔχουσι Δύκιοί τε καὶ Πάμ- Α. 937 φυλοι καὶ Κίλικες οὖτω γὰρ ὰν ἔχοι τέλος ἡ πᾶσα τῆς χερρονήσου περιήγησις, ἡς ἰσθμὸν ἔφαμεν τὴν ὑπέρβασιν τὴν ἐκ τῆς Ποντικῆς θαλάττης ἐπὶ τὴν Ἰσσικήν.
- 2. Έστι δὲ τῆς Ἰωνίας ὁ μὲν περίπλους ὁ παρὰ γῆν σταδίων που τρισχιλίων τετρακοσίων τριάκοντα διὰ τοὺς κόλπους
 καὶ διὰ τὸ χερρονησίζειν ἐπὶ πλεῖον τὴν χώραν, τὸ δ' ἐπ' εὐθείας μῆκος οὐ πολύ. αὐτὸ οὖν τὸ ἐξ Ἐφέσου μέχρι Σμύρνης Α. 938
 όδὸς μέν ἐστιν ἐπ' εὐθείας τριακόσιοι εἴκοσι στάδιοι· εἰς γὰρ
 Μητρόπολιν ἐκατὸν καὶ εἴκοσι στάδιοι, οἱ λοιποὶ δὲ εἰς Σμύρναν· περίπλους δὲ μικρὸν ἀπολείπων τῶν δισχιλίων καὶ διακοσίων. ἔστι δ' οὖν ἀπὸ τοῦ Ποσειδίου τοῦ Μιλησίων καὶ τῶν

^{1.} vid. lgd. The idlas Leyoutene Iwelar.

Καρικών ὄρων μέχρι Φωκαίας καὶ τοῦ Ερμου τὸ πέρας τῆς Ἰωνικῆς παραλίας.

- 3. Ταύτης δέ φησι Φερεκύδης Μίλητον μὲν καὶ Μυοῦντα καὶ τὰ περὶ Μυκάλην καὶ Έφεσον Κᾶρας ἔχειν πρότερον, τὴν δ' έξῆς παραλίαν μέχρι Φωκαίας καὶ Χίου καὶ Σάμου ', ἦς Αγκαῖος ἦρχε, Λέλεγας ' ἐκβληθῆναι δ' ἀμφοτέρους ὑπὸ τῶν Ἰώνων, καὶ εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τῆς Καρίας ἐκπεσεῖν. ἄρξαι δέ φησιν Άνδροκλον τῆς τῶν Ἰώνων ἀποικίας, ὕστερον τῆς Αἰολικῆς, νἱὸν γνήσιον Κόδρου τοῦ Αθηνῶν βασιλέως, γενέσθαι δὲ
- C. 633 τοῦτον Ἐφέσου κτίστην διόπερ τὸ βασίλειον τῶν Ἰώνων ἐκεῖ συστῆναί φασι καὶ ἔτι νῦν οἱ ἐκ τοῦ γένους ὀνομάζονται βασιλεῖς, ἔχοντές τινας τιμάς, προεδρίαν τε ἐν ἀγῶσι καὶ πορφύραν ἐπίσημον τοῦ βασιλικοῦ γένους, σκίπωνα ἀντὶ σκήπτρου, καὶ τὰ ἱερὰ τῆς Ἐλευσινίας Δήμητρος. καὶ Μίλητον δ' ἔκτισεν Νηλεὺς ἐκ Πύλου τὸ γένος ὤν οἴ τε Μεσσήνιοι καὶ οἱ Πύλιοι συγγένειάν τινα προσποιοῦνται, καθ' ῆν καὶ Μεσσήνιον τὸν Νέστορα οἱ νεωτεροί φασι ποιηταί, καὶ τοῖς περὶ Μέλανθον τὸν Κόδρου πατέρα πολλοὺς καὶ τῶν Πυλίων συνεξᾶραί
- Α. 939 φασιν εἰς τὰς Ἀθήνας τοῦτον δὴ πάντα τὸν λαὸν μετὰ τῶν Ἰωνων κοινῆ στεῖλαι τὴν ἀποικίαν τοῦ δὲ Νηλέως ἐπὶ τῷ Ποσειδίφ βωμὸς ἴδρυμα δείκνυται. Κυδρῆλος δὲ νόθος υἰὸς Κόδρου Μυοῦντα κτίζει Ἀνδρόπομπος δὲ Αέβεδον, καταλαβόμενος τόπον τιτὰ Ἀρτιν Κολοφῶνα δ' Ανδραίμων Πύλιος, ως φησι καὶ Μίμνερμος ἐν Ναννοῖ Πριήνην δ' Αἰπυτος ὁ Νηλέως, εἰθ' ὕστερον Φιλώτας ἐκ Θηβῶν λαὸν ἀγαγών Τέω δὲ Ἀθάμας μὲν πρότερον, διόπερ Αθαμαντίδα καλεῖ αὐτὴν Ανακρέων, κατὰ δὲ τὴν Ἰωνικὴν ἀποικίαν Ναῦκλος υἰὸς Κόδρου νόθος, καὶ μετὰ τοῦτον Αποικος καὶ Δάμασος Αθηναῖοι καὶ Γέρης ἐκ Βοιωτῶν Ἐρύθρας δὲ Κνῶπος, καὶ οὐτος υὶὸς Κόδρου νόθος Φωκαίαν δ' οἱ μετὰ Φιλογένους Άθηναῖοι Κλαζομένας δὲ Πάραλος Χίον δὲ Ἐγέρτιος, σύμμικτον ἐπαγόμενος πλῆθος Σάμον δὲ Τεμβρίων, εῖθ' ὕστερον Προκλῆς.
 - 4. Αύται μεν δώδεκα Ιωνικαὶ πόλεις, προσελήφθη δε χρόνοις υστερον καὶ Σμύρνα, εἰς τὸ Ιωνικὸν ἐναγαγόντων Ἐφεσίων

^{1.} vid. lgd. Χίον καὶ Σάμον.

ήσαν γὰς αὐτοῖς σύνοικοι τὸ παλαιόν, ἡνίκα καὶ Σμύςνα ἐκαλεῖτο ἡ Ἔφεσος· καὶ Καλλῖνός που οὕτως ωνόμακεν αὐτήν, Σμυςναίους τοὺς Ἐφεσίους καλῶν ἐν τῷ πρὸς τὸν Δία λόγφ·

Σμυρναίους δ' ελέησον:

A. 940

καὶ πάλιν:

μνησαι δ' είκοτέ τοι μηρία καλά βοών

Σμύρνα δ' ην Αμαζών ή κατασχούσα την Έφεσον, ἀφ' ης τοῦνομα καὶ τοῖς ἀνθρώποις καὶ τῆ πόλει, ὡς καὶ ἀπὸ Σισύρβης Σισυρβῖταί τινες τῶν Ἐφεσίων ἐλέγοντο· καὶ τόπος δέ τις τῆς Ἐφέσου Σμύρνα ἐκαλεῖτο, ὡς δηλοῖ Ἱππῶναξ·

φαι δ' όπισθε της πόληος έν Σμύρνη μεταξύ Τρηχείης τε καὶ Λεπρης ακτης.

έκαλεῖτο γὰρ Λεπρὴ μὲν ἀκτὴ ὁ Πριῶν ὁ ὑπερκείμενος τῆς τῦν πόλεως, ἔχων μέρος τοῦ τείχους αὐτῆς τὰ γοῦν ὅπισθεν τοῦ Πριῶνος κτήματα ἔτι νυνὶ λέγεται ἐν τῆ Ὀπισθολεπρία. Τρα- C. 634 χεῖα δ' ἐκαλεῖτο ἡ περὶ τὸν Κορησσὸν παρώρειος. ἡ δὲ πόλις ἡν τὸ παλαιὸν περὶ τὸ Αθήναιον τὸ νῦν ἔξω τῆς πόλεως ὃν κατὰ τὴν καλουμένην Ὑπέλαιον, ωστε ἡ Σμύρνα ἦν κατὰ τὸ νῦν γυμνάσιον ὅπισθεν μὲν τῆς νῦν πόλεως, μεταξὺ δὲ Τρηχείης τε καὶ Λεπρῆς ἀκτῆς. ἀπελθόντες δὲ παρὰ τῶν Ἐφεσίων οἱ Σμυρναῖοι στρατεύουσιν ἐπὶ τὸν τόπον, ἐν ῷ νῦν ἐστιν ἡ Σμύρνα, Λελέγων κατεχόντων ἐκβαλόντες δ' αὐτοὺς ἔκτισαν τὴν παλαιὰν Σμύρναν, διέχουσαν τῆς νῦν περὶ εἴκοσι σταδίους. ὕστερον δὲ ὑπὸ Λἰολέων ἐκπεσόντες κατέφυγον εἰς Κολοφώνα, καὶ μετὰ τῶν ἐνθένδε ἐπιόντες τὴν σφετέραν ἀπέλαβον καθάπερ καὶ Μίμνερμος ἐν τῆ Ναννοῖ φράζει, μνησθεὶς τῆς Σμύρνης, ὅτι περιμάγητος ἀεί

ήμεῖς αἰπύ *τε* Πύλου Νηλήιον ἄστυ λιπόντες, ἱμερτὴν Ἀσίην νηυσὶν ἀφικόμεθα. ἐς δ' ἐράτην Κολοφῶνα βίην ὑπέροπλον ἔχοντες ἑζόμεθ' ἀργαλέης ὕβριος ἡγεμόνες.

A. 941

κείθεν †δ' Αστήεντος ι απορνύμενοι ποταμοῖο θεων βουλή Σμύρναν είλομεν Αἰολίδα.

^{1.} δ' Άλήεντος coni. Teschuck., δε πουσέντος s. δε στιβήντος Bergk.

- ταῦτα μὲν περὶ τούτων εφοδευτέον δὲ πάλιν τὰ καθ' ἔκαστα, τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῶν ἡγεμονικωτέρων τόπων ποιησαμένους, ἐφ' δνπερ καὶ πρῶτον αἱ κτίσεις ἐγένοντο, λέγω δὲ τῶν περὶ Μίλητον καὶ Ἐφεσον αὐται γὰρ ἄρισται πόλεις καὶ ἐνδοξόταται.
- 5. Μετὰ δὲ τὸ Ποσείδιον τὸ Μιλησίων ἔξῆς ἐστι τὸ μαντεῖον τοῦ Διδυμέως Ἀπόλλωνος τὸ ἐν Βραγχίδαις, ἀναβάντι ὅσον ὀκτωκαίδεκα σταδίους ἐνεπρήσθη δ' ὑπὸ Ξέρξου, καθάπερ καὶ τὰ ἄλλα ἱερὰ πλὴν τοῦ ἐν Ἐφέσφ οι δὲ Βραγχίδαι τοὺς θησαυροὺς τοῦ θεοῦ παραδόντες τῷ Πέρση φεύγοντι συναπῆραν, τοῦ μὴ τῖσαι δίκας τῆς ἱεροσυλίας καὶ τῆς προδοσίας. ὕστερον δ' οἱ Μιλήσιοι μέγιστον νεὰν τῶν πάντων κατεσκεύασαν, διέμεινε δὲ χωρὶς ὀροφῆς διὰ τὸ μέγεθος κώμης γοῦν κατοικίαν ὁ τοῦ σηκοῦ περίβολος δέδεκται καὶ ἄλσος ἐντός τε καὶ ἐκτὸς πολυτελές αλλοι δὲ σηκοὶ τὸ μαντεῖον καὶ τὰ ἱερὰ συνέχουσιν ἐνταῦθα δὲ μυθεύεται τὰ περὶ τὸν Βράγχον καὶ τὸν ἔρωτα τοῦ Ἀπόλλωνος κεκόσμηται δ' ἀναθήμασι τῶν πολλὴ ὀδός ἐστιν, οὐδὲ πλοῦς.
- 6. Φησὶ δ' Έφορος τὸ πρῶτον κτίσμα εἶναι Κρητικόν, ὑπὲρ τῆς θαλάττης τετειχισμένον, ὅπου νῦν ἡ πάλαι Μίλητός ἐστι, Σαρπηδόνος ἐκ Μιλήτου τῆς Κρητικῆς ἀγαγόντος οἰκήτο-
- C. 635 ρας καὶ θεμένου τοὔνομα τῆ πόλει τῆς ἔκεῖ πόλεως ἐπώνυμον, κατεχόντων πρότερον Λελέγων τὸν τόπον τοὺς δὲ περὶ Νηλέα ἔστερον τὴν νῦν τειχίσαι πόλιν. ἔχει δὲ τέτταρας λιμένας ἡ νῦν, ὧν ἕνα καὶ στόλφ ἱκανόν. πολλὰ δὲ τῆς πόλεως ἔργα ταύτης, μέγιστον δὲ τὸ πλῆθος τῶν ἀποικιῶν ὅ τε γὰρ Εὔξεινος πόντος ὑπὸ τούτων συνφκισται πᾶς καὶ ἡ Προποντὶς καὶ ἄλλοι πλείους τόποι. ἀναξιμένης γοῦν ὁ Λαμψακηνὸς οὕτω φησίν, ὅτι καὶ Ἰκαρον τὴν νῆσον καὶ Λέρον Μιλήσιοι συνφκισαν καὶ περὶ Ἑλλήσποντον ἐν μὲν τῆ χερρονήσφ Λίμνας, ἐν δὲ τῆ ἀριά ἄβυδον, ἄρισβαν, Παισόν ἐν δὲ τῆ Κυζικηνῶν νήσφ ἀρτάκην, Κύζικον ἐν δὲ τῆ μεσογαία τῆς Τρωάδος
- Α. 942 Σκήψιν· ήμετς δ' έν τοτς καθ' εκαστα λέγομεν καὶ τὰς ἄλλας τὰς ὑπὸ τούτου παραλελειμμένας. Οῦλιον δ' Απόλλωνα καλοῦσί τινα καὶ Μιλήσιοι καὶ Δήλιοι, οἶον ὑγιαστικὸν καὶ παιωνικόν· τὸ γὰρ οὖλειν ὑγιαίνειν, ἀφ' οὖ καὶ τὸ οὐλὴ καὶ τὸ

οὖλέ τε καὶ μέγα χαῖφε·
ἰατικὸς γὰφ ὁ Ἀπόλλων· καὶ ἡ Ἀφτεμις ἀπὸ τοῦ ἀφτεμέας
ποιεῖν· καὶ ὁ Ἡλιος δὲ καὶ ἡ Σελήνη συνοικειοῦνται τούτοις,
ὅτι τῆς περὶ τοὺς ἀέρας εὐκρασίας αἴτιοι· καὶ τὰ λοιμικὰ δὲ
πάθη καὶ τοὺς αὐτομάτους θανάτους τούτοις ἀνάπτουσι τοῖς
θεοῖς.

- 7. Άνδρες δ' ἄξιοι μνήμης ἐγένοντο ἐν τῆ Μιλήτφ Θαλῆς τε, εἶς τῶν ἑπτὰ σοφῶν, ὁ πρῶτος φυσιολογίας ἄρξας ἐν τοῖς Ελλησι καὶ μαθηματικῆς, καὶ ὁ τούτου μαθητὴς Ἀναξίμανδρος καὶ ὁ τούτου πάλιν Ἀναξιμένης, ἔτι δ' Ἐκαταῖος ὁ τὴν ἱστορίαν συντάξας, καθ' ἡμᾶς δὲ Αἰσχίνης ὁ ὑήτωρ, δς ἐν φυγῆ διετέλεσε, παρρησιασάμενος πέρα τοῦ μετρίου πρὸς Πομπήιον Μάγνον. ἠτύχησε δ' ἡ πόλις, ἀποκλείσασα Ἀλέξανδρον καὶ βία ληφθεῖσα, καθάπερ καὶ Αλικαρνασός: ἔτι δὲ πρότερον ὑπὸ Περσῶν καί φησί γε Καλλισθένης, ὑπ' Ἀθηναίων χιλίαις δραχμαῖς ζημιωθῆναι Φρύνιχον τὸν τραγικόν, διότι δρᾶμα ἐποίησε Μιλήτου ἄλωσιν ὑπὸ Δαρείου. πρόκειται δ' ἡ Λάδη νῆσος πλησίον καὶ τὰ περὶ τὰς Τραγαίας νησία, ὑφόρμους ἔχοντα λησταῖς.
- 8. Έξης δ' έστιν ό Λατμικός κόλπος, έν φ Ἡράκλεια ἡ ὑπὸ Λάτμφ λεγομένη, πολίχνιον υφορμον ἔχον ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Λάτμος όμωνύμως τῷ ὑπερκειμένφ ὅρει, ὅπερ Ἐκαταῖος μὲν ἐμφαίνει τὸ αὐτὸ εἰναι νομίζων τῷ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ Φθειρῶν ὅρει λεγομένφ (ὑπὲρ γὰρ τῆς Λάτμου φησὶ τὸ Φθειρῶν ὅρος κεῖσθαι), τινὲς δὲ τὸ Γρίον φασίν, ὡς ἂν παράλλη- Α. 943 λον τῷ Λάτμφ ἀνῆκον ἀπὸ τῆς Μιλησίας πρὸς ἕω διὰ τῆς C. 636 Καρίας μέχρι Εὐρώμου καὶ Χαλκητόρων ὑπέρκειται δὲ ταύτης ἐν ὑψει '. μικρὸν δ' ἄπωθεν διαβάντι ποταμίσκον πρὸς τῷ Λάτμφ δείκνυται τάφος Ἐνδυμίωνος ἔν τινι σπηλαίφ εἰτα ἀφ' Ἡρακλείας ἐπὶ Πύρραν πολίχνην πλοῦς ἑκατόν που σταδίων.
- 9. Μικρον δε πλέον το ἀπο Μιλήτου είς Ήρακλείαν εγκολπίζοντι, εύθυπλοία δ' είς Πύρραν έκ Μιλήτου τριάκοντα τοσαύτην έχει μακροπορίαν ο παρά γῆν πλούς. ἀνάγκη δ' ἐπὶ

^{1.} vid. lgd. èv öwen

των ενδόξων τόπων ύπομένειν το περισκελές τῆς τοιαύτης γεωγραφίας.

- 10. Έχ δὲ Πύρρας ἐπὶ τὴν ἐκβολὴν τοῦ Μαιάνδρου πεντή-κοντα: τεναγώδης δ' ὁ τόπος καὶ ἐλώδης: ἀναπλεύσαντι δ' ὑπηρετικοῖς σκάφεσι τριάκοντα σταδίους πόλις Μυοῦς, μία τῶν Ἰάδων τῶν δώδεκα, ἢ νῦν δι' ὀλιγανδρίαν Μιλησίοις συμπεπόλισται. ταύτην ὅψον λέγεται Θεμιστοκλεῖ δοῦναι Ξέρξης, ἄρτον δὲ Μαγνησίαν, οἶνον δὲ Λάμψακον.
- 11. Ενθεν έν σταδίοις τέτταρσι κώμη Καρική Θυμβρία, παρ' ήν ἄορνόν έστι σπήλαιον (ερόν, Χαρώνιον λεγόμενον, όλεθρίους έχον ἀποφοράς. ὑπέρκειται δὲ Μαγνησία ή πρὸς Μαιάνδρφ, Μαγνήτων ἀποικία τῶν ἐν Θετταλία καὶ Κρητῶν, περὶ ἡς αὐτίκα ἐροῦμεν.
- 12. Μετὰ δὲ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Μαιάνδρου ὁ κατὰ Πριήνην ἐστὶν αἰγιαλός ὑπὲρ αὐτοῦ δ' ἡ Πριήνη καὶ Μυκάλη τὸ ὅρος, εὖθηρον καὶ εὖδενδρον. ἐπίκειται δὲ τῷ Σαμία καὶ ποιεῖ πρὸς αὐτὴν ἐπέκεινα τῆς Τρωγιλίου καλουμένης ἄκρας ὅσον ἐπταστάδιον πορθμόν. λέγεται δ' ὑπό τινων ἡ Πριήνη Κάδμη, ἐπειδὴ Φιλώτας ὁ ἐπικτίσας αὐτὴν Βοιώτιος ὑπῆρχεν ἐκ Πριήνης δ' ἢν Βίας, εἶς τῶν ἑπτὰ σοφῶν, περὶ οῦ φησιν οὕτως Ἱππῶναξ:

καὶ δικάσσασθαι Βίαντος τοῦ Πριηνέως κρέσσων.

- 13. Τῆς δὲ Τρωγιλίου πρόκειται νησίον ὁμώνυμον ἐντεῦθεν δὲ τὸ ἐγγυτάτω δίαρμά ἐστιν ἐπὶ Σούνιον σταδίων χιλίων
 ἔξακοσίων, κατ' ἀρχὰς μὲν Σάμον ἐν δεξιᾳ ἔχοντι καὶ Ἰκαρίαν
 καὶ Κορσίας, τοὺς δὲ Μελαντίους σκοπέλους ἔξ εὐωνύμων, τὸ
 Α. 944 λοιπὸν δὲ διὰ μέσων τῶν Κυκλάδων νήσων. καὶ αὐτὴ δ' ἡ
- Α. 544 λοιπον δε δια μεσων των Κυκλασων νησων. και αυτη ο η Τρωγίλιος ἄκρα πρόπους τις τῆς Μυκάλης ἐστί. τῆ Μυκάλη δ' ὅρος ἄλλο πρόσκειται τῆς Ἐφεσίας Πακτύης καὶ ἡ Μεσωγὶς δὲ εἰς αὐτὴν καταστρέφει.
- 14. Απὸ δὲ τῆς Τρωγιλίου στάδιοι τετταράκοντα εἰς τὴν Σάμον βλέπει δὲ πρὸς νότον καὶ αὐτὴ καὶ ὁ λιμήν, ἔχων ναύC. 637 σταθμον. ἔστι δ' αὐτῆς ἐν ἐπιπέδφ τὸ πλέον, ὑπὸ τῆς θαλάττης κλυζόμενον, μέρος δέ τι καὶ εἰς τὸ ὅρος ἀνέχει τὸ ὑπερκείμενον. ἐν δεξιᾳ μὲν οὖν προσπλέουσι πρὸς τὴν πόλιν ἐστὶ τὸ Ποσείδιον, ἄκρα ἡ ποιοῦσα πρὸς τὴν Μυκάλην τὸν ἐπταστάδιον πορθμόν, ἔχει δὲ νεών Ποσειδῶνος πρόκειται δ' αὐ-

τοι νησίδιον ή Ναρθηκίς ἐπ' ἀριστερῷ δὲ τὸ προάστειον τὸ πρὸς τῷ Ἡραίῳ καὶ ὁ Ἰμβρασος ποταμὸς καὶ τὸ Ἡραῖον, ἀρχαῖον ἱερὸν καὶ νεὼς μέγας, ὅς νῦν πινακοθήκη ἐστί· χωρὶς δὲ τοῦ πλήθους τῶν ἐνταῦθα κειμένων πινάκων ἄλλαι πινακοθῆκαι καὶ ναἱσκοι τινές εἰσι πλήρεις τῶν ἀρχαίων τεχνῶν: τό τε ὕπαιθρον ὁμοίως μεστὸν ἀνδριάντων ἐστὶ τῶν ἀρίστων: ὧν τρία Μύρωνος ἔργα κολοσσικὰ ἰδρυμένα ἐπὶ μιᾶς βάσεως, ἃ ἦρε μὲν Αντώνιος, ἀνέθηκε δὲ πάλιν ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ εἰς τὴν αὐτὴν βάσιν τὰ δύο, τὴν Αθηνᾶν καὶ τὸν Ἡρακλέα, τὸν δὲ Δία εἰς τὸ Καπετώλιον μετήνεγκε, κατασκευάσας αὐτῷ ναϊσκον.

- 15. Περίπλους δ' έστὶ τῆς Σαμίων νήσου σταδίων έξακοσίων. εκαλείτο δε Παρθενία πρότερον οἰκούντων Καρών, είτα Άνθεμοῦς, είτα Μελάμφυλος, είτα Σάμος, είτ' ἀπό τινος ἐπιγωρίου ήρωος, είτ' έξ Ίθάκης καὶ Κεφαλληνίας ἀποικίσαντος. καλείται μεν οθν καὶ ἄκρα τις Άμπελος βλέπουσά πως πρὸς τὸ τῆς Ἰκαρίας Δρέπανον, ἀλλὰ καὶ τὸ ὅρος ἄπαν, ὅ ποιεῖ την ολην νησον όρεινην, όμωνύμως λέγεται έστι δ' ούχ εύοινος, καίπερ εὐοινουσῶν τῶν κύκλω νήσων, καὶ τῆς ἡπείρου σχεδόν τι της προσεγούς πάσης τους άρίστους έχφερούσης οίνους: †οίον Α. 945 Χίου καὶ Λέσβου καὶ Κῶ 1. καὶ μὴν καὶ ὁ Ἐφέσιος καὶ Μη-. τροπολίτης άγαθοί, η τε Μεσωγίς καὶ ὁ Τμῶλος καὶ ἡ Κατακεκαυμένη και Κνίδος και Σμύρνα και άλλοι ασημότεροι τόποι διαφόρως γρηστοινούσιν η πρός απόλαυσιν η πρός διαίτας ίατρικάς. περί μεν οίνους οὐ πάνυ εὐτυγεῖ Σάμος, τὰ δ' ἄλλα εὐδαίμων, ώς δηλον έχ τε τοῦ περιμάγητον γενέσθαι καὶ ἐκ τοῦ τοὺς ἐπαινοῦντας μὴ ὀκνεῖν ἐφαρμόττειν αὐτῆ τὴν λέγουσα παροιμίαν, ὅτι φέρει καὶ ὀρνίθων γάλα, καθάπερ που καὶ Μένανδρος έφη. τοῦτο δὲ καὶ τῶν τυραννίδων αἴτιον αὐτῆ κατέστη, καὶ τῆς πρὸς Αθηναίους ἔχθρας.
- 16. Αἱ μὲν οὖν τυραννίδες ἦκμασαν κατὰ Πολυκράτη μάλιστα καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Συλοσῶντα· ἦν δ' ὁ μὲν καὶ τύχη καὶ δυνάμει λαμπρός, ὥστε καὶ θαλαττοκρατῆσαι· τῆς δ' εὐτυχίας αὐτοῦ σημεῖον τιθέασιν, ὅτι ῥίψαντος εἰς τὴν θάλατ- C. 638

^{1.} Verba οἶον - Κω vid. collocanda post νήσων.

ταν ἐπίτηδες τὸν δακτύλιον λίθου καὶ γλύμματος πολυτελοῦς, ἀτήνεγκε μικρὸν ὕστερον τῶν άλιέων τις τὸν καταπιόντα ἰχθὺν , αὐτόν ἀνατμηθέντος δ' εὐρέθη ὁ δακτύλιος πυθόμενον δὲ τοῦτο τὸν Αἰγυπτίων βασιλέα φασὶ μαντικῶς πως ἀποφθέγξασθαι, ὡς ἐν βραχεῖ καταστρέψει τὸν βίον εἰς οὐκ εὐτυχὲς τέλος ὁ τοσοῦτον ἐξηρμένος ταῖς εὐπραγίαις καὶ δὴ καὶ συμβῆναι τοῦτο ληφθέντα γὰρ ἐξ ἀπάτης ὑπὸ τοῦ σατράπου τῶν Περσῶν κρεμασθῆναι. τούτφ συνεβίωσεν Ανακρέων ὁ μελοποιός καὶ δὴ καὶ πᾶσα ἡ ποίησις πλήρης ἐστὶ τῆς περὶ αὐτοῦ μτήμης. ἐπὶ τούτου δὲ καὶ Πυθαγόραν ἱστοροῦσι ἰδόντα φυομέθην τὴν τυραννίδα ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν καὶ ἀπελθεῖν εἰς Αἴγυπτον καὶ Βαβυλῶνα φιλομαθείας χάριν ἐπανιόντα δ' ἐκεῖθεν, ὁρῶντα ἔτι συμμένουσαν τὴν τυραννίδα, πλεύσαντα εἰς Ἰταλίαν ἐκεῖ διατελέσαι τὸν βίον. περὶ Πολυκράτους μὲν ταῦτα.

17. Συλοσων δ' ἀπελείφθη μεν ίδιωτης ύπο τοῦ ἀδελφοῦ, Δαρείφ δὲ τῷ Τστάσπεω χαρισάμενος ἐσθῆτα, ῆς ἐπεθύμησεν ἐκεῖνος φοροῦντα ἰδων, οὖπω δ' ἐβασίλευε τότε, βασιλεύσαντος ἀντέλαβε δωρον τὴν τυραννίδα. πικρῶς δ' ἤρξεν, ώστε καὶ ἐλειπάνδρησεν ἡ πόλις κάκεῖθεν ἐκπεσεῖν συνέβη τὴν παροιμίαν ἔκητι Συλοσῶντος εὐρυγωρίη.

Α. 946 18. Αθηναῖοι δὲ πρότερον μὲν πέμψαντες στρατηγὸν Περικλέα καὶ σὺν αὐτῷ Σοφοκλέα τὸν ποιητὴν πολιορκία κακῶς διέθηκαν ἀπειθοῦντας τοὺς Σαμίους, ὕστερον δὲ καὶ κληρούχους ἔπεμψαν δισχιλίους ἐξ ἐαυτῶν, ὧν ἦν καὶ Νεοκλῆς, ὁ Ἐπικούρου τοῦ φιλοσόφου πατήρ, γραμματοδιδάσκαλος, ὧς φασικαὶ δὴ καὶ τραφῆναί φασιν ἐνθάδε καὶ ἐν Τέφ, καὶ ἐφηβεῦσαι Αθήνησι γενέσθαι δ΄ αὐτῷ συνέφηβον Μένανδρον τὸν κωμικόν Σάμιος δ΄ ἦν καὶ Κρεώφυλος, ὅν φασι δεξάμενον ξενία ποτὲ Όμηρον, λαβεῖν δῶρον τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ ποιήματος, ὁ καλοῦσιν Οἰχαλίας ἄλωσιν. Καλλίμαχος δὲ τοὐναντίον ἐμφαίνει δι' ἐπιγράμματός τινος, ὡς ἐκείνου μὲν ποιήσαντος, λεγομένου δ' Όμήρου διὰ τὴν λεγομένην ξενίαν

τοῦ Σαμίου πόνος εἰμί, δόμφ ποτὲ θεῖον Ομηρον δεξαμένου κλαίω δ' Εύρυτον, ὅσσ' ἔπαθεν, καὶ ξανθὴν Ἰόλειαν 'Όμήρειον δὲ καλεῦμαι γράμμα Κρεωφύλφ, Ζεῦ φίλε, τοῦτο μέγα.

τινές δὲ διδάσκαλον Όμήρου τοῦτόν φασιν, οἱ δ' οὐ τοῦτον, С. 639 άλλ' Αριστέαν τὸν Προκοννήσιον.

19. Παράκειται δὲ τῆ Σάμφ νῆσος Ἰκαρία, ἀφ' ἦς τὸ Ἰκάοιον πέλαγος. αύτη δ' ἐπώνυμός ἐστιν Ἰκάρου, παιδὸς τοῦ Δαιδάλου, ον φασι τῷ πατρὶ κοινωνήσαντα τῆς φυγῆς, ἡνίκα άμφότεροι πτερωθέντες άπηραν έκ Κρήτης, πεσείν ένθάδε, μή κρατήσαντα του δρόμου : μετεωρισθέντι γάρ πρός τον ήλιον έπὶ πλέον περιρουήναι τὰ πτερά, τακέντος τοῦ κηροῦ, τριακοσίων δ' έστι την περίμετρον σταδίων ή νήσος απασα και άλίμενος, πλην ύφορμων, ών ο κάλλιστος Ίστοι λέγονται άκρα δ' έστιν άνατείνουσα πρός ζέφυρον. έστι δε και Αρτέμιδος ίερόν, καλούμενον Ταυροπόλιον, έν τῆ νήσφ καὶ πολισμάτιον Οἰνόη, καὶ άλλο Δράκανον, ὁμώνυμον τῆ ἄκρα, ἐφ' ἡ ἴδουται, Α. 947 πρόσορμον έγον· ή δὲ ἄκρα διέγει τῆς Σαμίων ἄκρας, τῆς Κανθαρίου καλουμένης, δηδοήκοντα σταδίους, όπερ έστιν έλάγιστον δίαρμα τὸ μεταξύ. νυνὶ μέντοι λειπανδροῦσαν Σάμιοι νέμονται τὰ πολλά βοσκημάτων γάριν.

20. Μετά δὲ τὸν Σάμιον πορθμὸν τὸν πρὸς Μυκάλη πλέουσιν είς Έφεσον έν δεξιά έστιν ή Έφεσίων παραλία : μέρος δέ τι έγουσιν αύτης καὶ οἱ Σάμιοι. πρώτον δ' ἐστὶν ἐν τῆ παραλία τὸ Πανιώνιον, τρισὶ σταδίοις ὑπερχείμενον τῆς θαλάττης, όπου τὰ Πανιώνια, ποινή πανήγυρις τῶν Ἰώνων, συντελείται τῶ Έλικωνίω Ποσειδώνι καὶ θυσία: ἱερώνται δὲ Πριηνεῖς. είρηται δε περί αὐτῶν ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς. εἶτα Νεάπολις, ή πρότερον μέν ην Έφεσίων, νῦν δὲ Σαμίων, διαλλαξαμένων πρός τὸ Μαραθήσιον, τὸ ἐγγυτέρω πρὸς τὸ ἀπωτέρω. είτα Πύγελα πολίχνιον, ίερον έχον Αρτέμιδος Μουνυχίας, ίδουμα Αγαμέμνονος, οἰκούμενον ὑπὸ μέρους τῶν ἐκείνου λαῶν. πυγαλγέας γάρ τινας και γενέσθαι και κληθήναι, κάμνοντας δ' ύπὸ τοῦ πάθους καταμείναι, καὶ τυγείν οἰκείου τοῦδε τοῦ ὀνόματος τον τόπον. είτα λιμήν Πάνορμος καλούμενος, έγων ίερον τῆς Ἐφεσίας Αρτέμιδος είθ' ή πόλις. ἐν δὲ τῆ αὐτῆ παραλία μικρον ύπερ της θαλάττης έστι και ή Όρτυγία, διαπρεπές άλσος παντοδαπής ύλης, κυπαρίττου δὲ τῆς πλείστης. διαρρεί δὲ Α. 948 ό Κέγγριος ποταμός, ού φασι νίψασθαι την Αητώ μετά τάς ώδιτας. ένταῦθα γὰρ μυθεύουσι τὴν λοχείαν καὶ τὴν τροφὸν

- την Όρτυγίαν καὶ τὸ ἄδυτον, ἐν ῷ ἡ λοχεία, καὶ την πλησίον ἐλαίαν, ἡ πρῶτον ἐπαναπαύσασθαί φασι την θεὸν ἀπολυθεῖσαν C. 640 τῶν ἀδίνων. ὑπέρκειται δὲ τοῦ ἄλσους ὅρος ὁ Σολμισσός, ὅπου στάντας φασὶ τοὺς Κουρῆτας τῷ ψόφῳ τῶν ὅπλων ἐκπλῆξαι την Ἡραν ζηλοτύπως ἐφεδρεύουσαν, καὶ λαθεῖν συμπράξαντας τὴν λοχείαν τῆ Αητοῖ. ὅντων δ' ἐν τῷ τόπῳ πλειόνων ναῶν, τῶν μὲν ἀρχαίων, τῶν δ' ὕστερον γενομένων, ἐν μὲν τοῖς ἀρχαίοις ἀρχαϊά ἐστι ξόανα, ἐν δὲ τοῖς ὕστερον Σκόπα ἔργα· ἡ μὲν Αητὰ σκῆπτρον ἔχουσα, ἡ δ' Όρτυγία παρέστηκεν ἐκατέρᾳ τῆ χειρὶ παιδίον ἔχουσα. πανήγυρις δ' ἐνταῦθα συντελεῖται κατ' ἔτος, ἐθει δέ τινι οἱ νέοι φιλοκαλοῦσι, μάλιστα περὶ τὰς ἐνταῦθα εὐωχίας λαμπρυνόμενοι· τότε δὲ καὶ τῶν Κουρήτων ἀρχεῖον συνάγει συμπόσια, καί τινας μυστικάς θυσίας ἐπιτελεῖ.
 - 21. Την δε πόλιν φχουν μεν Καρές τε καὶ Λέλεγες, ἐκβαλων δ' ὁ Ανδροκλος τοὺς πλείστους φκισεν ἐκ τῶν συνελθύντων αὐτῷ περὶ τὸ Αθήναιον καὶ την Υπέλαιον, προσπεριλαβων καὶ τῆς περὶ τὸν Κορησσὸν παρωρείας. μέχρι μὲν δὴ
 τῶν κατὰ Κροῖσον οὕτως φκεῖτο, ὕστερον δ' ἀπὸ τῆς παρωρείου καταβάντες, περὶ τὸ νῦν ἱερὸν φκησαν μέχρι Αλεξάνδρου.
 Λυσίμαχος δὲ τὴν νῦν πόλιν τειχίσας, ἀηδῶς τῶν ἀνθρώπων
 μεθισταμένων, τηρήσας καταρράκτην ὅμβρον συνήργησε καὶ αὐτὸς καὶ τοὺς ὁινούχους ἐνέφραξεν, ῶστε κατακλύσαι τὴν πόλιν
 οἱ δὲ μετέστησαν ἄσμενοι. ἐκάλεσε δ' Αρσινόην ἀπὸ τῆς γυναικὸς τὴν πόλιν, ἐπεκράτησε μέντοι τὸ ἀρχαῖον ὅνομα. ἦν δὲ
 γερουσία καταγραφομένη, τούτοις δὲ συνήεσαν οἱ ἐπίκλητοι καλούμενοι καὶ διφκουν πάντα.
- Α. 949 22. Τον δὲ νεών τῆς Αρτέμιδος πρῶτος μὲν Χερσίφρων ἠρχιτεκτόνησεν, εἰτ' ἄλλος ἐποίησε μείζω· ὡς δὲ τοῦτον Ἡρόστρατός τις ἐνέπρησεν, ἄλλον ἀμείνω κατεσκεύασαν συνενέγκαντες τὸν τῶν γυναικῶν κόσμον καὶ τὰς ἰδίας οὐσίας, διαθέμενοι δὲ καὶ τοὺς προτέρους κίονας· τούτων δὲ μαρτύριά ἐστι τὰ γενηθέντα τότε ψηφίσματα, ἄπερ ἀγνοοῦντά φησιν ὁ Αρτεμίδωρος τὸν Ταυρομενίτην Τίμαιον, καὶ ἄλλως βάσκανον ὅντα καὶ συκοφάντην (διὸ καὶ Ἐπιτίμαιον κληθῆναι), λέγειν, ὡς ἐκ τῶν Περσικῶν παρακαταθηκῶν ἐποιήσαντο τοῦ ἱεροῦ τῆν ἐπισκευήν· οὖτε δὲ ὑπάρξαι παρακαταθήκας τότε, εἴ τε ὑπῆρξαν,

συνεμπεποήσθαι τω ναώ: μετά δὲ τὴν ἔμπρησιν τῆς ὀροφής ήφανισμένης, εν ύπαίθρω τῷ σηκῷ τίνα αν έθελησαι παρακαταθήκην κειμένην έγειν; Άλέξανδρον δή τοῖς Έφεσίοις ύποσγέσθαι τὰ γεγονότα καὶ τὰ μέλλοντα ἀναλώματα, ἐφ' ὧ τε C. 641 την έπιγραφην αὐτὸν έγειν, τοὺς δὲ μη έθελησαι, πολύ μᾶλλον ούκ αν έθελήσαντας έξ ίεροσυλίας και αποστερήσεως σιλοδοξείν έπαινεί τε τὸν εἰπόντα τῶν Ἐφεσίων πρὸς τὸν βασιλέα, ώς οὐ πρέποι θεῷ θεοῖς ἀναθήματα κατασκευάζειν.

23. Μετά δὲ τὴν τοῦ νεώ συντέλειαν, ὅν φησιν είναι Χειροκράτους ' έργον (τοῦ δ' αὐτοῦ καὶ τὴν Αλεξανδρείας κτίσιν τον δ' αὐτὸν ὑποσγέσθαι Άλεξάνδρω τὸν Άθω διασκευάσειν εἰς αὐτόν, ώσανεὶ ἐκ πρόγου τινὸς εἰς φιάλην καταγέοντα σπονδήν, ποιήσοντα πόλεις δύο, την μεν έκ δεξιών τοῦ όρους, την δ' έν άριστερα, άπὸ δὲ τῆς ἐτέρας εἰς τὴν ἐτέραν ῥέοντα ποταμόν), μετὰ δ' οὖν τὸν νεών τὸ τῶν ἄλλων ἀναθημάτων πλῆθος εύρεσθαι τη έκτιμήσει των δημιουργών, τον δε δή βωμον είναι των Πραξιτέλους έργων απαντα σχεδόν τι πλήρη. ήμιν δ' έδείκτυτο καὶ τῶν Θράσωνός τινα, οὖπες καὶ τὸ Έκατήσιόν έστι καὶ ή † κρήνη * Πηνελόπη καὶ ή πρεσβύτις ή Εὐρύκλεια. Α. 950 ίερέας δ' εὐνούγους είγον, οθς ἐκάλουν Μεγαβύζους, καὶ άλλαχόθεν μετιόντες αξί τινας αξίους της τοιαύτης προστασίας, καὶ ήγον εν τιμή μεγάλη: συνιεράσθαι δε τούτοις εγρήν παρθένους. νυνὶ δὲ τὰ μὲν φυλάττεται τῶν νομίμων, τὰ δ' ἦττον, ἄσυλον δε μένει τὸ ίερον καὶ νῦν καὶ πρότερον: τῆς δ' ἀσυλίας τοὺς δρους άλλαγηναι συνέβη πολλάκις, Άλεξάνδρου μεν έπι στάδιον έκτείναντος, Μιθριδάτου δε τόξευμα άφέντος άπο της γωνίας τοῦ κεράμου καὶ δόξαντος ὑπερβαλέσθαι μικρά τὸ στάδιον, Αντωνίου δὲ διπλασιάσαντος τοῦτο καὶ συμπεριλαβόντος τῆ άσυλία μέρος τι της πόλεως εφάνη δε τοῦτο βλαβερον καὶ ἐπὶ τοῖς κακούργοις ποιοῦν τὴν πόλιν, ὥστ' ἠκύρωσεν ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ.

- 24. Έχει δ' ή πόλις καὶ νεώρια καὶ λιμένα βραχύστομον δ' εποίησαν οι άργιτεκτονες, συνεξαπατηθέντες τῷ κελεύσαντι

^{1.} Δεινοκράτους scripsit Coraes. 2. ×ηρίνη cod. Vatic. optimus, quod non temere spernendum.

βασιλεί. ούτος δ' ην Άτταλος ό Φιλάδελφος οίηθείς γάρ ούτος βαθύν τὸν εἴσπλουν ὁλκάσι μεγάλαις ἔσεσθαι καὶ αὐτὸν τὸν λιμένα, τεναγώδη όντα πρότερον διὰ τὰς ἐκ τοῦ Καΰστρου προσγώσεις, έαν παραβληθή χωμα τῷ στόματι, πλατεί τελέως όντι, εκέλευσε γενέσθαι τὸ γωμα. συνέβη δε τουναντίον εντός γαρ ή γοῦς εἰργομένη τεναγίζειν μαλλον ἐποίησε τὸν λιμένα σύμπαντα μέχρι τοῦ στόματος πρότερον δ' ίκανῶς αἱ πλημμυρίδες καὶ ή παλίρροια τοῦ πελάγους ἀφήρει τὴν γοῦν καὶ ἀνέσπα πρός τὸ ἐκτός. ὁ μὲν οὖν λιμὴν τοιοῦτος ἡ δὲ πόλις τῆ πρὸς τὰ ἄλλα εὐκαιρία τῶν τόπων αὖξεται καθ' ἐκάστην ἡμέραν,

- C. 642 έμπόριον οὖσα μέγιστον τῶν κατὰ τὴν Ασίαν τὴν ἐντὸς τοῦ Ταύρου.
 - 25. Άνδρες δ' άξιόλογοι γεγόνασιν έν αὐτῆ τῶν μὲν παλαιών Ήράκλειτός τε ό σκοτεινός καλούμενος καὶ Έρμόδωρος. περί ού ο αυτός ουτός φησιν. άξιον Έφεσίοις ήβηδον απάγξασθαι, οιτινες Έρμοδωρον άνδρα έωυτων ονήιστον έξέβαλον, φάντες, ήμέων μηδείς ονήιστος έστω, εί δε μή, άλλη τε καί.
- Α. 951 μετ' άλλων · δοκεῖ δ' ουτος ὁ ἀνὴρ νόμους τινὰς 'Ρωμαίοις συγγράψαι. καὶ Ίππῶναξ δ' ἐστὶν ὁ ποιητής ἐξ Ἐφέσου καὶ Παρράσιος ό ζωγράφος καὶ Απελλης, των δὲ νεωτέρων Αλέξανδρος δήτωρ ὁ Λύγνος προσαγορευθείς, δς καὶ ἐπολιτεύσατο καὶ συνέγραψεν ίστορίαν καὶ έπη κατέλιπεν, έν οίς τά τε οὐράνια διατίθεται καὶ τὰς ήπείρους γεωγραφεῖ, καθ' έκάστην έκδους ποίημα.
 - 26. Μετὰ δὲ τὴν ἐκβολὴν τοῦ Καΰστρου λίμνη ἐστὶν ἐκ τοῦ πελάγους αναγεομένη, καλείται δε Σελινουσία, καὶ εφεξής άλλη σύρρους αὐτῆ, μεγάλας ἔγουσαι προσόδους: αζ οἱ βασιλεῖς μέν, ίερας ούσας, αφείλοντο την θεόν, Ρωμαΐοι δ' απέδοσαν πάλιν δ' οἱ δημοσιώναι βιασάμενοι περιέστησαν εἰς ἐαυτοὺς τὰ τέλη, πρεσβεύσας δε ό Άρτεμίδωρος, ως φησι, τάς τε λίμτας άπέλαβε τη θεφ, καὶ την Ήρακλεωτιν άφισταμένην έξενίκησε, κριθείς εν Ρώμη . άντι δε τούτων είκονα γρυσην ανέστησεν ή πόλις εν τῷ ἱερῷ. τῆς δὲ λίμνης εν τῷ κοιλοτάτω βασιλέως έστιν ιερόν φασι δ' Αγαμέμνονος ίδρυμα.
 - 27. Είτα τὸ Γαλλήσιον όρος καὶ ή Κολοφών, πόλις Ἰωνική, καὶ τὸ πρὸ αὐτῆς άλσος τοῦ Κλαρίου Απόλλωνος, ἐν ωδ

A. 952

καὶ μαντεῖον ἦν ποτε παλαιόν. λέγεται δὲ Κάλχας ὁ μάντις μετ' Ἀμφιλόχου τοῦ Ἀμφιαράου κατὰ τὴν ἐκ Τροίας ἐπάνοδον πεζῷ δεῦρο ἀφικέσθαι, περιτυχών δ' ἐαυτοῦ κρείττονι μάντει κατὰ τὴν Κλάρον, Μόψφ τῷ Μαντοῦς τῆς Τειρεσίου θυγατρός, διὰ λύπην ἀποθανεῖν. Ἡσίοδος μὲν οὖν οὖτω πως διασκευάζει τὸν μῦθον προτεῖναι γάρ τι τοιοῦτο τῷ Μόψφ τὸν Κάλχαντα.

σανμά μ' έχει κατά θυμόν, έρινεὸς † ὅσους όλύνθους τὸν δ' ἀποκρίνασθαι.

μύριοί είσιν ἀριθμόν, ἀτὰρ μέτρον γε μέδιμνος είς δὲ περισσεύει, τὸν ἐπενθέμεν οὖ κε δύναιο.
ῶς φάτο καί σφιν ἀριθμὸς ἐτήτυμος είδετο μέτρου.
καὶ τότε δὴ Κάλγανθ' ὅπνος θανάτοιο κάλυψε.

Φερεκύδης δέ φησιν δν προβαλεῖν ἔγκυον τὸν Κάλχαντα, πό- C. 643 σους ἔχει χοίρους, τὸν δ' εἰπεῖν, ὅτι τρεῖς, ὧν ἕνα θῆλυν· ἀληθεύσαντος δ', ἀποθανεῖν ὑπὸ λύπης. οἱ δὲ τὸν μὲν Κάλχαντα προβαλεῖν τὴν ὧν φασι, τὸν δὲ ἐρινεόν, καὶ τὸν μὲν εἰπεῖν τἀληθές, τὸν δὲ μή, ἀποθανεῖν δὲ ὑπὸ λύπης καὶ κατά τι λόγιον. λέγει δ' αὐτὸ Σοφοκλῆς ἐν Ἑλένης ἀπαιτήσει, ὡς εἰμαρμένον εἴη ἀποθανεῖν, ὅταν κρείττονι ἑαυτοῦ μάντει περιτύχη οὐτος δὲ καὶ εἰς Κιλικίαν μεταφέρει τὴν ἔριν καὶ τὸν θάνατον τοῦ Κάλχαντος. τὰ μὲν παλαιὰ ποιαῦτα.

28. Έκτήσαντο δέ ποτε καὶ ναυτικὴν ἀξιόλογον δύναμιν Κολοφώνιοι καὶ ἱππικήν, ἐν ἡ τοσοῦτον διέφερον τῶν ἄλλων, ῶσθ', ὅπου ποτὲ ἐν τοῖς δυσκαταλύτοις πολέμοις τὸ ἱππικὸν τῶν Κολοφωνίων ἐπικουρήσειε, λύεσθαι τὸν πόλεμον· ἀφ' οὖ κὰὶ τὴν παροιμίαν ἐκδοθῆναι τὴν λέγουσαν, τὸν Κολοφῶνα ἐπέθηκεν, ὅταν τέλος ἐπιτεθῆ βέβαιον τῷ πράγματι. ἄνδρες δ' ἐγένοντο Κολοφώνιοι τῶν μνημονευομένων Μίμνερμος, αὐλητὴς ἄμα καὶ ποιητὴς ἐλεγείας, καὶ Ξενοφάνης ὁ φυσικός, ὁ τοὺς σίλλους ποιήσας διὰ ποιημάτων· λέγει δὲ Πίνδαρος καὶ Πολύμναστόν τινα τῶν περὶ τὴν μουσικὴν ἐλλογίμων·

φθέγμα μεν πάγκοινον έγνωκας Πολυμνάστου Κολοφωνίου ἀνδρός

καὶ Όμηρον δέ τινες έντεῦθεν είναί φασιν. εὐθυπλοία μεν οὖν

έβδομήκοντα στάδιοί εἰσιν έξ Ἐφέσου, ἐγκολπίζοντι δὲ ἑκατὸν καὶ εἵκοσι.

- 29. Μετὰ δὲ Κολοφῶνα ὅρος Κοράκιον καὶ νησίον ἱερὸν ἀρτέμιδος, εἰς ὁ διανηχομένας τίκτειν τὰς ἐλάφους πεπιστεύκασιν. εἶτα Λέβεδος, διέχουσα Κολοφῶνος ἐκατὸν καὶ εἴκοσι ἐνταῦθα τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν ἡ σύνοδος καὶ κατοικία τῶν ἐν Ἰωνία μέχρι Ἑλλησπόντου, ἐν ἡ πανήγυρίς τε καὶ ἀγῶνες κατ' ἔτος συντελοῦνται τῷ Διονύσφ. ἐν Τέφ δὲ ῷκουν πρότερον τῷ ἐφεξῆς πόλει τῶν Ἰώνων ἐμπεσούσης δὲ σχάσεως. εἰς Ἔφεσου κατέφυνου. ἀπτάλου δ' εἰς Μυύννησον
- Α. 953 στάσεως, εἰς Ἐφεσον κατέφυγον. Αττάλου δ' εἰς Μυόννησον αὐτοὺς καταστήσαντος μεταξὺ Τέω καὶ Λεβέδου, πρεσβεύονται Τήιοι δεόμενοι Ῥωμαίων, μὴ περιιδεῖν ἐπιτειχιζομένην σφίσι τὴν Μυόννησον, οἱ δὲ μετέστησαν εἰς Λέβεδον, δεξαμένων τῶν Λεβεδίων ἀσμένως διὰ τὴν κατέχουσαν αὐτοὺς ὀλιγανδρίαν. καὶ Τέως δὲ Λεβέδου διέχει ἐκατὸν εἴκοσι, μεταξὺ δὲ νῆσος Ασπίς, οἱ δ' Αρκόννησον καλοῦσι· καὶ ἡ Μυόννησος δὲ ἐφ' ὕψους χερρονησίζοντος κατοικεῖται.
- C. 644 30. Καὶ ἡ Τέως δὲ ἐπὶ χερρονήσφ ἴδρυται, λιμένα ἔχουσα· ἐνθένδ' ἐστὶν Ανακρέων ὁ μελοποιός, ἐφ' οῦ Τήιοι, τὴν πόλιν ἐκλιπόντες, εἰς Άβδηρα ἀπώκησαν, Θρακίαν πόλιν, οὐ φέροντες τὴν τῶν Περσῶν ὕβριν, ἀφ' οῦ καὶ τοῦτ' εἴρηται·

Άβδηρα, καλή Τηίων ἀποικία.
πάλιν δ' ἐπανῆλθόν τινες αὐτῶν χρόνω ὕστερον· εἴρηται δὲ καὶ περὶ Απελλικῶντος, ὅτι Τήιος ἦν κἀκεῖνος· γέγονε δὲ καὶ συγγραφεὺς Ἐκαταῖος ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως. ἔστι καὶ ἄλλος λιμὴν ὁ πρόσβορος ἀπὸ τριάκοντα σταδίων τῆς πόλεως, Γερραιίδαι.

31. Εἶτα Χαλκιδεῖς [καὶ] ὁ τῆς Χερρονήσου ἰσθμὸς τῆς Τηίων καὶ Ἐρυθραίων· ἐντὸς μὲν οὖν τοῦ ἰσθμοῦ οἰκοῦσεν οὖτοι, ἐπ' αὐτῷ δὲ τῷ ἰσθμῷ Τήιοι καὶ Κλαζομένιοι· τὸ μὲν γὰρ νότιον τοῦ ἰσθμοῦ πλευρὸν ἔχουσι Τήιοι, τοὺς Χαλκιδέας, τὸ δὲ πρόσβορον Κλαζομένιοι, καθ' ὁ συνάπτουσι τῆ Ἐρυθραία. κεῖται δ' Ὑπόκρημνος ὁ τόπος ἐπὶ τῆ ἀρχῆ τοῦ ἰσθμοῦ, ἐντὸς μὲν ἀπολαμβάνων τὴν Ἐρυθραίαν, ἐκτὸς δὲ τὴν τῶν Κλαζομενίων. ὑπέρκειται δὲ τῶν Χαλκιδέων ἄλσος καθιερωμένον Αλεξάνδρο τῷ Φιλίππου, καὶ ἀγων ὑπὸ τοῦ κοινοῦ τῶν Ἰωνων Αλεξάνδρεια καταγγέλλεται, συντελούμενος ἐνταῦθα. ἡ δ' ὑπέρ

βασις τοῦ ἰσθμοῦ τοῦ ἀπὸ τοῦ Αλεξανδρείου καὶ τῶν Χαλκιδέων μέχρι τοῦ Ὑποκρήμνου πεντήκοντά εἰσι στάδιοι, ὁ δὲ περίπλους πλείους ἢ χίλιοι. κατὰ μέσον δέ που τὸν περίπλουν αὶ Ἐρυθραί, πόλις Ἰωνική, λιμένα ἔχουσα, καὶ νησῖδας προκειμένας τέτταρας Ἰππους καλουμένας.

32. Ποίν δ' έλθεϊν έπὶ τὰς Ἐρυθράς, πρῶτον μὲν Εραι Α. 954 πολίχνιον ἐστι Τηίων εἶτα Κώρυκος, ὅρος ὑψηλόν, καὶ λιμὴν ὑπ' αὐτῷ Κασύστης καὶ ἄλλος Ἐρυθρᾶς λιμὴν καλούμενος καὶ ἐφεξῆς πλείους ἔτεροι. φασὶ δὲ τὸν παράπλουν τοῦ Κωρύκου πάντα ληστήριον ὑπάρξαι τῶν Κωρυκαίων καλουμένων, εὐρομένων τρόπον καινὸν τῆς ἐπιβουλῆς τῶν πλοίζομένων κατεσπαρμένους γὰρ ἐν τοῖς λιμέσι τοῖς καθορμιζομένοις ἐμπόροις προσφοιτᾶν καὶ ἀτακουστεῖν, τί φέροιεν καὶ ποῦ πλέοιεν, εἶτα συνελθόντας ἀναχθεῖσι τοῖς ἀνθρώποις ἐπιτίθεσθαι καὶ καθαρπάζειν ἀφ' οῦ δὴ πάντα τὸν πολυπράγμονα καὶ κατακούειν ἐπιχειροῦντα τῶν λάθρα καὶ ἐν ἀπορρήτφ διαλεγομένων Κωρυκαῖον καλοῦμεν, καὶ ἐν παροιμίς φαμέν

τοῦ δ' ἄρ' ὁ Κωρυκαῖος ήκροάζετο, ὅταν δοκῆ τις πράττειν δι' ἀπορρήτων ἢ λαλεῖν, μὴ λανθάνη δὲ διὰ τοὺς κατασκοποῦντας καὶ φιλοπευστοῦντας τὰ μὴ προσήκοντα.

33. Μετὰ δὲ Κώρυκον Άλόννησος νησίον εἶτα τὸ Άργεννον, ἄκρα τῆς Ἐρυθραίας πλησιάζουσα μάλιστα τῷ Χίων Πο- C. 645 σειδίω, ποιοῦντι πορθμὸν ὅσον ἐξήκοντα σταδίων. μεταξὺ δὲ τῶν Ἐρυθρῶν καὶ τοῦ Ὑποκρήμνου Μίμας ἐστὶν ὅρος ὑψηλόν, εὖθηρον, πολύδενδρον εἶτα κώμη Κυβελία καὶ ἄκρα Μέλαινα καλουμένη, μύλων ἔχουσα λατόμιον.

34. Έκ δ' Έρυθρῶτ Σίβυλλά ἐστιν, ἔτθους καὶ ματτικὴ γυτὴ τῶν ἀρχαίων τις κατ' Αλέξανδρον δὲ ἄλλη ἦν τὸν αὐτὸν τρόπον ματτική, καλουμένη Αθηναίς, ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως καὶ καθ' ἡμᾶς Ἡρακλείδης Ἡροφίλειος ἰατρός, συσχολαστὴς Απολλωνίου τοῦ Μυός.

35. Η δε Χίος τον μεν περίπλουν εστι σταδίων εννακο. Α. 955 σίων παρά γην φερομένφ, πόλιν δ' έχει ευλίμενον και ναύσταθμον ναυσιν ογδοήκοντα. εν δε τφ περίπλφ δεξιαν την νησον έχοντι από της πόλεως πρώτον μεν έστι το Ποσείδιον, είτα Φάναι, λιμὴν βαθύς, καὶ νεως Απόλλωνος καὶ ἄλσος φοινίκων εἶτα Νότιον, ὕφορμος αἰγιαλός εἶτα Λαΐους, καὶ οῦτος περίπλους δὲ τριακοσίων ἐξήκοντα, δν ἐπήλθομεν. εἶτα Μέλαινα ἄκρα, καθ' ἡν τὰ Ψύρα, νῆσος ἀπὸ πεντήκοντα σταδίων τῆς ἄκρας, ὑψηλή, πόλιν ὁμώνυμον ἔχουσα κύκλος δὲ τῆς νήσου τετταράκοντα στάδιοι. εἶθ' ἡ Αριουσία χώρα τραχεῖα καὶ ἀλίμένος, σταδίων ὅσον τριάκοντα, οἶνον ἄριστον φέρουσα τῶν Ἑλληνικῶν. εἶτα τὸ Πελιναῖον ὅρος ὑψηλότατον τῶν ἐν τῆ νήσω. ἔχει δ' ἡ νῆσος καὶ λατόμιον μαρμάρου λίθου. ἄνδρες δὲ Χῖοι γεγόνασιν ἐλλόγιμοι Ἰων τε ὁ τραγικὸς καὶ Θεόπομπος ὁ συγγραφεὺς καὶ Θεόκριτος ὁ σοφιστής οὖτοι δὲ καὶ ἀντεπολιτεύσαντο ἀλλήλοις. ἀμφισβητοῦσι δὲ καὶ Ὁμήρου Χῖοι, μαρτύριον μέγα τοὺς Ὁμηρίδας καλουμένους ἀπὸ τοῦ ἐκείνου γένους προχειριζόμενοι, ὧν καὶ Πίνδαρος μέμνηται:

όθεν πες καὶ Όμηςίδαι

ξαπτῶν ἐπέων τὰ πόλλ' ἀοιδοί.

έκέκτηντο δε και ναυτικόν ποτε Χιοι, και άνθήπτοντο της κατά θάλατταν άρχης και έλευθερίας. Εκ Χίου δ' ες Λέσβον νότφ τετρακόσιοί που στάδιοι.

- Α. 956 36. Ἐκ δὲ τοῦ Ὑποκρήμνου Χύτριόν ἐστι τόπος, ὅπου πρότερον ἴδρυντο Κλαζομεναί· εἶθ' ἡ νῦν πόλις, νησία ἔχουσα προκείμενα ὀκτὰ γεωργούμενα· Κλαζομένιος δ' ἦν ἀνὴρ ἐπιφανὴς Αναξαγόρας ὁ φυσικός, Αναξιμένους ὁμιλητὴς τοῦ Μιλησίου· διήκουσαν δὲ τούτου Αρχέλαος ὁ φυσικὸς καὶ Εὐριπίδης ὁ ποιητής. εἶθ' ἱερὸν Απόλλωνος καὶ θερμὰ ὕδατα καὶ ὁ Σμυρναίων κόλπος καὶ ἡ πόλις.
- C. 646 37. Έξῆς δὲ ἄλλος κόλπος, ἐν ῷ ἡ παλαιὰ Σμύρνα ἀπὸ εἴκοσι σταδίων τῆς νῦν. Λυδῶν δὲ κατασπασάντων τὴν Σμύρναν, περὶ τετρακόσια ἔτη διετέλεσεν οἰκουμένη κωμηδόν εἰτα ἀνήγειρεν αὐτὴν Αντίγονος, καὶ μετὰ ταῦτα Λυσίμαχος, καὶ νῦν ἐστι καλλίστη τῶν πασῶν, μέρος μέν τι ἔχουσα ἐπ' ὅρει τετειχισμένον, τὸ δὲ πλέον ἐν πεδίφ πρὸς τῷ λιμένι καὶ πρὸς τῷ Μητρώφ καὶ πρὸς γυμνασίφ. ἔστι δ' ἡ ἡυμοτομία διάφορος ἐπ' εὐθειῶν εἰς δύναμιν καὶ αὶ ὁδοὶ λιθόστρωτοι στοαί

τε μεγάλαι τετράγωνοι, επίπεδοί τε καὶ ὑπερῶοι Εστι δε καὶ βιβλιοθήκη καὶ το Όμήρειον, στοὰ τετράγωνος, έχουσα νεών Όμήρου καὶ ξόανον μεταποιοῦνται γὰρ καὶ οὖτοι διαφερόντως τοῦ ποιητοῦ, καὶ δὴ καὶ νόμισμά τι γαλκοῦν παρ' αὐτοῖς Όμήρειον λέγεται. ρεί δε πλησίον τοῦ τείχους ὁ Μέλης ποταμός. έστι δε πρός τη άλλη κατασκευή της πόλεως καὶ λιμήν κλειστός. Εν δ' ελάττωμα των άργιτεκτόνων ου μικρόν, ότι τας όδους στορεννύντες, υπορρύσεις ουκ έδωκαν αυταίς, άλλ' έπιπολάζει τὰ σχύβαλα, χαὶ μάλιστα ἐν τοῖς ὅμβροις ἐπαφιεμένων των αποσκευων. ένταυθα Δολοβέλλας Τρεβώνιον έκπολιορκήσας άνειλεν, ένα των δολοφονησάντων Καίσαρα τον Θεόν, καί της πόλεως παρέλυσε πολλά μέρη.

A. 957

38. Μετά δε Σμύρναν αι Λεύκαι πολίγνιον, δ απέστησεν Αριστόνικος μετά την Αττάλου του Φιλομήτορος τελευτήν, δοκών του γένους είκαι του τών βασιλέων καὶ διανοούμενος είς έαυτον ποιείσθαι την αργήν έντεύθεν μέν οδν έξέπεσεν, ήττηθείς ναυμαχία περί την Κυμαίαν ύπο Έφεσίων, είς δε την μεσόγαιαν άνιων ήθροισε διά ταγέων πλήθος άπόρων τε άνθρώπων καὶ δούλων ἐπ' ἐλευθερία κατακεκλημένων, ους Ήλιοπολίτας εκάλεσε. πρώτον μεν ούν παρεισέπεσεν είς Θυάτειρα, είτ Απολλωνίδα έσγεν, είτ άλλων έφίετο φρουρίων ού πολύν δέ διεγένετο γρόνον, άλλ' εὐθὺς αι τε πόλεις ἔπεμψαν πληθος, καὶ Νικομήδης ὁ Βιθυνὸς ἐπεκούρησε καὶ οἱ τῶν Καππαδόκων βασιλείς. Επειτα πρέσβεις Ρωμαίων πέντε ήχον, καὶ μετὰ ταῦτα στρατιά καὶ υπατος Πόπλιος Κράσσος, καὶ μετὰ ταυτα Μάρκος Περπέρνας, δς καὶ κατέλυσε τὸν πόλεμον, ζωγρία λαβών τὸν Αριστόνικον καὶ ἀναπέμψας εἰς Ρώμην. ἐκεῖνος μὲν οὖν έν τῷ δεσμωτηρίω κατέστρεψε τὸν βίον, Περπέρναν δὲ νόσος διέφθειρε, Κράσσος δε περί Λεύκας, επιθεμένων τινών, επεσεν έν μάγη. Μάνιος δ' Ακύλλιος, έπελθών υπατος μετά δέκα πρεσβευτών, διέταξε την έπαργίαν είς το νύν έτι συμμένον της πολιτείας στημα. μετά δε Λεύκας Φώκαια εν κόλπω περί С. 647 δὲ ταύτης εἰρήκαμεν ἐν τῷ περὶ Μασσαλίας λόγω. εἶθ' οἱ όροι των Ιώνων και των Αιολέων είρηται δε και περί τούτων. έν δὲ τῆ μεσογαία τῆς Ἰωνικῆς παραλίας λοιπά ἐστι τὰ

περί την όδον την έξ Εφέσου μέχρι Άντιοχείας και τοῦ Μαιάνδρου. ἔστι δὲ και τὰ χωρία ταῦτα Αυδοίς και Καρσιν ἐπίμικτα και τοῖς Έλλησι.

39. Πρώτη δ' ἐστὶν ἐξ Ἐφέσου Μαγνησία, πόλις Αἰολίς, λεγομένη δὲ ἐπὶ Μαιάνδρφ πλησίον γὰρ αὐτοῦ ἴδρυται πολὺ δὲ πλησιαίτερον ὁ Αηθαῖος, ἐμβάλλων εἰς τὸν Μαίανδρον, τὴν δ' ἀρχὴν ἔχων ἀπὸ Πακτύου τοῦ τῶν Ἐφεσίων ὅρους ἔτερος δ' ἐστὶ Αηθαῖος ὁ ἐν Γορτύνη καὶ ὁ περὶ Τρίκκην, ἐφ' ῷ ὁ Ασκληπιὸς γεννηθῆναι λέγεται, καὶ ἔτι ἐν τοῖς Ἐσπερίταις Αί-Α. 958 βυσι. κεῖται δ' ἐν πεδίφ πρὸς ὅρει καλουμένφ Θώρακι ἡ πόλις, ἐφ' ῷ σταυρωθῆναί φασι Δαφίταν τὸν γραμματικόν, λοιδορήσαντα τοὺς βασιλέας διὰ διστίγου

πορφύρεοι μώλωπες, απορρινήματα γάζης

Αυσιμάχου, Αυδών ἄρχετε καὶ Φρυγίης.
καὶ λόγιον δ' ἐκπεσεῖν αὐτῷ λέγεται, φυλάττεσθαι τὸν Θώρακα.

40. Δοκούσι δ' είναι Μάγνητες Δελφών ἀπόγονοι, τών ἐποικησάντων τὰ Δίδυμα ὅρη ἐν Θετταλία, περὶ ὧν φησιν Ἡσίοδος·

η οίη Διδύμους ίερους ναίουσα κολωνούς, Δωτίφ εν πεδίφ πολυβότρυος αντ' Αμύροιο, νίψατο Βοιβιάδος λίμνης πόδα παρθένος άδμής.

ἐνταῦθα δ' ἦν καὶ τὸ τῆς Δινδυμήνης ἱερόν, Μητρὸς θεῶν ἱεράσασθαι δ' αὐτοῦ τὴν Θεμιστοκλέους γυναῖκα, οἱ δὲ θυγατέρα παραδιδόασι νῦν δ' οὐκ ἔστι τὸ ἱερὸν διὰ τὸ τὴν πόλιν εἰς ἄλλον μετφκίσθαι τόπον ἐν δὲ τῆ νῦν πόλει τὸ τῆς Λευκοφρυήνης ἱερόν ἐστιν Αρτέμιδος, ὁ τῷ μὲν μεγέθει τοῦ ναοῦ καὶ τῷ πλήθει τῶν ἀναθημάτων λείπεται τοῦ ἐν Ἐφέσφ, τῆ δ' εὐρυθμία καὶ τῷ τέχνη τῷ περὶ τὴν κατασκευὴν τοῦ σηκοῦ πολὺ διαφέρει καὶ τῷ μεγέθει ὑπεραίρει πάντας τοὺς ἐν Ασία πλὴν δυεῖν, τοῦ ἐν Ἐφέσφ καὶ τοῦ ἐν Διδύμοις. καὶ τὸ παλαιὸν δὲ συνέβη τοῖς Μάγνησιν ὑπὸ Τρηρῶν ἄρδην ἀναιρεθῆναι, Κιμμερικοῦ ἔθνους, εὐτυχήσαντος πολὺν χρόνον †τῷ δ' ἑξῆς ἔτει Μιλησίους ι κατασχεῖν τὸν τόπον. Καλλῖνος μὲν οὖν ὡς εὐτυ

^{1.} fort. lgd. τὸ δ' ἐξῆς Ἐφεσίους (cf. Athen. XII, p. 525).

χούντων ετι των Μαγνήτων μέμνηται καὶ κατορθούντων έν τῷ πρὸς τοὺς Ἐφεσίους πολέμω, Αρχίλοχος δὲ ἤδη φαίνεται γνω-ρίζων τὴν γενομένην αὐτοῖς συμφοράν.

κλαίειν † Φάσσων, οὖ τὰ Μαγνήτων κακά ·
ἐξ οὖ καὶ τὸ νεώτερον εἶναι τοῦ Καλλίνου τεκμαίρεσθαι πάρε- C. 648 στιν. ἄλλης δέ τινος ἐφόδου τῶν Κιμμερίων μέμνηται πρεσυτέρας ὁ Καλλίνος, ἐπὰν φỹ ·

νῦν δ' ἐπὶ Κιμμερίων στρατὸς ἔρχεται ὀβριμοεργών ἐν η τὴν Σάρδεων ἄλωσιν δηλοῖ.

A. 959

41. Άνδρες δ' εγένοντο γνώριμοι Μάγνητες Ήγησίας τε δ όήτως, δς ήρξε μάλιστα του Ασιανού λεγομένου ζήλου, παραφθείρας τὸ καθεστηκὸς έθος τὸ Αττικόν, καὶ Σίμων ὁ μελοποιός, παραφθείρας καὶ αὐτὸς τὴν τῶν προτέρων μελοποιῶν άγωγήν καὶ την Σιμφδίαν είσαγαγών, καθάπερ έτι μάλλον Αυσιφδοί και Μαγφδοί, και Κλεόμαγος ὁ πύκτης, δς είς έρωτα έμπεσών κιναίδου τινός καὶ παιδίσκης ύπὸ κιναίδφ τρεφομένης απεμιμήσατο την αγωγην των παρά τοῖς κιναίδοις διαλέκτων καὶ τῆς ήθοποιίας. ἦοξε δὲ Σωτάδης μὲν πρώτος τοῦ κιναιδολογείν, έπειτα Άλέξανδρος ὁ Αίτωλός : άλλ' ούτοι μέν έν ψιλφ λόγφ, μετά μέλους δε Αυσις, καὶ έτι πρότερος τούτου ό Σίμος. Αναξήνορα δε τον κιθαρφδον έξηρε μεν και τα θέατρα, άλλ' έτι μάλιστα 1 Αντώνιος, ός γε καὶ τεττάρων πόλεων ἀπέδειξε φορολόγον, στρατιώτας αὐτῷ συστήσας. καὶ ή πατρὶς δ' ίκανῶς αὐτὸν ηὖξησε, πορφύραν ἐνδύσασα, ἱερώμενον τοῦ Σωσιπόλιδος Διός, καθάπερ καὶ ή γραπτή είκων έμφανίζει ή εν τη άγορα. έστι δε καί γαλκή είκων εν τφ θεάτρω, έπιγραφήν έχουσα.

ητοι μεν τόδε καλον ακουέμεν έστιν αοιδοῦ τοιοῦδ', οίος ὅδ' ἐστί, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδῆ.

οὐ στοχασάμενος δὲ ὁ ἐπιγράψας τὸ τελευταῖον γράμμα τοῦ δευτέρου ἔπους παρέλιπε, τοῦ πλάτους τῆς βάσεως μὴ συνεξαρκοῦντος· ώστε τῆς πόλεως ἀμαθίαν καταγινώσκειν παρέσχε διὰ τὴν ἀμφιβολίαν τὴν περὶ τὴν γραφήν, εἴτε τὴν ὀνομαστικὴν δέτοιτο πτῶσιν τῆς ἐσχάτης προσηγορίας, εἴτε τὴν δοτικήν· πολ-

^{1.} vid. lgd. ὅτι μάλιστα.

λοὶ γὰρ χωρὶς τοῦ ι γράφουσι τὰς δοτικὰς καὶ ἐκβάλλουσί γε τὸ ἔθος φυσικὴν αἰτίαν οὐκ ἔχον.

- 42. Μετά δὲ Μαγνησίαν ή ἐπὶ Τράλλεις ἐστὶν όδὸς ἐν ἀριστερά μεν την Μεσωγίδα έγουσιν, έν αὐτη δε τη όδω και έν δεξια το Μαιάνδρου πεδίον, Αυδών αμα καὶ Καρών νεμομένων καὶ Ἰώνων, Μιλησίων τε καὶ Μυουσίων, ἔτι δὲ Αἰολέων τῶν έν Μαγνησία: ὁ δ' αὐτὸς τρόπος * καὶ * τῆς τοποθεσίας καὶ μέχοι Νύσης καὶ Άντιοχείας. ίδουται δ' ή μὲν τῶν Τοαλλιανων πόλις επί τραπεζίου τινός, ακραν έγοντος έρυμνήν καὶ C. 649 τὰ κύκλο δ' ἱκανῶς εὐερκῆ: συνοικεῖται δὲ καλῶς, εί τις άλλη Α. 960 των κατά την Ασίαν, ύπο εύπορων άνθρώπων, και αεί τινες έξ αύτης είσιν οί πρωτεύοντες κατά την έπαργίαν, οθς Ασιάργας καλούσιν ών Πυθόδωρός τε ήν, ανήρ Νυσαεύς τὸ έξ άρτης, έχεισε δε μεταβεβηχώς διά την έπιφάνειαν, και έν τη πρός Πομπήιον φιλία διαπρέπων μετ' όλίγων περιεβέβλητο δε καί οὐσίαν βασιλικήν πλειόνων ή δισχιλίων ταλάντων, ήν ὑπὸ Καίσαρος τοῦ Θεοῦ πραθεῖσαν διὰ τὴν πρὸς Πομπήιον φιλίαν έξωνησάμενος ούν ήττω τοῖς παισὶ κατέλιπε τούτου δ' έστὶ θυγάτης Πυθοδωρίς, ή νῦν βασιλεύουσα ἐν τῷ Πόντῷ, περὶ ἡς είρήκαμεν. οὖτός [τε] δὴ καθ' ἡμᾶς ἤκμασε καὶ Μηνόδωρος, άνηο λόγιος καὶ άλλως σεμνός καὶ βαρύς, έχων την ίερωσύνην τοῦ Διὸς τοῦ Λαρισαίου κατεστασιάσθη δ' ὑπὸ τῶν Δομετίου τοῦ Αηνοβάρβου φίλων, καὶ ἀνείλεν αὐτὸν ἐκείνος, ὡς ἀφιστάντα τὸ ναυτικόν, πιστεύσας τοῖς ἐνδειξαμένοις. ἐγένοντο δε και φήτορες επιφανείς Διονυσοκλής τε και μετά ταῦτα Δάμασος ό Σκόμβρος. κτίσμα δέ φασιν είναι τὰς Τράλλεις Άργείων καί τινων Θρακών Τραλλίων, άφ' ών τούνομα. τυραννηθηναι δ' ολίγον συνέπεσε γρόνον την πόλιν ύπο των Κρατίππου παίδων κατά τὰ Μιθριδατικά.
 - 43. Νῦσα δ' ἴδρυται πρὸς τῆ Μεσωγίδι τὸ πλέον τῷ ὅρει προσανακεκλιμένη, ἔστι δ' ὥσπερ δίπολις· διαιρεῖ γὰρ αὐτὴν χαράδρα τις, ποιοῦσα φάραγγα, ἡς τὸ μὲν γέφυραν ἐπικειμένην ἔχει, συνάπτουσαν τὰς δύο πόλεις, τὸ δ' ἀμφιθεάτρφ κεκόσμηται, κρυπτὴν ἔχοντι τὴν ὑπόρρυσιν τῶν χαραδρωδῶν ὑδάτων· τῷ δὲ θεάτρφ δύο ἄκραι, ὧν τῆ μὲν ὑπόκειται τὸ γυμνάσιον τῶν νέων, τῆ δ' ἀγορὰ καὶ τὸ γεροντικόν· πρὸς δὲ

νότον ύποπέπτωκε τη πόλει τὸ πεδίον, καθάπες καὶ ταῖς Τράλλεσιν.

- 44. Έν δε τη όδο τη μεταξύ των Τράλλεων και της Νύσης, κώμη των Νυσαέων έστιν ούκ απωθεν της πόλεως Αγάuαχα, $\dot{\epsilon}v$ $\dot{\eta}$ τὸ Πλουτώνιον, έγον καὶ ἄλσος πολυτελ $\dot{\epsilon}$ ς καὶ νεών Πλούτωνός τε καὶ Κόρης, καὶ τὸ Χαρώνιον, αντρον ύπερκεί- Α. 961 μενον τοῦ άλσους θαυμαστόν τῆ φύσει λέγουσι γὰρ δὴ καὶ τούς νοσώδεις καὶ προσέγοντας ταῖς τῶν θεῶν τούτων θεραπείαις φοιτάν έχεισε καὶ διαιτάσθαι έν τῆ κώμη πλησίον τοῦ αντρου παρά τοῖς ἐμπείροις τῶν ἱερέων, οῗ ἐγκοιμῶνταί τε ύπερ αὐτῶν καὶ διατάττουσιν έκ τῶν ὀνείρων τὰς θεραπείας. ούτοι δ' είσὶ καὶ οἱ έγκαλοῦντες την τῶν θεῶν ἰατρείαν . ἄγουσι δὲ πολλάκις εἰς τὸ ἄντρον καὶ ἱδρύουσι μένοντας καθ' ήσυχίαν έχει, καθάπερ έν φωλεφ σιτίων γωρίς έπι πλείους ήμέρας. έστι C. 650 δ' ότε καὶ ιδίοις ένυπνίοις οἱ νοσηλευόμενοι προσέγουσι, μυσταγωγοίς δ' δμως καὶ συμβούλοις έκείνοις γρώνται, ώς αν ίερεῦσι. τοῖς δ' ἄλλοις ἄδυτός ἐστιν ὁ τόπος καὶ όλέθριος. πανήγυρις δ' έν τοῖς Αγαράκοις συντελεῖται κατ' ἔτος, καὶ τότε μάλιστα όραν έστι καὶ ἀκούειν περὶ τῶν †τοσούτων 2 τοὺς πανηγυρίζοντας τότε δε και περί την μεσημβρίαν ύπολαβόντες ταύρον οί έκ τοῦ γυμνασίου νέοι καὶ ἔφηβοι, γυμνοὶ †ἀπαληλιμμένοι 3, μετὰ σπουδης άναχομίζουσιν είς τὸ ἄντρον : άφεθείς δέ, μιχρὸν προελθών πίπτει καὶ ἔκπνους γίνεται.
- 45. Από δε τριάχοντα σταδίων της Νύσης ύπερβασι † Τμωλον τὸ όρος την Μεσωγίδα ἐπὶ τὰ πρὸς τὸν νότον μέρη 4 καλείται τόπος Δειμών, είς δν έξοδεύουσι πανηγυριούντες Νυσαεῖς τε καὶ οἱ κύκλφ πάντες οὖ πόρρω δὲ τούτου στόμιόν έστιν ίερον των αύτων θεων, δ φασι καθήκειν μέχρι των Αχαράκων. τοῦτον δὲ τὸν λειμῶνα ὀνομάζειν τὸν ποιητήν φασιν, δταν φη̈́,

Ασίφ έν λειμώνι, δεικνύντες Καϋστρίου καὶ Ασίου τινὸς ήρφον καὶ τὸν Κάυστρον πλησίον ἀπορρέοντα.

^{1.} fort. lgd. ἐπικαλοῦντες. 2. vid. lgd. νοσούντων. λίπα αληλιμμένοι. 4. fort. lgd. ύπευβασι την Μεσωγίδα έπὶ τα πρός τὸν νότον μέρη Τμώλου τοῦ ὅρους.

- Α. 962 46. Ίστοροῦσι δὲ τρεῖς ἀδελφούς, Άθυμβρόν τε καὶ Ἀθύμβραδον καὶ Ὑδρηλον, ἐλθόντας ἐκ Λακεδαίμονος, τὰς ἐπωνύμους ἐαυτῶν κτίσαι πόλεις, λειπανδρῆσαι δ' ὕστερον, ἐξ ἐκείνων δὲ συνοικισθῆναι τὴν Νῦσαν καὶ νῦν ἄθυμβρον ἀρχηγέτην νομίζουσιν οἱ Νυσαεῖς.
 - 47. Περίκειται δὲ ἀξιόλογοι κατοικίαι πέραν τοῦ Μαιάνδρου, Κοσκινία καὶ Ὀρθωσία· ἐντὸς δὲ Βρίουλα, Μάσταυρα, Αχάρακα, καὶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐν τῷ ὅρει τὰ Άρομα, † συστέλλοντες τὸ ἑῷ γράμμα¹· ὅθεν ἄριστος Μεσωγίτης οἶνος ὁ Αρομεύς.
 - 48. Ανόρες δε γεγόνασιν ενόοξοι Νυσαείς Απολλώνιός τε δ Στωικός φιλόσοφος, των Παναιτίου γνωρίμων ἄριστος, καὶ Μενεκράτης, Αριστάρχου μαθητής, καὶ Αριστόδημος, ἐκείνου υἰός, οῦ διηκούσαμεν ἡμεῖς ἐσχατόγηρω νέοι παντελώς ἐν τῆ Νύση καὶ Σώστρατος δέ, ὁ ἀδελφὸς τοῦ Αριστοδήμου, καὶ ἄλλος Αριστόδημος, ἀνεψιὸς αὐτοῦ, ὁ παιδεύσας Μάγνον Πομπήιον, ἀξιόλογοι γεγόνασι γραμματικοί ὁ δ' ἡμέτερος καὶ ἐρρητόρευε καὶ ἐν τῆ Ρόδφ, καὶ ἐν τῆ πατρίδι δύο σχολὰς συνεῖχε, πρωὶ μὲν τὴν ἡητορικήν, δείλης δὲ τὴν γραμματικὴν σχολήν ἐν δὲ τῆ Ρώμη τῶν Μάγνου παίδων ἐπιστατῶν ἠρκεῖτο τῆ γραμματικῆ σχολῆ.

CAPUT II.

1. Τὰ δὲ πέραν ἤδη τοῦ Μαιάνδρου, τὰ λειπόμενα τῆς πε-C. 651 ριοδείας, πάντ ἐστὶ Καρικά, οὐκέτι τοῖς Λυδοῖς ἐπιμεμιγμένων ἐνταῦθα τῶν Καρῶν, ἀλλ' ἤδη καθ' αὐτοὺς ὅντων, πλὴν εἴ τι Μιλήσιοι καὶ Μυούσιοι τῆς παραλίας ἀποτέτμηνται. ἀρχὴ μὲν οὖν τῆς †παραλίας ² ἐστὶν ἡ τῶν Ῥοδίων περαία πρὸς θαλάττης, τέλος δὲ τὸ Ποσείδιον τῶν Μιλησίων ἐν δὲ τῆ μεσογαία τὰ ἄκρα τοῦ Ταύρου μέχρι Μαιάνδρου. λέγουσι γὰρ ἀρχὴν εἶναι τοῦ Ταύρου τὰ ὑπερκείμενα ὅρη τῶν Χελιδονίων καλουμένων νήσων, αἴπερ ἐν μεθορίφ τῆς Παμφυλίας καὶ τῆς Λυκίας πρό-

^{1.} verba συστέλλοντες τὸ ὁῶ γράμμα videntur spuria esse. 2. vid. lgd. Καρίας.

κεινται έντεῦθεν γὰρ έξαίρεται πρὸς ύψος ὁ Ταῦρος: τὸ δ' άληθές καὶ τὴν Αυκίαν ἄπασαν όρεινὴ ὁάχις τοῦ Ταύρου διείργει πρός τὰ έχτὸς καὶ τὸ νότιον μέρος ἀπὸ τῶν Κιβυρατικῶν μέγρι τῆς περαίας τῶν Ῥοδίων. κάνταῦθα δ' ἐστὶ συνεγής όρεινή, πολύ μέντοι ταπεινοτέρα, καὶ ούκετι τοῦ Ταύρου νο- Α. 963 μίζεται, οὐδε τὰ μεν έκτὸς αὐτοῦ, τὰ δ' έντός, διὰ τὸ σποράδας είναι τὰς έξογὰς καὶ τὰς εἰσογὰς ἐπίσης †τε! πλάτος καὶ μηκος της γώρας άπάσης και μηδέν έγειν όμοιον διατειγίσματι. έστι δ' άπας μεν ό περίπλους κατακολπίζοντι σταδίων τετρακισχιλίων έννακοσίων, αὐτὸς δὲ ὁ τῆς περαίας τῶν Ροδίων έγγὺς γιλίων καὶ πεντακοσίων.

2. Άργη δε τὰ Δαίδαλα, τῆς Ροδίας γωρίον, πέρας δε τὸ καλούμενον όρος Φοίνιξ, καὶ τοῦτο τῆς Ροδίας. πρόκειται δ' Έλεούσσα νήσος διέγουσα της Ρόδου σταδίους έκατον είκοσι. μεταξύ δε πρώτον μεν από Δαιδάλων πλέουσιν επί την δύσιν έπ' εύθείας τη έκ Κιλικίας και Παμφυλίας και Αυκίας παραλία κόλπος έστιν εὐλίμενος, Γλαῦκος καλούμενος, είτα τὸ Αρτεμίσιον άχρα καὶ ἱερόν, εἶτα τὸ Δητῷον άλσος ὑπὲρ αὐτοῦ δε και της θαλάττης εν εξήκοντα σταδίοις Κάλυνδα πόλις. είτα Καύνος καὶ ποταμός πλησίον Κάλβις βαθύς, έγων είσαγωγήν, καὶ μεταξύ Πίσιλις.

3. Έγει δ' ή πόλις νεώρια και λιμένα κλειστόν υπέρκειται δὲ τῆς πόλεως ἐν τψει φρούριον Ίμβρος. τῆς δὲ γώρας εὐδαίμονος ούσης, ή πόλις του θέρους όμολογείται παρά πάντων είναι δυσάερος και του μετοπώρου δια τα καύματα και την άφθονίαν των ώραίων και δή και τὰ τοιαύτα διηγημάτια θρυλείται, ότι Στρατόνικος ὁ κιθαριστής ίδων †έπιμελως γλωρούς 2 τούς Καυνίους, τοῦτ' είναι έφη τὸ τοῦ ποιητοῦ.

οίη περ φύλλων γενεή, τοιήδε και ανδρών. μεμφομένων δέ, ώς σκώπτοιτο αὐτῷ ή πόλις ώς νοσερά, έγώ, έφη, ταύτην θαρρήσαιμ' αν λέγειν νοσεράν, όπου και οί νεκροί περιπατούσιν; απέστησαν δέ ποτε Καύνιοι των Ροδίων κρι- C. 652 θέντες δ' έπὶ τῶν Ρωμαίων ἀπελήφθησαν πάλιν καὶ ἔστι λόγος Μόλωνος κατά Καυνίων. φασί δ' αύτους όμογλώττους μέν Α. 964

^{1.} vid. lgd. είς τε. 2. fort. lgd. ὑπομέλανας καὶ χλωρούς.

είναι τοῖς Καρσίν, ἀφῖχθαι δ' ἐκ Κρήτης καὶ χρῆσθαι νόμοις ἰδίοις.

- 4. Έξης δε Φύσκος πολίχνη, λιμένα έχουσα, καὶ άλσος Αητώον εἶτα Αώρυμα, παραλία τραχεῖα, καὶ ὅρος ὑψηλότατον τῶν ταύτη ἐπ' ἄκρῳ δε φρούριον ὁμώνυμον τῷ ὅρει Φοίνιξ πρόκειται δ' ἡ Ἐλεοῦσσα νῆσος ἐν τέτρασι σταδίοις κύκλον ἔχουσα ὅσον ὀκτωστάδιον.
- 5. Ή δὲ τῶν 'Ροδίων πόλις κεῖται μὲν ἐπὶ τοῦ ἑωθινοῦ ἀκρωτηρίου, λιμέσι δὲ καὶ όδοῖς καὶ τείχεσι καὶ τῷ ἄλλη κατασκευῆ τοσοῦτον διαφέρει τῶν ἄλλων, ωστ' οὐκ ἔχομεν εἰπεῖν ἔτέραν, ἀλλ' οὐδὲ πάρισον, μή τί γε κρείττω ταύτης τῆς πόλεως. θαυμαστὴ δὲ καὶ ἡ εὐνομία καὶ ἡ ἐπιμέλεια πρός τε τὴν ἄλλην πολιτείαν καὶ τὴν περὶ τὰ ναυτικά, ἀφ' ἡς ἐθαλαττοκράτησε πολὺν χρόνον καὶ τὰ ληστήρια καθεῖλε καὶ 'Ρωμαίοις ἐγένετο φίλη καὶ τῶν βασιλέων τοῖς φιλορωμαίοις τε καὶ φιλέλλησιν ἀφ' ὧν αὐτόνομός τε διετέλεσε καὶ πολλοῖς ἀναθήμασιν ἐκοσμήθη, ὰ κεῖται τὰ μὲν πλεῖστα ἐν τῷ Διονυσίφ καὶ τῷ γυμνασίφ, ἄλλα δ' ἐν ἄλλοις τόποις. ἄριστα δὲ ὅ τε τοῦ Ἡλίου κολοσσός, ὄν φησιν ὁ ποιήσας τὸ ἰαμβεῖον, ὅτι

έπτάκις δέκα

Χάρης ἐποίει πηχέων ὁ Δίνδιος. κείται δὲ νῦν ὑπὸ σεισμοῦ πεσών, περικλασθεὶς ἀπὸ τῶν γονάτων οὐκ ἀνέστησαν δ' αὐτὸν κατά τι λόγιον. τοῦτό τε δή Α. 965 των αναθημάτων κράτιστον (των γουν έπτα θεαμάτων όμολογείται), καὶ αἱ τοῦ Πρωτογέτους γραφαί, ὅ τε Ἰάλυσος καὶ ό Σάτυρος παρεστώς στύλω, έπὶ δὲ τῷ στύλω πέρδιξ έφειστήκει· πρός δν ούτως έκεχήνεσαν, ώς ξοικεν, οί ανθρωποι, νεωστί άνακειμένου του πίνακος, ώστ' έκειτον έθαύμαζον, ό δε Σάτυρος παρεωράτο, καίτοι σφόδρα κατωρθωμένος έξέπληττον δ' έτι μαλλον οί περδικοτρόφοι, κομίζοντες τούς τιθασσούς καὶ τιθέντες καταντικού εφθέγγοντο γάρ πρός την γραφήν οί πέρδικες καὶ ωγλαγώγουν. όρων δὲ ὁ Πρωτογένης τὸ ἔργον πάρεργον γεγονός έδεήθη των του τεμένους προεστώτων έπιτρέψαι παρελθόντα έξαλεῖψαι τὸν όρνιν καὶ ἐποίησε. δημοκηδεῖς δ' είσὶν οἱ Ῥόδιοι, καίπες οὐ δημοκρατούμενοι, συνέχειν δ' ὅμως βουλόμενοι τὸ τῶν πενήτων πληθος, σιταργείται δη ὁ δημος

καὶ οἱ εὖποροι τοὺς ἐνδεεῖς ὑπολαμβάνουσιν ἔθει τινὶ πατρίφ, C. 653 λειτουργίαι τέ τινές εἰσιν † ἀψωνιαζόμενοι¹, ὥσθ᾽ ἄμα τόν τε πέντα ἔχειν τὴν διατροφὴν καὶ τὴν πόλιν τῶν χρειῶν μὴ καθυστερεῖν, καὶ μάλιστα πρὸς τὰς ναυστολίας. τῶν δὲ ναυστάθμων τινὰ καὶ κρυπτὰ ἦν καὶ ἀπόρρητα τοῖς πολλοῖς, τῷ δὲ κατοπτεύσαντι ἢ παρελθόντι εἴσω θάνατος ὥριστο ἡ ζημία. κἀνταῦθα δέ, ὥσπερ ἐν Μασσαλία καὶ Κυζίκφ, τὰ περὶ τοὺς ἀρχιτέκτονας καὶ τὰς ὀργανοποιίας καὶ θησαυροὺς ὅπλων τε καὶ τῶν ἄλλων ἐσπούδασται διαφερόντως, καὶ ἔτι γε τῶν παρ᾽ ἄλλοις μᾶλλον.

6. Δωριείς δ' εἰσίν, ὥσπερ καὶ Άλικαρνασείς καὶ Κνίδιοι καὶ Κῶοι. οἱ γὰρ Δωριεῖς οἱ τὰ Μέγαρα κτίσαντες μετὰ τὴν Κόδρὸν τελευτήν, οἱ μὲν ἔμειναν αὐτόθι, οἱ δὲ σὺν Άλθαιμένει τῷ Άργείφ τῆς εἰς Κρήτην ἀποικίας ἐκοινώνησαν, οἱ δ' εἰς τὴν Ῥόδον καὶ τὰς λεχθείσας ἀρτίως πόλεις ἐμερίσθησαν. ταῦτα δὲ νεώτερα τῶν ὑφ' Όμήρον λεγομένων ἐστί Κνίδος μὲν γὰρ καὶ Αλικαρνασὸς οὐδ' ἦν πω, Ῥόδος δ' ἦν καὶ Κῶς, ἀλλ' ἀκεῖτο ὑφ' Ἡρακλειδῶν. Τληπόλεμος μὲν οὖν ἀνδρωθεὶς

αὐτίκα πατρὸς ἐοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα ήδη γηράσκοντα, Αικύμνιον. αἰψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ' ὅγε λαὸν ἀγείρας βῆ φεύγων.

είτα φησιν.

εἰς Ῥόδον ἶξεν ἀλώμενος, τριχθὰ δὲ ῷκηθεν καταφυλαδόν. καὶ τὰς πόλεις ὀνομάζει τὰς τότε, A. 966

Λίνδον, Ίηλυσόν τε καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον, τῆς Ροδίων πόλεως οὖπω συνφκισμένης. οὐδαμοῦ δὴ ἐνταῦθα Δωριέας ὀνομάζει, ἀλλ', εἰ ἄρα Λιολέας ἐμφαίνει καὶ Βοιωτούς, εἶπερ ἐκεῖ ἡ κατοικία τοῦ Ηρακλέους καὶ τοῦ Λικυμνίου εἰ δ', ὥσπερ καὶ ἄλλοι φασίν, ἐξ Άργους καὶ Τίρυνθος ἀπῆρεν ὁ Τληπόλεμος, οὐδ' οὖτω Δωρικὴ γίνεται ἡ ἐκεῖθεν ἀποικία πρὸ γὰρ τῆς Ἡρακλειδῶν καθόδου γεγένηται. καὶ τῶν Κφων δὲ

^{1.} vid. lgd. ὀψωνιασμοῦ.

ξιφάτης και Ίερωννμος καὶ Εὖδημος. Ποσειδώνιος δ' ἐπολιτενόσατο μὲν ἐν Ῥόδφ καὶ ἐσοφίστευσεν, ἦν δ' Απαμεὺς ἐκ τῆς Α. 969 Συρίας, καθάπερ καὶ Απολλώνιος ὁ Μαλακὸς καὶ Μόλων ἢσαν γὰρ Αλαβανδεῖς, Μενεκλέους μαθηταὶ τοῦ ἡήτορος. ἐπεδήμησε δὲ πρότερον Απολλώνιος, ὀψὲ δ' ἦκεν ὁ Μόλων, καὶ ἔφη πρὸς αὐτὸν ἐκεῖνος ἀψὲ μολών, ἀντὶ τοῦ ἐλθών καὶ Πείσανδρος δ' ὁ τὴν Ἡράκλειαν γράψας ποιητὴς Ῥόδιος, καὶ Σιμμίας ὁ γραμματικὸς καὶ Αριστοκλῆς ὁ καθ' ἡμᾶς Διονύσιος δὲ ὁ Θρᾶξ καὶ Απολλώνιος ὁ τοὺς Αργοναύτας ποιήσας, Αλεξανδρεῖς μέν, ἐκαλοῦντο δὲ Ῥόδιοι. περὶ μὲν Ῥόδου ἀποχρώντως εἴρηται.

- 14. Πάλιν δὲ τῆς Καρικῆς παραλίας τῆς μετὰ τὴν 'Pόδον, ἀπὸ Ἐλεοῦντος καὶ τῶν Λωρύμων, καμπτήρ τις ἐπὶ τὰς ἄρκτους ἐστί, καὶ λοιπὸν ἐπ' εὐθείας ὁ πλοῦς μέχρι τῆς Προποντίδος, ὡς ὰν μεσημβρινήν τινα ποιῶν γραμμὴν ὅσον πεντακισχιλίων σταδίων ἢ μικρὸν ἀπολείπουσαν. ἐνταῦθα δ' ἐστὶν ἡ λοιπὴ τῆς Καρίας καὶ Ἰωνες καὶ Λίολεῖς καὶ Τροία καὶ τὰ C. 656 περὶ Κύζικον καὶ Βυζάντιον. μετὰ δ' οὖν τὰ Λώρυμα τὸ Κυνὸς σῆμά ἐστι καὶ Σύμη νῆσος.
 - 15. Είτα Κνίδος, δύο λιμένας έχουσα, ὧν τὸν ἔτερον κλειστὸν τριηρικὸν καὶ ναύσταθμον ναυοὶν εἴκοσι. πρόκειται δὲ νῆσος ἐπταστάδιός πως τὴν περίμετρον, ὑψηλή, θεατροειδής, συναπτομένη χώμασι πρὸς τὴν ἤπειρον καὶ ποιοῦσα δίπολιν τρόπον τινὰ τὴν Κνίδον· πολὺ γὰρ αὐτῆς μέρος οἰκεῖ τὴν νῆσον, σκεπάζουσαν ἀμφοτέρους τοὺς λιμένας. κατ' αὐτὴν δ' ἐστὶν ἡ Νίσυρος πελαγία. ἄνδρες δ' ἀξιόλογοι Κνίδιοι πρῶτον μὲν Εὐδοξος ὁ μαθηματικός, τῶν Πλάτωνος ἐταίρων, εἰτ' Αγαθαρχίδης ὁ ἐκ τῶν περιπάτων, ἀνὴρ συγγραφεύς, καθ' ἡμᾶς δὲ Θεόπομπος, ὁ Καίσαρος τοῦ Θεοῦ φίλος τῶν μεγάλα δυναμένων, καὶ νίὸς Αρτεμίδωρος. ἐντεῦθεν δὲ καὶ Κτησίας ὁ ἰατρεύσας μὲν Αρταξέρξην, συγγράψας δὲ τὰ Ασσυρικὰ καὶ τὰ Περσικά. εἰτα μετὰ Κνίδον Κέραμος καὶ Βάργασα πολίχνια ὑπὲρ θαλάττης.
 - 16. Είθ' Άλικαρνασός, τὸ βασίλειον τῶν τῆς Καρίας δυναστῶν, Ζεφύρα καλουμένη πρότερον. ἐνταῦθα δ' ἐστὶν ὅ τε τοῦ Μαυσώλου τάφος, τῶν ἐπτὰ θεαμάτων, ἔργον, ὅπερ 治ρ-

τεμισία τῷ ἀνδρὶ κατεσκεύασε, καὶ ἡ Σαλμακὶς κρήνη, διαβε- Α. 970 βλημένη, οὐκ οἰδ' ὁπόθεν, ὡς μαλακίζουσα τοὺς πιόντας ἀπ' αὐτῆς. ἔοικε δ' ἡ τρυφὴ τῶν ἀνθρώπων αἰτιᾶσθαι τοὺς ἀέρας ἢ τὰ ὕδατα· τρυφῆς δ' αἴτια οὐ ταῦτα, ἀλλὰ πλοῦτος καὶ ἡ περὶ τὰς διαίτας ἀκολασία. ἔχει δ' ἀκρόπολιν ἡ Άλικαρνασός· πρόκειται δ' αὐτῆς ἡ Άρκόννησος. οἰκισταὶ δ' αὐτῆς ἐγένοντο ἄλλοι τε καὶ ἄνθης μετὰ Τροιζηνίων. ἄνδρες δὲ γεγόνασιν ἐξ αὐτῆς Ἡρόδοτός τε ὁ συγγραφεύς, δν ὕστερον Θούριον ἐκάλεσαν διὰ τὸ κοινωνῆσαι τῆς εἰς Θουρίους ἀποικίας, καὶ Ἡράκλειτος ὁ ποιητής, ὁ Καλλιμάχου ἑταῖρος, καὶ καθ' ἡμᾶς Διονύσιος ὁ συγγραφεύς.

17. Έπταισε δὲ καὶ αὐτη ἡ πόλις βία ληφθεῖσα ὑπὸ Άλεξάνδρου. Έκατόμνω γὰρ τοῦ Καρῶν βασιλέως ήσαν νίοὶ τρεῖς, Μαύσωλος και Ίδριευς και Πιζώδαρος, και θυγατέρες δύο, ών τῆ πρεσβυτέρα Αρτεμισία Μαύσωλος συνώκησεν, ὁ πρεσβύτατος των άδελφων, ό δε δεύτερος Ίδριευς Άδα, τη έτέρα άδελφη: έβασίλευσε δε Μαύσωλος τελευτών δ' άτεχνος την άργην κατέλιπε τη γυναικί, ύφ' ής αὐτῷ κατεσκευάσθη ὁ λεχθείς τάφος. φθίσει δ' αποθανούσης δια πένθος τοῦ ανδρός, Ίδριεὺς ήρξε. καὶ τούτον ή γυνή Άδα διεδέξατο νόσω τελευτήσαντα εξέβαλε δὲ ταύτην Πιξώδαρος, ὁ λοιπὸς τῶν Έκατόμνω παίδων. περ- С. 657 σίσας δε μεταπέμπεται σατράπην έπὶ κοινωνία της άργης. ἀπελθόντος δ' έκ του ζην καὶ τούτου, κατείγεν ὁ σατράπης την Άλικαρνασόν έπελθόντος δε Άλεξάνδρου, πολιορχίαν ύπέμεινεν, έχων Άδαν γυναϊκα, ήτις θυγάτης ην Πιξωδάρου έξ Αφνηίδος Καππαδοκίσσης γυναικός. ή δε του Έκατόμνω θυγάτης Άδα, ήν ὁ Πιξώδαρος έξέβαλεν, ίκετεύει τον Αλέξανδρον και πείθει Α. 971 κατάγειν αὐτήν είς την άφαιρεθείσαν βασιλείαν, ὑποσχομένη έπι τὰ ἀφεστώτα συμπράξειν αὐτῷ. τοὺς γὰρ ἔχοντας οἰκείους ύπάργειν αὐτῆ. παρεδίδου δε καὶ τὰ Αλινδα, εν ο διέτριβεν αὐτή ἐπαινέσας δὲ καὶ βασίλισσαν ἀναδείξας, άλούσης τῆς πόλεως πλην της άκρας (διττή δ' ην), έκείνη πολιορκείν έδωκεν. έάλω δὲ όλίγω *δ' * υστερον καὶ ἡ ἄκρα, πρὸς ὀργὴν ήδη καὶ απέγθειαν της πολιορχίας γενομένης.

18. Έξης δ' έστιν ἄκρα Τερμέριον Μυνδίων, καθ' ήν αντίκειται της Κώας ἄκρα Σκανδαρία, διέχουσα της ήπείρου στα-

δίους τετταράκονται έστι δε καὶ χωρίον Τέρμερον ύπερ τῆς Κώας 1.

- 19. Ή δὲ τῶν Κορων πόλις ἐκαλεῖτο τὸ παλαιὸν Ἀστυπάλαια, καὶ ἀκεῖτο ἐν ἄλλφ τόπφ ὁμοίως ἐπὶ θαλάττη ἔπειτα διὰ στάσιν μετφκησαν εἰς τὴν νῦν πόλιν περὶ τὸ Σκανδάριον, καὶ μετωνόμασαν Κῶν ὁμωνύμως τῆ νήσφ. ἡ μὲν οὖν πόλις οὐ μεγάλη, κάλλιστα δὲ πασῶν συνφκισμένη καὶ ἰδέσθαι τοῖς καταπλέουσιν ἡδίστη. τῆς δὲ νήσου τὸ μέγεθος ὅσον πεντακοσίων σταδίων καὶ πεντήκοντα εὐκαρπος δὲ πᾶσα, οἴνφ δὲ καὶ ἀρίστη, καθάπερ Χίος καὶ Αέσβος ἔχει δὲ πρὸς νότον μὲν ἄκραν τὸν Λακητῆρα, ἀφ' οὖ ἔξήκοντα εἰς Νίσυρον (πρὸς δὲ τῷ Λακητῆρι χωρίον Ἁλίσαρνα), ἀπὸ δύσεως δὲ τὸ Αρέκανον καὶ κώμην καλουμένην Στομαλίμνην τοῦτο μὲν οὖν ὅσον διακοσίους τῆς πόλεως διέχει σταδίους: ὁ δὲ Λακητὴρ προσλαμβάνει πέντε καὶ τριάκοντα τῷ μήκει τοῦ πλοῦ. ἐν δὲ τῷ προα-
- Α. 972 στείφ το Ασκληπιείον έστι, σφόδοα ένδοξον καὶ πολλῶν ἀναθημάτων μεστὸν ἱερόν, ἐν οἶς ἐστι καὶ ὁ Απελλοῦ Αντίγονος. ἤν δὲ καὶ ἡ ἀναδυομένη Αφροδίτη, ἢ νῦν ἀνάκειται τῷ Θεῷ Καίσαρι ἐν Ῥοίμη, τοῦ Σεβαστοῦ ἀναθέντος τῷ πατρὶ τὴν ἀρχηγέτιν τοῦ γένους αὐτοῦ · φασὶ δὲ τοῖς Κφοις ἀντὶ τῆς γραφῆς ἑκατὸν ταλάντων ἄφεσιν γενέσθαι τοῦ προσταχθέντος φόρου. φασὶ δ' Ιπποκράτην μάλιστα ἐκ τῶν ἐνταῦθα ἀνακειμένων θεραπειῶν γυμνάσασθαι τὰ περὶ τὰς διαίτας · οὐτός τε δή ἐστι τῶν ἐνδόξων Κῷος ἀνὴρ καὶ Σῖμος ὁ ἰατρός, Φιλητᾶς
- C. 658 τε ποιητής ἄμα καὶ κριτικός, καὶ καθ' ἡμᾶς Νικίας ὁ καὶ τυραννήσας Κώων, καὶ Ἀρίστων ὁ ἀκροασάμενος τοῦ περιπατητικοῦ καὶ κληρονομήσας ἐκεῖνον ἢν δὲ καὶ Θεόμνηστος ὁ ψάλτης ἐν ὀνόματι, δς καὶ ἀντεπολιτεύσατο τῷ Νικία.
 - 20. Έν δὲ τῆ παραλία τῆς ἠπείρου κατὰ τὴν Μυνδίαν Αστυπάλαιά ἐστιν ἄκρα καὶ Ζεφύριον : εἰτ' εὐθὺς ἡ Μύνδος, λιμένα
 ἔχουσα, καὶ μετὰ ταύτην Βαργύλια, καὶ αῦτη πόλις: ἐν δὲ τῷ
 μεταξὺ Καρύανδα λιμὴν καὶ νῆσος ὁμώνυμος †ταύτη, ἡν ῷκουν
 Καρυανδεῖς. ἐντεῦθεν δ' ἦν καὶ Σκύλαξ ὁ παλαιὸς συγγραφεύς. πλησίον δ' ἐστὶ τῶν Βαργυλίων τὸ τῆς Αρτέμιδος ἱερὸν

^{1.} vid. Igd. vig axeas.

της Κινδυάδος, ο πεπιστεύκασι περιύεσθαι: ην δέ ποτε καί γωρίον Κινδύη. έκ δε των Βαργυλίων ανήρ ελλόγιμος ήν ό Επιχούρειος Πρώταργος ὁ Δημητρίου καθηγησάμενος τοῦ Δάκωνος προσαγορευθέντος.

21. Είτ' Ίασὸς ἐπὶ νήσφ κεῖται προσκειμένη τῆ ήπείρφ, έγει δε λιμένα, καὶ τὸ πλεϊστον τοῦ βίου τοῖς ένθάδε έκ θαλάττης εὐοψεῖ γὰρ γώραν τ' ἔγει παράλυπρον. καὶ δή καὶ διηγήματα τοιαύτα πλάττουσιν είς αὐτήν : κιθαρωδού γὰρ ἐπιδεικνυμένου, τέως μεν ακροασθαι πάντας, ώς δ' ό κώδων ό Α. 973 κατά την όψοπωλίαν έψόφησε, καταλιπόντας απελθείν έπὶ τὸ όψον, πλην ένὸς δυσκώφου τον ούν κιθαρφδόν προσιόντα είπείν, ότι, ω άνθρωπε, πολλήν σοι γάριν οίδα της πρός με τιμής καὶ φιλομουσίας. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι ἄμα τῷ κώδωνος άχοῦσαι ἀπιόντες οίγονται ὁ δέ, τί λέγεις; ἔφη, ήδη γὰρ ὁ κώδων έψόφηκεν; εἰπόντος δέ, εὖ σοι εἴη, ἔφη καὶ ἀναστάς άπηλθε και αυτός. έντευθεν δ' ην ο διαλεκτικός Διόδωρος ο Κρόνος προσαγορευθείς, κατ' άρχας μεν ψευδώς Απολλώνιος γαο έκαλείτο ὁ Κρόνος, ὁ έπιστατήσας έκείνου μετήνεγκαν δ' έπ' αὐτὸν διὰ τὴν ἀδοξίαν τοῦ κατ' ἀλήθειαν Κρόνου.

22. Μετά δ' Ιασόν τὸ τῶν Μιλησίων Ποσείδιον ἐστιν. ἐν δε τη μεσογαία τρεῖς εἰσι πόλεις ἀξιόλογοι, Μύλασα, Στρατονίχεια. Άλάβανδα· αί δὲ άλλαι περιπόλιοι τούτων ἢ τῶν παραλίων, ών είσιν Άμυζών, Ήράκλεια, Εύρωμος, Χαλκήτωρ: τούτων μεν ούν ελάττων λόγος.

23. Τὰ δὲ Μύλασα ίδρυται ἐν πεδίφ σφόδρα εὐδαίμονι: ύπέρκειται δε κατά κορυφήν όρος αύτου, λατόμιον λευκού λίθου κάλλιστον έχον: τοῦτο μέν οὖν ὄφελός ἐστιν οὐ μικρόν, τὴν λιθίαν πρός τὰς οἰκοδομίας ἄφθονον καὶ ἐγγύθεν ἔγον, καὶ μάλιστα πρός τὰς τῶν ἱερῶν καὶ τῶν ἄλλων δημοσίων ἔργων κατασχευάς· τοιγάρτοι στοαίς τε καὶ ναοίς, εί τις άλλη, κε- C. 659 κόσμηται παγκάλως. Θαυμάζειν δ' έστὶ τῶν ὑποβαλόντων οὕτως αλόγως το κτίσμα ορθίω και ύπερδεξίω κρημνώ: και δή τών ήγεμόνων τις είπεῖν λέγεται, θαυμάσας τὸ πρᾶγμα: ταύτην γάρ, έφη, την πόλιν ο κτίσας, εί μη έφοβεῖτο, ἀρ' οὐδ' ήσχύ-καλουμένου, και Λαβρανδηνού το μεν έν τη πόλει, τὰ δέ

N 2

σθημεν μικρον ἐπάνω, καὶ Ιεροκλῆς καὶ οἱ μετοικήσαντες εἰς τὴν Ρόδον ὅ τε Απολλώνιος καὶ ὁ Μόλων.

27. Πολλῶν δὲ λόγων εἰρημένων περὶ Καρῶν, ὁ μάλισθ' ὁμολογούμενος ἐστιν οὖτος, ὅτι οἱ Κᾶρες ὑπὸ Μίνω ἐτάττοντο, τότε Λέλεγες καλούμενοι, καὶ τὰς νήσους ὅκουν εἰτ' ἠπειρῶται γενόμενοι, πολλὴν τῆς παραλίας καὶ τῆς μεσογαίας κατέσχον, τοὺς προκατέχοντας ἀφελόμενοι καὶ οὖτοι δ' ἤσαν οἱ πλείους Λέλεγες καὶ Πελασγοί πάλιν δὲ τούτους ἀφείλοντο μέρος οἱ Ἑλληνες, Ἰωνές τε καὶ Δωριεῖς. τοῦ δὲ περὶ τὰ στρατιωτικὰ ζήλου τά τε ὄχανα ποιοῦνται τεκμήρια καὶ τὰ ἐπίσημα καὶ τοὺς λόφους ἄπαντα γὰρ λέγεται Καρικά ἀνακρέων μέν γε φησίν διὰ δεῦτε Καρικοεργέος ὀχάνου χεῖρα τιθέμεναι. ὁ δ' Αλκαῖος,

λόφον τε σείων Καρικόν.

28. Τοῦ ποιητοῦ δ' εἰρηκότος ούτωσί

Μάσθλης ι αν Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων, οὐκ ἔχει λόγον, πῶς τοσαῦτα εἰδὼς ἔθνη βάρβαρα μόνους εἴρικε βαρβαροφώνους τοὺς Κᾶρας, βαρβάρους δ' οὐδένας; οὕτ οὖν Θουκυδίδης ὀρθῶς οὐδὲ γὰρ λέγεσθαί φησι βαρβάρους διὰ τὸ μηδὲ Ελληνάς πω ἀντίπαλον εἰς ἕν ὅνομα ἀποκεκρίσθαι τό τε γὰρ μηδὲ Ελληνάς πω ψεῦδος αὐτὸς ὁ ποιητὴς ἀπελέγχει:

ἀνδοός, τοῦ κλέος εὐοὐ καθ' Έλλάδα καὶ μέσον Άργος.

εἴτ' ἐθέλεις τραφθῆναι ἀν' Ἑλλάδα καὶ μέσον Αργος.
μὴ λεγομένων τε βαρβάρων, πῶς ἔμελλεν εὐ λεχθήσεσθαι τὸ βαρβαροφώνων; οὕτε δὴ οὕτος εὐ, οὕτ' Απολλόδωρος ὁ γραμΑ. 977 ματικός, ὅτι τῷ κοινῷ ὀνόματι ἰδίως καὶ λοιδόρως ἐχρῶντο οἱ Ελληνες κατὰ τῶν Καρῶν, καὶ μάλιστα οἱ Ἰωνες, μισοῦντες αὐτοὺς διὰ τὴν ἔχθραν καὶ τὰς συνεχεῖς στρατείας ἐχρῆν γὰρ οῦτως βαρβάρους ὀνομάζειν. ἡμεῖς δὲ ζητοῦμεν, διὰ τί βαρβαροφώνους καλεῖ, βαρβάρους δ' οὐδ' ἄπαξ. ὅτι, φησί, τὸ πληθυντικὸν εἰς τὸ μέτρον οὐκ ἐμπίπτει, διὰ τοῦτ' οὐκ εἴρηκε βαρβάρους. ἀλλ' αὐτη μὲν ἡ πτῶσις οὐκ ἐμπίπτει, ἡ δ' ὀρθὴ οὐ διαφέρει τῆς Δάρδανοι:

otorow fronce wedgeler modelly, distory A

Naorne legitur in II. B, 867.

Τρώες καὶ Δύκιοι καὶ Δάρδανοι. τοιούτον δέ καὶ τὸ

οίοι Τρώιοι ίπποι.

ούδε γε ότι τραγυτάτη ή γλώττα των Καρών ού γάρ έστιν, άλλα και πλείστα Έλληνικά ονόματα έγει καταμεμιγμένα, ώς φησι Φίλιππος ὁ τὰ Καρικὰ γράψας. οίμαι δέ, τὸ βάρβαρον κατ' άργας έκπεφωνήσθαι ούτως κατ' όνοματοποιίαν έπὶ τών δυσεκφόρως και σκληρώς και τραγέως λαλούντων, ώς το βατταρίζειν και τραυλίζειν και ψελλίζειν ευφυέστατοι γάρ έσμεν τας φωνάς ταις όμοίαις φωναίς κατονομάζειν διά τὸ όμογενές. ή δή και πλεονάζουσι *μεν* ένταῦθα αι ονοματοποιίαι, οίον τὸ κελαρύζειν καὶ κλαγγή δὲ καὶ ψόφος καὶ βοή καὶ κρότος, ὧν τά πλείστα ήδη καὶ κυρίως εκφέρεται πάντων δή των παγυστομούντων ούτως βαρβάρων λεγομένων, έφάνη τὰ τῶν άλλοεθνών στόματα τοιαύτα, λέγω δε τὰ τών μη Έλληνων. Εκείνους οὖν ίδίως ἐκάλεσαν βαρβάρους, ἐν ἀργαῖς μὲν κατὰ τὸ λοίδορον, ώς αν παγυστόμους η τραγυστόμους, είτα κατεγρησάμεθα ώς έθνικο κοινο δνόματι, άντιδιαιρούντες πρός τους Έλληνας. καὶ γάρ δή τη πολλή συνηθεία και έπιπλοκή των βαρβάρων ούκέτι έφαίνετο κατά παχυστομίαν καὶ ἀφυΐαν τινά τῶν φωνητηρίων όργάνων τοῦτο συμβαίνον, άλλα κατά τας των διαλέκτων ίδιότητας. άλλη δέ τις έν τη ήμετέρα διαλέκτω άνεφάνη κακοστομία και οίον βαρβαροστομία, εί τις έλληνίζων μή κατορθοίη, Α. 978 άλλ' ούτω λέγοι τὰ ὀνόματα, ώς οἱ βάρβαροι οἱ εἰσαγόμενοι είς τον έλληνισμόν, ούκ ισγύοντες αρτιστομείν, ώς ούδ' ήμείς έν ταίς έκείνων διαλέκτοις. τοῦτο δὲ μάλιστα συνέβη τοῖς Καρσί. τών γαρ άλλων ουτ' έπιπλεκομένων πως σφόδρα τοῖς Ελλησιν, ούδ' έπιγειρούντων Έλληνικώς ζην η μανθάνειν την ημετέραν διάλεκτον, πλην εί τινες σπάνιοι και κατά τύχην επεμίχθησαν καὶ κατ' άνδρα ολίγοι ' των Έλλήνων τισίν ούτοι δὲ καθ' όλην έπλανήθησαν την Ελλάδα, μισθού στρατεύοντες. ήδη ούν τὸ βαρβαρόφωνον έπ' έκείνων πυκνόν ήν, ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Έλλάδα αὐτῶν στρατείας καὶ μετὰ ταῦτα ἐπεπόλασε πολύ μᾶλλον, ἀφὶ ού τάς τε νήσους μετά των Έλλήνων ώκησαν, κάκειθεν είς την

^{1.} fort. Igd. ollyous.

Ασίαν έκπεσόντες, οὐδ' ἐνταῦθα χωρὶς Ελλήνων οἰκεῖν ἠδύC. 663 ναντο, ἐπιδιαβάντων τῶν Ἰωνων καὶ τῶν Δωριέων. ἀπὸ δὲ
τῆς αὐτῆς αἰτίας καὶ τὸ βαρβαρίζειν λέγεται: καὶ γὰρ τοῦτο
ἐπὶ τῶν κακῶς ἐλληνιζόντων εἰωθαμεν λέγειν, οὐκ ἐπὶ τῶν καριστὶ λαλούντων. οὕτως οὖν καὶ τὸ βαρβαροφωνεῖν καὶ τοὺς
βαρβαροφώνους δεκτέον τοὺς κακῶς ἐλληνίζοντας: ἀπὸ δὲ τοῦ
καρίζειν καὶ τὸ βαρβαρίζειν μετήνεγκαν εἰς τὰς περὶ ἐλληνισμοῦ
τέχνας καὶ τὸ σολοικίζειν, εἴτ' ἀπὸ Σόλων, εἴτ' ἄλλως τοῦ ὀνόματος τούτου πεπλασμένου.

29. Φησὶ δὲ Αρτεμίδωρος ἀπὸ Φύσκου τῆς Ροδίων πεοαίας ιούσιν είς Έφεσον μέγοι μεν Λαγίνων οκτακοσίους είναι καὶ πεντήκοντα σταδίους, έντεῦθεν δ' εἰς Αλάβανδα πεντήκοντα άλλους καὶ διακοσίους, εἰς δὲ Τράλλεις έκατὸν έξήκοντα: ἀλλ' ή είς Τράλλεις έστι διαβάντι τον Μαίανδρον κατά μέσην που την όδόν, όπου της Καρίας οἱ όροι γίνονται δ' οἱ πάντες ἀπὸ Φύσχου έπὶ τὸν Μαίανδρον χατὰ τὴν εἰς Εφεσον όδον χίλιοι έχατον ογδοήχοντα. πάλιν από τοῦ Μαιάνδρου τῆς Ἰωνίας έφεξης μήχος επιόντι κατά την αυτήν όδον από μέν του ποταμού είς Τράλλεις, ογδοήποντα, είτ' είς Μαγνησίαν έπατον τετταράχοντα, είς Έφεσον δ' έχατον είχοσιν, είς δε Σμύρναν τριακόσιοι είκοσιν, είς δε Φώκαιαν καὶ τοὺς ὅρους τῆς Ἰωνίας έλάττους των διαχοσίων ωστε τὸ ἐπ' εὐθείας μῆχος τῆς Ἰωγίας είη αν κατ' αὐτὸν μικρώ πλέον των ὀκτακοσίων. ἐπεὶ δὲ χοινή τις όδος τέτριπται απασι τοῖς ἐπὶ τὰς ἀνατολὰς όδοιπορούσιν έξ Έφεσου, και † ταύτη μεν έπεστιν 1. επί μεν τά Κάρουρα της Καρίας όριον πρός την Φρυγίαν δια Μαγνησίας και Τραλλέων, Νύσης, Αντιογείας όδὸς έπταχοσίων καὶ τετταράχοντα σταδίων έντεῦθεν δὲ ή Φρυγία διὰ Λαοδικείας καὶ

Α. 979 ἀπαμείας καὶ Μητροπόλεως καὶ Χελιδονίων ἐπὶ μὲν οὖν τὴν ἀρχὴν τῆς Παρωρείου, τοὺς Ὅλμους, στάδιοι περὶ ἐννακοσίους καὶ εἴκοσιν ἐκ τῶν Καρούρων ἐπὶ δὲ τὸ πρὸς τῆ Αυκαονία πέρας τῆς Παρωρείου τὸ Τυριαῖον διὰ Φιλομηλίου μικρῷ πλείους τῶν πεντακοσίων. εἶθ' ἡ Αυκαονία μέχρι Κοροπασσοῦ διὰ Δαοδικείας τῆς κατακεκαυμένης ὀκτακόσιοι τετταράκοντα:

Lind led Signer

^{1.} vid. lgd. ταύτην ξπεισιν.

έκ δε Κοροπασσού της Αυκαονίας είς Γαρσάουρα, πολίγνιον της Καππαδοχίας, επί των όρων αὐτης ίδουμένον, έχατον είκοσιν έντεῦθεν δ' εἰς Μάζακα τὴν μητρόπολιν τῶν Καππαδόκων διά Σοάνδου και Σαδακόρων έξακόσιοι ονδοήκοντα έντεύθεν δ' έπὶ τὸν Εὐφράτην μέγρι Τομίσων γωρίου τῆς Σωφηνής διά Ήρφων πολίγνης γίλιοι τετραχόσιοι τετταράχοντα. τὰ δ' ἐπ' εὐθείας τούτοις μέγοι τῆς Ἰνδικῆς τὰ αὐτὰ κεῖται καὶ παρά τῷ Άρτεμιδώρω, ἄπερ καὶ παρά τῷ Ἐρατοσθένει. λέγει δέ καὶ Πολύβιος, περὶ τῶν έκεῖ μάλιστα δεῖν πιστεύειν έκείνο. άργεται δε άπο Σαμοσάτων της Κομμαγηνής, η προς τη δια- C. 664 βάσει καὶ τῷ Ζεύγματι κεῖται· εἰς δὲ Σαμόσατα ἀπὸ τῶν ὅρων της Καππαδοκίας των περί Τόμισα ύπερθέντι τον Ταύρον σταδίους είρηκε τετρακοσίους καὶ πεντήκοντα.

CAPUT III.

1. Μετά δε την Ροδίων περαίαν, ης όριον τα Δαίδαλα, έφεξης πλέουσι πρός ανίσγοντα ήλιον ή Λυκία κείται μέγρι Παμφυλίας, είθ' ή Παμφυλία μέχρι Κιλίκων των τραγέων, είθ' ή τούτων μέγρι των άλλων Κιλίκων των περί τον Ισσικόν κόλπον ταῦτα δ' ἐστὶ μέρη μὲν τῆς γερρονήσου, ἡς τὸν ἰσθμον έφαμεν την ἀπὸ Ίσσοῦ όδὸν μέχοι Άμισοῦ η Σινώπης, ώς τινες, *ή* έκτὸς δὲ τοῦ Ταύρου ἐν στενῆ παραλία τῆ ἀπὸ Δυκίας μέγοι των περί Σόλους τόπων, την νύν Πομπηιόπολιν. έπειτα ήδη είς πεδία άναπέπταται ή κατά τὸν Ισσικὸν κόλπον παραλία ἀπὸ Σόλων και Ταρσού ἀρξαμένη, ταύτην οὐν ἐπελθούσιν ό πᾶς περί τῆς γερρονήσου λόγος ἔσται περιωδευμένος. είτα μεταβησόμεθα έπὶ τὰ άλλα μέρη τῆς Ασίας τὰ έκτὸς τοῦ Ταύρου. τελευταΐα δ' έκθήσομεν τὰ περί την Λιβύην.

2. Μετά τοίνυν Δαίδαλα τὰ τῶν Ροδίων ὅρος ἐστὶ τῆς Δυκίας διώνυμον αύτοις Δαίδαλα, ἀφ' οδ λαμβάνει την ἀργην ό παράπλους άπας ό Αυκιακός, σταδίων μεν ών γιλίων έπτακοσίων είκοσι, τραγύς δε καὶ γαλεπός, άλλ' εὐλίμενος σφόδρα Α. 980 καὶ ὑπὸ ἀνθρώπων συνοικούμενος σωφρόνων ἐπεὶ ή γε τῆς γώρας φύσις παραπλησία καὶ τοῖς Παμφύλοις ἐστὶ καὶ τοῖς Τραγειώταις Κίλιξιν. άλλ' έκείνοι μέν όρμητηρίοις έχρήσαντο τοῖς τόποις πρὸς τὰ ληστήρια, αὐτοὶ πειρατεύοντες ή τοῖς πει-

ραταϊς λαφυροπώλια καὶ ναύσταθμα παρέχοντες εν Σίδη γοῦν πόλει τῆς Παμφυλίας τὰ ναυπήγια συνίστατο τοῖς Κίλιξιν, ὑπὸ κήρυκά τε ἐπώλουν ἐκεῖ τοὺς ἀλόντας ἐλευθέρους ὁμολογοῦντες Λύκιοι δ' οὕτω πολιτικῶς καὶ σωφρόνως ζῶντες διετέλεσαν, ὥστ', ἐκείνων διὰ τὰς εὐτυχίας θαλαττοκρατησάντων μέχρι τῆς Ἰταλίας, ὅμως ὑπ' οὐδενὸς ἐξήρθησαν αἰσχροῦ κέρδους, ἀλλ' ἔμειναν ἐν τῆ πατρίφ διοικήσει τοῦ Λυκιακοῦ συστήματος.

3. Εἰσὶ δὲ τρεῖς καὶ εἴκοσι πόλεις αἱ τῆς ψήφου μετέχουσαι σαι συνέρχονται δὲ ἐξ ἐκάστης πόλεως εἰς κοινὸν συνέδριον, ῆν ἂν δοκιμάσωσι πόλιν ἐλόμενοι τῶν δὲ πόλεων αἱ μέγισται μὲν τριῶν ψήφων ἐστὶν ἐκάστη κυρία, αἱ δὲ μέσαι δυεῖν, αἱ C. 665 δὲ ἄλλαι μιᾶς: ἀκὰ λόκον δὲ καὶ τὰς εἰσπορούς εἰσπέρουσι καὶ C. 665 δὲ ἄλλαι μιᾶς: ἀκὰ λόκον δὲ καὶ τὰς εἰσπορούς εἰσπέρουσι καὶ συνέρουσι καὶ συνέρουσι

- C. 665 δ' άλλαι μιᾶς ἀνὰ λόγον δὲ καὶ τὰς εἰσφορὰς εἰσφέρουσι καὶ τας άλλας λειτουργίας. έξ δε τας μεγίστας έφη ο Αρτεμίδωρος, Ξάνθον, Πάταρα, Πίναρα, "Ολυμπον, Μύρα, Τλών, κατὰ τὴν ύπερθεσιν την είς Κίβυραν κειμένην. εν δε τώ συνεδρίω πρώτον μεν Αυχιάργης αίρεῖται, εἶτ' άλλαι άργαὶ αὶ τοῦ συστήματος · δικαστήριά τε ἀποδείκνυται κοινή · καὶ περὶ πολέμου δὲ και είρηνης και συμμαγίας έβουλεύοντο πρότερον, νύν δ' ούκ είκός, άλλ' έπὶ τοῖς 'Ρωμαίοις ταῦτ' ἀνάγκη κεῖσθαι, πλην εἰ έκείνων επιτρεψάντων, η ύπερ αυτών είη γρήσιμον όμοίως δε καὶ δικασταὶ καὶ ἄρχοντες ἀνὰ λόγον ταῖς ψήφοις έξ έκάστης προγειρίζονται πόλεως. ούτω δ' εὐνομουμένοις αὐτοῖς συνέβη παρά Ρωμαίοις έλευθέροις διατελέσαι, τὰ πάτρια νέμουσι, τούς δε ληστάς επιδείν άρδην ήφανισμένους, πρότερον μεν ύπο Σερουιλίου τοῦ Ἰσαυρικοῦ, καθ' δυ γρόνου καὶ τὰ Ἰσαυρα ἐκεῖνος καθείλεν, υστερον δε Πομπηίου του Μάγνου, πλείω των γιλίων καὶ τριακοσίων σκαφών έμπρήσαντος, τὰς δὲ κατοικίας έκκόψαντος, των δε περιγενομένων ανθρώπων εν ταις μάγαις τους μέν καταγαγόντος είς Σόλους, ην έκεῖνος Πομπηιόπολιν ώνό-
- Α. 981 μασε, τοὺς δ' εἰς Δύμην λειπανδοήσασαν, ἡν νυνὶ Ῥωμαίων ἀποικία νέμεται. οἱ ποιηταὶ δέ, μάλιστα οἱ τραγικοί, συγχέοντες τὰ ἔθνη, καθάπερ τοὺς Τρῶας καὶ τοὺς Μυσοὺς καὶ τοὺς Δυδοὺς Φρύγας προσαγορεύουσιν, οὕτω καὶ τοὺς Δυκίους Κᾶρας.
 - 4. Μετὰ δ' οὖν τὰ Δαίδαλα, τὸ τῶν Δυκίων ὅρος, πλησίον

L-13 4 963 LYCIA. 1703 18 AUL 203

έστι Τελμησσός, πολίγνη Αυκίων, και Τελμησσίς άκρα, λιμένα έγουσα. έλαβε δὲ τὸ γωρίον τοῦτο παρά 'Ρωμαίων Εὐμένης έν τῷ Αντιογικῷ πολέμω, καταλυθείσης δὲ τῆς βασιλείας ἀπέλαβον πάλιν οἱ Αύκιοι.

5. Είθ' έξης ὁ Αντίκραγος, ορθιον ορος, ἐφ' ὁ Καρμυλησσός, χωρίον εν φάραγγι ομημένον, και μετά τοῦτον ὁ Κράγος, έχων άκρας όκτω καὶ πόλιν όμωνυμον. περὶ ταῦτα μυθεύεται τὰ ὄρη τὰ περὶ τῆς Χιμαίρας ἔστι δ' οὐκ ἄπωθεν καὶ ή Χίμαιρα φάραγξ τις, ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ ἀνατείνουσα. ύπόκειται δὲ τῷ Κράγφ Πίναρα ἐν μεσογαία, τῶν μεγίστων ούσα πόλεων έν τη Αυκία. ένταθθα δε Πάνδαρος τιμάται, τυγον ίσως όμώνυμος τῷ Τρωικῷ ώς καὶ

Πανδαρέου κούρη γλωρηίς ἀηδών. και γάρ τούτον έκ Αυκίας φασίν.

6. Είθ' ὁ Ξάνθος ποταμός, δν Σίρβιν ἐκάλουν οἱ πρότερον άναπλεύσαντι δ' ύπηρετικοῖς δέκα σταδίους το Αητῷόν έστιν ύπερ δε τοῦ ίεροῦ προελθόντι έξήκοντα ή πόλις ή τῶν C. 666 Ξανθίων έστί, μεγίστη των έν Αυκία. μετά δε τον Ξάνθον Πάταρα, καὶ αύτη μεγάλη πόλις, λιμένα έγουσα καὶ ίερὸν Απόλλωνος, ατίσμα Πατάρου. Πτολεμαΐος δ' ὁ Φιλάδελφος έπισκευάσας Αρσινόην έκάλεσε την έν Αυκία, έπεκράτησε δέ τὸ ἐξ ἀργῆς ὅνομα.

7. Είτα Μύρα έν είκοσι σταδίοις ύπερ της θαλάττης έπὶ μετεώρου λόφου. είθ' ή έκβολή τοῦ Διμύρου ποταμοῦ καὶ άνιόντι πεζή σταδίους είκοσι τὰ Δίμυρα πολίγνη. μεταξύ δ' έν Α. 982 τῷ λεχθέντι παράπλω νησία πολλά καὶ λιμένες, ών καὶ Μεγίστη νήσος καὶ πόλις όμωνυμος, † ή Κισθήνη. ἐν δὲ τῆ μεσογαία χωρία Φελλός καὶ Αντίφελλος καὶ ή Χίμαιρα, ής έμνή-Makeumporry, and delevener recree alless σθημεν έπάνω.

8. Είθ' Ίερὰ ἄκρα καὶ αἱ Χελιδόνιαι, τρεῖς νῆσοι τραχεῖαι, πάρισοι τὸ μέγεθος, όσον πέντε σταδίοις άλλήλων διέχουσαι. της δε γης άφεστασιν έξαστάδιον· μία δ' αὐτών καὶ πρόσορμον έγει. έντεύθεν νομίζουσιν οἱ πολλοὶ τὴν ἀρχὴν λαμβάνειν τὸν Ταύρον, διά τε την ακραν ύψηλην ούσαν και καθήκουσαν από των Πισιδικών δρών των ύπερκειμένων της Παμφυλίας και δια τάς προκειμένας νήσους, έγούσας έπιφανές τι σημείον έν τῆ

θαλάττη πρασπέδου δίκην. τὸ δ' ἀληθὲς ἀπὸ τῆς 'Ροδίων περαίας ἐπὶ τὰ πρὸς Πισιδίαν μέρη συνεχής ἐστιν ἡ ὀρειτή, καλεῖται δὲ καὶ αὐτη Ταῦρος. δοκοῦσι δὲ καὶ αἱ Χελιδόνιαι κατὰ
Κάνωβόν πως πίπτειν τὸ δὲ δίαρμα λέγεται τετρακισχιλίων
σταδίων. ἀπὸ δὲ τῆς Ἱερᾶς ἄκρας ἐπὶ τὴν 'Ολβίαν λείπονται
στάδιοι τριακόσιοι ἔξήκοντα ἐπτά· ἐν τούτοις δ' ἐστὶν ἥ τε
Κράμβουσα καὶ "Ολυμπος, πόλις μεγάλη καὶ ὄρος ὁμώνυμον, ὁ
καὶ Φοινικοῦς καλεῖται εἶτα Κώρυκος αἰγιαλός.

- 9. ΕΙτα Φασηλίς, τρεῖς ἔχουσα λιμένας, πόλις ἀξιόλογος καὶ λίμνη. ὑπέρκειται δ' αὐτῆς τὰ Σόλυμα ὅρος καὶ Τερμησσός, Πισιδικὴ πόλις ἐπικειμένη τοῖς στενοῖς, δι' ὧν ὑπέρβασίς ἔστιν εἰς τὴν Μιλυάδα. καὶ ὁ Ἀλέξανδρος διὰ τοῦτο ἐξεῖλεν αὐτήν, ἀνοῖξαι βουλόμενος τὰ στενά. περὶ Φασηλίδα δ' ἐστὶ κατὰ θάλατταν στενά, δι' ὧν Ἀλέξανδρος παρήγαγε τὴν στρατιάν. ἔστι δ' ὅρος Κλίμαξ καλούμενον, ἐπίκειται δὲ τῷ Παμφυλίφ πελάγει, στενὴν ἀπολεῖπον πάροδον ἐπὶ τῷ αἰγιαλῷ, ταῖς μὲν νηνεμίαις γυμνουμένην, ὅστε εἶναι βάσιμον τοῖς ὁδεύουσι, πλημμύροντος δὲ τοῦ πελάγους ὑπὸ τῶν κυμάτων καλυπτομένην ἐπὶ πολύ ἡ μὲν οὐν διὰ τοῦ ὅρους ὑπέρβασις περίοδον ἔχει καὶ προσάντης ἐστί, τῷ δ' αἰγιαλῷ χρῶνται κατὰ τὰς εὐδίας. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος εἰς χειμέριον ἐμπεσών καιρὸν καὶ τὸ Κος. ὁ δὲ Αλέξανδρος εἰς χειμέριον ἐμπεσών καιρὸν καὶ τὸ Κος. ὁ δὲ Αλέξανδρος εἰς χειμέριον ἐμπεσών καιρὸν καὶ τὸ Κος. ὁ ἐπιτρέπων τῆ τύγη, πρὶν ἀνεῖναι τὸ κῦμα ὧρμησε, καὶ καιρον καὶ τὸ κος ἐπιτρέπων τῆ τύγη, πρὶν ἀνεῖναι τὸ κῦμα ὧρμησε, καὶ καιρον καὶ τὸ κος ἐπιτρέπων τῆ τύγη, πρὶν ἀνεῖναι τὸ κῦμα ὧρμησε, καὶ καιρον καὶ τὸ κος ἐπιτρέπων τῆ τύγη, πρὶν ἀνεῖναι τὸ κῦμα ὧρμησε, καὶ καιρον καὶ τὸ κος ἐπιτρέπων τῆ τύγη, πρὶν ἀνεῖναι τὸ κῦμα ὧρμησε, καὶ καιρον καὶ τὸ κος ἐπιτρέπων τῆ τύγη, πρὶν ἀνεῖναι τὸ κῦμα ὧρμησε, καὶ καιρον καὶ καιρον καὶν τὸς καιρον καὶν τὸς κος ἐπιτρέπων τῆ τύγη, πρὶν ἀνεῖναι τὸ κῦμα ὧρμησε, καὶ καιρον καὶν τὸς καὶν τὸς καὶν τοῦς ἐπιτρέπων τὰ τὸς κον τὸς ἐπιτρέπων τὸς καὶν τὸς καὶν τὸς καὶν τὸς καὶν τὸς κὰν τὰς καὶν τὰς καὶν τὸς καὶν τὸς καὶν τὸς καὶν τὰς καὶν τὸς καὶν τὸς κὰν τὸς καὶν τὸς κὰν τὰς καὶν τὸς καὶν τὸς κὰν τὸς κὰν τὸς καὶν τὸς κὰν τὸς κὰν τὰς καὶν τὰς κὰν τὸς καὶν τὸς καὶν τὸς κὰν τὸς καὶν τὸς κὰν τὸς καὶν τὸς κὰν τὸς κὰν τὸς καὶν τὸς κὰν τὸς καὶν τὸς καὶν τὸς καὶν τὸς καὶν τὸς καὶν τὸς καὶν τὸς κα
- ολην την ήμεραν εν ύδατι γενεσθαι την πορείαν συνεβη, μεχρι Α. 983 όμφαλοῦ βαπτιζομένων. ἔστι μεν οὖν καὶ αὕτη ή πόλις Αυκιακή, ἐπὶ τῶν ὅρων ἰδρυμένη τῶν πρὸς Παμφυλίαν, τοῦ δε κοινοῦ τῶν Αυκίων οὐ μετέχει, καθ' αὐτην δε συνέστηκεν.
 - 10. Ο μεν ούν ποιητής ετέρους των Αυκίων ποιεί τους Σολύμους· ύπο γας τοῦ των Αυκίων βασιλέως πεμφθείς ὁ Βελλεροφόντης επὶ δεύτερον τοῦτον άθλον

Σολύμοισι μαχέσσατο χυδαλίμοισιν.
οί δὲ τοὺς Αυχίους πρότερον καλεῖσθαι Σολύμους φάσκοντες,
ὕστερον δὲ Τερμίλας, ἀπὸ τῶν ἐκ Κρήτης συγκατελθόντων τῷ
Σαρηπδόνι, μετὰ δὲ ταῦτα Αυχίους ἀπὸ Αύκου τοῦ Πανδίονος,
ὅν ἐκπεσόντα τῆς οἰκείας ἐδέξατο Σαρπηδών ἐπὶ μέρει τῆς ἀρχῆς, οὐχ ὁμολογούμενα λέγουσιν Όμήρφ: βελτίους δ' οἱ φάσκον-

the white work where the part of the party of the party of

τες λέγεσθαι Σολύμους ύπο τοῦ ποιητοῦ τοὺς νῦν Μιλύας προσαγορένομένους, περί ών είρήχαμεν.

CAPUT IV.

- 1. Μετά Φασηλίδα δ' έστιν ή Όλβία, της Παμφυλίας άργή, μέγα έρυμα, καὶ μετὰ ταύτην ὁ Καταράκτης λεγόμενος, ἀφ' ύψηλης πέτρας καταράττων ποταμός πολύς και γειμαρρώδης. ώστε πόρρωθεν ακούεσθαι τον ψόφον. είτα πόλις Αττάλεια, έπώνυμος του κτίσαντος Φιλαδέλφου, και οικίσαντος είς Κώουκον, πολίγνιον όμορον, άλλην κατοικίαν καὶ μείζω περίβολον περιθέντος. φασί δ' έν τῷ μεταξύ Φασηλίδος και Άτταλείας δείχνυσθαι Θήβην τε καὶ Αυρνησσόν, έκπεσύντων έκ τοῦ Θήβης πεδίου των Τρωικών Κιλίκων είς την Παμφυλίαν έκ μέρους, ώς είρηπε Καλλισθένης.
- 2. Είθ' ὁ Κέστρος ποταμός, δυ άναπλεύσαντι σταδίους έξήκοντα Πέργη πόλις, καὶ πλησίον ἐπὶ μετεώρου τόπου τὸ τῆς Περγαίας Αρτέμιδος ίερον, έν ο πανήγυρις κατ' έτος συντελείται. είθ' ύπερ της θαλάττης όσον τετταράχοντα σταδίοις †πόλις 1 έστιν ύψηλη τοις έκ Πέργης έποπτος είτα λίμνη εύμεγέθης Καποία, και μετά ταῦτα ὁ Εὐρυμέδων ποταμός, δυ ἀναπλεύσαντι έξήχοντα σταδίους Ασπενδος πόλις, εὐανδροῦσα ίχανῶς, Αργείων ατίσμα ύπεραειται δε ταύτης Πετνηλισσός είτ' άλλος ποταμός, και νησία προκείμενα πολλά· είτα Σίδη, Κυμαίων αποικος έγει δ' Άθηνας ίερον. πλησίον δ' έστὶ καὶ ή Κιβυρατών παραλία τών μικρών είθ' ὁ Μέλας ποταμός καὶ ύφορ- Α. 984 μος είτα Πτολεμαίς πόλις και μετά ταῦθ' οι όροι τῆς Παμφυλίας καὶ τὸ Κορακήσιον, ἀργὴ τῆς τραγείας Κιλικίας. ὁ δὲ παράπλους άπας ὁ Παμφύλιος στάδιοί είσιν έξακόσιοι τεσσαράχοντα.
- 3. Φησὶ δ' Ἡρόδοτος τοὺς Παμφύλους τῶν μετὰ Άμφι- C. 668 λόγου καὶ Κάλγαντος είναι λαών, μιγάδων τινών έκ Τροίας συνακολουθησάντων τους μεν δή πολλούς ένθάδε καταμείναι,

^{1.} Nomen oppidi Zukkiov s. Zukaiov vel omissum est, vel latet in σταδίοις.

τινάς δὲ σκεδασθήναι πολλαχοῦ τῆς γῆς. Καλλίνος δὲ τὸν μὲν Κάλχαντα ἐν Κλάρφ τελευτῆσαι τὸν βίον φησί, τοὺς δὲ λαοὺς μετὰ Μόψου τὸν Ταῦρον ὑπερθέντας, τοὺς μὲν ἐν Παμφυλία μεῖναι, τοὺς δ' ἐν Κιλικία μερισθῆναι καὶ Συρία μέχρι καὶ Φοινίκης.

CAPUT V.

1. Τῆς Κιλικίας δὲ τῆς ἔξω τοῦ Ταύρου ἡ μὲν λέγεται τραχεῖα, ἡ δὲ πεδιάς τραχεῖα μέν, ῆς ἡ παραλία στενή ἐστι, καὶ οὐδὲν ἢ σπανίως ἔχει τι χωρίον ἐπίπεδον, καὶ ἔτι ἡς ὑπέρκειται ὁ Ταῦρος, οἰκούμενος κακῶς, μέχρι καὶ τῶν προσβόρων πλευρῶν τῶν περὶ Ἰσαυρα καὶ τοὺς Όμοναδέας μέχρι τῆς Πισιδίας καλεῖται δ' ἡ αὐτὴ καὶ Τραχειῶτις καὶ οἱ ἐνοικοῦντες Τραχειῶται πεδιὰς δ' ἡ ἀπὸ Σόλων καὶ Ταρσοῦ μέχρι Ἰσσοῦ, καὶ ἔτι ὧν ¹ ὑπέρκεινται κατὰ τὸ πρόσβορον τοῦ Ταύρου πλευρὸν Καππάδοκες αὕτη γὰρ ἡ χώρα τὸ πλέον πεδίων εὐπορεῖ καὶ χώρας ἀγαθῆς. ἐπεὶ δὲ τούτων τὰ μέν ἐστιν ἐντὸς τοῦ Ταύρου, τὰ δ' ἐκτός, περὶ μὲν τῶν ἐντὸς εἴρηται, περὶ δὲ τῶν ἐκτὸς λέγωμεν, ἀπὸ τῶν Τραχειωτῶν ἀρξάμενοι.

2. Πρῶτον τοίνυν ἐστὶ τῶν Κιλίκων φρούριον τὸ Κορακήσιον, ἱδρυμένον ἐπὶ πέτρας ἀπορρῶγος, ῷ ἐχρήσατο Διόδοτος ὁ Τρύφων προσαγορευθεὶς ὁρμητηρίω, καθ' ὂν καιρὸν ἀπέστησε τὴν Συρίαν τῶν βασιλέων καὶ διεπολέμει πρὸς ἐκείνους, τοτὲ μὲν κατορθῶν τοτὲ δὲ πταίων. τοῦτον μὲν οὖν Αντίοχος ὁ Δημητρίου κατακλείσας εἴς τι χωρίον ἠνάγκασε διεργάσασθαι τὸ σῶμα. τοῖς δὲ Κίλιξιν ἀρχὴν τοῦ τὰ πειρατικὰ συνίστασθαι Τρύφων αἴτιος

Α. 985 κατέστη, καὶ ἡ τῶν βασιλέων οὐδένεια τῶν τότε ἐκ διαδοχῆς ἐπιστατούντων τῆς Συρίας ἄμα καὶ τῆς Κιλικίας: τῷ γὰρ ἐκείνου νεωτερισμῷ συνενεωτέρισαν καὶ ἄλλοι, διχοστατοῦντές τε ἀδελφοὶ πρὸς ἀλλήλους ὑποχείριον ἐποίουν τὴν χώραν τοῖς ἐπιτιθεμένοις. ἡ δὲ τῶν ἀνδραπόδων ἔξαγωγὴ προύκαλεῖτο μάλιστα εἰς τὰς κακουργίας, ἐπικερδεστάτη γενομένη καὶ γὰρ ἡλίσκοντο ῥαδίως, καὶ τὸ ἐμπόριον οὐ παντελῶς ἄπωθεν ἦν μέγα καὶ πολυχρήματον, ἡ Δῆλος, δυναμένη μυριάδας ἀνδρα-

^{1.} vid. lgd. 15.

πόδων αύθημερον και δέξασθαι και αποπέμυμαι, ώστε και παροιμίαν γενέσθαι διὰ τοῦτο· ἔμπορε, κατάπλευσον, ἐξελοῦ, πάντα πέπραται. αίτιον δ', ότι πλούσιοι γενόμενοι 'Ρωμαΐοι μετά την Καργηδόνος και Κορίνθου κατασκαφήν οικετείαις έγρωντο πολλαίς ορώντες δέ την ευπέτειαν οι λησταί ταύτην С. 669 έξήνθησαν άθρόως, αὐτοί και ληιζόμενοι και σωματεμπορούντες. συνήργουν δ' είς ταῦτα καὶ οἱ τῆς Κύπρου καὶ οἱ τῆς Αἰγύπτου βασιλεῖς, ἐγθροὶ τοῖς Σύροις ὅντες οὐδ' οἱ Ῥόδιοι δε φίλοι ήσαν αὐτοῖς, ωστ' οὐδεν έβοήθουν αμα δε καὶ οί λησταί προσποιούμενοι σωματεμπορείν, άλυτον την κακουργίαν είγον. άλλ' οὐδὲ Ρωμαῖοί πω τοσούτον ἐφούντιζον τῶν έξω τοῦ Ταύρου, ἀλλ' ἔπεμψαν μεν καὶ Σκιπίωνα τον Αἰμιλιανόν, έπισκεψόμενον τὰ έθνη καὶ τὰς πόλεις, καὶ πάλιν άλλους τινάς. έγνωσαν δε κακία των άργόντων συμβαϊνον τούτο, εί καί την κατά γένος διαδογήν την από Σελεύκου τοῦ Νικάτορος, αύτοι κεκυρωκότες, ήδούντο άφαιρεῖσθαι. τούτο δε συμβάν τῆς μέν χώρας ἐποίησε κυρίους Παρθυαίους, οι τὰ πέραν τοῦ Εὐφράτου κατέσγον το τελευταίον δε και Αρμενίους, οί και την έκτὸς τοῦ Ταύρου προσέλαβον μέγρι καὶ Φοινίκης, καὶ τοὺς βασιλέας κατέλυσαν είς δύναμιν καὶ τὸ γένος αὐτῶν σύμπαν, την δε θάλατταν τοῖς Κίλιξι παρέδωκαν. εἶτ' αὐξηθέντας ήναγκάσθησαν καταλύειν Ρωμαΐοι πολέμω και μετά στρατιάς, οθς αθξομένους οθα εκώλυσαν. όλιγωρίαν μεν οθν αθτών γαλεπον ματαγνώναι προς έτέροις δε όντες τοις έγγυτέρω μαὶ Α. 986 κατά γείρα μάλλον ούγ οίοί τε ήσαν τὰ ἀπωτέρω σκοπείν. ταῦτα μεν οὐν εδοξεν ήμῖν εν παρεκβάσει διὰ βραγέων είπεῖν.

3. Μετὰ δὲ τὸ Κοραμήσιον † Άρσινόη 1 πόλις, είθ' Άμαξία, έπὶ βουνοῦ κατοικία τις υφορμον έγουσα, οπου κατάγεται ή ναυπηγήσιμος ύλη, κέδρος δ' έστιν ή πλείστη, και δοκεί ταυτα τὰ μέρη πλεονεκτεῖν τῆ τοιαύτη ξυλεία καὶ διὰ τοῦτ' Αντώνιος Κλεοπάτρα τὰ γωρία ταῦτα προσένειμεν, ἐπιτήδεια ὅντα πρός τὰς τῶν στόλων κατασκευάς. Είτα Λαέρτης, φρούριον έπὶ λόφου μαστοειδούς υφορμον έγον είτα Σελινούς † ποταμός 2. είτα Κράγος, πέτρα περίκρημιος πρός θαλάττη είτα

1. vid. lgd. Σύεδρα. 2. vid. lgd. πόλις.

Χαραδρούς, έρυμα καὶ αὐτὸ ὕφορμον έχον (ὑπέρκειται δ' ὅρος Ανδρικλος) καὶ παράπλους τραχύς, Πλατανιστὸς καλούμενος εἰτ Ανεμούριον ἄκρα, καθ' ἢν ἡ ἤπειρος ἐγγυτάτω τῆς Κυπρίας ἐστὶν ἐπὶ Κρομμύου ἄκραν, ἐν διάρματι σταδίων τριακοσίων πεντήκοντα. εἰς μὲν οὖν τὸ Ανεμούριον ἀπὸ τῶν ὅρων τῆς Παμφυλίας ὁ Κιλίκιος παράπλους σταδίων ἐστὶν ὀκτακοσίων εἴτοσι, λοιπὸς δ' ἐστὶ μέχρι Σόλων ὅσον πεντακοσίων παράπλους

C. 670 σταδίων. [ἐν] τούτφ δ' ἐστὶ Νάγιδος πρώτη μετὰ τὸ Ἀνεμούριον πόλις εἰτ' Ἀρσινόη πρόσορμον ἔχουσα. εἰτα τόπος Μελανία καὶ Κελένδερις, πόλις λιμένα ἔχουσα. τινὲς δὲ ταύτην ἀρχὴν τίθενται τῆς Κιλικίας, οὐ τὸ Κορακήσιον, ὧν ἐστι καὶ ὁ Ἀρτεμίδωρος καί φησιν ἀπὸ μὲν τοῦ Πηλουσιακοῦ στόματος εἰναι τρισχιλίους ἐννακοσίους σταδίους εἰς Όρθωσίαν, ἐπὶ δὲ τὸν Ὀρόντην ποταμὸν χίλια ἑκατὸν τριάκοντα, ἐπὶ δὲ τὰς πύλας ἔξῆς πεντακόσια εἰκοσιπέντε, ἐπὶ δὲ τοὺς ὅρους τῶν Κιλίκων χίλια διακόσια ἔξήκοντα ¹.

4. Είθ' Όλμοι, οπου πρότερον φκουν οι νύν Σελευκείς: κτισθείσης δ' έπὶ τῷ Καλυκάδνω τῆς Σελευκείας, έκεῖ μετωνί-

σθησαν. εὐθὺς γάρ ἐστιν ἡ τοῦ Καλυκάδνου ἐκβολὴ κάμψαντι ἡιόνα, ποιοῦσαν ἄκραν, ἢ καλεῖται Σαρπηδών. πλησίον ἐστὶ τοῦ Καλυκάδνου καὶ τὸ Ζεφύριον, καὶ αὕτη ἄκρα· ἔχει δὲ ὁ ποταμὸς ἀνάπλουν εἰς τὴν Σελεύκειαν, πόλιν εὖ συνοικουμένην Α. 987 καὶ πολὺ ἀφεστῶσαν τοῦ Κιλικίου καὶ Παμφυλίου τρόπου. ἐνταῦθα ἐγένοντο καθ' ἡμᾶς ἄνδρες ἀξιόλογοι τῶν ἐκ τοῦ περιπάτου φιλοσόφων Αθήναιός τε καὶ Ξέναρχος, ὧν ὁ μὲν Αθήναιος καὶ ἐπολιτεύσατο καὶ ἐδημαγώγησε χρόνον τινὰ ἐν τῆ πατρίδι· εἶτ' ἐμπεσών εἰς τὴν Μουρήνα φιλίαν ἐκείνφ συνεάλω φεύγων, φωραθείσης τῆς κατὰ Καίσαρος τοῦ Σεβαστοῦ συσταθείσης ἐπιβουλῆς· ἀναίτιος δὲ φανεὶς ἀφείθη ὑπὸ Καίσαρος. ὡς δ' ἐπανιόντα εἰς Ρώμην ἠσπάζοντο καὶ ἐπυνθάνοντο οἱ πρῶτοι ἐντυγγάνοντες, τὸ τοῦ Εὐριπίδου ἔφη·

ήκω, νεκρών κευθμώνα καὶ σκότου πύλας λιπών.

όλίγον δ' έπιβιούς χρόνον έν συμπτώσει της οίκίας, έν ή φαει,

^{1.} cf. XVI, 760, sales but his I notes had his

CILICIA. 209

διεφθάρη, νύκτωρ γενομένη. Ξέναργος δέ, οδ ήκροασάμεθα ήμεζο, έν οίκω μέν ού πολύ διέτριψεν, έν Άλεξανδρεία δέ καί Αθήνησι καὶ τὸ τελευταῖον ἐν Ῥώμη, τὸν παιδευτικὸν βίον ἐλόμενος γρησάμενος δε καὶ τῆ Αρείου φιλία καὶ μετὰ ταῦτα τη Καίσαρος του Σεβαστού διετέλεσε μέγρι γήρως έν τιμή άγόμενος - μικρον δέ προ της τελευτης πηρωθείς την όψιν κατέστρεψε νόσφ τὸν βίον.

- 5. Μετά δε τον Καλύκαδνον ή Ποικίλη λεγομένη πέτρα, κλίμακα έγουσα λατομητήν έπὶ Σελεύκειαν άγουσαν. εῖτ' Ανεμούριον άκρα, όμώνυμος τη προτέρα, και Κράμβουσα νήσος καὶ Κώρυκος άκρα, ύπερ ής εν είκοσι σταδίοις έστὶ τὸ Κωούχιον αντρον, εν δ ή αρίστη πρόπος φύεται. έστι δε ποιλάς μεγάλη κυκλοτερής, έγουσα περικειμένην όφρυν πετρώδη, παν- C. 671 ταγόθεν ίκανῶς ὑψηλήν· καταβάντι δ' εἰς αὐτὴν ἀνώμαλόν ἐστιν έδαφος και τὸ πολύ πετρώδες, μεστὸν δὲ τῆς θαμνώδους ύλης άειθαλούς τε καὶ ἡμέρου παρέσπαρται δὲ καὶ τὰ ἐδάφη τὰ φέροντα την πρόπον. έστι δε και αντρον αυτόθι, έχον πηγην μεγάλην, ποταμόν έξιείσαν καθαρού τε καὶ διαφανούς ύδατος, εύθύς καταπίπτοντα ύπο γης: ενεγθείς δ' άφανης έξεισιν είς την θάλατταν καλούσι δε Πικρον ύδωρ.
- 6. Είθ' ή Ἐλαιούσσα νήσος μετά την Κωρυκον, προσκειμένη τη ήπείρω, ην συνώμισεν Αργέλαος και κατεσκευάσατο βασίλειον, λαβών την Τραγειώτιν Κιλικίαν όλην πλην Σελευκείας, καθ' ον τρόπον καὶ Αμύντας πρότερον είγε καὶ έτι πρότερον Κλεοπάτρα. εὐφυοῦς γὰρ ὅντος τοῦ τόπου πρὸς τὰ ληστήρια καὶ κατά γῆν καὶ κατά θάλατταν (κατά γῆν μέν διά Α. 988 τὸ μέγεθος τῶν ὀρῶν καὶ τῶν ὑπερκειμένων ἐθνῶν, πεδία καὶ γεώργια έγόντων μεγάλα καὶ εὐκατατρόγαστα, κατά θάλατταν δε διά την ευπορίαν της τε ναυπηγησίμου ύλης και των λιμένων και έρυμάτων και υποδυτηρίων), έδόκει πρός άπαν τὸ τοιούτο βασιλεύεσθαι μάλλον τούς τόπους, η ύπο τοις Ρωμαίοις ήγεμόσιν είναι, τοίς έπὶ τὰς χρίσεις πεμπομένοις, οἱ μήτ' άει παρείναι έμελλον, μήτε μεθ' ὅπλων. ούτω μεν Αργέλαος έλαβε πρός τη Καππαδοκία την τραγείαν Κιλικίαν. είσι δ' όροι ταύτης μεταξύ Σόλων τε καί Έλαιούσσης ὁ Λάμος ποταμός καὶ κώμη ὁμώνυμος.

- 7. Κατὰ δὲ τὰς ἀκρωρείας τοῦ Ταύρου τὸ Ζηνικέτου πειρατήριόν ἐστιν ὁ "Ολυμπος, ὅρος τε καὶ φρούριον ὁμώνυμον,
 ἀφ' οῦ κατοπτεύεται πᾶσα Αυκία καὶ Παμφυλία καὶ Πισιδία
 καὶ Μιλυάς: ἀλόντος δὲ τοῦ ὅρους [ὑπὸ] τοῦ Ἰσαυρικοῦ, ἐνέπρησεν ἑαυτὸν πανοίκιον, τοῦτου δ' ἦν καὶ ὁ Κώρυκος καὶ ἡ
 Φασηλὶς καὶ πολλὰ τῶν Παμφύλων χωρία πάντα δ' είλεν ὁ
 Ἰσαυρικός.
- 8. Μετὰ δὲ Λάμον Σόλοι, πόλις ἀξιόλογος, τῆς ἄλλης Κιλικίας ἀρχὴ τῆς περὶ τὸν Ἰσσόν, Αχαιῶν καὶ Ροδίων κτίσμα τῶν ἐκ Λίνδου εἰς ταὐτην λειπανδρήσασαν Πομπήιος Μάγνος κατώκισε τοὺς περιγενομένους τῶν πειρατῶν, οῦς μάλιστα ἔγνω σωτηρίας καὶ προνοίας τινὸς ἀξίους, καὶ μετωνόμασε Πομπηιόπολιν. γεγόνασι δ΄ ἄνδρες ἐνθένδε τῶν ὀνομαστῶν Χρύσιππός τε ὁ στωικὸς φιλόσοφος, πατρὸς ῶν Ταρσέως ἐκεῖθεν μετοικήσαντος, καὶ Φιλήμων, ἡ κωμικὸς ποιητής, καὶ Άρατος, ὁ τὰ φαινόμενα συγγράψας ἐν ἔπεσιν.

9. Είτα Ζεφύριον όμώνυμον τῷ πρὸς Καλυκάδνω είτ' Αγγιάλη μικρὸν ὑπέρ τῆς θαλάττης, κτίσμα Σαρδαναπάλλου,

- C. 672 φησὶν Αριστόβουλος ἐνταῦθα δ' εἶναι μτῆμα τοῦ Σαρδαναπάλλου καὶ τύπον λίθινον, συμβάλλοντα τοὺς τῆς δεξιᾶς χειρὸς δακτύλους, ὡς ἂν ἀποκροτοῦντα, καὶ ἐπιγραφῆν εἶναι Ασσυρίοις γράμμασι τοιάνδε. Σαρδαν άπαλλος ὁ Ανακυνδαράξεω παῖς, Αγχιάλην καὶ Ταρσὸν ἔδειμεν ἡμέρ η μιῆ ἔσθιε, πῖνε, παῖζει ὡς τάλλα τούτου οὐκ ἄξια, τοῦ
- Α. 989 ἀποκροτήματος. μέμνηται δὲ καὶ Χοιρίλος τούτων: καὶ δὴ καὶ περιφέρεται τὰ έπη ταντί:

ταῦτ' ἔχω, ὅσσ' ἔφαγον καὶ ἀφύβρισα καὶ μετ' ἔρωτος τέρπν' ἔπαθον, τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὅλβια κεῖνα λέλειπται.

10. Υπέρκειται δὲ τὰ Κύινδα τῆς Αγχιάλης ἔρυμα, ῷ ἔχρήσαντό ποτε οἱ Μακεδόνες γαζοφυλακίφι ἦρε δὲ τὰ χρήματα Εὐμένης, ἀποστὰς Αντιγόνου. ἔτι δ' ὕπερθεν τούτου τε καὶ τῶν Σόλων ὀρεινή ἔστιν, ἐν ἢ "Ολβη πόλις, Διὸς ἱερὸν ἔχουσα, Αἴαντος ἴδρυμα τοῦ Τεύκρουι καὶ ὁ ἱερεὺς δυνάστης ἔγίνετο τῆς Τραχειώτιδος: εἶτ' ἐπέθεντο τῆ χώρα τύραντοι πολλοί, καὶ συνέστη τὰ ληστήρια. μετὰ δὲ τὴν τούτων κατάλυσιν ἔφ' ἡμῶν ἤδη τὴν τοῦ Τεύκρου δυναστείαν ταύτην ἐκάλουν, τὴν

δ' αὐτήν καὶ ἱερωσύνην καὶ οἱ πλεϊστοί γε τῶν ἱερασαμένων ώνομάζοντο Τεῦκροι ἢ Αἴαντες. εἰσιοῦσα δὲ Άβα κατ ἐπιγαμίαν εἰς τὸν οἰκον τοῦτον, ἡ Ζηνοφάνους θυγάτηρ, ἐνὸς τῶν τυράννων, αὐτὴ κατέσχε τὴν ἀρχήν, προλαβόντος τοῦ πατρὸς ἐν ἐπιτρόπου σχήματι ὅστερον δὲ καὶ Αντώνιος καὶ Κλεοπάτρα κατεχαρίσαντο ἐκείνη, θεραπείαις ἐκλιπαρηθέντες ἔπειθ ἡ μὲν κατελύθη, τοῖς δ' ἀπὸ τοῦ γένους διέμεινεν ἡ ἀρχή. μετὰ Α. 990 δὲ τὴν Αγχιάλην αὶ τοῦ Κύδνου ἐκβολαὶ κατὰ τὸ Ρῆγμα καλούμενον. ἔστι δὲ λιμνάζων τόπος, ἔχων καὶ παλαιὰ τεώρια, εἰς ὃν ἐκπίπτει ὁ Κύδνος ὁ διαρρέων μέσην τὴν Ταρσόν, τὰς ἀρχὰς ἔχων ἀπὸ τοῦ ὑπερκειμένου τῆς πόλεως Ταύρου καί ἐστιν ἐπίνειον ἡ λίμνη τῆς Ταρσοῦ.

11. Μέχρι μέν δή δεύρο ή παραλία πάσα, ἀπὸ τῆς Ροδίων C. 673 περαίας άρξαμένη, πρός ισημερινάς άνατολάς άπο των όμωνύμων έκτείνεται δύσεων: είτ' έπὶ την γειμερινήν άνατολήν έπιστρέψει μέγρι Ίσσοῦ, κάντεῦθεν ήδη καμπήν λαμβάτει πρὸς νότον μέχοι Φοινίκης, το δε λοιπον προς δύσιν μέγρι στηλών τελευτά. το μέν ουν άληθες ο ίσθμος της περιωδευμένης γερφονήσου ούτός έστιν ὁ ἀπὸ Ταρσοῦ καὶ τῆς ἐκβολῆς τοῦ Κύδνου μέχοι Άμισου το γαρ ελάχιστον έξ Αμισού διάστημα έπὶ τοὺς Κιλίπων όρους τουτ' έστιν: έντευθεν δε έκατον είκοσίν είσιν είς Ταρσόν στάδιοι, κάκειθεν ου πλείους έπι την εκβολήν του Κύδνου. και μην επί γε Ισσον και την κατ' αυτην θάλατταν ούτ' άλλη όδὸς συντομωτέρα έστιν έξ Άμισου της διά Ταρσού, ούτ' έκ Ταρσού έπὶ Ισσον έγγυτέρω έστιν η έπι Κύδνον, ώστε δήλον, ότι ταίς μεν άληθείαις ούτος αν είη δ΄ ισθμός, λέγεται δ' όμως ὁ μέγρι τοῦ Ισσικοῦ κόλπου, παρακλεπτόντων διὰ τὸ σημειώδες. διά δε τουτ' αυτό και την έκ της Ροδίας γραμμήν, ην μέγρι του Κύδνου κατηγάγομεν, την αυτην αποφαίνομεν τη μέγρι Ισσού, οὐδέν παρά τοῦτο ποιούμενοι, καὶ τὸν Ταύρον φαμεν διήμειν έπ' εύθείας τήδε τη γραμμή μέγρι τής say fran, sed its hallow if arrighted a franchal over appribal.

12. Η δε Ταρσός πείται μεν έν πεδίφ, πτίσμα δ' έστι πῶν μετά Τριπτολέμου πλανηθέντων Άργείων πατά ζήτησιν Ίους διαρρεί δ' αὐτὴν μέσην ὁ Κύδνος παρ' αὐτὸ τὸ γυμνάσιον τῶν νέων ἄτε δὴ τῆς πηγῆς οὐ πολὸ ἄπωθεν οὕσης, καὶ τοῦ ὁείθρου διὰ φάραγγος βαθείας ἰόντος, εἶτ' εὐθὺς εἰς τὴν πόλιν ἐκπίπτοντος, ψυχρόν τε καὶ ταχὺ τὸ ὁεῦμά ἐστιν, ὅθεν Α. 991 καὶ τοῖς παχυνευροῦσι ὁοῖζομένοις καὶ κτήνεσι καὶ ἀνθρώποις ἐπικουρεῖ.

- 13. Τοσαύτη δὲ τοῖς ἐνθάδε ἀνθρώποις σπονδὴ πρός τε φιλοσοφίαν καὶ τὴν ἄλλην παιδείαν ἐγκύκλιον ἄπασαν γέγονεν, ὅσθ' ὑπερβέβληνται καὶ Ἀθήνας καὶ Ἀλεξάνδρειαν καὶ εἴ τινα ἄλλον τόπον δυνατὸν εἰπεῖν, ἐν ῷ σχολαὶ καὶ διατριβαὶ φιλοσόφων γεγόνασι. διαφέρει δὲ τοσοῦτον, ὅτι ἐνταῦθα μὲν οἱ φιλομαθοῦντες ἐπιχώριοι πάντες εἰσί, ξένοι δ' οὐκ ἐπιδημοῦσι ἡαδίως οὐδ' αὐτοὶ οῦτοι μένουσιν αὐτόθι, ἀλλὰ καὶ τελειοῦνται ἐκδημήσαντες, καὶ τελειωθέντες ξενιτεύουσιν ἡδέως, κατέρχονται δ' ὀλίγοι. ταῖς δ' ἄλλαις πόλεσιν, ας ἀρτίως εἰπον, πλὴν Αλεξανδρείας, συμβαίνει τὰναντία φοιτῶσι γὰρ εἰς αὐτὰς πολλοὶ καὶ διατοίβουσιν αὐτόθι ἄσμενοι, τῶν δ' ἐπιγωρίων
- Τες πολλοὶ καὶ διατρίβουσιν αὐτόθι ἄσμενοι, τῶν δ' ἐπιχωρίων οὐ πολλοὺς οὕτ' ἀν ἔξω φοιτῶντας ἴδοις κατὰ φιλομάθειαν, οὕτ' αὐτόθι περὶ τοῦτο σπουδάζοντας ᾿Αλεξανδρεῦσι δ' ἀμφότερα συμβαίνει καὶ γὰρ δέχονται πολλοὺς τῶν ξένων καὶ ἐκπέμπουσι τῶν ἰδίων οὐκ ὀλίγους. καὶ εἰσι σχολαὶ παρ' αὐτοῖς παντοδαπαὶ τῶν περὶ λόγους τεχνῶν, καὶ τἄλλά τ' εὐανδρεῖ καὶ πλεῖστον δύναται, τὸν τῆς μητροπόλεως ἐπέχουσα λόγον.
 - 14. Ανδρες δ' έξ αὐτῆς γεγόνασι τῶν μὲν στωικῶν Αντίπατρός τε καὶ Αρχέδημος καὶ Νέστωρ, ἔτι δ' Αθηνόδωροι δύο· ὧν ὁ μέν, Κορδυλίων καλούμενος, συνεβίωσε Μάρκφ Κάτωνι, καὶ ἐτελεύτα παρ' ἐκείνφ, ὁ δὲ τοῦ Σάνδωνος, δυ καὶ Κανανίτην φασὶν ἀπὸ κώμης τινός, Καίσαρος καθηγήσατο καὶ τιμῆς ἔτυχε μεγάλης· κατιών τε εἰς τὴν πατρίδα ἤδη γηραιὸς κατέλυσε τὴν καθεστώσαν πολιτείαν, κακῶς φερομένην ὑπό τε ἄλλων καὶ Βοηθοῦ, κακοῦ μὲν ποιητοῦ, κακοῦ δὲ πολίτου, δημοκοπίαις ἰσχύσαντος τὸ πλέον. ἐπῆρε δ' αὐτὸν καὶ Αντώνιος, κατ' ἀρχὰς ἀποδεξάμενος τὸ γραφὲν εἰς τὴν ἐν Φιλίπποις νίκην ἔπος, καὶ ἔτι μᾶλλον ἡ εὐχέρεια ἡ ἐπιπολάζουσα παρὰ τοῖς Ταρσεῦσιν, ὥστ' ἀπαύστως σχεδιάζειν παρὰ χρῆμα πρὸς τὴν δεδομένην ὑπόθεσιν· καὶ δὴ καὶ γυμνασιαρχίαν ὑποσχόμενος Ταρσεῦσι τοῦτον ἀντὶ γυμνασιάρχου κατέστησε, καὶ τὰ ἀναλώματα ἐπίστευσεν αὐτῷ. ἐφωράθη δὲ νοσφισάμενος τὰ τε

άλλα καὶ τούλαιον έλεγγόμενος δ' ύπὸ τῶν κατηγόρων ἐπὶ τοῦ Α. 992 Αντωνίου, παρητείτο την δργήν, σύν άλλοις και ταῦτα λέγων, ότι, ώσπερ Όμηρος έξύμνησεν Αγιλλέα και Αγαμέμνονα καί 'Οδυσσέα, ούτως έγω σέ· οὐ δίκαιος οὖν εἰμι εἰς τοιαύτας ἄγεσθαι διαβολάς έπὶ σοῦ. παραλαβών οὖν ὁ κατήγορος τὸν λόγον, άλλ' Όμηρος μέν, έφη, έλαιον *μέν* Αγαμέμνονος ούκ έκλεψεν, άλλ' οὐδε Αγιλλέως, σὸ δέ ωστε δώσεις δίκην, διαπρουσάμενος δ' ούν θεραπείως τισί την δργήν, ούδεν ήττον διετέλεσεν άγων και φέρων την πολιν μέγρι της καταστροφής τοῦ Αντωνίου. τοιαύτην δὲ τὴν πόλιν καταλαβών ὁ Αθηνόδωρος, τέως μεν επεχείρει λόγο μετάγειν κάκείνον καί τούς συστασιώτας ώς δ' ούκ ἀπείγοντο ύβρεως ούδεμιᾶς, έγρήσατο τη δοθείση ύπὸ τοῦ Καίσαρος έξουσία καὶ έξέβαλεν αὐτούς, καταγνούς φυγήν. οί δέ πρώτον μέν κατετοιγογράφησαν αύτοῦ τοιαῦτα.

έργα νέων, βουλαί δὲ μέσων, πορδαί δὲ γερόντων. С. 675 έπει δ' έχεινος έν παιδιάς μέρει δεξάμενος έχελευσε παρεπιγράψαι - βρονταί δε γερόντων, καταφρονήσας *δέ* τις τοῦ έπιεικούς, εύλυτον τὸ κοιλίδιον έγων, προσέρρανε πολύ τη θύρα καὶ τῷ τοίγω, νύκτωρ παριών την οἰκίαν. ὁ δὲ τῆς στάσεως κατηγορών εν εκκλησία, την νόσον της πόλεως, έφη, καὶ την καγεξίαν πολλαγόθεν σχοπείν έξεστι, και δή και έκ τών διαγωρημάτων. ούτοι μέν στωικοί ανδρες ακαδημαϊκός δε Νέστωρ ό καθ' ήμας, ό Μαρκέλλου καθηγησάμενος, τοῦ Όκταουίας παιδός, τῆς Καίσαρος ἀδελφῆς. καὶ οὖτος δὲ προέστη τῆς πολιτείας, διαδεξάμενος τον Αθηνόδωρον, και διετέλεσε τιμώμενος παρά τε τοις ήγεμόσι και έν τη πόλει.

15. Τῶν δ' ἄλλων φιλοσόφων,

ούς κεν ευ γνοίην και τούνομα μυθησαίμην, Πλουτιάδης τε έγένετο καὶ Διογένης τῶν περιπολιζόντων καὶ σχολάς διατιθεμένων εύφυως. ὁ δὲ Διογένης καὶ ποιήματα ώσπερ ἀπεφοίβαζε, τεθείσης ὑποθέσεως, τραγικά ως ἐπὶ πολύ· γραμματικοί δέ, ών καὶ συγγράμματά ἐστιν, Αρτεμίδωρός τε καὶ Διόδωρος ποιητής δὲ τραγφδίας ἄριστος τῶν τῆς Πλειά- Α. 993 δος καταριθμουμένων Διονυσίδης. μάλιστα δ' ή Ρώμη δύναται διδάσκειν τὸ πλήθος των έκ τήσδε τής πόλεως φιλολόγων.

Ταρσέων γὰρ καὶ Αλεξανδρέων ἐστὶ μεστή, τοιαύτη μὲν ἡ Ταρσός.

16. Μετὰ δὲ τὸν Κύδνον ὁ Πύραμος ἐκ τῆς Καταονίας ἡέων, οὖπεο καὶ πρότερον ἐμνήσθημεν· φησὶ δ' Αρτεμίδωρος, ἐντεῦθεν εἰς Σόλους εὐθυπλοία σταδίους εἶναι πεντακοσίους. πλησίον δὲ καὶ Μαλλός, ἐφ' ὕψους κειμένη, κτίσμα Αμφιλόχου καὶ Μόψου, τοῦ Απόλλωνος καὶ Μαντοῦς, περὶ ὧν πολλὰ μυθολογεῖται· καὶ δὰ καὶ ἡμεῖς ἐμνήσθημεν αὐτῶν ἐν τοῖς περὶ Κάλχαντος λόγοις καὶ τῆς ἔριδος, ἢν ἤρισαν περὶ τῆς μαντικῆς ὅ τε Κάλχας καὶ ὁ Μόψος· ταύτην τε γὰρ τὴν ἔριν μεταφέρουσιν ἔνιοι, καθάπερ καὶ Σοφοκλῆς, εἰς τὴν Κιλικίαν, καλέσας ἐκεῖνος αὐτὴν Παμφυλίαν τραγικοῖς, καθάπερ καὶ τὴν Ανκίαν Καρίαν καὶ τὴν Τροίαν καὶ Ανδίαν *καὶ* Φρυγίαν καὶ τὸν θάνατον δὲ τοῦ Κάλχαντος ἐνταῦθα παραδιδόασιν αλλοι τε καὶ Σοφοκλῆς. οὐ μόνον δὲ τὴν περὶ τῆς μαντικῆς ἔριν μεμυθεύκασιν, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀρχῆς. τὸν γὰρ Μόψον φασὶ καὶ

C. 676 τὸν Ἀμφίλοχον ἐκ Τροίας ἐλθόντας κτίσαι Μαλλόν: εἶτ' Ἀμφίλοχον εἰς Ἰργος ἀπελθεῖν, δυσαρεστήσαντα δὲ τοῖς ἐκεῖ πάλιν ἀναστρέψαι δεῦρο, ἀποκλειόμενον δὲ τῆς κοινωνίας συμβαλεῖν εἰς μονομαχίαν πρὸς τὸν Μόψον, πεσόντας δ' ἀμφοτέρους ταφῆναι μὴ ἐν ἐπόψει ἀλλήλοις: καὶ νῦν οἱ τάφοι δείκνυνται περὶ Μάγαρσα τοῦ Πυράμου πλησίον. ἐντεῦθεν δ' ἦν Κράτης ὁ γραμματικός, οῦ φησι γενέσθαι μαθητής Παναίτιος.

17. Υπέρχειται δὲ τῆς παραλίας ταύτης Αλήιον πεδίον, δι' οὖ Φιλώτας διήγαγεν Αλεξάνδρο τὴν ἵππον, ἐκείνου τὴν φάλαγγα ἀγαγόντος ἐκ τῷν Σόλων διὰ τῆς παραλίας καὶ τῆς Μαλλώτιδος ἐπί τε Ἰσσὸν καὶ τὰς Δαρείον δυνάμεις. φασὶ δὲ καὶ ἐναγίσαι τῷ Δμφιλόχο τὸν Δλέξανδρον διὰ τὴν ἐξ

Α. 994 Άργους συγγένειαν. Ήσίοδος δ' ἐν Σόλοις ὑπὸ Απόλλωνος ἀναιρεθῆναι τὸν Αμφίλοχόν φησιν, οἱ δὲ περὶ τὸ Αλήιον πεδίον, οἱ δ' ἐν Συρία, ἀπὸ τοῦ Αληίου ἀπιόντα διὰ τὴν ἔριν.

18. Μετὰ δὲ Μαλλον Αίγαῖαι πολίχνιον, ὕφορμον ἔχον εἰτ Αμανίδες πύλαι, ὕφορμον ἔχονοαι, εἰς ᾶς τελευτᾶ τὸ Αμανόδες πύλαι, ὕφορμον ἔχονοαι, εἰς ᾶς τελευτᾶ τὸ Αμανον κον δορς ἀπὸ τοῦ Τιάνρου ααθῆκον, ὁ τῆς Κιλικίας ὑπέρκευται κατὰ τὸ πρὸς ἔω μέρος, ἀεὶ μὲν ὑπὸ πλειόνων δυναστευόμενον τυράννων, ἔχόντων ἔρύματα καθ' ἡμᾶς δὲ κατέστη κύριος πάν-

των ἀνὴρ ἀξιόλογος καὶ βασιλεὺς ὑπὸ Ῥωμαίων ἀνομάσθη διὰ τὰς ἀνδραγαθίας Ταρκονδίμοτος, καὶ τὴν διαδοχὴν τοῖς μετ' αὐτὸν παρέδωκε.

19. Μετὰ δὲ Αἰγαίας Ἰσσὸς πολίχνιον ἔφοσμον ἔχον καὶ ποταμὸς Πίναρος. ἐνταῦθα ὁ ἀγὼν συνέπεσεν Αλεξάνδρφ καὶ Λαρείφ καὶ ὁ κόλπος εἴρηται Ἰσσικός ἐν αὐτῷ δὲ πόλις Ρωσὸς καὶ Μυρίανδρος πόλις καὶ Αλεξάνδρεια καὶ Νικόπολις καὶ Μόψον ἐστία καὶ Πύλαι λεγόμεναι, ὅριον Κιλίκων τε καὶ Σύρων. ἐν δὲ τῷ Κιλικία ἐστὶ καὶ τὸ τῆς Σαρπηδονίας Αρτέμιδος ἰερὸν καὶ μαντεῖον, τοὺς δὲ χρησμοὺς ἔνθεοι προθεσπίζουσιν.

20. Μετὰ δὲ τὴν Κιλικίαν πρώτη πόλις ἐστὶ τῶν Σύρων Σελεύκεια ἡ ἐν Πιερία, καὶ πλησίον Ορόντης ἐκδίδωσι ποταμός. ἔστι δ' ἀπὸ Σελευκείας εἰς Σόλους ἐπ' εὐθείας πλοῦς ὀλίγον ἀπολείπων τῶν γιλίων σταδίων.

Α. 995

21. Τῶν δ' ἐν Τροία Κιλίκων, ὧν "Ομηρος μέμνηται, πολὺ διεστώτων ἀπὸ τῶν ἔξω τοῦ Ταύρου Κιλίκων, οἱ μὲν ἀποφαίνουσιν ἀρχηγέτας τοὺς ἐν τῆ Τροία τούτων καὶ δεικνύουσί τινας τόπους κἀνταῦθα, ὥσπερ ἐν τῆ Παμφυλία Θήβην καὶ Λυρνησούν, οἱ δ' ἔμπαλιν καὶ Αλήιόν τι πεδίον κἀκεῖ δεικνύουσι.

περιωδευμένων δε και των έξω του Ταύρου μερών της προειοημένης γερρονήσου, προσθετέον έστι και ταυτα.

ταξύ Άμισου τε καὶ Ισσού οὐδὲ γάρ ἐκεῖνος ὀρθώς ἀφώρισται τὸν ἰσθμὸν καὶ τὰ κατ' αὐτὸν στενά, έκεῖνα ἀντὶ τούτων τιθείς. πάντων δ' εὐηθέστατον τὸ τὴν γερρόνησον τριγωνοειδή φήσαντα τρεῖς ἀποφήνασθαι τὰς έξω πλευράς · ὁ γὰρ τὰς έξω λέγων πλευράς έρικεν ύπεξαιρουμένω την κατά τὰ στενά, ώς καὶ ταύτην ούσαν πλευράν, ούκ έξω δὲ ούδ' ἐπὶ θαλάττη. εἰ μέν τοίνυν τὰ στενὰ ταῦτα ούτως ην συνηγμένα, ώστε μικρόν απολείπειν του συνάπτειν * ἐπ' * άλλήλαις τήν τε ἐπὶ Ισσὸν καὶ την έπι Σινώπην πίπτουσαν πλευράν, συνεχώρει αν τριγωνοειδή λέγεσθαι την γερρόνησον νύν δέ γε τρισγιλίους σταδίους άπολειπόντων μεταξύ των ύπ' αύτου λεγομένων στενών, άμαθία τὸ λέγειν τριγωνοειδές τὸ τοιούτον τετράπλευρον, οὐδέ γωρογραφικόν. ὁ δὲ καὶ χωρογραφίαν ἐξέδωκεν ἐν κωμικῷ μέτρφ, γης περίοδον έπιγράψας. μένει δ' ή αὐτή άμαθία, κῶν εἰς τουλάχιστον καταγάγη διάστημά τις τον ίσθμόν, όσον εἰρήκασιν οί πλείστον ψευσάμενοι τὸ ημισυ τοῦ παντός, όσον είρηκε καὶ Αρτεμίδωρος, γιλίους καὶ πεντακοσίους σταδίους οὐδέ

- Α. 996 γὰο τοῦτο συναγωγήν πω τοιγωνοειδοῦς ποιεῖ σχήματος. ἀλλ' οὐδὲ τὰς πλευρὰς ὀρθῶς διήρηται τὰς ἔξω, τὴν ἀπὸ Ἰσσοῦ μέχρι Χελιδονίων εἰπών λοιπὴ γάρ ἐστιν ὅλη ἐπ' εὐθείας ἡ Αυκιακὴ παραλία ταύτη, καὶ ἡ τῶν Ροδίων περαία μέχρι Φύσκου ἐντεῦθεν δὲ καμπὴν λαβοῦσα ἡ ἤπειρος ἄρχεται τὴν δευτέραν καὶ δυσμικὴν ποιεῖν πλευρὰν ἄχρι Προποντίδος καὶ Βυζαντίου.
- C. 678 23. Φήσαντος δὲ τοῦ Ἐφόρου, διότι τὴν χερρόνησον κατοικεῖ ταύτην ἑκκαίδεκα γένη, τρία μὲν Ἑλληνικά, τὰ δὲ λοιπὰ βάρβαρα χωρὶς τῶν μιγάδων, ἐπὶ θαλάττη μὲν Κίλικες καὶ Πάμφυλοι καὶ Λύκιοι καὶ Βιθυνοὶ καὶ Παφλαγόνες καὶ Μαριανδυνοὶ καὶ Τρῶες καὶ Κᾶρες, Πισίδαι δὲ καὶ Μυσοὶ καὶ Χάλυβες καὶ Φρύγες καὶ Μιλύαι ἐν τῆ μεσογαία, διαιτῶν ταῦτα ὁ Ἀπολλόδωρος ἐπτακαιδέκατόν φησιν εἶναι τὸ τῶν Γαλατῶν, δ νεώτερόν ἐστι τοῦ Ἐφόρου, τῶν δ' εἰρημένων τὰ μὲν Ἑλληνικὰ μήπω κατὰ τὰ Τρωικὰ κατφκίσθαι, τὰ δὲ βάρβαρα πολλὴν ἔχειν σύγχυσιν διὰ τὸν χρόνον καταλέγεσθαι δ' ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ τό τε τῶν Τρώων καὶ τῶν νῦν ὀνομαζομένων Παφλαγόνων καὶ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν καὶ Καρῶν καὶ Αυκίων,

Μήονάς [τε] ἀντὶ Αυδών καὶ άλλους ἀγνώτας, οἶον Άλιζώνας καὶ Καύκωνας έκτὸς δὲ τοῦ καταλόγου Κητείους τε καὶ Σολύμους καὶ Κίλικας τους έκ Θήβης πεδίου καὶ Λέλεγας: Παμφύλους δέ καὶ Βιθυνούς καὶ Μαριανδυνούς καὶ Πισίδας καὶ Χάλυβας καὶ Μιλύας καὶ Καππάδοκας μήδ' ώνομάσθαι, τοὺς μέν διὰ τὸ μηδέπω τοὺς τόπους κατωκηκέναι τούτους, τοὺς δὲ διά τὸ έτέροις γένεσι περιέγεσθαι, ώς Ίδριεῖς μέν καὶ Τερμίλαι Καρσί, Δολίονες δέ καὶ Βέβουκες Φουξί.

24. Φαίνεται δ' ούτε τοῦ Ἐφόρου τὴν ἀπόφασιν διαιτών ίκανώς, τά τε του ποιητού ταράττων καὶ καταψευδόμενος. Έφόρου τε γάρ τούτο πρώτον απαιτείν έχρην, τί δή τούς Χάλυβας τίθησιν έντὸς τῆς γερρονήσου, τοσούτον ἀφεστώτας καὶ Σινώπης καὶ Άμισοῦ πρὸς ἔω; οἱ γὰρ λέγοντες τὸν ἰσθμὸν Α. 997 της γερρονήσου ταύτης την από Ισσού γραμμην έπὶ τὸν Ευξεινον, ώς αν μεσημβοινήν τινα τιθέασι ταύτην, [ήν] οί μέν είναι νομίζουσι την έπὶ Σινώπης, οἱ δὲ την ἐπ' Άμισοῦ, ἐπὶ δε των Χαλύβων οὐδείς λοξή γάρ έστι τελέως. ὁ γάρ δή διά Χαλύβων μεσημβρινός διά της μικράς Άρμενίας γράφοιτ' αν και του Ευφράτου την Καππαδοκίαν όλην έντος απολαμβάνων καὶ την Κομμαγηνήν καὶ τὸν Άμανὸν καὶ τὸν Ισσικόν κόλπον. εί δ' οὖν καὶ τὴν λοξὴν γραμμὴν ὁρίζειν τὸν ἰσθμὸν συγγωρήσαιμεν, τὰ πλεῖστά γε τούτων, καὶ μάλιστα ή Καππαδοκία έντὸς ἀπολαμβάνοιτ' αν καὶ ὁ νῦν ἰδίως λεγόμενος Πόντος, της Καππαδοκίας μέρος ων τὸ πρὸς τῷ Εὐξείνος ωστ' εί τους Χάλυβας της γερρονήσου θετέον μέρος, πολύ μαλλον τούς Κατάονας καὶ Καππάδοκας άμφοτέρους καὶ Αυκάονας δέ, ούς καὶ αὐτούς παρηκε. διὰ τί δ' ἐν τοῖς μεσογαίοις ἔταξε τους Χάλυβας, ους ὁ ποιητής Άλιζωνας ἐκάλεσεν, ώσπες καὶ С. 679 ήμεις απεδείξαμεν; αμεινον γαο ην διελείν και τούς μεν έπί τῆ θαλάττη φάναι, τοὺς δὲ ἐν τῆ μεσογαία. ὅπερ καὶ ἐπὶ τῆς Καππαδοκίας ποιητέον και της Κιλικίας. ὁ δὲ τὴν μὲν οὐδ' ώνόμακε, τοὺς Κίλικας δὲ τοὺς ἐπὶ τῆ θαλάττη μόνον εἴοηκεν. οί οὐν ἐπ' Αντιπάτρω τῷ Δερβήτη καὶ οί Όμοναδεῖς καὶ ἄλλοι πλείους οἱ συνάπτοντες τοῖς Πισίδαις,

C. 688 reguest marging

^{1.} vid. lgd. "Eqopor,

อัก อัง อัง โดนดี อินักิสรานา

άνέρες, οὐδέ θ' άλεσσι μεμιγμένον είδαρ έδουσι,

τίνα λάβωσι τάξιν; ἀλλ' οὐδὲ Δυδούς οὐδὲ Μήσνας εἴρηκεν, εἴτε δύο εἴθ' οἱ αὐτοί εἰσι, καὶ εἴτε καθ' ἐαυτούς εἴτ' ἐν ἐτέρφ γένει περιεχομένους. οῦτω γὰρ ἐπίσημον ἔθνος οὐκ ἀποκρύψαι δυνατόν, ὅ τε μὴ λέγων περὶ αὐτοῦ μηδὲν οὐκ ἀν δόξειε παραλιπεῖν τι τῶν κυριωτάτων;

25. Τίνες δ' εἰσὶν οἱ μιγάδες; οὐ γὰρ ἃν ἔχοιμεν εἰπεῖν παρὰ τοὺς λεγθέντας τόπους ἢ οὐνομάσθαι ὑπ' αὐτοῦ ἢ παραλελεῖφθαι ἄλλους, οῦς ἀποδώσομεν τοῖς μιγάσιν, οὐδέ γε αὐτῶν τινας τοὑτῶν, ὧν ἢ εἶπεν ἢ παρέλιπε. καὶ γὰρ εἶ κατεμίχθησαν, ἀλλ' ἡ ἐπικράτεια πεποίηκεν ἢ Ελληνας ἢ βαρβάρους τρίτον δὲ γένος οὐδὲν ἴσμεν τὸ μικτόν.

26. Πῶς δὲ τρία γένη τῶν Ἑλλήνων ἐστὶ τὰ τὴν χερρόνησον οἰκοῦντα; εἰ γάρ, ὅτι τὸ παλαιὸν οἱ αὐτοὶ ἦσαν Ἰωνες καὶ Αθηναῖοι, λεγέσθωσαν καὶ οἱ Δωριεῖς καὶ οἱ Αἰολεῖς οἱ αὐτοί, ὧστε δύο ἔθνη γίνοις ἄν: εἰ δὲ διαιρετέον κατὰ

- Α. 998 τὰ ὕστερα ἔθη, καθάπερ καὶ τὰς διαλέκτους, τέτταρα ὰν εἴη καὶ τὰ ἔθνη, καθάπερ καὶ αὶ διάλεκτοι. οἰκοῦσι δὲ τὴν χερρόνησον ταύτην, καὶ μάλιστα κατὰ τὸν τοῦ Ἐφόρου διορισμόν, οὐκ Ἰωνες μόνον, ἀλλὰ καὶ Ἀθηναῖοι, καθάπερ ἐν τοῖς καθ' ἔκαστα δεδήλωται. τοιαῦτα μὲν δὴ πρὸς τὸν Ἐφορον διαπορεῖν ἄξιον, Ἀπολλόδωρος δὲ τούτων μὲν ἐφρόντισεν οὐδέν: τοῖς δὲ ἐκκαίδεκα ἔθνεσι προστίθησιν ἐπτακαιδέκατον, τὸ τῶν Γαλατῶν, ἄλλως μὲν χρήσιμον λεγθῆναι, πρὸς δὲ τὴν δίαιταν τῶν ὑπὸ τοῦ Ἐφόρου λεγομένων ἢ παραλειπομένων οὐ δέον: εἴρηκε δὲ τὴν αἰτίαν αὐτός, ὅτι ταῦτα πάντα νεώτερα τῆς ἐκείνου ἡλικίας.
- 27. Μεταβάς δ' έπὶ τὸν ποιητήν τοῦτο μὲν ὀρθῶς λέγει, διότι πολλή σύγχυσις γεγέτηται τῶν βαρβάρων εθνῶν ἀπὸ τῶν Τρωικῶν εἰς τὰ νῦν διὰ τὰς μεταπτώσεις καὶ γὰρ προσγέγονέ τινα καὶ ελλελοιπε καὶ διέσπασται καὶ συνῆκται εἰς ἐν. οὐκ εὐ δὲ τὴν αἰτίαν διττὴν ἀποφαίνει, δι' ῆν οὐ μέμνηταί C. 680 τινων ὁ ποιητής ἡ τῷ μήπω τότ' οἰκεῖσθαι ὑπὸ τοῦ εθνους τούτου, ἢ τῷ ἐν ἐτέρω γένει περιέγεσθαι. τὴν γὰρ Καππαδο-

κίαν ούκ είσηκεν, ούδε την Καταονίαν, ώς δ' αύτως ' την Αυπαονίαν, δι' οὐδέτερον τούτων οὐ γὰρ ἔγομεν τοιαύτην ἰστορίαν έπ' αὐτῶν οὐδεμίαν. γελοϊόν τε τὸ τοὺς Καππάδοκας² καὶ Ανκάονας διὰ τί μὲν Όμηρος παρέλιπε, φροντίσαι καὶ ἀπολογήσασθαι, διὰ τί δ' Έφορος παρηλθε, παρελθεῖν καὶ αὐτόν, καὶ ταύτα παραθέμενον πρός αύτο τούτο την απόφασιν τανδρός, πρός τὸ έξετάσαι καὶ διαιτήσαι καί, διότι μέν Μήσνας άντὶ Αυδών Όμηρος είπε, διδάξαι, ότι δ' ούτε Αυδούς ούτε Μήρνας είρηκεν Έφορος, μη έπισημήνασθαι.

28. Φήσας δε άγνώτων τινών μεμνήσθαι τον ποιητήν, Καύκωνας μεν δοθώς λέγει καὶ Σολύμους καὶ Κητείους καὶ Λέλεγας καὶ Κίλικας τοὺς ἐκ Θήβης πεδίου, τοὺς δ' Άλιζωνας αύτος πλάττει, μάλλον δ' οἱ πρώτοι τοὺς Άλιζώνας ἀγνοήσαντες, τίνες είσί, και μεταγράφοντες πλεοναγώς και πλάττοντες την του άργύρου γενέθλην καὶ άλλα πολλά μέταλλα, έκλελειμμένα άπαντα. πρός ταύτην δε την φιλοτιμίαν κάκείνας συνήγαγον τὰς ἱστορίας, ᾶς ὁ Σκήψιος τίθησι παρὰ Καλλισθένους λαβών και άλλων τινών, ού καθαρευόντων τῆς περί των Αλιζώνων ψευδοδοξίας ώς ὁ μέν Ταντάλου πλούτος και των Πελοπιδών ἀπὸ τών περί Φρυγίαν καὶ Σίπυλον μετάλλων έγένετο. ό δὲ Κάδμου 3 περὶ Θράκην καὶ τὸ Παγγαῖον όρος ὁ δὲ Πριάμου έκ των έν Αστύροις περί Άβυδον γρυσείων, ών καί νῦν ἔτι μικοὰ λείπεται· πολλή δ' ή ἐκβολή καὶ τὰ ὀρύγματα Α. 999 σημεία της πάλαι μεταλλείας ό δὲ Μίδου ἐκ τῶν περὶ τὸ Βέρμιον όρος ό δε Γύγου και Άλνάττου και Κροίσου από τών έν Αυδία † τῆς μεταξύ Αταρνέως τε καὶ Περγάμου πολίγνη έρήμη, εκμεμεταλλευμένα έχουσα τὰ χωρία.

29. Έτι και ταντα μέμψαιτο αν τις του Απολλοδώρου, ότι των νεωτέρων καινοτομούντων πολλά παρά τὰς Όμηρικὰς αποφάσεις, είωθως ταῦτ' έλέγγειν ἐπὶ πλέον, ἐνταῦθα οὐκ ώλιγώρηκε μόνον, άλλα και τάναντία είς εν συνάγει τὰ μὴ ώσαύτως λεγόμενα. ὁ μὲν γὰο Ξάνθος ὁ Ανδὸς μετὰ τὰ Τρωικά φησιν έλθεῖν τοὺς Φρύγας έκ τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν ἀριστε-

Anner & The med very majecusping by yearerste

^{1.} fort. lgd. 'ovd' aerny. 2. fort. addend. xai Kardovas. 3. vid. addend. Experience and experience and december where

οῶν τοῦ Πόντου, ἀγαγεῖν δ' αὐτοὺς Σκαμάνδοιον ἐκ Βερεκύντον καὶ Ασκανίας. ἐπιλέγει δὲ τούτοις ὁ Απολλόδωρος, ὅτι τῆς Ασκανίας ταύτης μνημονεύει καὶ Όμηρος, ῆς ὁ Ξάνθος·

Φόρκυς δὲ Φρύγας ήγε καὶ Ασκάνιος θεοειδής

C. 681 άλλ' εἰ οὕτως ἔχει, ἡ μὲν μετανάστασις ὕστερον ἀν εἴη τῶν Τρωικῶν γεγονυῖα, ἐν δὲ τοῖς Τρωικοῖς τὸ λεγόμενον ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ ἐπικουρικὸν ἦκεν ἐκ τῆς περαίας ἐκ τῶν Βερεκύντων καὶ τῆς Ασκανίας. τίνες οὖν Φρύγες ἦσαν,

οι όα τότ' ἐστρατόωντο παρ' ὅχθας Σαγγαρίοιο, ὅτε ὁ Πρίαμος,

ἐπίκουρος ἐων μετὰ τοῖσιν ἐλέγμην,
φησί; πῶς δὲ ἐκ μὲν Βερεκύντων μετεπέμπετο Φρύγας ὁ Πρίαμος, πρὸς οὖς οὐδὲν ἦν αὐτῷ συμβόλαιον, τοὺς δ' ὁμόρους καὶ
οἶς αὐτὸς πρότερον ἐπεκούρησε παρέλιπεν; οὖτω δὲ περὶ τῶν
Φρυγῶν εἰπῶν ἐπιφέρει καὶ τὰ περὶ τῶν Μυσῶν οὐχ ὁμολογούμενα τούτοις λέγεσθαι γάρ φησι καὶ τῆς Μυσίας κώμην
Ασκανίαν περὶ λίμνην ὁμώνυμον, ἐξ ἦς καὶ τὸν Ασκάνιον ποταμὸν ὑεῖν, οὖ μνημονεύει καὶ Εὐφορίων

Μυσοῖο παρ' ὕδασιν Άσκανίοιο.

καὶ ὁ Αἰτωλὸς Άλέξανδρος.

οῖ καὶ ἐπ' Ἀσκανίφ δώματ' ἔχουσι ὁόφ, λίμνης Ἀσκανίης ἐπὶ χείλεσιν: ἔνθα Δολίων νίὸς Σιληνοῦ νάσσατο καὶ Μελίης.

καλούσι δέ, φησί, Δολιονίδα καὶ Μυσίαν τὴν περὶ Κύζικον ἰόντι εἰς Μιλητούπολιν. εἰ οὖν οὕτως ἔχει ταῦτα, καὶ ἐκμαρτυρεῖται ὑπὸ τῶν δεικνυμένων νῦν καὶ ὑπὸ τῶν ποιητῶν, τί ἐκώλυε τὸν "Ομηρον ταύτης μεμνῆσθαι τῆς Δσκανίας, ἀλλὰ Α. 1000 μὴ τῆς ὑπὸ Ξάνθου λεγομένης; εἴρηται δὲ καὶ πρότερον περὶ τούτων ἐν τῷ περὶ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν λόγφ, ὥστε ἐχέτω

CAPUT VI.

negation for the property of the control of the state of

1. Λοιπὸν δὲ τὴν πρὸς νότου παρακειμένην τῷ χερρονήσφ ταύτη περιοδεῦσαι νῆσον τὴν Κύπρον. εἴρηται δ', ὅτι ἡ περιεχομένη θάλαττα ὑπὸ τῆς Αἰγύπτου καὶ Φοινίκης καὶ Συρίας

καί της λοιπής παραλίας μέγρι της Ροδίας σύνθετός πώς έστιν έχ τε τοῦ Αίγυπτίου πελάγους καὶ τοῦ Παμφυλίου καὶ τοῦ κατά τὸν Ἰσσικὸν κόλπον. ἐν δὲ ταύτη ἐστὶν ἡ Κύπρος, τὰ μέν προσάρκτια μέρη συνάπτοντα έγουσα τη Τραγεία Κιλικία, καθ' α δή και προσεγεστάτη τη ήπείρω έστί, τα δε έωα τω Ισσικώ κόλπω, τὰ δ' ἐσπέρια τῷ Παμφυλίω κλυζόμενα πελάγει, τὰ δὲ νότια τῷ Αἰγυπτίω. τοῦτο μὲν οὖν σύρρουν ἐστὶν ἀπὸ τῆς ἐσπέρας τῷ Λιβυνῷ καὶ τῷ Καρπαθίω πελάγει, ἀπὸ δε τών νοτίων καὶ τών έφων μερών ή τε Αίγυπτός έστι καὶ ή έφεξης παραλία μέχρι Σελευκείας τε καὶ Ισσοῦ, πρὸς ἄρκτον δ' ή τε Κύπρος και τὸ Παμφύλιον πέλαγος. τοῦτο δὲ ἀπὸ μέν των άρκτων περιέγεται τοῖς τε άκροις τῆς Τραγείας Κιλικίας καὶ τῆς Παμφυλίας καὶ Λυκίας μέγρι τῆς Ροδίας, ἀπὸ δὲ τῆς δύσεως τῆ Ροδίων νήσω, ἀπὸ δὲ τῆς ἀνατολῆς τῆ Κύπρφ τη κατά Πάφον και τον Ακάμαντα, από δε της μεσημ- C. 682 βρίας σύρρουν έστι τῷ Αίγυπτίω πελάγει.

2. Έστι δ' ὁ μὲν κύκλος τῆς Κύπρου σταδίων τρισχιλίων καὶ τετρακοσίων είκοσι κατακολπίζοντι μήκος δὲ ἀπὸ Κλειδών έπὶ τὸν Ακάμαντα πεζη σταδίων γιλίων τετρακοσίων όδεύοντι απ' ανατολής έπι δύσιν. είσι δε αι μεν Κλείδες νησία δύο προκείμενα τῆ Κύπρφ κατὰ τὰ έωθινὰ μέρη τῆς νήσου, τὰ διέγοντα τοῦ Πυράμου σταδίους έπταχοσίους · ὁ δ' Αχάμας έστιν άπρα δύο μαστούς έγουσα καὶ ύλην πολλήν, κείμενος μέν έπὶ τῶν έσπερίων τῆς νήσου μερῶν, ἀνατείνων δὲ πρὸς ἄρχτους, έγγυτάτω μέν πρός Σελινούντα της Τραγείας Κιλικίας έν διάρματι γιλίων σταδίων, πρός Σίδην δε της Παμφυλίας γιλίων καὶ έξακοσίων, πρὸς δὲ Χελιδονίας γιλίων ἐννακοσίων. ἔστι δε έτερόμηκες τὸ όλον τῆς νήσου στῆμα, καί που καὶ ἰσθμοὺς ποιεί κατά τὰς τὸ πλάτος διοριζούσας πλευράς. έγει δὲ καί τὰ καθ' ἔκαστα, ώς ἐν βραγέσιν είπεῖν, οὕτως, ἀρξαμένοις ἀπὸ τοῦ προσεχεστάτου σημείου τῆ ἡπείρφ.

3. Έφαμεν δέ που κατά τὸ Άνεμούριον, ακραν τῆς Τρα- Α. 1001 γείας Κιλικίας, άντικεῖσθαι τὸ τῶν Κυπρίων ἀκρωτήριον τὴν Κρομμύου ακραν έν τριακοσίοις καὶ πεντήκοντα σταδίοις : έντεύθεν δ' ήδη δεξιάν την νησον έχουσιν, έν άριστερά δε την ηπειρον, πρός άρκτον ὁ πλοῦς ἐστι καὶ πρός ἔω καὶ πρός τὰς

and the second points, spec sec at the second secon

to Britism air air anni miles imp man in the World Strangers of Berlin's My makes a sing of 1 higher significant to the management of Property and I'd the second of the second mailton, diek missesje er sinn mi er regions, minimum samples, Physics & the last of the specific party and an ning mi ningen mering ni planisi li The same of the design, to the second second second second second and the state of t with the state of the part of the same the electricism interesting the paper, of Nigor of Street, married with the Street, Married Street, Stre project to high the serject. A Suppression wines, Alabam de almidair y in amount or the beautiful make any the s when the same of the same of to shaped it with substitute and six sixty. rimary principle of many it as it from septime semisting it is not seen to be a benefit who is not a benefit to be a benefit

ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

province station Tiplican to the san to be

4) 606 one, managinor will rate rive Bereauth assessinisms

ΤΟΥ ΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑΤΟΥ ΒΙΒΑΙΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΑ.

Το πεντεκαιδέκατον περιέχει Ίνδίαν και Περσίδα.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

engraphing, as authorized since Am vice Magnethias Courses

the inches to be a control of the second sec

1. Τὰ περιλειπόμενα τῆς Ἀσίας ἐστὶ τὰ ἐκτὸς τοῦ Ταύ- Α. 1005 ρου, πλὴν Κιλικίας καὶ Παμφυλίας καὶ Αυκίας, τὰ * δ' * ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς μέχρι Νείλου μεταξὸ τοῦ Ταύρου καὶ τῆς ἔξω θαλάττης τῆς νοτίου κείμενα. μετὰ δὲ τὴν Ἀσίαν ἡ Λιβύη ἐστί, περὶ ἡς ἐροῦμεν ὕστερον, νῦν δ' ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἀρκτέον πρώτη γὰρ ἕκκειται πρὸς ταῖς ἀνατολαῖς καὶ μεγίστη.

2. Δεῖ δ' εὐγνωμόνως ἀκούειν περὶ αὐτῆς καὶ γὰρ ἀπωτάτω ἐστί, καὶ οὐ πολλοὶ τῶν ἡμετέρων κατώπτευσαν αὐτήν οἱ δὲ καὶ ἰδόντες μέρη τιτὰ εἰδον, τὰ δὲ πλείω λέγουσιν ἔξ Α. 1006 ἀκοῆς καὶ ἄ εἶδον δέ, ἐν παρόδφ στρατιωτικῆ καὶ δρόμφ κατέμαθον διόπερ οὐδὲ τὰ αὐτὰ περὶ τῶν αὐτῶν ἔξαγγέλλουσι, καὶ ταῦτα συγγράψαντες ὡς ἀν πεφροντισμένως ἔξητασμένα, τιτὲς δ' αὐτῶν καὶ συστρατεύσαντες ἀλλήλοις καὶ συνεπιδημήσαντες, καθάπερ οἱ Αλεξάνδρφ συγκαταστρεψάμενοι τὴν Ασίαν ἀλλ' ἔκαστος ἐκάστφ τἀναντία λέγει πολλάκις.

γίνεται, καὶ ὁ ἰὸς τοῦ χαλκοῦ, πρὸς τὰς ἰατρικὰς δυτάμεις χρήσιμα. φησὶ δ' Ἐρατοσθένης τὸ παλαιὸν ὑλομανούντων τῶν πεδίων, ὥστε κατέχεσθαι δρυμοῖς καὶ μὴ γεωργεῖσθαι, μικρὰ μὲν ἐπωφελεῖν πρὸς τοῦτο τὰ μέταλλα, δενδροτομούντων πρὸς τὴν καῦσιν τοῦ χαλκοῦ καὶ τοῦ ἀργύρου, προσγενέσθαι δὲ καὶ τὴν ναυπηγίαν τῶν στόλων, ἥδη πλεομένης ἀδεῶς τῆς θαλάττης καὶ μετὰ δυνάμεων ώς δ' οὐκ ἐξενίκων, ἔπιτρέψαι τοῖς βουλομένοις καὶ δυναμένοις ἐκκόπτειν καὶ ἔχειν ἰδιόκτητον καὶ ἀτελῆ τὴν διακαθαρθεῖσαν γῆν.

6. Πρότερον μεν ούν κατά πόλεις έτυραννούντο οί Κύ-

πριοι, ἀφ' οδ δ' οἱ Πτολεμαϊκοὶ βασιλεῖς κύριοι τῆς Αἰγύπτου κατέστησαν, είς έκείνους και ή Κύπρος περιέστη, συμπραττόν-Α. 1004 των πολλάκις καὶ τῶν Ῥωμαίων. ἐπεὶ δ' ὁ τελευταῖος ἄρξας Πτολεμαΐος, άδελφός του Κλεοπάτρας πατρός, της καθ' ήμας βασιλίσσης, έδοξε πλημμελής τε είναι και άγάριστος είς τους εύεργέτας, έκεινος μεν κατελύθη, Ρωμαίοι δε κατέσγον την νησον, καὶ γέγονε στρατηγική ἐπαρχία καθ' αὐτήν. μάλιστα δ' αίτιος τοῦ ὀλέθρου κατέστη τῷ βασιλεῖ Πόπλιος Κλαύδιος Πούλγεο έμπεσων γάρ είς τὰ ληστήρια, τῶν Κιλίκων ἀκμαζόντων τότε, λύτρον αίτούμενος επέστειλε τῷ βασιλεῖ, δεόμενος πέμψαι καὶ ὁύσασθαι αὐτόν · ὁ δ' ἔπεμψε μέν, μικρὸν δὲ τελέως, ώστε καὶ τοὺς ληστάς αἰδεσθηναι λαβεῖν, άλλὰ ἀναπέμψαι πάλιν, τον δ' άνευ λύτρων απολύσαι. σωθείς δ' έχεῖνος απεμνημόνευσεν αμφοτέροις την χάριν, και γενόμενος δήμαργος, ἴσγυσε τοσοῦτον, ώστε ἐπέμφθη Μάρκος Κάτων, ἀφαιοησόμενος την Κύπρον τον κατέγοντα. έκεινος μέν οθν έφθη διαγειρισάμενος αύτόν, Κάτων δὲ ἐπελθών παρέλαβε τὴν Κύ-

C. 685 προν, καὶ τὴν βασιλικὴν οὐσίαν διέθετο, καὶ τὰ χρήματα εἰς τὸ δημόσιον ταμιεῖον τῶν Ῥωμαίων ἐκόμισεν ἐξ ἐκείνου δ' ἐγένετο ἐπαρχία ἡ νῆσος, καθάπερ καὶ νῦν ἐστι, στρατηγική ἀλίγον δὲ χρόνον τὸν μεταξὸ Αντώνιος Κλεοπάτρα καὶ τῆ ἀδελφῆ αὐτῆς Αρσινόη παρέδωκε καταλυθέντος δὲ ἐκείνου, συγκατελύθησαν καὶ αἱ διατάξεις αὐτοῦ πᾶσαι.

or pulmodeleral southern reign Vancount. As we do presently

and a complete grant think as that the last

ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

me were a sound . . Venil of ages of wir lyage or many

C. 1800 may managine who got the strength along the continue with the

ΤΟΥ ΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑΤΟΥ ΒΙΒΑΙΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΑ.

Τό πεντεκαιδέκατον περιέχει Ίνδίαν καὶ Περσίδα.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

CAPUT I.

and now the new took to took or one of the test

1. Τὰ περιλειπόμενα τῆς Ἀσίας ἐστὶ τὰ ἐκτὸς τοῦ Ταύ- Α. 1005 ρου, πλὴν Κιλικίας καὶ Παμφυλίας καὶ Αυκίας, τὰ *δ'* ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς μέχρι Νείλου μεταξὸ τοῦ Ταύρου καὶ τῆς ἔξω θαλάττης τῆς τῆς νοτίου κείμενα. μετὰ δὲ τὴν Ἀσίαν ἡ Λιβύη ἐστί, περὶ ῆς ἐροῦμεν ὕστερον, νῦν δ' ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἀρκτέον πρώτη γὰρ ἔκκειται πρὸς ταῖς ἀνατολαῖς καὶ μεγίστη.

2. Δεῖ δ' εὐγνωμόνως ἀχούειν περὶ αὐτῆς' καὶ γὰρ ἀπωτάτω ἐστί, καὶ οὐ πολλοὶ τῶν ἡμετέρων κατώπτευσαν αὐτήν οἱ δὲ καὶ ἰδόντες μέρη τικὰ εἰδον, τὰ δὲ πλείω λέγουσιν ἔξ Α. 1006 ἀκοῆς' καὶ ἃ εἶδον δέ, ἐν παρόδφ στρατιωτικῆ καὶ δρόμφ κατέμαθον διόπερ οὐδὲ τὰ αὐτὰ περὶ τῶν αὐτῶν ἐξαγγέλλουσι, καὶ ταῦτα συγγράψαντες ὡς ὰν πεφροντισμένως ἔξητασμένα, τινὲς δ' αὐτῶν καὶ συστρατεύσαντες ἀλλήλοις καὶ συνεπιδημήσαντες, καθάπερ οἱ Αλεξάνδρφ συγκαταστρεψάμενοι τὴν Ασίαν ἀλλ' ἔκαστος ἐκάστφ τὰναντία λέγει πολλάκις.

όπου δε περί των όραθέντων ούτω διαφέρονται, τί δει νομίζειν περί των έξ άχοης;

3. Καὶ μὴν οὐδ' οἱ *πολλοὶ* πολλοῖς γρόνοις ὕστερον συγ-

- γράψαντές τι περὶ τούτων, οὐδ' οἱ νῦν πλέοντες ἐκεῖσε, ἀποφαίνονταί τι ἀκριβές. Απολλόδωρος γοῦν ὁ τὰ Παρθικὰ ποιή
 C. 686 σας, μεμνημένος καὶ τῶν τὴν Βακτριανὴν ἀποστησάντων Ελλήνων παρὰ τῶν Συριακῶν βασιλέων τῶν ἀπὸ Σελεύκου τοῦ Νικάτορος, φησὶ μὲν αὐτοὺς αὐξηθέντας ἐπιθέσθαι καὶ τῷ Ἰνδικῆ· οὐδὲν δὲ προσανακαλύπτει †τῶν πρότερον ἐγνωσμένων, ἀλλὰ καὶ ἐναντιολογεῖ, πλείω τῆς Ἰνδικῆς ἐκείνους ἢ Μακεδόνας καταστρέψασθαι λέγων· Εὐκρατίδαν γοῦν πόλεις χιλίας ὑφ' ἑαυτῷ ἔχειν· ἐκεῖνοι δέ γε¹ αὐτὰ τὰ μεταξὺ ἔθνη τοῦ τε Ὑδάσπου καὶ τοῦ Ὑπάνιος τὸν ἀριθμὸν ἐννέα, πόλεις τε σχεῖν πεντακισχιλίας, ὧν μηδεμίαν εἶναι Κῶ τῆς Μεροπίδος ἐλάττω ταύτην δὲ πᾶσαν τὴν χώραν καταστρεψάμενον Αλέξανδρον παραδοῦναι Πώρφ.
 - 4. Καὶ οἱ νῦν δὲ ἐξ Αἰγύπτου πλέοντες ἐμπορικοὶ τῷ Νείλῷ καὶ τῷ Ἀραβίῷ κόλπῷ μέχρι τῆς Ἰνδικῆς σπάνιοι μὲν καὶ περιπεπλεύκασι μέχρι τοῦ Γάγγου, καὶ οὖτοι δ' ἰδιῶται καὶ οὐδὲν πρὸς ἱστορίαν τῶν τόπων χρήσιμοι. κἀκείθεν δὲ ἀφ' ἑνὸς τόπου καὶ παρ' ἐνὸς βασιλέως, Πανδίονος †καὶ ἄλλου ² Πώρου, ἦκεν ὡς Καίσαρα τὸν Σεβαστὸν δῶρα καὶ πρεσβεῖα καὶ ὁ κατακαύσας ἑαυτὸν Αθήνησι σοφιστῆς Ἰνδός, καθάπερ καὶ ὁ Κάλανος Ἀλεξάνδρῷ τὴν τοιαύτην θέαν ἐπιδειξάμενος.
- Α. 1007 5. Εἰ τοίνυν ταῦτ' ἀφείς τις τὴν πρὸ τῆς Αλεξάνδρου στρατείας ἐπιβλέποι μνήμην, πολὺ ἂν εὕροι τούτων τυφλότερα. Αλέξανδρον μὲν οὖν πιστεύειν τοῖς τοιούτοις εἰκός, τετυφωμένον ταῖς τοσαύταις εὐτυχίαις. φησὶ γοῦν Νέαρχος φιλονεικῆσαι αὐτὸν διὰ τῆς Γεδρωσίας ἀγαγεῖν τὴν στρατιάν, πεπυσμένον, διότι καὶ Σεμίραμις ἐστράτευσεν ἐπὶ Ἰνδοὺς καὶ Κῦρος, ἀλλ' ἡ μὲν ἀνέστρεψε, φεύγουσα μετὰ εἴκοσι ἀνθρώπων, ἐκεῖνος δὲ μεθ' ἐπτά ώς σεμνὸν τό, ἐκείνων τοσαῦτα παθόντων, αὐτὸν καὶ στρατόπεδον διασώσαι μετὰ νίκης διὰ τῶν αὐτῶν ἐθνῶν τε καὶ τόπων ἐκεῖνος μὲν δὴ ἐπίστευσεν.

organism of the care of the contraction of the care

^{1.} fort. lgd. exeros de légouser art. 2. vid. lgd. xar allovs.

- 6. Ήμιν δε τίς αν δικαία γένοιτο πίστις περί των Ίνδικών έκ της τοιαύτης στρατείας του Κύρου η της Σεμιράμιδος: συναποφαίνεται δέ πως καὶ Μεγασθένης τῷ λόγω τούτω, κελεύων απιστείν ταις άργαίαις περί Ινδών ιστορίαις ούτε γάρ παρ' Ίνδων έξω σταληναί ποτε στρατιάν, ουτ' επελθείν έξωθεν καὶ κρατήσαι, πλην της μεθ' Ήρακλέους καὶ Διονύσου καὶ της νῦν μετά Μακεδόνων. καίτοι Σέσωστριν μέν τὸν Αἰγύπτιον και Τεάρκωνα τον Αιθίσπα έως Ευρώπης προελθείν. Ναβο- С. 687 ποδρόσορον δέ τὸν παρά Χαλδαίοις εὐδοκιμήσαντα Ήρακλέους μάλλον καὶ έως Στηλών έλάσαι μέγρι μέν δή δεύρο καὶ Τεάρκωνα άφικέσθαι έκεῖνον δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰβηρίας εἰς τὴν Θράκην καὶ τὸν Πόντον ἀγαγεῖν τὴν στρατιάν Ἰδάνθυρσον δὲ τον Σαύθην επιδραμείν της Ασίας μέχρι Αίγύπτου της δε Ινδικής μηδένα τούτων άψασθαι καὶ Σεμίραμιν δ' άποθανείν πρό της έπιγειρήσεως. Πέρσας δὲ μισθοφόρους μὲν ἐκ τῆς Ἰνδικής μεταπέμψασθαι "Υδρακας, έκει δε μή στρατεύσαι, άλλ' έγγύς έλθεῖν μόνον, ἡνίαα Κύρος ἥλαυνεν ἐπὶ Μασσαγέτας.
- 7. Καὶ τὰ περὶ Ἡρακλέους δὲ καὶ Διονύσου Μεγασθένης μὲν μετ' ὀλίγων πιστὰ ἡγεῖται, τῶν δ' ἄλλων οἱ πλείους, ὧν ἐστι καὶ Ἐρατοσθένης, ἄπιστα καὶ μυθώδη, καθάπερ καὶ τὰ παρὰ τοῖς Ἑλλησιν. ὁ μὲν γὰρ ἐν ταῖς Βάκχαις ταῖς Εὐριπίδου Διόνυσος τοιαῦτα νεανιεύεται.

A. 1008

λιπών δὲ Αυδών τὰς πολυχρύσους γύας Φρυγών τε Περσών θ' ἡλιοβλήτους πλάκας Βάκτριά τε τείχη τήν τε δύσχειμον χθόνα Μήδων ἐπῆλθον Άραβίαν [τ'] εὐδαίμονα Ασίαν τε πάσαν.

παρά Σοφοκλεῖ δέ τίς έστι την Νύσαν καθυμνών, ώς τὸ Διονύσφ καθιερωμένον ὅρος·

οθεν κατείδον τὴν βεβακχιωμένην βροτοίσι κλεινὴν Νῦσαν, ῆν ὁ βούκερως - Ίακχος αὐτῷ μαὶαν ἡδίστην νέμει, ὅπου τίς ὄρνις οὐχὶ κλαγγάνει;

καὶ τὰ έξῆς. καὶ μηροτραφής δὲ λέγεται καὶ ὁ ποιητής περὶ Αυκούργου τοῦ Ήδωνοῦ φησιν οὕτως όπου δε περί των όραθέντων ούτω διαφέρονται, τί δει νομίζειν περί των εξ άκοης;

3. Καὶ μὴν οὐδ' οἱ *πολλοὶ* πολλοῖς γρόνοις ὕστερον συγ-

- γράψαντές τι περὶ τούτων, οὐδ' οἱ νῦν πλέοντες ἐκεῖσε, ἀποφαίνονταί τι ἀκριβές. Απολλόδωρος γοῦν ὁ τὰ Παρθικὰ ποιή
 C. 686 σας, μεμνημένος καὶ τῶν τὴν Βακτριανὴν ἀποστησάντων Ελλήνων παρὰ τῶν Συριακῶν βασιλέων τῶν ἀπὸ Σελεύκου τοῦ Νικάτορος, φησὶ μὲν αὐτοὺς αὐξηθέντας ἐπιθέσθαι καὶ τῷ Ἰνδικῷ· οὐδὲν δὲ προσανακαλύπτει †τῶν πρότερον ἐγνωσμένων, ἀλλὰ καὶ ἐναντιολογεῖ, πλείω τῆς Ἰνδικῆς ἐκείνους ἢ Μακεδόνας καταστρέψασθαι λέγων : Εὐκρατίδαν γοῦν πόλεις κιλίας ὑφ' ἑαυτῷ ἔγειν ἐκεῖνοι δέ γει αὐτὰ τὰ μεταξὺ ἔθνη τοῦ τε 'Υδάσπου καὶ τοῦ 'Υπάνιος τὸν ἀριθμὸν ἐννέα, πόλεις τε σχεῖν πεντακισχιλίας, ὧν μηδεμίαν εἶναι Κῶ τῆς Μεροπίδος ἐλάττω ταύτην δὲ πᾶσαν τὴν χώραν καταστρεψάμενον Αλέξανδρον παραδοῦναι Πώρφ.
 - 4. Καὶ οἱ νῦν δὲ ἔξ Αἰγύπτου πλέοντες ἐμπορικοὶ τῷ Νείλῳ καὶ τῷ Αραβίῳ κόλπῳ μέχρι τῆς Ἰνδικῆς σπάνιοι μὲν καὶ περιπεπλεύκασι μέχρι τοῦ Γάγγου, καὶ οὖτοι δ' ἰδιῶται καὶ οὐδὲν πρὸς ἱστορίαν τῶν τόπων χρήσιμοι. κάκειθεν δὲ ἀφ' ἑνὸς τόπου καὶ παρ' ἑνὸς βασιλέως, Πανδίονος †καὶ ἄλλου ² Πώρου, ἡκεν ὡς Καίσαρα τὸν Σεβαστὸν δῶρα καὶ πρεσβεῖα καὶ ὁ κατακαύσας ἑαντὸν Αθήνησι σοφιστὴς Ἰνδός, καθάπερ καὶ ὁ Κάλανος Άλεξάνδρῳ τὴν τοιαύτην θέαν ἐπιδειξάμενος.
- Α. 1007 5. Εἰ τοίνυν ταῦτ' ἀφείς τις τὴν πρὸ τῆς Ἀλεξάνδρου στρατείας ἐπιβλέποι μνήμην, πολὸ ἂν εὕροι τούτων τυφλότερα. ἀλέξανδρον μὲν οὖν πιστεύειν τοῖς τοιούτοις εἰκός, τετυφωμένον ταῖς τοσαύταις εὐτυχίαις. φησὶ γοῦν Νέαρχος φιλονεικῆσαι αὐτὸν διὰ τῆς Γεδρωσίας ἀγαγεῖν τὴν στρατιάν, πεπυσμένον, διότι καὶ Σεμίραμις ἐστράτευσεν ἐπὶ Ἰνδοὺς καὶ Κῦρος, ἀλλ' ἡ μὲν ἀνέστρεψε, φεύγουσα μετὰ εἴκοσι ἀνθρώπων, ἐκεῖνος δὲ μεθ' ἐπτά ὡς σεμνὸν τό, ἐκείνων τοσαῦτα παθόντων, αὐτὸν καὶ στρατόπεδον διασῶσαι μετὰ νίκης διὰ τῶν αὐτῶν ἑθνῶν τε καὶ τόπων ἐκεῖνος μὲν δὴ ἐπίστευσεν.

recommended and days of this community

^{1.} fort. lgd. έκεινοι δε λέγουσιν κτλ. 2. vid. lgd. κατ άλλους.

- 6. Ήμιν δε τίς αν δικαία γένοιτο πίστις περί των Ίνδικών έκ της τοιαύτης στρατείας του Κύρου ή της Σεμιράμιδος: συναποφαίνεται δέ πως και Μεγασθένης τῷ λόγω τούτω, κελεύων απιστείν ταις αργαίαις περί Ινδών ιστορίαις ούτε γαρ παρ' Ίνδων έξω σταληναί ποτε στρατιάν, ουτ' έπελθειν έξωθεν καὶ κρατήσαι, πλην της μεθ' Ήρακλέους και Διονύσου και της νῦν μετά Μακεδόνων. καίτοι Σέσωστριν μέν τον Αιγύπτιον και Τεάρκωνα τὸν Αἰθίοπα έως Εὐρώπης προελθεῖν. Ναβο- С. 687 ποδρόσορον δε τον παρά Χαλδαίοις εύδοκιμήσαντα Ήρακλέους μάλλον καί έως Στηλών έλάσαι μέγρι μέν δή δεύρο καί Τεάρχωνα άφικέσθαι έκείνον δε καί έκ της Ίβηρίας είς την Θράκην καὶ τὸν Πόντον ἀγαγεῖν τὴν στρατιάν Ἰδάνθυρσον δὲ τον Σκύθην επιδραμείν της Ασίας μέγρι Αίγύπτου της δέ Ινδικής μηδένα τούτων άψασθαι καὶ Σεμίραμιν δ' άποθανείν πρό της έπιγειρήσεως. Πέρσας δε μισθοφόρους μεν έκ της Ίνδικής μεταπέμψασθαι Τδρακας, έκει δε μή στρατεύσαι, άλλ' έγγύς έλθεῖν μόνον, ἡνίκα Κῦρος ἥλαυνεν ἐπὶ Μασσαγέτας.
- 7. Καὶ τὰ περὶ Ἡρακλέους δὲ καὶ Διονύσου Μεγασθένης μὲν μετ' ὀλίγων πιστὰ ἡγεῖται, τῶν δ' ἄλλων οἱ πλείους, ὧν ἔστι καὶ Ἐρατοσθένης, ἄπιστα καὶ μυθώδη, καθάπερ καὶ τὰ παρὰ τοῖς Ἑλλησιν. ὁ μὲν γὰρ ἐν ταῖς Βάκχαις ταῖς Εὐριπίδου Διόνυσος τοιαῦτα νεανιεύεται.

A. 1008

λιπών δε Αυδών τὰς πολυχρύσους γύας Φρυγών τε Περσών θ' ήλιοβλήτους πλάκας Βάκτριά τε τείχη τήν τε δύσχειμον χθόνα Μήδων ἐπῆλθον Άραβίαν [τ'] εὐδαίμονα Ασίαν τε πάσαν.

παρά Σοφοκλεῖ δέ τίς έστι την Νύσαν καθυμνών, ώς τὸ Διονύσφ καθιερωμένον ὅρος:

όθεν κατείδον την βεβακχιωμένην βροτοίσι κλεινήν Νύσαν, ήν ό βούκερως
- Ίακχος αὐτῷ μαὶαν ήδίστην νέμει, όπου τίς ὄρνις οὐχὶ κλαγγάνει;

καὶ τὰ έξῆς. καὶ μηροτραφής δὲ λέγεται καὶ ὁ ποιητής περὶ Αυκούργου τοῦ Ήδωνοῦ φησιν οὕτως ός ποτε μαινομένοιο Διωνύσοιο τιθήνας σεῦε κατ' ήγάθεον Νυσήιον.

τοιαύτα μέν τὰ περὶ Διονύσου. περὶ δὲ Ἡρακλέους οἱ μὲν ἐπὶ τἀναντία μόνον μέχρι τῶν ἐσπερίων περάτων ἱστοροῦσιν, οἱ δ' ἐφ' ἐκάτερα.

- 8. Έκ δὲ τῶν τοιούτων Νυσαίους δή τινας ἔθνος προσωνόμασαν καὶ πόλιν παρ' αὐτοῖς Νῦσαν, Διονύσου κτίσμα, καὶ ὅρος τὸ ὑπὲρ τῆς πόλεως Μηρόν, αἰτιασάμενοι καὶ τὸν αὐτόθι κισσὸν καὶ ἄμπελον, οὐδὲ ταύτην τελεσίκαρπον ἀπορρεῖ γὰρ ὁ βότρυς, πρὶν περκάσαι διὰ τοὺς ὅμβροὺς τοὺς ἄδην Διονύσου δ' ἀπογόνους τοὺς Συδράκας, ἀπὸ τῆς ἀμπέλου τῆς παρ' αὐτοῖς καὶ τῶν πολυτελῶν έξόδων, βακχικῶς τάς τε ἐκστρα-
- C. 688 τείας ποιουμένων τῶν βασιλέων καὶ τὰς ἄλλας ἔξόδους μετὰ τυμπανισμοῦ καὶ εὐανθοῦς στολῆς: ὅπερ ἐπιπολάζει καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις Ἰνδοῖς. Ἄορνον δέ τινα πέτραν, ἡς τὰς ῥίζας ὁ Ἰνδὸς ὑπορρεῖ πλησίον τῶν πηγῶν, Αλεξάνδρου κατὰ μίαν προσβολὴν ἐλόντος, σεμνύνοντες ἔφασαν, τὸν Ἡρακλέα τρὶς μὲν προσβαλεῖν τῆ πέτρα ταύτη, τρὶς δ' ἀποκρουσθῆναι. τῶν δὲ κοινωνησάντων αὐτῷ τῆς στρατείας ἀπογόνους εἰναι τοὺς Σίβας, σύμβολα τοῦ γένους σώζοντας, τό τε δορὰς ἀμπέγεσθαι,
- Α. 1009 καθάπες τον Ἡρακλέα, καὶ τὸ σκυταληφοςεῖν καὶ ἐπικεκαῦσθαι βουσὶ καὶ ἡμιότοις ὁ όπαλον. βεβαιοῦνται δὲ τὸν μῦθον τοῦτον καὶ ἐκ τῶν περὶ τὸν Καύκασον καὶ τὸν Προμηθέα καὶ γὰς ταῦτα μετενηνόχασιν ἐκ τοῦ Πόντου δεῦςο ἀπὸ μικρᾶς προφάσεως, ἰδόντες σπήλαιον ἐν τοῖς Παροπαμισάδαις ἱερόν τοῦτο γὰς ἐνεδείξαντο Προμηθέως δεσμωτήριον, καὶ δεῦςο ἀφιγμένον τὸν Ἡρακλέα ἐπὶ τὴν ἐλευθέρωσιν τοῦ Προμηθέως, καὶ τοῦτον εἰναι τὸν Καύκασον, δν Ἑλληνες Προμηθέως δεσμωτήριον ἀπέφηναν.
 - 9. "Οτι δ' έστὶ πλάσματα ταῦτα τῶν κολακευόντων Αλέξανδρον, πρῶτον μὲν ἐκ τοῦ μὴ ὁμολογεῖν ἀλλήλοις τοὺς συγγραφέας δῆλον, ἀλλὰ τοὺς μὲν λέγειν, τοὺς δὲ μηδ' ἀπλῶς μεμνῆσθαι· οὐ γὰρ εἰκός, τὰ οὕτως ἔνδοξα καὶ τύφου πλήρη μὴ
 πεπύσθαι, ἢ πεπύσθαι μέν, μὴ ἄξια δὲ μνήμης ὑπολαβεῖν, καὶ
 ταῦτα τοὺς πιστοτάτους αὐτῶν· ἔπειτα ἐκ τοῦ μηδὲ τοὺς μεταξύ, δι' ὧν ἔχρῆν τὴν ἐς Ἰνδοὺς ἄφιξιν γενέσθαι τοῖς περὶ

τὸν Διόνυσον καὶ τὸν Ἡρακλέα, μηδὲν ἔχειν τεκμήριον δεικνύναι τῆς ἐκείνων ὁδοῦ διὰ τῆς σφετέρας γῆς. καὶ ἡ τοῦ Ἡρακλέους δὲ στολὴ ἡ τοιαύτη πολὺ νεωτέρα τῆς Τρωικῆς μνήμης ἐστί, πλάσμα τῶν τὴν Ἡράκλειαν ποιησάντων, εἴτε Πείσανδρος ἦν, εἴτ' ἄλλος τις τὰ δ' ἀρχαῖα ξόανα οὐχ οὕτω διεσκεύασται.

- 10. 'Ως ἐν τοῖς τοιούτοις οὖν ἀποδέχεσθαι δεῖ πᾶν τὸ ἐγγυτάτω πίστεως. ἐποιησάμεθα δ' ήμεῖς καὶ ἐν τοῖς πρώτοις λόγοις τοῖς περὶ γεωγραφίας δίαιταν, ἢν δυνατὸν ἦν, περὶ τούτων καὶ νῦν ἐκείνοις τε ἐξ ἐτοίμου χρησόμεθα, καὶ ἔτερα προσθήσομεν, ὅσων ἂν δεῖν δόξη πρὸς τὴν σαφήνειαν. μάλιστα ἐκ τῆς διαίτης ἐδόκει τῆς τότε πιστότατα είναι τὰ ὑπὸ τοῦ Ερατοσθένους ἐν τῷ τρίτῷ τῶν γεωγραφικῶν ἐκτεθέντα κεφαλαιωδῶς περὶ τῆς τότε νομιζομένης Ἰνδικῆς, ἡνίκα Αλέξανδρος ἐπῆλθε καὶ ἦν ὁ Ἰνδὸς ὅριον ταύτης τε καὶ τῆς Αριανῆς, ἢν ἐφεξῆς πρὸς τῆ ἑσπέρα κειμένην Πέρσαι κατεῖχον ὑστερον C. 689 γὰρ δὴ καὶ τῆς Αριανῆς πολλὴν ἔσχον οἱ Ἰνδοὶ λαβόντες παρὰ Α. 1010 τῶν Μακεδόνων. ἔστι δὲ τοιαῦτα, ἃ λέγει ὁ Ἑρατοσθένης.
- 11. Την Ινδικήν περιώρικεν από μέν των άρκτων τοῦ Ταύρου τὰ ἔσγατα ἀπὸ τῆς Αριανῆς μέγρι τῆς ἐφας θαλάττης, άπερ οἱ ἐπιγώριοι κατὰ μέρος Παροπάμισόν τε καὶ Ήμωδον καὶ Ίμαον καὶ άλλα ὀνομάζουσι, Μακεδόνες δὲ Καύκασον: από δὲ τῆς ἐσπέρας ὁ Ἰνδὸς ποταμός τὸ δὲ νότιον καὶ τὸ προσεφον πλευρόν, πολύ μείζω των έτέρων όντα, προπέπτωκεν είς τὸ Ατλαντικόν πέλαγος, καὶ γίνεται όομβοειδές τὸ τῆς χώρας σγημα των μειζόνων πλευρών έκατέρου πλεονεκτούντος παρά τὸ ἀπεναντίον πλευρον και τρισγιλίοις σταδίοις, ὅσων ἐστὶ τὸ κοινον άκρον της τε έωθινης παραλίας και της μεσημβρινης, έξω προπεπτωκός έξ ίσης έφ' έκατερον παρά την άλλην ήιόνα. της μεν ουν έσπερίου πλευράς από των Καυκασίων όρων έπί την νότιον θάλατταν στάδιοι μάλιστα λέγονται μύριοι τρισχίλιοι παρά τον Ινδόν ποταμόν μέχρι των έκβολων αύτου. ωστ' απεναντίον ή έωθινή προσλαβούσα τούς της άκρας τρισχιλίους έσται μυρίων και έξακισχιλίων σταδίων. τοῦτο μέν οὐν πλάτος τῆς γώρας τό τ' ελάγιστον καὶ τὸ μέγιστον. μῆκος δὲ τὸ ἀπὸ της έσπέρας έπὶ την έω· τούτου δὲ τὸ μὲν μέχρι Παλιβόθρων

έχοι τις αν βεβαιοτέρως εἰπεῖν καταμεμέτρηται γὰρ σχοινίοις, καὶ ἔστιν ὁδὸς βασιλική σταδίων *δισ* μυρίων τὰ δ' ἐπέκεινα στοχασμῷ λαμβάνεται διὰ τῶν ἀνάπλων τῶν ἐκ θαλάττης διὰ τοῦ Γάγγου ποταμοῦ μέχρι Παλιβόθρων εἴη δ' ἄν τι σταδίων εξακισχιλίων. ἔσται δὲ τὸ πᾶν, ἡ βραχύτατον, μυρίων εξακισχιλίων, ως ἔκ τε τῆς ἀναγραφῆς τῶν σταθμῶν τῆς πεπιστευμένης μάλιστα λαβεῖν Ἐρατοσθένης φησί καὶ ὁ Μεγασθένης οὕτω συναποφαίνεται, Πατροκλῆς δὲ χιλίοις ἔλαττόν φησι τούτφ δὴ πάλιν τῷ διαστήματι προστεθὲν τὸ τῆς ἄκρας διάστημα τὸ

Α. 1011 προπίπτον έπὶ πλέον πρὸς τὰς ἀνατολάς, οἱ τρισχίλιοι στάδιοι ποιήσουσι τὸ μέγιστον μῆκος: ἔστι δὲ τοῦτο τὸ ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ παρὰ τὴν ἑξῆς ἠιόνα, μέχρι τῆς λεχθείσης ἄκρας καὶ τῶν ἀνατολικῶν αὐτῆς τερμόνων οἰκοῦσι δ' ἐνταῦθα οἱ Κωνιακοὶ καλούμενοι.

12. Έκ δε τούτων πάρεστιν όρᾶν, ὅσον διαφέρουσιν αἰ τῶν ἄλλων ἀποφάσεις, Κτησίου μεν οὐκ ελάττω τῆς ἄλλης Ασίας τὴν Ἰνδικὴν λέγοντος, Ὁνησικρίτου δε τρίτον μέρος τῆς οἰκουμένης, Νεάρχου δε μηνῶν ὁδὸν τεττάρων τὴν δι' αὐτοῦ

- C. 690 τοῦ πεδίου, Μεγασθένους δὲ καὶ Δηιμάχου μετριασάντων μᾶλλον ὑπὲρ γὰρ δισμυρίους τιθέασι σταδίους τὸ ἀπὸ τῆς νοτίου θαλάττης ἐπὶ τὸν Καύκασον, Δηίμαχος δ' ὑπὲρ τοὺς τρισμυρίους κατ' ἐνίους τόπους πρὸς οῦς ἐν τοῖς πρώτοις λόγοις εἴρηται. νῦν δὲ τοσοῦτον εἰπεῖν ἱκανόν, ὅτι καὶ ταῦτα συνηγορεῖ τοῖς αἰτουμένοις συγγνώμην, ἐάν τι περὶ τῶν Ἰνδικῶν λέγοντες μὴ διισγυρίζωνται.
 - 13. Άπασα δ' ἐστὶ κατάρουτος ποταμοῖς ἡ Ἰνδική, τοῖς μὲν εἰς δύο τοὺς μεγίστους συρρηγυμένοις, τόν τε Ἰνδὸν καὶ τὸν Γάγγην, τοῖς δὲ κατ' ἴδια στόματα ἐκδιδοῦσιν εἰς τὴν θάλατταν ἄπαντες δ' ἀπὸ τοῦ Καυκάσου τὴν ἀρχὴν ἔχουσι καὶ φέρονται μὲν ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν τὸ πρῶτον, εἶθ' οἱ μὲν μένουσιν ἔπὶ τῆς αὐτῆς φορᾶς, καὶ μάλιστα οἱ εἰς τὸν Ἰνδὸν συμβάλλοντες, οἱ δ' ἐπιστρέφονται πρὸς ἕω, καθάπερ καὶ ὁ Γάγγης ποταμός. οὖτος μὲν οὖν καταβάς ἐκ τῆς ὀρεινῆς ἐπειδάν ἄψηται τῶν πεδίων, ἐπιστρέψας πρὸς ἕω καὶ ὀυεὶς παρὰ

^{1.} vid. lgd. Kwhazol hic et p. 691.

τά Παλίβοθρα, μεγίστην πόλιν, πρόεισιν έπι την ταύτη θάλατταν καὶ μίαν έκβολην ποιείται, μέγιστος ων των κατά την Ίνδικήν ποταμών. ὁ δὲ Ίνδὸς δυσί στόμασιν είς την μεσημβρινήν έκπίπτει θάλατταν, έμπεριλαμβάνων την Παταληνήν καλουμένην γώραν, παραπλησίαν τῷ κατ' Αίγυπτον Δέλτα. ἐκ δὲ Α. 1012 της αναθυμιάσεως των τοσούτων ποταμών και έκ των έτησίων, ώς Έρατοσθένης φησί, βρέγεται τοῖς θερινοῖς ομβροις ή Ινδική, και λιμνάζει τα πεδία έν μεν ουν τούτοις τοῖς όμβροις λίνον σπείρεται καὶ κέγγρος πρός τούτοις σήσαμον, όρυζα, βόσμορον τοῖς δὲ γειμερινοῖς καιροῖς πυροί, κριθαί, όσποια και άλλοι καρποί εδώδιμοι, ών ήμεις άπειροι. σγεδόν δέ τι τοίς εν Αίθιοπία καὶ κατ' Αϊγυπτον ' τὰ αὐτὰ φύεται καὶ ἐν τῆ Ἰνδικῆ, καὶ τῶν ἐν τοῖς ποταμοῖς, πλὴν ἵππου ποταμίου, τὰ άλλα φέρουσι καὶ οἱ Ἰνδικοί. Όνησίκοιτος δὲ καὶ τους ίππους γίνεσθαί φησι. των δ' άνθρώπων οί μεν μεσημβρινοί τοῖς Αἰθίοψίν είσιν ὅμοιοι κατὰ τὴν γροιάν, κατὰ δὲ την όψιν και την τρίγωσιν τοῖς άλλοις (οὐδὲ γὰρ οὐλοτριγοῦσι διά την ύγρότητα τοῦ ἀέρος), οἱ δὲ βόρειοι τοῖς Αἰγυπτίοις.

14. Την δε Ταπροβάνην πελαγίαν είναι φασι νησον, απέγουσαν των νοτιωτάτων της Ίνδικης των κατά τους Κωνιακούς πρός μεσημβρίαν ήμερων έπτὰ πλούν, μήχος μέν ώς όχταχισχιλίων σταδίων έπὶ τὴν Αἰθιοπίαν· ἔχειν δὲ καὶ ἐλέφαντας. τοιαύται μέν αί τού Έρατοσθένους ἀποφάσεις. προστεθείσαι δέ και αι των άλλων, ει πού τι προσακριβούσιν, ίδιοποιήσουσι 2 την γραφήν.

15. Οίον περί τῆς Ταπροβάνης Όνησίκριτός φησι, μέγεθος С. 691 μέν είναι πεντακισγιλίων σταδίων, ού διορίσας μήκος ούδε πλάτος, διέχειν δε της ηπείρου πλούν ήμερων είκοσι άλλά κακοπλοείν τὰς ναύς, φαύλως μέν ἱστιοπεποιημένας, † κατεσκευασμένας δε άμφοτέρωθεν έγχοιλίων μητρών χωρίς. 3 είναι δε καί Α. 1013 άλλας νήσους αὐτης μεταξύ και της Ίνδικης, νοτιωτάτην δ' έκεί-

^{1.} vid. excidisse ζώοις. 2. vid. lgd. είδοποιήσουσι. 3. vid. lgd. άμφοτέρωθεν πρώραις εγκοιλίων και μητρών χωρίς: cf. Plin. H. N. A 1014 commenter A VI. 24.

νην. κήτη δ' άμφίβια πεοὶ αὐτὴν γίνεσθαι, τὰ μὲν βουσί, τὰ δ' ἵπποις, τὰ δ' ἄλλοις χερσαίοις ἐοικότα.

16. Νέαρχος δὲ περὶ τῆς ἐκ τῶν ποταμῶν ἐπιχοῆς παραδείγματα φέρει τὰ τοιαῦτα, ὅτι καὶ τὸ Ἑρμου, καὶ Καὕστρου
πεδίον καὶ Μαιάνδρου καὶ Καίκου παραπλησίως εἴρηται, διὰ
[τὸ] τὴν ἐπιφορουμένην τοῖς πεδίοις χοῦν αὕξειν αὐτά, μᾶλλον
δὲ γεννῷν, ἐκ τῶν ὀρῶν καταφερομένην, ὅση εὕγεως καὶ μαλακή καταφέρειν δὲ τοὺς ποταμούς, ὥστε τούτων ὡς ἀν γεννήματα ὑπάρχειν τὰ πεδία καὶ εὐ λέγεσθαι, ὅτι τούτων ἐστὶ
τὰ πεδία. τοῦτο δὲ ταὐτόν ἐστι τῷ ὑπὸ τοῦ Ἡροδότου λεχθέντι
ἐπὶ τοῦ Νείλου καὶ τῆς ἐπ' αὐτῷ γῆς, ὅτι ἐκείνου δῶρόν ἐστι
διὰ τοῦτο δ' ὀρθῶς καὶ ὁμώνυμον τῆ Αἰγύπτω φησὶ λεχθῆναι
τὸν Νεῖλον ὁ Νέαρχος.

17. Αριστόβουλος δε μόνα καὶ ὕεσθαι καὶ νίφεσθαι τὰ όρη καὶ τὰς ὑπωρείας φησί, τὰ πεδία δὲ καὶ ὅμβρων ὁμοίως απηλλάγθαι και νιφετών, έπικλύζεσθαι δε μόνον κατά τας άναβάσεις των ποταμών · νίφεσθαι μέν οὖν τὰ ὄρη κατὰ γειμώνα. τοῦ δὲ ἔαρος ἀργομένου καὶ τοὺς ὅμβρους ἐνάργεσθαι, καὶ ἀεὶ και μάλλον λαμβάνειν επίδοσιν. τοῖς δ' έτησίαις και άδιαλείπτως νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν ἐκγεῖσθαι καὶ λάβρους έως ἐπιτολής Άρκτούρου έκ τε δή των γιόνων καὶ των ύετων πληρουμένους [ποταμούς] ποτίζειν τὰ πεδία. κατανοηθήναι δὲ ταῦτα καὶ ὑφ' ἐαυτοῦ καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων φησίν, ώρμηκότων μέν είς την Ίνδικην ἀπὸ Παροπαμισαδών μετά δέ δυσμάς Πληιάδων, καὶ διατριψάντων κατά την δρεινήν έν τε τη Υπασίων καὶ τῆ Ασσακανοῦ γῆ τὸν γειμώνα, τοῦ δ' ἔαρος ἀργομένου καταβεβηκότων είς τὰ πεδία και πόλιν Τάξιλα εὐμεγέθη. έντευθεν δ' έπὶ Υδάσπην και την Πώρου γώραν του μέν ουν χειμώνος ύδως ούα ίδειν, άλλα χιόνας μόνον έν δὲ τοῖς Ταξίλοις πρώτον ύσθηναι, και έπειδή καταβάσιν έπι τον Υδάσπην Α καὶ νικήσασι Πώρον όδὸς ην ἐπὶ τὸν Υπανιν πρὸς ἔω κάκειθεν έπὶ τὸν Υδάσπην πάλιν, ὕεσθαι συνεχώς, καὶ μάλιστα τοῖς έτησίαις, έπιτείλαντος δέ Αρχτούρου, γενέσθαι παύλαν διατρίψαντας δέ περί την ναυπηγίαν έπι τῷ Υδάσπη και πλεῖν ἀρξα-

C. 692 μένους πρὸ δύσεως Πληιάδος οὐ πολλαῖς ἡμέραις, καὶ τὸ φθι-Α. 1014 νόπωρον πᾶν καὶ τὸν γειμῶνα καὶ τὸ ἐπιὸν ἔαρ καὶ θέρος ἐν

τῷ κατάπλω πραγματευθέντας έλθεῖν εἰς τὴν Παταληνὴν περὶ Κυνός επιτολήν δέκα μεν δή του κατάπλου γενέσθαι μήνας, ούδαμοῦ δ' ύετῶν αἰσθέσθαι, οὐδ' ὅτε ἐπήκμασαν οἱ ἐτησίαι, τῶν δὲ ποταμῶν πληρουμένων τὰ πεδία κλύζεσθαι την δὲ θάλατταν απλουν είναι των ανέμων αντιπνεόντων, απογαίας δε μηδεμιάς πνοής έκδεξαμένης.

18. Τοῦτο μὲν οὖν αὐτὸ καὶ ὁ Νέαργος λέγει, περὶ δὲ τῶν θερινών όμβρων ούγ όμολογεί, άλλά φησιν ύεσθαι τὰ πεδία θέρους, γειμώνος δ' άνομβρα είναι. λέγουσι δ' άμφότεροι καί τας αναβάσεις των ποταμών. ὁ μέν γε Νέαργος του Ακεσίνου πλησίον στρατοπεδεύοντάς φησιν άναγκασθήναι μεταλαβείν τόπον άλλον ύπερδέξιον κατά την ανάβασιν, γενέσθαι δε τούτο κατά θερινάς τροπάς. ὁ δ' Αριστόβουλος και μέτρα της άναβάσεως έκτίθεται τετταράκοντα πήγεις, ών τους μέν είκοσιν ύπερ τὸ προϋπάργον βάθος πληροῦν μέγρι γείλους τὸ ὁεῖθρον, τοῖς δ' εἴχοσιν ὑπέργυσιν εἶναι εἰς τὰ πεδία. ὁμολογοῦσι δὲ καὶ διότι συμβαίνει νησίζειν τὰς πόλεις ἐπάνω χωμάτων ίδουμένας, καθάπεο καὶ εν Αιγύπτω καὶ Αίθιοπία: μετά δε Άρκτούρον παύεσθαι την πλήμμυραν, αποβαίνοντος του ύδατος. έτι δ' ημίψυκτον σπείρεσθαι την γην, ύπο τοῦ τυγόντος ορύκτου γαραγθείσαν, καὶ όμως φύεσθαι τὸν καρπὸν τέλειον καὶ καλόν. την δ' ὄρυζάν φησιν ο Αριστόβουλος έστάναι εν ύδατι κλειστώ, πρασιάς δ' είναι τὰς έγούσας αὐτήν. ύψος δὲ τοῦ φυτού τετράπηγυ, πολύσταγύ τε καὶ πολύκαρπον θερίζεσθαι δὲ περὶ δύσιν Πληιάδος καὶ πτίσσεσθαι ώς τὰς ζειάς : φύεσθαι δέ καὶ έν τη Βακτριανή καὶ Βαβυλωνία καὶ Σουσίδι. καὶ ή κάτω δὲ Συρία φύει. Μέγιλλος δὲ τὴν ὄρυζαν σπείρε- Α. 1015 σθαι μέν πρό των ομβρων φησίν, άρδείας δε καὶ φυτείας [μή] δείσθαι, από των κλειστών ποτιζομένην ύδατων. περί δὲ τοῦ βοσμόρου, *ον* φησιν 'Ονησίκριτος, διότι σίτός έστι μικρότερος του πυρού γεννάται δ' έν ταίς μεσοποταμίαις. φρύγεται δ', έπαν αλοηθή, προομεύντων μη αποίσειν απυρον έκ της άλω του μη έξάγεσθαι σπέρμα.

19. Την δ' όμοιότητα της γώρας ταύτης πρός τε την Αιγυπτον και την Αίθιοπίαν και πάλιν την έναντιότητα παραθείς ὁ Άριστόβουλος, διότι τῶ Νείλω μέν έκ τῶν τοτίων όμ-

βρων έστιν ή πλήρωσις, τοις Ίνδικοις δε ποταμοίς από των C. 693 άρχτικών, ζητεί, πώς οἱ μεταξύ τόποι οὐ κατομβρούνται· ούτε γαρ ή Θηβαίς μέγρι Συήνης και των έγγυς Μερόης, ούτε της Ίνδικής τὰ ἀπὸ τῆς Παταληνῆς μέχρι τοῦ 'Υδάσπου· τὴν δ' ύπερ ταύτα τὰ μέρη γώραν, έν ή και όμβροι και νιφετοί, παοαπλησίως έφη γεωργείσθαι τη άλλη τη έξω της Ινδικής γώρα. ποτίζεσθαι γάρ έκ των ομβρων και γιόνων, είκος δ' οίς είοηκεν ούτος καὶ εύσειστον είναι την γην, χαυνουμένην ύπὸ της πολλής ύγρασίας καὶ ἐκρήγματα λαμβάνουσαν, ώστε καὶ ἡείθρα ποταμών άλλάττεσθαι. πεμφθείς γοῦν ἐπί τινα γρείαν ίδεῖν φησιν έρημωθείσαν γώραν πλειόνων η γιλίων πόλεων σύν χώμαις, εκλιπόντος του Ίνδου τὸ οίκειον φείθρον, εκτραπομένου δ' είς τὸ έτερον εν άριστερα κοιλότερον πολύ, καὶ οίον καταρράξαντος, ώς την απολειφθείσαν έν δεξιά γώραν μηκέτι ποτίζεσθαι ταῖς ὑπεργύσεσι, μετεωροτέραν οὖσαν οὐ τοῦ ὁείθρου τοῦ καινοῦ μόνον, άλλὰ καὶ τῶν ὑπεργύσεων. 20. Ταίς δὲ τῶν ποταμῶν πληρώσεσι καὶ τῷ τοὺς ἀπο-

τεναγώδη γάρ φησιν είναι την παραλίαν, και μάλιστα κατά τά στόματα τών ποταμών, διά τε την γούν και τας πλημμυρίδας καὶ την τών πελαγίων ἀνέμων ἐπικράτειαν. Μεγασθένης δὲ την εύδαιμονίαν της Ίνδικης έπισημαίνεται τῷ δίκαρπον είναι καὶ δίφορον καθάπερ καὶ Έρατοσθένης έφη, τον μέν είπων Α. 1016 σπόρον γειμερινόν, τον δε θερινόν, και ομβρον όμοίως οὐδεν γαρ έτος εύρίσκεσθαί φησι πρός αμφοτέρους καιρούς ανομβρον. ώστ εύετηρίαν έκ τούτου συμβαίνειν, άφόρου μηδέποτε της γης ούσης τούς τε ξυλίνους καρπούς γεννασθαι πολλούς και τάς ρίζας των φυτών, και μάλιστα των μεγάλων καλάμων, γλυκείας καὶ φύσει καὶ έψήσει, γλιαινομένου τοῦ ὕδατος τοῖς ἡλίοις τοῦ τ' ἐκπίπτοντος ἐκ Διὸς καὶ τοῦ ποταμίου. τρόπον δή τινα λέγειν βούλεται, διότι ή παρά τοῖς άλλοις λεγομένη πέψις καὶ καρπών καὶ γυμών παρ' έκείνοις εψησίς έστι, καὶ κατεργάζεται τοσούτον είς εύστομίαν, όσον και ή διά πυρός διὸ και τούς κλάδους φησίν εὐκαμπεῖς είναι τῶν δένδρων, έξ ών οἱ τροχοί· έκ δε της αθτης αιτίας ενίοις και έπανθείν έριον. έκ τούτου δὲ Νέαρχός φησι τὰς εὐητρίους ὑφαίνεσθαι σινδόνας, τοὺς δὲ

γαίους μη πνεῖν όμολογεῖ καὶ τὸ λεγθέν ὑπὸ τοῦ Όνησικοίτου:

Μαχεδόνας άντὶ χναφάλλων αὐτοῖς γρῆσθαι καὶ τοῖς σάγμασι σάγης τοιαύτα δέ καὶ τὰ Σηρικά, έκ τινων φλοιών ξαινομένης βύσσου, είρηκε δε καὶ περὶ τῶν καλάμων, ὅτι ποιοῦσι C. 694 μέλι, μελισσών μή οὐσών και γάρ δένδρον είναι καρποφόρον, έχ δε τοῦ χαρποῦ συντίθεσθαι μέλι, τοὺς δε φαγόντας ώμοῦ τοῦ καρποῦ μεθύειν.

21. Πολλά γὰο δη καὶ δένδοα παράδοξα η Ινδική τρέφει, ών έστι και τὸ κάτω νεύοντας έγον τοὺς κλάδους, τὰ δὲ φύλλα άσπίδος οὐκ έλάττω. 'Ονησίκοιτος δέ καὶ πεοιεργότερον τὰ έν τη Μουσικανού διεξιών, α φησι νοτιώτατα είναι της Ίνδικης, διηγείται μεγάλα δένδρα τινά, ών τους κλάδους αυξηθέντας έπὶ πήγεις καὶ δώδεκα, έπειτα τὴν λοιπὴν αυξησιν καταφερή λαμβάνειν, ώς αν κατακαμπτομένους, έως αν άψωνται της γης. έπειτα κατά της διαδοθέντας όιζοῦσθαι όμοίως ταῖς κατώρυ- Α. 1017 ξιν, είτ' άναδοθέντας στελεγούσθαι έξ ού πάλιν όμοίως τη αὐξήσει κατακαμφθέντας άλλην κατώρυγα ποιείν, εἶτ' άλλην, καὶ ούτως έφεξης, ώστ' άφ' ένὸς δένδρου σκιάδιον γίνεσθαι μακρόν, πολυστύλφ σκηνή όμοιον. λέγει δε και μεγέθη δένδρων, ώστε πέντε άνθρώποις δυσπερίληπτα είναι τὰ στελέγη. κατά δέ τὸν Άκεσίνην και την συμβολήν την πρὸς Υάρωτιν καὶ Αριστόβουλος είρηκε περί των κατακαμπτομένους έγόντων τούς κλάδους και περί τοῦ μεγέθους, ώσθ' ύφ' ένὶ δένδρω μεσημβρίζειν σχιαζομένους ίππέας πεντήχοντα: ούτος δέ τετρακοσίους. λέγει δε ὁ Αριστόβουλος καὶ άλλο δένδρον οὐ μέγα, λοπούς έγον, ώς ὁ κύαμος, δεκαδακτύλους τὸ μῆκος, πλήρεις μέλιτος τοὺς δὲ φαγόντας οὐ ὁαδίως σώζεσθαι. ἀπαντας δ' ύπερβέβληνται περί του μεγέθους των δένδρων οί φήσαντες έωρασθαι πέραν του Υαρώτιδος δένδρον ποιούν σκιάν ταις μεσημβρίαις πενταστάδιον. καὶ τῶν ἐριοφόρων δένδρων φησίν ούτος τὸ ἄνθος έγειν πυρηνα· έξαιρεθέντος δὲ τούτου, ξαίνεσθαι τὸ λοιπὸν ὁμοίως ταῖς ἐρέαις.

22. Έν δε τη Μουσικανού και σίτον αὐτοφυή λέγει πυρφ παραπλήσιον και αμπελον, ωστ' οίνοφορείν, των αλλων αοινον λεγόντων την Ίνδικήν. ώστε μηδ' αὐλὸν είναι κατά τὸν Ανάγαρσιν, μήτ' άλλο των μουσικών δργάνων μηδέν πλην κυμβάλων και τυμπάνων και κροτάλων, α τούς θαυματοποιούς κε-

- Α. 1018 ατῆσθαι. καὶ πολυφάρμακον δὲ καὶ πολύρριζον τῶν τε σωτηρίων καὶ τῶν ἐναντίων, ὅσπερ καὶ πολυχρώματον καὶ οὖτος εἴρηκε, καὶ ἄλλοι γε. προστίθησι δ' οὖτος, ὅτι καὶ νόμος εἴη τὸν ἀνευρόντα τι τῶν ὀλεθρίων, ἐὰν μὴ προσανεύρη καὶ τὸ ἄκος αὐτοῦ, θανατοῦσθαι ἀνευρόντα δὲ τιμῆς τυγχάνειν παρὰ
- C. 695 τοῖς βασιλεῦσιν. ἔχειν δὲ καὶ κιννάμωμον καὶ τάρδον καὶ τὰ ἄλλα ἀρώματα τὴν νότιον γῆν τὴν Ἰνδικὴν ὁμοίως, ὥσπερ τὴν Αραβίαν καὶ τὴν Αἰθιοπίαν, ἔχουσάν τι ἐμφερὲς ἐκείναις κατὰ τοὺς ἡλίους διαφέρειν δὲ τῷ πλεονασμῷ τῶν ὑδάτων, ὥστ ἔνικμον εἶναι τὸν ἀέρα καὶ τροφιμώτερον παρὰ τοῦτο καὶ γόνιμον μᾶλλον, ὡς δ' αὕτως καὶ τὴν γῆν καὶ τὸ ὕδωρ. ἡ δὴ καὶ μείζω τά τε χερσαῖα τῶν ζώων καὶ τὰ καθ' ὕδατος τὰ ἐν Ἰνδοῖς τῶν παρ' ἄλλοις εὐρίσκεσθαι. καὶ τὸν Νεῖλον δ' εἶναι γόνιμον μᾶλλον ἐτέρων καὶ μεγαλοφυῆ γεννῷν καὶ τὰλλα καὶ τὰ ἀμφίβια, τάς τε γυναῖκας ἔσθ' ὅτε καὶ τετράδυμα τίκτειν τὰς Αἰγυπτίας. Αριστοτέλης δέ τινα καὶ ἐπτάδυμα ἱστορεῖ τετοκέναι, καὶ αὐτὸς πολύγονον καλῶν τὸν Νεῖλον καὶ τρόφιμον διὰ τὴν ἐκ τῶν ἡλίων μετρίαν ἔψησιν, αὐτὸ καταλειπόντων τὸ τρόφιμον, τὸ δὲ περιττὸν ἐκθυμιώντων.
 - 23. Από δὲ τῆς αὐτῆς αἰτίας καὶ τοῦτο συμβαίνειν εἰκός, ὅπερ φησὶν οὐτος, ὅτι τῷ ἡμίσει πυρὶ ἔψει τὸ τοῦ Νείλου ὕδωρ ἢ τὰ ἄλλα. ὅσφ δέ γέ φησι τὸ μὲν τοῦ Νείλου ὕδωρ δι' εὐθειας ἔπεισι πολλὴν χώραν καὶ στετὴν καὶ μεταβάλλει πολλὰ κλίματα καὶ πολλοὺς ἀέρας, τὰ δ' Ἰνδικὰ ὑεύματα ἐς πεδία ἀναχεῖται μείζω καὶ πλατύτερα, ἐνδιατρίβοντα πολὺν χρόνον τοῖς αὐτοῖς κλίμασι τοσῷδε ἐκεῖνα τούτου τροφιμώτερα, διότι καὶ τὰ κήτη μείζω τε καὶ πλείω καὶ ἐκ τῶν νεφῶν δὲ ἑφθὸν ἤδη χεῖσθαι τὸ ὕδωρ.
- Α. 1019 24. Τοῦτο δ' οἱ μὲν περὶ Αριστόβουλον οὐκ ἂν συγχωροῖεν οἱ φάσκοντες μὴ ὕεσθαι τὰ πεδία. 'Ονησικρίτφ δὲ δοκεῖ τόδε τὸ ὕδωρ αἴτιον εἶναι τῶν ἐν τοῖς ζφοις ἰδιωμάτων, καὶ φέρει σημεῖον τὸ καὶ τὰς χρόας τῶν πινόντων βοσκημάτων ξενικῶν ἀλλάττεσθαι πρὸς τὸ ἐπιχώριον. τοῦτο μὲν οὐν εὐ· οὐκέτι δὲ καὶ [τὸ] τοῦ μέλανας εἶναι καὶ οὐλότριχας τοὺς Αἰθίοπας ἐν ψιλοῖς τοὶς ὕδασι τὴν αἰτίαν τιθέναι, μέμφεσθαι δὲ τὸν Θεο-

δέκτην είς αὐτὸν τὸν ηλιον ἀναφέροντα τὸ αἴτιον, ός αποιν ovizme.

οίς άγγιτέρμων ήλιος διφοηλατών σχοτεινὸν ἄνθος ἐξέγρωσε λιγνύος είς σώματ' ανδρών, και συνέστρεψεν κόμας μορφαίς άναυξήτοισι συντήξας πυρός.

έχοι δ' αν τινα λόγον φησί γαρ μήτε έγγυτέρω τοῖς Αίθίοψιν είναι τὸν ήλιον ή τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ μᾶλλον κατὰ κάθετον είναι καὶ διὰ τοῦτο ἐπικαίεσθαι πλέον, ώστ' οὐκ εὖ λένεσθαι άγγιτέρμονα αὐτοῖς τὸν ήλιον, ἴσον πάντων διέγοντα: μήτε τὸ θάλπος είναι τοῦ τοιούτου πάθους αίτιον: μηδέ γὰρ τοῖς έν C. 696 γαστρί, ών ούχ απτεται ήλιος. βελτίους δε οί τον ήλιον αίτιώμενοι καὶ τὴν έξ αὐτοῦ ἐπίκαυσιν, κατ' ἐπίλειψιν σφοδράν της επιπολης ικμάδος καθ' δ και τους Ινδούς μη ούλοτριγείν φαμεν, μηδ' ούτω † πεπεισμένως 1 έπικεκαῦσθαι την γρόαν, ότι ύγρου κοινωνούσιν άέρος. έν δε τη γαστρί ήδη κατά σπερματικήν διάδοσιν τοιαύτα γίνεται, οία τὰ γεννώντα καὶ γάρ πάθη συγγενικά ούτω λέγεται καὶ άλλαι όμοιότητες. καὶ τὸ Α. 1020 πάντων δ' ίσον απέγειν τον ήλιον προς αίσθησιν λέγεται, ού πρός λόγον και πρός αισθησιν, ούχ ώς έτυχεν, άλλ' ώς φαμεν σημείου λόγον έγειν την γην προς την του ήλίου σφαίραν: έπεὶ πρός γε την τοιαύτην αισθησιν, καθ' ην θάλπους άντιλαμβανόμεθα, έγγύθεν μέν μαλλον, πόρρωθεν δέ ήττον, ούκ ίσον ούτω δ' άγχιτέρμων ό ήλιος λέγεται τοῖς Αἰθίοψιν, ούχ ως Όνησικρίτω δέδοκται.

25. Καὶ τοῦτο δὲ τῶν ὁμολογουμένων ἐστὶ καὶ τῶν σωζόντων την πρός την Αίγυπτον όμοιότητα και την Αιθιοπίαν, ότι, των πεδίων όσα μη ἐπίκλυστα, ἄκαρπά ἐστι διὰ την ἀνυδρίαν. Νέαρχος δε το ζητούμενον πρότερον επί τοῦ Νείλου, πόθεν ή πλήρωσις αύτοῦ, διδάσκειν έφη τους Ινδικούς ποταμούς, ότι έχ των θερινών ομβρων συμβαίνει 'Αλέξανδρον δ' έν μεν τῷ Τδάσπη κοοκοδείλους ἰδόντα, έν δὲ τῷ Ακεσίνη κυάμους Αίγυπτίους, εύρηκέναι δόξαι τὰς τοῦ Νείλου πηγάς, καὶ παρασκευάζεσθαι στόλον είς την Αϊγυπτον, ώς τῷ πο-

treethings of olsomer stem advers

^{1.} πεπλησμένως Cor.

ταμφ τούτφ μέχρι έχεισε πλευσόμενον · μιχρόν δ' υστερον γνώ-

μέσσφ γὰρ μεγάλοι ποταμοί καὶ δεινὰ ἡέεθρα, 'Ωκεάνὸς μὲν πρώτον,

είς δν έχδιδόασιν οι Ινδικοί πάντες ποταμοί επειτα ή Αριανή καὶ ό Περσικός κόλπος καὶ ό Αράβιος καὶ αὐτή ή Αραβία καὶ ή Τρωγλοδυτική. τὰ μὲν οὖν περὶ τῶν ἀνέμων καὶ τῶν ὅμβρων τοιαῦτα λέγεται καὶ τῆς πληρώσεως τῶν ποταμῶν καὶ τῆς ἐπικλύσεως τῶν πεδίων.

26. Δεῖ δὲ καὶ τὰ καθ' ἔκαστα περὶ τῶν ποταμῶν εἰπεῖν, ὅσα πρὸς τὴν γεωγραφίαν χρήσιμα καὶ ὅσων ἱστορίαν παρειλήφαμεν. ἄλλως τε γὰρ οἱ ποταμοί, φυσικοί τινες ὅροι καὶ μεγεθῶν καὶ σχημάτων τῆς χώρας ὅντες, ἐπιτηδειότητα πολλὴν παρέχουσι πρὸς ὅλην τὴν νῦν ὑπόθεσιν. ὁ δὲ Νείλος καὶ οἱ

- C. 697 κατά την Ίνδικην πλεονέκτημά τι ἔχουσι παρὰ τοὺς ἄλλους διὰ τὸ την χώραν ἀοίκητον είναι χωρὶς αὐτῶν, πλωτην ἄμα καὶ γεωργήσιμον οὖσαν, καὶ μήτ' ἐφοδεύεσθαι δυναμένην ἄλλως, μήτ' οἰκεῖσθαι τὸ παράπαν. τοὺς μὲν οὖν εἰς τὸν Ἰνδὸν κα-
- Α. 1021 ταφερομένους ίστορούμεν τους άξίους μνήμης και τάς γώρας. δι' ών ή φορά, των δ' άλλων έστιν άγνοια πλείων ή γνώσις. Αλέξανδρος γάρ ὁ μάλιστα ταῦτ' ἀνακαλύψας κατ' ἀργάς μέν, ήνίκα οἱ Δαρεῖον δολοφονήσαντες ώρμησαν ἐπὶ τὴν τῆς Βακτοιανής απόστασιν, έγνω προυργιαίτατον ον διώκειν και καταλύειν έχείνους. ήχε μέν ουν της Ίνδικης πλησίον δι Άριανών, άφεις δ' αὐτὴν έν δεξιά ὑπερέβη τὸν Παροπάμισον είς τὰ προσάρκτια μέρη και την Βακτριανήν καταστρεψάμενος δέ τάκει πάντα, όσα ην ύπο Πέρσαις, και έτι πλείω, τότ' ήδη καὶ τῆς Ἰνδικῆς ώρέγθη, λεγόντων μὲν περὶ αὐτῆς πολλών, οὐ σαφως δέ. ἀνέστρεψε δ' οὐν ὑπερθεὶς τὰ αὐτὰ ὅρη κατ' ἄλλας όδοὺς ἐπιτομωτέρας, ἐν ἀριστερᾶ ἔγων τὴν Ἰνδικήν, εἶτ' ἐπέστρεψεν εύθυς έπ' αυτήν καὶ τους όρους τους έσπερίους αυτής και τον Κώφην ποταμόν και τον Χοάσπην, δς είς τον Κώφην έμβάλλει ποταμόν * καὶ * κατά Πλημύριον πόλιν, όνεὶς παρά Γώρυδι, άλλην πόλιν, καὶ διεξιών τήν τε Βανδοβηνήν καὶ την Γανδαρίτιν. έπυνθάνετο δ' οἰκήσιμον είναι μάλιστα καὶ εὔκαρπον την όρεινην και προσάρκτιον την δε νότιον την μέν

άνυδρον, την δε ποταμόκλυστον και τελέως έκπυρον, θηριοις τε μάλλον η άνθρώποις σύμμετρον. ώρμησεν ουν την έπαινουμένην κατακτάσθαι πρότερον, άμα καὶ τοὺς ποταμοὺς εὐπερατοτέρους νομίσας των πηγών πλησίον, ούς αναγκαϊον ην διαβαίνειν, έπικαρσίους όντας καὶ τέμνοντας ην έπηει γην. άμα δε και ηκουσεν είς εν πλείους συνιόντας όειν, και τουτ' αεί και μάλλον συμβαίνον, όσω πλείον είς το ποόσθεν †προίδειν1. ωστ' είναι δυσπερατοτέραν, καὶ ταῦτα έν πλοίων ἀπορία. δεδιώς ουν τούτο διέβη τον Κώφην, και κατεστρέφετο την όρεινήν, όση έτέτραπτο πρός έω.

27. Ην δε μετά τον Κώφην ὁ Ινδός, είθ' ὁ Υδάσπης, είθ' ὁ Απεσίνης καὶ ὁ Υάρωτις, υστατος δ' ὁ Υπανις. περαιτέρω γάρ προελθεῖν ἐκωλύθη, τοῦτο μὲν μαντείοις τισὶ προσέγων, τούτο δ' ύπὸ τῆς στρατιᾶς ἀπηγορευκυίας ήδη πρὸς τούς πόνους αναγκασθείς μάλιστα δ' έκ των ύδατων έκαμγον. συνεγώς ύόμενοι. ταῦτ' οὖν ἐγένετο γνώριμα ἡμῖν τῶν ἑωθινών της Ινδικής μερών, όσα έντος του Υπάνιος, και εί τινα C. 698 προσιστόρησαν οί μετ' έκεινον περαιτέρω του Υπάνιος προελθόντες μέγοι του Γάγγου καὶ Παλιβόθρων, μετά μέν ούν τον Α. 1022 Κώφην ὁ Ινδὸς ὁεῖ τὰ δὲ μεταξύ τούτων τῶν δυεῖν ποταμῶν έγουσιν Αστακηνοί τε καὶ Μασιανοί καὶ Νυσαῖοι καὶ Υπάσιοι είθ' ή Άσσακανοῦ, ὅπου Μασόγα πόλις, τὸ βασίλειον τῆς χώρας. ήδη δὲ πρὸς τῷ Ἰνδῷ πάλιν ἄλλη πόλις Πευκολαΐτις. πρός ή ζεύγμα γενηθέν έπεραίωσε την στρατιάν.

28. Μεταξύ δὲ τοῦ Ινδοῦ καὶ τοῦ Υδάσπου Τάξιλά ἔστι. πόλις μεγάλη καὶ εὐνομωτάτη, καὶ ή περικειμένη γώρα συγνή και σφόδρα εὐδαίμων, ήδη συνάπτουσα και τοις πεδίοις. έδέξαντό τε δή φιλανθρώπως τον Αλέξανδρον οἱ ἄνθρωποι καὶ ὁ βασιλεύς αὐτῶν Ταξίλης. ἔτυγόν τε πλειόνων ἡ αὐτοὶ παρέσγον, ώστε φθονείν τους Μακεδόνας και λέγειν, ώς ούκ είγεν, ώς έσικεν, Άλέξανδρος, ούς εὐεργετήσει, πρίν ή διέβη τον Ινδόν. φασί δ' είναί τινες την γώραν ταύτην Αίγύπτου μείζονα. ύπεο δε ταύτης έν τοῖς ορεσιν ή τοῦ Αβισάρου χώρα, παρ' ο δύο δράκοντας ἀπήγγελλον οι παρ' αὐτοῦ πρέσβεις τρέ-

^{1.} vid. Igd. προΐοι s. προΐοιεν.

φεσθαι, τὸν μὲν ὀγδοήκοντα πηχῶν, τὸν δὲ τετταράκοντα προς τοῖς ἐκατόν, ὡς εἴρηκεν Ὀνησίκριτος · ὃν οὐκ Ἀλεξάνδρου μᾶλλον ἢ τῶν παραδόξων ἀρχικυβερνήτην προσείποι τις ἄν. πάντες μὲν γὰρ οἱ περὶ Ἀλέξανδρον τὸ θαυμαστὸν ἀντὶ τάληθοῦς ἀπεδέχοντο μᾶλλον, ὑπερβάλλεσθαι δὲ δοκεῖ τοὺς τοσούτους Α. 1023 ἐκεῖνος τῆ τερατολογία · λέγει δ' οὖν τινα καὶ πιθανὰ καὶ μνήμης ἄξια, ὥστε καὶ ἀπιστοῦντα μὴ παρελθεῖν αὐτά. περὶ δ' οὖν τῶν δρακόντων καὶ ἄλλοι λέγουσιν, ὅτι ἐν τοῖς Ἡμω-

δοίς όρεσι θηρεύουσι καὶ τρέφουσιν έν σπηλαίοις.

29. Μεταξύ δε του Υδάσπου και του Ακεσίνου η τε του Πώρου έστί, πολλή καὶ άγαθή, σχεδόν τι καὶ τριακοσίων πόλεων, και ή προς τοῖς Ἡμωδοῖς ὅρεσιν ὕλη, ἐξ ἡς ἀλέξανδρος κατήγαγε τῷ Υδάσπη κόψας ἐλάτην τε πολλήν καὶ πεύκην καὶ κέδρον και άλλα παντοΐα στελέγη ναυπηγήσιμα, έξ ών στόλον κατεσκευάσατο έπὶ τῷ 'Υδάσπη πρὸς ταῖς έκτισμέναις ὑπ' αὐτοῦ πόλεσιν ἐφ' ἐκάτερα τοῦ ποταμοῦ, ὅπου τὸν Πῶρον ἐνίκα διαβάς ων την μεν Βουκεφαλίαν ωνόμασεν από του πεσόντος ίππου κατά την μάγην την πρός τον Πώρον (έκαλείτο δέ Βουκεφάλας ἀπὸ τοῦ πλάτους τοῦ μετώπου πολεμιστής δ' ην άγα-C. 699 θός, καὶ ἀεὶ τούτιο ἐκέγρητο κατὰ τοὺς ἀγῶνας), τὴν δὲ Níκαιαν από της νίκης εκάλεσεν. εν δε τη λεγθείση ύλη και τό τών κερχοπιθήκων διηγούνται πλήθος ύπερβάλλον καὶ τὸ μέγεθος όμοίως . ώστε τοὺς Μακεδόνας ποτέ, ἰδόντας έν τισιν άκρολοφίαις ψιλαίς έστώτας έν τάξει κατά μέτωπον πολλούς (καὶ γὰρ ἀνθρωπονούστατον είναι τὸ ζώον, οὐν ἦττον τών έλεφάντων), στρατοπέδου λαβείν φαντασίαν και δομήσαι μέν έπ' αὐτούς, ώς πολεμίους, μαθόντας δὲ παρά Ταξίλου, συνόντος τότε τῷ βασιλεῖ, τὴν ἀλήθειαν παύσασθαι. ἡ δὲ θήρα τοῦ ζώου διττή μιμητικόν δὲ καὶ ἐπὶ τὰ δένδρα ἀναφευκτικόν οι ούν θηρεύοντες, έπαν ίδωσιν έπι δένδρων ίδρυμένον, έν όψει θέντες τρυβλίον ύδωρ έχον, τους έαυτων όφθαλμούς έναλείφουσιν έξ αὐτοῦ· εἶτ', ἀντὶ τοῦ ὕδατος ίξοῦ τρυβλίον θέντες, ἀπίασι καὶ λογώσι πόρρωθεν: ἐπὰν δὲ καταπηδήσαν τὸ θηρίον έγχρίσηται τοῦ ίξοῦ, †καταμύσαντος ' δ' ἀποληφθή

^{1.} vid. lgd. zarauvoar.

τὰ βλέφαρα, ἐπιόντες ζωγροῦσιν. εἶς μὲν οὖν τρόπος οὖτος, ἄλλος δέ· ὑποδυσάμενοι θυλάκους, ὡς ἀναξυρίδας, ἀπίασιν, ἄλλους καταλιπόντες δασεῖς, τὰ ἐντὸς κεχρισμένους ἰξῷ· ἐνδύντας δὲ εἰς αὐτοὺς ῥαδίως αἰροῦσι.

30. Καὶ τὴν Κάθαιαν δέ τινες [καὶ] τὴν Σωπείθους, τῶν Α. 1024 νομαργών τινος, κατά τήνδε την μεσοποταμίαν τιθέασιν. άλλοι δέ και του Ακεσίνου πέραν και του Υαρώτιδος, διιορον τη Πώρου τοῦ έτέρου, δς ην ανεψιός τοῦ ὑπ' Αλεξανδρου αλόντος καλούσι δε Γανδαρίδα την ύπο τούτω γώραν. έν δε τη Καθαία καινότατον ίστορείται τὸ περί τοῦ κάλλους, ὅτι τιμᾶται διαφερόντως, ώς ίππων καὶ κυνών βασιλέα τε γάρ τον κάλλιστον αίρεισθαί φησιν Όνησίκριτος, γενόμενόν τε παιδίον μετά δίμηνον πρίνεσθαι δημοσία, πότερον έγοι την έννομον μορφήν και του ζην άξίαν, η ου πριθέντα δ' ύπο του άποδειγθέντος ἄρχοντος ζην η θανατούσθαι βάπτεσθαί τε πολλοίς εθανθεστάτοις γρώμασι τους πώγωνας αθτού τούτου γάοιν, καλλωπίζομένους τούτο δε και άλλους ποιείν επιμελώς συγνούς τῶν Ίνδῶν (καὶ γὰρ δὴ φέρειν τὴν γώραν γρόας θανμαστάς) και θριξί και έσθησι τούς δ' ανθρώπους τα άλλα μέν εύτελεῖς είναι, φιλοκόσμους δέ. ίδιον δὲ τῶν Καθαίων καὶ τοῦτο ἱστορεῖται, τὸ αἰρεῖσθαι νυμφίον καὶ νύμφην άλλήλους και τὸ συγκατακαίεσθαι τεθνεώσι τοῖς ἀνδράσι τὰς γυναϊκας κατά τοιαύτην αίτίαν, ότι έρωσαί ποτε των νέων άφίσταιντο των ανδρων ή φαρμακεύοιεν αύτούς νόμον ούν С. 700 θέσθαι τούτον, ώς παυσομένης της φαρμακείας ού πιθανώς Α. 1025 μέν οὖν ὁ νόμος, οὐδ' ή αἰτία λέγεται. φασὶ δ' ἐν τῆ Σωπείθους γώρα δρυκτών άλων όρος είναι, άρκειν δυνάμενον όλη τῆ Ἰνδική καὶ γουσεῖα δὲ καὶ ἀργυρεῖα οὐ πολύ ἄπωθεν ἐν άλλοις όρεσιν ίστορείται καλά, ώς έδήλωσε Γόργος ό μεταλλευτής. οἱ δ' Ίνδοὶ μεταλλείας καὶ χωνείας ἀπείρως ἔχοντες, ούδ' ών εύποροῦσιν ἴσασιν, άλλ' άπλούστερον μεταγειρίζονται τὸ πρᾶγμα.

31. Έν δὲ τῆ Σωπείθους καὶ τὰς τῶν κυνῶν ἀρετὰς διηγοῦνται θαυμαστάς λαβεῖν γοῦν τὸν Αλέξανδρον παρὰ τοῦ
Σωπείθους κύνας πεντήκοντα καὶ ἐκατόν διαπείρας δὲ χάριν
λέοντι προσαφέντας δύο, κρατουμένων *δ'* αὐτῶν, δύο ἄλλους

ἐπαφεῖναι τότε δ' ήδη καθεστώτων εἰς ἀντίπαλα, τὸν μὲν Σωπείθη κελεῦσαι τῶν κυνῶν ἔνα ἀποσπᾶν τοῦ σκελους τινὰ λαβόμενον, ἐὰν δὲ μὴ ὑπακούη, ἀποτεμεῖν τὸν Αλεξανδρον δὲ κατ' ἀρχὰς μὲν οὐ συγχωρεῖν ἀποτεμεῖν, φειδόμενον τοῦ κυνός, εἰπόντος δ', ὅτι τέτταρας ἀντιδώσω σοι, συγχωρῆσαι, καὶ τὸν κύνα περιιδεῖν ἀποτμηθέντα τὸ σκελος βραδεία τομῆ, πρὶν ἀνεῖναι τὸ δῆγμα.

32. Η μεν ουν μέχοι του Υδάσπου όδος το πλέον ην επί μεσημβρίαν, ή δ' ένθένδε προς έω μάλλον μέγρι του Υπάνιος, άπασα δε της ύπωρείας μάλλον η των πεδίων έγομένη. ό δ' οῦν Άλέξανδρος ἀπὸ τοῦ Υπάνιος ἀναστρέψας ἐπὶ τὸν Υδάσπην καὶ τὸν ναύσταθμον, ήρτικρότει τὸν στόλον εἶτ' ἔπλει τώ Υδάσπη, πάντες δ' οἱ λεγθέντες ποταμοὶ συμβάλλουσιν εἰς ένα τὸν Ἰνδόν· ὕστατος δ' ὁ Ὑπανις· πεντεκαίδεκα δὲ τοὺς σύμπαντας συρρείν φασι, τούς γε άξιολόγους πληρωθείς δ' έκ πάντων (ώστε καὶ ἐφ' έκατὸν σταδίους, ώς οἱ μὴ μετριάζοντές φασιν, ευούνεσθαι κατά τινας τόπους, ώς δ' οἱ μετοιώτεροι, πεντήμοντα τὸ πλεῖστον, έλάχιστον δὲ ἐπτά· καὶ πολλά ἔθνη και πόλεις είσι πέριξ .) έπειτα δυσί στόμασιν είς την νοτίαν έκδίδωσι θάλατταν, και την Παταληνήν προσαγορευομένην ποιεί νήσον, ταύτην δ' έσγε την διάνοιαν Άλεξανδρος, άφεις τά προς έω μέρη πρώτον μέν δια το κωλυθήναι διαβήναι τον Υπανιν, έπειτα καὶ ψευδή καταμαθών τη πείρα τον προκα-

Α. 1026 τέχοντα λόγον, ώς ἔκπυρα εἴη καὶ θηρίοις μᾶλλον οἰκήσιμα τὰ ἐν τοῖς πεδίοις ἢ ἀνθρωπείφ γένει διόπερ ἄρμησεν ἐπὶ ταῦτα, ἀφεὶς ἐκεῖνα, ὥστε καὶ ἐγνώσθη ταῦτα ἀντ' ἐκείνων ἐπὶ πλέον.

33. Η μεν οὖν μεταξὺ τοῦ Ὑπάνιος καὶ τοῦ Ὑδάσπου C. 701 λέγεται ἐννέα ἔχειν ἔθνη, πόλεις δὲ εἰς πεντακισχιλίας, οὖκ ἔλάττους Κῷ τῆς Μεροπίδος· δοκεῖ δὲ πρὸς ὑπερβολὴν εἰρῆσθαι τὸ πλῆθος· ἡ δὲ μεταξὺ τοῦ Ἰνδοῦ καὶ τοῦ Ὑδάσπου, εἴρηται σχεδόν τι, ὑφ' ὧν οἰκεῖται τῶν ἀξίων μνήμης. κάτω δ' έξῆς εἰσιν οἴ τε Σίβαι λεγόμενοι, περὶ ὧν καὶ πρότερον ἐμνήσθημεν, καὶ Μαλλοὶ καὶ Συδράκαι, μεγάλα ἔθνη· καὶ Μαλ-

^{1.} Verba και πολλά — πέριξ suspecta sunt.

λοί μέν, παρ' οίς αποθανείν εκινδύνευσεν Αλέξανδρος, τρωθείς εν άλώσει πολίγνης τινός, Συδράκαι δέ, ούς του Διονύσου συγγενείς έφαμεν μεμυθεύσθαι. πρός αὐτη δ' ήδη τη Παταληνή την τε του Μουσικανού λέγουσι και την Σάβου1, τὰ Σινδόμανα, καὶ ἔτι τὴν Πορτικανοῦ καὶ ἄλλων, ὧν ἐκράτησεν απάντων Αλέξανδρος, την τοῦ Ινδοῦ παροικούντων ποταμίαν, ύστάτης δὲ τῆς Παταληνῆς, ἡν ὁ Ἰνδὸς ποιεί, σγισθείς είς δύο προγοάς. Αριστόβουλος μεν ουν είς γιλίους σταδίους διέγειν άλλήλων φησίν αὐτάς. Νέαργος δ' οκτακοσίους προστίθησιν. Όνησίχοιτος δε την πλευράν εκάστην της απολαμβανομένης νήσου τοιγώνου τὸ στημα διστιλίων, τοῦ δὲ ποταμοῦ τὸ πλάτος. καθ' δ σχίζεται είς τὰ στόματα, όσον διακοσίων καλεί δέ την νήσον Δέλτα, καί φησιν ίσην είναι τοῦ κατ' Αίγυπτον Δέλτα, ούα άληθες τοῦτο λέγων. τὸ γὰρ κατ' Αίγυπτον Δέλτα γιλίων και τριακοσίων λέγεται σταδίων έγειν την βάσιν, τὰς δὲ πλευράς έκατέραν έλάττω τῆς βάσεως. ἐν δὲ τῆ Παταληνῆ πόλις έστιν άξιόλογος τὰ Πάταλα, ἀφ' ἦς καὶ ἡ νῆσος καλεῖται.

34. Φησί δ' Όνησίκριτος την πλείστην παραλίαν την ταύτη πολύ τὸ τεναγώδες έγειν, καὶ μάλιστα κατὰ τὰ στόματα τῶν ποταμών 2, διά τε την γούν και τας πλημμυρίδας και το μή πνείν ἀπογαίους, άλλ' ὑπὸ τῶν πελαγίων ἀνέμων κατέγεσθαι τούτους τούς τόπους τὸ πλέον. λέγει δὲ καὶ περὶ τῆς Μουσικανού γώρας έπὶ πλέον, έγκωμιάζων αὐτήν, ών τινα κοινά καὶ Α. 1027 άλλοις Ινδοίς ιστόρηται, ώς το μακρόβιον, ώστε και τριάκοντα έπὶ τοῖς έκατὸν προσλαμβάνειν (καὶ γὰρ τοὺς Σῆρας ἔτι τούτων μαχροβιωτέρους τινές φασι) και τὸ λιτόβιον και τὸ ύγιεινόν, καίπες της χώρας άφθονίαν απάντων έχούσης. ίδιον δέ τὸ συσσίτιά τινα Δακωνικά αὐτοῖς είναι δημοσία σιτουμένων, όψα δ' έκ θήρας έγόντων καὶ τὸ γρυσώ μη χρησθαι, μηδ' άργύρω, μετάλλων όντων καὶ τὸ άντὶ δούλων τοῖς ἐν άκμῆ γρῆσθαι νέοις, ώς Κρητες μεν τοῖς Αφαμιώταις, Λάκωνες δέ τοῖς Είλωσι μὴ ἀκριβοῦν δὲ τὰς ἐπιστήμας πλὴν ἰατρικῆς. έπί τινων γάρ κακουργίαν είναι την έπι πλέον ασκησιν, οίον

^{1.} fort, addendum ov s. οπου. 2. fort. lgd. τοῦ ποταμοῦ.

C. 702 έπὶ τῆς πολεμικῆς καὶ τῶν ὁμοίων· δίκην δὲ μὴ εἶναι πλην φόνου καὶ υβρεως οὐκ ἐπ' αὐτῷ γὰρ τὸ μὴ παθεῖν ταῦτα, τὰ δ' ἐν τοῖς συμβολαίοις ἐπ' αὐτῷ ἐκάστω, ώστε ἀνέγεσθαι δεῖ, ἐάν τις παραβῆ τὴν πίστιν, ἀλλὰ καὶ προσέγειν, ὅτω πιστευτέον, και μη δικών πληρούν την πόλιν. ταύτα μέν οι μετ' Άλεξάνδρου στρατεύσαντες λέγουσιν.

35. Έκδέδοται δέ τις καὶ Κρατεροῦ πρὸς τὴν μητέρα Αριστοπάτραν επιστολή, πολλά τε άλλα παράδοξα φράζουσα καί ούγ όμολογοῦσα οὐδενί, καὶ δή καὶ τὸ μέγρι τοῦ Γάγγου προελθείν τον Άλέξανδρον αὐτός τέ φησιν ίδειν τον ποταμόν καί τιήτη τὰ ἐπ' αὐτῷ καὶ μεγέθους καὶ πλάτους καὶ βάθους πόρρω πίστεως μάλλον ή έγγύς. ὅτι μέν γὰρ μέγιστος τῶν μνημονευομένων κατά τὰς τρεῖς ἡπείρους, καὶ μετ' αὐτὸν ὁ Ἰνδός, τρίτος δε και τέταρτος ό Ίστρος και ό Νείλος, ίκανώς συμφωνείται τὰ καθ' έκαστα δ' άλλοι άλλως περί αὐτοῦ λέγουσιν, οί μέν τριάκοντα σταδίων τούλάγιστον πλάτος, οί δέ και τριών,

Α. 1028 Μεγασθένης δέ, όταν η μέτριος και είς έκατον ευρύνεσθαι, βάθος δε είχοσι δργυιών τούλάγιστον.

> 36. Έπὶ δὲ τῆ συμβολῆ τούτου τε καὶ τοῦ †άλλου 2 ποταμοῦ τὰ Παλίβοθρα ίδρῦσθαι, σταδίων ὀγδοήκοντα τὸ μῆκος, πλάτος δέ πεντεκαίδεκα, έν παραλληλογράμμο σχήματι, ξύλινον περίβολον έγουσαν κατατετρημένον, ώστε δια των οπών τοξεύειν προχείσθαι δέ καὶ τάφρον φυλακής τε γάριν καὶ ύποδογής των έκ της πόλεως απορροιών. τὸ δ' έθνος, έν ὧ ή πόλις αύτη, καλείσθαι Πρασίους, διαφορώτατον των πάντων τον δε βασιλεύοντα επώνυμον δείν της πόλεως είναι, Παλίβοθρον καλούμενον πρός τω ίδίω τω έκ γενετής δνόματι, καθάπερ τον Σανδρόκοττον, πρός δυ ήκευ ὁ Μεγασθένης πεμφθείς. τοιούτο δέ καὶ τὸ παρὰ τοῖς Παρθυαίοις. Άρσάκαι γὰρ καλούνται πάντες, ίδία δὲ ὁ μὲν Ὀρώδης, ὁ δὲ Φραάτης, ὁ 8' allo zi.

37. Αρίστη δ' όμολογείται πάσα ή του Υπάνιος πέραν

^{1.} fort. lgd. λέγει τὰ ἐπ' αὐτῶ καὶ μέγεθος καὶ πλάτος καὶ βά-Jos xtl. 2. Εραννοβόα excidisse videtur ante αλλου: cf. Arrh. Ind, c. 10.

ούκ άκριβούνται δέ, άλλά διά την άγνοιαν καὶ τὸν έκτοπισμόν λέγεται πάντ' έπὶ τὸ μείζον ἢ τὸ τερατωδέστερον: οἶα τὰ τῶν γρυσωρύγων μυρμήκων καὶ άλλων θηρίων τε καὶ άνθρώπων ίδιομόρφων καὶ δυνάμεσί τισιν έξηλλαγμένων. ώς τους Σπρας μαχροβίους φασί, πέρα και διαχοσίων έτων παρατείνοντας. λέγουσι δε και άριστοκρατικήν τινα σύνταξιν πολιτείας αὐτόθι έκ πεντακισγιλίων βουλευτών συνεστώσαν, ών έκαστον παρέγεσθαι τῷ κοινῷ ἐλέφαντα. καὶ τίγρεις δ' ἐν τοῖς Πρασίοις φη- С. 703 σίν ὁ Μεγασθένης μεγίστους γίνεσθαι, σγεδον δέ τι καὶ διπλασίους λεόντων, δυνατούς δέ, ώστε των ήμερων τινά, αγόμενον ύπο τεττάρων, τῷ ὀπῖσθίω σκέλει δραξάμενον ἡμιόνου, βιάσασθαι καὶ έλκύσαι πρὸς έαυτόν. κερκοπιθήκους δὲ μείζους των μεγίστων κυνών, λευκούς πλήν του προσώπου τουτο δ' είναι μέλαν: παρ' άλλοις δ' άνάπαλιν: τὰς δε κέρκους μείζους δυείν πήγεων ήμερωτάτους δε καί ού κακοήθεις περί επιθέσεις καὶ κλοπάς. λίθους δ' ὀρύττεσθαι λιβανόχρους, γλυκυτέρους α σύκων ή μέλιτος. άλλαγοῦ δὲ διπήγεις όφεις ύμενοπτέρους, Α. 1029 ώσπερ αι νυκτερίδες και τούτους δε νύκτωρ πέτεσθαι, σταλαγμούς ἀφιέντας ούρων, τούς δὲ ίδρώτων, διασήποντας τὸν γρώτα του μη φυλαξαμένου καὶ σκορπίους είναι πτηνούς, ύπερβάλλοντας μεγέθεσι· φύεσθαι δε καὶ έβενον· είναι δε καὶ κύνας άλκίμους, οὐ πρότερον μεθιέντας τὸ δηγθέν, πρὶν εἰς τοὺς δώθωνας ύδωρ καταγυθήναι ένίους δ' ύπὸ προθυμίας έν τῷ δήγματι διαστρέφεσθαι τους όφθαλμούς, τοῖς δὲ καὶ ἐκπίπτειν: κατασγεθήναι δε και λέοντα ύπο κυνός και ταύρον, τον δε ταύρον καὶ ἀποθανείν, κρατούμενον του δύγγους, πρότερον η άφεθηναι.

38. Έν δὲ τῆ ὀρεινῆ Σίλαν ποταμον είναι, ο μηδεν έπιπλεί. Δημόκριτον μέν ουν απιστείν, ατε πολλήν της Ασίας πεπλανημένον και Αριστοτέλης δε άπιστεῖ, καίπερ άέρων ὄντων λεπτών, οίς ούδεν επογείται πτηνόν έτι δε τών άναφερομένων άτμων επισπαστικοί τινές είσι πρός εαυτούς και σίον φοφητικοί του ύπερπετούς, ώς τὸ ήλεκτρον του άχύρου καὶ ή σιδηρίτις του σιδήρου: τάγα δε καί καθ' ύδατος τοιαυταί τινες είεν αν δυνάμεις. ταυτα μέν ούν φυσιολογίας έχεταί τινος καί της περί των ογουμένων πραγματείας, ώστε έν έκείνοις έπισκε-

πτέον νυνί δ' έτι και ταύτα προσληπτέον και όσα άλλα τῆς γεωγραφίας έγγυτέρω.

- 39. Φησὶ δη τὸ τῶν Ἰνδῶν πληθος εἰς ἐπτὰ μέρη διηρησθαι, καὶ πρώτους μέν τοὺς φιλοσόφους είναι κατά τιμήν, έλαγίστους δε κατ' ἀριθμόν γρησθαι δ' αὐτοῖς, ίδία μεν εκάστω τούς θύοντας η τούς έναγίζοντας, ποινή δὲ τοὺς βασιλέας κατά την μεγάλην λεγομένην σύνοδον, καθ' ην του νέου έτους απαντες οί φιλόσοφοι τῷ βασιλεῖ συνελθόντες ἐπὶ θύρας, ο τι αν αὐτών έκαστος συντάξη των γρησίμων ή τηρήση πρός εὐετηρίαν καρπών τε καὶ ζώων καὶ περί πολιτείας, προσφέρει τοῦτ' είς τὸ μέσον: ός δ' αν τρίς έψευσμένος άλώ, νόμος έστὶ
- C. 704 σιγάν διὰ βίου· τὸν δὲ κατορθώσαντα ἄφορον καὶ ἀτελῆ κρίvovot. a vier turnianous has aplin seemed, always merit
- 40. Δεύτερον δε μέρος είναι το των γεωργών, οι πλείστοί τέ είσι καὶ ἐπιεικέστατοι * οί * ἀστρατεία καὶ ἀδεία τοῦ ἐρ-Α. 1030 γάζεσθαι, πόλει μη προσιόντες μηδ' άλλη γρεία μηδ' όγλήσει υσι Ι κοινή πολλάκις γουν έν το αὐτο χρόνο καὶ τόπο τοῖς μέν παρατετάγθαι συμβαίνει καὶ διακινδυνεύειν προς τους πολεμίους, οἱ δ' ἀροῦσιν ή σκάπτουσιν ἀκινδύνως, προμάγους ἔγοντες έχείνους. έστι δ' ή χώρα βασιλική πάσα μισθού δ' αύτην επί τετάρταις εργάζονται των καρπών.
 - 41. Τρίτον τὸ τῶν ποιμένων καὶ θηρευτῶν, οἰς μόνοις έξεστι θηρεύειν και θρεμματοτροφείν, ώνιά τε παρέγειν και μισθού ζεύγη· αντί δε του την γην ελευθερούν θηρίων και των σπερμολόγων όρνέων μετρούνται παρά του βασιλέως σίτον, πλάνητα καὶ σκηνίτην νεμόμενοι βίον. ἵππον δὲ καὶ ἐλέφαντα τρέφειν ούκ έξεστιν ίδιώτη. βασιλικόν δ' έκάτερον νενόμισται τὸ κτήμα, καί είσιν αὐτών ἐπιμεληταί.
 - 42. Θήρα δὲ τῶν θηρίων τούτων τοιάδε. χωρίον ψιλον όσον τεττάρων η πέντε σταδίων τάφρφ περιχαράξαντες βαθεία γεφυρούσι την είσοδον στενωτάτη γεφύρα είτ' είσαφιασι θηλείας τὰς ἡμερωτάτας τρεῖς ἡ τέτταρας, αὐτοὶ δ' ἐν καλυβίοις πρυπτοῖς ὑποκάθηνται λοχώντες ἡμέρας μέν οὐν οὐ προσίασιν οι άγριοι, νύκτωρ δ' έφ' ένα ποιούνται την είσοδον είσιόντων δέ, κλείουσι την είσοδον λάθοα, είτα των ημέρων άθλητών τους άλκιμωτάτους είσαγοντες διαμάγονται πρός αύ-

τούς, αμα καὶ λιμο καταπονούντες ηδη δε καμνόντων, οἱ εὐθαρσέστατοι των ήνιόγων λάθρα καταβαίνοντες υποδύνουσιν έκαστος τη γαστρί του οίκείου δγήματος δρμώμενος δ' ένθένδε ύποδύνει τῶ ἀγρίω καὶ σύμποδα δεσμεῖ γενομένου δὲ τούτου, κελεύουσι τοῖς τιθασσοῖς τύπτειν τοὺς συμποδισθέντας, έως αν πέσωσιν είς την γην, πεσόντων δ' ωμοβοίνοις ίμασι προσλαμβάνονται τούς αύγένας αύτῶν πρὸς τούς τῶν τιθασσων ίνα δε μη σειόμενοι τους αναβαίνειν έπ' αυτους έπιγειρούντας άποσείοιντο, τοῖς τραγήλοις αὐτῶν ἐμβάλλονται κύκλο τομάς, και κατ' αύτας τους ιμάντας περιτιθέασιν, ώσθ' ύπ' άλγηδόνων είκειν τοῖς δεσμοῖς καὶ ἡσυγάζειν. τῶν δ' άλόντων άπολέξαντες τους πρεσβυτέρους η νεωτέρους της γρείας τους λοιπούς ἀπάγουσιν είς τούς σταθμούς, δήσαντες δε τούς μεν πόδας πρός άλλήλους, τούς δε αύγενας πρός κίσνα εὖ πεπηγότα, δαμάζουσι λιμώ. ἔπειτα γλόη καλάμου καὶ πόας άνα- С. 705 λαμβάνουσι μετά δὲ ταῦτα πειθαρχεῖν διδάσκουσι, τοὺς μὲν Α. 1031 διά λόγου, τούς δε μελισμώ τινι καί τυμπανισμώ κηλούντες. σπάνιοι δ' οἱ δυστιθάσσευτοι: φύσει γὰρ διάκεινται πράως καὶ 📉 🔾 ημέρως, ώστ' έγγυς είναι λογικώ ζώω οι δε και έξαίμους τους ήνιόγους έν τοῖς ἀγῶσι πεσόντας ἀνελόμενοι σώζουσιν έκ τῆς μάγης, τους δε υποδύντας μεταξύ των προσθίων ποδών υπερμαγόμενοι διέσωσαν: των δε γορτοφόρων και διδασκάλων εί τινα παρά θυμον απέκτειναν, ούτως έπιποθούσιν, ώσθ' ύπ' άνίας ἀπέγεσθαι τροφής, έστι δ' ότε καὶ ἀποκαρτερείν.

43. Βιβάζονται δὲ καὶ τίκτουσιν, ὡς ἴπποι, τοῦ ἔαρος μάλιστα: καιρὸς δ' ἐστὶ τῷ μὲν ἄρρενι, ἐπειδὰν οἴστρῷ κατέχηται καὶ ἀγριαίνη: τότε δὴ καὶ λίπους τι διὰ τῆς ἀναπνοῆς ἀνίησιν, ῆν ἔχει παρὰ τοὺς κροτάφους: ταῖς δὲ θηλείαις, ὅταν ὁ αὐτὸς οὕτος πόρος ἀνεφγῶς τυγχάνη. κύουσι δὲ τοὺς μὲν πλείστους ὀκτωκαίδεκα μῆνας, ἐλαχίστους δ' ἔκκαίδεκα: τρέφει δ' ἡ μήτηρ ἔξ ἔτη. ζῶσι δ' ὅσον μακροβιώτατοι ἄνθρωποι οἱ πολλοί, τινὲς δὲ καὶ ἐπὶ διακόσια διατείνουσιν ἔτη: πολύνοσοι δὲ καὶ δυσίατοι. ἄκος δὲ πρὸς ὀφθαλμίαν μὲν βόειον γάλα προσκλυζόμενον, τοῖς πλείστοις δὲ τῶν νοσημάτων ὁ μέλας οἰνος πινόμενος, τραύμασι δὲ ποτὸν μὲν βούτυρον (ἔξάγει γὰρ τὰ σιδήρια), τὰ δ' ἔλκη σαρξὶν ὑείαις πυριῶσιν. 'Ονησίχριτος

δὲ καὶ ἔως τριακοσίων ἐτῶν ζῆν φησι, σπάνιον δὲ καὶ ἔως πεντακοσίων, κρατίστους δ' εἰναι περὶ τὰ διακόσια ἔτη, κυΐσκεσθαι δὲ δεκαετίαν. μείζους δὲ τῶν Λιβυκῶν καὶ ἐρρωμενεστέρους ἐκεῖνός τε εἴρηκε καὶ ἄλλοι· ταῖς οὖν προβοσκίσιν ἐπάλξεις καθαιρεῖν καὶ δένδρα ἀνασπᾶν πρόρριζα, διανισταμένους εἰς τοὺς ὀπισθίους πόδας. Νέαρχος δὲ καὶ ποδάγρας ἐνταῖς θήραις τίθεσθαι κατά τινας συνδρόμους φησί, συνελαύνεσθαι δ' ὑπὸ τῶν τιθασσῶν τοὺς ἀγρίους εἰς ταύτας, κρειττόνον ὅντων καὶ ἡνιοχουμένων. οὖτως δ' εὐτιθασσεύτους εἰναι, ῶστε καὶ λιθάζειν ἐπὶ σκοπὸν μανθάνειν καὶ ὅπλοις χρῆσθαι νεὶν τε κάλλιστα· μέγιστόν τε τομίζεσθαι κτῆμα ἐλεφάντων ἄρμα· ἄγεσθαι δ' ὑπὸ ζυγὸν †καὶ καμήλους ¹ · γυναϊκα δ' εὐδομικώς καὶ ἐπορο ἡ ἐκορο ἡ ἐκορο

Α. 1032 ἄρμα: ἄγεσθαι δ' ὑπὸ ζυγὸν †καὶ καμήλους ¹ · γυναῖκα δ' εὐδοκιμεῖν, εἰ λάβοι παρὰ ἐραστοῦ δῶρον ἐλέφαντα. οὐτος ὁ λόγος οὐχ ὁμολογεῖ τῷ φήσαντι μόνων βασιλέων εἶναι κτῆμα ἵππον καὶ ἐλέφαντα.

44. Τῶν δὲ μυρμήκων τῶν χρυσωρύχων δέρματα ἰδεῖν φησιν οὐτος παρδαλέαις ὅμοια. Μεγασθέτης δὲ περὶ τῶν μυρειν οὐτος παρδαλέαις ὅμοια. Μεγασθέτης δὲ περὶ τῶν μυρερών οὐτω φησίν, ὅτι ἐν Δέψδαις, ἔθνει μεγάλω τῶν προσεφών κάλον σταδίων ὑποκειμένων δὲ τούτω χρυσωρυχείων, οἱ μεταλλεύοντες εἶεν μύρμηκες, θηρία ἀλωπέκων οὐκ ἐλάττω, τάχος ὑπερφυὲς ἔχοντα καὶ ζῶντα ἀπὸ θήρας ὁρύττει δὲ χειμῶνι τὴν γῆν, σωρεύει τε πρὸς τοῖς στομίοις, καθάπερ οἱ ἀσφάλακες ψῆγμα δ' ἐστὶ χρυσοῦ μικρᾶς ἐψήσεως δεόμενον τοῦθ' ὑποζυγίοις μετίασιν οἱ πλησιόχωροι λάθρα φανερῶς γὰρ διαμάχονται καὶ διώκουσι φεύγοντας, καταλαβόντες δὲ διαχρῶνται καὶ αὐτοὺς καὶ τὰ ὑποζύγια. πρὸς δὲ τὸ λαθεῖν κρέα θήρεια προτιθέασι κατὰ μέρη περισπασθέντων δ' ἀναιροῦνται τὸ ψῆγμα καὶ τοῦ τυχόντος τοῖς ἐμπόροις ἀργὸν διατίθενται, χωνεύειν οὐκ εἰδότες.

45. Έπεὶ δ' ἐν τῷ περὶ τῶν θηρευτῶν λόγφ καὶ περὶ τῶν θηρίων ἐμνήσθημεν, ὧν τε Μεγασθένης εἶπε καὶ ἄλλοι, προσθετέον καὶ ταῦτα. ὁ μὲν γὰρ Νέαρχος τὸ τῶν ἑρπετῶν θαυμάζει πληθος καὶ τὴν κακίαν ἀναφεύγειν γὰρ ἐκ τῶν πεδίων

^{1.} ώς και καμήλους coni. Tzsch. άχαλίνους Cor.

είς τὰς κατοικίας τὰς διαλανθανούσας ἐν ταῖς ἐπικλύσεσι καὶ πληρούν τους οίκους. διά δή τούτο και ύψηλας ποιείσθαι τάς κλίνας, έστι δ' ότε καὶ έξοικίζεσθαι πλεονασάντων εί δε μη τὸ πολύ τοῦ πλήθους ὑπὸ τῶν ὑδάτων διεφθείρετο, κῶν ἐρημωθήναι την γώραν. και την μικρότητα δ' αύτων είναι γαλεπήν καὶ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ μεγέθους, τὴν μέν διὰ τὸ δυσφύλακτον, την δε δι' ίσγύν, όπου και έκκαιδεκαπήγεις εγίδνας όρασθαι έπωδούς δέ περιφοιταν ίασθαι πεπιστευμένους, καί είναι σγεδόν τι μόνην ταύτην ιατρικήν μηδε γάρ νόσους είναι πολλάς διά την λιτότητα της διαίτης και την άοινίαν εί δέ γένοιντο, ίασθαι τοὺς σοφιστάς. Αριστόβουλος δὲ τῶν θρυλουμένων μεγεθών ούδεν ίδεῖν φησιν, έγιδναν δε μόνον έννέα πηγών καὶ σπιθαμής. καὶ ήμεῖς δ' έν Αἰγύπτω κομισθεῖσαν έκείθεν τηλικαύτην πως είδομεν. έγεις δε πολλούς φησι πολύ έλάττους καὶ ἀσπίδας, σκορπίους δὲ μεγάλους. οὐδὲν δὲ τού- Α. 1033 των ούτως όχλεῖν, ώς τὰ λεπτὰ όφείδια, οὐ μείζω σπιθαμιαίων εύρίσκεσθαι γάρ έν σκηναίς, έν σκεύεσιν, έν θριγγοίς έγκεκουμμένα· τούς δὲ πληγέντας αίμορροεῖν έκ παντός πόρου μετά έπωδυνίας, έπειτα άποθνήσκειν, εί μη βοηθήσει τις εύθύς την δε βοήθειαν ραδίαν είναι δια την άρετην των Ίνδικῶν ὁιζῶν καὶ φαρμάκων. κροκοδείλους τε οὖτε πολλούς οὖτε C. 707 βλαπτικούς άνθρώπων έν τῷ Ίνδῷ φησιν εύρίσκεσθαι, καὶ τὰ άλλα δε ζωα τὰ πλείστα τὰ αὐτά, ἄπερ ἐν τῷ Νείλω, γεννᾶσθαι πλην ιππου ποταμίου. 'Ονησίχριτος δε και τουτόν φησι γεννάσθαι. των δ' έκ θαλάττης φησίν ο Αριστόβουλος είς μέν τον Νείλον ανατρέγειν μηδέν έξω θρίσσης και κεστρέως και δελφίνος διά τοὺς προποδείλους, έν δὲ τῷ Ἰνδῷ πλήθος τῶν δὲ καρίδων τὰς μὲν μικρὰς μέγρι ὅρους ἀναθεῖν, τὰς δὲ μεγάλας μέγοι των συμβολών του τε Ίνδου καὶ του Ακεσίνου. περί μέν ούν των θηρίων τοσαύτα λέγεται έπανιόντες δ' έπί τὸν Μεγασθένη λέγωμεν τὰ έξης, ὧν ἀπελίπομεν.

46. Μετά γάρ τους θηρευτάς και τους ποιμένας τέταρτον φησιν είναι μέρος τους έργαζομένους τὰς τέγνας καὶ τους καπηλικούς και οίς από του σώματος ή έργασία. ών οί μεν φόρον τελούσι καὶ λειτουργίας παρέγονται τακτάς, τοῖς δ' όπλοποιοίς και ναυπηγοίς μισθοί και τροφαί παρά βασιλέως έκ-

κεινται· μόνφ γὰρ ἐργάζονται· παρέχει δὲ τὰ μὲν ὅπλα τοῖς στρατιώταις ὁ στρατοφύλαξ, τὰς δὲ ναῦς μισθοῦ τοῖς πλέουσιν ὁ ναύαρχος καὶ τοῖς ἐμπόροις.

- 47. Πέμπτον ἐστὶ τὸ τῶν πολεμιστῶν, οἶς τὸν ἄλλον χούνον ἐν σχολη καὶ πότοις ὁ βίος ἐστίν, ἐκ τοῦ βασιλικοῦ διαιτωμένοις, ώστε τὰς ἐξόδους, ὅταν η χρεία, ταχέως ποιεῖσθαι,
 πλην τῶν σωμάτων μηδὲν ἄλλο κομίζοντας παρ' ἐαντῶν.
- 48. Έκτοι δ' εἰσὶν οἱ ἔφοροι τούτοις δ' ἐποπτεύειν δέδοται τὰ πραττόμενα καὶ ἀναγγέλλειν λάθρα τῷ βασιλεὶ, συνεργοὺς ποιουμένοις τὰς ἐταίρας, τοῖς μὲν ἐν τῷ πόλει τὰς ἐν τῷ πόλει, τοῖς δὲ ἐν στρατοπέδφ τὰς αὐτόθι καθίστανται δ' οἱ ἄριστοι καὶ πιστότατοι.
- 49. Έβδομοι δ' οἱ σύμβουλοι καὶ σύνεδροι τοῦ βασιλέως,
 ἐξ ὧν τὰ ἀρχεῖα καὶ δικαστήρια καὶ ἡ διοίκησις τῶν ὅλων.

 οὐκ ἔστι δ' οὕτε γαμεῖν ἐξ ἄλλου γένους οὕτ' ἐπιτήδευμα οὕτ' ἐργασίαν μεταλαμβάνειν ἄλλην ἐξ ἄλλης, οὐδὲ πλείους μεταχει-

Α. 1034 ρίζεσθαι τὸν αὐτόν, πλὴν εἰ τῶν φιλοσόφων τις εἴη· ἐᾶσθαι γὰρ τοῦτον δι' ἀρετήν.

50. Τῶν δ' ἀρχόντων οἱ μέν εἰσιν ἀγορανόμοι, οἱ δ' ἀστυνόμοι, οἱ δ' ἐπὶ τῶν στρατιωτῶν ὧν οἱ μὲν ποταμοὺς ἔξεργάτος ζονται καὶ ἀναμετροῦσι τὴν γῆν, ὡς ἐν Αἰγύπτω, καὶ τὰς κλειστὰς διώρυγας, ἀφ' ὧν εἰς τὰς ὀχετείας ταμιεύεται τὸ ὕδωρ, ἐπισκοποῦσιν, ὅπως ἔξ ἴσης πᾶσιν ἡ τῶν ὑδάτων παρείη χρῆ-

- C. 708 σις. οἱ δ' αὐτοὶ καὶ τῶν θηρευτῶν ἐπιμελοῦνται καὶ τιμῆς καὶ κολάσεως εἰσι κύριοι τοῖς ἐπαξίοις καὶ φορολογοῦσι δὲ καὶ τὰς τέχνας τὰς περὶ τὴν γῆν ἐπιβλέπουσιν, ὑλοτόμων, τεκτόνων, χαλκέων, μεταλλευτῶν ὁδοποιοῦσι δὲ καὶ κατὰ δέκα στάδια στήλην τιθέασι, τὰς ἐκτροπὰς καὶ τὰ διαστήματα δηλοῦσαν.
 - 51. Οἱ δ' ἀστυνόμοι εἰς εξ πεντάδας διήρηνται καὶ οἱ μὲν τὰ δημιουργικὰ σκοποῦσιν, οἱ δὲ ξενοδοχοῦσιν καὶ γὰρ καταγωγὰς νέμουσι καὶ τοῖς βίοις παρακολουθοῦσι, παρέδρους δόντες, καὶ προπέμπουσιν ἢ αὐτοὺς ἢ τὰ χρήματα τῶν ἀποθανόντων, νοσούντων τε ἐπιμελοῦνται καὶ ἀποθανόντας θάπτουσι. τρίτοι δ' εἰσίν, οἱ τὰς γενέσεις καὶ θανάτους ἐξετάζουσι, πότε καὶ πῶς, τῶν τε φόρων χάριν καὶ ὅπως μὴ ἀφα-

νείς είεν αι πρείττους και γείρους γοναί και θάνατοι. τέταρτοι οί περί τὰς καπηλείας καὶ μεταβολάς. οἶς μέτρων μέλει καὶ των ώραίων, όπως ἀπὸ συσσήμου πωλοίτο. οὐκ ἔστι δὲ πλείω τὸν αὐτὸν μεταβάλλεσθαι, πλην εἰ διττοὺς ὑποτελοίη φόρους. πέμπτοι δ' οί προεστώτες των δημιουργουμένων και πωλούντες ταῦτ' ἀπὸ συσσήμου, χωρίς μὲν τὰ καινά, χωρίς δὲ τὰ παλαιά: τω μιγνύντι δε ζημία. Εκτοι δε καὶ υστατοι οἱ τὰς δεκάτας έκλεγοντες των πωλουμένων: θάνατος δε τω κλεψαντι τὸ τέλος. ἰδία μεν έκαστοι ταῦτα, κοινη δ' ἐπιμελοῦνται τῶν τε ίδίων και των πολιτικών και της των δημοσίων επισκευης, τιμών 1 τε καὶ άγορᾶς καὶ λιμένων καὶ ἱερών.

52. Μετά δε τους άστυνόμους τρίτη έστι συναργία ή περί Α. 1035 τὰ στρατιωτικά, καὶ αύτη ταῖς πεντάσιν έξαχη διωρισμένη. ών την μεν μετά του ναυάργου τάττουσι, την δε μετά του έπι τών βοϊκών ζευγών, δι' ών όργανα κομίζεται καὶ τροφή αὐτοῖς τε καὶ κτήνεσι καὶ τὰ άλλα τὰ χρήσιμα τῆς στρατιᾶς. ούτοι δὲ καὶ τοὺς διακόνους παρέχουσι, τυμπανιστάς, κωδωνοφόρους, έτι δε καὶ ἱπποκόμους καὶ μηγανοποιούς καὶ τούς τούτων ύπηρέτας. έκπέμπουσί τε πρός κώδωνας τους γορτολόγους, τιμή καὶ κολάσει τὸ τάγος κατασκευαζόμενοι καὶ τὴν ἀσφάλειαν. τρίτοι δέ είσιν οἱ τῶν πεζῶν ἐπιμελούμενοι· τέταρτοι δ' οι των ίππων· πέμπτοι δ' άρμάτων· έκτοι δε έλεφάντων· βασιλικοί τε σταθμοί καὶ ἵπποις καὶ θηρίοις, βασιλικόν δὲ καὶ δπλοφυλάκιον παραδίδωσι γαρ δ στρατιώτης την τε σκευήν С. 709 είς τὸ ὁπλοφυλάκιον καὶ τὸν ἵππον είς τὸν ἱππῶνα καὶ τὸ θηρίον όμοίως γρώνται δ' άγαλινώτοις. τὰ δ' άρματα έν ταις όδοις βόες έλκουσιν, οί δε ίπποι από φορβειας άγονται τοῦ μὴ παρεμπίπρασθαι τὰ σκέλη, μηδε τὸ πρόθυμον αὐτῶν τὸ ὑπὸ τοῖς ἄρμασιν ἀμβλύνεσθαι. δύο δ' εἰσὶν ἐπὶ τῷ ἄρματι παραβάται πρός τῷ ἡνιόχω. ὁ δὲ τοῦ ἐλέφαντος ἡνίοχος τέταρτος, τρείς δ' οἱ ἀπ' αὐτοῦ τοξεύοντες.

53. Εὐτελεῖς δὲ κατὰ τὴν δίαιταν Ινδοὶ πάντες, μᾶλλον δ' έν ταῖς στρατείαις· οὐδ' ὄχλφ περιττῷ χαίρουσι: διόπερ εύκοσμούσι. πλείστη δ' έκεγειρία περί τὰς κλοπάς γενόμενος

One asourite. Southers de oceou per upper juggeren Irdair your

^{1.} vid. lgd. recom re acht av de aus ac comparagett , much

γοῦν ἐν τῷ Σανδροκόττου στρατοπέδω φησὶν ὁ Μεγασθένης, τετταράκοντα μυριάδων πλήθους ἰδρυμένου, μηδεμίαν ἡμέραν ἰδεῖν ἀνηνεγμένα κλέμματα πλειόνων ἢ διακοσίων δραχμῶν ἄξια, ἀγράφοις καὶ ταῦτα νόμοις χρωμένοις. οὐδὲ γὰρ γράμματα εἰδέναι αὐτούς, ἀλλ' ἀπὸ μνήμης ἔκαστα διοικεῖσθαι εὐπραγεῖν δ' ὅμως διὰ τὴν ἀπλότητα καὶ τὴν εὐτέλειαν οἶνόν τε γὰρ οὐ πίνειν, ἀλλ' ἐν θυσίαις μόνον, πίνειν δ' ἀπ' ὀρύζης ἀντί κριθίνων συντιθέντας καὶ σιτία δὲ τὸ πλέον ὅρυζαν εἶναι ὁσφητήν. καὶ ἐν τοῖς νόμοις δὲ καὶ συμβολαίοις τὴν ἀπλότητα ἐλέγχεσθαι ἐκ τοῦ μὴ πολυδίκους εἶναι οὕτε γὰρ ὑποθήκης οὕτε παρακαταθήκης εἶναι δίκας, οὐδὲ μαρτύρων οὐδὲ σφραγίδων αὐτοῖς δεῖν, ἀλλὰ πιστεύειν παραβαλλομένους καὶ τὰ οἵκοι δὲ τὸ πλέον ἀφρουρεῖν, ταῦτα μὲν δὴ σωφρονικά,

Α. 1036 τάλλα δ' οὐδ' ἄν τις ἀποδέξαιτο: τὸ μόνους διαιτᾶσθαι ἀεὶ καὶ τὸ μὴ μίαν εἶναι πᾶσιν ὥραν κοινὴν δείπνου τε καὶ ἀρίστου, ἀλλ' ὅπως ἐκάστφ φίλον: πρὸς γὰρ τὸν κοινωνικὸν καὶ τὸν πολιτικὸν βίον ἐκείνως κρεῖττον.

54. Γυμνάσιον δε μάλιστα τριψιν δοκιμάζουσι καὶ ἄλλως καὶ διὰ σκυταλίδων εβενίνων λείων εξομαλίζονται τὰ σώματα. λιταὶ δε καὶ αὶ ταφαὶ καὶ μικρὰ χώματα: ὑπεναντίως δε τῷ ἄλλη λιτότητι κοσμοῦνται: χρυσοφοροῦσι γὰρ καὶ διαλίθω κόσμω χρωνται σινδόνας τε φοροῦσιν εὐανθεῖς καὶ σκιάδια αὐτοῖς ἔπεται: τὸ γὰρ κάλλος τιμῶντες ἀσκοῦσιν, ὅσα καλλωπίζει τὴν ὅψιν: ἀλήθειάν τε ὁμοίως καὶ ἀρετὴν ἀποδέχονται: διόπερ οὐδε τῷ ἡλικία τῶν γερόντων προνομίαν διδόασιν, ὰν μὴ καὶ τῷ φρονεῖν πλεονεκτῶσι. πολλὰς δε γαμοῦσιν ἀνητὰς παρὰ τῶν γονέων, λαμβάνονσί τε ἀντιδιδόντες ζεῦγος βοῶν, ὧν τὰς μὲν εὐπειθείας χάριν, τὰς δ' ἄλλας ἡδονῆς καὶ πολυτεκνίας: C. 710 εἰ δε μὰ σωσρονείν ἀναγνάσαιεν πορνείνω ἔξεστι. Θύει δε

C. 710 εἰ δὲ μὴ σωφρονεῖν ἀναγκάσαιεν, πορνεύειν ἔξεστι. θύει δὲ οὐδεὶς ἐστεφανωμένος οὐδὲ θυμιῷ οὐδὲ σπένδει, οὐδὲ σφάττουσι τὸ ἱερεῖον, ἀλλὰ πνίγουσιν, ἵνα μὴ λελωβημένον, ἀλλὰ ὁλόκληρον διδῶται τῷ θεῷ. ψευδομαρτυρίας δ' ὁ άλοὺς ἀκρωτηριάζεται, ὅ τε πηρώσας οὐ τὰ αὐτὰ μόνον ἀντιπάσχει, ἀλλὰ καὶ χειροκοπεῖται· ἐὰν δὲ καὶ τεχνίτου χεῖρα ἢ ὀφθαλμὸν ἀφέληται, θανατοῦται. δούλοις δὲ οὖτος μέν φησι μηδένα Ἰνδῶν χρῆσθαι, 'Ονησίκριτος δὲ τῶν ἐν τῆ Μουσικανοῦ τοῦτ' ἴδιον ἀπο-

φαίνει, καὶ ώς κατόρθωμά γε' καθάπερ καὶ άλλα πολλά λέγει της γώρας ταύτης κατορθώματα, ώς εθνομωτάτης.

- 55. Τῷ βασιλεῖ δ' ἡ μὲν τοῦ σώματος θεραπεία διὰ γυναικών έστιν, ώνητών και αύτων παρά των πατέρων. έξω δέ των θυρων οἱ σωματοφύλακες καὶ τὸ λοιπὸν στρατιωτικόν: μεθύοντα δε κτείνασα γυνή βασιλέα γέρας έγει συνείναι τώ έχεῖνον διαδεξαμένω. διαδέγονται δ' οἱ παῖδες. οὐδ' ὑπνοῖ μεθ' ήμέραν ὁ βασιλεύς καὶ νύκτωρ δὲ καθ' ώραν ἀναγκάζεται τὴν κοίτην άλλάττειν διὰ τὰς ἐπιβουλάς. τῶν τε μη κατὰ πόλεμον έξόδων μία μέν έστιν ή έπὶ τὰς κρίσεις, έν αίς διημερεύει διακούων ούδεν ήττον, καν ώρα γένηται της του σώματος θεραπείας αυτη δ' έστιν ή δια των σκυταλίδων τρίψις αμα Α. 1037 γάο και διακούει και τρίβεται τεττάρων περιστάντων τριβέων. έτέρα δ' έστιν ή έπι τας θυσίας έξοδος τρίτη δ' έπι θήραν βακγική τις, κύκλω γυναικών περικεγυμένων, έξωθεν δε τών δορυφόρων παρεσγοίνισται δ' ή όδός, τω δε παρελθόντι έντος μέγρι γυναικών θάνατος προηγούνται δε τυμπανισταί καί κωδωνοφόροι. κυνηγετεί δ' έν μεν τοίς περιφράγμασιν από βήματος τοξεύων (παρεστάσι δ' ένοπλοι δύο ή τρεῖς γυναίκες), έν δε ταίς άφράκτοις θήραις απ' έλέφαντος αί δε γυναίκες αί μεν έφ' άρμάτων, αί δ' έφ' ἵππων, αί δε καὶ επ' ελεφάντων, ώς καὶ συστρατεύουσιν, ήσκημέναι παντὶ ὅπλφ.
- 56. Έγει μεν ούν καὶ ταῦτα πολλήν ἀήθειαν ποὸς τὰ παρ' ήμιν, έτι μέντοι μάλλον τὰ τοιάδε. φησὶ γὰρ τοὺς τὸν Καύκασον οίκουντας έν τω φανερώ γυναιξί μίσγεσθαι καί σαρκοφαγείν τὰ τῶν συγγενῶν σώματα: πετροχυλιστάς δ' είναι κερκοπιθήκους, οἱ λίθους κατακυλίουσι κρημνοβατούντες ἐπὶ τοὺς διώχοντας· τά τε παρ' ήμιν ήμερα ζορα τὰ πλείστα παρ' έχείνοις άγρια είναι. Ιππους τε λέγει μονοκέρωτας έλαφοκράνους. καλάμους δέ, μήκος μέν τριάκοντα δργυιών τους δρθίους, τους δε γαμαικλινείς πεντήκοντα, πάγος δέ, ώστε την διάμετρον τοίς C. 711 μέν είναι τρίπηχυν, τοῖς δὲ διπλασίαν.
- 57. Υπερεκπίπτων δ' έπὶ τὸ μυθώδες πεντασπιθάμους άνθρώπους λέγει καὶ τρισπιθάμους, ών τινας άμύκτηρας, άναπνοάς έγοντας μόνον δύο ύπερ τοῦ στόματος πρός δε τούς τρισπιθάμους πόλεμον είναι ταῖς γεράνοις (ον καὶ Όμηρον δη-

λοῦν) καὶ τοῖς πέρδιξιν, ους γηνομεγέθεις είναι τούτους δ' ἐκλέ-

γειν αὐτῶν τὰ ώὰ καὶ φθείρειν έκεῖ γὰρ ώστοκεῖν τὰς γεράνους διόπερ μηδαμού μητ' ωὰ ευρίσκεσθαι γεράνων, μήτ' οὖν νεόττια: πλειστάκις δ' ἐκπίπτειν γέρανον γαλκῆν ἔγουσαν ακίδα από των έκειθεν πληγμάτων. όμοια δέ και τα περί των Ένωτοχοιτών και των άγρίων άνθρώπων και άλλων τερατωδών. τούς μεν ουν άγρίους μη κομισθήναι παρά Σανδρόκοττον αποκαρτερείν γάρ έγειν δε τὰς μεν πτέρνας πρόσθεν, τούς δέ ταρσούς όπισθεν και τούς δακτύλους. άστόμους δέ τινας άχθηναι, ημέρους άνθρώπους οίκειν δε περί τάς πηγάς Α. 1038 τοῦ Γάγγου, τρέφεσθαι δ' άτμοῖς όπτῶν κρεῶν καὶ καρπῶν καὶ ἀνθέων όσμαῖς, ἀντὶ τῶν στομάτων ἔγοντας ἀναπνοάς. γαλεπαίνειν δε τοῖς δυσώδεσι, καὶ διὰ τοῦτο περιγίνεσθαι μόλις, και μάλιστα έν στρατοπέδω. περί δε των άλλων διηγείσθαι τούς φιλοσόφους, 'Ωκύποδάς τε ίστοροῦντας, "ππων μαλλον απιόντας, Ένωτοκοίτας τε ποδήρη τὰ ώτα έχοντας, ώς έγκαθεύδειν, ίσχυρούς δ', ώστ' άνασπαν δένδρα καὶ ρήττειν νευράν, Μονομμάτους τε άλλους, ώτα μεν έγοντας κυνός, έν μέσφ δὲ τῷ μετώπφ τὸν ὀφθαλμόν, ὀρθογαίτας, λασίους τὰ στήθη τοὺς δὲ Αμύκτηρας είναι παμφάγους, ώμοφάγους, όλιγογοονίους, ποὸ γήρως θνήσκοντας τοῦ δὲ στόματος τὸ ἄνω προγειλότερον είναι πολύ. περί δὲ τῶν χιλιετῶν Υπερβορέων τα αυτά λέγει Σιμωνίδη και Πινδάρω και άλλοις μυθολόγοις. μύθος δέ καὶ τὸ ὑπὸ Τιμαγένους λεγθέν, * ώς * ὅτι γαλκὸς ύοιτο σταλαγμοῖς γαλχοῖς καὶ σύροιτο. ἔγγυτέρω δὲ πίστεώς φησιν ο Μεγασθένης, ότι οι ποταμοί καταφέροιεν ψήγμα γουσοῦ καὶ ἀπ' αὐτοῦ φόρος ἀπάγοιτο τῷ βασιλεῖ τοῦτο γὰρ καὶ ἐν Ίβηρία συμβαίνει.

58. Περὶ δὲ τῶν φιλοσόφων λέγων τοὺς μὲν ὀρεινοὺς αὐτῶν φησιν ὑμνητὰς εἶναι τοῦ Διονύσου, δεικνύντας τεκμήρια τὴν ἀγρίαν ἄμπελον, παρὰ μόνοις φυομένην, καὶ κιττὸν καὶ δάφνην καὶ μυρρίνην καὶ πύξον καὶ ἄλλα τῶν ἀειθαλῶν, ὧν μηδὲν εἶναι πέραν Εὐφράτου, πλὴν ἐν παραδείσοις σπάνια καὶ C. 712 μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας σωζόμενα. Διονυσιακὸν δὲ καὶ τὸ σινδονοφορεῖν καὶ τὸ μιτροῦσθαι καὶ μυροῦσθαι καὶ βάπτεσθαι ἄνθινα καὶ τοὺς βασιλέας κωδωνοφορεῖσθαι καὶ τυμπανίζε-

σθαι κατά τὰς έξόδους. τοὺς δὲ πεδιασίους τὸν Ἡρακλέα τιμάν. ταύτα μέν ούν μυθώδη και ύπο πολλών έλεγγόμενα, και μάλιστα [τὰ] περὶ τῆς ἀμπέλου καὶ τοῦ οἴνου: πέραν γὰρ τοῦ Εύφράτου και της Άρμενίας έστι πολλή και ή Μεσοποταμία όλη και ή Μηδία έξης μέγοι και Περσίδος και Καρμανίας. τούτων δε των έθνων εκάστου πολύ μέρος εὐάμπελον καὶ εὐοινον λέγεται.

59. Άλλην δε διαίρεσιν ποιείται * περί * των φιλοσόφων, δύο γένη φάσκων, ών τοὺς μὲν Βραγμάνας καλεί, τοὺς δὲ Γαρμάνας. τούς μέν ούν Βραγμάνας εύδοκιμεῖν [μάλλον] μάλλον γαο καὶ όμολογεῖν ἐν τοῖς δόγμασιν. ἤδη δ' εὐθύς καὶ κυομένους έγειν επιμελητάς, λογίους ανδρας, ούς προσιόντας λόγω μεν επάδειν δοκείν και την μητέρα και τον κυόμενον είς εύτεκνίαν, τὸ δ' άληθες σωφρονικάς τινας παραινέσεις καὶ ύποθήκας διδόναι τὰς δ' ήδιστα ἀκροωμένας μάλιστα εὐτέκτους είναι νομίζεσθαι. μετά δὲ τὴν γένεσιν ἄλλους καὶ ἄλλους δια- Α. 1039 δέγεσθαι την έπιμέλειαν, αξὶ τῆς μείζονος ήλικίας γαριεστέρων τυγγανούσης διδασκάλων. διατρίβειν δε τούς φιλοσόφους έν άλσει πρό της πόλεως ύπο περιβόλω συμμέτρω, λιτώς ζώντας έν στιβάσι καὶ δοραίς, ἀπεγομένους έμψύγων καὶ ἀφροδισίων, αποσωμένους λόγων σπουδαίων, μεταδιδόντας καὶ τοῖς έθελουσι τον δ' ακροώμενον ούτε λαλήσαι θέμις ούτε γρέμψασθαι, άλλ' οὐδὲ πτύσαι· ἡ ἐκβάλλεσθαι τῆς συνουσίας τὴν ἡμέραν έκείνην, ώς ακολασταίνοντα. έτη δ' έπτα και τριάκοντα ούτως ζήσαντα άναγωρείν είς την έαυτου ατήσιν έκαστον. καί ζην άδεως και άνειμένως μαλλον, σινδονοφορούντα και γρυσοφορούντα μετρίως έν τοῖς ώσὶ καὶ ταῖς γερσί, προσφερόμενον σάρχας τῶν μὴ πρὸς τὴν γρείαν συνεργῶν ζώων, δριμέων καὶ άρτυτων άπεγόμενον γαμείν δ' ότι πλείστας είς πολυτεκνίαν έκ πολλών γαο καὶ τὰ σπουδαΐα πλείω γίνεσθαι άν, άδουλοῦσί τε την έκ τέκνων ύπηρεσίαν, έγγυτάτω ούσαν, πλείω δείν παρασχευάζεσθαι. ταῖς δὲ γυναιξὶ ταῖς γαμεταῖς μὴ συμφιλοσοφείν τους Βραγμάνας εί μεν μογθηραί γένοιντο, ίνα μή τι των ού θεμιτων έκφέροιεν είς τους βεβήλους: εί δε σπουδαΐαι, μή καταλείποιεν αὐτούς. οὐδένα γὰο ήδονης καὶ πόνου καταφρονούντα, ώς δ' αύτως ζωής καὶ θανάτου, εθελειν ύφ' έτερφ

- είναι τοιούτον δ' είναι τὸν σπουδαίον καὶ τὴν σπουδαίαν. C. 713 πλείστους δ' αὐτοῖς είναι λόγους περὶ τοῦ θανάτου νομίζειν γὰρ δὴ τὸν μὲν ἐνθάδε βίον ὡς ἂν ἀκμὴν κυομένων είναι, τὸν δὲ θάνατον γένεσιν εἰς τὸν ὅντως βίον καὶ τὸν εὐδαίμονα τοῖς φιλοσοφήσασι διὸ τῷ ἀσκήσει πλείστη χρῆσθαι πρὸς τὸ έτοιμοθάνατον ἀγαθὸν δὲ ἢ κακὸν μηδὲν είναι τῶν συμβαινόντων ἀνθρώποις οὐ γὰρ ἂν τοῖς αὐτοῖς τοὺς μὲν ἄχθεσθαι, τοὺς δὲ χαίρειν, ἐνυπνιώδεις ὑπολήψεις ἔχοντας, καὶ τοὺς αὐτοὺς τοῖς αὐτοῖς τοτὲ μὲν ἄχθεσθαι, τοτὲ δ' αὐ χαίρειν μεταβαλλομένους. τὰ δὲ περὶ φύσιν, τὰ μὲν εὐήθειαν ἐμφαίνειν φησίν ἐν ἔργοις γὰρ αὐτοὺς κρείττους ἢ λόγοις είναι, διὰ μύθων τὰ πολλὰ πιστουμένους περὶ πολλῶν δὲ τοῖς Ἑλλησιν ὁμοδοξεῖν. Α. 1040 ὅτι γὰρ γενητὸς ὁ κόσμος καὶ φθαρτός, λέγειν κάκείνους, καὶ
- Α. 1040 ὅτι γὰρ γενητὸς ὁ κόσμος καὶ φθαρτός, λέγειν κάκείνους, καὶ ὅτι σφαιροειδής, ὅ τε διοικῶν αὐτὸν καὶ ποιῶν θεὸς δι' ὅλου διαπεφοίτηκεν αὐτοῦν ἀρχαὶ δὲ τῶν μὲν συμπάντων ἔτεραι, τῆς δὲ κοσμοποιίας τὸ ὕδωρ πρὸς δὲ τοῖς τέτταροι στοιχείοις πέμπτη τίς ἐστι φύσις, ἔξ ἡς ὁ οὐρανὸς καὶ τὰ ἄστρα γῆ δ' ἐν μέσφ ἴδρυται τοῦ παντός καὶ περὶ σπέρματος δὲ καὶ ψυχῆς ὅμοια λέγεται καὶ ἄλλα πλείω παραπλέκουσι δὲ καὶ ψύθους, ὥσπερ καὶ Πλάτων περί τε ἀφθαρσίας ψυχῆς καὶ τῶν καθ' ἄδου κρίσεων καὶ ἄλλα τοιαῦτα. περὶ μὲν τῶν Βραχμάνων ταῦτα λέγει.
 - 60. Τοὺς δὲ Γαρμάνας, τοὺς μὲν ἐντιμοτάτους Τλοβίους φησὶν ὀνομάζεσθαι, ζῶντας ἐν ταὶς ὕλαις ἀπὸ φύλλων καὶ καρπῶν ἀγρίων, †ἐσθῆτος¹ φλοιῶν δενδρείων, ἀφροδισίων χωρίς καὶ οἴνου τοὶς δὲ βασιλεῦσι συνεῖναι, δι' ἀγγέλων πυνθανομένοις περὶ τῶν αἰτίων καὶ δι' ἐκείνων θεραπεύουσι καὶ λιτανεύουσι τὸ θεῖον. μετὰ δὲ τοὺς Τλοβίους δευτερεύειν κατὰ τιμὴν τοὺς ἰατρικοὺς καὶ ὡς περὶ τὸν ἄνθρωπον φιλοσόφους, λιτοὺς μέν, μὴ ἀγραύλους δέ, ὀρύζη καὶ ἀλφίτοις τρεφομένους, ὰ παρέχειν αὐτοῖς πάντα τὸν αἰτηθέντα καὶ ὑποδεξάμενον ξενία δύνασθαι δὲ καὶ πολυγόνους ποιεῖν καὶ ἀρρενογόνους καὶ θηλυγόνους διὰ φαρμάκων ἐπιτελεῖσθαι τῶν φαρμάτιων τὸ πλέον, οὐ διὰ φαρμάκων ἐπιτελεῖσθαι τῶν φαρμά-

an presidential morning officers with 100000

^{1.} fort. lgd. έσθητούς φλοιῷ δενδρείῳ s. έσθητος ούσης φλοιῶν κτλ.

κων δε μάλιστα εύδοκιμεῖν τὰ ἐπίγριστα καὶ τὰ καταπλάσματα, τάλλα δε κακουργίας πολύ μετέγειν. άσκεῖν δε καὶ τούτους κάκείνους καρτερίαν, την τε έν πόνοις καὶ την έν ταῖς έπιμοναῖς, ώστ' ἐφ' ἐνὸς σγήματος ἀχίνητον διατελέσαι τὴν ἡμέραν όλην. άλλους δ' είναι τους μέν μαντικούς και έπφδούς καί τῶν περί τοὺς κατοιγομένους λόγων καὶ νομίμων ἐμπείρους, έπαιτούντας * καί* κατά κώμας καί πόλεις, τούς δέ γαριεστέ- C. 714 ρους μέν τούτων και άστειοτέρους, ούδ' αὐτοὺς δὲ ἀπεγομένους τῶν καθ' ἄδην θουλουμένων, ὅσα δοκεῖ πρὸς εὐσέβειαν καὶ όσιότητα: συμφιλοσοφείν δ' ένίοις καί γυναϊκας, άπεγομένας καὶ αὐτὰς ἀφροδισίων.

61. Αριστόβουλος δὲ τῶν ἐν Ταξίλοις σοφιστῶν ίδεῖν δύο φησί, Βραχμάνας άμφοτέρους, τον μεν πρεσβύτερον έξυρημένον, τον δε νεώτερον κομήτην, άμφοτέροις δ' άκολουθείν μαθητάς. τον μεν οὖν άλλον γρόνον κατ' άγοραν διατρίβειν, τιμωμένους άντι συμβούλων, έξουσίαν έγοντας, ο τι βούλονται των ώνίων, Α. 1041 φέρεσθαι δωρεάν ότω δ' αν προσίωσι, καταγείν αὐτών τοῦ σησαμίνου λίπους, ώστε καὶ κατὰ τῶν ὀμμάτων ὁεῖν τοῦ τε μέλιτος πολλού προκειμένου καὶ τοῦ σησάμου, μάζας ποιουμένους τρέφεσθαι δωρεάν παρεργομένους δε και πρός την Άλεξάνδρου τράπεζαν, παραστάντας δειπνείν [καί] καρτερίαν διδάσκειν, παραγωρούντας είς τινα τόπον πλησίον, όπου τον μέν πρεσβύτερον, πεσόντα υπτιον, ανέγεσθαι των ήλίων και των ομβρων. ήδη γαρ θειν, αργομένου τοῦ ἔαρος. τον δ' ἐστάναι μονοσκελή, ξύλον επηρμένον άμφοτέραις ταις γερσίν όσον τρίπηγυ, κάμνοντος δε του σκέλους, επί θάτερον μεταφέρειν την βάσιν καὶ διατελεῖν ούτως την ημέραν όλην · φανηναι δ' έγκρατέστερον μακρώ τὸν νεώτερον: συνακολουθήσαντα γάρ μικρά τῷ βασιλεῖ ταγὸ ἀναστρέψαι πάλιν ἐπ' οἴκου, μετιόντος τε, αὐτὸν κελεῦσαι ήκειν, εί του βούλεται τυγγάνειν τὸν δὲ συναπάραι μέχρι τέλους καὶ μεταμφιάσασθαι καὶ μεταθέσθαι την δίαιταν, συνόντα τω βασιλεί· επιτιμώμενον δ' ύπό τινων λέγειν, ώς έκπληρώσειε τὰ τετταράκοντα έτη τῆς ἀσκήσεως, ἃ ύπέσχετο. Άλέξανδρον δε τοῖς παισίν αὐτοῦ δοῦναι δωρεάν.

62. Τῶν δ' ἐν Ταξίλοις νομίμων καινὰ καὶ ἀήθη λέγει: τό τε τους μη δυναμένους έκδιδόναι τας παίδας ύπο πενίας

R

προάγειν εἰς ἀγορὰν ἐν ἀκμῆ τῆς ιοας, κόχλο τε καὶ τυμπάνοις, οἴσπερ καὶ τὸ πολεμικὸν σημαίνουσιν, ὅχλου προσκληθέντος, τῷ δὲ προσελθόντι τὰ ὀπίσθια πρῶτον ἀνασύρεσθαι μέχρι
τῶν ιμων, εἶτα τὰ πρόσθεν, ἀρέσασαν δὲ καὶ συμπεισθεῖσαν,
ἐφ' οἶς ὰν δοκῆ, συνοικεῖν καὶ τὸ γυψὶ ῥίπτεσθαι τὸν τετελευτηκότα τὸ δὲ πλείους ἔχειν γυναϊκας κοινὸν καὶ ἄλλων.
παρά τισι δ' ἀκούειν φησὶ καὶ συγκατακαιομένας τὰς γυναϊκας
τοῖς ἀνδράσιν ἀσμένας, τὰς δὲ μὴ ὑπομενούσας ἀδοξεῖν εἴρηται καὶ ἄλλοις ταῦτα.

63. 'Ονησίαριτος δὲ πεμφθηναί φησιν αὐτὸς διαλεξόμενος C. 715 τοῖς σοφισταῖς τούτοις ἀκούειν γὰρ τὸν Αλέξανδρον, ὡς γυμνοὶ διατελοῖεν καὶ καρτερίας ἐπιμελοῖντο οἱ ἄνθρωποι, ἐν τιμῆ τε ἄγοιντο πλείστη, παρ' ἄλλους δὲ μὴ βαδίζοιεν κληθέντες, ἀλλὰ κελεύοιεν ἐκείνους φοιτῆν παρ' αὐτούς, εἴ του μετασχεῖν

Α. 1042 έθελοιεν τῶν πραττομένων ἢ λεγομένων ὑπ' αὐτῶν: τοιούτων δὴ ὅντων, ἐπειδὴ οὔτε αὐτῷ πρέπειν ἐδόκει παρ ἐκείνους φοιτὰν οὔτε ἐκείνους βιάζεσθαι παρὰ τὰ πάτρια ποιεῖν τι ἄκοντας, αὐτὸς ἔφη πεμφθῆναι. καταλαβεῖν δὲ ἄνδρας πεντεκαίδεκα ἀπὸ σταδίων εἴκοσι τῆς πόλεως, ἄλλον ἐν ἄλλφ σχήματι ἐστῶτα ἢ καθήμενον ἢ κείμενον γυμνόν, ἀκίνητον ἔως ἑσπέρας, εἰτ' ἀπερχόμενον εἰς τὴν πόλιν: χαλεπώτατον δ' εἰναι τὸ τὸν ἤλιον ὑπομεῖναι οὕτω θερμόν, ὥστε τῶν ἄλλων μηδένα ὑπομένειν γυμνοῖς ἐπιβῆναι τοῖς ποσὶ τῆς γῆς ῥαδίως κατὰ μεσημβρίαν.

64. Διαλεχθηναι δ' ένὶ τούτων Καλάνω, δυ καὶ συνακολουθησαι τῷ βασιλεῖ μέχρι Περσίδος καὶ ἀποθανεῖν τῷ πατρίω νόμω, τεθέντα ἐπὶ πυρκαϊάν τότε δ' ἐπὶ λίθων τυχεῖν κείμενον. προσιὰν οὖν καὶ προσαγορεύσας εἶπεῖν ἔφη, διότι πεμφθείη παρὰ τοῦ βασιλέως ἀπροασόμενος τῆς σοφίας αὐτῶν, καὶ ἀπαγγελῶν πρὸς αὐτόν εἰ οὖν μηδεὶς εἴη φθόνος, ἔτοιμος εἴη μετασχεῖν τῆς ἀπροάσεως. ἰδόντα δ' ἐκεῖνον χλαμύδα καὶ καυσίαν φοροῦντα καὶ κρηπίδα, καταγελάσαντα, τὸ παλαιόν, φάναι, πάντ' ἢν ἀλφίτων καὶ ἀλεύρων πλήρη, καθάπερ νῦν κόνεως καὶ κρῆναι δ' ἔρρεον, αἱ μὲν ὕδατος, γάλακτος δ' ἄλλαι, καὶ ὁμοίως μέλιτος, αἱ δ' οἴνου, τινὲς δ' ἐλαίου ὑπὸ πλησμονῆς δ' οἱ ἄνθρωποι καὶ τρυφῆς εἰς ὕβριν ἐξέπεσον. Ζεὺς

δέ μισήσας την κατάστασιν ήφάνισε πάντα καὶ διὰ πόνου τὸν βίον ἀπέδειξε σωφροσύνης δε και της άλλης άρετης παρελθούσης είς μέσον, πάλιν εὐπορία τῶν ἀγαθῶν ὑπῆρξεν: ἐγγὺς δ' έστιν ήδη νυνί κόρου και ύβρεως το πράγμα, κινδυνεύει τε άφανισμός των όντων γενέσθαι. ταύτα είπόντα κελεύειν, εί βούλοιτο απροάσασθαι, παταθέμενον την σπευήν γυμνόν έπι των αὐτῶν λίθων κείμενον, μετέγειν τῶν λόγων. ἀπορουμένου δὲ αὐτοῦ, Μάνδανιν, ὅσπερ ἡν πρεσβύτατος καὶ σοφώτατος αὐτών, τὸν μὲν ἐπιπλήξαι ώς ὑβριστήν, καὶ ταῦτα ὕβρεως κατηγορήσαντα, αὐτὸν δὲ προσκαλέσασθαι καὶ εἰπεῖν, ώς τὸν μὲν βασιλέα έπαινοίη, διότι άρχην τοσαύτην διοικών έπιθυμοίη σο- Α. 1043 φίας μόνον γὰρ ίδοι αὐτὸν ἐν ὅπλοις φιλοσοφοῦντα οἰφελιμώτατον δ' είη τῶν ἀπάντων, εί οἱ τοιοῦτοι φρονοῖεν, οἶς πάρεστι δύναμις τους μεν έχουσίους πείθειν σωφρονείν, τους δ' C. 716 απουσίους αναγκάζειν αύτο δε συγγνώμη είη, εί δι' έρμηνέων τριών διαλεγόμενος, πλην φωνής μηδέν συνιέντων πλέον η οί πολλοί, μηδεν ισγύσει της ώφελείας επίδειξιν ποιήσασθαι όμοιον γάρ, ώς αν εί δια βορβόρου καθαρον άξιοι τις ύδωρ osimowes starona good minor univolveno firme it notto one

65. Τὰ γοῦν λεγθέντα εἰς τοῦτ' ἔφη συντείνειν, ώς εἴη λόγος ἄριστος, δς ήδονην καὶ λύπην ψυχής ἀφαιρήσεται καὶ ότι λύπη καὶ πόνος διαφέρει το μέν γαρ πολέμιον, τὸ δὲ φίλιον αὐτοῖς, τά γε σώματα ἀσκοῦσι πρὸς πόνον, ἵν' αἱ γνῶμαι ὁωννύοιντο, ἀφ' ών καὶ στάσεις παύοιεν καὶ σύμβουλοι πᾶσιν άγαθών παρείεν και κοινή και ίδία και δή και Ταξίλη νύν συμ-Βουλεύσειε δέγεσθαι τον Αλέξανδρον πρείττω μέν γάρ αὐτοῦ δεξάμενον εθ πείσεσθαι, γείρω δε εθ διαθήσειν. ταθτ' είπόντα έξερέσθαι, εί και έν τοῖς Ελλησι λόγοι τοιοῦτοι λέγοιντο: είπόντος δ', ότι καὶ Πυθαγόρας τοιαύτα λέγοι, κελεύοι τε έμψύγων απέγεσθαι, και Σωκράτης και Διογένης, ου και αυτός άκροάσαιτο, αποκρίνασθαι, ότι τάλλα μέν νομίζοι φρονίμως αύτοις δοκείν, εν δ' άμαρτάνειν, νόμον προ της φύσεως τιθεμένους ού γαρ [αν] αισγύνεσθαι γυμνούς, ώσπερ αυτόν, διάγειν, ἀπὸ λιτών ζώντας καὶ γὰρ οἰκίαν ἀρίστην είναι, ήτις αν έπισκευής έλαγίστης δέηται έφη δ' αύτους καὶ τοῦν περί φύσιν πολλά έξετάσαι καὶ προσημασιών, ὄμβρων, αὐγμών, νό-

σων ἀπιόντας δ' εἰς τὴν πόλιν κατὰ τὰς ἀγορὰς σκεδάννυσθαι ὅτφ δ' ἄν κομίζοντι σῦκα ἢ βότρυς παρατύχωσι, λαμβάνειν δωρεὰν παρέχοντος εἰ δ' ἔλαιον εἵη, καταχεῖσθαι αὐτῶν
καὶ ἀλείφεσθαι ἄπασαν δὲ πλουσίαν οἰκίαν ἀνεῖσθαι αὐτοῖς
μέχρι γυναικωνίτιδος, εἰσιόντας δὲ δείπνου κοινωνεῖν καὶ λόγων. αἴσχιστον δ' αὐτοῖς νομίζεσθαι νόσον σωματικήν τὸν
δ' ὑπονοήσαντα καθ' αὐτοῦ τοῦτο, ἐξάγειν ἑαυτὸν διὰ πυρός,
νήσαντα πυράν, ὑπαλειψάμενον δὲ καὶ καθίσαντα ἐπὶ τὴν πυρὰν ὑφάψαι κελεύειν, ἀκίνητον δὲ καίεσθαι.

66. Νέαρχος δὲ περὶ τῶν σοφιστῶν οὕτω λέγει: τοὺς μὲν Βραχμᾶνας πολιτεύεσθαι καὶ παρακολουθεῖν τοῖς βασιλεῦσι συμΑ. 1044 βούλους, τοὺς δ' ἄλλους σκοπεῖν τὰ περὶ τὴν φύσιν: τούτων δ' εἶναι καὶ Κάλανον: συμφιλοσοφεῖν δ' αὐτοῖς καὶ γυναῖκας, τὰς δὲ διαίτας ἀπάντων σκληράς. περὶ δὲ τῶν κατὰ τοὺς ἄλλους νομίμων τοιαῦτα ἀποφαίνεται: τοὺς μὲν νόμους ἀγράφους εἶναι, τοὺς μὲν κοινούς, τοὺς δ' ἰδίους, ἀήθειαν ἔχοντας πρὸς

- C. 717 τοὺς τῶν ἄλλων οἶον τὸ τὰς παρθένους ἄθλον παρά τισι προκεῖσθαι τῷ πυγμὴν νικήσαντι, ὥστ' ἀπροίκους συνεῖναι παρό ἄλλοις δὲ κατὰ συγγένειαν κοινῆ τοὺς καρποὺς ἐργασαμένους, ἐπὰν συγκομίσωσιν, αἴρεσθαι φορτίον ἔκαστον εἰς διατροφὴν τοῦ ἔτους, τὸν δ' ἄλλον ἐμπιπράναι τοῦ ἔχειν εἰσαῦθις ἐργάζεσθαι καὶ μὴ ἀργὸν εἶναι. ὁπλισμὸν δ' εἶναι τόξον καὶ ὀιστοὺς τριπήχεις, ἢ σαύνιον, καὶ πέλτην καὶ μάχαιραν πλατεῖαν τρίπηχυν ἀντὶ δὲ χαλινῶν φιμοῖς χρῆσθαι κημῶν μικρὸν διαφέρουσιν ἤλοις δὲ τὰ γείλη διαπεπάοθαι.
- 67. Την δε φιλοτεχνίαν των Ίνδων εμφανίζων σπόγγους φησιν ιδόντας παρά τοῖς Μακεδόσι μιμήσασθαι, τρίχας καὶ σχοινία λεπτὰ καὶ άρπεδόνας διαρράψαντας εις ερια, καὶ μετὰ τὸ πιλήσαι τὰ μεν εξελκύσαντας, τὰ δε βάψαντας χροιαῖς στλεγγιδοποιούς τε καὶ ληκυθοποιούς ταχὺ γενέσθαι πολλούς επιστολὰς δε γράφειν εν σινδόσι λίαν κεκροτημέναις, των ἄλλων γράμμασιν αὐτοὺς μὴ χρῆσθαι φαμένων χαλκῷ δε χρῆσθαι χυτῷ, τῷ δ' ελατῷ μή τὴν δ' αἰτίαν οὐκ εἶπε, καίτοι τὴν ἀτοπίαν εἰπων τὴν παρακολουθοῦσαν, ὅτι θραύεται κερά-Λ. 1045 μου δίκην τὰ σκεύη πεσόντα. τῶν δε περὶ τῆς Ἰνδικῆς λεγομένων καὶ τοῦτ' ἐστίν, ὅτι ἀντὶ τοῦ προσκυνεῖν προσεύγεσθαι

τοῖς βασιλεύσι καὶ πᾶσι τοῖς ἐν έξουσία καὶ ὑπερογή νόμος. φέρει δε καὶ λιθίαν ή γώρα πολυτελή κουστάλλων καὶ άνθοάκων παντοίων, καθάπερ των μαργαριτών.

68. Της δ' ἀνομολογίας των συγγραφέων έστω παράδειγμα καὶ ὁ περὶ τοῦ Καλάνου λόγος ότι μὲν γὰρ συνηλθεν Άλεξάνδρω καὶ ἀπέθανεν έκων παρ' αὐτῶ διὰ πυρός, ὁμολογούσι τον δέ τρόπον ου τον αυτόν φασιν, ουδέ κατά τὰς αυτας αίτίας. άλλ' οἱ μὲν ούτως εἰρήκασι: συνακολουθήσαι γάρ ώς έγκωμιαστήν του βασιλέως έξω των της Ινδικής δρων παρά τὸ κοινὸν έθος τῶν ἐκεῖ φιλοσόφων ἐκείνους γὰρ τοῖς αὐτόθι συνείναι βασιλεύσιν, ύφηγουμένους τὰ περί τοὺς θεούς, ώς τοὺς μάγους τοῖς Πέρσαις. ἐν Πασαργάδαις δὲ νοσήσαντα, τότε πρώτον αὐτῷ νόσου γενομένης, έξαγαγεῖν έαυτόν, άγοντα έτος έβδομηκοστον και τρίτον, μη προσέγοντα ταις του βασιλέως δεήσεσι γενομένης δε πυράς και τεθείσης επ' αυτής γρυσής κλίνης, κατακλιθέντα είς αὐτήν, έγκαλυψάμενον έμπρησθηναι οί δε ξύλινον οίπον γενέσθαι, φυλλάδος δ' έμπλησθέντος καί έπὶ τῆς στέγης πυρᾶς γενομένης, έγκλεισθέντα, ώσπερ ἐκέλευσε, μετά την πομπήν, μεθ' ής ήκε, δίψαντα έαυτον ώς αν δοκον συνεμπρησθήναι τῷ οἴκω. Μεγασθένης δ' έν τοῖς μὲν φιλοσό- C. 718 φοις ούκ είναι δόγμα φησίν έαυτους έξάγειν τους δε ποιούντας τούτο νεανικούς κρίνεσθαι, τούς μέν σκληρούς τη φύσει φερομένους έπὶ πληγήν ἢ κρημνόν, τοὺς δ' ἀπόνους ἐπὶ βυθόν, τούς δε πολυπόνους απαγγομένους, τούς δε πυρώδεις είς πύρ ώθουμένους οίος ην καὶ ὁ Κάλανος, ἀκόλαστος ἄνθρωπος καὶ ταῖς Άλεξάνδρου τραπέζαις δεδουλωμένος τοῦτον μέν οὐν ψέγεσθαι, τον δὲ Μάνδανιν ἐπαινεῖσθαι, ός τῶν τοῦ Άλεξάνδρου άγγελων καλούντων πρός τον Διός υίον πειθομένω τε δώρα έσεσθαι ύπισγνουμένων, άπειθούντι δε κόλασιν μήτ έκει- Α. 1046 νον φαίη Διὸς υίόν, ὅν γε ἄρχειν μηδὲ πολλοστοῦ μέρους τῆς γης· μήτε αὐτῷ δεῖν τῶν παρ' ἐκείνου δωρεῶν, ὧν οὐδεὶς κόρος μήτε δε απειλής είναι φόβον, ο ζωντι μεν αρχούσα είη τροφός ή Ινδική, αποθανών δε απαλλάξαιτο της τετρυχωμένης άπὸ γήρως σαρχός, μεταστάς εἰς βελτίω καὶ καθαρώτερον βίον. ώστ' έπαινέσαι τον Αλέξανδρον και συγγωρήσαι.

69. Λέγεται δε καὶ ταῦτα παρά τῶν συγγραφέων, ὅτι σέ-

βονται μέν τον ομβαιον Δία Ινδοί και τον Γάγγην ποταμον καὶ τους έγγωρίους δαίμονας. όταν δε βασιλεύς λούη την τρίγα, μεγάλην έορτην άγουσι και μεγάλα δώρα πέμπουσι, τον έαυτοῦ πλούτον έκαστος έπιδεικνύμενος κατά αμιλλαν. των τε μυρμήκων τινάς και πτερωτούς λέγουσι των γρυσωρύγων ψήγματά τε γουσού καταφέρειν τους ποταμούς, καθάπερ τους Ίβηρικούς. έν δε ταίς κατά τὰς έορτὰς πομπαίς πολλοί μεν ελέφαντες πέμπονται γουσφ κεκοσμημένοι καὶ ἀργύρφ, πολλά δὲ τέθριππα καὶ βοϊκά ζεύγη· είθ' ή στρατιά κεκοσμημένη· καὶ γρυσώματα δε των μεγάλων λεβήτων και κρατήρων δργυιαίων και του Ίνδικοῦ γαλκοῦ * καὶ * τράπεζαί τε καὶ θρόνοι καὶ ἐκπώματα καὶ λουτήσες. λιθοκόλλητα τὰ πλείστα σμαράγδοις καὶ βηρύλλοις και ανθραξιν Ίνδικοῖς και έσθης δε ποικίλη γουσόπαστος, καί ασοι ι καί παρδάλεις καί λέοντες τιθασσοί καί των ποικίλων δονέων και εύφθόγγων πλήθος. ὁ δὲ Κλείταογός φησιν άμάξας τετραχύκλους, δένδρα κομίζούσας των μεγαλοφύλλων, έξ ων απήρτηται γένη τετιθασσευμένων όρνέων, ων εύφωνότατον μεν είρηκε τον ωρίωνα, λαμπρότατον δε κατά την όψιν και πλείστην έγοντα ποικιλίαν τον καλούμενον κατρέα. είν γαο ίδεαν ταιξ μάλιστα έγγίζειν, την δε λοιπήν είκονογραφίαν παρ' έκείνου ληπτέον.

Α. 1047 70. Φιλοσόφους τε τοῖς Βραγμᾶσιν ἀντιδιαιροῦνται Πρά-C. 719 μνας, έριστικούς τινας και έλεγκτικούς τους δε Βραγμάνας φυσιολογίαν καὶ άστρονομίαν άσκεῖν, γελωμένους ὑπ' ἐκείνων ως άλαζόνας και άνοήτους. τούτων δε τους μεν όρεινους καλείσθαι, τούς δε γυμνήτας, τούς δε πολιτικούς και προσγωρίους: τους μεν όρεινους δοραίς ελάφων γρησθαι, πήρας δ' έχειν φιζών και φαρμάκων μεστάς, προσποιουμένους ιατρικήν οιοι. Α μετά γοητείας και επφδών και περιώπτων. τους δε γυμνήτας κατά τουνομα γυμνούς διαζην, υπαιθρίους το πλέον, καρτερίαν άσκούντας, ην έφαμεν πρότερον, μέγρι έπτα [έτων] καὶ τριάκοντα, γυναϊκας δε συνείναι, μη μιγνυμένας αυτοίς τούτους δε θαυμάζεσθαι διαφερόντως. Το Μοτοποιοί Αποδοί Εποροποιοί

71. Τούς δέ πολιτικούς σινδονίτας κατά πόλιν ζην η καί

one investigat the Ald Surfees our cory opposit.

^{1.} vid. Igd. Bongood or hour brone have desproches 128 00

κατ' ἀγοούς, καθημμένους νεβρίδας ἢ δορκάδων δοράς ώς δ' εἰπεῖν, Ἰνδοὺς ἐσθῆτι λευκῆ χρῆσθαι καὶ σινδόσι λευκαῖς καὶ καρπάσοις, ὑπεναντίως τοῖς εἰποῦσιν εὐανθέστατα αὐτοὺς ἀμπέχεσθαι φορήματα κομᾶν δὲ καὶ πωγωνοτροφεῖν πάντας, ἀναπλεκομένους δὲ μιτροῦσθαι τὰς κόμας.

72. Αρτεμίδωρος δε τον Γάγγην φησίν εκ των Ήμωδων δρων καταφερόμενον προς νότον, επειδάν κατά την Γάγγην γένηται πόλιν, επιστρέφειν προς εω μέχρι Παλιβόθρων καὶ τῆς εἰς τὴν θάλατταν ἐκβολῆς των δε συρρεόντων εἰς αὐτὸν Οἰδάνην τινὰ καλεῖ τρέφειν δε καὶ κροκοδείλους καὶ δελφῖνας λέγει δε καὶ ἄλλα τινά, συγκεχυμένως δε καὶ ἀργως, ὧν οὐ φροντιστέον. προσθείη δ' ἄν τις τούτοις καὶ τὰ παρὰ τοῦ Λαμασκηνοῦ Νικολάου.

73. Φησί γὰρ ούτος ἐν Αντιογεία τῆ ἐπὶ Δάφνη παρατυχεῖν τοῖς Ινδών πρέσβεσιν, ἀφιγμένοις παρὰ Καίσαρα τὸν Σεβαστόν ους έκ μεν της επιστολής πλείους δηλούσθαι, σωθήναι δε τρείς μόνους, ους ίδειν φησι, τους δ' άλλους ύπο μήκους των όδων διαφθαρηναι το πλέον την δ' έπιστολην έλληνίζειν έν διφθέρα γεγραμμένην, δηλούσαν, ότι Πώρος είη ό γράψας, έξαχοσίων δε άργων βασιλέων, όμως περί πολλοῦ ποιοίτο φίλος είναι Καίσαρι, καὶ έτοιμος είη δίοδόν τε παρέγειν, όπη βούλεται, καὶ συμπράττειν, όσα καλώς έχει. ταῦτα μέν έφη λέγειν την έπιστολήν, τὰ δὲ κομισθέντα δώρα προσ- Α. 1048 ενεγκείν όκτω οίκετας γυμνούς, έν περιζώμασι καταπεπασμένους ἀρώμασιν είναι δε τὰ δώρα τόν τε Έρμαν, ἀπὸ τῶν ώμων άφηρημένον έκ νηπίου τούς βραχίονας, δν και ήμεις 17.11. Α είδομεν, και εγίδνας μεγάλας και όφιν πηχών δέκα και γελώνην ποταμίαν τρίπηγυν, πέρδικά τε μείζω γυπός. συνήν δέ, ώς φησι, καὶ ὁ Αθήνησι κατακαύσας έαυτόν: ποιείν δὲ τοῦτο C. 720 τούς μεν έπὶ κακοπραγία ζητούντας απαλλαγήν τών παρόντων, τούς δ' έπ' εὐπραγία, καθάπερ τοῦτον: απαντα γάρ κατά γνώμην πράξαντα μέχρι νύν απιέναι δείν, μή τι των αβουλήτων γρονίζοντι συμπέσοι και δή και γελώντα αλέσθαι γυμνον έπαληλιμμένον έν περιζώματι έπὶ την πυράν: έπιγεγράφθαι δὲ τῷ [57]

side, arbigov pay orrow, and rowed his harov draw-

^{1.} fore lgd. loucony, the someth subsequent within any

τάφφ· Ζαρμανοχηγὰς Ίνδὸς ἀπὸ Βαργόσης κατὰ τὰ πάτρια Ίνδῶν ἔθη ἔαντὸν ἀπαθανατίσας κεῖται.

CAPUT II.

- 1. Μετά δε την Ινδικήν έστιν ή Αριανή, μερίς πρώτη της Α. 1049 ύπο Πέρσαις τῆς μετὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν καὶ τῶν ἄνω σατραπειών των έκτὸς τοῦ Ταύρου, τὰ μέν νότια καὶ τὰ άρκτικὰ μέρη τη αὐτη θαλάττη καὶ τοῖς αὐτοῖς ὄρεσιν ἀφοριζομένη. οίσπερ καὶ ή Ἰνδική, καὶ τῷ αὐτῷ ποταμῷ τῷ Ἰνδῷ, μέσον έγουσα αὐτὸν έαυτῆς τε καὶ τῆς Ίνδικῆς, ἐντεῦθεν δὲ πρὸς τὴν έσπέραν έκτεινομένη, μέγρι της από Κασπίων πυλών είς Καρμανίαν γραφομένης γραμμής, ώστε είναι τετράπλευρον τὸ σγήμα. τὸ μὲν οὖν νότιον πλευρὸν ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν ἄργεται τοῦ Ίνδοῦ καὶ τῆς Παταληνῆς, τελευτά δὲ πρὸς Καρμανίαν καὶ τοῦ Περσικού κόλπου το στόμα, άκραν έγον έκκειμένην ίκανώς προς νότον είτα είς τον κόλπον λαμβάνει καμπήν ώς έπὶ την Πεοσίδα. οἰκοῦσι δὲ Αρβιες πρώτον, ὁμώνυμοι τῷ ποταμῷ Αρβει τω ορίζοντι αύτους από των έξης 'Ωριτών, όσον γιλίων σταδίων έγοντες παραλίαν, ως φησι Νέαργος Ίνδων δ' έστι μερίς και αύτη. είτ' βρίται έθνος αυτόνομον τούτων δ' ό παράπλους γιλίων οκτακοσίων, ο δε των έξης Ίγθυοφάγων έπτακισγίλιοι τετρακόσιοι, ό δὲ τῶν Καρμανίων τρισγίλιοι έπταχόσιοι μέγοι Περσίδος. ωσθ' οι σύμπαντες μύριοι τρισγίλιοι έννακόσιοι.
- 2. Άλιτενης δ' έστιν ή των Ίχθνοφάγων και άδενδρος ή
 Α. 1050 πλείστη [πλην] φοινίκων και άκάνθης τινός και μυρίκης: και
 ύδάτων δε και τροφής ήμερου σπάνις: τοῖς δ' ἰχθύσι χρωνται
 και αὐτοι και θρεμματα και τοῖς ὀμβρίοις ὕδασι και ὀρυκτοῖς:
 και τὰ κρέα δε τῶν θρεμμάτων ἰχθύων προσβάλλει: οἰκήσεις
 δε ποιοῦνται τοῖς ὀστέοις τῶν κητῶν χρώμενοι καὶ κόγχοις
 ὀστρέων τὸ πλέον, δοκοῖς μεν ταῖς πλευραῖς και ὑπερείσμασι,
 θυρώμασι δε ταῖς σιαγόσιν: οὶ σπόνδυλοι δ' αὐτοῖς εἰσιν ὅλμοι,
 ἐν οἶς πτίσσουσι τοὺς ἰχθύας ἐν ἡλίφ κατοπτήσαντες: εἰτ' ἀρ
 C. 721 τοποιοῦνται σίτου μικρὰ καταμίξαντες: καὶ γὰρ μύλοι αὐτοῖς

C. 721 τοποιούνται σίτου μικρά καταμίξαντες καὶ γὰο μύλοι αὐτοῖς εἰσι, σιδήρου μὴ ὅντος. καὶ τοῦτο μὲν ἦττον θαυμαστόν καὶ γὰο ἄλλοθεν ἐνέγκασθαι δυνατόν ἀλλὰ πῶς ἐπικόπτουσιν ἀπο-

τριβέντα; λίθοις μέντοι φασίν, οίς και τα βέλη και τα ακοντίσματα πεπυρακτωμένα αποξύνουσι, τους δ' ίγθύας, τους μέν έν κλιβάνοις κατοπτώσι, τους δε πλείστους ώμοφαγούσι περιβάλλονται δέ * καί * δικτύοις φλοιού φοινικίνου.

- 3. Υπέρχειται δε τούτων ή Γεδρωσία, της μεν Ίνδικης ήττον έμπυρος, της δ' άλλης Ασίας μάλλον, και τοῖς καρποῖς καί τοῖς ὕδασιν ἐνδεής πλην θέρους, οὐ πολύ ἀμείνων τῆς τῶν Ίγθνοφάγων άρωματοφόρος δε νάρδου μάλιστα καὶ σμύρνης, ώστε την Άλεξάνδρου στρατιάν όδεύουσαν άντι ορόφου καί στρωμάτων τούτοις γρησθαι, εὐωδιαζομένην αμα καὶ ύγιεινότερον τον αέρα έγουσαν παρά τοῦτο· γενέσθαι δ' αὐτοῖς θέρους την έκ της Ινδικής ἄφοδον επίτηδες συνέβη· τότε γάρ ομβρους έγειν την Γεδρωσίαν και τους ποταμούς πληρούσθαι καὶ τὰ ύδρεῖα, γειμώνος δ' ἐπιλείπειν· πίπτειν δὲ τοὺς ὅμβρους έν τοῖς ἄνω μέρεσι τοῖς προσαρατίοις καὶ έγγυς τῶν ὁρῶν. πληρουμένων δὲ τῶν ποταμῶν, καὶ τὰ πεδία τὰ πλησιάζοντα τῆ θαλάττη ποτίζεσθαι καὶ ύδρείων εύπορεῖν. προέπεμψε δ' Α. 1051 είς την έρημον μεταλλευτάς των ύδρείων ο βασιλεύς καὶ τούς ναύσταθμα αὐτῷ καὶ τῷ στόλφ κατασκευάσοντας.
- 4. Τριγή γὰρ διελών τὰς δυνάμεις, τη μέν αὐτὸς ώρμησε διὰ τῆς Γεδρωσίας, ἀφιστάμενος τῆς θαλάττης τὸ πλεῖστον πενταχοσίους σταδίους, ἵν' ἄμα καὶ τῷ ναυτικῷ τὴν παραλίαν έπιτηδείαν παρασκευάζοι, πολλάκις δε καὶ συνάπτων τῆ θαλάττη, καίπες ἀπόρους καὶ τραγείας έγούση τὰς ἀκτάς: τὴν δὲ προέπεμψε μετὰ Κρατεροῦ διὰ τῆς μεσογαίας, ἄμα χειρούμενόν τε την Αριανήν και προϊόντα έπι τους αυτούς τόπους. έφ' οθς Άλέξανδρος την πορείαν είγε· τὸ δὲ ναυτικόν Νεάργω καί Όνησικρίτω τῷ ἀρχικυβερνήτη παραδούς ἐκέλευσεν, οἰκείας στάσεως επιλαμβανομένους επακολουθείν και άντιπαραπλείν αύτοῦ τῆ πορεία.
- 5. Και δή και φησιν ο Νέαργος, ήδη του βασιλέως τελούντος την όδόν, αὐτὸς μετοπώρου κατά πλειάδος ἐπιτολην έσπερίαν άρξασθαι του πλού, μήπω μέν των πνευμάτων οίκείων όντων, των δε βαρβάρων επιγειρούντων αύτοις και έξελαυνόντων καταθαρρήσαι γάρ, απελθόντος του βασιλέως, καὶ

ελευθεριάσαι. Κρατερός δ' ἀπὸ τοῦ Ὑδάσπου ἀρξάμενος δι' Αραχωτῶν ἥει καὶ Αραγγῶν εἰς Καρμανίαν. πολλὰ δ' ἐταλαιC. 722 πώρει ὁ Ἀλέξανδρος καθ' ὅλην τὴν ὁδὸν διὰ λυπρᾶς ἰών πόρρωθεν δ' ὅμως ἐπεχορηγεῖτο μικρὰ καὶ σπάνια, ὥστε λιμώττειν
τὸ στράτευμα καὶ τὰ ὑποζύγια ἐπέλιπε, καὶ τὰ σκεύη κατελείπετο ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ τοῖς στρατοπέδοις ἀπὸ δὲ τῶν φοινίκων ἦν ἡ σωτηρία, τοῦ τε καρποῦ καὶ τοῦ ἐγκεφάλου. φασὶ
δὲ φιλονεικῆσαι τὸν Ἀλέξανδρον, καίπερ εἰδότα τὰς ἀπορίας,
πρὸς τὴν κατέχουσαν δόξαν, ὡς Σεμίραμις μὲν ἐξ Ἰνδῶν φεύγουσα σωθείη μετὰ ἀνδρῶν ὡς εἴκοσι, Κῦρος δὲ ἐπτά, εἰ δύναιτο αὐτὸς τοσοῦτο στράτευμα διασῶσαι διὰ τῆς αὐτῆς χώρας, νικῶν καὶ ταῦτα.

A. 1052 6. Πρὸς δὲ τῆ ἀπορία χαλεπὸν ἦν καὶ τὸ καῦμα καὶ τὸ βάθος της ψάμμου και ή θερμότης, έστι δ' όπου και θίνες ύψηλοί, ώστε πρὸς τῷ δυσγερῶς ἀναφέρειν τὰ σκέλη, καθάπερ έκ βυθού, καὶ ἀναβάσεις είναι καὶ καταβάσεις : ἀνάγκη δ' ήν καὶ σταθμούς ποιεῖσθαι μακρούς διὰ τὰ ύδρεῖα, διακοσίων καὶ τετρακοσίων σταδίων, έστι δ' ότε και έξακοσίων, νυκτοπορούντας τὸ πλέον. πόρρω δὲ τῶν ύδρείων ἐστρατοπεδεύοντο ἐν τριάχοντα σταδίοις πολλάχις του μή έμφορεισθαι κατά δίψος. πολλοί γαρ έμπίπτοντες σύν οπλοις έπινον ώς αν ύποβρύγιοι, φυσώμενοι δ' έπέπλεον έκπεπνευκότες και τὰ ύδρεῖα βραγέα όντα διέφθειρον οί δ' έν τῷ ἡλίω κατά μέσην την όδὸν άπηγορευκότες έχειντο ύπὸ δίψους. έπειτα τρομώδεις μετά παλμοῦ γειρών καὶ σκελών έθνησκον παραπλησίως, ώς αν [ύπὸ] δίγους καί φρίκης εγόμενοι. συνέβαινε δέ τισι και έκτραπομένοις την όδον καταδαρθείν κρατουμένοις ύπο ύπνου και κόπου : ύστερήσαντες δ' οἱ μὲν ἀπώλοντο πλάνη τῶν ὁδῶν καὶ ὑπὸ ἀπορίας άπάντων καὶ καύματος, οἱ δ' ἐσώθησαν, πολλὰ ταλαιπωρήσαντες πολλά δε κατέκλυσε καὶ τῶν σωμάτων καὶ τῶν γρηστηρίων έπιπεσών γειμάρρους νύκτωρ καὶ τῆς βασιλικῆς δὲ κατασκευής έξηλείφθη πολλή· καὶ τῶν καθοδηγῶν δὲ κατ ἄγνοιαν πολύ είς την μεσόγαιαν έκτραπομένων, ώστε μηκέτι όραν την θάλατταν, *6* συνείς ο βασιλεύς, έξαυτης ώρμησε, ζητήσων την ηιόνα, καὶ ἐπειδή εύρε καὶ ὀρύξας είδεν ύδωρ πότιμον, μεταπέμπεται το στρατόπεδον, και λοιπον μέγοι ήμερων έπτα πλησίον ήει της ηιόνος, εύπορων ύδρείας: έπειτ' αύθις είς την μεσόγαιαν άνεγώρησεν.

7. Ην δέ τι όμοιον τη δάφνη φυτόν, ού το γευσάμενον τών ύποζυγίων ἀπέθνησας μετά ἐπιληψίας καὶ ἀφροῦ . ἄκανθα δέ τούς καρπούς έπὶ γῆς κεγυμένη, καθάπερ οἱ σίκυοι, πλήρης ην όπου τούτου δε βανίδες, είς όφθαλμον έμπεσούσαι, πάν С. 723 άπετύφλουν ζώον οί τε ώμοι φοίνικες έπνιγον πολλούς. ην δε κίνδυνος καὶ ἀπὸ τῶν ὅφεων ἐν γὰρ τοῖς θισὶν ἐπεφύκει βοτάνη, ταύτη δ' ὑποδεδυκότες ελάνθανον, τοὺς δὲ πληγέντας άπέχτεινον. έν δε τοις 'Ωρίταις τὰ τοξεύματα γρίεσθαι θανασίμοις φαρμάχοις έφασαν, ξύλινα όντα καὶ πεπυρακτωμένα: τροιθέντα δε Πτολεμαΐον κινδυνεύειν έν ύπνω δε παραστάντα τινά τω Αλεξάνδρω δείξαι ρίζαν αυτόπρεμνον, ην κελεύσαι τρίβοντα έπιτιθέναι τῷ τρωθέντι έκ δὲ τοῦ υπνου γενόμενον, Α. 1053 μεμνημένον της όψεως εύρειν ζητούντα την δίζαν πολλήν πεφυχυΐαν και χρήσασθαι και αύτον και τους άλλους. ίδόντας δε τους βαρβάρους εύρημενον το αλέξημα υπηκόους γενέσθαι τῶ βασιλεῖ, εἰχὸς δέ τινα μηνῦσαι τῶν εἰδότων τὸ δὲ μυθώδες προσετέθη πολακείας γάριν. έλθων δ' είς το βασίλειον των Γεδρωσίων έξηκοσταίος από Ωρων, διαναπαύσας τὰ πλήθη μικρόν, απήρεν είς την Καρμανίαν.

8. Τὸ μὲν δή νότιον τῆς Αριανῆς πλευρον τοιαύτην τινά έγει την της παραλίας διάθεσιν και της ύπερκειμένης πλησίον γης της των Γεδοωσίων και Ωριτών, πολλή δ' έστι και είς την μεσόγαιαν ανέχουσα καὶ ή Γεδρωσία μέχρι τοῦ συνάψαι Δράγγαις τε καὶ Άραγωτοῖς καὶ Παροπαμισάδαις, περὶ ών Έρατοσθένης ούτως είρηκεν ου γάρ έγομέν τι λέγειν βέλτιον περί αὐτῶν. ὁρίζεσθαι μέν γάρ φησι την Αριανήν έκ μέν τῶν πρός έω τω Ίνδω, πρός νότον δὲ τῆ μεγάλη θαλάττη, πρός άρχτον δε τῷ Παροπαμισῷ καὶ τοῖς έξῆς ὅρεσι μέγρι Κασπίων πυλών, τὰ δὲ πρὸς ἐσπέραν τοὶς αὐτοῖς ὅροις, οἰς ἡ μὲν Παρθυηνή πρός Μηδίαν, ή δε Καρμανία πρός την Παραιτακηνήν μαὶ Περσίδα διώρισται πλάτος δὲ τῆς γώρας τὸ τοῦ Ἰνδοῦ μήχος τὸ ἀπὸ τοῦ Παροπαμισοῦ μέχρι τῶν ἐκβολῶν, μύριοι καὶ δισχίλιοι στάδιοι (οἱ δὲ τρισχιλίους φασί). μῆκος δὲ ἀπὸ Κασπίων πυλών, ώς έν τοῖς Ασιατικοῖς σταθμοῖς ἀναγέγρα-

πται, διττόν. μέχρι μὲν Αλεξανδοείας τῆς ἐν Αρίοις ἀπὸ Κασπίων πυλών διὰ τῆς Παρθυαίας μία καὶ ἡ αὐτὴ ὁδός: εἰθ' ἡ μὲν ἐπ' εὐθείας διὰ τῆς Βακτριανῆς καὶ τῆς ὑπερβάσεως τοῦ ὅρους εἰς ᾿Ορτόσπανα ἐπὶ τὴν ἐκ Βάκτρων τρίοδον, ἤτις ἐστὶν ἐν τοῖς Παροπαμισάδαις: ἡ δ' ἐκτρέπεται μικρὸν ἀπὸ τῆς Αρίας πρὸς νότον εἰς Προφθασίαν τῆς Αραγγιανῆς: εἰτα πάλιν ἡ λοιπὴ μέχρι τῶν ὅρων τῆς Ἰνδικῆς καὶ τοῦ Ἰνδοῦ: ὥστε μακροτέρα ἐστὶν αὕτη ἡ διὰ τῶν Αραγγῶν καὶ Αραχωτῶν, στα-

C. 724 δίων μυρίων πεντακισχιλίων τριακοσίων ή πᾶσα. εἰ δή τις A. 1054 ἀφέλοι τοὺς χιλίους τριακοσίους, ἔχοι ἂν τὸ λοιπὸν τὸ ἐπ' εὐ-θείας μῆκος τῆς χώρας, μυρίων καὶ τετρακισχιλίων οὐ πολὺ γὰρ ἔλαττον [τὸ] τῆς παραλίας, κἂν παραύξωσί τινες αὐτό, πρὸς τοῖς μυρίοις τὴν Καρμανίαν ἔξακισχιλίων τιθέντες ἢ γὰρ σὺν τοῖς κόλποις φανοῦνται τιθέντες ἢ σὺν τῆ ἐντὸς τοῦ Περσικοῦ κόλπου παραλία τῆ Καρμανικῆ. ἐπεκτείνεται δὲ τοῦνομα τῆς Αριανῆς μέχρι μέρους τινὸς καὶ Περσῶν καὶ Μήδων καὶ ἔτι τῶν πρὸς ἄρκτον Βακτρίων καὶ Σογδιανῶν εἰσὶ γάρ πως καὶ ὁμόγλωττοι παρὰ μικρόν.

9. Η δε τάξις των έθνων τοιαύτη παρά μεν τον Ινδον οί Παροπαμισάδαι, ών ύπέρκειται ό Παροπαμισός όρος, είτ' Άραγωτοί πρός νότον, είτ' έφεξης πρός νότον Γεδρωσηνοί σύν τοῖς άλλοις τοῖς τὴν παραλίαν ἔγουσιν· ἀπασι δὲ παρὰ τὰ πλάτη των γωρίων παράκειται ὁ Ίνδός. †τούτων δ' έκ μέρους1 τῶν παρὰ τὸν Ἰνδὸν ἔγουσί τινα Ἰνδοί, πρότερον ὅντα Περσων α αφείλετο μεν ο Αλέξανδρος των Αριανών και κατοικίας ίδίας συνεστήσατο, έδωκε δε Σέλευκος ό Νικάτως Σανδροκόττω, συνθέμενος έπιγαμίαν καὶ ἀντιλαβών ἐλέφαντας πεντακοσίους. τοῖς Παροπαμισάδαις δὲ παράκεινται πρὸς τὴν έσπέραν Άριοι, τοῖς δὲ Άραγωτοῖς Δράγγαι καὶ τοῖς Γεδρωσίοις οι δ' Άριοι τοῖς Δράγγαις αμα καὶ πρὸς άρκτον παράπεινται και πρός έσπέραν, έγκυκλούμενοι μικρά πως ή δέ Βακτριανή τη τε Αρία πρός άρκτον παράκειται καὶ τοῖς Παροπαμισάδαις, δι' ώνπερ Άλέξανδρος ύπερέβαλε τον Καύκασον, έλαύνων την έπι Βάκτρων: προς έσπέραν δε έφεξης είσι τοῖς

by their authorized to be looked and agree ins

^{1.} ἐκ μέρους vid. delenda.

Αρίοις Παρθυαίοι καὶ τὰ περὶ τὰς Κασπίους πύλας ποὸς νότον δε τούτοις ή έρημος της Καρμανίας, είθ' ή λοιπή Καρμανία καὶ Γεδρωσία.

10. Γνοίη δ' αν τις τὰ περί την λεγθεϊσαν όρεινην έτι μάλλον, προσιστορήσας την όδόν, η έγρησατο διώχων τους περί Βησσον ως έπὶ Βάκτρων Άλέξανδρος έκ τῆς Παρθυηνῆς. εἰς γάρ την Αριανήν ήμεν είτ' είς Δράγγας, όπου Φιλώταν άνείλε τὸν Παρμενίωνος νίον, φωράσας ἐπιβουλήν· ἔπεμψε δὲ καὶ είς Έκβάτανα τούς καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἀνελοῦντας, ώς κοινωνὸν τῆς ἐπιβουλῆς. φασὶ δ' αὐτοὺς ἐπὶ δρομάδων καμήλων όδον ήμερων τριάκοντα ή και τετταράκοντα ένδεκαταίους διανύσαι καὶ τελευτήσαι τὴν πράξιν· οἱ δὲ Δράγγαι περσίζοντες Α. 1055 τάλλα κατά τὸν βίον οἴνου σπανίζουσι, γίνεται δε παρ' αὐτοῖς καττίτερος είτ' έκ Δραγγών έπί τε τους Ευεργέτας ήκεν, ους ό Κύρος ούτως ώνόμασε, καὶ τοὺς Αραγωτούς, εἶτα διὰ τῶν Παροπαμισαδών ύπὸ Πλειάδος δύσιν έστι δ' όρεινη καὶ κεγιο- C. 725 νοβόλητο τότε, ώστε γαλεπώς ώδεύετο πυκναί μέντοι κώμαι δεχόμεναι πάντων εύποροι πλην έλαίου παρεμυθούντο τας δυσκολίας είγον τε έν αριστερά τας ακρωρείας. έστι δε τα μεσημβρινά μέν του όρους του Παροπαμισού Ίνδικά τε καί Αριανά τὰ δὲ προσάρκτια τὰ μὲν πρὸς ἐσπέραν Βάκτρια.....1 τοῖς Βακτρίοις βαρβάρων. διαγειμάσας δ' αὐτόθι, ὑπερδέξιον έγων την Ινδικήν, και πόλιν κτίσας ύπερηκρισεν είς την Βακτριανήν διά ψιλών όδων πλήν τερμίνθου θαμνώδους όλίγης, άπορούμενος καὶ τροφής, ώστε ταῖς τῶν κτηνῶν σαρξὶ γρήσθαι, καὶ ταύταις ώμαῖς διὰ τὴν ἀξυλίαν πρὸς δὲ τὴν ώμοσιτίαν πεπτικόν ην αύτοις τὸ σίλφιον, πολύ πεφυκός. πεντεκαιδεκαταίος δε άπο της κτισθείσης πόλεως και των γειμαδίων ήχεν είς Άδραψα, πόλιν της Βακτριανής.

11. Περὶ ταῦτα δέ που τὰ μέρη τῆς ὁμόρου τῆ Ἰνδικῆ καὶ την Χααρηνήν είναι συμβαίνει έστι δε των ύπο τοῖς Παρθυαίοις αύτη προσεγεστάτη τη Ίνδικη. διέχει δε της † Άριανης2 δι' Άραγωτών και της λεγθείσης όρεινης σταδίους † μυρίους

^{1.} vid. excidisse nonnulla, in quibus fuisse suspiceris τα δὲ πρὸς ξω Σογδιανά. 2. vid. lgd. Βαπτριανής.

καὶ τὴν διάλεκτον τῶν Καρμανιτῶν Περσικά τε καὶ Μηδικὰ εἴρηκε. τὸ δὲ στόμα τοῦ Περσικοῦ κόλπου [οὐ] μεῖζον διάρματος ἡμερησίου.

CAPUT III.

1. Μετά δὲ Καρμανίαν ή Περσίς ἐστι, πολλή μὲν ἐν τῆ

- παραλία του απ' αὐτῆς ὀνομαζομένου κόλπου, πολύ δὲ μείζων έν τη μεσογαία, και μάλιστα έπι μήκος τὸ ἀπὸ τοῦ νότου και τῆς Καρμανίας ἐπὶ τὰς ἄρκτους καὶ τὰ περὶ Μηδίαν έθνη. τριττή δ' έστὶ καὶ τῆ φύσει καὶ τῆ τῶν ἀέρων κράσει. ἡ μὲν γάο παραλία καυματηρά τε καὶ άμμώδης καὶ σπανιστή καρποῖς έστι πλην φοινίκων, όσον έν τετρακισγιλίοις και τετρακοσίοις ή τριαχοσίοις έξεταζομένη σταδίοις καταστρέφουσα είς ποταμον μέγιστον των ταύτη, καλούμενον Όρόατιν. ή δ' ύπερ ταύτης έστι πάμφορος και πεδινή και θρεμμάτων άρίστη τροφός, Α. 1058 ποταμοίς τε καὶ λίμναις πληθύει. τρίτη δ' έστιν ή πρός βορράν γειμέριος καὶ όρεινή: πρὸς δὲ ταῖς ἐσγατιαῖς είσιν οἱ καμηλοβοσκοί. μήκος μέν οὖν έστι κατ Ἐρατοσθένη τὸ ἐπὶ τὰς άρκτους καὶ τὰς Κασπίους πύλας περὶ ὀκτακισγιλίων, †κατά τινας προπιπτούσας άκρας. λοιπή δ' έστιν έπι Κασπίους πύλας ού πλεῖον η τῶν δισχιλίων. πλάτος δὲ τὸ ἐν τῆ μεσογαία τὸ ἀπὸ Σούσων εἰς Περσέπολιν στάδιοι τετρακισγίλιοι διακόσιοι κάντεῦθεν ἐπὶ τοὺς τῆς Καρμανίας ὅρους ἄλλοι χίλιοι έξακόσιοι. φύλα δὲ οἰκεῖ τὴν χώραν οἶ τε Πατεισχορεῖς λεγόμενοι καὶ οἱ Άγαιμενίδαι καὶ [οί] Μάγοι οὖτοι μὲν οὖν σεμνοῦ τινός είσι βίου ζηλωταί, Κύρτιοι δὲ καὶ Μάρδοι ληστρικοί, άλλοι δὲ γεωργικοί.
 - 2. Σχεδὸν δέ τι καὶ ἡ Σουσὶς μέρος γεγένηται τῆς Περσίδος, μεταξὺ αὐτῆς κειμένη καὶ τῆς Βαβυλωνίας, ἔχουσα πόλιν ἀξιολογωτάτην τὰ Σοῦσα. οἱ γὰρ Πέρσαι κρατήσαντες Μήδων καὶ ὁ Κῦρος, ὁρῶντες τὴν μὲν οἰκείαν γῆν ἐπ' ἐσχάτοις που ταττομένην, τὴν δὲ Σουσίδα ἐνδοτέρω καὶ πλησιαιτέραν τῆ Βαβυλωνία καὶ τοῖς ἄλλοις ἔθνεσιν, ἐνταῦθα ἔθεντο τὸ τῆς ἡγεμονίας βασίλειον ἄμα καὶ τὸ ὅμορον τῆς χώρας ἀποδεξά-

^{1.} vid. nonnulla excidisse; cf. II, 80.

μενοι και το άξίωμα της πόλεως και †κρείττον το μηδέποτε C. 728 καθ' έαντην την Σουσίδα πραγμάτων μεγάλων επήβολον γεγονέναι, άλλ' άεὶ ὑφ' έτέροις ὑπάρξαι καὶ ἐν μέρει τετάγθαι συστήματος μείζονος, πλην εί αρα το παλαιον το κατά τους ήρωας. λέγεται γάρ δή και κτίσμα Τιθωνού του Μέμνονος πατρός, κύκλον έγουσα έκατον καὶ είκοσι σταδίων, παραμήκης τῷ σγήματι ή δ' ἀκοόπολις ἐκαλεῖτο Μεμνόνιον λέγονται δὲ καὶ Κίσσιοι οἱ Σούσιοι φησὶ δὲ καὶ Αἰσγύλος τὴν μητέρα Μέμνονος Κισσίαν. ταφήναι δε λέγεται Μέμνων περί Πάλτον τῆς Συρίας παρά Βαδαν ποταμόν, ώς είρηκε Σιμωνίδης έν Μέμνονι διθυράμβω των Δηλιακών, τὸ δὲ τείγος ώκοδόμητο Α. 1059 τῆς πόλεως καὶ ἱερὰ καὶ βασίλεια παραπλησίως, ὥσπερ τὰ τῶν Βαβυλωνίων έξ όπτης πλίνθου καὶ ἀσφάλτου, καθάπερ εἰρήκασί τινες. Πολύκλειτός τε διακοσίων φησί τον κύκλον καί a rismovation's vir infinite or annous transport άτείγιστον.

3. Κοσμήσαντες δὲ τὰ ἐν Σούσοις βασίλεια μάλιστα τῶν ἄλλων, οὐδὲν ἦττον καὶ τὰ ἐν Περσεπόλει καὶ τὰ ἐν Πασαργάδαις ἐξετίμησαν· καὶ ἢ γε γάζα καὶ οἱ θησαυροὶ καὶ τὰ μνήματα ἐνταῦθα ἦν τοῖς Πέρσαις, ὡς ἐν τόποις ἐρυμνοτέροις καὶ ἄμα προγονικοῖς. ἦν δὲ καὶ ἄλλα βασίλεια τὰ ἐν Γάβαις ἐν τοῖς ἀνωτέρω που μέρεσι τῆς Περσίδος καὶ τὰ ἐν τῆ παραλία τὰ κατὰ τὴν Ταόκην λεγομένην· ταῦτα μὲν τὰ κατὰ τὴν τῶν Περσῶν ἀρχήν. οἱ δ' ὕστερον ἄλλοις καὶ ἄλλοις ἐχρήσαντο, ὡς εἰκός, εὐτελεστέροις τισίν, ἄτε καὶ τῆς Περσίδος ἡλαττωμένης ὑπό τε τῶν Μακεδόνων καὶ ἔτι μᾶλλον ὑπὸ τῶν Παρθυαίων. καὶ γὰρ εἰ βασιλεύονται μέχρι τῦν ἴδιον βασιλέα ἔχοντες οἱ Πέρσαι, τῆ γε δυνάμει πλεῖστον ἀπολείπονται καὶ τῷ Παρθυαίων προσέγουσι βασιλεῖ.

4. Τὰ μὲν οὖν Σοῦσα ἐν μεσογαίοις κεῖται ἐπὶ τῷ Χοάσπη ποταμῷ περαιτέρω κατὰ τὸ ζεῦγμα, ἡ δὲ χώρα μέχρι τῆς θαλάττης καθήκει καί ἐστιν αὐτῆς ἡ παραλία μέχρι τῶν ἐκβολῶν σχεδόν τι τοῦ Τίγριος ἀπὸ τῶν ὅρων τῆς Περσικῆς παραλίας σταδίων ὡς τρισχιλίων, ῥεὶ δὲ διὰ τῆς χώρας ὁ Χοάσπης εἰς τὴν αὐτὴν τελευτῶν παραλίαν, ἀπὸ τῶν Οὐζίων τὰς ἀρχὰς ἔχων. παρεμπίπτει γάρ τις ὀρεινὴ τραχεῖα καὶ ἀπότομος μεταξὸ τῶν Σουσίων καὶ τῆς Περσίδος, στενὰ ἔχουσα δυσ-

πάροδα καὶ ἀνθρώπους ληστάς, οι μισθούς ἐπράττοντο καὶ αὐτούς τοὺς βασιλέας κατὰ την ἐκ Σούσων εἰς Πέρσας εἰσβολήν. φησὶ δὲ Πολύκλειτος εἰς λίμνην τινὰ συμβάλλειν τόν τε Χοάσπην καὶ τὸν Εὔλαιον καὶ ἔτι τὸν Τίγριν, εἰτ' ἐκείθεν εἰς τὴν θάλατταν ἐκδιδόναι· πρὸς δὲ τῆ λίμνη καὶ ἐμπόριον εἶναι,

C. 729 τῶν ποταμῶν μὲν οὐ δεχομένων τὰ ἐκ τῆς θαλάττης, οὐδὲ καταπεμπόντων διὰ τοὺς καταράκτας ἐπίτηδες γενομένους, πεζῆ δ' ἐμπορευομένων ' ὀκτακοσίους γὰρ εἶναι σταδίους εἰς Σοῦσα

- - 5. Νέαργος δε τον παράπλουν της Σουσίδος τεναγώδη φήσας πέρας αὐτοῦ λέγει τὸν Εὐφράτην ποταμόν πρὸς δὲ τῷ στόματι χώμην οίχεισθαι την ύποδεγομένην τὰ έχ της Άραβίας φορτία συνάπτειν γαρ έφεξης την των Αράβων παραλίαν τῷ στόματι τοῦ Εὐφράτου καὶ τοῦ Πασιτίγριος, τὸ δὲ μεταξύ πᾶν έπέγειν λίμνην, την ύποδεγομένην τον Τίγριν. αναπλεύσαντι δέ τῷ Πασιτίγοει σταδίους πεντήμοντα καὶ έκατόν, τὴν σχεδίαν είναι την άγουσαν έπὶ Σούσων έκ της Περσίδος, απέγουσαν Σούσων σταδίους † έξήμοντα2 · τὸν δὲ Πασίτιγοιν ἀπὸ τοῦ Όροάτιδος διέγειν περί δισγιλίους σταδίους. δια δε της λίμνης έπί τὸ στόμα τοῦ Τίγριος τὸν ἀνάπλουν είναι σταδίων έξακοσίων πλησίον δε του στόματος κώμην οίκεισθαι † την Σουσιανήν 3. διέγουσαν των Σούσων σταδίους πενταχοσίους άπο δε τοῦ στόματος τοῦ Εὐφράτου καὶ μέγρι Βαβυλώνος τὸν ἀνάπλουν είναι διά γης οἰκουμένης καλώς σταδίων πλειόνων ή τρισγιλίων. Όνησίαριτος δε πάντας φησίν εκβάλλειν είς την λίμνην. τόν τε Ευφράτην καὶ τὸν Τίγριν έκπεσόντα δὲ πάλιν τὸν Εὐφράτην έχ της λίμνης ίδίω στόματι πρός την θάλατταν συνάπτειν.
 - 6. Έστι δε καὶ ἄλλα πλείω στενὰ διεκβάλλοντι τὰ έν τοῖς Οὐξίοις κατ' αὐτὴν τὴν Περσίδα, ἃ καὶ αὐτὰ βία διῆλθεν

AV .odoweW.

^{1.} λέγουσιν άλλοι vid. delenda. 2. fort. lgd. έξακοσίους. 3. vid. excidisse Αγινιν.

Αλέξανδρος, κατά τε τὰς Περσικάς πύλας καὶ κατ' άλλους τόπους διεξιών την χώραν, και κατοπτεύσαι σπεύδων τα κυριώτατα μέρη καὶ τὰ γαζοφυλάκια, ά τοσούτοις γρόνοις έξεπεπλήρωτο, οίς έδασμολόγησαν Πέρσαι την Ασίαν ποταμούς δέ διέβη πλείους τους διαρρέοντας την χώραν και καταφερομένους είς τον Περσικόν κόλπον. μετά γάρ τον Χοάσπην ὁ Κοπράτας έστι και ο Πασίτιγοις, δε έκ της Ούξίας και αύτος ρεί· ἔστι δὲ καὶ Κύρος ποταμός, διὰ τῆς κοίλης καλουμένης Περσίδος δέων περί Πασαργάδας, οξ μετέλαβε το δνομα βασιλεύς, άντὶ Άγραδάτου μετονομασθείς Κύρος. προς αυτή δε Α. 1061 τη Περσεπόλει τὸν Αράξην διέβη ήν δὲ ή Περσέπολις μετά Σούσα κάλλιστα κατεσκευασμένη μεγίστη πόλις, έγουσα βασίλεια έκπρεπή, και μάλιστα τη πολυτελεία των κειμένων. ὁεῖ δ' ὁ Αράξης ἐκ τῶν Παραιτακῶν συμβάλλει δ' εἰς αὐτὸν ὁ Μήδος, έχ Μηδίας δρμηθείς. φέρονται δε δι' αὐλώνος παμφόρου συνάπτοντος τη Καρμανία καὶ τοῖς έωθινοῖς μέρεσι τῆς γώρας, καθάπερ καὶ αὐτή ή Περσέπολις. ἐνέπρησε δὲ ὁ Άλέξανδρος τὰ ἐν Περσεπόλει βασίλεια, τιμωρών τοῖς Ελλησιν, С. 730 ότι κάκείνων ίερα και πόλεις οι Πέρσαι πυρί και σιδήρω διεπόρθησαν.

7. Εἶτ' εἰς Πασαργάδας ἡκε· καὶ τοῦτο δ' ἦν βασίλειον άργαῖον. ἐνταῦθα δὲ καὶ τὸν Κύρου τάφον είδεν ἐν παραδείσω, πύργον οὐ μέγαν, τῷ δάσει τῶν δένδρων ἐναποκεκρυμμένον, κάτω μεν στερεόν, άνω δε στέγην έχοντα καὶ σηκόν, στενήν τελέως έγοντα την είσοδον. δι ής παρελθείν είσω φησίν Αριστόβουλος, κελεύσαντος τοῦ βασιλέως, καὶ κοσμήσαι τὸν τάφον : ίδεῖν δὲ κλίνην τε γουσῆν καὶ τράπεζαν σὺν ἐκπώμασι καὶ πύελον γουσῆν καὶ ἐσθῆτα πολλήν κόσμον τε λιθοκόλλητον κατά μεν ουν την πρώτην επιδημίαν ταυτ' ίδειν, ύστερον δε συληθήναι καὶ τὰ μέν άλλα έκκομισθήναι, την δε αλίνην θραυσθήναι μόνον και την πύελον, μεταθέντων τον νεπρόν, δι' ού δήλον γενέσθαι, διότι προνομευτών έργον ήν, ούχι του σατράπου, καταλιπόντων α μή δυνατόν ην ραδίως έκκο- Α. 1062 μίσαι συμβήναι δε ταύτα, καίπες φυλακής περικειμένης Μάγων, σίτισιν λαμβανόντων καθ' ήμέραν πρόβατον, διά μηνός δ' ίππον. άλλ' ὁ έκτοπισμὸς τῆς Άλεξάνδρου στρατιᾶς εἰς

Βάκτρα καὶ Ἰνδοὺς πολλά τε ἄλλα νεωτερισθήναι παρεσκεύασε, καὶ δὴ καὶ τοῦθ' ἐν τῶν νεωτερισθέντων ὑπῆρξεν. οὖτω μὲν οὖν Αριστόβουλος εἴρηκε, καὶ τὸ ἐπίγραμμα δὲ ἀπομνημονεύει τοῦτο: οδ ἄνθρωπε, ἐγὼ Κῦρός εἰμι, ὁ τὴν ἀρχὴν τοῖς Πέρσαις κτησάμενος καὶ τῆς Ασίας βασιλεύς: μὴ οὖν φθονήσης μοι τοῦ μνήματος. Όνησίκριτος δὲ τὸν μὲν πύργον δεκάστεγον εἴρηκε: καὶ ἐν μὲν τῆ ἀνωτάτω στέγη κεῖσθαι τὸν Κὕρον: ἐπίγραμμα δ' εἶναι Ἑλληνικόν, Περσικοῖς κεχαραγμένον γράμμασιν: ἐνθάδ' ἐγὼ κεῖμαι Κῦρος βασιλεὺς βασιλήων: καὶ ἄλλο περσίζον πρὸς τὸν αὐτὸν νοῦν.

8. Μέμνηται δ' Όνησίαριτος καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ Δαρείου τάφφ γράμμα¹ τόδε· φίλος ἦν τοῖς φίλοις· ἱππεὺς καὶ τοξότης ἄριστος ἔγενόμην· κυνηγῶν ἐκράτουν· πάντα ποιεῖν ἢδυνάμην. Άριστος δ' ὁ Σαλαμίνιος πολὺ μέν ἐστι νεώτερος τούτων, λέγει δὲ δίστεγον τὸν πύργον καὶ μέγαν, ἐν δὲ τῷ Περοῶν διαδοχῷ ἱδρῦσθαι, φυλάττεσθαι δὲ τὸν τάφον ἐπίγραμμα δὲ τὸ λεχθὲν Έλληνικὸν καὶ ἄλλο Περσικὸν πρὸς τὸν αὐτὸν νοῦν. τοὺς δὲ Πασαργάδας ἐτίμησε Κῦρος, ὅτι τὴν ὑστάτην μάχην ἐνίκησεν Αστυάγην ἐνταῦθα τὸν Μῆδον, καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς Ασίας μετήνεγκεν εἰς ἐαυτὸν καὶ πόλιν ἔκτισε καὶ βασίλειον κατεσκεύασε τῆς νίκης μνημεῖον.

C. 731 9. Πάντα δὲ τὰ ἐν τῆ Περσίδι χρήματα ἔξεσκενάσατο εἰς τὰ Σοῦσα, καὶ αὐτὰ θησανρῶν καὶ κατασκευῆς μεστά· οὐδὲ τοῦθ' ἡγεῖτο τὸ βασίλειον, ἀλλὰ τὴν Βαβυλῶνα, καὶ διενοεῖτο ταύτην προσκατασκευάζειν· κἀνταῦθα δ' ἔκειντο θησανροί. φασὶ δέ, χωρὶς τῶν ἐν Βαβυλῶνι καὶ τῶν ἐν τῷ στρατοπέδω τῶν παρὰ ταῦτα μὴ ληφθέντων αὐτὰ τὰ ἐν Σούσοις καὶ τὰ ἐν Περσίδι τέτταρας μυριάδας ταλάντων ἔξετασθῆναι· τινὲς δὲ καὶ πέντε λέγουσιν· ἄλλοι δὲ πάντα πάντοθεν συναχθῆναι πα-

Α. 1063 φαδεδώνασιν εἰς Ἐκβάτανα ὀκτωκαίδεκα μυριάδας ταλάντων τὰ δὲ Δαφείφ φυγόντι ἐκ τῆς Μηδίας συνεκκομισθέντα τάλαντα ὀκτακισγίλια διήρπασαν οἱ δολοφονήσαντες αὐτόν.

10. Την γουν Βαβυλώνα ὁ Άλεξανδρος προέκρινεν, όρων καὶ τῷ μεγέθει πολύ ὑπερβάλλουσαν καὶ τοῖς ἄλλοις. εὐδαί-

root, evenue lappenierus and spices mondares.

^{1.} vid. lgd. ἐπίγραμμα.

μων δ' οὖσα ή Σουσίς, έκπυρον τὸν ἀέρα έγει [καὶ] καυματηρόν, καὶ μάλιστα τὸν περὶ τὴν πόλιν, ώς φησιν ἐκεῖνος τὰς γοῦν σαύρας καὶ τοὺς ὄφεις, θέρους ἀκμάζοντος τοῦ ἡλίου κατὰ μεσημβρίαν, διαβήναι μη φθάνειν τας όδους τας έν τη πόλει, άλλ' έν μέσαις περιφλέγεσθαι. ὅπερ τῆς Περσίδος μηδαμού συμβαίνειν, καίπερ νοτιωτέρας ούσης: λουτρά δε ψυγρά προτεθέντα έχθερμαίνεσθαι παραγρήμα, τὰς δὲ χριθὰς διασπαρείσας είς τὸν ήλιον άλεαίνεσθαι, καθάπερ έν τοῖς ἰπνοῖς τὰς κάγους. διὸ καὶ ταῖς στέγαις ἐπὶ δύο πήγεις την γην ἐπιτιθεσθαι, ύπο δε τοῦ βάρους ἀναγκάζεσθαι στενούς μεν μακρούς δε ποιείσθαι τους οίκους, απορουμένους μακρών μεν δοκών, δεομένους δε μεγάλων οίκων διὰ τὸ πνίγος. ίδιον δέ τι πάσγειν την φοινικίνην δοκόν· στερεάν γάρ οὖσαν, παλαιουμένην ούκ είς τὸ κάτω τὴν ἔνδοσιν λαμβάνειν, ἀλλ' είς τὸ ἄνω μέρος χυρτούσθαι τῷ βάρει καὶ βέλτιον ἀνέγειν τὴν ὀροφήν. αίτιον δέ των καυμάτων λέγεται το ύπερκεισθαι πρός άρκτον όρη ύψηλα τα προεκδεγόμενα απαντας τους βορείους ανέμους υπερπετείς δή πνέοντες από των ακρωτηρίων μετέωροί τε των πεδίων οὐ προσάπτονται, άλλα παρελαύνουσιν είς τὰ νοτιώτερα τῆς Σουσίδος αύτη δὲ νηνεμίαις κατέχεται, καὶ μάλιστα τότε, ήνίκα έτησίαι την άλλην γην καταψύγουσιν έκκαομένην ύπο τών A 1000 65

11. Πολύσιτος δ' ἄγαν ἐστίν, ὥστε ἑκατοντάχουν δι' ὁμαλοῦ καὶ κριθὴν καὶ πυρὸν ἐκτρέφειν, ἔστι δ' ὅτε καὶ διακοσιοντάχουν διόπερ οὐδὲ πυκνὰς τὰς αὅλακας τέμνουσι πυκνούμεναι γὰρ κωλύουσιν αἱ ῥίζαι τὴν βλάστην. τὴν δ' ἄμπελον οὐ φυομένην πρότερον Μακεδόνες κατεφύτευσαν κἀκεῖ καὶ ἐν Βαβυλῶνι, οὐ ταφρεύοντες, ἀλλὰ παττάλους κατασεσιδηρωμένους ἔξ ἄκρων πήττοντες, εἰτ' ἐξαιροῦντες, ἀντὶ δ' αὐτῶν τὰ C. 732 κλήματα καθιέντες εὐθέως. ἡ μὲν δὴ μεσόγαια *πολλάκις, καὶ δὴ καὶ ἐφ' ἡμῶν ἄλλοτ' ἄλλως συνέβη* [τοιαύτη· ἡ δὲ παραλία τεναγώδης ἐστὶ καὶ ἀλίμενος· διὰ τοῦτο γοῦν] καί φησιν ὁ Α. 1064 Νέαρχος μηδὲ καθοδηγῶν ἐπιχωρίων τυγχάνειν, ἡνίκα τῷ στόλφ παρέπλει πρὸς τὴν Βαβυλωνίαν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς, ὅτι προσόρμους οὐκ εἰχεν, οὐδ' ἀνθρώπων εὐπορεῖν οἰός τ' ἦν τῶν ἡγησομένων κατ' ἐμπειρίαν.

- 12. Γειτνιά δε τη Σουσίδι της Βαβυλωνίας ή Σιτακηνη μεν πρότερον, Απολλωνιάτις δε ύστερον προσαγορευθείσα. ἀπό τῶν ἄρκτων δ' ὑπέρκεινται ἀμφοῖν πρὸς ἔω Ἐλυμαῖοί τε καὶ Παραιτακηνοί, ληστρικοὶ ἄνδρες καὶ ὀρεινή τρακεία πεποιθότες μάλλον δ' οἱ Παραιτακηνοὶ τοῖς Απολλωνιάταις ἐπίκεινται, ὥστε καὶ χεῖρον ἐκείνους διατιθέασιν. οἱ δε Ἐλυμαῖοι κἀκείνοις καὶ τοῖς Σουσίοις, τούτοις δε καὶ οἱ Ούξιοι προσπολεμοῦσιν ἡττον δε νῦν, ὡς εἰκός, διὰ τὴν τῶν Παρθυαίων ἰσχύν, ὑφ' οἰς εἰσιν ἄπαντες οἱ ταύτη. εὐ μὲν οὖν πραττόντων ἐκείνων, εὐ πράττουσιν ἄπαντες καὶ οἱ ὑπήκοοι αὐτῶν στασιαζόντων δέ, ὅπερ συμβαίνει πολλάκις, καὶ δὴ καὶ ἐφ' ἡμῶν, ἄλλοτ' ἄλλως συμβαίνει καὶ οὐ τὰ αὐτὰ πᾶσι τοῖς μὲν γὰρ συνήνεγκεν ἡ ταραχή, τοῖς δὲ παρὰ γνώμην ἀπήντησεν. ἡ μὲν δὴ χώρα ἥ τε Περσὶς καὶ ἡ Σουσιανὴ τοιαύτη. * ἡ δὲ παραλία τεναγώδης ἐστὶ καὶ ἀλίμενος. διὰ τοῦτο γοῦν*
- 13. Τὰ [δ'] ἔθη τὰ Περσικὰ καὶ τούτοις καὶ Μήδοις τὰ αὐτὰ καὶ ἄλλοις πλείοσι, περὶ ὧν εἰρήκασι μὲν πλείους, τὰ δὲ καίρια καὶ ἡμῖν λεκτέον. Πέρσαι τοίνυν ἀγάλματα μὲν καὶ βωμοὺς οὐχ ἰδρύονται, θύουσι δ' ἐν ὑψηλῷ τόπῳ, τὸν οὐρανὸν ἡγούμενοι Δία τιμῶσι δὲ καὶ Ἡλιον, ὃν καλοῦσι Μίθρην, καὶ Σελήνην καὶ ἀφροδίτην καὶ πῦρ καὶ γῆν καὶ ἀνέμους καὶ
- Α. 1065 ὖδως · θύουσι δ' ἐν καθαςῷ τόπῷ κατευξάμενοι, παραστησάμενοι τὸ ἰερεῖον ἐστεμμένον · μελίσαντος δὲ τοῦ Μάγον τὰ κρέα τοῦ ὑφηγουμένου τὴν ἱερουργίαν ἀπίασι διελόμενοι, τοῖς θεοῖς οὐδὲν ἀπονείμαντες μέρος · τῆς γὰρ ψυχῆς φασι τοῦ ἱερείου δεῖσθαι τὸν θεόν, ἄλλου δὲ οὐδενός · ὅμως δὲ τοῦ ἐπίπλου τι μικρὸν τιθέασιν, ὡς λέγουσί τινες, ἐπὶ τὸ πῦρ.
- 14. Διαφερόντως δε τῷ πυρὶ καὶ τῷ ὕδατι θύουσι, τῷ μεν πυρί, προστιθέντες ξηρὰ ξύλα τοῦ λέπους χωρίς, πιμελὴν ἐπιτιθέντες ἄνωθεν· εἰθ' ὑφάπτουσιν, ἔλαιον καταχέοντες, οὐ φυσῶντες, ἀλλὰ ὑιπίζοντες τοὺς δε φυσήσαντας ἢ νεκρὸν ἐπὶ πῦρ θέντας ἢ βόλβιτον θανατοῦσι· τῷ δ' ὕδατι, ἐπὶ λίμνην ἢ ποταμὸν ἢ κρήνην ἐλθόντες, βόθρον ὀρύζαντες εἰς τοῦτον
- C. 733 σφαγιάζονται, φυλαττόμενοι, μή τι τοῦ πλησίον ὕδατος αἰμαχθείη, ὡς μιανοῦντες εἶτ' ἐπὶ μυρρίνην ἢ δάφνην διαθέντες τὰ κρέα, ῥάβδοις λεπτοῖς ἐφάπτονται οἱ Μάγοι καὶ ἐπάδουσιν,

άποσπένδοντες έλαιον όμοῦ γάλακτι και μέλιτι κεκραμένον οὐκ είς πύρ, οὐδ' ὕδωρ, ἀλλ' είς τοὕδαφος τὰς δ' ἐπωδὰς ποιούνται πολύν γρόνον ράβδων μυρικίνων λεπτών δέσμην κατέ-YOVTEC.

- 15. Έν δὲ τῆ Καππαδοκία (πολὸ γάρ ἐστι τὸ τῶν Μάγων φύλον, οἱ καὶ Πύραιθοι καλούνται πολλά δέ καὶ τῶν Περσικῶν θεῶν ἱερά:) οὐδὲ μαγαίρα θύουσιν, ἀλλὰ κορμῷ τινι, ὡς αν ύπέρω τύπτοντες. έστι δε και Πυραιθεία, σηκοί τινες Α. 1066 άξιόλογοι έν δε τούτοις μέσοις βωμός, έν ώ πολλή τε σποδός. καὶ πύρ ἄσβεστον φυλάττουσιν οἱ Μάγοι καὶ καθ' ἡμέραν δὲ είσιόντες, επάδουσιν ώραν σχεδόν τι, πρό τοῦ πυρός την δέσμην των ράβδων έγοντες, τιάρας περικείμενοι πιλωτάς, καθειχνίας έχατέρωθεν μέχρι τοῦ καλύπτειν τὰ χείλη τὰς παραγναθίδας. ταύτὰ δ' έν τοῖς τῆς Αναϊτιδος καὶ τοῦ 'Ωμανοῦ ίεροῖς νενόμισται· τούτων δὲ καὶ σηκοί είσι, καὶ ξόανον τοῦ 'Ωμανού πομπεύει. ταύτα μέν ουν ήμεῖς έωράκαμεν, έκεῖνα δ' έν ταῖς ἱστορίαις λέγεται καὶ τὰ ἐφεξῆς.
- 16. Είς γὰρ ποταμόν οὖτ' οὐροῦσιν οὖτε νίπτονται Πέρσαι, ούδε λούονται ούδε νεκρον εμβάλλουσιν ούδ' άλλα των δοπούντων είναι μυσαρών. ότω δ' αν θύσωσι θεώ, πρώτω τώ πυρὶ εύγονται.
- 17. Βασιλεύονται δ' ύπὸ τῶν ἀπὸ γένους ὁ δ' ἀπειθῶν αποτμηθείς κεφαλήν καὶ βραγίονα φίπτεται. γαμούσι δε πολλάς και άμα παλλακάς τρέφουσι πλείους πολυτεκνίας γάριν. τιθέασι δέ καὶ οἱ βασιλεῖς ἄθλα πολυτεκνίας κατ' ἔτος τά δε τρεφόμενα μέγρι έτων τεττάρων ούκ άγεται τοῖς γονεύσιν είς όψιν. οἱ δὲ γάμοι κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐαρινῆς ἰσημερίας έπιτελούνται παρέργεται δ' έπὶ τὸν θάλαμον, προφαγών μήλον η καμήλου μυελόν, άλλο δ' οὐδεν την ημέραν εκείνην.
- 18. Από δὲ πέντε έτων έως τετάρτου καὶ είκοστοῦ παιδεύονται τοξεύειν καὶ ἀκοντίζειν καὶ ἱππάζεσθαι καὶ ἀληθεύειν, διδασκάλοις τε λόγων τοῖς σωφρονεστάτοις γρώνται, οἱ καὶ τὸ μυθώδες πρός το συμφέρον ανάγοντες παραπλέχουσι, και μέλους χωρίς και μετ' ώδης έργα θεών τε και άνδρών τών άρίστων αναδιδόντες. συνάγουσι δ' είς ενα τόπον, ψόφφ χαλχοῦ πρό ορθρου διεγείροντες ώς έπὶ έξοπλισίαν η θήραν τάξαντες

δ' άνὰ πεντήκοντα ήγεμόνα τῶν βασιλέως τινὰ παίδων αὐτοῖς ή C. 734 σατράπου τρέγοντι κελεύουσιν επεσθαι, γωρίον άφορίσαντες τριάκοντα ή τετταράκοντα σταδίων. ἀπαιτοῦσι δὲ καὶ λόγον ἐκάστου μαθήματος, αμα καὶ μεγαλοφωνίαν καὶ πνεύμα καὶ πλευράν άσκοῦντες, καὶ πρὸς καῦμα δὲ καὶ πρὸς ψῦγος καὶ ὅμβρους καὶ γειμάρρων διαβάσεις, ώστ' άβρογα φυλάττειν καὶ ὅπλα καὶ έσθητα, και ποιμαίνειν δε και άγραυλείν και καρποίς άγρίοις Α. 1067 γρησθαι, τερμίνθω δρυσβαλάνοις άγράδι. * καλούνται δ' ούτοι Κάρδακες, ἀπὸ κλοπείας τρεφόμενοι κάρδα γὰρ τὸ ἀνδρώδες καὶ πολεμικὸν λέγεται.* ή δὲ καθ' ἡμέραν δίαιτα ἄρτος μετὰ τὸ γυμνάσιον καὶ μάζα καὶ κάρδαμον καὶ άλῶν γόνδρος καὶ κρέα όπτα η έφθα έξ ύδατος, ποτον δ' ύδωρ. Οηρεύουσι δε σαύνια άφ' ίππων βάλλοντες καὶ τοξεύματα καὶ σφενδονούντες. δείλης δέ φυτουργείν και διζοτομείν άσκοῦσι και δπλοποιείν και λίνα καὶ ἄρκυς φιλοτεγνεῖν. οὐγ ἄπτονται δὲ τῶν θηρευμάτων οἰ παίδες, άλλα κομίζειν οικαδε έθος. τίθεται δ' ύπο τοῦ βασιλέως άθλα δρόμου καὶ τῶν 1 ἐν τοῖς πεντάθλοις. κοσμούνται δ' οἰ παίδες γουσώ, τὸ πυρωπὸν τιθεμένων ἐν τιμῆ· διὸ οὐδὲ νεχρώ

19. Στρατεύονται δὲ καὶ ἄρχουσιν ἀπὸ εἴκοσιν ἐτῶν ἔως πεντήκοντα, πεζοί τε καὶ ἱππεῖς: ἀγορᾶς δὲ οὐχ ἄπτονται οὔτε γὰρ πωλοῦσιν οὕτ' ἀνοῦνται. ὁπλίζονται δὲ γέρρφ ρομβοειδεῖ, παρὰ δὲ τὰς φαρέτρας σαγάρεις ἔχουσι καὶ κοπίδας, περὶ δὲ τῆ κεφαλῆ πίλημα πυργωτόν, θώραξ δ' ἐστὶν αὐτοῖς φολιδωτός. ἐσθὴς δὲ τοῖς ἡγεμόσι μὲν ἀναξυρὶς τριπλῆ, χιτών δὲ χειριδωτὸς διπλοῦς ἔως γόνατος, ὁ ὑπενδύτης μὲν λευκός, ἀνθινὸς δ' ὁ ἐπάνω ἱμάτιον δὲ θέρους μὲν πορφυροῦν ἡ ἀνθινόν², χειμῶνος δ' ἀνθινόν, τιᾶραι παραπλήσιαι ταῖς τῶν Μάγων, ὑπόδημα κοῖλον διπλοῦν, τοῖς δὲ πολλοῖς χιτών ἔως μεσοκνημίου καὶ διπλοῦς, ῥάκος δὲ σινδόνιόν τι περὶ τῆ κεφαλῆ· ἔχει δ' ἔκαστος τόξον καὶ σφενδόνην. δειπνοῦσι πολυτελῶς Πέρσαι, τιθέντες καὶ ὁλομελῆ καὶ πολλὰ καὶ ποικίλα· κόσμος τε λαμπρὸς στρωμης ἐκπωμάτων τε τῶν ἄλλων, ὥστε χρυσῷ καὶ ἀργύρφ καταλάμπεσθαι.

προσφέρουσι, καθάπερ οὐδὲ τὸ πῦρ, κατὰ τιμήν.

^{1.} fort. lgd. two akkur. 2. fort. lgd. lar orror.

20. Έν οίνω τὰ μέγιστα βουλεύονται, καὶ βεβαιότερα τῶν έν νήψει τίθενται. των κατά τας όδούς συναντώντων τούς μέν γνωρίμους καὶ ἰσοτίμους φιλούσι προσιόντες, τοῖς δὲ ταπεινοτέροις παραβάλλουσι την γνάθον και δέγονται ταύτη τὸ φίλημα οί δ' έτι ταπεινότεροι προσκυνούσι μόνον. θάπτουσι C. 735 δὲ κηρώ περιπλάσαντες τὰ σώματα, τοὺς δὲ Μάγους οὐ θά- Α. 1068 πτουσιν, άλλ' οἰωνοβρώτους έωσι τούτοις δε καὶ μητράσι συνέργεσθαι πάτριον νενόμισται. τοιαύτα μέν τὰ έθη.

21. Έστι δ' ίσως καὶ ταῦτα τῶν ἐθίμων, ἄ φησι Πολύκριτος. Εν γάρ Σούσοις εκάστω των βασιλέων έπὶ τῆς ἄκρας ίδια πεποιήσθαι οίκησιν και θησανρούς και παραθέσεις ών έπράττοντο φόρων, ύπομνήματα τῆς οἰχονομίας πράττεσθαι δ' έκ μέν τῆς παραλίας ἀργύριον, έκ δὲ τῆς μεσογαίας ἃ φέρει έκάστη γώρα, ώστε καὶ γρώματα καὶ φάρμακα καὶ τρίγα [η] έρεαν η τι τοιούθ' έτερον και θρέμματα όμοίως. τον δέ διατάξαντα τοὺς φόρους Δαρεῖον είναι †τὸν Μακρόγειρα, καὶ κάλλιστον άνθρώπων, πλην τοῦ μήκους τῶν βραγιόνων καὶ τῶν πήγεων : ἄπτεσθαι γὰρ καὶ τῶν γονάτων1 : τὸν δὲ πλεῖστον γρυσον καὶ άργυρον ἐν κατασκευαῖς είναι, νομίσματι δὲ οὐ πολλῷ. πρός τε τὰς δωρεὰς ἐκεῖνα κεγαρισμένα νομίζειν μᾶλλον καὶ πρὸς κειμηλίων ἀπόθεσιν· τὸ δὲ νόμισμα τὸ πρὸς τὰς γρείας ἀρχοῦν ίκανὸν είναι, κόπτειν δὲ πάλιν τὸ τοῖς ἀναλώμασι σύμμετρον.

22. Τὰ μὲν οὖν ἔθη σωφρονικά τὰ πλείω διὰ δὲ τὸν πλούτον είς τουφήν έξέπεσον οἱ βασιλεῖς, ώστε πυρον μέν έξ Άσσου της Αιολίδος μετήεσαν, οίνον δ' έκ Συρίας τον Χαλυβώνιον, ύδωρ δὲ ἐκ τοῦ Εὐλαίου πάντων ἐλαφρότατον, ώστ' έν Άττική κοτύλη δραγμή άφολκότερον είναι.

23. Συνέβη δὲ τοῖς Πέρσαις ἐνδοξοτάτοις γενέσθαι τῶν βαρβάρων παρά τοῖς Έλλησιν, ὅτι τῶν μὲν ἄλλων οὐδένες τῶν τῆς Ασίας ἀρξάντων Έλλήνων ήρξαν, οὐδ' ήδεισαν οὐδ' ἐκείνοι τούτους, οὐδ' οἱ Έλληνες τοὺς βαρβάρους, ἀλλ' ἐπὶ μικρὸν μόνον ἐκ της πόρρωθεν ακοής. "Ομηρος γουν ούτε την των Σύρων ούτε την των Μήδων ἀρχην οίδεν · ούδε γαρ αν, Θήβας Αίγυπτίας όνομάζων καὶ τὸν ἐκεῖ καὶ τὸν ἐν Φοινίκη πλοῦτον, τὸν ἐν Βαβυ-

^{1.} verba τον Μακρόχειρα - γονάτων suspecta.

λώνι καὶ Νίνφ καὶ Ἐκβατάνοις παρεσιώπησε. πρώτοι δὲ Πέρσαι καὶ Ἑλλήνων ἐπῆρξαν, Αυδοὶ δὲ ἐπῆρξαν μέν, ἀλλ' οὕτε τῆς Ασίας ὅλης ἐπάρξαντες, ἀλλὰ μέρους τινὸς μικροῦ, τοῦ ἐντὸς Αλυος μόνον, καὶ ταῦτ' ἐπ' ὀλίγον χρόνον τὸν κατὰ Κροῖσον καὶ Αλυάττην. κρατηθέντες δ' ὑπὸ Περσῶν, εἰ καί τι τῆς

Α. 1069 δόξης ην αὐτοῖς, ἀφηρέθησαν τοῦθ' ὑπ' ἐκείνων. Πέρσαι δ', ἀφ' οὐ κατέλυσαν τὰ Μήδων, εὐθὺς καὶ Δυδῶν ἐκράτησαν καὶ τοὺς κατὰ την Ασίαν Ελληνας ὑπηκόους ἔσχον. ὕστερον δὲ καὶ διέβησαν εἰς την Ελλάδα, καὶ ἡττηθέντες πολλοῖς †καὶ

C. 736 πολλάκις ' άγωσιν, όμως διετέλεσαν την Ασίαν μέχοι των έπὶ Φαλάττη τόπων κατέχοντες, ἔως ὑπὸ Μακεδόνων κατεπολεμήθησαν.

24. Ό μὲν οὖν εἰς τὴν ἡγεμονίαν καταστήσας αὐτοὺς Κυρος ἦν διαδεξάμενος δὲ τοῦτον Καμβύσης νίὸς ὑπὸ τῶν Μάγων κατελύθη τούτους δ' ἀνελόντες οἱ ἐπτὰ Πέρσαι Δαρείφ τῷ Ύστάσπεω παρέδοσαν τὴν ἀρχήν εἰθ' οἱ ἀπὸ τούτου διαδεχόμενοι κατέληξαν εἰς ἄρσην, ὃν ἀποκτείνας Βαγῶος ὁ εὐνοῦχος κατέστησε Δαρεῖον, οὐκ ὅντα τοῦ γένους τῶν βασιλέων τοῦτον δὲ καταλύσας ἀλέξανδρος αὐτὸς ἦρξε † δέκα ἢ ἔνδεκα ἔτη² εἰτ' εἰς πλείους τοὺς διαδεξαμένους καὶ τοὺς ἐπιγόνους τούτων μερισθεῖσα ἡ ἡγεμονία τῆς ἀσίας διελύθη συνέμεινε δ' ὅσον πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς διακοσίοις ἔτη. νῦν δ' ἤδη καθ' αὐτοὺς συνεστώτες οἱ Πέρσαι βασιλέας ἔχουσιν ὑπηκόους ἑτέροις βασιλεῦσι, πρότερον μὲν Μακεδόσι, νῦν δὲ Παρθυαίοις.

The second secon

deam grie Aloxides virginia membra and

Lander and Managing at person and an allowed

^{1.} fort. lgd. καὶ μεγάλοις. 2. verba δέκα — ἔτη suspecta.

more while a rest recovery as a region with the

ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΟΥ ΈΚΚΑΙΛΕΚΑΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΑ.

Το ξεχαιδέχατον περιέχει την Ασσυρίων χώραν, εν ή Βαβυλών και Νίσιβις, πόλεις μέγισται, και την Αδιαβηνήν και Μεσοποταμίαν, Συρίαν πάσαν, Φοινίκην, Παλαιστίνην, Αραβίαν πάσαν και όσα της Ινδικής τη Αραβία ή συνάπτει και την Σαρακηνών, ην Σκηνητιν καιεί, και πάσαν την παρακειμένην τη τε νεκρά θαλάσση και τη έρυθρά.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΈΚΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

CAPUT I.

And when the property of the latter than the transfer the transfer the transfer than the transfer than

- 1. Τη δὲ Περσίδι καὶ τῆ Σουσιατῆ συνάπτουσιν οἱ Ασ- Α. 1070 σύριοι καλοῦσι δ' οὕτω τὴν Βαβυλωνίαν καὶ πολλὴν τῆς κύκλο γῆς, ἡς ἐν μέρει καὶ ἡ Ατουρία ἐστίν, ἐν ἡπερ ἡ Νίνος καὶ ἡ Απολλωνιᾶτις καὶ Ἐλυμαῖοι καὶ Παραιτάκαι καὶ ἡ περὶ τὸ Ζάγρον ὅρος Χαλωνῖτις καὶ τὰ περὶ τὴν Νίνον πεδία, Ασλομηνή τε καὶ Καλαχηνὴ καὶ Χαζηνὴ καὶ Αδιαβηνή, καὶ τὰ Α. 1071 τῆς Μεσοποταμίας ἔθνη τὰ περὶ Γορδυαίους καὶ τοὺς περὶ Νίσιβιν Μυγδόνας μέχρι τοῦ Ζεύγματος τοῦ κατὰ τὸν Εὐφράτην καὶ τῆς πέραν τοῦ Εὐφράτου πολλή, ἡν Αραβες κατέχουσι, καὶ οἱ ἰδίως ὑπὸ τῶν νῦν λεγόμενοι Σύροι μέχρι Κιλίκων καὶ Φοινίκων καὶ Ἰουδαίων καὶ τῆς θαλάττης τῆς κατὰ τὸ Αἰ- C. 737 γύπτιον πέλαγος καὶ τὸν Ἰσσικὸν κόλπον.
- 2. Δοκεῖ δὲ τὸ τῶν Σύρων ὅνομα διατεῖναι ἀπὸ μὲν τῆς Βαβυλωνίας μέχρι τοῦ Ἰσσικοῦ κόλπου, ἀπὸ δὲ τούτου μέχρι

τοῦ Εύξείνου τὸ παλαιόν. οἱ γοῦν Καππάδοκες ἀμφότεροι, οἶ τε ποὸς τῶ Ταύοω καὶ οἱ ποὸς τῷ Πόντω, μέγρι νῦν Λευκόσυροι καλούνται, ώς αν όντων τινών Σύρων και μελάνων. ούτοι δ' είσιν οι έκτὸς τοῦ Ταύρου : λέγω δὲ Ταῦρον, μέγρι τοῦ Άμανοῦ διατείνων τούνομα. οἱ δ' ἱστοροῦντες τὴν Σύρων ἀργην όταν φώσι Μήδους μεν ύπο Περσών καταλυθήναι, Σύρους δὲ ὑπὸ Μήδων, οὐκ ἄλλους τινὰς τοὺς Σύρους λέγουσιν, ἀλλὰ τούς έν Βαβυλώνι καὶ Νίνφ κατεσκευασμένους τὸ βασίλειον. ών ό μεν Νίνος ην ό την Νίνον εν τη Ατουρία ατίσας, ή δε τούτου γυνή, ήπερ και διεδέξατο τον ανδρα, Σεμίραμις ής έστι κτίσμα ή Βαβυλών. ούτοι δε εκράτησαν τῆς Ασίας, καὶ της Σεμιράμιδος, γωρίς των έν Βαβυλωνι έργων, πολλά *δέ* καὶ άλλα κατὰ πᾶσαν γῆν σχεδὸν δείκνυται, ὅση τῆς ἡπείρου ταύτης έστί, τά τε γώματα, α δή καλούσι Σεμιράμιδος, καὶ τείγη και έρυμάτων κατασκευαί και συρίγγων των έν αυτοίς καὶ ύδρείων καὶ κλιμάκων καὶ διωρύγων ἐν ποταμοῖς καὶ λίμναις και όδων και γεφυρών. άπελιπον δε τοις μεθ' έαυτούς την άργην μέγρι †της Σαρδαναπάλου και Αρβάκου 1. μετέστη δ' είς Μήδους υστερον.

3. Ή μεν ούν Νίνος πόλις ήφανίσθη παραγρημα μετά την

των Σύρων κατάλυσιν. πολύ δὲ μείζων ἢν τῆς Βαβυλώνος, ἐν πεδίω κειμένη τῆς Ατουρίας ἡ δ' Ατουρία τοῖς περὶ Άροποι Αρηλα τόποις ὅμορός ἐστι, μεταξὺ ἔχουσα τὸν Λύκον ποταμόν. τὰ μὲν οὖν ἄρβηλα τῆς Βαβυλωνίας ὑπάρχει, †ᾶ κατ' αὐτήν ἐστιν²· ἐν δὲ τῆ περαία τοῦ Λύκον τὰ τῆς Ατουρίας πεδία τῆ Α. 1072 Νίνω περίκειται. ἐν δὲ τῆ Ατουρία ἐστὶ Γαυγάμηλα κώμη, ἐν ἡ συνέβη νικηθῆναι καὶ ἀποβαλεῖν τὴν ἀρχὴν Δαρεῖον. ἔστι μὲν οὖν τόπος ἐπίσημος οὖτος καὶ τοὔνομα· μεθερμηνευθὲν γάρ ἐστι καμήλου οἶκος· ἀνόμασε δ' οὔτω Δαρεῖος ὁ Τστάσπεω, κτῆμα δοὺς εἰς διατροφὴν τῆ καμήλω τῆ συνεκπεπονηκοία μάλιστα τὴν ὁδὸν τὴν διὰ τῆς ἐρήμου Σκυθίας μετὰ τῶν φορτίων, ἐν οἶς ἢν καὶ ἡ διατροφὴ τῷ βασιλεῖ. οἱ μέντοι Μακεδόνες, τοῦτο μὲν ὁρῶντες κώμιον εὐτελές, τὰ δὲ ἄρβηλα

correct makeyer and var Intende address.

^{1.} fort. μάχης excidit post Άρβάκου. 2. vid. lgd. καὶ α κατ' αὐτήν ἐστιν.

κατοικίαν άξιόλογον, κτίσμα, ώς φασιν, Αρβήλου του Άθμονέως, περί Άρβηλα την μάγην και νίκην κατεφήμισαν και τοῖς συγγραφεύσιν ούτω παρέδωκαν.

- 4. Μετά δε Αρβηλα και το Νικατόριον όρος (ο προσωνόμασεν Άλεξανδρος, νικήσας την περί Άρβηλα μάγην) ὁ Κάπρος έστὶ ποταμός έν ίσω διαστήματι, δσω καὶ ὁ Αύκος ή δὲ γώρα Άρτακηνή λέγεται. περί Άρβηλα δέ έστι καί Δημητοιάς C. 738 πόλις είθ' ή του νάφθα πηγή και τὰ πυρά και τὸ τῆς Αναίας ίερον και Σαδράκαι, το Δαρείου του Υστάσπεω βασίλειον, καί ό Κυπαρισσών και ή του Κάπρου διάβασις, συνάπτουσα ήδη Σελευκεία καὶ Βαβυλώνι.
- 5. Η δε Βαβυλών και αυτή μεν έστιν εν πεδίω, τον δε κύκλον έγει τοῦ τείγους τριακοσίων ὀγδοήκοντα1 πέντε σταδίων, πάγος δε τοῦ τείγους ποδών δύο καὶ τριάκοντα, ύψος δε τών μέν μεσοπυργίων πήγεις πεντήχοντα, των δε πύργων εξήχοντα, ή δε πάροδος τοις έπι του τείγους, ώς τέθριππα έναντιοδρομεῖν ἀλλήλοις ὁαδίως. διόπερ τῶν ἐπτὰ θεαμάτων λέγεται καὶ τούτο καὶ ὁ κρεμαστὸς κῆπος, ἔχων ἐν τετραγώνο σχήματι Α. 1073 έκαστην πλευράν τεττάρων πλέθρων συνέγεται δε ψαλιδώμασι χαμαρωτοῖς, ἐπὶ πεττών ίδουμένοις χυβοειδών άλλοις ἐπ' άλλοις οι δε πεττοί κοιλοι πλήρεις γης, ώστε δέξασθαι φυτά δένδρων των μεγίστων, έξ όπτης πλίνθου και ασφάλτου κατεσχευασμένοι καὶ αὐτοὶ καὶ αἱ ψαλίδες καὶ τὰ καμαρώματα. ή δ' ἀνωτάτω στέγη προσβάσεις κλιμακωτάς έχει, παρακειμένους δ' αὐταῖς καὶ κογλίας, δι' ών τὸ ὕδωρ ἀνῆγον εἰς τὸν κηπον από του Ευφράτου συνεγώς οἱ πρὸς τουτο τεταγμένοι. ό γὰρ ποταμός διὰ μέσης ὁεῖ τῆς πόλεως σταδιαῖος τὸ πλάτος ἐπὶ δὲ τῷ ποταμῷ ὁ κῆπος. ἔστι δὲ καὶ ὁ τοῦ Βήλου τάφος αὐτόθι, νῦν μὲν κατεσκαμμένος, Ξέρξης δ' αὐτὸν κατέσπασεν, ως φασιν ην δε πυραμίς τετράγωνος έξ οπτης πλίνθου, καὶ αὐτὴ σταδιαία τὸ ύψος, σταδιαία δὲ καὶ ἐκάστη τῶν πλευρών ήν Αλέξανδρος έβούλετο άνασκευάσαι, πολύ δ' ήν έργον καὶ πολλοῦ γρόνου (αὐτή γὰρ ή γοῦς εἰς ἀνακάθαρσιν μυρίοις ανδράσι δυείν μηνών έργον ήν), ώστ' ούκ έφθη τὸ έγ-

^{1.} vid. lgd. ξξήποντα.

χειρηθεν επιτελέσαι παραχρήμα γὰρ ἡ νόσος καὶ ἡ τελευτή συνέπεσε τῷ βασιλεῖ. τῶν δ' ὕστερον οὐδεὶς ἐφρόντισεν ἀλλὰ καὶ τὰ λοιπὰ ἀλιγωρήθη καὶ κατήρειψαν τῆς πόλεως τὰ μὲν οἱ Πέρσαι, τὰ δ' ὁ χρόνος καὶ ἡ τῶν Μακεδόνων ὀλιγωρία περὶ τὰ τοιαῦτα καὶ μάλιστα ἐπειδὴ τὴν Σελεύκειαν ἐπὶ τῷ Τίγρει πλησίον τῆς Βαβυλῶνος ἐν τριακοσίοις που σταδίοις ἐτείχισε Σέλευκος ὁ Νικάτωρ, καὶ γὰρ ἐκεῖνος καὶ οἱ μετ' αὐτὸν ἄπαντες περὶ ταύτην ἐσπούδασαν τὴν πόλιν καὶ τὸ βασίλειον ἐνταῦθα μετήνεγκαν καὶ δὴ καὶ νῦν ἡ μὲν γέγονε Βαβυλῶνος μείζων, ἡ δ' ἔρημος ἡ πολλή, ὥστ' ἐπ' αὐτῆς μὴ ἀν ὀκνῆσαί τινα εἰπεῖν, ὅπερ ἔφη τις τῶν κωμικῶν ἐπὶ τῶν Μεγαλοπολιτῶν τῶν ἐν Αρκαδία.

έρημία μεγάλη 'στιν ή Μεγάλη πόλις.

C. 739 διὰ δὲ τὴν τῆς ὕλης σπάνιν ἐκ φοινικίνων ξύλων αἱ οἰκοδομαὶ συντελοῦνται καὶ δοκοῖς καὶ στύλοις περὶ δὲ τοὺς στύλους

- Α. 1074 στρέφοντες ἐκ τῆς καλάμης σχοινία περιτιθέασιν, εἰτ' ἐπαλείφοντες χρώμασι καταγράφουσι, τὰς δὲ θύρας ἀσφάλτφ ' ὑψηλαὶ δὲ καὶ αὖται καὶ οἱ οἰκοι, καμαρωτοὶ πάντες διὰ τὴν ἀξυλίαν. ψιλὴ γὰρ ἡ χώρα καὶ θαμνώδης ἡ πολλὴ πλὴν φοίνικος ' οὖτος δὲ πλεῖστος ἐν τῆ Βαβυλωνία, πολὺς δὲ καὶ ἐν
 Σούσοις καὶ ἐν τῆ παραλία Περσίδι καὶ ἐν τῆ Καρμανία. κεράμφ δ' οὐ χρῶνται ' οὐδὲ γὰρ κατομβροῦνται. παραπλήσια
 δὲ καὶ τὰ ἐν Σούσοις καὶ τῆ Σιτακηνῆ.
 - 6. Αφώριστο δ' εν τη Βαβυλωνία κατοικία τοῖς επιχωρίοις φιλοσόφοις, τοῖς Χαλδαίοις προσαγορευομένοις, οῖ περὶ ἀστρονομίαν εἰσὶ τὸ πλέον προσποιοῦνται δέ τινες καὶ γενεθλιαλογεῖν, οῦς οὐ καταδέχονται οἱ ἔτεροι. ἔστι δὲ καὶ φῦλόν τι τὸ ² τῶν Χαλδαίων καὶ χώρα τῆς Βαβυλωνίας ὑπ' ἐκείνων οἰκουμένη, πλησιάζουσα καὶ τοῖς Αραψι καὶ τῆ κατὰ Πέρσας λεγομένη θαλάττη. ἔστι δὲ καὶ τῶν Χαλδαίων τῶν ἀστρονομικῶν γένη πλείω καὶ γὰρ Όρχηνοί τινες προσαγορεύονται καὶ Βορσιππηνοὶ καὶ ἄλλοι πλείους, ὡς ἃν κατὰ αἰρέσεις, ἄλλα καὶ ἄλλα νέμοντες περὶ τῶν αὐτῶν δόγματα. μέμνηνται δὲ καὶ τῶν ἀνδρῶν ἐνίων οἱ μαθηματικοί, καθάπερ Κιδήνα τε καὶ

^{1.} fort. lgd. οὐκ ἀποδέχονται. 2. fort. τὸ delendum est.

Ναβουριανού καὶ Σουδίνου καὶ Σέλευκος δ' ὁ ἀπὸ τῆς Σελευμείας Χαλδαϊός έστι καὶ άλλοι πλείους άξιόλονοι άνδοες.

- 7. Τὰ δὲ Βόρσιππα ἱερὰ πόλις ἐστὶν Ἀρτέμιδος καὶ Ἀπόλλωνος, λινουργείον μέγα, πληθύουσι δε έν αυτή γυκτερίδες μείζους πολύ τῶν ἐν ἄλλοις τόποις ἀλίσκονται δ' εἰς βρῶσιν καὶ ταοιγεύονται.
- 8. Περιέγεται δ' ή γώρα των Βαβυλωνίων από μέν της ήους υπό τε Σουσίων και Έλυμαίων και Παραιτακηνών, από δέ της μεσημβρίας ύπὸ τοῦ Περσικοῦ κόλπου καὶ τῶν Χαλδαίων μέγοι Αράβων των Μεσηνών, από δὲ τῆς έσπέρας ὑπό τε Αράβων των Σκηνιτων μέγρι της Αδιαβηνης και της Γορδυαίας, από δε των άρκτων ύπό τε Αρμενίων και Μήδων μέγρι τοῦ Ζάγρου καὶ τῶν περὶ αὐτὸ ἐθνῶν.
- 9. Διαροείται δ' ύπο πλειόνων μεν ποταμών ή γώρα, μεγίστων δε τοῦ τε Εὐφράτου και τοῦ Τίγοιος μετά γάρ τοὺς Ίνδιχούς ούτοι λέγονται δευτερεύειν κατά τὰ νότια μέρη τῆς Ασίας οι ποταμοί έγουσι δ' ανάπλους, ο μεν επί την Ωπιν και την νύν Σελεύκειαν (ή δε Ωπις κώμη εμπόριον των κύκλο τόπων), ό δ' έπὶ Βαβυλώνα, πλειόνων ή τρισγιλίων σταδίων. οί μέν οὖν Πέρσαι τοὺς ἀνάπλους ἐπίτηδες κωλύειν θέλοντες, С. 740 φόβω των έξωθεν έφόδων, καταράκτας γειροποιήτους κατε- Α. 1075 σκευάκεισαν ο δε Αλέξανδρος επιών, οσους οίος τε ην, άνεσκεύασε, καὶ μάλιστα τοὺς ἐπὶ τὴν Ππιν. ἐπεμελήθη δὲ καὶ των διωρύγων πλημμυρεί γαρ ὁ Εὐφράτης κατά την άργην τοῦ θέρους, ἀπὸ τοῦ ἔαρος ἀρξάμενος, ἡνίκα τήκονται αί χιόνες αι από της Άρμενίας, ώστ' ανάγκη λιμνάζειν και κατακλύζεσθαι τὰς ἀρούρας, εί μὴ διοχετεύει τις ταφρείαις καὶ διώουξι τὸ έκπιπτον τοῦ ροῦ καὶ έπιπολάζον ύδωρ, καθάπερ καὶ έν Αίγύπτω το τοῦ Νείλου. έντεῦθεν μέν οὐν αί διώρυγες γεγένηνται. γρεία δέ έστιν υπουργίας μεγάλης βαθεία γάρ ή γη καὶ μαλακή καὶ εὐένδοτος, ώστε καὶ ἐκσύρεται ἡαδίως ὑπὸ των φευμάτων καὶ γυμνοῖ τὰ πεδία, πληροῖ δὲ τὰς διώρυγας καὶ τὰ στόματα αὐτῶν ἐμφράττει ἡαδίως ή γοῦς οὐτω δὲ συμβαίνει πάλιν την ύπέργυσιν των ύδάτων είς τὰ πρός τη θαλάττη πεδία έκπίπτουσαν λίμνας αποτελείν καὶ έλη καὶ καλαμώνας, έξ ών καλάμινα πλέκεται παντοία σκεύη, τὰ μέν

ύγροῦ δεκτικά, τῆ ἀσφάλτφ περιαλειφόντων, τοῖς δ' ἄλλοις ψιλῶς χρωμένων καὶ ἱστία δὲ ποιοῦνται καλάμινα, ψιάθοις ἢ ριψὶ παραπλήσια.

10. Το μέν ούν παντάπασι κωλύειν την τοιαύτην πλήμμυραν ούγ οίον τε ίσως, το δε την δυνατήν προσφέρειν βοήθειαν ήγεμόνων άγαθων έστιν. ή δε βοήθεια αύτη την μέν πολλήν παρέχγυσιν έμφράξει κωλύειν, την δε πλήρωσιν, ήν ή γούς έργάζεται, τουναντίον ανακαθάρσει των διωρύγων καί έξανοίξει των στομάτων, ή μεν οθν άνακάθαρσις όμδία, ή δε έμφραξις πολυγειρίας δείται εθένδοτος γάρ οθσα ή γή και μαλακή την έπιφορηθείσαν ούν ύπομένει γούν, άλλ' είκουσα συνεφέλκεται κάκείνην καὶ ποιεί δυσέγγωστον τὸ στόμα. καὶ γὰρ καὶ τάγους δεῖ πρὸς τὸ ταγέως κλεισθήναι τὰς διώρυγας καὶ μή παν έκπεσείν έξ αύτων τὸ ύδωρ. ξηρανθείσαι γάρ τοῦ θέρους ξηραίνουσι καὶ τὸν ποταμόν ταπεινωθείς δὲ τὰς ἐπογετείας ού δύναται παρέγεσθαι κατά καιρόν, ών δείται πλείστον τοῦ θέρους έμπυρος οὐσα ή χώρα καὶ καυματηρά. διαφέρει δ' οὐδὲν ή τῷ πλήθει τῶν ὑδάτων κατακλύζεσθαι τοὺς καρπούς, η τη λειψυδρία τῷ δίψει διαφθείρεσθαι άμα δὲ καὶ πους ανάπλους, πολύ το γρήσιμον έγοντας, αεί λυμαινομένους των δια άμφοτέρων των λεγθέντων παθών, ούχ οδόν τε έπανορθούν, εί μη ταγύ μεν έξανοίγοιτο τὰ στόμια τῶν διωρύγων,

A. 1076 ταχύ δε κλείοιτο, καὶ αἱ διώρυγες ἀεὶ μετριάζοιεν, ώστε μήτε πλεονάζειν εν αὐταῖς τὸ ὕδωρ μήτ' ελλείπειν.

C. 741 11. Φησὶ δ' Αριστόβουλος τὸν Αλέξανδρον αὐτόν, ἀναπλέοντα καὶ κυβερνῶντα τὸ σκάφος, ἐπισκοπεῖν καὶ ἀνακαθαίρειν τὰς διώρυγας μετὰ τοῦ πλήθους τῶν συνακολουθησάντων ὡς δ' αὐτως καὶ τὰ στόμια ἐμφράττειν, τὰ δ' ἀνοίγειν κατανοήσαντα δὲ μίαν τὴν μάλιστα τείνουσαν ἔπὶ τὰ ἔλη καὶ τὰς λίμνας τὰς πρὸ τῆς Αραβίας, δυσμεταχείριστον ἔχουσαν τὸ στόμα καὶ μὴ ὑρδίως ἐμφράττεσθαι δυναμένην διὰ τὸ εὐένδοτον καὶ μαλακόγειον, ἄλλο ἀνοῖξαι καινὸν στόμα, ἀπὸ σταδίων τριάκοντα ὑπόπετρον λαβόντα χωρίον, κἀκεῖ μεταγαγεῖν τὸ ὑεἰθρον ταῦτα δὲ ποιεῖν, προνοοῦντα ἄμα καὶ τοῦ μὴ τὴν Αραβίαν δυσείσβολον τελέως ὑπὸ τῶν λιμνῶν ἢ καὶ τῶν ἐλῶν ἀποτελεσθῆναι, νησίζουσαν ἥδη διὰ τὸ πλῆθος τοῦ ὕδατος δια-

νοείσθαι γάο δή κατακτάσθαι την χώραν ταύτην και στόλους και δραητήρια ήδη κατεσκευάσθαι, τὰ πλοία τὰ μὲν έν Φοινίκη τε καὶ Κύπρω ναυπηγησάμενον διάλυτά τε καὶ γομφωτά. ά κομισθέντα είς Θάψακον σταθμοῖς έπτὰ είτα τῶ ποταμῶ κατακομισθήναι μέγοι Βαβυλώνος, τὰ δ' ἐν τῆ Βαβυλωνία συμπηξάμενον των έν τοῖς άλσεσι καὶ τοῖς παραδείσοις κυπαρίττων σπάνις γαρ ύλης ένταῦθα έν δε Κοσσαίοις καὶ άλλοις τισί μετρία τίς έστιν εύπορία. σκήψασθαι μέν ούν αίτίαν τοῦ πολέμου φησίν, ἐπειδή μόνοι τῶν ἀπάντων οὐ πρεσβεύσαιντο οἱ Αραβες οἱς αὐτόν, τὸ δ' άληθες ὀρεγόμενον πάντων είναι κύριον καὶ ἐπεὶ δύο θεούς ἐπυνθάνετο τιμᾶσθαι μόνους ύπ' αὐτῶν, τόν τε Δία καὶ τὸν Διόνυσον, τοὺς τὰ κυριώτατα πρός τὸ ζῆν παρέγοντας, τρίτον ὑπολαβεῖν ἑαυτὸν τιμήσεσθαι, αρατήσαντα καὶ ἐπιτρέψαντα τὴν πάτριον αὐτονομίαν ἔγειν, ἢν είγον πρότερον. ταῦτά τε δη πραγματεύεσθαι περί τὰς διώουγας τον Άλέξανδρον, και τούς τάφους σκευωρείσθαι τούς τών βασιλέων καὶ δυναστών τοὺς γὰρ πλείστους ἐν ταῖς λίuvais Elvai.

12. Έρατοσθένης δέ, των λιμνών μνησθείς των πρός τή Αραβία, φησί τὸ ύδωρ απορούμενον διεξόδων ανοίξαι πόρους ύπο γης και δι' έκείνων ύποφέρεσθαι μέγρι Κοιλοσύρων άναθλίβεσθαι δὲ εἰς τοὺς περὶ Ρινοχόρουρα καὶ τὸ Κάσιον όρος τόπους καὶ ποιεῖν τὰς ἐκεῖ λίμνας καὶ τὰ βάραθρα· οὐκ οἶδα Α. 1077 δ', εί πιθανώς είρηκεν. αί γάρ τοῦ Εύφράτου παρεκχύσεις αί ποιούσαι τὰς πρὸς τῆ Άραβία λίμνας και τὰ έλη πλησίον είσι τῆς κατὰ Πέρσας θαλάττης, ὁ δὲ διείργων ἰσθμὸς οὕτε πολύς έστιν ούτε πετρώδης, ώστε ταύτη μάλλον είκος ην βιάσασθαι τὸ ὕδωρ εἰς τὴν θάλατταν, εἴτ' ὑπὸ γῆς εἴτ' ἐπιπολῆς, С. 742 η πλείους των έξακισχιλίων σταδίων διανύειν, ανυδρον καί ξηράν ούτω, και ταύτα όρων έν μέσω κειμένων, τού τε Λιβάνου καὶ τοῦ Αντιλιβάνου καὶ τοῦ Κασίου οἱ μέν δὴ τοιαῦτα λέγουσι.

13. Πολύκλειτος δέ φησι μή πλημμυρείν τον Ευφράτην. διά γάρ πεδίων φέρεσθαι μεγάλων, τὰ δ' όρη τὰ μέν δισχιλίους άφεστάναι σταδίους, τὰ δὲ Κοσσαῖα μόλις χιλίους, οὐ πάνυ ύψηλά, οὐδὲ νιφόμενα σφοδρώς, οὐδ' άθρόαν ἐπιφέροντα

τη γιόνι την τηξιν. είναι γαο και τα ύψη των όρων έν τοις ύπεο Έκβατάνων μέρεσι τοῖς προσβορείοις. έν δε τοῖς πρός νότον σχιζόμενα και πλατυνόμενα πολύ ταπεινούσθαι, αμα δέ χαὶ τὸ πολύ τοῦ ὕδατος ἐκδέγεσθαι τὸν Τίγοιν. τὸ μὲν οὖν νστατον όηθεν φανερώς άτοπον: είς γάρ τὰ αὐτὰ κατέργεται πεδία: †καὶ ούτως τὰ πλημμυρείν ι λεγθέντα ύψη τῶν ὀρῶν άνωμαλίαν έγει, πη μέν έξηρμένα μάλλον, τὰ βόρεια, πη δέ πλατυνόμενα, τὰ μεσημβρινά ή δὲ γιών οὐ τοῖς ύψεσι κρίνεται μόνον, άλλα και τοῖς κλίμασι τό τε αὐτὸ ὅρος τὰ βόρεια μέρη νίφεται μάλλον ή τὰ νότια, καὶ τὴν γιόνα συμμένουσαν έγει μάλλον έκεινα ή ταύτα. ὁ μέν οὖν Τίγρις έκ τῶν νοτιωτάτων μερών της Άρμενίας, α πλησίον έστι της Βαβυλωνίας. δεγόμενος τὸ ἐκ τῶν χιόνων ὕδωρ οὐ πολὸ ὄν, ἄτε ἐκ τῆς νοτίου πλευράς, ήττον αν πλημμύροι · ό δε Εύφράτης το έξ άμφοτέρων δέγεται των μερών, καὶ οὐκ έξ ένὸς ὅρους, ἀλλὰ πολλών, ώς έδηλουμεν2 έν τη περιηγήσει της Αρμενίας, προστιθείς τὸ μῆκος τοῦ ποταμοῦ, ὅσον μὲν τὸ ἐν τῆ μεγάλη Αρμενία διέξεισι καὶ τῆ μικρά, όσον δὲ τὸ ἐκ τῆς μικράς Αρμενίας και της Καππαδοκίας δια του Ταύρου διεκβαλών έως Θαψάκου φέρεται, την κάτω Συρίαν και την Μεσοποταμίαν άφορίζων, όσον δὲ τὸ λοιπὸν μέχρι Βαβυλώνος καὶ τῆς ἐκβολῆς ὁμοῦ τρισμυρίων και έξακισγιλίων σταδίων, τὰ μέν οὖν περί τὰς διώρυγας τοιαύτα.

14. Η δε χώρα φέρει πριθάς μέν, όσας οὐκ άλλη καὶ Α. 1078 γὰρ † τριακοσάγοα λέγουσι, τὰ δὲ ἄλλα ἐκ τοῦ φοίνικος παρέγεται καὶ γὰρ ἄρτον καὶ οἶνον καὶ ὅξος καὶ μέλι καὶ ἄλφιτα. τά τε πλεκτά παντοΐα έκ τούτου τοῖς δὲ πυρῆσιν ἀντ' ἀνθράκων οἱ γαλκεῖς γρώνται, βρεγόμενοι δὲ τοῖς σιτίζομένοις είσι τροφή βουσί και προβάτοις. φασί δ' είναι και Περσικήν ώδήν, έν ή τὰς ώφελείας τριαχοσίας καὶ έξήκοντα διαριθ-

C. 743 μούνται· έλαίω δε γρώνται τῷ σησαμίνω τὸ πλέον· οἱ δ' ἄλλοι τόποι σπανίζονται τούτου τοῦ φυτοῦ.

15. Γίνεται δ' έν τῆ Βαβυλωνία καὶ ἄσφαλτος πολλή, περὶ

^{1.} verba καὶ ούτως πλημμυρείν vid. collocanda esse post Τίγουν atque hic lgd. τα δε λεχθέντα κτλ. 2. εδήλουν Cor.

ής Έρατοσθένης μέν ούτως είρηκεν, ότι ή μέν ύγρά, ήν καλούσι νάφθαν, γίνεται έν τῆ Σουσίδι, ή δὲ ξηρά, δυναμένη πήττεσθαι, έν τη Βαβυλωνία ταύτης δ' έστιν ή πηγή του Εύφράτου πλησίου πλημμύροντος δε τούτου κατά τὰς τῶν χιόνων τήξεις καὶ αὐτὴ πληροῦται καὶ ὑπέρχυσιν εἰς τὸν ποταμὸν λαμβάνει ένταῦθα δὲ συνίστανται βῶλοι μεγάλαι πρὸς τὰς οίκοδομάς έπιτήδειαι τὰς διὰ τῆς ὁπτῆς πλίνθου. άλλοι δὲ καὶ τὴν ὑγρὰν ἐν τῆ Βαβυλωνία γίνεσθαί φασι. περὶ μὲν οὖν τῆς ξηρᾶς εἴρηται, πόσον τὸ χρήσιμον τὸ ἐκ τῶν οἰκοδομιών μάλιστα φασί δε καί πλοΐα πλέκεσθαι, έμπλασθέντα δ' άσφάλτω πυχνούσθαι. την δε ύγράν, ην νάφθαν καλούσι, παράδοξον έχειν συμβαίνει την φύσιν προσαχθείς γαρ ο νάφθας πυρί πλησίον αναρπάζει τὸ πῦρ, καν ἐπιγρίσας αὐτῷ σῶμα προσαγάγης, φλέγεται σβέσαι δ' ύδατι ούν ολόν τε (έκκαίεται γαρ μαλλον), πλην εί πάνυ πολλώ, άλλα πηλώ και όξει καί στυπτηρία καὶ ίξῷ †πνιγέντα σβέννυται. πείρας δὲ γάριν φασίν Αλέξανδρον έν λουτρώ προσγέαι παιδί του νάφθα καί προσαγαγείν λύγνον φλεγόμενον δε τον παίδα εγγύς ελθείν τοῦ ἀπολέσθαι, πλην πολλώ σφόδοα καταντλούντες τῷ ὕδατι έξίσγυσαν και διέσωσαν οι περιεστώτες. Ποσειδώνιος δέ φησι τοῦ ἐν τῆ Βαβυλωνία νάφθα τὰς πηγάς, τὰς μὲν εἶναι λευπου, τὰς δὲ μέλανος τούτων δὲ τὰς μὲν είναι θείου ύγρου, λέγω δὲ τὰς τοῦ λευκοῦ (ταύτας δ' εἶναι τὰς ἐπισπώσας τὰς φλόγας), τὰς δὲ τοῦ μέλανος, ἀσφάλτου ὑγρᾶς, ὧ ἀντ' ἐλαίου τούς λύγνους κάουσι.

16. Πάλαι μεν οθν ή Βαβυλών ην μητρόπολις της Άσσυρίας, νῦν δὲ Σελεύκεια, ἡ ἐπὶ τῷ Τίγρει λεγομένη. πλησίον Α. 1079 δ' έστὶ κώμη, Κτησιφών λεγομένη, μεγάλη ταύτην δ' έποιούντο γειμάδιον οί τῶν Παρθυαίων βασιλεῖς, φειδόμενοι τῶν Σελευκέων, ίνα μη κατασταθμεύοιντο ύπο τοῦ Σκυθικοῦ φύλου καὶ στρατιωτικού: δυνάμει οὐν Παρθική πόλις ἀντὶ κώμης ἐστί, καὶ τὸ μέγεθος τοσοῦτόν γε πλήθος δεγομένη καὶ τὴν κατασκευήν ύπ' έκείνων αύτων κατεσκευασμένη και τα ώνια καί τας τέχνας προσφόρους έκείνοις πεπορισμένη. είώθασι γαρ

^{1.} vid. lgd. σβέννυσθαι.

ένταῦθα τοῦ χειμῶνος διάγειν οἱ βασιλεῖς διὰ τὸ εὐάερον · θέρους δὲ ἐν Ἐκβατάνοις καὶ τῆ Ὑρκανία διὰ τὴν ἐπικράτειαν τῆς παλαιᾶς δόξης. ὧσπερ δὲ Βαβυλωνίαν τὴν χώραν καλοῦμεν, οὕτω καὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐκεῖθεν Βαβυλωνίους καλοῦ-C. 744 μεν, οὐκ ἀπὸ τῆς πόλεως, ἀλλ' ἀπὸ τῆς χώρας · ἀπὸ δὲ τῆς Σελευκείας ἦττον, κὰν ἐκεῖθεν ὦσι, καθάπερ Διογένη τὸν Στωικὸν φιλόσοφον.

17. Έστι δὲ καὶ Αρτεμίτα, πόλις ἀξιόλογος, διέχουσα πενταχοσίους τῆς Σελευκείας σταδίους, πρὸς ἔω τὸ πλέον, καθάπερ καὶ ἡ Σιτακηνή. καὶ γὰρ αὕτη, πολλή τε καὶ ἀγαθή, μέση Βαβυλώνος τέτακται καὶ τῆς Σουσίδος, ὥστε τοῖς ἐκ Βαβυλώνος εἰς Σοῦσα βαδίζουσι διὰ τῆς Σιτακηνῆς ἡ ὁδὸς ἄπασα πρὸς ἔω πρὸς ἔω δ' ἐστὶ καὶ τοῖς ἐκ Σούσων εἰς τὴν μεσόγαιαν τῆς Περσίδος διὰ τῆς Οὐξίας καὶ τοῖς ἐκ τῆς Περσίδος εἰς τὰ μέσα τῆς Καρμανίας. τὴν μὲν οὖν Καρμανίαν ἐγκυκλοῦται πρὸς ἄρκτον ἡ Περσίς, πολλὴ οὖσα ταύτη δὲ συνάπτει ἡ Παραιτακηνὴ καὶ ἡ Κοσσαία μέχρι Κασπίων πυλών, ὀρεινὰ καὶ ληστρικὰ ἔθνη τῆ δὲ Σουσίδι ἡ Ἐλυμαΐς, καὶ αὐτὴ τραχεῖα ἡ πολλὴ καὶ ληστρική τῆ δὲ Έλυμαίδι τὰ περὶ τὸν Ζάγρον καὶ ἡ Μηδία.

18. Κοσσαΐοι μέν ουν είσι τοξόται το πλέον, καθάπερ καί

οἱ συνεχεῖς ὀρεινοί, προνομεύοντες ἀεί χώραν γὰρ ἔχουσιν ὀλίγην τε καὶ λυπράν, ὥστ' ἐκ τῶν ἀλλοτρίων ἀνάγκη ζῆν ἀνάγκη δὲ καὶ ἰσχύειν ἄπαντες γάρ εἰσι μάχιμοι τοῖς γοῦν Ἐλυμαίοις συνεμάχουν μύριοι καὶ τρισχίλιοι, πολεμοῦσι πρός τε Βαβυλωνίους καὶ Σουσίους. οἱ δὲ Παραιτακηνοὶ μᾶλλον μὲν τῶν Κοσσαίων ἐπιμελοῦνται γῆς ὅμως δὲ καὶ αὐτοὶ ληστηρίων οὐκ Α. 1080 ἀπέχονται. Ἐλυμαὶοι δὲ καὶ μείζω τούτων κέκτηνται χώραν καὶ ποικιλωτέραν. ὅση μὲν οὖν ἀγαθὴ γεωργοὺς ἔχει τοὺς ἐνοικοῦντας, ἡ δ' ὀρεινὴ στρατιώτας τρέφει, τοξότας τοὺς πλείστους πολλὴ δὲ οὖσα πολὺ καὶ τὸ στρατιωτικὸν παρέχεται, ὥστε καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν δύναμιν κεκτημένος μεγάλην οὐκ ἀξιοῖ τῷ τῶν Παρθυαίων βασιλεῖ παραπλησίως τοῖς ἄλλοις

^{1.} fort. lgd. πρός έσπέραν καὶ πρός άρκτον.

ύπήχοος είναι όμοίως δὲ †καὶ πρὸς τοὺς Μακεδόνας ι ύστερον τούς της Συρίας άρχοντας διέκειτο. Αντίογον μέν ουν τον Μέγαν τὸ τοῦ Βήλου συλάν ἱερὸν ἐπιγειρήσαντα ἀνείλον ἐπιθέμενοι καθ' αύτους οι πλησίον βάρβαροι. έκ δε των έκείνω συμβάντων παιδευθείς ό Παρθυαίος χρόνοις υστερον ακούων τὰ ίερὰ πλούσια παρ' αὐτοῖς, ὁρῶν δ' ἀπειθοῦντας, ἐμβάλλει μετά δυνάμεως μεγάλης, και τό τε της Άθηνας ίερον είλε και το της Αρτέμιδος, τὰ Άζαρα, καὶ ηρε ταλάντων μυρίων γάζαν ήρέθη δὲ καὶ πρὸς τῷ Ήδυφῶντι ποταμῷ Σελεύκεια, μεγάλη πόλις. Σολόκη δ' έκαλεῖτο πρότερον, τρεῖς δ' είσιν είς την χώραν εύφυεις εἰσβολαί· έκ μέν της Μηδίας καὶ τῶν περί τὸν Ζάγρον τόπων διὰ τῆς Μασσαβατικῆς, ἐκ δὲ τῆς Σουσίδος διὰ τῆς Γαβιανῆς (ἐπαρχίαι δ' εἰσὶν αὖται τῆς Ἐλυμαίας ἥ С. 745 τε Γαβιανή καὶ ή Μασσαβατική), τρίτη δ' έστιν ή έκ τῆς Πεοσίδος. έστι δε καὶ Κορβιανή επαργία τῆς Έλυμαϊδος. ὅμοροι δ' είσι τούτοις Σαγαπηνοί τε και Σιλακηνοί, δυναστεΐαι μικραί. τοσαύτα μέν καὶ τοιαύτα έθνη πρός έω τὰ ύπερκείμενα τῆς Βαβυλωνίας. πρός ἄρκτον δὲ τὴν Μηδίαν ἔφαμεν καὶ τὴν Άρμενίαν ἀπὸ δὲ δύσεως ἐστιν ἡ Αδιαβηνή καὶ ἡ Μεσοποταμία.

19. Της μεν ουν Αδιαβηνής ή πλείστη πεδιάς έστι, καὶ αὐτή τῆς Βαβυλωνίας μέρος οὐσα, ἔγουσα δ' ὅμως ἄργοντα ίδιον, έστιν όπη καὶ τῆ Αρμενία προσγωρούσα. οἱ γὰρ Μῆδοι καὶ οἱ Αρμένιοι, τρίτοι δὲ Βαβυλώνιοι τὰ μέγιστα τῶν έθνων των ταύτη διετέλουν ούτως έξ άρχης συνεστώτες, ώστ' Α. 1081 άλλήλοις έπιτίθεσθαι κατά καιρούς τούς οίκείους έκαστοι καί πάλιν διαλύεσθαι καὶ τοῦτο καὶ μέχρι τῆς τῶν Παρθυαίων έπικρατείας διέμεινε. των μεν ουν Μήδων και των Βαβυλωνίων ἐπάργουσι Παρθυαΐοι, των δ' Άρμενίων οὐδ' ἄπαξ άλλ' έφοδοι μεν γεγόνασι πολλάκις, άνα κράτος δ' ούγ εάλωσαν, άλλ' ο γε Τιγράνης και έρρωμένως άντεπεκράτησεν, ώς έν τοῖς Αρμενιαχοίς είρηται. ή μέν οὖν Αδιαβηνή τοιαύτη καλοῦνται δ' οἱ Αδιαβηνοὶ καὶ Σακκόποδες 2. περὶ δὲ τῆς Μεσοποταμίας έρουμεν έφεξης και των πρός μεσημβρίαν έθνων, έπιόν-

1. fort. lgd. καὶ πρὸς τοὺς Πέρσας καὶ πρὸς τοὺς Μακεδόνας κτλ. 2. Verba καλούνται - Σακκόποδες suspecta sunt.

τες έπὶ μικρὸν πρότερον τὰ λεγόμενα περὶ τῶν έθῶν τῶν παρα τοῖς Ασσυρίοις.

- 20. Τάλλα μέν οὐν ἔοικε τοῖς Περσικοῖς, ἴδιον δὲ τὸ καθεστάναι τρεῖς ἄνδρας σώφρονας ἐπάστης ἄργοντας φυλῆς, οἰ τας έπιγάμους κόρας προσάγοντες είς το πλήθος αποκηρύττουσι τοῖς νυμφίοις ἀεὶ τὰς ἐντιμοτέρας πρώτας. οὐτω μέν αἱ συζυγίαι τελούνται όσάκις δ' αν μιγθώσιν άλλήλοις, επιθυμιάσοντες έξανίστανται έκάτερος γωρίς. Ιρθρού δε λούονται, πρίν άγγείου τινός άψασθαι παραπλησίως γάρ, ώσπερ άπό νεκρού τὸ λουτρον έν έθει έστίν, ούτω καὶ ἀπὸ συνουσίας. πάσαις δε ταίς Βαβυλωνίαις έθος κατά τι λόγιον ξένφ μίγνυσθαι, ποός τι Αφοοδίσιον άφικομέναις μετά πολλής θεραπείας καί ογλου. θώμιγγι δ' έστεπται έκάστη, ο δε προσιών καταθείς έπὶ τὰ γόνατα, ὅσον καλῶς ἔγει ἀργύριον, συγγίνεται, ἄπωθεν τοῦ τεμένους ἀπαγαγών τὸ δ' ἀργύριον ἱερον τῆς Αφροδίτης νομίζεται. άργεῖα δ' έστὶ τρία, τὸ τῶν ἀφειμένων ήδη τῆς στρατείας καὶ τὸ τῶν ἐνδοξοτάτων καὶ τὸ τῶν γερόντων, χω-C. 746 ρίς τοῦ ὑπὸ τοῦ βασιλέως καθισταμένου. τούτου δ' ἐστὶ τὸ Α. 1082 τὰς παρθένους ἐκδιδόναι καὶ τὸ τὰς περὶ τῆς μοιγείας δικάζειν δίκας, άλλου δε τὸ τὰς τῆς κλοπῆς, τρίτου τὸ περὶ τῶν βιαίων. τους δ' άρρωστους είς τὰς τριόδους έπτιθέντες πυνθάνονται των παριόντων, εί τίς τι έχοι λέγειν του πάθους άκος οὐδείς τε έστιν ούτω κακός των παριόντων, δε ούκ έντυχών, εί τι φρονεί σωτήριον, ύποτίθεται. έσθης δ' αύτοίς έστι γιτών λινούς ποδήρης και έπενδύτης έρεούς, ιμάτιον λευκόν, κόμη μακρά, ύπόδημα έμβάδι όμοιον. φορούσι δέ καί σφραγίδα καὶ σκήπτρον οὐ λιτόν, άλλ' ἐπίσημον, ἔγον ἐπάνω μήλον η δόδον η κρίνον η τι τοιούτον άλείφονται δ' έκ τού σησάμου · θρηνούσι δὲ τοὺς ἀποθανόντας, ὡς Αἰγύπτιοι καὶ πολλοί τῶν ἄλλων · θάπτουσι δ' ἐν μέλιτι, κηρῷ περιπλάσαντες. τρείς δ' είσι φρατρίαι των απόρων σίτου. έλειοι δ' είσιν ούτοι καὶ ἰγθνοφάγοι, διαιτώμενοι παραπλησίως τοῖς κατά την Γεδρωσίαν.
 - 21. [H] Μεσοποταμία δ' ἀπὸ τοῦ συμβεβηχότος ἀνόμασται εἴρηται δ', ὅτι χεῖται μεταξύ τοῦ Εὐφράτου καὶ τοῦ Τίγριος καὶ διότι ὁ μὲν Τίγρις τὸ ἑωθινὸν αὐτῆς μόνον κλύζει

πλευρόν, τὸ δ' έσπέριον καὶ νότιον ὁ Εὐφράτης πρὸς ἄρκτον δὲ ὁ Ταῦρος ὁ τοὺς Αρμενίους διορίζων ἀπὸ τῆς Μεσοποταμίας. το μεν ουν μέγιστον δ άφίστανται διάστημα απ' άλλήλων τὸ πρὸς τοῖς ὅρεσίν ἐστι΄ τοῦτο δ' ἀν είη τὸ αὐτό, ὅπεο είρηκεν Έρατοσθένης, τὸ ἀπὸ Θαψάκου, καθ' ὁ ἦν τὸ ζεῦγμα τοῦ Εὐφράτου τὸ παλαιόν, ἐπὶ τὴν τοῦ Τίγριος διάβασιν, καθ' ην διέβη Αλέξανδρος αὐτόν, δισγιλίων τετρακοσίων το δ' έλάγιστον μικοώ πλέον των διακοσίων κατά Σελεύκειάν που καί Βαβυλώνα. διαρρεί δ' ὁ Τίγρις την Θωπίτιν καλουμένην λίμνην κατά πλάτος μέσην περαιωθείς δ' έπι θάτερον γείλος κατά γης δύεται μετά πολλοῦ ψόφου καὶ άναφυσημάτων επὶ πολύ δ' ένεγθείς άφανής, άνίσγει πάλιν οὐ πολύ ἄπωθεν τῆς Γορδυαίας· ούτω δὲ σφοδρῶς διεκβάλλει τὴν λίμνην, ὧς φησιν Έρατοσθένης, ώστε άλμυραν αὐτην οὐσαν καὶ ἄνιγθυν γλυκεῖαν Α. 1083 κατά τουτ' είναι το μέρος καὶ ὁρωδη καὶ ἰγθύων πλήρη.

22. Έπὶ μῆκος δὲ συγνὸν προπέπτωκεν ή συναγωγή τῆς Μεσοποταμίας, καὶ πλοίω πως ἔρικε πριεῖ δὲ τὸ πλεῖστον τῆς περιφερείας ὁ Εὐφράτης καί έστι τὸ μὲν ἀπὸ τῆς Θαψάκου μέγρι Βαβυλώνος, ώς είρηκεν Έρατοσθένης, τετρακισγίλιοι καί όκτακόσιοι στάδιοι τὸ δ' ἀπὸ τοῦ κατὰ Κομμαγηνήν ζεύγματος, ήπερ έστιν άργη της Μεσοποταμίας, ούκ έλαττον των δισ- C. 747 γιλίων σταδίων έως έπὶ Θάψακον.

23. Έστι δ' ή μεν παρόρειος εὐδαίμων ίκανῶς - έγουσι δ' αὐτῆς τὰ μὲν πρὸς τῷ Εὐφράτη καὶ τῷ Ζεύγματι, τῷ τε νῦν τῶ κατὰ τὴν Κομμαγηνὴν καὶ τῷ πάλαι τῷ κατὰ τὴν Θάψακον, οί *τε* Μυγδόνες κατονομασθέντες ύπὸ τῶν Μακεδόνων έν οίς έστιν ή Νίσιβις, ήν καὶ αὐτην Αντιόγειαν την έν τη Μυγδονία προσηγόρευσαν, ύπο τω Μασίω όρει κειμένην, καὶ Τιγρανόκερτα καὶ τὰ περὶ Κάρρας καὶ Νικηφόριον χωρία και Χορδίραζα και Σίννακα, έν ή Κράσσος διεφθάρη, δόλφ ληφθείς ύπο Σουρήνα, τοῦ τῶν Παρθυαίων στρατηγοῦ.

24. Πρός δὲ τῷ Τίγρει τὰ τῶν Γορδυαίων χωρία, ούς οι πάλαι Καρδούγους έλεγον, και αι πόλεις [αὐτ]ών Σάρεισά τε καὶ Σάταλκα καὶ Πίνακα, κράτιστον ἔρυμα, τρεῖς ἄκρας έχουσα, εκάστην ίδίω τείχει τετειχισμένην, ώστε οίον τρίπολιν είναι. άλλ' όμως και ὁ Αρμένιος είχεν ύπήκοον και οί 'Ρω-

μαΐοι βία παρέλαβον, καίπερ ἔδοξαν οἱ Γορδυαΐοι διαφερόντως ἀρχιτεκτονικοί τινες εἶναι καὶ πολιορκητικῶν ὀργάνων ἔμπειροι· διόπερ αὐτοῖς εἰς ταῦτα ὁ Τιγράνης ἐχρῆτο. ἐγένετο δὲ καὶ ἡ λοιπὴ Μεσοποταμία ὑπὸ Ῥωμαίοις. Πομπήιος δ' αὐτῆς τὰ πολλὰ τῷ Τιγράνη προσένειμεν, ὅσα ἡν ἀξιόλογα· ἔστι γὰρ εὕβοτος ἡ χώρα καὶ εὐερνής, ὅστε καὶ τὰ ἀειθαλῆ τρέφειν καὶ ἄρωμα τὸ ἄμωμον· καὶ λεοντοβότος ἐστί· φέρει δὲ καὶ τὸν νάφθαν καὶ τὴν γαγγῖτιν λίθον, ἡν φεύγει τὰ ἑρπετά.

25. Λέγεται δὲ Γόρδυς ὁ Τριπτολέμου τὴν Γορδυηνὴν οἰκῆσαι, ὕστερον δὲ καὶ Ἐρετριεῖς οἱ ἀναρπασθέντες ὑπὸ Περ-Α. 1084 σῶν. περὶ μὲν οὖν Τριπτολέμου δηλώσομεν ἐν τοῖς Συριακοῖς αὐτίκα.

26. Τὰ δὲ πρὸς μεσημβρίαν κεκλιμένα τῆς Μεσοποταμίας καὶ ἀπωτέρω τῶν ὀρῶν, ἄνυδρα καὶ λυπρὰ ὅντα, ἔχουσιν οἱ Σκηνῖται ἄραβες, ληστρικοί τινες καὶ ποιμενικοί, μεθιστάμενοι ὑραδίως εἰς ἄλλους τόπους, ὅταν ἐπιλείπωσιν αὶ νομαὶ καὶ αἱ λεηλασίαι. τοῖς οὖν παρορείοις ὑπό τε τούτων κακοῦσθαι συμβαίνει καὶ ὑπὸ τῶν ἀρμενίων ὑπέρκεινται δὲ καὶ καταδυναστεύουσι διὰ τὴν ἰσχύν τέλος δ' ὑπ' ἐκείνοις εἰσὶ τὸ πλέον ἢ τοῖς Παρθυαίοις ἐν πλευραῖς γάρ εἰσι κάκεῖνοι, τήν τε Μηδίαν ἔχοντες καὶ τὴν Βαβυλωνίαν.

27. Μεταξύ δὲ τοῦ Εὐφράτου καὶ τοῦ Τίγριος ἡεῖ καὶ ἄλλος ποταμός, Βασίλειος καλούμενος, καὶ περὶ τὴν ΑνθεμουC. 748 σίαν ἄλλος, Άβόρρας · διὰ δὲ τῶν Σκηνιτῶν, † ὑπὸ τῶν Μαλίων νυνὶ λεγομένων ·, καὶ τῆς ἐκείνων ἐρημίας ἡ ὁδὸς τοῖς ἐκ
τῆς Συρίας εἰς Σελεύκειαν καὶ Βαβυλῶνα ἐμπορευομένοις ἐστίν.
ἡ μὲν οὖν διάβασις τοῦ Εὐφράτου κατὰ τὴν Ανθεμουσίαν ἐστὶν
αὐτοῖς, τόπον τῆς Μεσοποταμίας · ὑπέρκειται δὲ τοῦ ποταμοῦ,
Α. 1085 σχοίνους τέτταρας διέχουσα, ἡ Βαμβύκη, ἡν καὶ Ἑδεσσαν καὶ
Γερὰν πόλιν καλοῦσιν, ἐν δο τιμοῦσιο τὸν Συρίαν θεὸν τὸν Ακαρ-

Α. 1085 σχοίνους τέτταρας διέχουσα, ή Βαμβύκη, ήν καὶ "Εδεσσαν καὶ Γεράν πόλιν καλοῦσιν, ἐν ἡ τιμῶσι τὴν Συρίαν θεὸν τὴν Αταργάτιν. διαβάντων γὰρ ἡ ὁδός ἐστι διὰ τῆς ἐρήμου μέχρι Σκηνῶν, ἀξιολόγου πόλεως, †ἐπὶ τοὺς τῆς Βαβυλωνίας ὅρους², ἐπί τινος διώρυγος ἱδρυμένης. "ἔστι δ' ἀπὸ τῆς διαβάσεως μέχρι

^{1.} fort. lgd. ὑπὸ τῶν τυτὶ Μαλίων λεγομίνων. 2. verba ἐπὶ τοὺς τῆς Βαβυλωνίας ὅρους vid. collocanda esse post ὁδός.

Σκηνών ήμερών πέντε καὶ είκοσιν όδός. καμηλίται δ' είσί, καταγωγάς έγοντες τοτε μεν ύδρείων εὐπόρους, των λακκαίων τὸ πλέον, τοτε δ' επακτοῖς γρώμενοι τοῖς ὕδασι. παρέγουσι δ' αὐτοῖς οἱ Σκηνῖται τήν τε εἰρήνην καὶ τὴν μετριότητα τῆς *γὰρ* τών τελών πράξεως, ής γάριν φεύγοντες την παραποταμίαν διά τῆς ἐρήμου παραβάλλονται, καταλιπόντες ἐν δεξιᾶ τὸν ποταμὸν ήμερων σγεδόν τι τριών όδόν. οι γαρ παροικούντες έκατέρωθεν τον ποταμόν φύλαρχοι, χώραν ούκ εύπορον έχοντες, ήττον δε άπορον νεμόμενοι, δυναστείαν έκαστος ίδια περιβεβλημένος ίδιον και τελώνιον έγει, και τουτ' ου μέτριον. γαλεπόν γαρ έν τοίς τοσούτοις καὶ τούτοις αὐθάδεσι κοινὸν ἀφορισθήναι μέτρον τὸ τῷ ἐμπόρω λυσιτελές. διέγουσι δὲ τῆς Σελευκείας αἰ Σκηναί σγοίνους όκτωκαίδεκα.

28. "Οριον δ' έστὶ τῆς Παρθυαίων ἀρτῆς ὁ Εὐφράτης καὶ ή περαία: τὰ δ' ἐντὸς ἔχουσι Ῥωμαῖοι καὶ τῶν Ἀράβων οἰ φύλαργοι μέγρι Βαβυλωνίας, οἱ μὲν μᾶλλον ἐκείνοις, οἱ δὲ τοῖς Ρωμαίοις προσέγοντες, οίσπερ και πλησιόγωροί είσιν ήττον μέν Σκηνίται οἱ νομάδες οἱ τῷ ποταμῷ πλησίον, μᾶλλον δ' οἱ απωθεν και πρός τη εὐδαίμονι Άραβία. οἱ δὲ Παρθυαῖοι καὶ πρότερον μεν εφρόντιζον της προς Ρωμαίους φιλίας, τον δε άρξαντα πολέμου Κράσσον ημύναντο· καὶ αὐτοὶ ἄρξαντες τῆς μάχης των ίσων έτυχον, ήνίκα έπεμψαν έπὶ τὴν Ασίαν Πάκορον. Άντώνιος δέ, συμβούλφ τῷ Άρμενίφ γρώμενος, προύδόθη και κακώς επολέμησεν ό δ' έκείνον διαδεξάμενος Φραάτης, τοσούτον έσπούδασε περί την φιλίαν την πρός Καίσαρα τον Σεβαστόν, ώστε και τα τρόπαια έπεμψεν, ά κατά Ρωμαίων ανέστησαν Παρθυαίοι και καλέσας είς σύλλογον Τίτιον τον έπιστατούντα τότε της Συρίας, τέτταρας παίδας γνησίους ένεγείρισεν όμηρα αὐτῷ, Σερασπαδάνην καὶ Ῥωδάσπην καὶ Φραάτην καὶ Βονώνην, καὶ γυναϊκας τούτων δύο καὶ νίεῖς Α. 1086 τέτταρας, δεδιώς τὰς στάσεις καὶ τοὺς ἐπιτιθεμένους αὐτῷ. ήδει γάρ μηδένα ἰσγύσοντα καθ' ἐαυτόν, αν μή τινα ἐπιλάβη С. 749 τοῦ Αρσακίου γένους διὰ τὸ είναι σφόδρα φιλαρσάκας τοὺς Παρθυαίους έκποδών οὖν ἐποίησε τοὺς παΐδας, ἀφελέσθαι ζητών την έλπίδα ταύτην τους κακουργούντας. τών μέν ουν παίδων όσοι περίεισιν έν Ρώμη δημοσία βασιλικώς τημελούν-

μαΐοι βία παρέλαβον, καίπερ ἔδοξαν οὶ Γορδυαΐοι διαφερόντως ἀρχιτεκτονικοί τινες είναι καὶ πολιορκητικῶν ὀργάνων ἔμπειροι· διόπερ αὐτοῖς εἰς ταῦτα ὁ Τιγράνης ἐχρῆτο. ἐγένετο δὲ καὶ ἡ λοιπὴ Μεσοποταμία ὑπὸ Ῥωμαίοις. Πομπήιος δ' αὐτῆς τὰ πολλὰ τῷ Τιγράνη προσένειμεν, ὅσα ἢν ἀξιόλογα· ἔστι γὰρ εὔβοτος ἡ χώρα καὶ εὐερνής, ὥστε καὶ τὰ ἀειθαλῆ τρέφειν καὶ ἄρωμα τὸ ἄμωμον· καὶ λεοντοβότος ἐστί· φέρει δὲ καὶ τὸν νάφθαν καὶ τὴν γαγγίτιν λίθον, ἡν φεύγει τὰ ἑρπετά.

25. Λέγεται δὲ Γόρδυς ὁ Τριπτολέμου τὴν Γορδυητὴν οἰκῆσαι, ὕστερον δὲ καὶ Ἐρετριεῖς οἱ ἀναρπασθέντες ὑπὸ Περ-Α. 1084 σῶν. περὶ μὲν οὖν Τριπτολέμου δηλώσομεν ἐν τοῖς Συριακοῖς αὐτίκα.

26. Τὰ δὲ πρὸς μεσημβρίαν κεκλιμένα τῆς Μεσοποταμίας καὶ ἀπωτέρω τῶν ὀρῶν, ἄνυδρα καὶ λυπρὰ ὅντα, ἔχουσιν οἱ Σκηνῖται ἄραβες, ληστρικοί τινες καὶ ποιμενικοί, μεθιστάμενοι ὑραδίως εἰς ἄλλους τόπους, ὅταν ἐπιλείπωσιν αὶ νομαὶ καὶ αὶ λεηλασίαι. τοῖς οὐν παρορείοις ὑπό τε τούτων κακοῦσθαι συμβαίνει καὶ ὑπὸ τῶν ἀρμενίων ὑπέρκεινται δὲ καὶ καταδυναστεύουσι διὰ τὴν ἰσχύν τέλος δ' ὑπ' ἐκείνοις εἰσὶ τὸ πλέον ἢ τοῖς Παρθυαίοις ἐν πλευραῖς γάρ εἰσι κάκεῖνοι, τήν τε Μηδίαν ἔκοντες καὶ τὴν Βαβυλωνίαν.

27. Μεταξύ δὲ τοῦ Εὐφράτου καὶ τοῦ Τίγριος ἡεῖ καὶ ἄλλος ποταμός, Βασίλειος καλούμενος, καὶ περὶ τὴν ΑνθεμουC. 748 σίαν ἄλλος, Αβόρρας διὰ δὲ τῶν Σκηνιτῶν, †ὑπὸ τῶν Μαλίων νυνὶ λεγομένων¹, καὶ τῆς ἐκείνων ἐρημίας ἡ ὁδὸς τοῖς ἐκ τῆς Συρίας εἰς Σελεύκειαν καὶ Βαβυλῶνα ἐμπορευομένοις ἐστίν. ἡ μὲν οὖν διάβασις τοῦ Εὐφράτου κατὰ τὴν Ανθεμουσίαν ἐστὶν αὐτοῖς, τόπον τῆς Μεσοποταμίας ὑπέρκειται δὲ τοῦ ποταμοῦ,
A. 1085 σχοίνους τέτταρας διέχουσα, ἡ Βαμβύκη, ῆν καὶ Ἑδεσσαν καὶ Γερὰν πόλιν καλοῦσιν, ἐν ἡ τιμῶσι τὴν Συρίαν θεὸν τὴν Αταργάτιν. διαβάντων γὰρ ἡ ὁδός ἐστι διὰ τῆς ἐρήμου μέγρι Σκη-

νῶν, ἀξιολόγου πόλεως, †ἐπὶ τοὺς τῆς Βαβυλωνίας ὅρους², ἐπί τινος διώρυγος ίδρυμένης. ἕστι δ' ἀπὸ τῆς διαβάσεως μέγρι

^{1.} fort. lgd. ὑπὸ τῶν τυνὶ Μαλίων λεγομένων. 2. verba ἐπὶ τοὺς τῆς Βαβυλωνίας ὅρους vid. collocanda esse post ὁδός.

Σκηνών ήμερών πέντε καὶ εἴκοσιν όδός. καμηλίται δ' εἰσί, καταγωγάς έγοντες τοτε μεν ύδρείων εὐπόρους, τῶν λακκαίων τὸ πλέον, τοτέ δ' έπακτοῖς γρώμενοι τοῖς ὕδασι. παρέγουσι δ' αὐτοῖς οἱ Σκηνῖται τήν τε εἰρήνην καὶ τὴν μετριότητα τῆς *γὰρ* των τελών πράξεως, ής γάριν φεύγοντες την παραποταμίαν διά της έρημου παραβάλλονται, καταλιπόντες έν δεξιά τὸν ποταμόν ήμερων σγεδόν τι τριών όδόν. οι γαρ παροικούντες έκατέρωθεν τον ποταμόν φύλαργοι, χώραν ούκ εύπορον έγοντες, ήττον δέ απορον νεμόμενοι, δυναστείαν έκαστος ίδια περιβεβλημένος ίδιον και τελώνιον έγει, και τοῦτ' οὐ μέτριον. γαλεπὸν γαρ έν τοίς τοσούτοις καὶ τούτοις αὐθάδεσι κοινὸν ἀφορισθήναι μέτρον τὸ τῷ ἐμπόρφ λυσιτελές. διέχουσι δὲ τῆς Σελευκείας αἰ Σκηναί σχοίνους όκτωκαίδεκα.

28. "Οριον δ' έστὶ τῆς Παρθυαίων ἀρχῆς ὁ Εὐφράτης καὶ ή περαία τὰ δ' ἐντὸς ἔγουσι Ῥωμαῖοι καὶ τῶν Ἀράβων οἱ φύλαργοι μέγρι Βαβυλωνίας, οἱ μὲν μᾶλλον ἐκείνοις, οἱ δὲ τοῖς Ρωμαίοις προσέγοντες, οίσπερ και πλησιόγωροί είσιν ήττον μέν Σκηνίται οί νομάδες οί τῷ ποταμῷ πλησίον, μᾶλλον δ' οί απωθεν και πρός τη εὐδαίμονι Αραβία. οι δε Παρθυαίοι και πρότερον μέν έφρόντιζον τῆς πρὸς Ρωμαίους φιλίας, τὸν δὲ ἄρξαντα πολέμου Κράσσον ημύναντο· καὶ αὐτοὶ ἄρξαντες τῆς μάχης των ίσων έτυχον, ήνίκα έπεμψαν έπὶ τὴν Ασίαν Πάκορον. Αντώνιος δέ, συμβούλω τω Αρμενίω γρώμενος, προύδόθη και κακώς επολέμησεν ό δ' έκεινον διαδεξάμενος Φραάτης, τοσούτον έσπούδασε περί την φιλίαν την πρός Καίσαρα τον Σεβαστόν, ώστε και τὰ τρόπαια έπεμψεν, ά κατά Ρωμαίων ανέστησαν Παρθυαίοι και καλέσας είς σύλλογον Τίτιον τον έπιστατούντα τότε της Συρίας, τέτταρας παίδας γνησίους ένεγείρισεν δμηρα αὐτῷ, Σερασπαδάνην καὶ Ρωδάσπην καὶ Φραάτην καὶ Βονώνην, καὶ γυναϊκας τούτων δύο καὶ νίεῖς Α. 1086 τέτταρας, δεδιώς τὰς στάσεις καὶ τοὺς ἐπιτιθεμένους αὐτῷ. ήδει γαο μηδένα ισγύσοντα καθ' έαυτόν, αν μή τινα επιλάβη С. 749 τοῦ Αρσακίου γένους διὰ τὸ είναι σφόδρα φιλαρσάκας τοὺς Παρθυαίους έκποδών ουν έποίησε τους παίδας, άφελέσθαι ζητών την έλπίδα ταύτην τους κακουργούντας. τών μέν οὐν παίδων όσοι περίεισιν έν Ρώμη δημοσία βασιλικώς τημελούν-

ται· καὶ οἱ λοιποὶ δὲ βασιλεῖς πρεσβευόμενοι καὶ εἰς συλλόγους άφικνούμενοι διατετελέκασιν.

CAPUT II.

- 1. Ἡ δὲ Συρία πρὸς ἄρατον μὲν ἀφώρισται τῆ Κιλικία καὶ τῷ Ἀμανῷ ἀπὸ θαλάττης δ' ἐπὶ τὸ ζεῦγμα τοῦ Εὐφράτου στάδιοί εἰσιν * (ἀπὸ τοῦ Ἰσσικοῦ κόλπου μέχρι τοῦ ζεύγματος τοῦ κατὰ Κομμαγηνὴν)* οἱ τὸ λεχθὲν πλευρὸν ἀφορίζοντες οὐκ ἐλάττους τῶν [χιλίων καὶ] τετρακοσίων πρὸς ἔω δὲ τῷ Εὐφράτη καὶ τοῖς ἐντὸς τοῦ Εὐφράτου Σκηνίταις Ἀραψι πρὸς δὲ νότον τῆ εὐδαίμονι Ἀραβία καὶ τῆ Αἰγύπτφ πρὸς δύσιν δὲ τῷ † Αἰγυπτιακῷ ¹ πελάγει μέχρι Ἰσσοῦ.
- 2. Μέρη δ' αὐτῆς τίθεμεν ἀπὸ τῆς Κιλικίας ἀρξάμενοι καὶ τοῦ Ἀμανοῦ τήν τε Κομμαγηνὴν καὶ τὴν Σελευκίδα καλουμένην τῆς Συρίας, ἔπειτα τὴν Κοίλην Συρίαν, τελευταίαν δ' ἐν μὲν τῆ παραλία τὴν Φοινίκην, ἐν δὲ τῆ μεσογαία τὴν Ἰουδαίαν. ἔνιοι δὲ τὴν Συρίαν ὅλην εἴς τε Κοιλοσύρους καὶ Σύρους καὶ Φοίνικας διελόντες τούτοις ἀναμεμῖχθαί φασι τέτταρα ἔθνη, Ἰουδαίους, Ἰδουμαίους, Γαζαίους, Ἀζωτίους, γεωργικοὺς μέν, ώς τοὺς Σύρους καὶ Κοιλοσύρους, ἐμπορικοὺς δέ, ὡς τοὺς Φοίνικας.
- 3. Καθόλου μέν ούτω, καθ' εκαστα δε ή Κομμαγηνή μικοά τίς έστιν εχει δ' έρυμνήν πόλιν Σαμόσατα, έν ή το βασίλειον ύπηρχε νῦν δ' ἐπαρχία γέγονε χώρα δε περίκειται σφόδρα εὐδαίμων, ὀλίγη [δε]. ἐνταῦθα δε νῦν ἐστι τὸ ζεῦγμα τοῦ Εὐφράτου κατὰ τοῦτο δε Σελεύκεια ἴδρυται, φρούριον τῆς Μεσοποταμίας, προσωρισμένον ὑπὸ Πομπηίου τῷ Κομμαγηνῷ ἐν ῷ τὴν Σελήνην ἐπικληθεῖσαν Κλεοπάτραν Τιγράνης ἀνείλε,
- Α. 1088 ἐν ῷ τὴν Σελήνην ἐπικληθεῖσαν Κλεοπάτραν Τιγράνης ἀνεῖλε, καθείρξας χρόνον τινά, ἡνίκα τῆς Συρίας ἔξέπεσεν.
 - 4. Ή δε Σελευκίς ἀρίστη μέν ἐστι τῶν λεχθεισῶν μερίδων, καλεῖται δε Τετράπολις καί ἐστι κατὰ τὰς ἔξεχούσας ἐν αὐτῆ πόλεις, ἐπεὶ πλείους γέ εἰσι· μέγισται δε τέτταρες, Αντιόχεια ἡ ἐπὶ Δάφνη καὶ Σελεύκεια ἡ ἐν Πιερία καὶ Απάμεια δε καὶ Δαοδίκεια, αἴπερ καὶ ἐλέγοντο ἀλλήλων ἀδελφαὶ διὰ τὴν ὁμό-

^{1.} vid. lgd. ex Epit. τῷ Αἰγυπτίφ τε καὶ Συφιακῷ πελάγει.

νοιαν, Σελεύκου τοῦ Νικάτορος κτίσματα ή μέν οὖν μεγίστη τοῦ πατρός αὐτοῦ ἐπώνυμος, ή δ' ἐρυμνοτάτη αὐτοῦ· αἱ δ' ἄλλαι, ή μεν Απάμεια της γυναικός αὐτοῦ Απάμας, ή δε Λαο- C. 750 δίκεια της μητρός. οἰκείως δὲ τῆ τετραπόλει καὶ εἰς σατραπείας διήρητο τέτταρας ή Σελευκίς, ώς φησι Ποσειδώνιος, είς όσας καὶ ή Κοίλη Συρία, †εἰς μίαν δ' ή Μεσοποταμία. ἔστι δ' ή μεν Αντιόγεια καὶ αύτη τετράπολις, έκ τεττάρων συν- Α. 1089 εστώσα μερών τετείγισται δε καί κοινώ τείγει και ίδίω καθ' έκαστον τὸ κτίσμα· τὸ μὲν οὖν πρώτον αὐτών ὁ Νικάτωρ συνώκισε, μεταγαγών έκ της Αντιγονίας τους οἰκήτορας, ήν πλησίον ετείγισεν Αντίγονος ὁ Φιλίππου μικρον πρότερον, τὸ δε δεύτερον τοῦ πλήθους τῶν οἰκητόρων ἐστὶ κτίσμα, τὸ δὲ τρίτον Σελεύχου τοῦ Καλλινίχου, τὸ δὲ τέταρτον Αντιόγου τοῦ Έπιφανούς.

5. Και δή και μητρόπολίς έστιν αυτη της Συρίας, και το βασίλειον ένταῦθα ίδρυτο τοῖς ἄργουσι τῆς χώρας οὐ πολύ τε λείπεται καὶ δυνάμει καὶ μεγέθει Σελευκείας τῆς ἐπὶ τῷ Τίγρει καὶ Άλεξανδρείας τῆς πρὸς Αἰγύπτφ. συνώκισε δ' ὁ Νικάτωρ ένταῦθα καὶ τοὺς ἀπογόνους Τριπτολέμου, περὶ οῦ μικροῦ πρόσθεν έμνήσθημεν διόπερ Αντιογείς ώς ήρωα τιμώσι, καὶ άγουσιν έορτην έν τῷ Κασίω όρει τῷ περί Σελεύκειαν. φασί δ' αὐτὸν ὑπ' Αργείων πεμφθέντα ἐπὶ τὴν Ἰοῦς ζήτησιν, ἐν Τύρφ πρώτον άφανούς γενηθείσης, πλανάσθαι κατά την Κιλικίαν. ένταῦθα δέ τῶν σὺν αὐτῷ τινας Αργείων κτίσαι τὴν Ταρσὸν άπελθόντας παρ' αὐτοῦ: τοὺς δ' άλλους συνακολουθήσαντας είς την έξης παραλίαν, ἀπογνόντας της ζητήσεως εν τη ποταμία τοῦ 'Ορόντου καταμείναι σύν αὐτῷ. τὸν μὲν οὖν νίὸν τοῦ Τοιπτολέμου Γόρδυν, έγοντά τινας των σύν τω πατρί λαων, είς την Γορδυαίαν αποικήσαι των δ' άλλων τούς απογόνους συνοίχους γενέσθαι τοῖς Αντιογεύσιν.

6. Υπέρκειται δε τετταράκοντα σταδίοις ή Δάφνη, κατοικία μετρία, μέγα δε καὶ συνηρεφες άλσος, διαρρεόμενον πηγαίοις ύδασιν, έν μέσφ δε άσυλον τέμενος και νεώς Απόλλωνος Α. 1090 καὶ Αρτέμιδος. ἐνταῦθα δὲ πανηγυρίζειν έθος τοῖς Αντιογεῦσι καὶ τοῖς ἀστυγείτοσι κύκλος δὲ τοῦ άλσους ὀγδοήκοντα στά-Sioi.

Κυρρηστίδος.

7. 'Ρεῖ δὲ τῆς πόλεως πλησίον 'Ορόντης ποταμός' ούτος δ' έκ τῆς Κοίλης Συρίας τὰς ἀργὰς ἔγων, εἰθ' ὑπὸ γῆν ἐνεγθείς, ἀναδίδωσι πάλιν τὸ ὁεῦμα, καὶ διὰ τῆς Απαμέων εἰς την Αντιόγειαν προελθών, πλησιάσας τη πόλει πρός την θάλατταν καταφέρεται την κατά Σελεύκειαν το δ' όνομα του γεωνοώσαντος αὐτὸν 'Ορόντου μετέλαβε, καλούμενος πρότερον Τυφών, μυθεύουσι δ' ένταῦθά που τὰ περί την κεραύνωσιν τοῦ Τυφώνος καὶ τοὺς Αρίμους, περὶ ών εἴπομεν καὶ πρότε-C. 751 ρον· φασὶ δὲ τυπτόμενον τοῖς κεραυνοῖς (εἶναι δὲ δράκοντα) φεύγειν κατάδυσιν ζητούντα. τοίς μέν οὐν όλκοῖς ἐντεμεῖν τὴν γην και ποιήσαι το ρείθρον του ποταμού, καταδύντα δ' είς γην άναροήξαι την πηγήν έκ δε τούτου γενέσθαι τούνομα τῷ ποταμφ. πρός δύσιν μεν ουν θάλαττα υπόκειται τη Αντιογεία κατά Σελεύκειαν, πρός ή και τας έκβολας ό Όρόντης ποιείται, διεγούση των μεν έκβολων σταδίους τετταράκοντα, της δ' Αντιογείας έκατον είκοσιν. ανάπλους δ' έκ θαλάττης έστιν είς την Αντιόχειαν αθθημερόν. πρός εω δ' δ Εθφράτης έστι καί ή Βαμβύνη καὶ ή Βέροια καὶ ή Ἡράκλεια τῆ ἀντιογεία, πολίγνια τυραννούμενά ποτε ύπο Διονυσίου του Ήρακλέωνος. διέγει δ' ή Ἡράκλεια σταδίους είκοσι τοῦ τῆς Αθηνᾶς ἱεροῦ τῆς

8. Είτα ή Κυρρηστική μέχρι τῆς Αντιοχίδος ἀπὸ δὲ τῶν ἄρκτων ἐστὶ τό τε Αμανὸν πλησίον καὶ ή Κομμαγηνή συνάπτει δὲ τούτοις ή Κυρρηστική μέχρι δεῦρο παρατείνουσα. ἐνταῦθα δ' ἐστὶ πόλις Γίνδαρος, ἀκρόπολις τῆς Κυρρηστικῆς καὶ ληστήριον εὐφυές, καὶ Ἡράκλειόν τι καλούμενον πλησίον περὶ οῦς τόπους ὑπὸ Οὐεντιδίου Πάκορος διεφθάρη, ὁ πρεσβύτατος τῶν τοῦ Παρθυαίου παίδων, ἐπιστρατεύσας τῆ Συρία. τῆ δὲ Γινδάρφ συνάπτουσιν αὶ Πάγραι τῆς Αντιοχίδος, χωρίον ἐρυμνὸν κατὰ τὴν ὑπέρθεσιν τοῦ Αμανοῦ τὴν ἐκ τῶν Αμανίδων πυλῶν εἰς τὴν Συρίαν κείμενον. ὑποπίπτει μὲν οὖν ταῖς Πάγραις τὸ τῶν Αντιοχέων πεδίον, δι' οὖ ἡεὶ ὁ ἄρκευθος ποταμὸς καὶ ὁ Ὀρόντης καὶ ὁ Ααβώτας. ἐν δὲ τούτφ ἐστὶ τῷ πεδίφ καὶ ὁ Μελεάγρου χάραξ καὶ ὁ Οἰνοπάρας ποταμός: ἐφ' ῷ τὸν Βάλαν Αλέξανδρον μάχη νικήσας ὁ Φιλομήτωρ Πτολεμαῖος Α. 1091 ἐτελεύτησεν ἐκ τραύματος. ὑπέρκειται δ' αὐτῶν λόφος Τραπε-

ζών άπὸ τῆς ὁμοιότητος καλούμενος, ἐφ' ῷ Οὐεντίδιος πρὸς Φρανικάτην', τὸν Παρθυαίων στρατηγόν, ἔσχε τὸν ἀγῶνα. πρὸς θαλάττη δε τούτων έστιν ή Σελεύπεια και ή Πιερία, όρος συνεγές τῷ Άμανῷ, καὶ ἡ Ῥωσός, μεταξὸ Ἰσσοῦ καὶ Σελευκείας ίδουμένη, έκαλεῖτο δ' ή Σελεύκεια πρότερον "Υδατος ποταμοί" έρυμα δέ έστιν άξιόλογον καὶ κρείττον βίας ή πόλις. διόπερ καὶ έλευθέραν αὐτὴν έκρινε Πομπήιος, ἀποκλείσας Τιγράνην. πρός νότον δ' έστι τοῖς μεν Αντιογεύσιν Απάμεια, έν μεσογαία κειμένη, τοῖς δὲ Σελευκεῦσι τὸ Κάσιον όρος καὶ τὸ Αντικάσιον: έτι δε πρότερον μετά την Σελεύκειαν αι έκβολαι τοῦ 'Ορόντου : είτα τὸ Νυμφαῖον, σπήλαιόν τι ίερόν : είτα τὸ Κάσιον έφεξης δε Ποσείδιον πολίγνη καὶ Ἡράκλεια.

9. Είτα Λαοδίκεια, έπὶ τῆ θαλάττη κάλλιστα έκτισμένη καὶ εὐλίμενος πόλις, γώραν τε έγουσα πολύοινον πρὸς τῆ ἄλλη εύκαρπία. τοῖς μὲν οὖν Αλεξανδρεῦσιν αὖτη παρέγει τὸ πλεῖ- C. 752 στον τοῦ οίνου, τὸ ὑπερκείμενον τῆς πόλεως ὅρος πᾶν κατάμπελον έγουσα μέγρι σγεδόν τι των κορυφων αί δε κορυφαί τῆς μὲν Λαοδικείας πολύ ἄπωθέν είσιν, ἡρέμα ἀπ' αὐτῆς καὶ κατ' όλίγον ανακλινόμεναι της Απαμείας δ' ύπερκύπτουσιν έπ' ορθιον ύψος ανατεταμέναι. έλύπησε δ' οὐ μετρίως Δολαβέλλας καταφυγών είς αὐτὴν καὶ ἐμπολιορκηθείς ὑπὸ Κασσίου μέχρι θανάτου, συνδιαφθείρας έαυτφ καὶ τῆς πόλεως πολλά uson.

10. Ή δ' Απάμεια καὶ πόλιν έγει τὸ πλέον εὐερκῆ· λόφος γάρ έστιν έν πεδίω κοίλω τετειγισμένος καλώς, ον ποιεί γερφονησίζοντα ό 'Οφόντης †καὶ λίμνη περικειμένη μεγάλη καὶ έλη πλατέα λειμώνάς τε βουβότους καὶ ίπποβότους διαγεομένους² ύπερβάλλοντας τὸ μέγεθος. η τε δη πόλις ούτως άσφαλώς κεῖται, καὶ δή καὶ Χερρόνησος ἐκλήθη διὰ τὸ συμβεβηκός, καὶ γώρας εύπορει παμπόλλης εύδαίμονος, δι' ής δ 'Ορόντης ὁεί. καὶ περιπόλια συγνά έν ταύτη. ένταῦθα δὲ καὶ ὁ Νικάτωρ Σέλευχος τους πενταχοσίους έλέφαντας έτρεφε καὶ τὸ πλέον

^{1.} Φαρναπάτην Tzsch. Cor., coll. Dion. Cass. XLVIII, 41. Plut. Ant. c. 33. 2. vid. Igd. κατά λίμνην περικειμένην μεγάλην - διαχεόμενος.

τῆς στρατιᾶς, καὶ οἱ ὕστερον βασιλεῖς. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Πέλλα ποτὲ ὑπὸ τῶν πρώτων Μακεδόνων διὰ τὸ τοὺς πλείστους τῶν Μακεδόνων ἐνταῦθα οἰκῆσαι τῶν στρατευομένων, τὴν δὲ Πέλλαν ὥσπερ μητρόπολιν γεγονέναι τῶν Μακεδόνων, τὴν Φιλίπ-

- Α. 1092 που καὶ Άλεξάνδρου πατρίδα. ἐνταῦθα δὲ καὶ τὸ λογιστήριον τὸ στρατιωτικόν καὶ τὸ ἱπποτρόφιον. Θήλειαι μὲν ἵπποι βασιλικαί πλείους των τρισμυρίων, όγεῖα δὲ τούτων τριακόσια. ένταῦθα δέ και πωλοδάμναι και όπλομάγοι και όσοι παιδευταί τῶν πολεμικῶν ἐμισθοδοτοῦντο. δηλοί δὲ τὴν δύναμιν ταύτην ή τε τοῦ Τρύφωνος, ἐπικληθέντος Διοδότου, παραύξησις καὶ έπίθεσις τη βασιλεία των Σύρων, έντευθεν όρμηθέντος. έγεγένητο μέν γὰρ έν Κασιανοίς, φρουρίω τινί της Απαμέων γης, τραφείς δ' έν τη Απαμεία και συσταθείς τῷ βασιλεί και τοῖς περί αὐτόν, ἐπειδή νεωτερίζειν ωρμησεν, ἐκ τῆς πόλεως ταύτης έσγε τὰς ἀφορμὰς καὶ τῶν περιοικίδων, Λαρίσης τε καὶ τῶν Κασιανών και Μεγάρων και Απολλωνίας και άλλων τοιούτων, αι συνετέλουν είς την Απάμειαν απασαι έκεινός τε δή βασιλεύς *έκ* τῆσδε τῆς γώρας ἀνεδείγθη καὶ ἀντέσγε πολύν γρόνον: Βάσσος τε Κεχίλιος μετὰ δυείν ταγμάτων ἀποστήσας τὴν Απάμειαν διεκαρτέρησε τοσούτον γρόνον πολιορκούμενος ύπὸ δυείν στρατοπέδων μεγάλων 'Ρωμαϊκών, ώστ' οὐ πρότερον εἰς τὴν έξουσίαν ήμε, πρίν έκων ένεγείρισεν έαυτόν, έφ' οίς έβεβούλητο:
 - C. 753 καὶ γὰο τὴν στοατιὰν ἀπέτρεφεν ἡ χώρα καὶ συμμάχων εὐπόρει τῶν πλησίον φυλάρχων, ἐχόντων εὐερκῆ χωρία δν ἐστι καὶ ἡ Αυσιάς, ὑπὲο τῆς λίμνης κειμένη τῆς πρὸς Απαμεία, καὶ Αρέθουσα ἡ Σαμψικεράμου καὶ Ἰαμβλίχου, τοῦ ἐκείνου παιδός, φυλάρχων τοῦ Ἐμισηνῶν ἔθνους οὐ πόρρω δ' οὐδ' Ἡλιούρος
- Α. 1093 πολις καὶ Χαλκὶς ἡ ὑπὸ Πτολεμαίφ τῷ Μενναίου, τῷ τὸν Μασσύαν κατέχοντι καὶ τὴν Ἰτουραίων ὁρεινήν. τῶν δὲ συμμαχούντων τῷ Βάσσφ ἦν καὶ ἀλχαίδαμνος, ὁ τῶν Ῥαμβαίων βασιλεὺς τῶν ἐντὸς τοῦ Εὐφράτου νομάδων ἢν δὲ φίλος Ῥωμαίων, ἀδικεῖσθαι δὲ νομίσας ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων, ἐκπεσῶν εἰς τὴν Μεσοποταμίαν ἐμισθοφόρει τότε τῷ Βάσσφ. ἐντεῦθεν δ' ἐστὶ Ποσειδώνιος ὁ Στωικός, ἀνὴρ τῶν καθ' ἡμᾶς φιλοσόφων πολυμαθέστατος.
 - 11. "Ομορος δ' έστι τη Απαμέων προς έω μεν ή των φυ-

303

λάργων Αράβων καλουμένη Παραποταμία καὶ ή Χαλκιδική ἀπὸ τού Μασσύου καθήκουσα καὶ πάσα ή πρὸς νότον τοῖς Άπαμεύσιν, ανδρών Σκηνιτών τὸ πλέον 'παραπλήσιοι δ' εἰσὶ τοῖς έν τη Μεσοποταμία νομάσιν άεὶ δ' οἱ πλησιαίτεροι τοῖς Σύροις ήμερώτεροι και ήττον Άραβες και Σκηνίται, ήγεμονίας έγοντες συντεταγμένας μάλλον, καθάπερ ή Σαμψικεράμου † Αρέθουσα ι και ή Γαμβάρου και ή Θέμελλα και άλλων τοιούτων.

12. Τοιαύτη μεν ή μεσόγαια της Σελευκίδος, ό δε παράπλους ό λοιπός ἀπό τῆς Λαοδικείας ἐστὶ τοιούτος τῆ γὰρ Λαοδικεία πλησιάζει πολίγνια, τό τε Ποσείδιον και το Ήράκλειον και τὰ Γάβαλα· εἶτ' ηδη ή τῶν Αραδίων παραλία, Πάλτος και Βαλαναία και Κάρνος, τὸ ἐπίνειον τῆς Αράδου λιμένιον έγον είτ' Έννδρα καὶ Μάραθος, πόλις Φοινίκων άργαία κατεσπασμένη. την δε χώραν Αράδιοι κατεκληρούγησαν καί τὰ Σίμυρα τὸ ἐφεξῆς γωρίον· τούτοις δ' ή 'Ορθωσία συνεγής έστι καὶ ὁ Έλεύθερος ὁ πλησίον ποταμός, ὅνπερ ὅριον ποιοῦνταί τινες Σελευκίδος πρός την Φοινίκην και την Κοίλην Συoiav.

13. Πρόκειται δ' ή Άραδος ραγιώδους τινός και άλιμένου παραλίας, μεταξύ τοῦ τε ἐπινείου αὐτῆς μάλιστα καὶ τῆς Μαράθου, διέγουσα της γης σταδίους είκοσιν. έστι δε πέτρα περίκλυστος, όσον έπτα τον κύκλον σταδίων, πλήρης κατοικίας. τοσαύτη δ' εὐανδρία κέγρηται μέγρι καὶ νῦν, ώστε πολυορόφους οίκουσι τάς οίκίας. Εκτισαν δ' αύτην φυγάδες, ώς φασιν, έκ Σιδόνος την δ' ύδρείαν την μεν έκ των ομβρίων και λακκαίων ύδάτων έγουσι, την δ' έκ της περαίας έν δε τοις πολέμοις έκ С. 754 τοῦ πόρου μικρον προ τῆς πόλεως ύδρεύονται, πηγήν έγοντος Α. 1094 άφθόνον ύδατος: είς ην περικαταστρέφεται κλίβανος, καθεθείς άπὸ τοῦ ύδρευομένου σκάφους, μολιβοῦς, εὐρύστομος, εἰς πυθμένα συνηγμένος στενόν, έγοντα τρημα μέτριον τώ δε πυθμένι περιέσφιγαται σωλήν σαύτινος, είτε άσαωμα δεί λέγειν, ο δεχόμενος τὸ ἀναθλιβόμενον ἐκ τῆς πηγῆς διὰ τοῦ κλιβάνου ὕδωρ. το μέν ουν πρώτον αναθλιβέν το της θαλάττης έστί: περιμείναντες δε την του καθαρού και ποτίμου ύδατος όύσιν, ύπολαμ-

^{1.} Apidovaa delendum videtur.

βάνουσιν είς άγγεῖα παρεσκευασμένα, οσον αν δέη, καὶ πορθμεύουσιν είς την πόλιν.

- 14. Τὸ παλαιὸν μέν οὖν οἱ Αράδιοι καθ' αὐτοὺς έβασιλεύοντο παραπλησίως, ώσπερ και των άλλων έκάστη πόλεων τών Φοινικίδων έπειτα τὰ μέν οἱ Πέρσαι, τὰ δ' οἱ Μακεδόνες, τὰ δὲ νῦν Ῥωμαῖοι μετέθημαν εἰς τὴν παρούσαν τάξιν. οί δ' οὖν Αράδιοι μετὰ τῶν ἄλλων Φοινίκων ὑπήκουον τῶν Συριακών βασιλέων, άτε φίλων έπειτα στασιασάντων άδελφων δυείν, του τε Καλλινίκου Σελεύκου και Αντιόγου του Τέρακος προσαγορευθέντος, προσθέμενοι τῷ Καλλινίκο ποιούνται συμβάσεις, ωστ' έξειναι δέγεσθαι τους καταφεύγοντας έκ της βασιλείας παρ' αὐτούς, καὶ μὴ ἐκδιδόναι ἄκοντας μὴ μέντοι μηδ' έκπλεῖν έᾶν ἄνευ τοῦ ἐπιτρέψαι βασιλέα. συνέβη δὲ ἐκ τούτου μεγάλα αὐτοῖς πλεονεκτήματα: οἱ γὰο καταφεύγοντες έπ' αὐτούς ούγ οἱ τυγόντες ήσαν, ἀλλ' οἱ τὰ μέγιστα πεπιστευμένοι και περί των μεγίστων δεδιότες. Επιξενούμενοι δ' αὐτοῖς εύεργέτας ήγουντο και σωτήρας τους υποδεξαμένους, απεμνημόνευόν τε την γάριν, καὶ μάλιστα ἐπανελθόντες είς την οίκείαν ωστ' έκ τούτου γώραν τε έκτήσαντο της περαίας πολλήν, ής την πλείστην έγουσι καὶ νῦν, καὶ τάλλα εὐθήνουν. προσέθεσαν δε τῆ εὐτυχία ταύτη καὶ πρόνοιαν καὶ φιλοπονίαν πρὸς την θαλαττουργίαν όρωντές τε τους γειτονεύοντας Κίλικας τά πειρατήρια συνισταμένους ούδ' άπαξ έκοινώνουν αυτοίς της τοιαύτης έπιτηδεύσεως.
- 15. Μετὰ δὲ 'Ορθωσίαν ἐστὶ καὶ τὸν Ἐλεύθερον Τρίπολις, ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος τὴν ἐπίκλησιν εἰληφυῖα: τριῶν γάρ ἐστι Α. 1095 πόλεων κτίσμα, Τύρου, Σιδόνος, Ἀράδου τῆ δὲ Τριπόλει συνεχές ἐστι τὸ τοῦ Θεοῦ πρόσωπον, εἰς ὁ τελευτῷ ὁ Λίβανος τὸ ὅρος· μεταξὸ δὲ Τριήρης, χωρίον τι.
- 16. Δύο δὲ ταῦτ' ἐστὶν ὅρη τὰ ποιοῦντα τὴν Κοίλην καλουμένην Συρίαν, ὡς ἂν παράλληλα, ὅ τε Δίβανος καὶ ὁ ἀν-C. 755 τιλίβανος, μικρὸν ὕπερθεν τῆς θαλάττης ἀρχόμενα ἄμφω· ὁ μὲν Λίβανος τῆς κατὰ Τρίπολιν, κατὰ τὸ τοῦ Θεοῦ μάλιστα πρόσωπον, ὁ δ' Αντιλίβανος τῆς κατὰ Σιδόνα· τελευτῶσι δ' ἔγγύς πως τῶν ἀραβίων ὀρῶν τῶν ὑπὲρ τῆς Δαμασκηνῆς καὶ τῶν Τραχώνων ἐκεῖ λεγομένων εἰς ἄλλα ὅρη γεώλοφα καὶ καλ-

λίκαρπα. άπολείπουσι δε μεταξύ πεδίον κοίλον πλάτος μεν τὸ ἐπὶ τῆ θαλάττη διακοσίων σταδίων, μῆκος δὲ τὸ ἀπὸ τῆς θαλάττης ές την μεσόγαιαν όμου τι διπλάσιον. διαρρείται δέ ποταμοίς άρδουσι γώραν εὐδαίμονα καὶ πάμφορον, μενίστω δέ τῷ Ἰορδάνη. ἔγει δὲ καὶ λίμνην, ἡ φέρει την ἀρωματίτιν σχοίτον και κάλαμον, ως δ' αύτως και έλη καλείται δ' ή λίμνη Γεννησαρίτις φέρει δε και βάλσαμον, των δε ποταμών ό μεν Χουσορρόας, αρξάμενος από της Δαμασκηνών πόλεως καί γώρας, είς τὰς δγετείας ἀναλίσκεται σγεδόν τι πολλήν γὰρ έπάρδει και βαθείαν σφόδρα τον δε Αύκον και τον Ιορδάνην άναπλέουσι φορτίοις, Άράδιοι δε μάλιστα.

17. Τών δε πεδίων το μεν πρώτον, το από της θαλάττης. Μάχοας καλείται και Μάκοα πεδίον έν τούτω δε Ποσειδώνιος ίστορεί τον δράκοντα πεπτωκότα όραθηναι νεκρόν, μήκος σχεδόν τι καὶ πλεθριαΐον, πάγος δ', ώσθ' ίππέας έκατέρωθεν παραστάντας άλλήλους μη καθοράν, γάσμα δέ, ώστ' έφιππον δέξασθαι, της δε φολίδος λεπίδα εκάστην ύπεραίρουσαν θυρεού.

18. Μετά δε τον Μάκραν εστίν ο Μασσύας, έγων τινά και Α. 1096 όρεινά, έν οίς ή Χαλκίς, ώσπερ ακρόπολις του Μασσύου : άργη δ' αύτου Λαοδίκεια ή πρός Λιβάνω, τὰ μέν ούν όρεινὰ έγουσι πάντα Ίτουραῖοί τε καὶ Άραβες, κακούργοι πάντες, οἱ δ' ἐν τοῖς πεδίοις γεωργοί κακούμενοι δ' ὑπ' ἐκείνων άλλοτε άλλης βοηθείας δέονται. όρμητηρίοις δ' έρυμνοῖς γρώνται, καθάπερ οί τον Λίβανον έχοντες άνω μεν έν τῷ όρει Σιννάν και Βόρραμα καὶ άλλα τοιαύτα έγουσι τείγη, κάτω δὲ Βότρυν καὶ Γίγαρτον και τα έπι της θαλάττης σπήλαια και το έπι το Θεού προσώπω φρούριον έπιτεθέν, α κατέσπασε Πομπήιος, αφ' ών τήν τε Βύβλον κατέτρεγον και την έφεξης ταύτη Βηρυτόν, αι μεταξύ κείτται Σιδόνος και του Θεού προσώπου. ή μεν ουν Βύβλος, τὸ τοῦ Κινύρου βασίλειον, ίερά έστι τοῦ Αδώνιδος. ήν τυραννουμένην ήλευθέρωσε Πομπήιος πελεκίσας έκείνον κείται δ' έφ' ύψους τινός μικρον άπωθεν τῆς θαλάττης.

19. Είτα μετά ταύτην Άδωνις ποταμός και όρος Κλίμαξ καὶ Παλαίβυβλος είθ' ὁ Λύκος ποταμός καὶ Βηρυτός αύτη δε κατεσπάσθη μεν ύπο Τούφωνος, ανελήφθη δε νύν ύπο 'Ρω- С. 756 μαίων, δεξαμένη δύο τάγματα, α ίδουσεν Αγρίππας ένταῦθα,

προσθείς και τοῦ Μασσύου πολλην μέχρι και τῶν τοῦ 'Ορόντου πηγῶν, αι πλησίον τοῦ τε Λιβάνου και τοῦ Παραδείσου και τοῦ Αίγυπτίου τείχους περί την Άπαμέων γῆν είσι. ταῦτα μὲν οὖν τὰ ἐπὶ θαλάττη.

Α. 1097 θύστομα, ὧν εν καὶ τετρακισχιλίους ἀνθρώπους δεξασθαι δυνάμενον εν καταδρομαϊς, αι τοις Δαμασκηνοις γίνονται πολλαχόθεν. τὸ μέντοι πλέον τοὺς ἀπὸ τῆς εὐδαίμονος Αραβίας έμπόρους λεηλατοῦσιν οι βάρβαροι ἡττον δὲ συμβαίνει καταλυθέντων νυνὶ τῶν περὶ Ζηνόδωρον ληστῶν διὰ τὴν ἐκ τῶν Ῥωμαίων εὐνομίαν καὶ διὰ τὴν ἐκ τῶν στρατιωτῶν ἀσφάλειαν τῶν ἐν τῆ Συρία τρεφομένων.

21. Άπασα μεν οὖν ἡ ὑπερ τῆς Σελευκίδος ὡς ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον καὶ τὴν Αραβίαν ἀνίσχουσα χώρα Κοίλη Συρία καλεῖται, ιδίως δ' ἡ τῷ Λιβάνφ καὶ τῷ Αντιλιβάνφ ἀφωρισμένη. τῆς δὲ λοιπῆς ἡ μεν ἀπὸ Όρθωσίας μέχρι Πηλουσίου παραλία Φοινίκη καλεῖται, στενή τις καὶ ἀλιτενής ἡ δ' ὑπερ ταύτης μεσόγαια μέχρι τῶν Αράβων ἡ μεταξὺ Γάζης καὶ Αντιλιβάνου Ἰουδαία λέγεται.

22. Έπεὶ οὖν τὴν ἰδίως λεγομένην Κοίλην Συρίαν ἐπεληλύθαμεν, ἐπὶ τὴν Φοινίκην μέτιμεν' ταύτης δὲ τὰ μὲν ἀπὸ
Όρθωσίας μέχρι Βηρυτοῦ λόγου τετύχηκε. μετὰ δὲ Βηρυτόν
ἐστι Σιδών ὅσον ἐν τετρακοσίοις σταδίοις μεταξὺ δὲ ὁ Ταμύρας ποταμὸς καὶ τὸ τοῦ ᾿Ασκληπιοῦ ἄλσος καὶ Λεόντων πόλις. μετὰ δὲ Σιδόνα μεγίστη τῶν Φοινίκων καὶ ἀρχαιοτάτη
[πόλις] Τύρος ἐστίν, *ή* ἐνάμιλλος αὐτῆ κατά τε μέγεθος καὶ
κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν καὶ τὴν ἀρχαιότητα ἐκ πολλῶν μύθων
παραδεδομένην. οἱ μὲν οὖν ποιηταὶ τὴν Σιδόνα τεθρυλήκασι
μᾶλλον (Θμηρος δὲ οὐδὲ μέμνηται τῆς Τύρου), αὶ δ' εἰς τὴν

^{1.} vid. lgd. δύο λόφοι λεγομέτοι.

Λιβύην και την Ίβηρίαν αποικίαι μέγρι και έξω Στηλών την Τύρον † πλέον έξυμνοῦσι μαλλον! · αμφότεραι δ' οὖν ἔνδοξοι καὶ λαμπραί και πάλαι και νύν οποτέραν δ' αν τις είποι μητρόπολιν Φοινίκων, έρις εν αμφοτέραις εστίν. ή μεν ουν Σιδών έπὶ εὐφυεῖ λιμένι τῆς ἡπείρου τὴν ἴδρυσιν ἔγει.

23. Τύρος δ' έστιν όλη νησος σγεδόν τι συνωμισμένη παραπλησίως, ώσπερ ή Άραδος, συνήπται δε χώματι πρός την С. 757 ήπειρον, ο κατεσκεύασε πολιορκών Άλεξανδρος δύο δ' έγει λιμένας τον μεν κλειστόν, τον δ' άνειμένον, δυ Αλγύπτιον καλού- Α. 1098 σιν. ένταθθα δέ φασι πολυστέγους τὰς οἰκίας, ώστε² καὶ τῶν έν Ρώμη μάλλον διὸ καὶ σεισμούς γενομένους απολιπεῖν μικρον τοῦ ἄρδην ἀφανίσαι την πόλιν. ητύγησε δὲ καὶ ὑπ' Αλεξάνδρου πολιορχία ληφθείσα. άλλα των τοιούτων συμφορών κατέστη κρείττων και άνελαβεν αυτήν τη τε ναυτιλία, καθ' ήν άπάντων των ἀεὶ κρείττους εἰσὶ κοινή Φοίνικες, καὶ τοῖς πορφυρείοις πολύ γαρ εξήτασται πασών ή Τυρία καλλίστη πορφύρα και ή θήρα πλησίον και τάλλα εύπορα τα πρός βαφήν έπιτήδεια και δυσδιάγωγον μεν ποιεί την πόλιν ή πολυπληθία των βαφείων, πλουσίαν δε δια την τοιαύτην ανδρείαν. ούγ ύπο των βασιλέων δ' έκρίθησαν αὐτόνομοι μόνον, άλλα και ύπο τῶν Ρωμαίων, μικρὰ ἀναλώσαντες, βεβαιωσάντων τὴν ἐκείνων γνώμην. τιμάται δε καθ' ύπερβολην Ήρακλης ύπ' αὐτών. της δέ περί τὰς ναυστολίας δυνάμεως τὸ πλήθος καὶ τὸ μέγεθος των αποικίδων έστι πόλεων τεκμήριον ούτοι μέν ούν τοιούτοι.

24. Σιδόνιοι δε πολύτεγγοί τινες παραδέδονται καὶ καλλίτεγνοι, καθάπερ και ο ποιητής δηλοί προς δε και φιλόσοφοι περί τε αστρονομίαν καὶ άριθμητικήν, από τῆς λογιστικῆς άρξάμενοι καὶ τῆς νυκτιπλοίας έμπορικόν γὰρ καὶ ναυκληρικόν έκάτερον καθάπερ και των Αίγυπτίων εύρεμα γεωμετρίαν φασί από της γωρομετρίας, ην ο Νείλος απεργάζεται, συγγέων τούς όρους κατά τὰς ἀναβάσεις. τοῦτο μέν οὖν παρ' Αἰγυπτίων ηχειν είς τους Ελληνας πεπιστεύχασιν, άστρονομίαν δε καὶ άριθμητικήν παρά Φοινίκων νυνί δε πάσης και της άλλης φιλο-

^{1.} aut aleov aut mallor delendum est. 2. fort. Igd. work einen xai xxl.

σοφίας εὐπορίαν πολὺ πλείστην λαβεῖν ἔστιν ἐκ τούτων τῶν πόλεων εἰ δὲ δεῖ Ποσειδωνίφ πιστεῦσαι, καὶ τὸ περὶ τῶν ἀτόμων δόγμα παλαιόν ἐστιν ἀνδρὸς Σιδονίου Μώχου πρὸ τῶν Τρωικῶν χρόνων γεγονότος. τὰ μὲν οὐν παλαιὰ ἐάσθω καθ' ἡμᾶς δὲ ἐκ Σιδόνος μὲν ἔνδοξοι φιλόσοφοι γεγόνασι Βοηθός τε, φὸ συνεφιλοσοφήσαμεν ἡμεῖς τὰ Αριστοτέλεια, καὶ Λιόδοτος, ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐκ Τύρου δὲ Αντίπατρος, καὶ μικρὸν πρὸ ἡμῶν Απολλώνιος ὁ τὸν πίνακα ἐκθεὶς τῶν ἀπὸ Ζήνωνος φιλοσόφων καὶ τῶν βιβλίων. διέχει δὲ τῆς Σιδόνος ἡ Τύρος C. 758 οὐ πλείους τῶν διακοσίων σταδίων ἐν δὲ τῷ μεταξὸ πολί-Α. 1099 χνιον, 'Ορνίθων πόλις λεγομένη' εἶτα πρὸς Τύρφ ποταμὸς ἐξίησι' μετὰ δὲ τὴν Τύρον ἡ Παλαίτυρος ἐν τριάκοντα σταδίοις.

25. Είθ' ή Πτολεμαίς έστι μεγάλη πόλις, ην Άκην ωνόμαζον πρότερον ή έχρωντο όρμητηρίω πρὸς την Αίγυπτον οἱ
Πέρσαι. μεταξύ δὲ τῆς Άκης καὶ Τύρου θινώδης αἰγιαλός
έστιν ὁ φέρων την ὑαλῖτιν ἄμμον ἐνταῦθα μὲν οὐν φασι μὴ
χεῖσθαι, κομισθεῖσαν εἰς Σιδόνα δὲ τὴν χωνείαν δέχεσθαι τιτὲς δὲ καὶ τοῖς Σιδονίοις εἶναι την ὑαλῖτιν ψάμμον ἐπιτηδείαν εἰς χύσιν, οἱ δὲ πᾶσαν πανταχοῦ χεῖσθαί φασιν. ηκουσα
δ' ἐν τῆ Άλεξανδρεία παρὰ τῶν ὑαλουργῶν, εἶναί τινα καὶ
κατ Αἴγυπτον ὑαλῖτιν γῆν, ης χωρὶς οὐχ οἱόν τε τὰς πολυχρόους καὶ πολυτελεῖς κατασκευὰς ἀποτελεσθηναι, καθάπερ καὶ
ἄλλοις ἄλλων μιγμάτων δεῖν καὶ ἐν Ῥώμη δὲ πολλὰ παρευρίσκεσθαί φασι καὶ πρὸς τὰς χρόας καὶ πρὸς τὴν ὑαστώνην
τῆς κατασκευῆς, καθάπερ ἐπὶ τῶν κρυσταλλοφανῶν ὅπου γε
καὶ τρυβλίον χαλκοῦ πρίασθαι καὶ ἐκπωμάτιον ἔστιν.

26. Ίστορεῖται δὲ παράδοξον πάθος τῶν πάνυ σπανίων, κατὰ τὸν αἰγιαλὸν τοῦτον τὸν μεταξὺ τῆς τε Τύρον καὶ τῆς Πτολεμαϊδος. καθ' δι γὰρ καιρὸν οἱ Πτολεμαεῖς, μάχην συν-άψαντες πρὸς Σαρπηδόνα τὸν στρατηγόν, ἐλείφθησαν ἐν τῷ τόπφ τούτφ, τροπῆς γενομένης λαμπρᾶς, ἐπέκλυσεν ἐκ τοῦ πελάγους κῦμα τοὺς φεύγοντας ὅμοιον πλημμυρίδι, καὶ τοὺς μὲν εἰς τὸ πέλαγος ἀφήρπασε καὶ διέφθειρεν, οἱ δ' ἐν τοῖς κοίλοις τόποις ἕμειναν νεκροί διαδεξαμένη δὲ ἡ ἄμπωτις πάλιν ἀνεκάλυψε καὶ ἔδειξε τὰ σώματα τῶν κειμένων ἀναμὶξ ἐν νεκροῖς ἰχθύσι.

211

τοιαύτα δέ καὶ περί τὸ Κάσιον συμβαίνει τὸ πρὸς Αἰγύπτω. σπασμώ τινι όξει και άπλώ περιπιπτούσης της γης και είς έκάτερον μεταβαλλομένης άπαξ: ώστε το μέν μετεωρισθέν αύ- Α. 1100 της μέρος έπαγαγεῖν την θάλατταν, τὸ δὲ συνιζησαν δέξασθαι, τραπομένης δε την άργαίαν πάλιν έδραν απολαβείν τον τόπον. τοτέ μέν ούν καὶ έξαλλάξεως τινος γενομένης, τοτέ δ' ού, τάγα καί περιόδοις τισίν ένδεδεμένων των τοιούτων παθών άδήλοις ήμιν, καθάπερ τούτο και έπι των κατά τον Νείλον άναβάσεων λέγεται διαφόρων γινομένων, άδηλον δε την τάξιν έγουσων.

27. Μετά δε την Άκην Στράτωνος πύργος, πρόσορμον έχων. μεταξύ δὲ ὅ τε Κάρμηλος τὸ ὅρος καὶ πολιγνίων ὀνόματα, πλέον δ' οὐδέν, Συκαμίνων πόλις, Βουκόλων και Κροκοδείλων πόλις καὶ άλλα τοιαύτα: είτα δουμός μέγας τις.

28. Είτα Ίόπη, καθ' ήν ή ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου παραλία ση- С. 759 μειωδώς έπὶ τὴν ἄρκτον κάμπτεται, πρότερον έπὶ τὴν έω τεταμένη. ένταῦθα δὲ μυθεύουσί τινες την Ανδρομέδαν έκτεθηναι τῷ κήτει ἐν ὕψει γάρ¹ ἐστιν ἱκανῶς τὸ γωρίον, ὥστ' ἀφορᾶσθαί φασιν άπ' αὐτοῦ τὰ Ἱεροσόλυμα, τὴν τῶν Ἰουδαίων μητρόπολιν· καὶ δὴ καὶ ἐπινείω τούτω κέγρηνται καταβάντες μέγρι θαλάττης οί Ιουδαΐοι τὰ δ' ἐπίνεια τῶν ληστῶν ληστήοια δηλονότι έστί. τούτων δέ καὶ ὁ Κάρμηλος ὑπῆρξε καὶ ὁ δουμός καὶ δὴ καὶ εὐάνδρησεν οὖτος ὁ τόπος, ὥστ' ἐκ τῆς πλησίον χώμης Ίαμνείας καὶ τῶν κατοικιῶν τῶν κύκλο τέτταρας μυριάδας όπλίζεσθαι. είσι δ' έντεῦθεν είς το Κάσιον το πρός Πηλουσίω μιχρώ πλείους η χίλιοι στάδιοι, τριαχόσιοι δ' άλλοι πρός αὐτό τὸ Πηλούσιον.

29. Έν δὲ τῷ μεταξύ καὶ ή Γαδαρίς ἐστιν, ἡν καὶ αὐτὴν έξιδιάσαντο οἱ Ιουδαῖοι εἶτ' Αζωτὸς καὶ Ασκάλων. ἀπὸ δὲ Α. 1101 Ίαμνείας είς Άζωτὸν καὶ Ασκάλωνά είσιν ὅσον διακόσιοι στάδιοι. †προμμύων τ' άγαθός² έστιν ή χώρα των Ασπαλωνιτών, πόλισμα δε μικρόν, έντευθεν ην Αντίογος ο φιλόσοφος, μικρον προ ήμων γεγονώς. έκ δε των Γαδάρων Φιλόδημός τε

one granter reacts view warner amount into

^{1.} fort. lgd. έν ύψει δὲ κτλ. 1. vid. lgd. κρυμμυών τ' άγα-Soc art, realitate adolpoints charles of the arts and

ό Ἐπιχούρειος *γεγονώς * καὶ Μελέαγρος καὶ Μένιππος ὁ σπουδογέλοιος καὶ Θεόδωρος ὁ καθ' ἡμᾶς ἡήτωρ.

- 30. Εθο' ὁ τῶν Γαζαίων λιμὴν πλησίον · ὑπέρχειται δὲ καὶ Α. 1102 ἡ πόλις ἐν ἐπτὰ σταδίοις, ἔνδοξός ποτε γενομένη, κατεσπασμένη δ' ὑπὸ Ἀλεξάνδρου καὶ μένουσα ἔρημος. ἐντεῦθεν δ' ὑπέρβασις λέγεται χιλίων διακοσίων ἔξήκοντα σταδίων εἰς Αἴλαν πόλιν ἐπὶ τῷ μυχῷ τοῦ Ἀραβίου κόλπου κειμένην διττὸς δ' ἐστίν · ὁ μὲν ἔχων εἰς τὸ πρὸς τῷ Ἀραβία καὶ τῷ Γάζη μέρρος, ὃν Αἰλανίτην προσαγορεύουσιν ἀπὸ τῆς ἐν αὐτῷ πόλεως, ὁ δ' εἰς τὸ πρὸς Αἰγύπτω κατὰ τὴν Ἡρωων πόλιν, εἰς ὃν ἐκ Πηλουσίου ἡ ὑπέρθεσις ἐπιτομωτέρα · δι' ἐρήμων δὲ καὶ ἀμμωδῶν χωρίων αὶ ὑπερβάσεις ἐπὶ καμήλων · πολὺ δὲ καὶ τὸ τῶν ἔρπετῶν ἐν αὐταῖς πλῆθος.
 - 31. Μετὰ δὲ Γάζαν Ραφία, ἐν ἡ μάχη συνέβη Πτολεμαίφ τε τῷ τετάρτφ καὶ Αντιόχφ τῷ Μεγάλφ. εἶτα Ρινοκόρουρα, ἀπὸ τῶν εἰσφκισμένων ἐκεῖ τὸ παλαιὸν ἀνθρώπων ἡκρωτηριασμένων τὰς ὑῖνας οὕτω καλουμένη τῶν γὰρ Αἰθιόπων τις, ἐπελθών ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον, ἀντὶ τοῦ ἀναιρεῖν τοὺς κακούργους ἀποτέμνων τὰς ὑῖνας ἐνταῦθα κατφκίζεν, ὡς οὐκ ἂν ἔτι τολμήσοντας κακουργεῖν διὰ τὴν αἰσχύνην τῆς ὄψεως.
 - 32. Καὶ αὖτη μὲν οὖν ἡ ἀπὸ Γάζης λυποὰ πᾶσα [καὶ] ἀμμώδης ἔτι δὲ μᾶλλον τοιαύτη ἡ ἐφεξῆς ὑπερκειμένη, ἔχουσα C. 760 τὴν Σιρβωνίδα λίμνην παράλληλόν πως τῆ θαλάττη μικρὰν δίοδον ἀπολείπουσαν μεταξὺ μέχρι τοῦ Ἐκρήγματος καλουμένου, μῆκος ὅσον διακοσίων σταδίων, πλάτος δὲ τὸ μέγιστον πεντήκοντα τὸ δ' Εκρηγμα συγκέχωσται. εἶτα συνεχὴς ἄλλη τοιαύτη ἡ ἐπὶ τὸ Κάσιον, κἀκεῖθεν ἐπὶ τὸ Πηλούσιον.
- 33. Έστι δὲ τὸ Κάσιον θινώδης τίς λόφος ἀκρωτηριάζων Α. 1103 ἄννδρος, ὅπον τὸ Πομπηίον τοῦ Μάγνον σῶμα κεῖται καὶ Διός ἐστιν ἱερὸν Κασίον· πλησίον δὲ καὶ ἐσφάγη ὁ Μάγνος, δολοφονηθεὶς ὑπὸ τῶν Αἰγνπτίων. εἰθ' ἡ ἐπὶ Πηλούσιον ὁδός, ἐν ἡ τὰ Γέρρα καὶ ὁ Χαβρίον λεγόμενος χάραξ καὶ τὰ πρὸς τῷ Πηλουσίῷ βάραθρα, ἄ ποιεῖ παρεκχεόμενος ὁ Νεῖλος, φύσει κοίλων καὶ ἐλωδῶν ὅντων τῶν τόπων. τοιαύτη μὲν ἡ Φοινίκη. φησὶ δ' Αρτεμίδωρος εἰς τὸ Πηλούσιον ἐκ μὲν Όρθωσίας εἶναι σταδίους τρισχιλίους ἔξακοσίους πεντήκοντα κατασ

κολπίζοντι· έκ δὲ Μελαινών ἢ Μελανιών τῆς Κιλικίας τῶν πρὸς Κελένδεριν έπὶ μεν τὰ μεθόρια τῆς Κιλικίας καὶ Συρίας γιλίους και έννακοσίους έντευθεν δ' έπι τον 'Ορόντην πεντακοσίους είκοσιν είτ' έπὶ 'Ορθωσίαν γιλίους έκατὸν τριάκοντα.

34. Της δ' Ιουδαίας τὰ μὲν ἐσπέρια ἄκρα τὰ πρὸς τῷ Κασίω κατέγουσιν Ίδουμαῖοί τε καὶ ή λίμνη. Ναβαταῖοι δ' είσιν οι Ίδουμαΐοι κατά στάσιν δ' έκπεσόντες έκειθεν προσεγώρησαν τοῖς Ιουδαίοις καὶ τῶν νομίμων τῶν αὐτῶν ἐκείνοις έκοινώνησαν πρός θαλάττη δε ή Σιρβωνίς τὰ πολλά κατέγει καί ή συνεγής μέγοι Ίεροσολύμων καὶ γάρ ταῦτα πρός θαλάττη έστίν ἀπὸ γὰο τοῦ ἐπινείου τῆς Ἰόπης είρηται ὅτι ἐστὶν έν οψει· ταύτα μέν προσάρχτια· τὰ πολλά δ' ώς έχαστά είσιν ύπο φύλων οίκούμενα μικτών έκ τε Αίγυπτίων έθνών καί Αραβίων καὶ Φοινίκων τοιούτοι γαρ οι την Γαλιλαίαν έγοντες καὶ τὸν Ιερικούντα καὶ τὴν Φιλαδελφίαν καὶ Σαμάρειαν, ην Ήρωδης Σεβαστην έπωνόμασεν. ούτω δ' όντων μιγάδων, ή κρατούσα μάλιστα φήμη των περί τὸ ίερὸν τὸ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις πιστευομένων Αίγυπτίους αποφαίνει τούς προγόνους των νύν Ιουδαίων λεγομένων.

35. Μωσης γάρ τις των Αίγυπτίων ἱερέων, έγων τι μέρος Α. 1104 της [κάτω] καλουμένης χώρας, απήρεν έκεισε ένθένδε, δυσχεράνας τὰ καθεστώτα, καὶ συνεξήραν αὐτῷ πολλοὶ τιμώντες τὸ θείον. έφη γαρ έχεινος καὶ έδίδασκεν, ώς ούκ όρθως φρονοίεν οὶ Αἰγύπτιοι θηρίοις εἰκάζοντες καὶ βοσκήμασι τὸ θείον, οὐδ' οἱ Λίβυες · οὐχ εὐ δὲ οὐδ' οἱ Ελληνες, ἀνθρωπομόρφους τυπούντες είη γάο εν τούτο μόνον θεός τὸ περιέγον ήμας C. 761 απαντας και γην και θάλατταν, δ καλούμεν ούρανον και κόσμον και την των όντων φύσιν. τούτου δη τίς αν είκονα πλάττειν θαρρήσειε νοῦν έγων όμοιαν τινὶ τῶν παρ' ἡμῖν; άλλ' ἐᾶν δείν πάσαν ξοανοποιίαν, τέμενος [δ'] άφορίσαντας και σηκόν άξιόλογον τιμάν έδους χωρίς. έγκοιμάσθαι δε καὶ αὐτοὺς ὑπερ έαυτων και ύπερ των άλλων άλλους τους εὐονείρους. και προσδοκαν δείν άγαθον παρά του θεού και δώρον αξί τι και σημείον τους σωφρόνως ζώντας και μετά δικαιοσύνης, τους δ' άλλους μη προσδοκάν.

36. Έχεινος μέν ούν τοιαύτα λέγων έπεισεν εύγνώμονας

ἄνδρας οὐκ ὀλίγους καὶ ἀπήγαγεν ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον, ὅπου τῦν ἐστι τὸ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις κτίσμα. κατέσχε δὲ ῥαδίως, οὐκ ἐπίφθονον ὂν τὸ χωρίον, οὐδ' ὑπὲρ οῦ ἄν τις ἐσπουδασμένως μαχέσαιτο ἔστι γὰρ πετρῶδες, αὐτὸ μὲν εὔυδρον, τὴν δὲ κύκλο χώραν ἔχον λυπρὰν καὶ ἄνυδρον, τὴν δ' ἐντὸς ἑξήκοντα σταδίων καὶ ὑπόπετρον. ἄμα δ' ἀντὶ τῶν ὅπλων τὰ ἱερὰ προὐβάλλετο καὶ τὸ θεῖον, ἵδρυσιν τούτου ζητεῖν ἀξιῶν, καὶ παραδώσειν ὑπισγγούμενος τοιοῦτον σεβασμὸν καὶ τοιαύτην ἱεροποιίαν, ἥτις οὖτε δαπάναις ὀχλήσει τοὺς χρωμένους οὖτε θεοφορίαις οὖτε ἄλλαις πραγματείαις ἀτόποις. οὖτος μὲν οὖν εὐδοκιμήσας τοὺτοις συνεστήσατο ἀρχὴν οὐ τὴν τυχοῦσαν, ἀπάντων προσχωρησάντων ῥαδίως τῶν κύκλο διὰ τὴν ὁμιλίαν καὶ τὰ προσεινόμενα.

37. Οἱ δὲ διαδεξάμενοι χρόνους μέν τινας ἐν τοῖς αὐτοῖς διέμενον διααιοπραγοῦντες καὶ θεοσεβεῖς ὡς ἀληθῶς ὅντες ἔπειτ' ἐφισταμένων ἐπὶ τὴν ἱεροσύνην τὸ μὲν πρῶτον δεισιδαιμόνων, ἔπειτα τυραννικῶν ἀνθρώπων, ἐκ μὲν τῆς δεισιδαιμο-Α. 1105 νίας αἱ τῶν βρωμάτων ἀποσχέσεις, ὧνπερ καὶ νῦν ἔθος ἐστὶν αὐτοῖς ἀπέχεσθαι, καὶ [αὶ] περιτομαὶ καὶ αὶ ἐκτομαὶ καὶ εἴ τινα τοιαῦτα ἐνομίσθη, ἐκ δὲ τῶν τυραννίδων τὰ ληστήρια. οἱ μὲν γὰρ ἀφιστάμενοι τὴν χώραν ἐκάκουν καὶ αὐτὴν καὶ τὴν γειτνιῶσαν, οἱ δὲ συμπράττοντες τοῖς ἄρχουσι καθήρπαζον τὰ ἀλλότρια καὶ τῆς Συρίας κατεστρέφοντο καὶ τῆς Φοινίκης πολλήν. ἦν δ' ὅμως εὐπρέπειά τις περὶ τὴν ἀκρόπολιν αὐτῶν, οὐχ ὡς τυραννείον βδελυττομένων, ἀλλ' ὡς ἱερὸν σεμνυνόντων καὶ σεβομένων.

38. Πέφυκε γὰρ οὕτω, καὶ κοινόν ἐστι τοῦτο καὶ τοῖς Ελλησι καὶ τοῖς βαρβάροις. πολιτικοὶ γὰρ ὅντες ἀπὸ προστάγματος κοινοῦ ζῶσιν ἄλλως γὰρ οὐχ οἱόν τε τοὺς πολλοὺς ἔν τι καὶ ταὐτὸ ποιεῖν ἡρμοσμένως ἀλλήλοις, ὅπερ ἦν τὸ πολιτεύεσθαι, καὶ ἄλλως πως νέμειν βίον κοινόν. τὸ δὲ πρόσταγμα C. 762 διττόν ἢ γὰρ παρὰ θεῶν ἢ παρὰ ἀνθρώπων καὶ οῖ γε ἀρχαῖοι τὸ παρὰ τῶν θεῶν ἐπρέσβευον μᾶλλον καὶ ἐσέμνυνον, καὶ διὰ τοῦτο καὶ ὁ χρηστηριαζόμενος ἦν τότε πολὺς καὶ τρέχων εἰς μὲν Δωδώνην, ὅπως

έκ δουδς ύψικόμοιο Διός βουλὴν ἐπακούση,
συμβούλφ τῷ Διὶ χρώμενος, εἰς δὲ Δελφούς,
τὸν ἐκτεθέντα παϊδα μαστεύων μαθεῖν,
εἰ μηκέτ' εἴη ΄
αὐτὸς δ' ὁ παῖς

έστειχε τοὺς τεχόντας ἐκμαθεῖν θέλων πρὸς δῶμα Φοίβου.

καὶ ὁ Μίνως παρὰ τοῖς Κρησὶν

ἐννέωρος βασίλευε Διὸς μεγάλου ὀαριστής δί ἐντέα ἐτῶν, ως φησι Πλάτων, ἀναβαίνων ἐπὶ τὸ ἄντρον τοῦ Διὸς καὶ παρ' ἐκείνου τὰ προστάγματα λαμβάνων καὶ παρακομίζων εἰς τοὺς ἀνθρώπους. τὰ δ' ὅμοια ἐποίει καὶ Δυκοῦργος ὁ ζηλωτής αὐτοῦ πυκνὰ γάρ, ὡς ἔοικεν, ἀποδημῶν ἐπυνθάνετο παρὰ τῆς Πυθίας, ἃ προσήκει παραγγέλλειν τοῖς Δακεδαιμονίοις.

39. Ταῦτα γὰρ ὅπως ποτὰ ἀληθείας ἔχει, παρά γε τοῖς ἀνθρώποις ἐπεπίστεντο καὶ ἐνενόμιστο, καὶ διὰ τοῦτο καὶ οἱ μάντεις ἐτιμῶντο, ὥστε καὶ βασιλείας ἀξιοῦσθαι, ὡς τὰ παρὰ τῶν θεῶν ἡμῖν ἐκφέροντες παραγγέλματα καὶ ἐπανορθώματα καὶ ζῶντες καὶ ἀποθανόντες καθάπερ καὶ ὁ Τειρεσίας,

τῷ καὶ τεθνηῶτι νόον πόρε Περσεφόνεια οἴφ πεπνῦσθαι· τοὶ δὲ σκιαὶ ἀίσσουσι.

τοιοῦτος δὲ ὁ Ἀμφιάρεως καὶ ὁ Τροφώνιος καὶ [ό] 'Ορφεὺς Α. 1106 καὶ ὁ Μουσαῖος καὶ ὁ παρὰ τοῖς Γέταις θεός, τὸ μὲν παλαιὸν Ζάμολξις, Πυθαγόρειός τις, καθ' ἡμᾶς δὲ ὁ τῷ Βυρεβίστα θεσπίζων, Λεκαίνεος παρὰ δὲ τοῖς Βοσπορηνοῖς Ἀχαΐκαρος, παρὰ δὲ τοῖς Ἰνδοῖς οἱ γυμνοσοφισταί, παρὰ δὲ τοῖς Πέρσαις οἱ Μάγοι καὶ νεκυομάντεις καὶ ἔτι οἱ λεγόμενοι λεκανομάντεις καὶ ὑδρομάντεις, παρὰ δὲ τοῖς Ἀσσυρίοις οἱ Χαλδαῖοι, παρὰ δὲ τοῖς Ῥωμαίοις οἱ Τυρρηνικοὶ † ὡροσκόποι². τοιοῦτος δέ τις ἢν καὶ ὁ Μωσῆς καὶ οἱ διαδεξάμενοι ἐκεῖνον, τὰς μὲν ἀρχὰς λαβόντες οὐ φαύλας, ἐκτραπόμενοι δ' ἐπὶ τὸ χεῖρον.

40. "Ηδη δ' ονν φανερώς τυραννουμένης της Ιουδαίας, πρώ-

^{1.} vid. lgd. προσήχοι. 2. vid. lgd. leφοσχόποι s, ολωνοσχόποι.

ώδεις πόρρωθεν ποταμούς ζέοντας, κατοικίας τε άνατετραμμένας σποράδην: ώστε πιστεύειν τοῖς θουλουμένοις ὑπὸ τῶν έγγωρίων, ώς ἄρα ώκοῦντό ποτε τρισκαίδεκα πόλεις ένταῦθα, ών της μητροπόλεως Σοδόμων σώζοιτο χύχλος έξήχοντά που σταδίων ύπο δε σεισμών και άναφυσημάτων πυρός και θερμών ύδάτων άσφαλτωδών τε καὶ θειωδών ή λίμνη προπέσοι καὶ πέτραι πυρίληπτοι γένοιντο, αι τε πόλεις αι μέν καταπο-

- Α. 1109 θείεν, ας δ' έκλίποιεν οί δυνάμενοι φυγείν. Έρατοσθένης δέ φησι τάναντία, λιμναζούσης της γώρας, έχρηγμασιν άναχαλυφθήναι την πλείστην, καθάπερ την †θάλατταν .
- 45. Έστι δε καί εν τη Γαδαρίδι ύδωρ μοχθηρον λιμναίον, ΝΟΤΙ ού τὰ γευσάμενα κτήνη τρίγας καὶ όπλας καὶ κέρατα ἀποβάλλει. έν δὲ ταῖς καλουμέναις Ταριγέαις ή λίμνη μέν ταριγείας ίγθύων άστείας παρέγει, φύει δὲ δένδρα καρποφόρα, μηλέαις έμφερή γρώνται δ' Αίγύπτιοι τη άσφάλτφ πρός τὰς ταριyeing row rexport. The introduced the about the management
- 46. Πομπήιος μέν ούν περικόψας τινα των έξιδιασθέντων C. 765 ύπο των Ιουδαίων κατά βίαν απέδειξεν † Ηρώδη² την ίερωσύνην των δ' από γένους τις υστερον Ήρωδης, ανήρ επιγώριος, παραδύς είς την ίερωσύνην, τοσούτον διήνεγκε τών προ αύτου. καὶ μάλιστα τῆ πρὸς Ρωμαίους ὁμιλία καὶ πολιτεία, ώστε καὶ βασιλεύς έγρημάτισε, δόντος το μέν πρώτον Αντωνίου την έξουσίαν, υστερον δέ και Καίσαρος του Σεβαστού των δ' νίων τούς μέν αὐτὸς ἀνείλεν, ώς ἐπιβουλεύσαντας αὐτῷ, τοὺς δὲ τελευτών διαδόγους απέλιπε, μερίδας αύτοις αποδούς. Καίσαρ δε και τους νίους ετίμησε του Ήρωδου και την άδελφην Σαλώμην και την ταύτης θυγατέρα Βερενίκην ου μέντοι εὐτύγησαν οί παίδες, άλλ' έν αίτίαις έγένοντο, και ό μεν έν φυνή διετέλει, παρά τοῖς Άλλόβριξι Γαλάταις λαβών οἴκησιν, οἱ δὲ θεραπεία πολλή μόλις εύροντο κάθοδον, τετραργίας αποδειγθείone exarego. Internal analy who was made to be to

server purply or taken the spinishers of the principles it contries but delegate on the second of the second of the second on the second of the second on th

adjusted and singularities with the analysis of the standards I. vid. lgd. vir Gerrallar. 2. vid. lgd Yoxara: cf. p. 762. a side or of occasion and of the hamilton hardonisms and her-

name the artery per section and an experience of the court warms CAPUT III.

1. Υπέρκειται δε της Ιουδαίας και της Κοίλης Συρίας μέγοι Βαβυλωνίας καὶ τῆς τοῦ Εὐφράτου ποταμίας πρὸς νότον Αραβία πάσα γωρίς των έν τη Μεσοποταμία Σκηνιτών. περί μέν οὐν τῆς Μεσοποταμίας καὶ τῶν νεμομένων αὐτην έθνῶν είρηται τὰ δὲ πέραν τοῦ Εὐφράτου τὰ μὲν πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς αὐτοῦ νέμονται Βαβυλώνιοι καὶ τὸ τῶν Χαλδαίων ἔθνος (είρηται δε περί τούτων), τὰ δ' έξης της Μεσοποταμίας μέγρι Κοίλης Συρίας, το μεν πλησιάζον τῷ ποταμῷ †καίι τὴν Μεσοποταμίαν Σκηνίται κατέγουσιν Άραβες, δυναστείας αποτετμημένοι μικράς έν λυπροίς γωρίοις διά τάς άνυδρίας, γεωργούντες μεν η οὐδεν η μικρά, νομάς δε έγοντες παντοδαπών θρεμμάτων, καὶ μάλιστα καμήλων ύπερ δε τούτων έρημός έστι πολλή: τὰ δὲ τούτων ἔτι νοτιώτερα ἔγουσιν οἱ τὴν εὐδαίμονα καλουμένην Αραβίαν οἰκοῦντες. ταύτης δὲ τὸ μὲν προσάρκτιον Α. 1110 πλευρον ή λεγθεϊσά έστιν έρημος, το δ' έφον ο Περσικός κόλπος, το δὲ ἐσπέριον ὁ Αράβιος, τὸ δὲ νότιον ή μεγάλη θάλαττα ή έξω των κόλπων άμφοῖν, ην άπασαν Έρυθραν καλούσιν.

2. Ο μέν οὖν Περσικός κόλπος λέγεται καὶ ή κατά Πέρσας θάλαττα. φησί δε περί αὐτῆς Έρατοσθένης ούτως, ὅτι τὸ μεν στόμα φησίν είναι στενον ούτως, ώστ' έξ Αρμόζων, του της Καρμανίας άκρωτηρίου, της Άραβίας άφοραται το έν Μάκαις. από δὲ τοῦ στόματος ή ἐν δεξιᾶ παραλία περιφερής οὖσα κατ' άργας μεν από της Καρμανίας πρός έω μικρόν, είτα πρός άρκτον νεύει, και μετά ταῦτα πρὸς την έσπέραν μέγρι Τερηδόνος καὶ τῆς ἐκβολῆς τοῦ Εὐφράτου περιέγει δὲ τήν τε Καρμανίων παραλίαν καὶ τὴν Περσών καὶ Σουσίων καὶ Βαβυλωνίων από μέρους, όσον μυρίων ούσα σταδίων περί ων καί С. 766 ήμεις ειρήχαμεν το δ' έντευθεν έξης έπι το στόμα πάλιν άλλοι τοσούτοι, καθάπες καὶ Ανδροσθένη λέγειν φησί τον Θάσιον, τον και Νεάργω συμπλεύσαντα †καθ' αύτον 2. ωστε δήλον έκ

^{2.} vid. excidisse quae-1. vid. lgd. ώς και τήν Μεσοποταμίαν. dam, ita fere restituenda: και την Αράβων παραλίαν παραπλεύσαντα zao' airror: cf. Arrhian, VII, 20.

τούτων είναι, διότι μικρον ἀπολείπεται τῷ μεγέθει τῆς κατὰ τὸν Ευξεινον θαλάττης αυτή ἡ θάλαττα: λέγειν δέ φησιν έκεινον περιπεπλευκότα στόλω τὸν κόλπον, ὅτι ἀπὸ Τερηδόνος εξῆς ἐν δεξιᾳ ἔχοντι τὴν ἤπειρον ὁ παράπλους ἔχει προκειμένην νῆσον Ίκαρον, καὶ ἱερὸν Απόλλωνος ἄγιον ἐν αὐτῆ καὶ μαντεῖον Ταυροπόλου.

- 3. Παραπλεύσαντι δὲ τῆς Αραβίας εἰς δισχιλίους καὶ τετρακοσίους σταδίους ἐν βαθεῖ κόλπω κεῖται πόλις Γέρρα, Χαλδαίων φυγάδων ἐκ Βαβυλώνος οἰκούντων τὴν ἀλμυρίδα καὶ ἐχόντων ἀλίνας τὰς οἰκίας, ἄς, ἐπειδὴ λεπίδες τῶν ἀλῶν ἀφιστάμεναι κατὰ τὴν ἐπίκαυσιν τὴν ἐκ τῶν ἡλίων συνεχεῖς ἀποπίπτουσι, καταρραίνοντες ὕδασι πυκνὰ τοὺς τοίχους συνέχουσι διέχει δὲ τῆς θαλάττης διακοσίους σταδίους ἡ πόλις: πεζέμποροι δ' εἰσὶν οὶ Γερραΐοι τὸ πλέον τῶν Αραβίων φορτίων καὶ ἀρωμάτων. Αριστόβουλος δὲ τοὐναντίον φησὶ τοὺς Γερραΐους τὰ πολλὰ σχεδίαις εἰς τὴν Βαβυλωνίαν ἐμπορεύεσθαι, ἐκεῖθεν δὲ τῷ Εὐφράτη τὰ φορτία ἀναπλεῖν εἰς Θάψακον, εἶτα πεζῆ κομίζεσθαι πάντη.
- Πλεύσαντι δ' ἐπὶ πλέον ἄλλαι νῆσοι, Τύρος καὶ Άραδος, εἰσίν, ἱερὰ ἔχουσαι τοῖς Φοινικικοῖς ὅμοια· καὶ φασί γε
 οἱ ἐν αὐταῖς οἰκοῦντες τὰς ὁμωνύμους τῶν Φοινίκων νήσους
 Α. 1111 καὶ πόλεις ἀποίκους ἑαυτῶν. διέχουσι δὲ αἱ νῆσοι αὐται Τερηδόνος μὲν δεχήμερον πλοῦν, τῆς δὲ κατὰ τὸ στόμα ἄκρας
 τῆς ἐν Μάκαις ἡμερήσιον.
 - 5. Από δὲ τῆς Καρμανίας εἰρήκασι καὶ Νέαρχος καὶ 'Ορθαγόρας νῆσον "Ωγυριν κεῖσθαι πρὸς νότον πελαγίαν ἐν δισχιλίοις σταδίοις, ἐν ἦ τάφος Ἐρύθρα δείκνυται, χῶμα μέγα
 ἀγρίοις φοίνιξι κατάφυτον τοῦτον δὲ βασιλεῦσαι τῶν τόπων
 καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὴν θάλατταν ἐπώνυμον καταλιπεῖν δηλώσαι
 δὲ ταῦτά φησιν αὐτοῖς Μιθρωπάστην τὸν Αρσίτου τοῦ Φρυγίας σατράπου, φυγόντα μὲν Ααρεῖον, διατρίψαντα δ' ἐν τῆ
 νήσφ, συμμίξαντα δὲ αὐτοῖς καταχθεῖσιν εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον καὶ ζητοῦντα κάθοδον δι' αὐτῶν εἰς τὴν οἰκείαν.
 - 6. Καθ' ὅλην δὲ τὴν τῆς Ἐρυθρᾶς παραλίαν κατὰ βυθοῦ φύεται δένδρα ὅμοια δάφνη καὶ ἐλαία, ταῖς μὲν ἀμπώτισιν ὅλα ὑπερφανῆ γιγνόμενα, ταῖς δὲ πλημμυρίσιν ἔσθ' ὅτε ὅλα

καλυπτόμενα, καὶ ταῦτα τῆς ὑπερκειμένης γῆς ἀδένδρου οῦσης, ώστε επιτείνεσθαι τὸ παράδοξον. περί μεν ούν τῆς κατά Πέρ- С. 767 σας θαλάττης, ην έφαν πλευράν έφαμεν είναι της ευδαίμονος Άραβίας, τοιαύτα είρηκεν Έρατοσθένης.

7. Φησὶ δ' ὁ Νέαργος τὸν Μιθρωπάστην ἐντυγεῖν αὐτοῖς μετά Μαζήνου τον δε Μαζήνην επάργειν νήσου τινός των έν τῶ Περσικῶ κόλπω· καλεῖσθαι δὲ τὴν νῆσον Δωράκτα ι εἰς ταύτην δε τον Μιθρωπάστην καταφυγόντα ξενίας τυγείν κατά την έξ 'Ωγύοιος γενομένην άφοδον, και δη και συνελθείν τώ Μαζήνη συσταθησόμενον τοῖς ἐν τῷ στόλφ Μακεδόσι, τὸν δὲ Μαζήνην καὶ καθηγεμόνα τοῦ πλοῦ γενέσθαι. λέγει δὲ καὶ ἐν άργη του Περσικού παράπλου νήσον, έν ή μαργαρίτης πολύς Α. 1112 καὶ πολυτίμητός έστιν, εν άλλαις δε ψήφοι των διαυγών καὶ λαμπρών έν δε ταῖς προ τοῦ Εὐφράτου νήσοις δένδρα φύεσθαι λιβάνου πνέοντα, ών τὰς ὁίζας κλωμένων ὀπὸν ὁεῖν: παγούρων δε και εχίνων μεγέθη, ὅπερ κοινὸν εν πάση τῆ έξω θαλάττη τούς μέν γαρ είναι μείζους καυσίων, τούς δέ καί δικοτύλους έποκείλαν δε κήτος ίδεῖν πεντήκοντα πηχών.

CAPUT IV.

- 1. Αργή δὲ τῆς Αραβίας ἀπὸ τῆς Βαβυλωνίας ἐστὶν ή Μαικηνή πρόκειται δε ταύτης τη μεν ή έρημος των Άράβων, τῆ δὲ τὰ έλη τὰ κατὰ Χαλδαίους, ἃ ποιεῖ παρεκγεόμενος ὁ Εύφράτης, τη δε ή κατά Πέρσας θάλαττα. δυσάερος [δε] ούσα καὶ όμιγλώδης καὶ ἔπομβρος άμα καὶ καυματηρά, καλλίκαρπος *δέ* έστιν όμως ή δ' άμπελος έν έλεσι φύεται, καλαμίναις διψίν επιβαλλομένης γης, όση δέξαιτ' αν τὸ φυτόν, ώστε φορητήν γίνεσθαι πολλάκις, είτα κοντοίς άπωθείσθαι πάλιν είς την οίκείαν έδραν.
- 2. Έπάνειμι δε επί τὰς Έρατοσθένους ἀποφάσεις, ἃς έξῆς περί της Άραβίας έχτίθεται. φησί δέ περί της προσαρχτίου καὶ έρήμης, ήτις έστὶ μεταξύ τῆς τε εὐδαίμονος Αραβίας καὶ της Κοιλοσύρων και των Ιουδαίων, μέχρι του μυχού του Άραβίου κόλπου, διότι από Ήρωων πόλεως, τήτις έστι πρός τῷ

^{1.} vid. lgd. 'Oagarra.

Νείλφ μυχὸς¹ τοῦ ἀραβίου κόλπου, πρὸς μὲν τὴν Ναβαταίων Πέτραν εἰς Βαβυλώνα πεντακισχίλιοι έξακόσιοι, πᾶσα μὲν πρὸς ἀνατολὰς θερινάς, διὰ δὲ τῶν παρακειμένων ἀραβίων ἐθνῶν Ναβαταίων τε καὶ Χαυλοταίων καὶ ἀγραίων ὑπὲρ δὲ τούτων ἡ Εὐδαίμων ἐστίν, ἐπὶ μυρίους καὶ δισχιλίους ἐκκειμένη σταδίους πρὸς νότον μέχρι τοῦ ἀτλαντικοῦ πελάγους. ἔχουσι δὶ αὐτὴν οἱ μὲν πρῶτοι μετὰ τοὺς Σύρους καὶ τοὺς Ἰουδαίους ἄνθρωποι γεωργοί μετὰ δὲ τούτους δίαμμός ἐστι γῆ καὶ λυπρά, φοίνικας ἔχουσα ὀλίγους καὶ ἄκανθαν καὶ μυρίκην καὶ ὀρυκτὰ ὕδατα, καθάπερ καὶ ἡ Γεδρωσία σκηνῖται δὶ ἔχουσιν

- C. 768 αὐτὴν Άραβες καὶ καμηλοβοσκοί. τὰ δ' ἔσχατα πρὸς νότον καὶ ἀνταίροντα τῆ Αἰθιοπία βρέχεταί τε θερινοῖς ὅμβροις καὶ δισπορεῖται παραπλησίως τῆ Ἰνδικῆ, ποταμοὺς δ' ἔχει καταναλισκομένους εἰς πεδία καὶ λίμνας, εὐκαρπία δ' ἐστὶν ῆ τε ἄλλη καὶ μελιτουργεῖα δαψιλῆ, βοσκημάτων τε ἀφθονία πλὴν ἵππων καὶ ἡμιόνων καὶ ὑῶν, ὅρνεά τε παντοῖα πλὴν χηνῶν καὶ ἀλεκτορίδων. κατοικεῖ δὲ τὰ μέγιστα τέτταρα ἔθνη τὴν ἐσχάτην λεχθεῖσαν χώραν Μιναῖοι μὲν ἐν τῷ πρὸς τὴν Ἐρυθρὰν μέρει,
- Α. 1113 πόλις δ' αὐτῶν ἡ μεγίστη Κάρνα ἢ Κάρνανα: ἐχόμενοι δὲ τούτων Σαβαῖοι, μητρόπολις δ' αὐτῶν Μαρίαβα: τρίτοι δὲ Κατταβανεῖς, καθήκοντες πρὸς τὰ στενὰ καὶ τὴν διάβασιν τοῦ Άραβίου κόλπου, τὸ δὲ βασίλειον αὐτῶν Τάμνα καλεῖται: πρὸς ἔω δὲ μάλιστα Χατραμωτῖται, πόλιν δ' ἔγουσι Σάβαταν.
 - 3. Μοναρχοῦνται δὲ πᾶσαι καὶ εἰσιν εὐδαίμονες, κατεσκευασμέναι καλῶς ἱεροῖς τε καὶ βασιλείοις αι τε οἰκίαι ταῖς Αἰγυπτίαις ἐοίκασι κατὰ τὴν τῶν ξύλων ἔνδεσιν χώραν δ' ἐπέκουσιν οἱ τέτταρες νομοὶ μείζω τοῦ κατ' Αἴγυπτον Δέλτα
 διαδέχεται δὲ τὴν βασίλειαν οὐ παῖς παρὰ πατρός, ἀλλ' ὅς ἀν
 πρῶτος γεννηθῆ τινι τῶν ἐπιφανῶν παῖς μετὰ τὴν κατάστασιν τοῦ βασιλέως ἄμα γὰρ τῷ κατασταθῆναί τινα εἰς τὴν
 ἀρχὴν ἀναγράφονται τὰς ἐγκύους γυναῖκας τῶν ἐπιφανῶν ἀνδρῶν, καὶ ἐφιστᾶσι φύλακας ἢτις [δ'] ἀν πρώτη τέκη, τὸν
 ταύτης υἰὸν νόμος ἐστὶν ἀναληφθέντα τρέφεσθαι βασιλικῶς,
 ὡς διαδεξόμενον.

^{1.} fort. Igd. ητις έστι έν τω πρός τον Νείλον μυχώ.

4. Φέρει δε λιβανωτόν μεν ή Κατταβανία, σμύρναν δε ή Χατραμωτίτις καὶ ταῦτα δὲ καὶ τὰ ἄλλα ἀρώματα μεταβάλλονται τοῖς ἐμπόροις. ἔργονται δὲ πρὸς αὐτοὺς ἐξ Αἰλάνων μέν είς Μιναίαν έν έβδομήχοντα ήμέραις. έστι δ' ή Αίλανα πόλις έν θατέρω μυγώ του Αραβίου κόλπου, τώ κατά Γάζαν τω Λίλανίτη καλουμένω, καθάπερ είρήκαμεν Γερραΐοι δ' είς την Χατραμωτίτιν έν τετταράκοντα ημέραις άφικνούνται. τού δ' Αραβίου χόλπου το μέν παρά την Αραβίαν πλευρον άργομένοις από τοῦ Αίλανίτου μυγοῦ, καθάπερ οἱ περὶ Άλέξανδρον άνέγραψαν καὶ Αναξικράτη, μυρίων καὶ τετρακισγιλίων σταδίων έστίν είρηται δε έπὶ πλέον!. τὸ δε κατά την Τρωγλοδυτικήν, όπερ έστιν έν δεξια αποπλέουσιν από Ήρωων πόλεως. μέγοι μέν Πτολεμαίδος και της των έλεφάντων θήρας, έννακισγίλιοι πρός μεσημβρίαν στάδιοι καὶ μικρον έπὶ τὴν έω. έντεύθεν δε μέγρι των στενών, ώς τετρακισγίλιοι και πεντακόσιοι πρός την εω μάλλον. ποιεί δε άκρα τὰ στενά πρός την Αί- С. 769 θιοπίαν, Δειρή καλουμένη, και πολίγνιον ομώνυμον αύτη κατοιχούσι δε Ίγθυοφάγοι. καί φασιν ένταύθα στήλην είναι Α. 1114 Σεσώστριος του Αίγυπτίου, μηνύουσαν ίεροῖς γράμμασι την διάβασιν αὐτοῦ. φαίνεται γὰρ την Αἰθιοπίδα καὶ την Τρωγλοδυτικήν πρώτος καταστρεψάμενος ούτος, είτα διαβάς είς την Αραβίαν, κάντεῦθεν την Ασίαν έπελθών την σύμπασαν διὸ δή πολλαγού Σεσώστριος χάρακες προσαγορεύονται, καὶ άφιδούματά έστιν Αίγυπτίων θεών ίερών. τὰ δὲ κατά Δειρήν στενά συνάγεται είς σταδίους έξήκοντα ού μην ταῦτά γε καλείται νυνί στενά, άλλα προσπλεύσασιν απωτέρω, καθό το μέν δίαρμά έστι το μεταξύ των ήπείρων διακοσίων που σταδίων, έξ δε νήσοι συνεγείς άλλήλαις το δίαρμα εκπληρούσαι στενούς τελέως διάπλους απολείπουσι, δι' ών σχεδίαις τὰ φορτία κομίζουσι δεύρο κάκεισε, και λέγουσι ταύτα στενά. μετά δε τάς νήσους ὁ έξης πλούς έστιν έγχολπίζουσι παρά την σμυρνοφόρον έπι την μεσημβρίαν άμα και την έω μέχρι πρός την το κιννάμωμον φέρουσαν, όσον πενταχισχιλίων σταδίων πέρα δὲ ταύτης ούδένα άφιχθαί φασι2 μέχρι νύν. πόλεις δ' έν μέν τη πα-

where ment emission in the correct stable and the

^{1.} vid. lgd. δὲ ἔτι πλέου. 2. vid. lgd. ηησι.

ραλία μη πολλάς είναι, κατά δε την μεσόγαιαν πολλάς οίκουμένας καλώς. τὰ μεν δη τοῦ Ἐρατοσθένους περί τῆς Αραβίας τοιαῦτα· προσθετέον δε καὶ τὰ παρὰ τῶν ἄλλων.

- 5. Φησί δ' Αρτεμίδωρος το αντιπείμενον έπ της Αραβίας άκρωτήριον τη Δειψή καλείσθαι Ακίλαν τούς δέ περί την Δειοὴν κολοβούς είναι τὰς βαλάνους. ἀπὸ δὲ Ἡρώων πόλεως πλέουσι κατά την Τοωγλοδυτικήν πόλιν είναι Φιλωτέραν από της άδελφης του δευτέρου Πτολεμαίου προσαγορευθείσαν, Σατύρου κτίσμα τοῦ πεμφθέντος ἐπὶ τὴν διερεύνησιν τῆς τῶν έλεφάντων θήρας και της Τρωγλοδυτικής είτα άλλην πόλιν Αρσινόην είτα θερμών ύδάτων έκβολας πικρών και άλμυρών, χατά πέτρας τινός ύψηλης έκδιδόντων είς την θάλατταν, χαί πλησίον όρος έστιν έν πεδίω μιλτώδες είτα Μυός όρμον, δν καί Αφροδίτης όρμον καλεϊσθαι, λιμένα μέγαν, τον εισπλουν έγοντα σχολιόν προχείσθαι δε νήσους τρείς, δύο μεν έλαίαις κατασκίους, μίαν δ' ήττον κατάσκιον, μελεαγρίδων μεστήν· είθ' έξης τον Ακάθαρτον κόλπον, καὶ αὐτον κατά την Θηβαίδα κείμενον, καθάπεο τον Μυος δομον, όντως δε ακάθαρτον και γάρ ύφάλοις γοιράσι καὶ ἡαγίαις ἐκτετράγυνται καὶ πνοιαίς καται-
- Α. 1115 γιζούσαις τὸ πλέον. ἐνταῦθα δὲ ἱδρῦσθαι Βερενίκην πόλιν ἐν
 C. 770 βάθει τοῦ κόλπου.
 - 6. Μετὰ δὲ τὸν κόλπον ἡ 'Οφιώδης καλουμένη νῆσος ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος, ἢν ἡλευθέρωσε τῶν ἑρπετῶν ὁ βασιλεύς, ἄμα καὶ διὰ τὰς φθορὰς τῶν προσορμιζομένων ἀνθρώπων τὰς ἐκ τῶν θηρίων καὶ διὰ τὰ τοπάζια. λίθος δέ ἐστι διαφανὴς χρυσοειδὲς ἀποστίλβων φέγγος, ὅσον μεθ' ἡμέραν μὲν οὐ ῥάδιον ἰδεῖν ἐστι (περιαυγεῖται γάρ), νύκτωρ δ' ὁρῶσιν οἱ συλλέγοντες περικαθάψαντες δὲ ἀγγεῖον σημείου χάριν μεθ' ἡμέραν ἀνορύττουσι καὶ ἡν σύστημα ἀνθρώπων ἀποδεδειγμένων εἰς τὴν φυλακὴν τῆς λιθείας ταύτης καὶ τὴν συναγωγήν, σιταρχούμενον ὑπὸ τῶν τῆς Αἰγύπτου βασιλέων.
 - 7. Μετὰ δὲ τὴν νῆσον ταύτην πολλά ἐστιν Ἰχθυοφάγων γένη καὶ Νομάδων· εἰθ' ὁ τῆς Σωτείρας λιμήν, ὃν ἐκ κινδύνων μεγάλων τινὲς σωθέντες τῶν ἡγεμόνων ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος οὕτως ἐκάλεσαν. μετὰ δὲ ταῦτα ἐξάλλαξις πολλὴ τῆς παραλίας καὶ τοῦ κόλπου· τὸν γὰρ παράπλουν οὐκέτι συμβαί-

νει τραχὺν εἶναι, συνάπτειν τέ πως τῷ Αραβία, καὶ τὸ πέλαγος ταπεινὸν εἶναι σχεδόν τι καὶ ἐπὶ δύο ὀργυιάς, ποάζειν τε τὴν ἐπιφάνειαν διαφαινομένου τοῦ μνίου καὶ τοῦ φύκους, ὅπερ πλεονάζει κατὰ τὸν πόρον: ὅπου γε καὶ δένδρα φύεται καθ' ὕδατος παρὰ τοῖς ἐνταῦθα: ἔχει δὲ καὶ κυνῶν πλῆθος τῶν θαλαττίων ὁ πόρος: εἶθ' οἱ Ταῦροι, δύο ὅρη τύπον τινὰ πόρρωθεν δεικνύντα τοῖς ζφοις ὅμοιον: εἶτ' ἄλλο ὅρος ἱερὸν ἔχον τῆς Ἰσιδος, Σεσώστριος ἀφίδρυμα: εἶτα νῆσος ἐλαία κατάφυτος ἐπικλυζομένη: μεθ' ἡν ἡ Πτολεμαῖς πρὸς τῆ θήρα τῶν ἐλεφάντων, κτίσμα Εὐμήδους τοῦ πεμφθέντος ἐπὶ τὴν θήραν ὑπὸ Φιλαδέλφου, λάθρα περιβαλομένου χερρονήσω τινὶ τάφον καὶ περίβολον, εἶτ' ἐκθεραπεύσαντος τοὺς κωλύοντας καὶ κατεσκευασμένου ' φίλους ἀντὶ δυσμενῶν.

8. Έν δὲ τῷ μεταξύ ἐκδίδωσιν ἀπόσπασμα τοῦ Άσταβόρα καλουμένου ποταμού, ος έκ λίμνης την άργην έγων μέρος μέν τι έκδίδωσι, τὸ δὲ πλέον συμβάλλει τῷ Νείλφ· εἶτα νῆσοι εξ Αατομίαι καλούμεναι και μετά ταύτα το Σαβαϊτικόν στόμα λεγόμενον καὶ εν τη μεσογαία φρούριον, Τοσούχου ίδουμα είτα λιμήν καλούμενος Έλαία και ή Στράτωνος νήσος είτα λιμήν Σαβά καὶ κυνήγιον έλεφάντων, όμωνυμον αὐτῷ ἡ δ' ἐν βάθει τούτων γώρα Τηνεσσίς λέγεται έχουσι δ' αὐτήν οί παρά Ψαμμιτίγου φυγάδες Αίγυπτίων επονομάζονται δε Σεμβρίται, ώς αν επήλυδες · βασιλεύονται δ' ύπο γυναικός, ύφ' ην έστι και ή C. 771 Μερόη, πλησίον των τόπων ούσα τούτων έν τῷ Νείλφ νῆσος, Α. 1116 ύπεο ης άλλη έστι νήσος ου πολύ απωθεν έν τῷ ποταμῷ, κατοικία των αύτων τούτων φυγάδων. ἀπὸ δὲ Μερόης ἐπὶ τήνδε την θάλατταν εύζωνω όδος ημερών πεντεκαίδεκα. περί δε την Μερόην και ή συμβολή του τε Ασταβόρα και του Αστάπου καὶ ἔτι τοῦ Αστασόβα πρὸς τὸν Νεῖλον.

9. Παροιχούσι δε τούτοις οι Ριζοφάγοι και Έλειοι προσαγορευόμενοι διὰ τὸ ἐκ τοῦ παρακειμένου ὁιζοτομοῦντας έλους κόπτειν λίθοις καὶ ἀναπλάσσειν μάζας, ἡλιάσαντας δε σιτείσθαι λεοντόβατα² δ' ἐστὶ τὰ χωρία ταῖς δ' ὑπὸ κυνὸς ἐπιτολὴν ἡμέραις ὑπὸ κωνώπων μεγάλων ἔξελαύνεται τὰ θηρία ἐκ

^{1.} fort. lgd. κατασκευασαμένου. 2. fort. lgd. λεοντοβότα.

των τόπων είσι δε και Σπερμοφάγοι πλησίον, οι των σπερμάτων επιλιπόντων ύπο των ακροδρύων τρεφονται, σκευάζοντες παραπλησίως, ώσπερ τὰς δίζας οἱ Ριζοφάγοι, μετὰ δὲ τὴν Έλαίαν αι Δημητρίου σκοπιαί και βωμοί Κόνωνος έν δε τή μεσογαία καλάμων Ινδικών φύεται πλήθος καλείται δε ή γώρα Κορακίου. ην δέ τις έν βάθει Ένδέρα, γυμνητών άνθρώπων κατοικία, τόξοις γρωμένων καλαμίτοις και πεπυρακτωμένοις διστοίς από δένδρων δε τοξεύουσι τὰ θηρία τὸ πλέον, έστι δ' ότε καὶ ἀπὸ γῆς πολύ δ' ἐστὶ παρ' αὐτοῖς πλῆθος τῶν άγρίων βρών άπὸ δὲ τῆς τούτων καὶ τῶν ἄλλων θηρίων κρερφαγίας ζώσιν, έπαν δε μηδεν θηρεύσωσι, τα ξηρά δέρματα έπ' ανθρακιάς οπτώντες αρκούνται τη τοιαύτη τροφη. έθος δ' έστιν αύτοις αγώνα τοξείας προτιθέναι τοις ανήβοις παισί. μετά δὲ τοὺς Κόνωνος βωμοὺς ὁ Μήλινος λιμήν ὑπέρκειται δ' αύτοῦ φρούριον Κοράου καλούμενον και κυτήγιον τοῦ Κοράου καὶ άλλο φρούριον καὶ κυνήγια πλείω είτα ὁ Αντιφίλου λιμήν και οι ύπερ τούτου Κρεοφάγοι, κολοβοί τὰς βαλάνους καὶ αἱ γυναῖκες Ιουδαϊκῶς ἐκτετμημέναι.

10. Έτι δ' ύπερ τούτων ώς προς μεσημβρίαν οι Κυναμολγοί, ύπο δε των εντοπίων Άγριοι καλούμενοι, κατάκομοι,
καταπώγωνες, κύνας εκτρέφοντες εύμεγέθεις, οις θηρεύουσι τοὺς
επερχομένους εκ τῆς πλησιοχώρου βόας Ίνδικούς, εἴθ' ὑπὸ θηρίων εξελαυνομένους εἴτε σπάνει νομῆς ἡ δ' ἔφοδος αὐτων
ἀπὸ θερινών τροπών μέχρι μέσου χειμώνος. τῷ δ' Αντιφίλου

Α. 1117 λιμένι έξης έστι λιμήν καλούμενος Κολοβών άλσος καὶ Βερενίκη πόλις ή κατὰ Σαβὰς καὶ Σαβαί, πόλις εὐμεγέθης εἶτα τὸ τοῦ Εὐμένους άλσος. ὑπέρκειται δὲ πόλις Δάραδα καὶ κυνήγιον έλεφάντων τὸ πρὸς τῷ φρέατι καλούμενον κατοικοῦσι δ' Έλε-

C. 772 φαντοφάγοι, τὴν θήραν ποιούμενοι τοιαύτην ἀπὸ τῶν δένδρων ἰδόντες ἀγέλην διὰ τοῦ δρυμοῦ φερομένην τῆ μὲν οὐκ ἐπιτίθενται, τοὺς δ' ἀποπλανηθέντας ἐκ τῶν ὅπισθεν λάθρα προσιόντες νευροχοποῦσι τινὲς δὲ καὶ τοξεύμασιν ἀναιροῦσιν αὐτοὺς χολῆ βεβαμμένοις ὅφεων ἡ δὲ τοξεία διὰ τριῶν ἀνδρῶν συντελεῖται, τῶν μὲν κατεχόντων τὸ τόξον καὶ προβεβηκότων τοῖς ποσί, τοῦ δ' ἔλκοντος τὴν νευράν ἄλλοι δὲ σημειωσάμενοι τὰ δένδρα, οἶς εἰώθασι προσαναπαύεσθαι, προσιόντες

έκ θατέρου μέρους τὸ στέλεχος ὑποκόπτουσιν ἐπὰν οὖν προσιὸν τὸ θηρίον ἀποκλίνη πρὸς αὐτό, πεσόντος τοῦ δένδρου πίπτει καὶ αὐτό, ἀναστῆναι δὲ μὴ δυναμένου διὰ τὸ τὰ σκέλη διηνεκὲς ὀστοῦν ἔχειν καὶ ἀκαμπές, καταπηδήσαντες ἀπὸ τῶν δένδρων ἀνατέμνουσιν αὐτό τοὺς δὲ κυνηγοὺς οἱ Νομάδες ἀκαθάρτους καλοῦσιν.

- 11. Τπέρχειται δὲ τούτων ἔθνος οὐ μέγα Στρουθοφάγων, παρ' οἶς ὅρνεις εἰσὶ μέγεθος ἐλάφων ἔχοντες, πετἄσθαι μὲν οὐ δυνάμενοι, θέοντες δὲ όξέως, καθάπερ οἱ στρουθοκάμηλοι: θηρεύουσι δ' αὐτοὺς οἱ μὲν τόξοις, οἱ δὲ ταῖς δοραῖς τῶν στρουθῶν σχεπασθέντες τὴν μὲν δεξιὰν καλύπτουσι τῷ τραχηλιμαίφ μέρει καὶ κινοῦσιν οὕτως, ὥσπερ τὰ ζῷα κινεῖται τοῖς τραχήλοις, τῷ δὲ ἀριστερῷ σπέρμα προχέουσιν ἀπὸ πήρας παρηρτημένης, καὶ τούτφ δελεάσαντες τὰ ζῷα εἰς φάραγγας συνωθοῦσιν: ἐνταῦθα δ' ἐφεστῶτες ξυλοκόποι κατακόπτουσι: καὶ ἀμπέχονται δὲ καὶ ὑποστόρνυνται τὰ δέρματα ταῦτα: πολεμοῦσι δὲ τούτοις οἱ Σιμοὶ καλούμενοι Αἰθίοπες, κέρασιν ὀρύγων ὅπλοις χρώμενοι.
- 12. Πλησιόχωροι δὲ τούτοις εἰσὶ μελανώτεροί τε τῶν ἄλ- Δ. 1118 λων καὶ βραχύτεροι καὶ βραχυβιώτατοι Ἀκριδοφάγοι· τὰ γὰρ τετταράκοντα ἔτη σπανίως ὑπερτιθέασιν, ἀποθηριουμένης αὐτῶν τῆς σαρκός: ζῶσι δ' ἀπὸ ἀκρίδων, ᾶς οἱ ἐαρινοὶ λίβες καὶ ζέφυροι, πνέοντες μεγάλοι, συνελαύνουσιν εἰς τοὺς τόπους τούτους· ἐν ταῖς χαράδραις δὲ ἐμβαλόντες ὕλην καπνώδη καὶ ὑφάψαντες μικρὸν ὑπερπετάμεναι γὰρ τὸν καπνὸν σκοτοῦνται καὶ πίπτουσι· συγκόψαντες δ' αὐτὰς μεθ' άλμυρίδος μάζας ποιοῦνται καὶ χρῶνται. τούτων δ' ἔρημος ὑπέρκειται μεγάλη, νομὰς δαψιλεῖς ἔχουσα, ἐκλειφθεῖσα δ' ὑπὸ πλήθους σκορπίων καὶ φαλαγγίων τῶν τετραγνάθων καλουμένων, ἐπιπολάσαντός ποτε καὶ ἀπεργασαμένου τοῖς ἀνθρώποις φυγὴν παντελῆ.
- 13. Μετὰ δὲ Εὐμένους λιμένα μέχοι Δειοῆς καὶ τῶν κατὰ τὰς ἔξ νήσους στενῶν Ἰχθυοφάγοι καὶ Κρεοφάγοι κατοικοῦσι καὶ Κολοβοὶ μέχοι τῆς μεσογαίας. εἰσὶ δὲ καὶ θῆραι πλείους C. 773

^{1.} vid. excidisse verbum yelut Θηρεύουσε s. λαμβάνουσι.

των τόπων είσι δε και Σπερμοφάγοι πλησίον, οι των σπερμάτων επιλιπόντων ύπο των ακροδρύων τρέφονται, σκευάζοντες παραπλησίως, ώσπερ τὰς ρίζας οἱ Ριζοφάγοι. μετὰ δὲ τὴν Ελαίαν αι Δημητρίου σκοπιαί και βωμοί Κόνωνος έν δε τη μεσογαία καλάμων Ινδικών φύεται πλήθος καλείται δέ ή γώρα Κορακίου ην δέ τις έν βάθει Ένδέρα, γυμνητών άνθρώπων κατοικία, τόξοις γρωμένων καλαμίτοις και πεπυρακτωμένοις διατοίς από δένδρων δέ τοξεύουσι τὰ θηρία τὸ πλέον, έστι δ' ότε καὶ ἀπὸ γῆς: πολύ δ' έστὶ παρ' αὐτοῖς πλῆθος τῶν ανρίων βρών από δε της τούτων και των αλλων θηρίων κρεοφαγίας ζώσιν, έπαν δε μηδέν θηρεύσωσι, τα ξηρά δέρματα έπ' άνθρακιάς οπτώντες άρχούνται τη τοιαύτη τροφή. έθος δ' έστὶν αὐτοῖς ἀγώνα τοξείας προτιθέναι τοῖς ἀνήβοις παισί. μετά δε τους Κόνωνος βωμούς ο Μήλιτος λιμήτ' υπέρκειται δ' αὐτοῦ φρούριον Κοράου καλούμενον και κυτήγιον του Κοοάον και άλλο φρούριον και κυνίγια πλείω. είτα ό Άντιφίλου λιμήν και οι ύπερ τούτου Κρεοφάγοι, κολοβοί τὰς βαλάνους καὶ αὶ γυναϊκες Τουδαϊκοῖς ἐκτετυημέναι.

10. Έτι δ' ὑπὸς τούτων ὡς πρὸς μεσημβρίαν οἱ Κυναμολγοί, ὑπὸ δὲ τῶν ἐντοπίων Άγριοι καλούμενοι, κατάκομοι, καταπώγωνες, κύνας ἐκτρέφοντες εὐμεγέθεις, οἱς θηρεύωνσι τοὺς ἐπεργομένους ἐκ τῆς πλησιογώρου βόας Ιτδικούς, εἰθ' ὑπὸ θηρίων ἐξελαυνομένους εἶτε σπάνει νομῆς ἡ δ' ἔφοδος αὐτῶν ἀπὸ θερινών τροπών μέγρι μέσου χειμώνος. τοῦ δ' Αντιφίλου

Α. 1117 λιμένι έξης έστι λιμήν παλούμενος Κολοβών άλσος καὶ Βερενέκη πόλις ή κατά Σαβάς καὶ Σαβάι, πόλις εψμεγέθης είτα τὸ τοῦ Κύμένους άλσος. ὑπέρκευται δε πόλις Δάραδα καὶ πυνήγιον έλεφάντουν τὸ πρὸς τῷ φρέατι παλούμενον πατοικούσε δ' Ελε-

C. 772 φαιτοφάγοι, τὴν θήφαν ποιούμενοι τοιαύτην ἀπό τῶν θένδρων ἰδώντες ἀγελην διὰ τοῦ δρυμοῦ φερομένην τῷ μέν οὐχ ἐπιπίθενται, τοὺς δ' ἀποπλανηθείνταις ἐκ τῶν ἀπαθεν λάθρω προσιώντες κευμοκοπούσι τινές δὲ καὶ τοξεύμασιν ἀναιμοῦσιν αὐτοὺς γολὴ βεβαιμένοις ἀφεων ἡ δὲ τοξεία διὰ τριῶν ἀνθοῦν ποίτων τοὺς ποού, τοῦ δ' ἐλουντος τὴν νευρών ἀλλοι δὲ αημειωσάνεν τοὶ διάδρα, οἰς ειῶθασι προσιώνταικοιδαι, προσιώντες

έκ θατέρου μέρους τὸ στέλεχος ὑποκόπτουσιν ἐπὰν οὖν προσιὸν τὸ θηρίον ἀποκλίνη πρὸς αὐτό, πεσόντος τοῦ δένδρου πίπτει καὶ αὐτό, ἀναστῆναι δὲ μὴ δυναμένου διὰ τὸ τὰ σκέλη διηνεκὲς ὀστοῦν ἔχειν καὶ ἀκαμπές, καταπηδήσαντες ἀπὸ τῶν δένδρων ἀνατέμνουσιν αὐτό τοὺς δὲ κυνηγοὺς οἱ Νομάδες ἀκαθάρτους καλοῦσιν.

11. Τπέρχειται δὲ τούτων ἔθνος οὐ μέγα Στρουθοφάγων, παρ' οἶς ὅρνεις εἰσὶ μέγεθος ἐλάφων ἔχοντες, πετᾶσθαι μὲν οὐ δυνάμενοι, θέοντες δὲ ὀξέως, καθάπερ οἱ στρουθοκάμηλοι: θηρεύουσι δ' αὐτοὺς οἱ μὲν τόξοις, οἱ δὲ ταῖς δοραῖς τῶν στρουθῶν σκεπασθέντες τὴν μὲν δεξιὰν καλύπτουσι τῷ τραχηλιμαίω μέρει καὶ κινοῦσιν οὕτως, ὥσπερ τὰ ζῷα κινεῖται τοῖς τραχήλοις, τῷ δὲ ἀριστερῷ σπέρμα προχέουσιν ἀπὸ πήρας παρηστημένης, καὶ τούτω δελεάσαντες τὰ ζῷα εἰς φάραγγας συνωθοῦσιν ἐνταῦθα δ' ἐφεστῶτες ξυλοκόποι κατακόπτουσι καὶ ἀμπέχονται δὲ καὶ ὑποστόρνυνται τὰ δέρματα ταῦτα: πολεμοῦσι δὲ τούτοις οἱ Σιμοὶ καλούμενοι Αἰθίοπες, κέρασιν ὀρύγων ὅπλοις γρώμενοι.

12. Πλησιόχωροι δὲ τούτοις εἰσὶ μελανώτεροί τε τῶν ἄλ- Α. 1118 λων καὶ βραχύτεροι καὶ βραχυβιώτατοι Ἀκριδοφάγοι· τὰ γὰρ τετταράκοντα ἔτη σπανίως ὑπερτιθέασιν, ἀποθηριουμένης αὐτῶν τῆς σαρκός· ζῶσι δὶ ἀπὸ ἀκρίδων, ᾶς οἱ ἐαρινοὶ λίβες καὶ ζέφυροι, πνέοντες μεγάλοι, συνελαύνουσιν εἰς τοὺς τόπους τούτους· ἐν ταῖς χαράδραις δὲ ἐμβαλόντες ὕλην καπνώδη καὶ ὑφάψαντες μικρὸν ὑπερπετάμεναι γὰρ τὸν καπνὸν σκοτοῦνται καὶ πίπτουσι· συγκόψαντες δὶ αὐτὰς μεθ' άλμυρίδος μάζας ποιοῦνται καὶ χρῶνται. τούτων δ' ἔρημος ὑπέρκειται μεγάλη, νομὰς δαψιλεῖς ἔχουσα, ἐκλειφθεῖσα δ' ὑπὸ πλήθους σκορπίων καὶ φαλαγγίων τῶν τετραγνάθων καλουμένων, ἐπιπολάσαντός ποτε καὶ ἀπεργασαμένου τοῖς ἀνθρώποις φυγὴν παντελῆ.

13. Μετὰ δὲ Εὐμένους λιμένα μέχοι Δειοῆς καὶ τῶν κατὰ τὰς ἔξ νήσους στενῶν Ἰχθυοφάγοι καὶ Κοεοφάγοι κατοικοῦσι καὶ Κολοβοὶ μέχοι τῆς μεσογαίας. εἰσὶ δὲ καὶ θῆραι πλείους C. 773

^{1,} vid. excidisse verbum velut Φηρεύουσε s. λαμβάνουσι.

έλεφάντων και πόλεις άσημοι και νησία πρό της παραλίας: νομάδες δ' οι πλείους, ολίγοι δ' οι γεωργούντες παρά τισι δέ τούτων φύεται στύραξ ούκ όλίγος. συνάγουσι δε ταῖς άμπώτισιν οἱ Ἰχθυοφάγοι τοὺς ἰχθῦς ἐπιρρίψαντες δὲ ταῖς πέτραις κατοπτώσι πρός τον ήλιον, είτ' έξοπτήσαντες τὰς ἀκάνθας μέν σωρεύουσι, την δε σάρχα πατήσαντες μάζας ποιούνται, πάλιν δε ταύτας ήλιάζοντες σιτούνται γειμώνος δ' άδυνατήσαντες συνάγειν τους ίγθυς, τας σεσωρευμένας ακάνθας κόψαντες μάζας άναπλάττονται καὶ γρώνται, τὰς δὲ νεαρὰς έκμυζωσιν: ένιοι δὲ τὰς κόγγας ἐγούσας τὴν σάρκα σιτεύουσι, καταβάλλοντες είς γαράδρια καὶ συστάδας θαλάττης, είτ' ἰγθύδια παραρριπτούντες τροφήν αύταις γρώνται έν τη των ίγθύων σπάνει. έστι δ' αὐτοῖς καὶ ἰγθυοτροφεῖα παντοῖα, ἀφ' ὧν ταμιεύονται. ένιοι δε των την ανυδρον παραλίαν οίκούντων δια πέντε ήμερών έπὶ τὰ ύδρεῖα ἀναβαίνουσι πανοικὶ μετὰ παιανισμού, ὁιφέντες δε πρηνείς πίνουσι βοών δίκην έως εκτυμπανώσεως της γαστρός, είτ' απίασιν έπὶ θαλατταν πάλιν οίκοῦσι δ' έν σπηλαίοις ή μάνδραις στεγασταίς από δοκών μέν και στρωτήρων

Α. 1119 των κητείων όστεων καὶ άκανθων, φυλλάδος δ' έλαίτης.

14. Οἱ δὲ Χελωνοφάγοι τοῖς ὀστράκοις αὐτῶν σκεπάζονται μεγάλοις ούσιν, ώστε καὶ πλεῖσθαι έν αὐτοῖς. ένιοι δέ τοῦ φύκους αποβεβλημένου πολλοῦ καὶ θίνας ύψηλας καὶ λοφώδεις ποιούντος, ὑπορύττοντες ταύτας ὑποικοῦσι τοὺς δὲ νεκροὺς ὁίπτουσι τροφήν τοις ίχθύσιν, άναλαμβανομένους ύπο των πλημμυρίδων. των δε νήσων τινές τρείς έφεξης κείνται, ή μεν Χελωνών, ή δὲ Φωκών, ή δ' Ιεράκων λεγομένη πάσα δ' ή παραλία φοίνικάς τε έγει καὶ έλαιώνας καὶ δαφνώνας, ούν ή έντος των στενών μόνον, άλλα και της έκτος πολλή. έστι δέ τις καὶ Φιλίππου νήσος, καθ' ην υπέρκειται τὸ Πυθαγγέλου καλούμενον των έλεφάντων κυνήγιον είτ' Αρσινόη πόλις καί λιμήν, και μετά ταυτα ή Δειρή· και τούτων υπέρκειται θήρα των έλεφάντων. ἀπὸ δὲ τῆς Δειρῆς ἡ ἐφεξῆς ἐστιν ἀρωματοφόρος, πρώτη μέν ή την σμύρναν φέρουσα, και αύτη μέν Ιχθυοφάγων καὶ Κρεοφάγων φύει δὲ καὶ περσέαν καὶ συκάμινον Αίγύπτιον ὑπέρκειται δ' ή Λίγα θήρα τῶν ἐλεφάντων πολλαχοῦ δ' εἰσὶ συστάδες τῶν ὁμβρίων ὑδάτων, ὧν ἀναξηραν-

θεισών οἱ ελέφαντες ταῖς προβοσκίσι καὶ τοῖς όδοῦσι φρεωρυγούσι και ανευρίσκουσιν ύδωρ. έν δε τη παραλία ταύτη C. 774 μέγρι τοῦ Πυθολάου ακρωτηρίου δύο λίμναι είσιν εύμεγέθεις: ή μεν άλμυρου ύδατος, ην καλούσι θάλατταν, ή δε γλυκέος. ή τρέφει καὶ ιππους ποταμίους καὶ κροκοδείλους, περὶ τὰ γείλη δέ πάπυρον ορώνται δέ καὶ ίβεις περί τον τόπον ήδη δέ καὶ οί πλησίον τῆς ἄχρας τῆς Πυθολάου τὰ σώματα ὁλόκληροί είσι μετά δε τούτους ή λιβανωτοφόρος ένταῦθα άκρα έστί καὶ ἱερὸν αἰγειρῶνα ἔγον. ἐν δὲ τῆ μεσογαία ποταμία τις Ισιδος λεγομένη καὶ άλλη τις Νείλος, άμφω καὶ σμύρναν καὶ λίβανον παραπεφυκότα έγουσαι. έστι δε και δεξαμενή τις τοῖς έχ των όρων ύδασι πληρουμένη καὶ μετά ταῦτα Λέοντος σκοπή καὶ Πυθαγγέλου λιμήν ή δ' έξης έγει καὶ ψευδοκασίαν. συνεγώς δ' είσὶ ποτάμιαι τε πλείους έγουσαι λίβανον παραπεφυκότα καὶ ποταμοί μέγρι τῆς Κινναμωμοφόρου · ὁ δ' ὁρίζων ταύτην ποταμός φέρει και φλούν πάμπολυν είτ' άλλος ποταμός και Δαφνούς λιμήν και ποταμία Απόλλωνος καλουμένη, Α. 1120 έγουσα πρός τῷ λιβάνο καὶ σμύρναν καὶ κιννάμωμον· τοῦτο δε πλεονάζει μαλλον περί τους έν βάθει τόπους είθ' ὁ Έλέφας τὸ όρος, ἐκκείμενον εἰς θάλατταν, καὶ διώρυξ καὶ ἐφεξῆς Ψυγμοῦ λιμήν μέγας καὶ ὕδρευμα, τὸ Κυνοκεφάλων καλούμενον, καὶ τελευταῖον ἀκρωτήριον τῆς παραλίας ταύτης, τὸ Νότου κέρας. χάμψαντι δε τούτο ώς επί μεσημβρίαν ούκετι, φησίν, έγομεν λιμένων αναγραφάς ούδε τόπων διά το μηκέτι είναι γνώριμον †έν δὲ τῆ έξῆς παραλία ..

15. Είσι [δέ] και στήλαι και βωμοί Πυθολάου και Λίγα καὶ Πυθαγγέλου καὶ Λέοντος καὶ Χαριμόρτου κατά την γνώοιμον παραλίαν την από Δειρής μέγρι Νότου κέρως, το δέ διάστημα ου γνώριμον. πληθύει δ' έλέφασιν ή χώρα και λέουσι τοις καλουμένοις μύρμηξιν. απεστραμμένα δ' έγουσι τα αίδοια †καὶ χουσοειδεῖς² τὴν χρόαν, ψιλότεροι δὲ τῶν κατὰ τὴν Άραβίαν φέρει δε και παρδάλεις άλκίμους και ρινοκέρωτας ούτοι δέ μικρον απολείπονται των έλεφαντων * οί ρινοκέρωτες *, [ούν],

^{1.} vid. lgd. γνώριμον την έξης παραλίαν. 2. vid. lgd. χουσοειdeig eige.

ωσπερ Αρτεμίδωρός φησιν, έπὶ σειρὰν τῷ μήκει, καίπερ έωρακέναι φήσας ἐν Αλεξανδρεία, ἀλλὰ σχεδόν τι ὅσον τῷ
ὕψει, ἀπό γε τοῦ ὑφ' ἡμῶν ὁραθέντος οὖτε πύξφ τὸ χρῶμα
ἐμφερές, ἀλλ' ἐλέφαντι μᾶλλον μέγεθος δ' ἐστὶ ταύρου μορφὴ
δ' ἐγγυτάτω συάγρου, καὶ μάλιστα κατὰ τὴν προτομήν, πλὴν
τῆς ἡινός, ὅτι ἔστι κέρας σιμὸν στερεώτερον ὀστέου παντός χρῆται δ' ὅπλφ, καθάπερ καὶ τοῖς ὀδοῦσιν ὁ σύαγρος ἕχει δὲ

C. 775 καὶ τύλους δύο, ὡς ἀν σπείρας δρακόντων ἀπὸ τῆς ράχεως μέχρι τῆς γαστρὸς περικειμένας, τὴν μὲν πρὸς τῷ λόφφ, τὴν δὲ πρὸς τῷ όσφύι. ἐκ μὲν δὴ τοῦ ὑφ' ἡμῶν ὁραθέντος ταῦτά φαμεν ἡμεῖς, ἐκεῖνος δὲ προσδιασαφεῖ, διότι καὶ ἐλεφαντομάχον ἰδίως ἐστὶ τὸ ζῷον περὶ τῆς νομῆς, ὑποδῦνον τῆ προτομῆ καὶ ἀνακεῖρον τὴν γαστέρα, ἐὰν μὴ προληφθῆ τῆ προβοσκίδι καὶ τοῖς ὀδοῦσι.

16. Γίνονται δ' ἐν τούτοις τοῖς τόποις καὶ αὶ καμηλοπαρδάλεις, οὐδὲν ὅμοιον ἔχουσαι παρδάλει τὸ γὰρ ποικίλον
τῆς χρόας νεβρίσι μᾶλλον ἔοικε ἡαβδωτοῖς σπίλοις κατεστιγμέναις τελέως δὲ τὰ ὀπίσθια ταπεινότερα τῶν ἐμπροσθίων
ἐστίν, ὥστε δοκεῖν συγκαθῆσθαι τῷ οὐραίφ μέρει, τὸ ὕψος

Α. 1121 βοὸς έγοντι, τὰ δὲ ἐμπρόσθια σκέλη τῶν καμηλείων οὐ λείπεται τράγηλος δ' είς ύψος έξηρμένος όρθός, την πορυφήν δέ πολύ ύπερπετεστέραν έγει τῆς καμήλου. διὰ δὲ τὴν ἀσυμμετρίαν ταύτην ούδε τάγος ολμαι τοσούτον είναι περί το ζώον. όσον είρημεν Αρτεμίδωρος, άνυπερβλητον φήσας άλλ' οὐδὲ θηρίον έστίν, άλλα βόσκημα μαλλον· οὐδεμίαν γαρ άγριότητα έμφαίτει γίτονται δέ, φησί, καὶ σφίγγες καὶ κυτοκέφαλοι καὶ κήβοι λέοντος μεν πρόσωπον έγοντες, τὸ δε λοιπον σώμα πάνθηρος, μέγεθος δε δορχάδος και ταύροι δ' είσιν άγριοι και σαρχοφάγοι, μεγέθει πολύ τούς παρ' ημίν ύπερβεβλημένοι καί τάχει, πυρροί την γρόαν αροχούττας δ' έστι μίγμα λύχου καί κυνός, ως φησιν ούτος. α δ' ο Σκήψιος λέγει Μητρόδωρος έν τῷ περὶ συνηθείας βιβλίφ μύθοις ἔοικε καὶ οὐ φροντιστέον αὐτῶν. και δρακόντων δ' είρηκε μεγέθη τριάκοντα πηγῶν ό Αρτεμίδωρος έλέφαντας καὶ ταύρους γειρουμένων, μετριάσας ταύτη γε οί γαρ Ινδικοί μυθωδέστεροι και οί Λιβυκοί, οίς νε καὶ πόα ἐπιπεφυκέναι λέγεται.

17. Νομαδικός μέν ουν ό βίος των Τρωγλοδυτων, τυραννούνται δε καθ' έκαστα, κοιναί δε καί γυναϊκες και τέκνα πλήν τοις τυράννοις, τώ δε την τυράννου φθείραντι πρόβατον ή ζημία έστί στιβίζονται δ' έπιμελώς αι γυναϊκές, περίκεινται δέ τοῖς τραγήλοις κογχία ἀντὶ βασκανίων. πολεμοῦσι δὲ περὶ τῆς νομής, κατ' άργας μεν διωθούμενοι ταις γερσίν, είτα λίθοις, όταν δε τραύμα γένηται, και τοξεύμασι και μαγαιρίσι διαλύουσι δε γυναϊκες, είς μέσους προϊούσαι και δεήσεις προσενένκασαι· τροφή δ' έκ τε σαρκών και των όστεων κοπτομένων αναμίζ και είς τας δοράς ένειλουμένων, είτ' οπτωμένων και άλλως πολλαγώς σκευαζομένων ύπο των μαγείρων, ούς καλούσιν άκαθάρτους: ώστε μή κρεοφαγείν μόνον, άλλά καί όστο- C. 776 φαγείν και δερματοφαγείν. γρώνται δε και τώ αίματι και τώ γάλακτι καταμίξαντες. ποτον δε τοῖς μεν πολλοῖς ἀπόβοεγμα Α. 1122 παλιούρου, τοῖς δὲ τυράννοις μελίκρατον, ἀπ' ἄνθους τινὸς ἐκπιεζομένου του μέλιτος. έστι δ' αύτοις γειμών μέν, ήνίχα οί έτησίαι πνέουσι (κατομβρούνται γάρ), θέρος δ' ό λοιπός γρόνος. γυμνήται δέ και δερματοφόροι και σκυταληφόροι διατελούσιν· είσι δ' ού κολοβοί μόνον, άλλά και περιτετμημένοι τινές, καθάπερ Αιγύπτιοι. οι δε Μεγαβάροι Αιθίοπες τοῖς όοπάλοις και τύλους προστιθέασι σιδηρούς, γρώνται δέ καί λόγγαις και ασπίσιν ωμοβυρσίναις, οί δε λοιποί Αιθίσπες τό-Σοις και λόγγαις. Θάπτουσι δέ τινες των Τρωγλοδυτών, δάβδοις παλιουρίναις δήσαντες τον αύγένα των νεχρών πρός τά σχέλη· έπειτα εύθύς καταλεύουσιν ίλαροί, γελώντες άμα, έως αν του την όψιν σώματος αποκρύψωσιν είτ' έπιθέντες κέρας αίγειον απίασιν. όδοιπορούσι δε νύκτωρ έκ των άρρενων θρεμμάτων κώδωνας έξάψαντες, ώστ' έξίστασθαι τὰ θηρία τῷ ψόφω καὶ λαμπάσι τε καὶ τόξοις ἐπὶ τὰ θηρία γρώνται, καὶ διαγουπνούσι δέ των ποιμνίων γάριν, ώδη τινι χρώμενοι πρός το πυρί.

18. Ταῦτ' εἰπων περὶ τῶν Τρωγλοδυτῶν καὶ τῶν προσχώρων Αιθιόπων επάνεισιν επί τους Άραβας και πρώτους έπεισι τους τον Αράβιον κόλπον αφορίζοντας και άντικειμένους τοις Τρωγλοδύταις, άρξάμενος ἀπὸ τοῦ Ποσειδίου. φησὶ δὲ ένδοτέρω κεῖσθαι τοῦτο τοῦ * Ελανίτου * μυχοῦ: συνεγῆ δὲ τοῦ

ωσπερ Αρτεμίδωρός φησιν, έπὶ σειρὰν τῷ μήκει, καίπερ ἐωρακέναι φήσας ἐν Αλεξανδρεία, ἀλλὰ σχεδόν τι ὅσον τῷ
ὕψει, ἀπό γε τοῦ ὑφ' ἡμῶν ὁραθέντος οὖτε πύξφ τὸ χρῶμα
ἐμφερές, ἀλλ' ἐλέφαντι μᾶλλον· μέγεθος δ' ἐστὶ ταύρου· μορφὴ
δ' ἐγγυτάτω συάγρου, καὶ μάλιστα κατὰ τὴν προτομήν, πλὴν
τῆς ἡινός, ὅτι ἔστι κέρας σιμὸν στερεώτερον ὀστέου παντός·
χρῆται δ' ὅπλφ, καθάπερ καὶ τοῖς ὀδοῦσιν ὁ σύαγρος· ἔχει δὲ

- C. 775 καὶ τύλους δύο, ὡς ὢν σπείρας δρακόντων ἀπὸ τῆς ράχεως μέχρι τῆς γαστρὸς περικειμένας, τὴν μὲν πρὸς τῷ λόφφ, τὴν δὲ πρὸς τῆ ὀσφύι. ἐκ μὲν δὴ τοῦ ὑφ' ἡμῶν ὁραθέντος ταῦτὰ φαμεν ἡμεῖς, ἐκεῖνος δὲ προσδιασαφεῖ, διότι καὶ ἐλεφαντομάχον ἰδίως ἐστὶ τὸ ζῷον περὶ τῆς νομῆς, ὑποδῦνον τῆ προτομῆ καὶ ἀνακεῖρον τὴν γαστέρα, ἐὰν μὴ προληφθῆ τῆ προβοσκίδι καὶ τοῖς ὀδοῦσι.
 - 16. Γίνονται δ' ἐν τούτοις τοῖς τόποις καὶ αἱ καμηλοπαρδάλεις, οὐδὲν ὅμοιον ἔχουσαι παρδάλει· τὸ γὰρ ποικίλον τῆς χρόας νεβρίσι μᾶλλον ἔοικε ῥαβδωτοῖς σπίλοις κατεστιγμέναις· τελέως δὲ τὰ ὀπίσθια ταπεινότερα τῶν ἐμπροσθίων ἐστίν, ὥστε δοκεῖν συγκαθῆσθαι τῷ οὐραίφ μέρει, τὸ ὕψος
- Α. 1121 βοὸς ἔγοντι, τὰ δὲ ἐμπρόσθια σκέλη τῶν καμηλείων οὐ λείπεται τοάγηλος δ' εἰς ύψος έξηρμένος ὀρθός, την κορυφήν δέ πολύ ύπερπετεστέραν έγει της καμήλου. διά δε την άσυμμετρίαν ταύτην οὐδὲ τάχος ολμαι τοσούτον ελναι περί τὸ ζώον, όσον είρημεν Αρτεμίδωρος, ανυπέρβλητον φήσας αλλ' οὐδὲ θηρίον έστίν, άλλα βόσκημα μαλλον· οὐδεμίαν γαρ άγριότητα έμφαίτει γίτονται δέ, φησί, καὶ σφίγγες καὶ κυτοκέφαλοι καὶ μήβοι λέοντος μέν πρόσωπον έγοντες, τὸ δὲ λοιπὸν σῶμα πάνθηρος, μέγεθος δέ δορχάδος και ταύροι δ' είσιν άγριοι και σαρχοφάγοι, μεγέθει πολύ τούς παρ' ήμιτ ύπερβεβλημένοι καί τάχει, πυρροί την χρόαν κροκούττας δ' έστι μίγμα λύκου καί κυτός, ως φησιν ούτος. ά δ' ο Σκήψιος λέγει Μητρόδωρος έν τῷ περί συνηθείας βιβλίφ μύθοις ἔοικε καὶ οὐ φροντιστέον αὐτῶν, καὶ δρακόντων δ' είρηκε μεγέθη τριάκοντα πηγών ό Αρτεμίδωρος έλέφαντας καὶ ταύρους χειρουμένων, μετριάσας ταύτη γε οί γὰρ Ίνδικοὶ μυθωδέστεροι καὶ οί Λιβυκοί, οίς νε καὶ πόα ἐπιπεφυκέναι λέγεται.

17. Νομαδικός μέν οὖν ὁ βίος τῶν Τρωγλοδυτῶν, τυραννούνται δε καθ' έκαστα, κοιναί δε καί γυναίκες και τέκνα πλήν τοις τυράννοις, τώ δε την τυράννου φθείραντι πρόβατον ή ζημία έστί στιβίζονται δ' έπιμελώς αί γυναίχες, περίχεινται δέ τοις τραγήλοις κογγία άντι βασκανίων. πολεμούσι δέ περί τῆς νομής, κατ' άργας μεν διωθούμενοι ταῖς γερσίν, είτα λίθοις, όταν δε τραύμα γένηται, και τοξεύμασι και μαγαιρίσι διαλύουσι δε γυναϊκες, είς μέσους προϊούσαι και δεήσεις προσενέγκασαι· τροφή δ' έκ τε σαρχών και των οστέων κοπτομένων αναμίζ και είς τας δοράς ενειλουμένων, είτ' οπτωμένων και άλλως πολλαχώς σκευαζομένων ύπὸ των μαγείρων, ούς καλούσιν άκαθάρτους: ώστε μη κρεοφαγείν μόνον, άλλα και όστο- C. 776 φαγείν και δερματοφαγείν. χρώνται δε και τφ αίματι και τφ γάλακτι καταμίξαντες. ποτον δε τοῖς μεν πολλοῖς ἀπόβρεγμα Α. 1122 παλιούρου, τοῖς δὲ τυράννοις μελίκρατον, ἀπ' ἄνθους τινὸς ἐκπιεζομένου του μέλιτος. έστι δ' αυτοίς γειμών μέν, ήνίκα οί έτησίαι πνέουσι (κατομβρούνται γάρ), θέρος δ' ό λοιπός γρόνος. γυμνήται δέ και δερματοφόροι και σκυταληφόροι διατελούσιν είσι δ' ου κολοβοί μόνον, άλλα και περιτετμημένοι τινές, καθάπεο Αίγύπτιοι. οι δε Μεγαβάροι Αίθίσπες τοῖς όοπάλοις και τύλους προστιθέασι σιδηρούς, γρώνται δε καί λόγγαις και ασπίσιν ωμοβυρσίναις, οί δε λοιποί Αιθίσπες τόξοις και λόγγαις. Θάπτουσι δέ τινες των Τρωγλοδυτών, δάβδοις παλιουρίναις δήσαντες τον αύγένα των νεχρών πρός τά σχέλη. Επειτα εύθύς καταλεύουσιν ίλαροί, γελώντες άμα, έως αν του την όψιν σώματος αποκρύψωσιν είτ' έπιθέντες κέρας αίγειον απίασιν. όδοιπορούσι δε νύκτωρ έκ των αρρένων θρεμμάτων κώδωνας έξάψαντες, ώστ' έξίστασθαι τὰ θηρία τῷ ψόφω καὶ λαμπάσι τε καὶ τόξοις ἐπὶ τὰ θηρία γρώνται, καὶ διαγουπνούσι δέ των ποιμνίων χάριν, οδή τινι χρώμενοι πρός τῶ πυρί.

18. Ταῦτ' εἰπών περὶ τῶν Τρωγλοδυτῶν καὶ τῶν προσγώρων Αίθιόπων ἐπάνεισιν ἐπὶ τοὺς Άραβας καὶ πρώτους έπεισι τους τον Αράβιον κόλπον ἀφορίζοντας καὶ ἀντικειμένους τοις Τρωγλοδύταις, ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ Ποσειδίου. φησὶ δὲ ένδοτέρω κεισθαι τοῦτο τοῦ * Ελανίτου * μυχοῦ · συνεχῆ δὲ τοῦ

Ποσειδίου φοινικώνα είναι εύνδρον, τιμάσθαί τε κομιδή δια το πάσαν την κύκλω καυματηράν τε καὶ άνυδρον καὶ άσκιον ύπάρχειν, ένταῦθα δε και την εὐκαρπίαν τῶν φοινίκων είναι θαυμαστήν προεστήμασι δε του άλσους άνηρ και γυνή, διά γένους αποδεδειγμένοι, δερματοφόροι, τροφήν από των φοινίκων έγοντες· κοιτάζονται δ' έπὶ δένδρων καλυβοποιησάμενοι διὰ τὸ πληθος τῶν θηρίων. εἰθ' έξης ἐστι νῆσος Φωκῶν, ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν θηρίων τούτων ωνομασμένη. πλησίον δ' αύτης ακρωτήριον, δ διατείνει πρός την Πέτραν την των Ναβαταίων καλουμένων Αράβων και την Παλαιστίνην γώραν, είς ην Μιναϊοί τε καὶ Γερραϊοι καὶ πάντες οἱ πλησιόγωροι τὰ τῶν αρωμάτων φορτία κομίζουσιν. είτ' άλλη παραλία, πρότερον μέν Μαρανιτών καλουμένη, ών οἱ μέν ήσαν γεωργοί, τινές δέ C. 777 σκηνίται, νύν δε Γαρινδαίων, ανελόντων έκείνους δόλω· έπέ-Α. 1123 θεντο γάρ αύτοῖς, πενταετηρικήν τινα πανήγυριν έπιτελοῦσι, καὶ τούτους δε διέφθειραν και τους άλλους επελθόντες άρδην διελυμήναντο. είθ' ὁ Δίλανίτης κόλπος καὶ ή Ναβαταία, πολύανδρος ούσα *ή* γώρα καὶ εύβοτος οἰκοῦσι δὲ καὶ νήσους προκειμένας πλησίον οι πρότερον μεν καθ' ήσυγίαν ήσαν, υστερον δε σγεδίαις εληίζοντο τους έκ της Αιγύπτου πλέοντας. δίκας δ' έτισαν, έπελθόντος στόλου και έκπορθήσαντος αὐτούς. έξης δ' έστι πεδίον εύδενδρόν τε και εύυδρον και βοσκημάτων παντοίων μεστόν, άλλων τε καὶ ήμιόνων καὶ καμήλων άγρίων καὶ έλάφων καὶ δορκάδων πλήθος έν αὐτῷ, λέοντές τε καὶ παρδάλεις καὶ λύκοι συγνοί. πρόκειται δε νήσος καλουμένη Δία: είτα χόλπος όσον πενταχοσίων σταδίων, όρεσι περιχλειόμενος και δυσεισβόλω στόματι περιοικούσι δε θηρευτικοί ανδρες των γερσαίων άγρευμάτων. είτ' έρημοι τρείς νήσοι πλήρεις έλαιών, ού των παρ' ήμιν, άλλα των έντοπίων, ας καλούμεν Αίθιοπικάς, ών τὸ δάκουον καὶ ἰατρικής δυνάμεως έστιν. έφεξης δ' έστιν αίγιαλός λιθώδης, και μετά τούτον τραγεία και δυσπαράπλευστος όσον γιλίων σταδίων παραλία σπάνει λιμένων καί άγχυροβολίων . όρος γάρ παρατείνει τραγύ και ύψηλόν είθ' ύπωρειαι σπιλαδώδεις μέγρι της θαλάττης, τοῖς έτησίαις μά-

^{1.} fort. lgd. \(\eta\) Nasaralwr.

λιστα καὶ ταῖς τότε ἐπομβρίαις ἀβοήθητον παρέγουσαι τὸν κίνδυνον. έξης δ' έστι κόλπος νήσους έγων σποράδας, και συνεγώς θίτες ψάμμου μελαίνης τρεῖς ἄγαν ύψηλοί, καὶ μετὰ τούτους Χαομόθας λιμην όσον σταδίων τον χύχλον έχατόν, στενόν χαί έπικίνδυνον έγων τον είσπλουν παντί σκάφει, όει δε καί ποταμός είς αὐτόν έν μέσω δὲ νῆσος εὐδενδρος καὶ γεωργήσιμος. είτ' έστι παραλία τραγεία, και μετά ταύτην κόλποι τινές καί γώρα Νομάδων ἀπὸ καμήλων εγόντων τὸν βίον καὶ γὰρ πολεμούσιν απ' αύτων και όδεύουσι και τρέφονται τω τε γάλακτι γρώμετοι και ταις σαρξί. ὁεῖ δὲ ποταμός δι' αὐτῶν ψῆγμα γουσού καταφέρων, ούκ ἴσασι δ' αὐτὸ κατεργάζεσθαι· καλούνται δε Δέβαι, οἱ μεν νομάδες, οἱ δε καὶ γεωργοί. οὐ λέγω δε των έθνων τὰ ονόματα τὰ †παλαιὰ ' διὰ την άδοξίαν καὶ άμα άτοπίαν της έκφορας αύτων, έγόμενοι δ' είσιν ήμερώτεροι τούτων ανδρες, ευχρατοτέραν οίχουντες γην: και γαρ εύνδρός έστι καὶ εύομβρος γρυσός τε όρυκτὸς γίνεται παρ' αὐτοῖς ού ψήγματος, άλλα βωλαρίων γρυσοῦ καθάρσεως οὐ πολλής C. 778 δεομένων, μέγεθος δ' έχόντων έλάχιστον μέν πυρήνος, μέσον δέ μεσπίλου, μέγιστον δέ καρύου τρήσαντες δέ ταῦτα έναλλάξ Α. 1124 λίθοις διαφανέσιν δρμους ποιούνται διείροντες λίνον, περιτίθενται δέ περί τους τραγήλους και καρπούς πωλούσι δέ καί προς τους άστυγείτονας εύωνον τον γρυσόν, τριπλάσιον άντιδιδόντες του χαλχου, διπλάσιον δὲ του † άργύρου 2 διά τε τὴν άπειρίαν της έργασίας και την σπάνιν των άντιλαμβανομένων, ών ή γρεία πρός τους βίους αναγκαιοτέρα.

19. Συνάπτει δ' ή των Σαβαίων εύδαιμονεστάτη, μεγίστου έθνους, παρ' οίς καὶ σμύρνα καὶ λίβανος καὶ κιντάμωμον έν δε τη παραλία και βάλσαμον και άλλη τις πόα σφόδρα εὐώδης, ταγύ δ' έξίτηλον την όδμην έχουσα: είσι δε και φοίνικες εὐώδεις καὶ κάλαμος, όφεις δὲ σπιθαμιαῖοι, φοινικοῖ τὴν γρόαν, προσαλλόμενοι καὶ μέχρι λαγόνος, τὸ δῆγμα ἔχοντες ἀνήκεστον. διά δε την άφθονίαν των καρπών άργοι και ράθυμοι τοίς

^{2.} vid. lgd. διπλάσιον δε του σιδήρου I. vid. lgd. τὰ πλείω. καὶ δεκαπλάσιον τοῦ ἀργέφου: cf. Agatharchides p. 60 ed. Hudson. in Geogr. minor, vol. I.

βίοις εἰσὶν οἱ ἄνθρωποι κοιτάζονται δὲ ἐπὶ †τῶν ὑιζῶν¹ τῶν δένδρων ἐκτέμνοντες οἱ πολλοὶ καὶ δημοτικοί διαδεχόμενοι δ΄ οἱ σύνεγγυς ἀεὶ τὰ φορτία, τοῖς μετ' αὐτοὺς παραδιδόασι μέχρι Συρίας καὶ Μεσοποταμίας καρούμενοι δ' ὑπὸ τῶν εὐωδιῶν, αἴρουσι τὸν κάρον ἀσφάλτου θυμιάματι καὶ τράγου πώγωνος. ἡ δὲ πόλις τῶν Σαβαίων, ἡ Μαρίαβα, κεῖται μὲν ἐπ' ὅρους εὐδένδρου, βασιλέα δ' ἔχει κύριον τῶν κρίσεων καὶ τῶν ἄλλων ἐκ δὲ τῶν * ἄλλων * βασιλείων οὐ θέμις ἐξιέναι, ἡ καταλεύουσιν αὐτὸν παραχρῆμα οἱ ὅχλοι κατά τι λόγιον ἐν χλιδῆ δ' ἐστὶ γυναικεία καὶ αὐτὸς καὶ οἱ περὶ αὐτόν τὰ δὲ πλήθη τὰ μὲν γεωργεῖ, τὰ δ' ἐμπορεύεται τὰ ἀρώματα τά τε ἐπιχώρια καὶ τὰ ἀπὸ τῆς Αἰθιοπίας, πλέοντες ἐπ' αὐτὰ διὰ τῶν στενῶν δερματίνοις πλοίοις τοσαῦτα δ' ἐστὶ τὸ πλῆθος, ῶστ' ἀντὶ φρυγάνων καὶ τῆς καυσίμου ὕλης χρῆσθαι κινταμώμφ καὶ κασία καὶ τοὶς ἄλλοις. γίνεται δ' ἐν τοῖς Σα-

Α. 1125 βαίοις καὶ τὸ λάριμνον, εὐωδέστατον θυμίαμα. ἐκ δὲ τῆς ἐμπορίας οὐτοί τε καὶ Γερραῖοι πλουσιώτατοι πάντων εἰσίν, ἔχουσί τε παμπληθῆ κατασκευὴν χρυσωμάτων τε καὶ ἀργυρωμάτων, κλινῶν τε καὶ τριπόδων καὶ κρατήρων σὺν ἐκπώμασι καὶ τῆ τῶν οἴκων πολυτελεία καὶ γὰρ θυρώματα καὶ τοῖχοι καὶ ὀροφαὶ δι' ἐλέφαντος καὶ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου λιθοκολλήτου τυγχάνει διαπεποικιλμένα. ταῦτα μὲν περὶ τούτων εἴρηκε, τάλλα δὲ τὰ μὲν παραπλησίως τῷ Ἐρατοσθένει λέγει τὰ δὲ καὶ παρὰ τῶν ἄλλων ἱστορικῶν παρατίθησιν.

C. 779 20. Έρυθρὰν γὰρ λέγειν τινὰς τὴν θάλατταν ἀπὸ τῆς χροιᾶς τῆς ἐμφαινομένης κατ ἀνάκλασιν, εἴτε ἀπὸ τοῦ ἡλίου κατὰ κορυφὴν ὄντος εἴτε ἀπὸ τῶν ὀρῶν ἐρυθραινομένων ἐκ τῆς ἀποκαύσεως ἀμφοτέρως γὰρ εἰκάζειν Κτησίαν δὲ τὸν Κνίδιον πηγὴν ἱστορεῖν ἐκδιδοῦσαν εἰς τὴν θάλατταν ἐρευθὲς καὶ μιλτώδες ὕδωρ Αγαθαρχίδην δὲ τὸν ἐκείνου πολίτην παρά τινος Βόξου, [Πέρσου] τὸ γένος, ἱστορῆσαι, διότι Πέρσης τις Ἐρύθρας, ἱπποφορβίου τινὸς ὑπὸ λεαίνης οἴστρῷ κατασχομένης ἐξελαθέντος μέχρι θαλάττης κὰκεῖθεν εἰς τῆσόν τινα διάραντος, σχεδίαν πηξάμενος πρῶτος περαιωθείη πρὸς τὴν νῆσον

^{1.} των οιζων vid. delenda esse: cf. p. 776.

ίδων δε καλώς οικήσιμον, την μεν αγέλην είς την Περσίδα απαγάγοι πάλιν, ἀποίχους δ' έχει στείλαι τε καὶ τὰς άλλας νήσους καὶ την παραλίαν, ἐπώνυμον δὲ ποιήσειεν ἐαυτοῦ τὸ πέλαγος. τούς δὲ Περσέως νίον ἀποφαίνεσθαι τον Ἐρύθραν, ἡχήσασθαί τε των τόπων. λέγεται δ' ύπό τινων τὰ ἀπὸ των στενών τοῦ Αραβίου πόλπου μέγρι της πιναμωμοφόρου της έσγάτης πεντακισγιλίων σταδίων, ούκ εύκρινως, είτ' έπὶ νότον είτ' έπὶ τὰς άνατολάς. λέγεται δε καί διότι ὁ σμάραγδος καὶ ὁ βήρυλλος έν τοῖς τοῦ γουσίου μετάλλοις έγγίνεται. είσὶ δὲ καὶ άλες εὐώδεις έν Άραψιν, ώς φησι Ποσειδώνιος.

21. Πρώτοι δ' ύπερ της Συρίας Ναβαταΐοι καὶ Σαβαΐοι την εύδαίμονα Άραβίαν νέμονται και πολλάκις κατέτρεγον αύτης, πρίν η Ρωμαίων γενέσθαι νύν δε κάκεινοι Ρωμαίοις είσιν ύπήχοοι και Σύροι. μητρόπολις δε των Ναβαταίων έστιν ή Πέτρα καλουμένη: κείται γάρ έπὶ γωρίου τάλλα όμαλοῦ καὶ έπιπέδου, κύκλω δε πέτρα φρουρουμένου, τὰ μεν έκτος άποκρήμνου καὶ ἀποτόμου, τὰ δ' ἐντὸς πηγὰς ἀφθόνους ἔγοντος είς τε ύδρείαν και κηπείαν. έξω δε τοῦ περιβόλου γώρα έρημος Α. 1126 ή πλείστη, καὶ μάλιστα ή πρὸς Ιουδαία ταύτη δὲ καὶ έγγυτάτω έστι τριών ή τεττάρων όδος ήμερων είς Ιερικούντα, είς δε τον φοινικώνα πέντε. βασιλεύεται μεν ουν υπό τινος άεὶ τῶν ἐκ τοῦ βασιλικοῦ γένους, ἔχει δ' ὁ βασιλεὺς ἐπίτροπον τῶν . έταίρων τινά, καλούμενον άδελφόν σφόδρα δ' εύνομείται γενόμενος γουν παρά τοῖς Πετραίοις Αθηνόδωρος, ἀνήρ φιλόσοφος και ήμιν έταιρος, διηγείτο θαυμάζων εύρειν γαρ έπιδημούντας έφη πολλούς μεν Ρωμαίων, πολλούς δε και των άλλων ξένων τους μεν ουν ξένους όραν πρινομένους πολλάκις και πρός άλλήλους και πρός τους έπιγωρίους, των δ' έπιγωρίων οὐδένας άλλήλοις έγκαλούντας, άλλα την πάσαν εἰρήνην άγοντας πρός έαυτούς.

22. Πολλά δέ καὶ ή τῶν Ρωμαίων ἐπὶ τοὺς Άραβας στρα- C. 780 τεία νεωστί γενηθείσα εφ' ήμων, ών ήγεμων ήν Αίλιος Γάλλος, διδάσχει των της χώρας ίδιωμάτων. τούτον δ' έπεμψεν ό Σεβαστός Καίσαρ διαπειρασόμενον των έθνων και των τόπων τούτων τε και των Αίθιοπικών, όρων την τε Τρωγλοδυτικήν την προσεχή τη Αίγύπτω γειτονεύουσαν τούτοις, και τον

μόν 1. συναιμάντων δ' αὐτόθι τῶν βαρβάρων εἰς μάγην, περί C. 782 μυρίους αὐτῶν ἔπεσον, τῶν δὲ Ρωμαίων δύο· ἐγρῶντο γὰρ ἀπείρως τοῖς ὅπλοις, ἀπόλεμοι τελέως ὅντες, τόξοις τε καί λόγγαις [καί] ξίφεσι καὶ σφενδόναις, οι πλείστοι δ' αὐτών αμφιστόμοις πελέχεσιν: εύθύς δε και την πόλιν είλε καλουμένην Ασκά, † συλληφθείσαν2 ύπο τοῦ βασιλέως. έντεῦθεν εἰς Άθρουλα πόλιν ήκε, [καί] κρατήσας αὐτης ἀκονιτί, φρουράν έμβαλών καὶ παρασκευάσας σίτου 3 καὶ φοινίκων εἰς πόλιν Μαρσίαβα 4 προηλθεν έθνους του Ραμμανιτών, οι ήσαν ύπο Ίλασάρω. Εξ μεν ονν ημέρας προσβαλών επολιόρχει, λειψυδρίας δ' ούσης ἀπέστη· δύο μεν ουν ήμερων όδον ἀπέσχε της άρωματοφόρου, καθάπερ των αίγμαλώτων ακούειν ην. έξ δέ μη-Α. 1129 νών γρόνον έν ταῖς όδοῖς κατέτριψε, φαύλως ἀγόμενος: ἔγνω δ' άναστρέφων, όψε την επιβουλήν * καί * καταμαθών καί καθ' ετέρας όδους έπανελθών ένναταίος μέν γάρ είς Νέγρανα ήχεν, οπου ή μάγη συμβεβήκει, ένδεκαταΐος δ' έκειθεν είς Έπτα φρέατα καλούμενα άπό τοῦ συμβεβηκότος εντεῦθεν ήδη δι' είσηνιαῆς εἰς Χάαλλα κώμην καὶ πάλιν ἄλλην Μαλόθαν πρὸς ποταμώ κειμένην άφικνείται· είτα δι' έρήμης ολίγα ύδρεία έγούσης όδὸς μέγοι Έγρας κώμης. έστι δέ της 'Οβόδα. κείται δ' έπι θαλάττης την δε πάσαν όδον έξηχοσταίος εξήνυσε κατά την επάνοδον, ἀναλώσας εξ μηνας έν τη έξ ἀργης όδο. έντευθεν δ' έπεραίωσε την στρατιάν ένδεκαταΐος είς Μυὸς όρμον, είθ' ύπερθείς είς Κοπτον μετά των † ώνηθηναι δυναμένων κατήρεν είς Άλεξάνδρειαν τους δ' άλλους ἀπέβαλεν, ούν ύπο πολεμίων. άλλα νόσων και κόπων και λιμού και μογθηρίας των όδων. έπει κατά πόλεμον έπτά γε μόνους διαφθαρηναι συνέβη, δι' ας αίτίας οὐδ' ἐπὶ πολὺ πρὸς τὴν γνῶσιν τῶν τόπων ῶνησεν ἡ στρατεία αύτη : μικρά δ' όμως συνήργησεν. ό δ' αίτιος τούτων ό Συλλαίος έτισε δίκας έν Ρώμη, προσποιούμενος μέν φιλίαν,

έλεγχθεὶς δὲ πρὸς ταύτη τῆ πονηρία καὶ ἄλλα κακουργών καὶ ἀποτμηθεὶς τὴν κεφαλήν.

commenced with the contract of the contract of

vid. nomen fluminis excidisse.
 ἀπολειφθεῖσαν coni. Cas.
 ἐφόδια σίτου edd. priores,
 fort. lgd. Μαςίαβα.
 vid. lgd. σωθῆναι.

25. Την μέν ούν ἀρωματοφόρον διαιρούσιν είς τέτταρας μερίδας, ώσπερ εἰρήκαμεν των άρωμάτων δε λίβανον μέν καὶ σμύρναν έκ δένδρων γίνεσθαί φασι, κασίαν δε καί έκ θάμνων: τινές δε την πλείω έξ Ινδών είναι, του δε λιβάνου βελτιστον τον προς τη Περσίδι. κατ' άλλην δε διαίρεσιν σύμπασαν την Εύδαίμονα πενταγή σγίζουσιν είς βασιλείας, ών ή μέν τούς μαγίμους έγει και προαγωνιστάς άπάντων, ή δε τους γεωργούς. παρ' ών ο σίτος είς τοὺς άλλους εἰσάγεται, ή δὲ τοὺς βαναυσοτεγνούντας, καὶ ή μὲν σμυρνοφόρος, ή δὲ λιβανωτοφόρος: αί δ' αύταὶ καὶ τὴν κασίαν καὶ τὸ κιννάμωμον καὶ τὴν νάρ- С. 783 δον φέρουσι παρ' άλλήλων δ' οὐ μεταφοιτά τὰ ἐπιτηδεύματα, άλλ' έν τοῖς πατρίοις διαμένουσιν έκαστοι. οἶνος δ' έκ φοινίχων ό πλείων. άδελφοί τιμιώτεροι των τέχνων κατά ποεσβυγένειαν καὶ βασιλεύουσιν οἱ ἐκ τοῦ γένους καὶ άλλας άργας άργουσι κοινή κτήσις άπασι τοῖς συγγενέσι, κύριος δέ ό πρεσβύτατος μία δε και γυνή πάσιν, ό δε φθάσας είσιων μίγνυται, προθείς της θύρας την ράβδον έκάστω γάρ δείν Α. 1130 ραβδοφορείν έθος: νυκτερεύει δε παρά τῷ πρεσβυτάτω: διὸ καὶ πάντες άδελφοὶ πάντων εἰσί: μίγνυνται δὲ καὶ μητράσι: [1] μοιγώ δὲ ζημία θάνατος· μοιγὸς δ' ἐστὶν ὁ ἐξ ἄλλου γένους. θυγάτηο δὲ τῶν βασιλέων τινὸς θαυμαστή τὸ κάλλος, ἔγουσα άδελφούς πεντεκαίδεκα έρωντας αύτης πάντας, και διά τουτ' άδιαλείπτως άλλον επ' άλλω παριόντα ώς αὐτήν, κάμνουσα ήδη, παραδέδοται νοήματι χρήσασθαι τοιούτω ποιησαμένη δάβδους όμοίας ταις έχείνων, ότ' έξίοι παρ' αὐτῆς τις, ἀεί τινα προύτίθει της θύρας την όμοιαν έχεινη, και μικρον υστερον άλλην, είτ' άλλην, στοχαζομένη, όπως μη έκείνη την παραπλησίαν έχοι ό μέλλων προσιέναι καὶ δὴ πάντων ποτέ κατ' άγοραν όντων, ένα προσιόντα τη θύρα καὶ ίδόντα την ράβδον, έκ μέν ταύτης είκάσαι, διότι παρ' αὐτήν τις είη: ἐκ δὲ τοῦ τοὺς άδελφοὺς πάντας εν τη άγορα καταλιπείν ύπονοήσαι μοιγόν δραμόντα δε πρός τον πατέρα και επαγαγόντα εκείνον ελεγγθήναι καταψευσάμενον τῆς ἀδελφῆς.

26. Σώφρονες δ' είσιν οι Ναβαταΐοι και κτητικοί, ώστε καὶ δημοσία τῷ μὲν μειώσαντι τὴν οὐσίαν ζημία κεῖται, τῷ δ' αὐξήσαντι τιμαί. όλιγόδουλοι δ' όντες ύπὸ τῶν συγγενῶν

Αράβιον χόλπον στενὸν όντα τελέως τὸν διείργοντα ἀπὸ τῶν Τρωγλοδυτών τους Άραβας προσοικειούσθαι δή διενοήθη τούτους ή καταστρέφεσθαι ήν δέ τι και τὸ πολυγρημάτους άχούειν έχ παντός χρόνου, πρός άργυρον και γρυσόν τὰ άρώματα διατιθεμένους και την πολυτελεστάτην λιθίαν, αναλίσκοντας των λαμβανομένων τοῖς έξω μηδέν: ή γὰρ φίλοις ήλπιζε πλουσίοις γρήσεσθαι ή έγθρων κρατήσειν πλουσίων έπηρε δ' αὐτὸν καὶ ή παρὰ τῶν Ναβαταίων ἐλπίς, φίλων ὅντων καὶ συμπράξειν άπανθ' ύπισγνουμένων.

23. Έπὶ τούτοις μέν οὐν ἔστειλε τὴν στρατείαν ὁ Γάλλος. έξηπάτησε δ' αὐτὸν ὁ τῶν Ναβαταίων ἐπίτροπος Συλλαῖος, ύποσγόμενος μεν ήγήσεσθαι την όδον και γορηγήσειν άπαντα καὶ συμπράξειν, άπαντα δ' έξ έπιβουλής πράξας, καὶ ούτε πα-Α. 1127 ράπλουν ἀσφαλή μηνύων, ούθ' έδόν, άλλὰ ἀνοδίαις καὶ κυκλοπορίαις και πάντων απόροις γωρίοις, ή ραγίαις αλιμένοις παραβάλλων ή γοιράδων ύφάλων μεσταίς ή τεναγώδεσι πλείστον δε αι πλημμυρίδες ελύπουν, εν τοιούτοις και ταυτα γωρίοις. καὶ αἱ άμπώτεις. πρώτον μέν δὴ τοῦθ' άμάρτημα συνέβη τὸ μαχρά κατασκευάσασθαι πλοΐα, μηδενός όντος μηδ' έσομένου κατά θάλατταν πολέμου. οὐδε γάρ κατά γην σφόδρα πολεμισταί είσιν, άλλα κάπηλοι μαλλον οι Άραβες και έμπορικοί. μήτι γε κατά θάλατταν: ὁ δ' οὐκ έλαττον ὀγδοήκοντα έναυπηγήσατο δίκροτα καὶ τριήρεις καὶ φασήλους κατὰ Κλεοπατρίδα την πρός τη παλαιά διώρυγι τη άπο του Νείλου. γνούς δέ διεψευσμένος έναυπηγήσατο σκευαγωγά έκατον καὶ τριάκοντα, οίς έπλευσεν έγων περί μυρίους πεζούς των έκ της Αίγύπτου Ρωμαίων και των συμμάγων, ών ήσαν Ιουδαίοι μέν πεντακόσιοι, Ναβαταίοι δε γίλιοι μετά του Συλλαίου. πολλά δε παθών και ταλαιπωρηθείς πεντεκαιδεκαταίος ήκεν είς Λευκήν κώμην της Ναβαταίων γης, έμπόριον μέγα, πολλά των πλοίων αποβαλών, ών ένια καὶ αυτανδρα ύπο δυσπλοίας, πολεμίου δ' ούδενός τούτο δ' άπειργάσατο ή του Συλλαίου κακία του πεζή

C. 781 φήσαντος ανόδευτα είναι στρατοπέδοις είς την Λευκήν κώμην. είς ην και εξ ης οι καμηλέμποροι τοσούτο πλήθει ανδρών και καμήλων όδεύουσιν άσφαλώς και εὐπόρως είς Πέτραν [καί] έκ Πέτρας, ώστε μη διαφέρειν μηδέν στρατοπέδου.

24. Συνέβαινε δε τούτο του μεν βασιλέως του 'Οβόδα μη πολύ φροντίζοντος των κοινών, και μάλιστα των κατά πόλεμον (ποινόν δὲ τοῦτο πᾶσι τοῖς Αράβων βασιλεῦσιν), ἄπαντα δὲ ἐπὶ τη του έπιτρόπου ποιουμένου [έξουσία] του Συλλαίου τούτου δ' απαντα δόλω στρατηγούντος και ζητούντος, ώς οίμαι, κατοπτευσαι μέν την γώραν και συνεξελείν τινας αυτών πόλεις καὶ έθνη μετὰ τῶν Ῥωμαίων, αὐτὸν δὲ καταστῆναι κύριον άπάντων, άφανισθέντων έκείνων ύπο λιμού και κόπου και νόσων καὶ άλλων, όσων δόλω παρεσκεύασεν έκεῖνος είς γοῦν την Λευκήν κώμην κατήρεν, ήδη στομακάκκη τε και σκελοτύρβη πειραζομένης της στρατιάς, έπιγωρίοις πάθεσι, των μέν περί το στόμα, των δε περί τα σχέλη παράλυσίν τινα δηλούντων έχ τε των ύδρείων καὶ βοτανών. ήναγκάσθη γούν τό τε θέρος και τον γειμώνα διατελέσαι αυτόθι, τους ασθενούντας άνακτώμενος. Εκ μεν ουν της Λευκής κώμης είς Πέτραν, εν- Α. 1128 τεύθεν δ' είς Ρινοκόλουρα' τῆς πρὸς Αἰγύπτφ Φοινίκης τὰ φορτία πομίζεται, κάντεῦθεν είς τοὺς άλλους νυνὶ δέ τὸ πλέον είς την Αλεξάνδρειαν το Νείλω κατάγεται *τὰ* δ' έκ τῆς Αραβίας καὶ τῆς Ίνδικῆς εἰς Μνὸς ὅρμον εἶθ' ὑπέρθεσις εἰς Κοπτον της Θηβαίδος καμήλοις έν διώρυγι του Νείλου κειμένην [ελτ'] εἰς Αλεξάνδοειαν. πάλιν έχ τῆς Λευχῆς χώμης ὁ Γάλλος ἀναζεύξας την στρατιάν διά τοιούτων η ει γωρίων, ώστε και ύδως καμήλοις κομίζειν μοχθηρία των ήγεμόνων της όδου. διόπερ πολλαίς ήμέραις ήκεν είς την Αρέτα γην, συγγενούς τώ 'Οβόδα έδέξατο μεν ουν αυτον Αρέτας φιλικώς και δώρα προσήνεγκεν, ή δε του Συλλαίου προδοσία κάκείνην εποίησε την γώραν δυσπόρευτον: τριάχοντα γουν ήμεραις διηλθεν αυτήν, ζειάς και φοίνικας ολίγους παρέχουσαν και βούτυρον άντ' έλαίου, διὰ τὰς ἀνοδίας ή δ' έξῆς, ῆν ἐπήει, Νομάδων ἡν καὶ ἔρημος τὰ πολλὰ ώς ἀληθώς, ἐκαλεῖτο δὲ Αραρητή. βασιλεύς δ' ην Σάβως και ταύτην ανοδίαις διηλθε κατατρίψας ήμέρας πεντήχοντα μέγρι πόλεως Νεγράνων και γώρας είρηνικής τε καὶ ἀγαθής· ὁ μὲν οὖν βασιλεὺς ἔφυγεν, ή δὲ πόλις έξ εφόδου κατελήφθη. έκείθεν ημέραις εξ ηκεν επί τον ποτα-

^{1.} fort. lgd. Perozógorga.

μόν . συναψάντων δ' αὐτόθι τῶν βαρβάρων εἰς μάγην, περί C. 782 μυρίους αὐτῶν ἔπεσον, τῶν δὲ Ρωμαίων δύο ἐγρῶντο γὰρ άπείοως τοῖς ὅπλοις, ἀπόλεμοι τελέως ὅντες, τόξοις τε καὶ λόγγαις [καί] ξίφεσι καὶ σφενδόναις, οἱ πλεῖστοι δ' αὐτῶν ἀμφιστόμοις πελέχεσιν: εὐθὺς δὲ καὶ την πόλιν είλε καλουμένην Ασκά, † συλληφθείσαν νπὸ τοῦ βασιλέως, έντεῦθεν εἰς Αθρουλα πόλιν ήκε, [καί] κρατήσας αὐτῆς ἀκονιτί, φρουράν ἐμβαλών καὶ παρασκευάσας σίτου 3 καὶ φοινίκων εἰς πόλιν Μαρσίαβα * προήλθεν έθνους του Ραμμανιτών, οι ήσαν ύπο Ίλασάρω. Εξ μεν ουν ημέρας προσβαλών επολιόρκει, λειψυδρίας δ' ούσης απέστη. δύο μέν ουν ήμερων όδον απέσγε της αρωματοφόρου, καθάπεο των αίγμαλώτων ακούειν ην. έξ δέ μη-Α. 1129 νων γρόνον έν ταις όδοις κατέτριψε, φαύλως άγόμενος: έγνω δ' άναστρέφων, όψε την επιβουλήν * καί * καταμαθών καί καθ' έτέρας όδους έπανελθών ένναταΐος μέν γάρ είς Νέγρανα ήπεν. οπου ή μάγη συμβεβήκει, ένδεκαταΐος δ' έκειθεν είς Έπτα φοέατα καλούμενα από τοῦ συμβεβηκότος εντεῦθεν ήδη δι' είρηνικής είς Χάαλλα κώμην καὶ πάλιν άλλην Μαλόθαν πρὸς ποταμώ κειμένην άφικνείται είτα δι' έρήμης όλίγα ύδρεία έγούσης όδὸς μέγοι Έγρας κώμης. έστι δε της 'Οβόδα. κείται δ' επί θαλάττης την δε πάσαν όδον εξημοσταίος εξήνυσε κατά την επάνοδον, αναλώσας έξ μηνας έν τη έξ αργης όδω. έντευθεν δ' έπεραίωσε την στρατιάν ένδεκαταίος είς Μυός δρμον, είθ' ύπερθείς είς Κοπτον μετά των † ώνηθηναι δυναμένων κατήρεν είς Άλεξάνδρειαν τους δ' άλλους απέβαλεν, ούν ύπο πολεμίων. άλλα νόσων και κόπων και λιμού και μογθηρίας των όδων. έπει κατά πόλεμον έπτά γε μόνους διαφθαρηναι συνέβη, δι' ας αίτίας ούδ' έπι πολύ πρός την γνώσιν τών τόπων ώνησεν ή στρατεία αύτη μικρά δ' όμως συνήργησεν. ό δ' αίτιος τούτων ό Συλλαίος έτισε δίκας εν Ρώμη, προσποιούμενος μέν φιλίαν, έλεγγθείς δε πρός ταύτη τη πονηρία καὶ άλλα κακουργών καὶ

άποτμηθείς την πεφαλήν.

diminimum time by Parkington in the same

^{1.} vid. nomen fluminis excidisse. 2. ἀπολειφθεῖσαν coni. Cas. 3. ἐφόδια σίτου edd. priores. 4. fort. lgd. Μαρίαβα. 5. vid. lgd. σωθηναι.

25. Την μέν ούν άρωματοφόρον διαιρούσιν είς τέτταρας μερίδας, ώσπερ εἰρήκαμεν των άρωμάτων δε λίβανον μεν καί σμύρναν έκ δένδρων γίνεσθαί φασι, κασίαν δὲ καὶ ἐκ θάμνων: τινές δε την πλείω έξ Ίνδων είναι, του δε λιβάνου βελτιστον τον πρός τη Περσίδι. κατ' άλλην δε διαίρεσιν σύμπασαν την Εύδαίμονα πενταγή σχίζουσιν είς βασιλείας, ών ή μεν τους μαγίμους έγει καὶ προαγωνιστάς ἀπάντων, ή δὲ τοὺς γεωργούς. παρ' ών ό σῖτος εἰς τοὺς ἄλλους εἰσάγεται, ή δὲ τοὺς βαναυσοτεγνούντας, καὶ ή μέν σμυρνοφόρος, ή δὲ λιβανωτοφόρος: αί δ' αύται και την κασίαν και το κιννάμωμον και την νάρ- С. 783 δον φέρουσι παρ' άλλήλων δ' οὐ μεταφοιτά τὰ έπιτηδεύματα, άλλ' έν τοῖς πατρίοις διαμένουσιν έκαστοι. οἶνος δ' έκ φοινίκων ο πλείων, άδελφοί τιμιώτεροι των τέκνων κατά πρεσβυγένειαν καὶ βασιλεύουσιν οἱ ἐκ τοῦ γένους καὶ άλλας άργας άργουσι κοινή κτήσις απασι τοῖς συγγενέσι, κύριος δέ ό πρεσβύτατος μία δὲ καὶ γυνη πάσιν, ὁ δὲ φθάσας είσιών μίγνυται, προθείς της θύρας την ράβδον έκάστω γάρ δείν Α. 1130 ραβδοφορείν έθος νυπτερεύει δε παρά τῷ πρεσβυτάτφ διὸ και πάντες άδελφοι πάντων είσι μίγνυνται δε και μητράσι. μοιγώ δε ζημία θάνατος μοιγός δ' εστίν ο εξ άλλου γένους. θυγάτηο δε των βασιλέων τινός θαυμαστή το κάλλος, έγουσα άδελφούς πεντεκαίδεκα έρωντας αύτης πάντας, και διά τοῦτ' άδιαλείπτως άλλον επ' άλλφ παριόντα ώς αὐτήν, κάμνουσα ήδη, παραδέδοται νοήματι χρήσασθαι τοιούτω ποιησαμένη δάβδους όμοίας ταις έκείνων, ότ' έξίοι παρ' αύτης τις, αεί τινα προύτίθει της θύρας την όμοίαν έχείνη, και μικρον υστερον άλλην, είτ' άλλην, στογαζομένη, όπως μη έκείνη την παραπλησίαν έγοι ό μέλλων προσιέναι και δή πάντων ποτέ κατ άγοραν όντων, ένα προσιόντα τη θύρα καὶ ίδόντα την φάβδον, έκ μέν ταύτης είκάσαι, διότι παρ' αὐτήν τις είη: έκ δὲ τοῦ τοὺς άδελφοὺς πάντας εν τη άγορα καταλιπείν ύπονοήσαι μοιγόν: δραμόντα δέ πρός τον πατέρα καὶ έπαγαγόντα έκεῖνον έλεγχθηναι καταψευσάμενον της άδελφης.

26. Σώφρονες δ' είσιν οι Ναβαταίοι και κτητικοί, ώστε και δημοσία τῷ μὲν μειώσαντι τὴν οὐσίαν ζημία κεῖται, τῷ δ' αὐξήσαντι τιμαί. όλιγόδουλοι δ' όντες ὑπὸ τῶν συγγενῶν

διακονοῦνται τὸ πλέον ἢ ὑπ' ἀλλήλων ἢ αὐτοδιάκονοι, ὥστε καὶ μέχρι τῶν βασιλέων διατείνειν τὸ ἔθος. συσσίτια δὲ ποιοῦνται κατὰ τρισκαίδεκα ἀνθρώπους, μουσουργοὶ δὲ δύο τῷ συμποσίφ ἐκάστφ. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐν οἴκφ μεγάλφ πολλὰ συνέχει συμπόσια· πίνει δ' οὐδεὶς πλέον τῶν ἕνδεκα ποτηρίων ἄλλφ καὶ ἄλλφ χρυσῷ ἐκπώματι. οὕτω δ' ὁ βασιλεύς ἐστι δημοτικός, ὥστε πρὸς τῷ αὐτοδιακόνφ καὶ †τὸ ἀντιδιάκονον τοῖς ἄλλοις καὶ αὐτὸν γίνεσθαι· πολλάκις δὲ καὶ ἐν τῷ δήμφ δίδωσιν εὐθύνας, ἔσθ' ὅτε καὶ ἐξετάζεται τὰ περὶ τὸν βίον· οἰκήσεις δὲ διὰ λίθου πολυτελεῖς, αὶ δὲ πόλεις ἀτείχιστοι δι' εἰρήνην· εὔκαρπος ἡ πολλὴ πλὴν ἐλαίον, χρῶνται δὲ σησαμίνφ.

- C. 784 πρόβατα λευκότριχα, βόες μεγάλοι, ἵππων ἄφορος ή χώρα κάμηλοι δὲ τὴν ὑπουργίαν ἀντ' ἐκείνων παρέχονται ἀχίτωνες δ' ἐν περιζώμασι καὶ βλαυτίοις προΐασι, καὶ οἱ βασιλεῖς, ἐν πορφύρα δ' οὐτοι εἰσαγώγιμα δ' ἐστὶ τὰ μὲν τελέως, τὰ δ' οὐ παντελώς, ἄλλως τε καὶ ἐπιχωριάζει, καθάπερ χρυσὸς καὶ ἄργυρος καὶ τὰ πολλὰ τῶν ἀρωμάτων χαλκὸς δὲ καὶ σίδηρος καὶ ἔτι πορφυρᾶ ἐσθής, στύραξ, κρόκος, κοστάρια, τόρευμα,
- Α. 1131 γραφή, πλάσμα οὐκ ἐπιχώρια· ἴσα κοπρίαις ήγοῦνται τὰ νεκρὰ σώματα, καθάπερ Ἡράκλειτός φησι· Νέκνες κοπρίων ἐκβλητότεροι· διὸ καὶ παρὰ τοὺς κοπρῶνας κατορύττουσι καὶ τοὺς βασιλεῖς. ἤλιον τιμῶσιν ἐπὶ τοῦ δώματος ἱδρυσάμενοι βωμόν, σπένδοντες ἐν αὐτῷ καθ' ἡμέραν καὶ λιβανωτίζοντες.

27. Τοῦ δὲ ποιητοῦ λέγοντος,

Αἰθίοπάς θ' ἰχόμην καὶ Σιδονίους καὶ Ἐρεμβούς, διαποροῦσι καὶ περὶ τῶν Σιδονίων μέν, εἴτε τινὰς χρὴ λέγειν τῶν ἐν τῷ Περσικῷ κόλπῳ κατοιχούντων, ὧν ἄποικοι οἱ παρ' ἡμῖν Σιδόνιοι, καθάπερ καὶ Τυρίους τινὰς ἐκεῖ νησιώτας ἱστοροῦσι καὶ Αραδίους, ὧν ἀποίκους τοὺς παρ' ἡμῖν φασιν, εἴτ' αὐτοὺς τοὺς Σιδονίους ἀλλὰ μᾶλλον περὶ τῶν Ἐρεμβῶν ἡ ζήτησις, εἴτε τοὺς Τρωγλοδύτας ὑπονοητέον λέγεσθαι, καθάπερ οἱ τὴν ἐτυμολογίαν βιαζόμενοι ἀπὸ τοῦ εἰς τὴν ἔραν ἐμβαίνειν, ὅπερ ἐστὶν εἰς τὴν γῆν, εἴτε τοὺς Άραβας, ὁ μὲν οὖν Ζήνων ὁ ἡμέτερος μεταγράφει οὕτως:

and deposite springer president vie older Explanations

Mirette, II.

καί Σιδονίους Άραβάς τε.

πιθανώτερον δε Ποσειδώνιος γράφει τῷ παρὰ μιχρὸν άλλάξαι καὶ Σιδονίους καὶ Άραμβούς,

ώς του ποιητού τους νύν Άραβας ούτω καλέσαντος, καθάπερ καί ύπο των άλλων ωνομάζοντο κατ' αὐτόν. φησί δὲ ταῦτα τρία έθνη, συνεγή άλλήλοις ίδουμένα, ομογένειάν τινα έμφαίνειν πρός άλληλα, καὶ διὰ [τοῦ]το παρακειμένοις ὀνόμασι κεκλήσθαι, τούς μεν Άρμενίους, τούς δε Άραμαίους, τούς δε Άραμβούς. ωσπερ δε από έθνους [ένὸς] υπολαμβάνειν έστιν είς τρία διηρῆσθαι κατά τὰς τῶν κλιμάτων διαφορὰς ἀεὶ καὶ μᾶλλον έξαλλαττομένων, ούτω καὶ τοῖς ὀνόμασι γρήσασθαι πλείοσιν ἀνθ' ένός. οὐδ' οἱ Έρεμνοὺς γράφοντες πιθανοί τῶν γὰρ Αἰθιόπων μάλλον ίδιον. λέγει δὲ καὶ τοὺς Αρίμους ὁ ποιητής, οῦς φησι Ποσειδώνιος δέγεσθαι δείν μη τόπον τινά της Συρίας η της Κιλικίας η άλλης τινός γης, άλλα την Συρίαν αὐτήν. Αραμαΐοι γάρ οἱ ἐν αὐτῆ· τάγα δ' οἱ Ελληνες Αριμαίους ἐκά- С. 785 λουν η Άρίμους. αί δε των ονομάτων μεταπτώσεις, και μάλιστα τών βαρβαρικών, πολλαί· καθάπερ τον Δαριήκην Δαρείον Α. 1132 έκάλεσαν, την δε Φάρζιριν Παρύσατιν, Άταργατην δε την Αθάραν: Δερκετώ δ' αὐτὴν Κτησίας καλεί. τῆς δὲ τῶν Ἀράβων εύδαιμονίας και Αλέξανδρον αν τις ποιήσαιτο μάρτυρα τον διανοηθέντα, ως φασι, καὶ βασίλειον αὐτὴν ποιήσασθαι μετά την έξ Ινδών επάνοδον. πάσαι μεν ούν αι επιγειρήσεις αὐτοῦ κατελύθησαν, τελευτήσαντος παραχοήμα τον βίον μία δ' οὖν καὶ αυτη τῶν ἐπιγειρήσεων ήν, εἰ μὲν ἐκόντες παραδέγοιντο αὐτόν εί δὲ μή, οίς πολεμήσοντος καὶ δὴ ὁρῶν μήτε πρότερον μήθ' υστερον πέμψαντας ώς αυτον πρέσβεις, παρεσκευάζετο πρός τον πόλεμον, ώσπες εἰρήκαμεν έν τοῖς ἔμπροσθεν.

duct to our Apalline solvens agos the toutons yill ore mulious dulyer var Nicker, requestioner wire "auric C. 786 on renga vin youngues on N sameon divirales. Seel; yield

A. 1134 geor, dee Migdes and say agreens as displayer and freesources arabires, adds concretes agos parapipines set rip yourself from the squarelines and institutions oradiors, addecide devices role sure therein values was the view of their

medical in the Month oliver to the transfer of the startion of

uni Tollgrime Agagine et.

simport incoming Time

and the special role of the thousand and the same and the same

Tο έπτακαιδέκατον περιέχει Αίγυπτον πάσαν καὶ Λιβύην πάσαν.

- Will at Landone partyment subapole was very diffici-

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΕΠΤΑΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

white the supplier of the supp

- Α. 1133 1. Έπεὶ δὲ τὴν Αραβίαν ἐφοδεύοντες καὶ τοὺς κόλπους συμπεριελάβομεν τοὺς σφίγγοντας αὐτὴν καὶ ποιοῦντας χερρόνησον, τὸν Περσικὸν καὶ τὸν Αράβιον, τούτῷ δέ τινα συμπεριωδεύθη καὶ τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Αἰθιοπίας, τὰ τῶν Τρωγλοδυτῶν καὶ τῶν ἑξῆς μέχρι τῶν ἐσχάτων τῆς κινναμωμοφόρου τὰ λειπόμενα καὶ συνεχῆ τοῖς ἔθνεσι τούτοις, ταῦτα δ' ἐστὶ τὰ περὶ τὸν Νεῖλον, ἐκθετέον μετὰ δὲ ταῦτα τὴν Λιβύην ἔπιμεν, ἤπερ ἐστὶ λοιπὴ τῆς συμπάσης γεωγραφίας. κἀνταῦθα δ' Ἐρατοσθένους ἀποφάσεις προεκθετέον.
- 2. Φησί δή τοῦ Αραβίου κόλπου πρὸς τὴν ἐσπέραν χιλίους σταδίους διέχειν τὸν Νείλον, παραπλήσιον ὅντα *κατὰ C. 786 τὸ στόμα* τῷ γράμματι τῷ Ν κειμένῳ ἀνάπαλιν. ὑνεὶς γάρ, Α. 1134 φησί, ἀπὸ Μερόης ἐπὶ τὰς ἄρκτους ὡς δισχιλίους καὶ ἔπτακοσίους σταδίους, πάλιν ἀναστρέφει πρὸς μεσημβρίαν καὶ τὴν χειμεριτὴν δύσιν ὡς τρισχιλίους καὶ ἐπτακοσίους σταδίους, καὶ σχεδὸν ἀντάρας τοῖς κατὰ Μερόην τόποις καὶ εἰς τὴν Λιβύην πολὺ προπεσών καὶ τὴν ἐτέραν ἐπιστροφὴν ποιησάμενος πρὸς

τας αρχτους φέρεται πενταχισγιλίους μέν και τριακοσίους σταδίους έπι τον μέγαν καταράκτην, μικρον παρεπιστρέφων προς την εω, γιλίους δε καὶ διακοσίους τους έπι τον έλάττω τον πατά Συήνην, πεντακισγιλίους δὲ άλλους και τριακοσίους ἐπὶ την θάλατταν. ἐμβάλλουσι δ' είς αὐτὸν δύο ποταμοί, φερόμενοι μέν έχ τινων λιμνών ἀπὸ τῆς ἔω, περιλαμβάνοντες δὲ νῆσον εύμεγέθη την Μερόην. ών ό μεν Ασταβόρας καλείται κατά τὸ πρός εω πλευρόν φέων, άτερος δ' Αστάπους οί δ' Αστασόβαν καλούσι, τὸν δ' Αστάπουν άλλον είναι, ὁ έρντα έκ τινων λιμνών άπο μεσημβρίας, και σγεδον το κατ' εύθεῖαν σώμα τοῦ Νείλου τούτον ποιείν την δε πλήρωσιν αύτου τους θερινούς ομβρους παρασκευάζειν. ύπερ δε τας συμβολάς του Ασταβόρα και του Νείλου σταδίοις έπταχοσίοις Μερόην είναι πόλιν όμώνυμον τη νήσω άλλην δ' είναι νήσον ύπες της Μερόης, ην έχουσιν οί Αίγυπτίων φυγάδες οί αποστάντες έπι Ψαμμιτίγου, καλούνται δε Σεμβρίται, ώς αν επήλυδες βασιλεύονται δε ύπο γυναικός, ύπακούουσι δε των έν Μερόη, τὰ δε κατωτέρω έκατέρωθεν Μερόης, παρά μεν τον Νείλον πρός την Έρυθραν Μεγάβαροι καὶ Βλέμμνες, Αἰθιόπων ὑπακούοντες, Αἰγυπτίοις δ' ομοροι παρά θάλατταν δε Τρωγλοδύται διεστάσι δε είς δέκα η δώδεκα ήμερων όδον οι κατά την Μερόην Τρωγλοδύται τοῦ Νείλου. έξ ἀριστερών δὲ τῆς ὁύσεως τοῦ Νείλου Νοῦβαι κατοικούσιν έν τη Λιβύη, μέγα έθνος, ἀπὸ της Μερόης ἀρξάμενοι μέγοι των άγκωνων, ούν υποταττόμενοι τοῖς Αἰθίοψιν, άλλ' ίδια κατά πλείους βασιλείας διειλημμένοι. της δ' Αιγύπτου το παρά την θάλαττάν έστιν από του Πηλουσιακού στόματος πρός το Κανωβικόν στάδιοι *τρισ*χίλιοι τριακόσιοι. Έρατοσθένης Α. 1135 μεν ουν ουτως.

3. Δεί δε επί πλέον είπειν, και πρώτον τα περί την Αίγυπτον, όπως από των γνωριμωτέρων έπι τα έξης προίωμεν. κοινά μέν γάρ τινα και ταύτη τη χώρα και τη συνεχεί και ύπερ αὐτην τη των Αἰθιόπων ὁ Νείλος παρασκευάζει, ποτίζων τε αύτας κατά τας αναβάσεις και τοῦτ' οἰκήσιμον αὐτῶν τὸ μέρος απολείπων μόνον τὸ καλυπτόμενον έν ταῖς πλημμυρίσι, τὸ δ' ύπερδέξιον καὶ μετεωρότερον τοῦ ἡεύματος πᾶν ἀοίκητον διεξιών έκατέρωθεν καὶ έρημον διὰ τὴν αὐτὴν ἀνυδρίαν. ἀλλὰ C. 787

την μέν Αίθιοπίαν ούτε πάσαν διέξεισιν ο Νείλος ούτε μόνος ουτ' έπ' ευθείας ουτ' οἰκουμένην καλώς την δε Αίγυπτον και μόνος και πάσαν και έπ' εύθείας άπο του μικρού καταράκτου ύπεο Συήνης και Έλεφαντίνης αρξάμενος, οίπεο είσιν όροι της Αἰγύπτου καὶ τῆς Αἰθιοπίας, ἔως τῶν ἐπὶ θάλατταν ἐκβολῶν *τοῦ Νείλου.* καὶ μὴν οί γε Αἰθίοπες το πλέον νομαδικοῖς ζωσι καὶ ἀπόρως διά τε την λυπρότητα της γώρας καὶ την των άέρων άσυμμετρίαν και τον άφ' ήμων έκτοπισμόν, τοις δ' Αίγυπτίοις απαντά τάναντία συμβέβηκε και γάρ πολιτικώς και ήμέρως έξ άρχης ζώσι και έν γνωρίμοις ίδρυνται τόποις, ώστε καὶ αἱ διατάξεις αὐτῶν μνημονεύονται καὶ ἐπαινοῦνταί γε, δοχούντες άξίως γρήσασθαι τη της γώρας εύδαιμονία, μερίσαντές τε εθ καὶ έπιμεληθέντες. βασιλέα γάρ αποδείξαντες τριγή τὸ πλήθος διείλον, και τούς μέν στρατιώτας έκάλεσαν, τούς δε γεωργούς, τούς δε ίερεας και τούς μεν των ίερων έπιμελητάς, τους δ' άλλους των περί τον άνθρωπον και τους μέν [τά] έν τῷ πολέμφ, τους δ' ὅσα ἐν εἰρήνη, γῆν τε καὶ τέχνας έργαζομένους. άφ' ώνπερ και αι πρόσοδοι συνήγοντο τῷ βασιλεί. οἱ δ' ἱερείς καὶ φιλοσοφίαν ήσκουν καὶ ἀστρονομίαν, όμιληταί τε των βασιλέων ήσαν. ή δε γώρα την μεν πρώτην διαίρεσιν είς νομούς έσχε, δέκα μεν ή Θηβαίς, δέκα δ' ή έν τῷ Δέλτα, ἐκκαίδεκα δ' ἡ μεταξύ (ώς δέ τινες, τοσούτοι ἦσαν Α. 1136 οἱ σύμπαντες νομοί, όσαι αἱ ἐν τῷ λαβνρίνθω αὐλαί αὐται δ' έλάττους των τριάχοντα!). πάλιν δ' οί νομοί τομάς άλλας έσχον είς γάρ τοπαρχίας οἱ πλείστοι διήρηντο, καὶ αύται δ' είς άλλας τομάς ελάχισται δ' αὶ ἄρουραι μερίδες. έδέησε δέ ΤΕΙΙ Α της έπ' ἀχριβές και κατά λεπτόν διαιρέσεως διά τάς συνεχείς των όρων συγγύσεις, ας ὁ Νείλος απεργάζεται κατά τας αύξήσεις, άφαιρών και προστιθείς και έναλλάττων τα σγήματα - καὶ τάλλα σημεία ἀποκρύπτων, οἰς διακρίνεται τό τε άλλότριον καί το ίδιον ανάγκη δη αναμετρείσθαι πάλιν και πάλιν. έντεύθεν δέ καὶ την γεωμετρίαν συστηναί φασιν, ώς την λογιστικήν και άριθμητικήν παρά Φοινίκων διά τάς έμπορίας. τριχή δε διήρητο, ώσπερ το σύμπαν, και το έν έκάστω τω

republican xer personal role formers was animorated

1: vid. lgd. rpiánorta 85.

νομώ πλήθος, είς τρία ίσα μερισθείσης της γώρας, ή δε περί τον ποταμόν πραγματεία διαφέρει τοσούτον, όσον τη έπιμελεία νικάν την φύσιν. φύσει γαρ πλείονα φέρει καρπόν και ποτισθείσα μάλλον φύσει δε και ή μείζων ανάβασις του ποταμού C. 788 πλείω ποτίζει γην, άλλ' ή έπιμέλεια πολλάκις και της φύσεως εξίσγυσεν επιλιπούσης, ώστε και κατά τὰς ελάττους ἀναβάσεις τοσαύτην ποτισθήναι γήν, όσην έν ταῖς μείζοσι, διά τε τῶν διωρύγων καὶ τῶν παραγωμάτων ἐπὶ γοῦν τῶν πρὸ Πετρωνίου γρόνων ή μεγίστη μεν ήν φορά και ανάβασις, ήνίκα έπί τεσσαρεσκαίδεκα πήγεις ανέβαινεν ὁ Νείλος, ήνίκα δ' ἐπ' ὀκτώ, συνέβαινε λιμός. ἐπ' ἐκείνου δὲ ἄρξαντος τῆς γώρας καὶ δώδεκα μόνον πληρώσαντος πήγεις του Νείλου μέτρου, μεγίστη ην ή φορά, και όκτω ποτε μόνον πληρώσαντος, λιμοῦ οὐδείς ήσθετο. τοιαύτη μέν ή διάταξις τὰ δ' έξης λέγωμεν νυνί.

4. Από γὰρ τῶν Αἰθιοπικῶν τερμόνων ἡεῖ ἐπ' εὐθείας ό Νείλος πρός άρκτους, έως του καλουμένου γωρίου Δέλτα. είτ' έπὶ κορυφήν σχιζόμενος *ὁ Νείλος* ώς φησιν ὁ Πλάτων, ώς αν τριγώνου πορυφήν αποτελεί τον τόπον τούτον πλευράς δέ του τριγώνου τὰ σγιζόμενα ἐφ' ἐκάτερα ἡεῖθρα καθήκοντα μέχοι της θαλάττης, το μεν έν δεξια της κατά Πηλούσιον, το δ' έν άριστερά τῆς κατά Κάνωβον και τὸ πλησίον Ἡράκλειον Α. 1137 προσαγορενόμενον βάσιν δε την παραλίαν την μεταξύ του Πηλουσίου και του Ήρακλείου. γέγονε δη νήσος έκ τε της θαλάττης και των δευμάτων άμφοιν του ποταμού, και καλείται Δέλτα διὰ τὴν ὁμοιότητα τοῦ σχήματος τὸ δ' ἐπὶ τῆ κορυφῆ γωρίον όμωνύμως κέκληται διὰ τὸ ἀργὴν είναι τοῦ λεχθέντος στήματος, καὶ ή κώμη δὲ ή ἐπ' αὐτῶ καλεῖται Δέλτα. δύο μέν ούν ταῦτα τοῦ Νείλου στόματα, ών τὸ μέν Πηλουσιακὸν καλείται, τὸ δὲ Κανωβικὸν καὶ Ἡρακλειωτικόν μεταξύ δὲ τούτων άλλαι πέντε είσιν έκβολαι αι γε άξιόλογοι, λεπτότεραι δέ πλείους άπὸ γὰρ τῶν πρώτων μερῶν ἀπορρῶγες πολλαὶ καθ' όλην μερισθείσαι την νησον πολλά και φείθρα και νήσους έποίησαν, ώσθ' όλην γενέσθαι πλωτήν διωρύγων έπὶ διώρυξι τμηθεισών, αι κατά ραστώνην πλέονται τοσαύτην, ώστε και όστράκινα ένίοις είναι πορθμεία. την μέν ούν περίμετρον όσον τρισχιλίων σταδίων έστιν ή σύμπασα νήσος καλούσι δ' αύτην

και την κάτω γώραν σύν ταις άπαντικού ποταμίαις του Δέλτα: έν δε ταις αναβάσεσι του Νείλου καλύπτεται πάσα και πελαγίζει πλην των οἰκήσεων αύται δ' ἐπὶ λόφων αὐτοφυων ή γωμάτων ίδουνται, πόλεις τε άξιόλογοι και κώμαι, νησίζουσαι C. 789 κατά την πόρρωθεν όψιν. πλείους δε τετταράκοντα ημέρας τοῦ θέρους διαμείναν τὸ ὖδωρ ἔπειθ' ὑπόβασιν λαμβάνει κατ' όλίγον, καθάπερ καὶ την αύξησιν έσχεν έν έξήκοντα δὲ ήμέραις τελέως γυμνούται και αναφύγεται το πεδίον. όσφ δέ θάττον ή ἀνάψυξις, τοσώδε θάττον ὁ ἄροτος καὶ ὁ σπόρος: θάττον δέ, παρ' οίς τὰ μείζω θάλπη. τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὰ ἐπάνω τοῦ Δέλτα ποτίζεται, πλην ὅτι ἐπ' εὐθείας ὅσον τετρακισγιλίοις σταδίοις δι' ένὸς ρείθρου τοῦ ποταμοῦ φερομένου, πλην εί πού τις έντρέγει νήσος, ών άξιολογωτάτη ή τὸν Ήρακλειωτικόν νομόν περιέγουσα, η εί πού τις έκτροπη διώρυγι έπὶ πλέον εἰς λίμνην μεγάλην καὶ γώραν, ἡν ποτίζειν δύναται, καθάπερ έπὶ τῆς τὸν Αρσινοίτην νομὸν ποτιζούσης καὶ τὴν Μοίριδος λίμνην και των είς την Μαρεωτιν άναγεομένων. συλλήβδην δ' είπεϊν, ή ποταμία μόνον έστιν Αϊγυπτος ή έκατέρωθεν * έσγάτη * τοῦ Νείλου, σπάνιον εί που τριακοσίων σταδίων έπέγουσα συνεγώς πλάτος τὸ οἰκήσιμον, ἀρξαμένη ἀπὸ τών Α. 1138 όρων της Αίθιοπίας, μέγοι της πορυφης του Δέλτα. έσικεν ούν κειρία † ψυγομένη ' έπὶ μῆκος, ὑπεξαιρουμένων τῶν ἐπὶ πλέον έκτροπών. ποιεί δε το σγήμα τούτο της ποταμίας, ής λέγω, καὶ τῆς γώρας τὰ ὄρη τὰ έκατέρωθεν ἀπὸ τῶν περὶ Συήνην τόπων καταγόμενα μέγρι τοῦ Αίγυπτίου πελάγους: ἐφ' ὅσον γάρ ταῦτα παρατείνει καὶ διέστηκεν ἀπ' άλλήλων, ἐπὶ τοσοῦτον και ό ποταμός συνάγεταί τε και διαγείται και διασγηματίζει την γώραν διαφόρως την οικήσιμον ή δε ύπερ των όρων έπὶ συγνὸν ἀοίκητός ἐστιν.

5. Οἱ μὲν οὖν ἀρχαῖοι στοχασμῷ τὸ πλέον, οἱ δ' ὕστερον αὐτόπται γενηθέντες ἤσθοντο ὑπὸ ὅμβρων θερινῶν πληρούμενον τὸν Νεῖλον, τῆς Αἰθιοπίας τῆς ἄνω κλυζομένης, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς ἐσχάτοις ὅρεσι, παυσαμένων δὲ τῶν ὅμβρων παυομένην κατ' ὀλίγον τὴν πλημμυρίδα: τοῦτο δ' ὑπῆρξε μά-

men is one along months in the one anymerous

^{1.} vid. lgd. ἀναπτυσσομένη s. ἀνεπτυγμένη.

λιστα δήλον τοῖς πλέουσι τὸν Αράβιον κόλπον μέγοι τῆς κινναμωμοφόρου καὶ τοῖς ἐκπεμπομένοις ἐπὶ τὴν τῶν ἐλεφάντων θήραν, και εί τινες άλλαι γρείαι παρώξυνον έκείσε άνδρας προγειρίζεσθαι τούς της Αίγύπτου βασιλέας τούς Πτολεμαϊκούς. ούτοι γάρ εφρόντισαν των τοιούτων, διαφερόντως δ' ό Φιλάδελφος έπικληθείς, φιλιστορών και δια την ασθένειαν του σώματος διαγωγάς αεί τινας και τέρψεις ζητών καινοτέρας. οί πάλαι δε βασιλείς οὐ πάνυ ἐφρόντισαν τῶν τοιούτων: καίπερ οίχειοι σοφίας γεγονότες και αύτοι και οι ίερεις, μεθ' ών ην С. 790 αὐτοῖς ὁ πλείων βίος. ώστε καὶ θαυμάζειν ἄξιον καὶ διὰ τοῦτο καὶ διότι Σέσωστρις την Αίθιοπίαν ἐπηλθεν απασαν μέχρι τῆς κινναμωμοφόρου, καὶ ὑπομνήματα τῆς στρατείας αὐτοῦ καὶ νῦν έτι δείχνυται, στήλαι καὶ έπιγραφαί. Καμβύσης τε την Αίγυπτον κατασγών προήλθε καὶ μέγρι τῆς Μερόης μετά τῶν Αίγυπτίων καὶ δή καὶ τοὔνομα τῆ τε νήσφ καὶ τῆ πόλει τοῦτο Α. 1139 παρ' έκείνου τεθηναί φασιν, έκει της άδελφης αποθανούσης αύτω Μερόης οί δε γυναϊκά φασι την επωνυμίαν ούν έγαρίσατο αὐτῆ τιμών την ἄνθρωπον. Θαυμαστὸν οὖν, πῶς ἐκ τών τοιούτων άφορμών ου τελέως έναργης ην ή περί τών όμβρων ίστορία τοῖς τότε, καὶ ταῦτα τῶν ἱερέων φιλοπραγμονέστερον άναφερόντων είς τὰ ίερὰ γράμματα καὶ ἀποτιθεμένων, όσα μάθησιν περιττήν έπιφαίνει. εί γὰρ ἄρα, τοῦτ' έγρῆν ζητείν, ὅπερ καὶ νῦν ἔτι ζητείται, τί δή ποτε θέρους, χειμώνος δε ού, και έν τοις νοτιωτάτοις, έν δε τη Θηβαίδι και τη περί Συήνην ού συμπίπτουσιν ομβροι το δ' ότι έξ ομβρων αί άναβάσεις μη ζητείν, μηδέ τοιούτων δείσθαι μαρτύρων, οίους Ποσειδώνιος είρηκε. φησί γαρ Καλλισθένη λέγειν την έκ των ομβρων αίτίαν των θερινών, παρά Αριστοτέλους λαβόντα, έχεινον δέ παρά Θρασυάλκου τοῦ Θασίου (τῶν ἀρχαίων δὲ φυσικών είς ούτος), έκεινον δε παρ' άλλου, τον δε παρ' Όμήρου διιπετέα φάσκοντος τον Νείλον

αψ δ' είς Αιγύπτοιο διιπετέος ποταμοῖο. άλλ' ἐως ταῦτα πολλών εἰρηκότων, ὧν ἀρκέσει δύο μηνῦσαι τοὺς ποιήσαντας καθ' ήμας το περί του Νείλου βιβλίον, Εύδωρόν τε καὶ Αρίστωνα τὸν ἐκ τῶν περιπάτων πλην γὰρ τῆς τάξεως τά γε άλλα και τῆ φράσει και τῆ ἐπιχειρήσει ταὐτά ἐστι

κείμενα παρ' άμφοτέροις. έγω γουν άπορούμενος άντιγράφων είς την άντιβολήν έκ θατέρου θάτερον άντέβαλον πότερος δ' ην ο τάλλότρια ύποβαλλόμενος, εν Άμμωνος εύροι τις αν. Εύδωρος δ' ήτιατο τον Αρίστωνα ή μέντοι φράσις Αριστώνειος μαλλόν έστιν. οἱ μέν οὖν ἀρχαῖοι τὸ οἰκούμενον αὐτὸ καὶ ποτιζόμενον ύπὸ τοῦ Νείλου μόνον Αίγυπτον ἐκάλουν, ἀπὸ τῶν περί Συήνην τόπων ἀρξάμενοι μέγρι τῆς θαλάττης: οἱ δ' ὕστερον μέγρι νύν προσελαβον έχ μέν των πρός έω μερών [τά] μεταξύ τοῦ Άραβίου κόλπου καὶ τοῦ Νείλου σχεδόν τι πάντα C. 791 (οἱ δ' Αἰθίοπες οὐ πάνυ γρώνται τῆ Ἐρυθρᾶ θαλάττη), ἐκ Α. 1140 δε των έσπερίων τὰ μέγρι των Αὐάσεων και έν τη παραλία τὰ ἀπὸ τοῦ Κανωβικοῦ στόματος μέχρι Καταβαθμοῦ καὶ τῆς Κυρηναίων ἐπικρατείας. οί τε γὰρ ἀπὸ τοῦ Πτολεμαίου βασιλείς ἴσγυσαν τοσούτον, οί γε και την Κυρηναίαν αύτην καυει Α τέσγον και διενείμαντο προς την Αίγυπτον και την Κύπρον Ρωμαιοί τε οἱ διαδεξάμενοι την έκείνων έπαργίαν κρίναντες την Αίγυπτον εν τοῖς αὐτοῖς ὅροις διεφύλαξαν. Αὐάσεις δ' οί Αίγύπτιοι καλούσι τὰς οίκουμένας γώρας, περιεγομένας κύκλφ μεγάλαις έρημίαις, ώς αν νήσους πελαγίας (πολύ δε τοῦτ έστι κατά την Διβύην), τρείς δ' είσιν αι πρόσγωροι τη Αίγύπτω και έπ' αὐτῆ τεταγμέναι. τὰ μέν οὖν καθ' ὅλου καὶ άνωτάτω περί τῆς Αἰγύπτου ταῦτα λέγομεν: τὰ καθ' ἔκαστα δὲ καὶ τὰς άρετὰς αὐτῆς νῦν διέξιμεν.

6. Έπεὶ δὲ τὸ πλεῖστον τοῦ ἔργου τούτου καὶ τὸ κυριώτατον ἡ Αλεξάνδρειά ἐστι καὶ τὰ περὶ αὐτήν, ἐντεῦθεν ἀρκτέον.
ἔστι τοίνυν ἡ ἀπὸ Πηλουσίου παραλία πρὸς τὴν ἑσπέραν πλέουσι μέχρι μὲν τοῦ Κανωβικοῦ στόματος χιλίων που καὶ τριακοσίων σταδίων, ὁ δὴ καὶ βάσιν τοῦ Δέλτα ἔφαμεν ἐντεῦθεν
δ' ἐπὶ Φάρον τὴν νῆσον ἄλλοι στάδιοι πεντήκοντα πρὸς τοῖς
ἑκατόν. ἡ δὲ Φάρος νησίον ἐστὶ παράμηκες, προσεχέστατον τῆ
ἡπείρφ, λιμένα πρὸς αὐτὴν ποιοῦν ἀμφίστομον. ἡιῶν γάρ ἐστι
κολπώδης, ἄκρας εἰς τὸ πέλαγος προβεβλημένη δύο τούτων δὲ
μεταξὺ ἡ νῆσος ἴδρυται κλείουσα τὸν κόλπον, παραβέβληται γὰρ
αὐτῷ κατὰ μῆκος τῶν δ' ἄκρων τῆς Φάρον τὸ μὲν ἑῷον μᾶλλόν ἐστι προσεχὲς τῆ ἡπείρφ καὶ τῆ κατ' αὐτὴν ἄκρα (καλεῦται
δ' ἄκρα Λοχιάς), καὶ ποιεῖ τὸν λιμένα ἀρτίστομον: πρὸς δὲ τῆ

στενότητι του μεταξύ πόρου και πέτραι είσίν, αι μέν υφαλοι, Α. 1141 αί δὲ καὶ ἐξέγουσαι, τραγύνουσαι πάσαν ώραν τὸ προσπίπτον έχ του πελάγους κλυδώνιον. ἔστι δε καὶ αὐτὸ τὸ τῆς νησίδος άχρον πέτρα περίκλυστος, έχουσα πύργον θαυμαστώς κατεσκευασμένον λευκοῦ λίθου πολυόροφον, όμώνυμον τη νήσφ. τούτον δ' ανέθημε Σώστρατος Κνίδιος, φίλος των βασιλέων, της των πλωιζομένων σωτηρίας γάριν, ώς φησιν ή έπιγραφή1. άλιμένου γάρ ούσης και ταπεινής της έκατέρωθεν παραλίας, έγούσης δέ καὶ γοιράδας καὶ βράγη τινά, έδει σημείου τινός ύψηλοῦ καὶ λαμπροῦ τοῖς ἀπὸ τοῦ πελάγους προσπλέουσιν, ώστ εύστογείν της είσβολης του λιμένος. και το έσπέριον δε στόμα C. 792 ούκ εύείσβολόν έστιν, ού μην τοσαύτης γε δείται προνοίας. ποιεί δέ και τούτο άλλον λιμένα τὸν τοῦ Εὐνόστου καλούμενον πρόκειται δ' ούτος του όρυκτου και κλειστού λιμένος ό μέν γάρ έκ τοῦ λεγθέντος πύργου της Φάρου τὸν εἴσπλουν ένων ό μέγας έστι λιμήν ούτοι δε συνεγείς έν βάθει έκείνω, τω έπτασταδίω καλουμένω γώματι διειργόμενοι απ' αὐτοῦ, παράκεινται το δε γωμά έστιν από της ηπείρου γεφυρα επί την νήσον κατά τὸ έσπέριον αὐτής μέρος έκτεταμένη, δύο διάπλους απολείπουσα μόνον είς τον Εὐνόστου λιμένα, καὶ αὐτοὺς γεγεφυρωμένους. ην δ' οὐ γέφυρα μόνον ἐπὶ την νησον τὸ ἔργον τούτο, άλλά και ύδραγώγιον, ότε γε ώκειτο τύν δ' ήρημωσεν αύτην ο θεός Καίσαρ έν τω πρός Αλεξανδρέας πολέμω, τεταγμένην μετά των βασιλέων ολίγοι δ' οίκουσι πρός τω πύργω ναυτικοί ἄνδρες. ὁ γοῦν μέγας λιμήν πρὸς τῷ κεκλεῖσθαι καλώς τῷ τε γώματι καὶ τῆ φύσει, ἀγγιβαθής τέ έστιν, ώστε την μεγίστην ναθν έπὶ κλίμακος δομείν, καὶ εἰς πλείους σγί- Α. 1142 ζεται λιμένας. οἱ μέν οὖν πρότεροι τῶν Αἰγυπτίων βασιλεῖς, άγαπώντες οίς είγον και ού πάνυ έπεισάκτων δεόμενοι, διαβεβλημένοι πρός απαντας τους πλέοντας, και μάλιστα τους Ελληνας (πορθηταί γάρ ήσαν καί έπιθυμηταί τῆς άλλοτρίας κατά σπάνιν γῆς), ἐπέστησαν φυλακήν τῷ τόπφ τούτφ, κελεύσαντες άπείργειν τους προσιόντας κατοικίαν δ' αυτοίς έδοσαν την

^{1.} h. l. adiiciuntur in codd. plerisque haec: ἐπίγραμμα. σώστρατος χείδιος δεξιφάνους θεοίς σωτήρσιν ύπερ των πλωίζομένων.

προσαγορευομένην 'Ρακῶτιν, η νῦν μὲν τῆς 'Αλεξανδρέων πόλεώς ἐστι μέρος τὸ ὑπερχείμενον τῶν νεωρίων, τότε δὲ κώμη
ὑπῆρχε· τὰ δὲ κύκλφ τῆς κώμης βουκόλοις παρέδοσαν, δυναμένοις καὶ αὐτοῖς κωλύειν τοὺς ἔξωθεν ἐπιόντας. ἐπελθών δὲ
Αλέξανδρος, ἰδών τὴν εὐκαιρίαν, ἔγνω τειχίζειν ἐπὶ τῷ λιμένι
τὴν πόλιν· τῆς δ' ὕστερον ἐπηκολουθηκυίας εὐδαιμονίας τῆ πόλει μνημονεύουσί τι σημεῖον κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ κτίσματος συμβάν· τῶν γὰρ ἀρχιτεκτόνων γῆ λευκῆ διασημαινομένων
τὴν τοῦ περιβόλου γραμμήν, ἐπιλιπούσης τῆς γῆς καὶ τοῦ βασιλέως ἐπιόντος, οἱ διοικηταὶ τῶν ἀλφίτων μέρος τῶν παρεσκευασμένων τοῖς ἐργάταις παρέσχον, δι' ών καὶ αἱ ὁδοὶ κατετμήθησαν εἰς πλείους· τοῦτ' οὐν οἰωνίσθαι λέγονται πρὸς
ἀγαθοῦ γεγονός.

7. Η δ' εὐκαιρία πολύτροπος: ἀμφίκλυστόν τε γάρ ἐστι τὸ χωρίον δυσὶ πελάγεσι, τῷ μὲν ἀπὸ τῶν ἄρκτων τῷ Αἰγυ-C. 793 πτίφ λεγομένφ, τῷ δ' ἀπὸ μεσημβρίας τῷ τῆς λίμνης τῆς Μαρείας, ῆ καὶ Μαρεώτις λέγεται: πληροῖ δὲ ταύτην πολλαῖς διώρυξιν ὁ Νεῖλος, ἄνωθέν τε καὶ ἐκ πλαγίων, δι' ὧν τὰ εἰσκομιζόμενα πολλῷ πλείω τῶν ἀπὸ θαλάττης ἐστίν, ὥσθ' ὁ λιμὴν ὁ λιμναῖος ὑπῆρχε πλουσιώτερος τοῦ θαλαττίου: ταύτη δὲ καὶ τὰ ἐκκομιζόμενα ἐξ Αλεξανδρείας πλείω τῶν εἰσκομιζομένων ἐστίν γνοίη δ' ἄν τις ἔν τε τῷ Αλεξανδρεία καὶ τῷ Αικαιαρχία γενόμενος, ὁρῶν τὰς ὁλκάδας ἔν τε τῷ κατάπλῳ καὶ ἐν ταῖς ἀναγωγαῖς, ὅσον βαρύτεραί τε καὶ κουφότεραι δεῦρο κάκεῖσε πλέοιεν.

Α. 1143 πρὸς δὲ τῷ πλούτῷ τῶν καταγομένων ἑκατέρωσε εἴς τε τὸν κατὰ θάλατταν λιμένα καὶ εἰς τὸν λιμναῖον καὶ τὸ εὐάερον ἄξιον σημειώσεως ἐστιν· ὅ καὶ αὐτὸ συμβαίνει διὰ τὸ ἀμφίκλυστον καὶ τὸ εὕκαιρον τῆς ἀναβάσεως τοῦ Νείλου. αἱ μὲν γὰρ ἄλλαι πόλεις αἱ ἐπὶ λιμνῶν ἰδρυμέναι βαρεῖς καὶ πνιγώδεις ἔχουσι τοὺς ἀέρας ἐν τοῖς καύμασι τοῦ θέρους· ἐπὶ γὰρ τοῖς χείλεσιν αἱ λίμναι τελματοῦνται διὰ τὴν ἐκ τῶν ἡλίων ἀναθυμίασιν· βορβορώδους οὐν ἀναφερομένης τοσαύτης ἰκμάδος, νοσώδης ὁ ἀὴρ ἔλκεται καὶ λοιμικῶν κατάρχει παθῶν. ἐν Αλεξανδρεία δὲ τοῦ θέρους ἀρχομένου πληρούμενος ὁ Νεῖλος πληροῖ καὶ τὴν λίμνην καὶ οὐδὲν ἐῷ τελματῶδες τὸ τὴν ἀναφορὰν ποιῆσον μοχθηράν· τότε δὲ καὶ οἱ ἐτησίαι πνέουσιν ἐκ

των βορείων καὶ τοῦ τοσούτου πελάγους, ωστε κάλλιστα τοῦ θέρους Άλεξανδρεῖς διάγουσιν.

8. Έστι δὲ χλαμυδοειδὲς τὸ σχῆμα τοῦ ἐδάφους τῆς πόλεως οἱ τὰ μὲν ἐπὶ μῆκος πλευρά ἐστι τὰ ἀμφίκλυστα, ὅσον
τριάκοντα σταδίων ἔχοντα διάμετρον, τὰ δὲ ἐπὶ πλάτος οἱ
ἰσθμοί, ἑπτὰ ἢ ὀκτὰ σταδίων ἐκάτερος, σφιγγόμενος τῆ μὲν
ὑπὸ θαλάττης, τῆ δ' ὑπὸ τῆς λίμνης. ἄπασα μὲν ὁδοῖς κατατέτμηται ἱππηλάτοις καὶ ἀρματηλάτοις, δυσὶ δὲ πλατυτάταις,
ἐπὶ πλέον ἢ πλέθρον ἀναπεπταμέναις, αὶ δὴ δίχα καὶ πρὸς
ὀρθάς τέμνουσιν ἀλλήλας. ἔχει δ' ἡ πόλις τεμένη * τά * τε
κοινὰ κάλλιστα καὶ τὰ βασίλεια, τέταρτον ἢ καὶ τρίτον τοῦ
παντὸς περιβόλου μέρος τῶν γὰρ βασιλέων ἔκαστος ὥσπερ
τοῖς κοινοῖς ἀναθήμασι προσεφιλοκάλει τινὰ κόσμον, οὕτω καὶ
οἵκησιν ἰδία περιεβάλλετο πρὸς ταῖς ὑπαρχούσαις, ὥστε τῦν,
τὸ τοῦ ποιητοῦ,

έξ έτερων ετερ' εστίν

άπαντα μέντοι συναφή και άλλήλοις και τῷ λιμένι, και όσα έξω αὐτοῦ. τῶν δὲ βασιλείων μέρος ἐστὶ καὶ τὸ Μουσεῖον, έγον περίπατον καὶ ἐξέδραν καὶ οἶκον μέγαν, ἐν ος τὸ συσσί- С. 794 τιον των μετεγόντων του Μουσείου φιλολόγων ανδρών. έστι δε τη συνόδω ταύτη και γρήματα κοινά και ίερευς ό έπι τῷ 🛚 👢 🛦 Μουσείω, τεταγμένος τότε μεν ύπο τουν βασιλέων, νύν δ' ύπο Α. 1144 Καίσαρος. μέρος δὲ τῶν βασιλείων ἐστὶ καὶ τὸ καλούμενον Σήμα, δ περίβολος ήν, έν φ αι των βασιλέων ταφαί και ή Αλεξάνδρου έφθη γάρ το σωμα άφελόμενος Περδίκκαν ο τοῦ Λάγου Πτολεμαΐος, κατακομίζοντα έκ της Βαβυλώνος καὶ έκτρεπόμενον ταύτη κατά πλεονεξίαν και έξιδιασμόν της Αιγύπτου: καί δή και απώλετο διαφθαρείς ύπο των στρατιωτών, έπελθόντος τοῦ Πτολεμαίου καὶ κατακλείσαντος αὐτὸν ἐν νήσφ ἐρήμη: έκείνος μέν ουν απέθανεν έμπεριπαρείς ταίς σαρίσσαις, έπελθόντων έπ' αὐτὸν τῶν στρατιωτῶν' σὺν αὐτῷ δὲι †καὶ οἱ βασιλείς. Άριδαϊός τε καὶ τὰ παιδία τὰ Άλεξάνδρου, καὶ ή γυνή Ρωξάνη ἀπῆραν είς Μακεδονίαν τὸ δὲ σῶμα τοῦ Αλεξάνδρου κομίσας ὁ Πτολεμαΐος ἐκήδευσεν ἐν τῆ Αλεξανδρεία, ὅπου νῦν

merry force deadlyman and hyper sallman de ra count

^{1.} post de vid. excidisse orres vel simile quid.

έτι κείται, ος πών εν τθ αστά πρεγώ, ραγίν λασ αστά εκείνος δ' έν γουση κατέθηκεν έσύλησε δ' αύτην ὁ Κόκκης καί Παρείσακτος έπικληθείς Πτολεμαΐος, έκ της Συρίας έπελθών καὶ έκπεσων εύθύς, ώστ' ἀνόνητα αὐτῷ τὰ σῦλα γενέσθαι.

9. "Εστι δ' έν το μεγάλο λιμένι κατά μέν τον είσπλουν έν δεξια ή νήσος και ό πύργος ό Φάρος κατά δε την ετέραν γείρα αι τε γοιράδες και ή Λογιας ακρα, έγουσα βασίλειον. είσπλεύσαντι δ' έν άριστερά έστι συνεγή τοῖς έν τή Λοχιάδι τὰ ένδοτέρω βασίλεια, πολλάς καὶ ποικίλας έγοντα διαίτας καὶ άλση: τούτοις δ' ὑπόκειται ο τε όρυκτὸς λιμήν καὶ κλειστός, ίδιος τῶν βασιλέων, καὶ ή Αντίρροδος, νησίον προκειμενον τοῦ όρυκτού λιμένος, βασίλειον αμα καὶ λιμένιον έγον εκάλεσαν δ' ουτως, ως αν τη Ρόδω ενάμιλλον. υπέρκειται δε τούτου το θέατρον' είτα τὸ Ποσείδιον, ἀγκών τις ἀπὸ τοῦ Έμπορίου καλουμένου προπεπτωκώς, έγων ίερον Ποσειδώνος · ή προσθείς γώμα Αντώνιος έτι μάλλον προνεύον είς μέσον τον λιμένα έπι τώ άκρω κατεσκεύασε δίαιταν βασιλικήν, ην Τιμώνιον προσηγόρευσε. τούτο δ' έπραξε το τελευταίον, ήνίκα προλειφθείς ύπο 10 των φίλων απήρεν είς Αλεξάνδρειαν μετά την έν Ακτίω κακοπραγίαν, Τιμώνειον αύτῶ κρίνας τὸν λοιπὸν βίον, ὅν διάξειν

Α. 1145 έμελλεν έρημος των τοσούτων φίλων. είτα τὸ Καισάριον καὶ Το Εμπόριον καὶ ἀποστάσεις καὶ μετὰ ταῦτα τὰ τεώρια μέχρι τοῦ ἐπτασταδίου. ταῦτα μὲν τὰ περὶ τὸν μέγαν λιμένα.

10. Έξης δ' Εὐνόστου λιμήν μετά τὸ έπταστάδιον καὶ C. 795 ύπερ τούτου ὁ δρυκτός, δυ καὶ Κιβωτόν καλούσιν, έγων καὶ αὐτὸς νεώρια. ἐνδοτέρω δὲ τούτου διώρυξ πλωτή μέχρι τῆς λίμνης τεταμένη της Μαρεώτιδος: έξω μέν οὖν της διώρυγος μικρον έτι λείπεται τῆς πόλεως εἶθ' ή Νευρόπολις τὸ προάστειον, έν ο κηποί τε πολλοί και ταφαί και καταγωγαί πρός τας ταριγείας των νεκρων έπιτήδειαι. έντος δε της διώρυγος τό τε Σαράπιον καὶ άλλα τεμένη άργαῖα έκλελειμμένα πως διὰ την των νέων κατασκευήν των έν Νικοπόλει και γαρ αμφιθέατρον και στάδιον και οι πεντετηρικοί άγωνες έκει συντελούνται τα δε παλαιά ώλιγώρηται. συλλήβδην δ' είπειν ή πόλις μεστή έστιν άναθημάτων καὶ ίερων κάλλιστον δε τὸ γυμνάσιον, μείζους η σταδιαίας έγον τὰς στοάς έν μέσω [δὲ] τό τε

δικαστήριον και τὰ άλση. ἔστι δὲ καὶ Πάνειον, νψος τι γειροποίητον στροβιλοειδές έμφερες όγθω πετρώδει δια κογλίου την ανάβασιν έγον από δε της πορυφής έστιν απιδείν όλην την πόλιν ύποκειμένην αὐτῷ πανταγόθεν. ἀπὸ δὲ τῆς Νεκροπόλεως ή έπὶ τὸ μῆχος πλατεῖα διατείνει παρὰ τὸ γυμνάσιον μέγρι τῆς πύλης της Κανωβικής είθ' Ίππόδρομος καλούμενός έστι καί †αί παρακείμεναι άλλαι μέγρι τῆς διώρυγος τῆς Κανωβικῆς. δια δε του Ιπποδρόμου διελθόντι ή Νικόπολίς έστιν, έγουσα κατοικίαν έπὶ θαλάττη πόλεως οὐκ έλάττω τριάκοντα δέ είσιν από της Αλεξανδρείας στάδιοι. τοῦτον δὲ ἐτίμησεν ὁ Σεβαστὸς Καϊσαρ τὸν τόπον, ὅτι ἐνταῦθα ἐνίκα τῆ μάγη τοὺς ἐπεξιόντας έπ' αὐτὸν μετά Αντωνίου και λαβών έξ έφόδου την πόλιν ήνάγκασε τον μέν Αντώνιον έαυτον διαγειρίσασθαι, τήν δε Κλεοπάτραν ζώσαν έλθεῖν είς την έξουσίαν μικρον δ' ύστερον κάκείνη έαυτην έν τη φρουρά διεγειρίσατο λάθρα δήγματι άσπίδος ή φαυμάχω έπιγρίστω (λέγεται γάρ άμφοτέρως), καί συνέβη καταλυθήναι την των Λαγιδών άργην, πολλά συμμεί-ขนธนา อีกก.

11. Πτολεμαΐος γάρ ὁ Λάγου διεδέξατο Άλέξανδρον, έχει- Α. 1146 νον δε [ό] Φιλάδελφος, τούτον δε ό Εὐεργέτης, είθ' ό Φιλοπάτωρ ὁ τῆς Άγαθοκλείας, είθ' ὁ Επιφανής, είθ' ὁ Φιλομήτωρ, παίς παρά πατρός ἀεὶ διαδεγόμενος τούτον δ' άδελφός διεδέξατο ο δεύτερος Εύεργέτης, ον και Φύσκωνα προσαγορεύουσι, τούτον δ' ὁ Λάθουρος ἐπικληθείς Πτολεμαΐος, τούτον δ' ο Αυλητής ο καθ' ήμας, δοπερ ήν της Κλεοπάτρας πατήρ. άπαντες μέν οὖν οἱ μετὰ τὸν τρίτον Πτολεμαῖον ὑπὸ τρυφῆς C. 796 διεφθαρμένοι χείρον ἐπολιτεύσαντο, χείριστα δ' ὁ τέταρτος καὶ [ό] έβδομος καὶ ὁ νστατος, ὁ Αύλητής: ος γωρίς τῆς άλλης άσελγείας γοραυλεῖν ήσκησε, καὶ ἐπ' αὐτῷ γε ἐσεμνύνετο τοσοῦτον, ωστ' ούκ ωκνει συντελείν άγωνας έν τοίς βασιλείοις, είς ΤΕΥ ... ούς παρήει διαμιλλησόμενος τοίς άνταγωνισταίς. τούτον μέν ούν οἱ Αλεξανδρεῖς ἐξέβαλον, τριῶν δ' αὐτῷ θυγατέρων οὐσῶν, ών μία γνησία ή πρεσβυτάτη, ταύτην ανέδειξαν βασίλισσαν: οι νίοι δ' αὐτοῦ δύο νήπιοι τῆς τότε χρείας έξέπιπτον τελέως.

chance solding and the Albert

^{1.} vid. excidisse κατοικίαι.

τη δε κατασταθείση μετεπέμψαντο ανδρα έκ της Συρίας Κυβιοσάκτην τινά, προσποιησάμενον του γένους είναι των Συοιακών βασιλέων τούτον μέν ουν όλίγων ήμερων απεστραγγάλισεν Α. 1147 ή βασίλισσα, οὐ φέρουσα τὸ βάναυσον καὶ τὸ ἀνελεύθερον, ήκε δ' άντ' έκείνου προσποιησάμενος καὶ αύτος είναι Μιθριδάτου νίὸς τοῦ Εὐπάτορος Αργέλαος, δς ην μεν Αργελάου νίὸς τοῦ πρός Σύλλαν διαπολεμήσαντος και μετά ταῦτα τιμηθέντος ύπο Ρωμαίων, πάππος δὲ τοῦ βασιλεύσαντος Καππαδόκων ύστάτου καθ' ήμᾶς, ίερεὺς δὲ τῶν ἐν Πόντω Κομάνων. Γαβινίω δὲ τότε συνδιέτριψεν ώς συστρατεύσων έπὶ Παρθυαίους, λαθών δε τούτον χομίζεται διά τινων είς την βασίλισσαν καὶ άναδείκνυται βασιλεύς. έν τούτω τον Αύλητην άφικόμενον είς Ρώμην δεξάμενος Πομπήιος Μάγνος συνίστησι τη συγκλήτω καί διαπράττεται κάθοδον μεν τούτω, των δε πρέσβεων των πλείστων, έκατον οντων, όλεθοον των καταποεσβευσάντων αύτου. τούτων δ' ην και Δίων ο Ακαδημαϊκός, άρχιπρεσβευτής γεγονώς. καταγθείς ουν ύπο Γαβινίου Πτολεμαΐος τον τε Άργέλαον άναιρεί και την θυγατέρα, γρόνον δ' οὐ πολύν τη βασιλεία προσθείς τελευτά νόσω, καταλιπών δύο μέν νίεις, δύο δέ θυγατέρας, πρεσβυτάτην δε Κλεοπάτραν, οι μεν ουν Άλεξανδοείς απέδειξαν βασιλέας τόν τε πρεσβύτερον των παίδων και την Κλεοπάτραν, οί δε συνόντες τῷ παιδί καταστασιάσαντες έξέβαλον την Κλεοπάτραν, και απήρε μετά της άδελφης είς την Συρίαν. έν τούτω Πομπήιος Μάγνος ήκε φεύγων έκ Παλαιφαρσάλου πρός τὸ Πηλούσιον καὶ τὸ Κάσιον όρος τοῦτον μέν ούν δολοφονούσιν οι μετά τοῦ βασιλέως: ἐπελθών δὲ Καϊσαρ τόν τε μειρακίσκον διαφθείρει καὶ καθίστησι τῆς Αἰγύπτου βασίλισσαν την Κλεοπάτραν, μεταπεμψάμενος έκ της φυγης συμβασιλεύειν δ' ἀπέδειξε τὸν λοιπὸν ἀδελφὸν αὐτῆ, νέον παν-C. 797 τελώς οντα. μετά δε την Καίσαρος τελευτήν και τά εν Φιλίπποις διαβάς Αντώνιος είς την Ασίαν έξετίμησεν έπι πλέον την Κλεοπάτραν, ώστε και γυναϊκα έκρινε και έτεκνοποιήσατο έξ αύτης, τόν τε Ακτιακόν πόλεμον συνήρατο έκείνη καί συνέφυγε· καὶ μετὰ ταῦτα ἐπακολουθήσας ὁ Σεβαστὸς Καῖσαο άμφοτέρους κατέλυσε και την Αίγυπτον έπαυσε παροινουμένην.

12. Ἐπαργία δὲ νῦν ἐστι, φόρους μὲν τελοῦσα ἀξιολόγους, ύπο σωφρόνων δε άνδρων διοιχουμένη των πεμπομένων επάργων αεί. δ μέν οθν πεμφθείς την του βασιλέως έγει τάξιν. ύπ' αύτω δ' έστιν ο δικαιοδότης, ο των πολλών κοίσεων κύριος άλλος δ' έστιν ό προσαγορενόμενος ίδιόλογος, δς των Α. 1148 άδεσπότων και των είς Καίσαρα πίπτειν όφειλόντων έξεταστής έστι παρέπονται δέ τούτοις άπελεύθεροι Καίσαρος καί οίχονόμοι, μείζω και έλάττω πεπιστευμένοι πράγματα. έστι δέ καὶ στρατιωτικού τρία τάγματα, ών τὸ εν κατά την πόλιν ίδρυται, τάλλα δ' έν τη χώρα. χωρίς δε τούτων έννέα μέν είσι σπείραι Ρωμαίων, τρείς μεν έν τη πόλει, τρείς δ' έπι των όρων της Αίθιοπίας έν Συήνη, φρουρά τοῖς τόποις, τρεῖς δὲ κατά την άλλην γώραν. είσι δε και ιππαργίαι τρείς όμοίως διατεταγμέναι κατά τους έπικαιρίους τόπους. των δ' έπιγωρίων άργόντων κατά πόλιν μέν ο τε έξηγητής έστι, πορφύραν άμπεγόμενος καὶ έγων πατρίους τιμάς καὶ ἐπιμέλειαν τῶν τῆ πόλει γοησίμων, καὶ ὁ ὑπομνηματογράφος καὶ [ό] ἀργιδικαστής, τέταρτος δε ο νυκτερινός στρατηγός. ήσαν μεν ουν καί επί των βασιλέων αύται αι άργαι, κακώς δε πολιτευομένων των βασιλέων ήφανίζετο καὶ ή τῆς πόλεως εὐκαιρία διὰ τὴν ἀνομίαν. ὁ γοῦν Πολύβιος γεγονώς ἐν τῆ πόλει βδελύττεται τὴν τότε κατάστασιν, καί φησι τρία γένη την πόλιν οίκειν, τό τε Αίγύπτιον και έπιγώριον φύλον, όξυ και †πολιτικόν , και τὸ μισθοφορικόν, βαρύ καὶ πολύ καὶ ἀνάγωγον εξ εθους γὰρ παλαιού ξένους έτρεφον τους τὰ ὅπλα ἔγοντας, ἄργειν μᾶλλον η άργεσθαι δεδιδαγμένους διά την των βασιλέων οὐδένειαν τρίτον δ' ην γένος τὸ τῶν Αλεξανδρέων, οὐδ' αὐτὸ εὐκρινῶς πολιτικόν διά τάς αύτας αίτίας, πρείττον δ' εκείνων όμως καί γαο εί μιγάδες, Έλληνες όμως ανέκαθεν ήσαν και εμέμνηντο τοῦ κοινοῦ τῶν Ελλήνων έθους ήφανισμένου δὲ καὶ τούτου τοῦ πλήθους, μάλιστα ύπο τοῦ Εὐεργέτου τοῦ Φύσκωνος, καθ' δν ήπεν είς την Αλεξάνδρειαν ό Πολύβιος (παταστασιαζόμενος C. 798 γάο ὁ Φύσκων πλεονάκις τοῖς στρατιώταις ἐφίει τὰ πλήθη καὶ

Auguralia na de de rospero de compositores de la compositore de la compositores de la com

T. fort. lgd. απολιτικόν. Strabe, H. A. Santagh a distance of the Zigner cress

διέφθειρε), τοιούτων δή, φησίν, όντων των έν τη πόλει, λοιπὸν ην τῷ ὅντι τὸ τοῦ ποιητοῦ:

Α. 1149 Αϊγυπτόνδ' ιέναι δολιχήν όδον άργαλέην τε.

13. Τοιαύτα δ' ην, εί μη γείρω, και τὰ τῶν ὕστερον βασιλέων. 'Ρωμαΐοι δ' είς δύναμιν, ώς είπειν, έπηνώρθωσαν τὰ πολλά, την μεν πόλιν διατάξαντες, ώς είπον, κατά δε την γώραν έπιστρατήγους τινάς και νομάργας και έθνάργας καλουμένους αποδείξαντες, πραγμάτων ού μεγάλων επιστατείν ήξιωμένους. της δ' εύκαιρίας της κατά την πόλιν το μέγιστόν έστιν, ότι της Αιγύπτου πάσης μόνος έστιν ούτος ο τόπος προς άμφω πεφυχώς εὐ, τά τε έκ θαλάττης διὰ τὸ εὐλίμενον, καὶ τὰ έκ της γώρας, ότι πάντα εύμαρως ό ποταμός πορθμεύει συνάγει τε είς τοιούτον γωρίον, όπες μέγιστον έμπόριον της οίχουμένης έστί. της μέν ούν πόλεως ταύτας αν τις λέγοι τὰς άρετάς. τῆς Αἰγύπτου δὲ τὰς προσόδους *άς* ἔν τινι λόγφ Κικέρων φράζει, φήσας κατ' ένιαυτον τῷ τῆς Κλεοπάτρας πατρὶ τῷ Αύλητη προσφέρεσθαι φόρον ταλάντων μυρίων δισγιλίων πεντακοσίων. όπου οὐν ὁ κάκιστα καὶ δαθυμότατα την βασιλείαν διοιχών τοσαύτα προσωδεύετο, τί χρη νομίσαι τὰ νύν, διὰ τοσαύτης έπιμελείας οίχονομούμενα καὶ τῶν Ἰνδικῶν έμποριῶν καὶ τῶν Τρωγλοδυτικῶν ἐπηυξημένων ἐπὶ τοσούτον; πρότερον μέν γε ούδ' είκοσι πλοΐα έθάρρει τον Αράβιον κόλπον διαπεραν, ώστε έξω των στενών ύπερκύπτειν, νῦν δὲ καὶ στόλοι μεγάλοι στέλλονται μέγοι της Ινδικής και των άκρων των Αίθιοπικών, έξ ών ο πολυτιμότατος κομίζεται φόρτος εις την Αίγυπτον, κάντεῦθεν πάλιν είς τοὺς άλλους ἐκπέμπεται τόπους: ώστε τὰ τέλη διπλάσια συνάγεται, τὰ μέν είσαγωγικά, τὰ δέ έξαγωγικά των δε βαρυτίμων βαρέα και τὰ τέλη, και γάρ δή καὶ μονοπωλίας έχει • μόνη γὰρ ή Άλεξάνδρεια τῶν τοιούτων ούς έπὶ τὸ πολύ καὶ ὑποδογεῖόν ἐστι καὶ γορηγεῖ τοῖς ἐκτός. έτι δε μάλλον κατιδείν έστι την εύφυίαν ταύτην περιοδεύοντι την γώραν, καὶ πρώτον την παραλίαν ἀρξαμένην ἀπὸ τοῦ Καταβαθμού · μέχοι δεύρο γάρ έστιν ή Αίγυπτος, ή δ' έξης έστι Κυρηναία και οί περιοικούντες βάρβαροι Μαρμαρίδαι.

14. Από μεν οὖν Καταβαθμοῦ εἰς Παραιτόνιον εὐθυπλοοῦντι σταδίων ἐστὶν ἐννακοσίων ὁ δρόμος· πόλις δ' ἐστὶ καὶ

λιμήν μέγας τετταράκοντά που σταδίων καλούσι δ' οί μεν Πα- С. 799 ραιτόνιον την πόλιν, οί δ' Αμμωνίαν. μεταξύ δέ ή τε Αίγυ- Α. 1150 πτίων κώμη καὶ ή Αίνησίσφυρα άκρα, καὶ Τυνδάρειοι σκόπελοι. νησίδια τέτταρα έχοντα λιμένα: είθ' έξης άκρα Δρέπανον καί νήσος Αίνησίππεια έγουσα λιμένα και κώμη Απις, άφ' ης είς μέν Παραιτόνιον στάδιοι έκατόν, είς δὲ Άμμωνος όδὸς ήμερών πέντε άπο δε του Παραιτονίου [εἰς Ἀλεξάνδρειαν] χίλιοί που και τριακόσιοι στάδιοι. μεταξύ δέ πρώτον μέν άκρα λευκόγειος, Λευκή ακτή καλουμένη: έπειτα Φοινικούς λιμήν καί Πνιγεύς κώμη είτα νήσος Σιδωνία λιμένα έγουσα είτ' Αντίφραι μικρον απωτέρω της θαλάττης. απασα μεν ή γώρα αθτη ούκ εύοινος, πλείω δεγομένου τοῦ κεράμου θάλατταν ή οίνον, ον δή καλούσι Λιβυκόν, ο δή και το ζύθο το πολύ φύλον χρηται των Αλεξανδρέων σκώπτονται δε μάλιστα αί Αντίφραι· είθ' ὁ Δέρρις λιμήν, καλούμενος ούτως διὰ τὴν πλησίον πέτραν μέλαιναν δέρρει έριχυταν ονομάζουσι δε καί Ζεφύριον τον πλησίον τόπον: είτ' άλλος λιμήν Λεύκασπις καὶ άλλοι πλείove: είτα Κυνός σημα: είτα Ταπόσειρις ούκ έπὶ θαλάττη, πανήγυοιν δεγομένη μεγάλην καὶ άλλη δ' έστὶ Ταπόσειοις έπέκεινα της πόλεως ίκανως: αὐτης δὲ πλησίον πετρώδες ἐπὶ τῆ θαλάττη χωρίον, καὶ αὐτὸ δεγόμενον πολλούς τούς κωμάζοντας απασαν ώραν έτους: είθ' ή Πλινθίνη και Νικίου κώμη και Χερρόνησος φρούριον, πλησίον ήδη της Άλεξανδρείας καὶ της Νεχροπόλεως εν εβδομήχοντα σταδίοις. ή δε Μαρεία λίμνη παρατείνουσα μέγρι και δεύρο πλάτος μεν έχει πλειόνων η πεντήκοντα και έκατον σταδίων, μήκος δ' έλαττόνων ή τριακοσίων. έγει δ' όκτω νήσους καὶ τὰ κύκλω πάντ' οἰκούμενα καλώς. εύοινία τέ έστι περί τούς τόπους, ώστε καί διαγείσθαι πρός πα- Α. 1151 λαίωσιν τὸν Μαρεώτην οίνον.

15. Φύεται δ' έν τοῖς Αἰγυπτιαχοῖς έλεσι καὶ ταῖς λίμναις η τε βύβλος καὶ ὁ Αἰγύπτιος κύαμος, έξ οὖ τὸ κιβώριον, σχεδόν τι ἰσούψεις ὁάβδοι ὅσον δεκάποδες. ἀλλ' ή μεν βύβλος ψιλή δάβδος έστιν έπ' άκρφ γαίτην έγουσα. ό δε κύαμος κατά πολλά μέρη φύλλα καὶ άνθη έκφέρει καὶ καρπὸν όμοιον τῷ παρ' ήμιτ χυάμφ, μεγέθει μόνον και γεύσει διαλλάττοντα. οί ουν χυαμώνες ήδειαν όψιν παρέχουσι και τέρψιν τοις ένευω-

χεισθαι βουλομένοις εὐωχοῦνται δ' ἐν σκάφαις θαλαμηγοῖς, C. 800 ἐνδύνοντες εἰς τὸ πύκνωμα τῶν κυάμων καὶ σκιαζόμενοι τοῖς φύλλοις ἔστι γὰρ σφόδρα μεγάλα, ὥστε καὶ ἀντὶ ποτηρίων καὶ τρυβλίων χρῆσθαι ἔχει γάρ τινα καὶ κοιλότητα ἐπιτηδείαν πρὸς τοῦτο καὶ δὴ καὶ ἡ Αλεξάνδρεια μεστὴ τούτων ἐστὶ κατὰ τὰ ἐργαστήρια, ὡς σκεύεσι χρωμένων καὶ οἱ ἀγροὶ μίαν τινὰ τῶν προσόδων καὶ ταύτην ἔχουσι τὴν ἀπὸ τῶν φύλλων. ὁ μὲν δὴ κύαμος τοιοῦτος ἡ δὲ βύβλος ἐνταῦθα μὲν οὐ πολλὴ φύεται (οὐ γὰρ ἀσκεῖται), ἐν δὲ τοῖς κάτω μέρεσι τοῦ Λέλτα πολλή, ἡ μὲν χείρων, ἡ δὲ βελτίων, ἡ ἱερατική κἀνταῦθα δέ τινες τῶν τὰς προσόδους ἐπεκτείνειν βουλομένων μετήνεγκαν τὴν Ἰουδαϊκὴν ἐντρέχειαν, ἡν ἐκεῖνοι παρεῦρον ἐπὶ τοῦ φοίνικος, καὶ μάλιστα τοῦ καρυωτοῦ, καὶ τοῦ βαλσάμου οὐ γὰρ ἐῶσι πολλαχοῦ φύεσθαι, τῆν δὲ σπάνει τιμὴν ἐπιτιθέντες τὴν πρόσοδον οῦτως αὕξουσι, τὴν δὲ κοινὴν χρείαν διαλυμαίνονται.

 Έν δεξιά δὲ τῆς Κανωβικῆς πύλης ἔξιόντι ἡ διῶρύξ ἔστιν ἡ ἐπὶ Κάνωβον συνάπτουσα τῆ λίμνη ταύτη δὲ καὶ ἐπὶ

Σγεδίαν ο πλούς έπὶ τὸν μέγαν ποταμὸν καὶ έπὶ τὸν Κάνωβον. πρώτον δε επί την Έλευσινα. έστι δ' αύτη κατοικία πλησίος τῆς τε Άλεξανδρείας καὶ τῆς Νικοπόλεως ἐπ' αὐτῆ τῆ Κανω-Α. 1152 βική διώρυγι κειμένη, διαίτας έγουσα καὶ απόψεις τοῖς καπυρίζειν βουλομένοις και ανδράσι και γυναιξίν, αργή τις Κανωβισμού και της έκει λαμυρίας. από δε της Έλευσινος προελθούσι μικρον έν δεξιά έστιν ή διώρυξ ανάγουσα έπὶ την Σγεδίαν διέχει δὲ τετράσχοινον τῆς Αλεξανδρείας ἡ Σχεδία, κατοικία πόλεως, έν ή τὸ ναύσταθμον των θαλαμηγών πλοίων, έφ' οίς οί ήγεμότες είς την άνω γώραν άναπλέουσιν ένταύθα δέ καί 1011 Α τὸ τελώνιον τῶν ἄνωθεν καταγομένων καὶ ἀναγομένων ον γάριν και σχεδία έζευκται έπι τω ποταμώ, αφ' ής και τούνομα τῷ τόπφ. μετά δὲ τὴν διώρυγα τὴν ἐπὶ Σγεδίαν ἄγουσαν ὁ έξης επί τὸν Κάνωβον πλοῦς έστι παράλληλος τη παραλία τη άπο Φάρου μέγρι του Κανωβικού στόματος στετή γάο τις ταινία μεταξύ διήκει του τε πελάγους και της διώρυγος, έν ή έστιν ή τε μιχρά Ταπόσειρις μετά την Νικόπολιν και το Ζεφύριον, ακρα ναίσκον έχουσα Αρσινόης Αφροδίτης το δέ παλαιόν καὶ Θωνίν τινα πόλιν ένταῦθά φασιν, έπωνυμον τοῦ

βασιλέως τοῦ δεξαμένου Μενέλαόν τε καὶ Έλένην ξενία. περί ούν των της Ελένης φαρμάκων φησίν ούτως ό ποιητής.

έσθλά, τά οἱ Πολύδαμνα πόρεν Θώνος παράκοιτις.

17. Κάνωβος δ' έστι πόλις έν είκοσι και έκατον σταδίοις άπὸ Άλεξανδρείας πεζή ἰοῦσιν, ἐπώνυμος Κανώβου τοῦ Μενελάου πυβερνήτου, αποθανόντος αυτόθι, έγουσα το του Σαράπιδος ίερον πολλή άγιστεία τιμώμενον και θεραπείας έκφέρον, ώστε καὶ τοὺς έλλογιμωτάτους άνδρας πιστεύειν καὶ έγκοιμάσθαι αὐτοὺς ὑπὲρ ἑαυτών ἢ ἐτέρους. συγγράφουσι δέ τινες καὶ τὰς θεραπείας, ἄλλοι δὲ ἀρετὰς τῶν ἐνταῦθα λογίων. ἀντὶ πάντων δ' έστιν ὁ τῶν πανηγυριστῶν ὅχλος τῶν ἐκ τῆς Άλεξανδρείας κατιόντων τη διώρυγι πάσα γαρ ήμέρα καὶ πάσα Α. 1153 νύξ πληθύει των [μέν] έν τοῖς πλοιαρίοις καταυλουμένων καὶ κατοργουμένων ανέδην μετά της έσγατης ακολασίας, και ανδρών καὶ γυναικών, τών δ' έν αὐτώ τώ Κανώβω καταγωγάς έχόντων, έπικειμένας τη διώρυγι εύφυείς πρός την τοιαύτην άνεσιν καὶ εὐωγίαν.

18. Μετὰ δὲ τὸν Κάνωβόν ἐστι τὸ Ἡράκλειον *τὸ * Ἡρααλέους έγον ίερον· είτα τὸ Κανωβικὸν στόμα καὶ ἡ ἀργὴ τοῦ Δέλτα. τὰ δ' ἐν δεξια τῆς Κανωβικῆς διώρυγος ὁ Μενελαίτης έστι νομός από του άδελφου του πρώτου Πτολεμαίου καλούμενος, οὐ μὰ Δία ἀπὸ τοῦ ἥρωος, ώς ἔνιοί φασιν, ὧν καὶ Αρτεμίδωρος. μετά δε το Κανωβικον στόμα έστι το Βολβίτινον, είτα τὸ Σεβεννντικόν καὶ τὸ Φατνιτικόν, τρίτον ὑπάρχον τω μεγέθει παρά τὰ πρώτα δύο, οίς ώρισται τὸ Δέλτα καὶ γάο οὐ πόρρω τῆς κορυφῆς σχίζεται εἰς τὸ έντὸς τοῦ Δέλτα. τῶ δὲ Φατνιτικῶ συνάπτει τὸ Μενδήσιον, εἶτα τὸ Τανιτικὸν καὶ τελευταίον τὸ Πηλουσιακόν. ἔστι δὲ καὶ άλλα τούτων μεταξύ, ώς αν ψευδοστόματα ασημότερα. έγει μέν ουν είσαγωγας τὰ στόματα, άλλ' οὐκ εὐφυεῖς οὐδὲ μεγάλοις πλοίοις, άλλ' ὑπηρετιχοῖς διὰ τὸ βραγέα είναι καὶ έλώδη. μάλιστα μέντοι τῷ Κανωβικώ στόματι έγρωντο ώς έμπορίω, των κατ' Αλεξάνδρειαν λιμένων αποκεκλειμένων, ώς προείπομεν. μετά δε τὸ Βολβίτινον στόμα επὶ πλέον έχχειται ταπεινή καὶ άμμώδης άκρα · καλείται δὲ Άγνοῦ κέρας · είθ' ή Περσέως σκοπή καὶ τὸ Μιλησίων τείγος πλεύσαντες γαρ έπι Ψαμμιτίγου τριάκοντα

ναυσὶ Μιλήσιοι (κατὰ Κυαξάρη δ' ούτος ἢν τὸν Μῆδον) κατέ σχον εἰς τὸ στόμα τὸ Βολβίτινον, εἰτ' ἐκβάντες ἐτείχισαν τὸ λεχθὲν κτίσμα· χρόνφ δ' ἀναπλεύσαντες εἰς τὸν Σαϊτικὸν νομὸν καταναυμαχήσαντες Ἰνάρων πόλιν ἔκτισαν Ναύκρατιν οὐ

C. 802 πολύ τῆς Σχεδίας ὅπερθεν. μετὰ δὲ τὸ τῶν Μιλησίων τεῖχος ἐπὶ τὸ Σεβεννυτικὸν προϊόντι στόμα λίμναι εἰσίν, ὧν ἡ ἐτέρα Βουτικὴ καλεῖται ἀπὸ Βούτου πόλεως, καὶ ἡ Σεβεννυτικὴ δὲ πόλις καὶ ἡ Σάις, μητρόπολις τῆς κάτω χώρας, ἐν ἡ τιμῶσι τὴν Αθηνᾶν ἐν δὲ τῷ ἱερῷ αὐτῆς ἡ θήκη κεῖται τοῦ Ψαμμι-

Α. 1154 τίχου περὶ δὲ τὴν Βοῦτον καὶ Έρμοῦ πόλις ἐν νήσφ κειμένη ἐν δὲ τῆ Βούτφ Αητοῦς ἐστι μαντεῖον.

19. Έν δὲ τῆ μεσογείφ τῆ ὑπὲς τοῦ Σεβεννυτικοῦ καὶ Φατνιτικοῦ στόματος Ξόις ἐστὶ καὶ νῆσος καὶ πόλις ἐν τῷ Σεβεννυτικοῦ νομῷ. ἔστι δὲ καὶ Ἑρμοῦ πόλις καὶ Αύκου πόλις καὶ Μένδης, ὅπου τὸν Πᾶνα τιμῶσι καὶ τῶν ζοών τράγον ὡς δὲ Πίνδαρός φησιν, οἱ τράγοι ἐνταῦθα γυναιξὶ μίγνυνται. πλησίον δὲ Μένδητος καὶ Διὸς πόλις καὶ αἱ περὶ αὐτὴν λίμναι καὶ Λεοντόπολις εἶτ' ἀπωτέρω ἡ Βούσιρις πόλις ἐν τῷ Βουσιρίτη νομῷ καὶ Κυνὸς πόλις. φησὶ δ' Ἐρατοσθένης κοινὸν μὲν εἶναι τοῖς βαρβάροις πᾶσιν ἔθος τὴν ξενηλασίαν, τοὺς δ' Αἰγυπτίους ἐλέγχεσθαι διὰ τῶν περὶ τὸν Βούσιριν μεμυθευμένων ἐν τῷ Βουσιρίτη νομῷ, διαβάλλειν τὴν ἀξενίαν βουλομένων τοῦ τόπου τούτου τῶν ὕστερον, οὐ βασιλέως, μὰ Δία, οὐδὲ τυράννου γενομένου τινὸς *τοῦ* Βουσίριδος προσεπιφημισθῆναι δὲ καὶ τὸ

Αίγυπτόνδ' ἰέναι δολιχὴν όδὸν ἀργαλέην τε, προσλαμβάνοντος πρὸς τοῦτο πάμπολυ καὶ τοῦ ἀλιμένου καὶ τοῦ μηδὲ τὸν ὅντα λιμένα ἀνεῖσθαι τὸν πρὸς τῷ Ψάρφ, φρουρεῖσθαι δ' ὑπὸ βουκόλων ληστῶν ἐπιτιθεμένων τοῖς προσορμιζομένοις. Καρχηδονίους δὲ καταποντοῦν, εἴ τις τῶν ξένων εἰς Σαρδὼ παραπλεύσειεν ἡ ἐπὶ Στήλας διὰ δὲ ταῦτ' ἀπιστεῖσθαι τὰ πολλὰ τῶν ἑσπερίων καὶ τοὺς Πέρσας δὲ κακῶς ἡγεῖσθαι τοῖς πρέσβεσι τὰς ὁδοὺς κύκλφ καὶ διὰ δυσκόλων.

20. Συνάπτει δὲ καὶ ὁ Αθριβίτης νομὸς καὶ Αθριβις πόλις καὶ ἔτι ὁ Προσωπίτης νομός, ἐν ῷ Αφροδίτης πόλις. ὑπὲρ δὲ τὸ Μενδήσιον στόμα καὶ τὸ Τανιτικὸν λίμνη μεγάλη καὶ ὁ Μενδήσιός έστι νομὸς καὶ ὁ Λεοντοπολίτης καὶ πόλις Άφροδίτης καὶ ὁ Φαρβητίτης νομός: εἶτα τὸ Τανιτικὸν στόμα, ὅ τινες Σαϊτικὸν λέγουσι, καὶ ὁ Τανίτης νομὸς καὶ πόλις ἐν αὐτῷ μεγάλη Τάνις.

- 21. Μεταξύ δέ τοῦ Τανιτικοῦ καὶ τοῦ Πηλουσιακοῦ λίμναι καὶ έλη μεγάλα καὶ συνεγή κώμας πολλάς έγοντα: καὶ αὐτὸ 🚮 🚹 δὲ τὸ Πηλούσιον κύκλω περικείμενα έγει έλη, α τινες Βάραθρα С. 803 καλούσι, και τέλματα "ώκισται δ' άπο θαλάττης έν πλείοσιν Α. 1155 η είκοσι σταδίοις, τὸν δὲ κύκλον ἔγει τοῦ τείγους σταδίων είκοσιν' ωνόμασται δ' από του πηλού και των τελμάτων, ταύτη δε καὶ δυσείσβολός έστιν ή Αίγυπτος έκ τῶν έωθινῶν τόπων τών κατά Φοινίκην και την Ιουδαίαν και έκ της Αραβίας δέ της Ναβαταίων, ήπερ έστι προσεγής, διὰ τούτων έπι την Αίγυπτον ή όδός. ή δὲ μεταξύ τοῦ Νείλου καὶ τοῦ Αραβίου κόλπου Άραβία μέν έστι, και έπί γε των ακρων αυτης ίδρυται τὸ Πηλούσιον άλλ' ἔρημος ἄπασά ἐστι καὶ ἄβατος στρατοπέδφ. ὁ δὲ μεταξὺ ἰσθμὸς Πηλουσίου καὶ τοῦ μυχοῦ τοῦ καθ' Ήρώων πόλιν γιλίων μέν έστι σταδίων, ώς δὲ Ποσειδώνιός φησιν, έλαττόνων ή γιλίων και πεντακοσίων προς δε τῷ ἄνυδρος είναι καὶ ἀμμώδης έρπετῶν πληθος έγει τῶν ἀμμοδυτῶν.
- 22. Απὸ δὲ Σχεδίας ἀναπλέουσιν ἐπὶ Μέμφιν ἐν δεξιῷ μέν εἰσι πάμπολλαι κῶμαι μέχρι τῆς Μαρείας λίμνης, ὧν ἐστι καὶ ἡ Χαβρίου κώμη καλουμένη ἐπὶ δὲ τῷ ποταμῷ Ερμοῦ πόλις ἐστίν εἰτα Γυναικῶν πόλις καὶ νομὸς Γυναικοπολίτης ἐφεξῆς δὲ Μώμεμφις καὶ Μωμεμφίτης νομός μεταξὺ δὲ διώρυγες πλείους εἰς τὴν Μαρεῶτιν. οἱ δὲ Μωμεμφῖται τὴν Αφροδίτην τιμῶσι, καὶ τρέφεται θήλεια βοῦς ἰερά, καθάπερ ἐν Μέμφει ὁ Απις, ἐν Ἡλίου δὲ πόλει ὁ Μνεῦις οὐτοι μὲν οὖν θεοὶ νομίζονται, οἱ δὲ παρὰ τοῖς ἄλλοις (παρὰ πολλοῖς γὰρ δὴ ἔν τε τῷ Δέλτα καὶ ἔξω αὐτοῦ τοῖς μὲν ἄρρην, τοῖς δὲ θήλεια τρέφεται), οὖτοι δὲ θεοὶ μὲν οὐ νομίζονται, ἱεροὶ δέ.
- 23. 'Υπέρ δὲ Μωμέμφεως εἰσι δύο νιτρίαι πλεῖστον νίτρον ἔχουσαι καὶ νομὸς Νιτριώτης. τιμᾶται δ' ἐνταῦθα ὁ Σάραπις καὶ παρὰ μόνοις τούτοις θύεται ἐν Αἰγύπτω πρόβατον πλη-

^{1.} vid. Igd. oux tlarrover.

σίον δὲ καὶ ἐνταῦθα πόλις Μενέλαος, ἐν ἀριστερᾳ δὲ ἐν τῷ Δέλτα ἐπὶ μὲν τῷ ποταμῷ Ναύκρατις, ἀπὸ δὲ τοῦ ποταμοῦ δίσχοινον διέχουσα ἡ Σάις καὶ μικρὸν ταύτης ὕπερθε τὸ τοῦ Ὀσίριδος ἄσυλον, ἐν ῷ κεῖσθαι τὸν Ὅσιρίν φασιν. ἀμφισβητοῦσι δὲ τούτου πολλοί, καὶ μάλιστα οἱ τὰς Φιλὰς οἰκοῦντες

- Α. 1156 τὰς ὑπὲρ Συήνης καὶ τῆς Ἐλεφαντίνης. μυθεύουσι γὰρ δή, διότι ή Ίσις κατὰ πολλοὺς τόπους κατὰ γῆς θείη σοροὺς τοῦ Ὁσίριδος (μία δὲ τούτων ἦν ἔχουσα τὸν "Οσιριν, ἀφανὴς πᾶσι), τοῦτο δὲ πράξειε λαθεῖν βουλομένη τὸν Τυφῶνα, μὴ ἐπελθών ἐκρίψειε τὸ σῶμα τῆς θήκης.
 - 24. Από μεν δή της Αλεξανδρείας επί την του Δέλτα κοουφήν αύτη ή περιήγησις. φησί δ' ο Αρτεμίδωρος σχοίνων C. 804 όκτω και είκοσι τον ανάπλουν, τούτο δ' είναι σταδίους όκταμοσίους τετταράχοντα, λογιζόμενος τριαχονταστάδιον την σγοίνον ήμιτ μέντοι πλέουσιν άλλοτ' άλλω μέτρω χρώμενοι τών σγοίνων απεδίδοσαν τα διαστήματα, ώστε καὶ τετταρακοντασταδίους καὶ ἔτι μείζους κατὰ τόπους όμολογεῖσθαι παρ' αὐτῶν. καὶ διότι παρά τοῖς Αίγυπτίοις ἄστατόν έστι τὸ τῆς σγοίνου μέτρον, αυτός ὁ Αρτεμίδωρος έν τοῖς έξης δηλοί. ἀπό μέν γάο Μέμφεως μέγοι Θηβαίδος την σγοίνον έκάστην φησίν είναι σταδίων έκατὸν είκοσιν, ἀπὸ δὲ τῆς Θηβαίδος μέχρι Συήνης έξήκοντα, από δὲ Πηλουσίου πρός την αυτήν αναπλέουσι κοουφήν σχοίνους μέν πέντε και είκοσί φησι, σταδίους δε έπτακοσίους πεντήκοντα, τω αὐτω μέτρω γρησάμενος. πρώτην δ' έα τοῦ Πηλουσίου προελθοῦσιν είναι διώρυγα την πληροῦσαν τας κατά τα έλη καλουμένας λίμνας, αὶ δύο μέν είσιν, έν άριστερά δε κείνται του μεγάλου ποταμού ύπερ το Πηλούσιον έν τῆ Άραβία καὶ άλλας δὲ λέγει λίμνας καὶ διώρυγας ἐν τοῖς αὐτοῖς μέρεσιν έξω τοῦ Δέλτα. έστι δὲ καὶ νομὸς Σεθρωίτης παρά την έτέραν λίμνην. ένα δέ των δέκα των έν τω Δέλτα διαριθμείται καὶ τούτον είς δὲ τὰς αὐτὰς λίμνας συμβάλλουσι και άλλαι δύο διώρυγες.
 - 25. Άλλη δ' έστιν έχδιδοῦσα εἰς τὴν Ἐρυθρὰν καὶ τὸν Αράβιον κόλπον κατὰ πόλιν Αρσινόην, ἢν ἕνιοι Κλεοπατρίδα καλοῦσι. διαρρεῖ δὲ καὶ διὰ τῶν πικρῶν καλουμένων λιμνῶν, αἶ πρότερον μὲν ἦσαν πικραί, τμηθείσης δὲ τῆς διώρυγος τῆς

λεγθείσης μετεβάλοντο τη χράσει του ποταμού, και νύν είσιν εύοψοι, μεσταί δέ και των λιμιαίων δριέων. έτμήθη δέ ή διώουξ κατ' άργας μεν ύπο Σεσώστριος προ των Τρωικών, οί δε Α. 1157 ύπο του Ψαμμιτίγου παιδός, ἀρξαμένου μόνον, είτ' εκλιπόντος τον βίον, υστερον δε υπο Δαρείου του πρώτου, διαδεξαμένου τὸ έξης έργον. καὶ ούτος δὲ δόξη ψευδεῖ πεισθείς ἀφηκε τὸ έργον περί συντέλειαν ήδη : ἐπείσθη γὰρ μετεωροτέραν είναι τὴν Α. 1158 Έρνθραν θάλατταν της Αίγύπτου καί, εί διακοπείη πας ό μεταξύ ἰσθμός, ἐπικλυσθήσεσθαι τῆ θαλάττη τὴν Αίγυπτον οί μέντοι Πτολεμαϊκοί βασιλείς διακόψαντες κλειστόν έποίησαν τον Εύριπον, ώστε, ότε βούλοιντο, έχπλεῖν αχωλύτως εἰς τὴν έξω θάλατταν και είσπλεῖν πάλιν. εἴρηται δὲ και περί τῆς των ύδάτων επιφανείας και έν τοῖς πρώτοις ύπομνήμασι.

26. Πλησίον δὲ τῆς Αρσινόης καὶ ἡ τῶν Ἡρώων ἐστὶ πόλις καὶ ή Κλεοπατρίς έν τῷ μυγῷ τοῦ Αραβίου κόλπου τῷ πρός Αίγυπτον και λιμένες και κατοικίαι διώρυγές τε πλείους C. 805 καὶ λίμναι πλησιάζουσαι τούτοις. ἐνταῦθα δ' ἐστὶ καὶ ὁ Φαγρωριοπολίτης νομός καὶ πόλις Φαγρωριόπολις. ή δὲ ἀργή της διώρυγος της εκδιδούσης είς την Έρυθραν από κώμης αργεται Φακκούσης, ή συνεγής έστι καὶ ή Φίλωνος κώμη πλάτος δ' έχει πηχών έκατὸν ή διώρυξ, βάθος δ' όσον άρκεῖν μυοιοφόρω νηί· ούτοι δ' οἱ τόποι πλησιάζουσι τῆ κορυφῆ τοῦ Δέλτα.

27. Αὐτοῦ δὲ καὶ ἡ Βούβαστος πόλις καὶ ὁ Βουβαστίτης νομός και ύπερ αὐτὸν ὁ Ήλιοπολίτης νομός. ἐνταῦθα δ' ἐστὶν ή τοῦ Ήλίου πόλις ἐπὶ χώματος ἀξιολόγου κειμένη, τὸ ἱερὸν έγουσα τοῦ Ήλίου καὶ τὸν βοῦν τὸν Μνεῦιν ἐν σηκῷ τινι τρεφόμενον, δς παρ' αὐτοῖς νενόμισται θεός, ώσπερ καὶ ἐν Μέμφει ό Άπις. πρόκεινται δε του γώματος λίμναι, την ανάγυσιν έκ της πλησίον διώρυγος έγουσαι. νυνί μέν ουν έστι πανέρημος ή πόλις, τὸ ἱερὸν ἔγουσα τῷ Αἰγυπτίφ τρόπφ κατεσκευασμένον άργαῖον, έγον πολλά τεκμήρια τῆς Καμβύσου μανίας καὶ ίεροσυλίας, ος τὰ μέν πυρί, τὰ δὲ σιδήρφ διελωβάτο τῶν ίερῶν, άκρωτηριάζων καὶ περικαίων, καθάπερ καὶ τοὺς ὁβελίσκους. ών δύο καὶ εἰς Ῥώμην ἐκομίσθησαν οἱ μὴ κεκακωμένοι τε-

λέως, ἄλλοι δ' εἰσὶ κάκεῖ καὶ ἐν Θήβαις, τῆ νῦν Διοσπόλει, οἰ μὲν ἐστῶτες ἀκμὴν πυρίβρωτοι, οἱ δὲ καὶ κείμενοι.

28. Τῆς δὲ κατασκευῆς τῶν ἱερῶν ἡ διάθεσις τοιαύτη κατὰ τὴν εἰσβολὴν τὴν εἰς τὸ τέμενος λιθόστρωτόν ἐστιν ἔδαφος, πλάτος μὲν ὅσον πλεθριαῖον ἢ καὶ ἔλαττον, μῆκος δὲ καὶ τριπλάσιον καὶ τετραπλάσιον, ἔστιν ὅπου καὶ μεῖζον καλεῖται δὲ τοῦτο δρόμος, καθάπερ Καλλίμαχος εἴρηκεν

διά δὲ τοῦ μήχους παντὸς έξης ἐφ' ἐχάτερα τοῦ πλάτους σφίγ-

προνάου παρ' έκάτερον πρόκειται τὰ λεγόμενα πτερά· ἔστι δὲ

ό δρόμος ίερος ούτος Ανούβιδος.

γες ιδουνται λίθιναι, πήχεις είχοσιν ἢ μιχοῷ πλείους ἀπ' ἀλλήλων διέχουσαι, ὥσθ' ἔνα μὲν ἐχ δεξιῶν είναι στίχον τῶν
Α. 1159 σφιγγῶν, ἔνα δ' ἐξ εὐωνύμων· μετὰ δὲ τὰς σφίγγας πρόπυλον
μέγα, εἰτ' ἄλλο προελθόντι πρόπυλον, εἰτ' ἄλλο· οὐχ ἔστι δὲ
διωρισμένος ἀριθμὸς οὖτε τῶν προπύλων οὖτε τῶν σφιγγῶν·
ἄλλα δ' ἐν ἄλλοις ἱεροῖς, ὥσπερ καὶ τὰ μήκη καὶ τὰ πλάτη
τῶν δρόμων. μετὰ δὲ τὰ προπύλαια ὁ νεως πρόναον ἔχων
μέγα καὶ ἀξιόλογον, τὸν δὲ σηκὸν σύμμετρον, ξόανον δ' οὐδέν,
ἢ οὐχ ἀνθρωπόμορφον, ἀλλὰ τῶν ἀλόγων ζῷων τινός· τοῦ δὲ

- C. 806 ταῦτα ἰσοῦψῆ τῷ νεῷ τείχη δύο, κατ' ἀρχὰς μὲν ἀφεστῶτα ἀπ' ἀλλήλων μικρὸν πλέον, ἢ τὸ πλάτος ἐστὶ τῆς κρηπιδος τοῦ νεώ, ἔπειτ' εἰς τὸ πρόσθεν προϊόντι κατ' ἐπιτευούσας γραμμὰς μέχρι πηχῶν πεντήκοντα ἢ ἐξήκοντα ἀναγλυφὰς δ' ἔχουσιν οἱ τοῖχοι οὖτοι μεγάλων εἰδώλων, ὁμοίων τοῖς Τυρρηνικοῖς καὶ τοῖς ἀρχαίοις σφόδρα τῶν παρὰ τοῖς Ἑλλησι δημιουργημάτων. ἔστι δέ τις καὶ πολύστυλος οἶκος, καθάπερ ἐν Μέμφει, βαρβαριὰν ἔχων τῆν κατασκευήν πλὴν γὰρ τοῦ μεγάλων εἶναι καὶ πολλῶν καὶ πολυστίχων τῶν στύλων οὐδὲν ἔχει χαρίεν οὐδὲ γραφικόν, ἀλλὰ ματαιοπονίαν ἐμφαίνει μᾶλλον.
 - 29. Έν δὲ τῆ Ἡλίου πόλει καὶ οἴκους εἴδομεν μεγάλους, ἐν οἶς διέτριβον οἱ ἱερεῖς · μάλιστα γὰρ δὴ ταύτην κατοικίαν ἱερέων γεγονέναι φασὶ τὸ παλαιόν, φιλοσόφων ἀνδρῶν καὶ ἀστρονομικῶν · ἐκλέλοιπε δὲ καὶ τοῦτο νυνὶ τὸ σύστημα καὶ ἡ ἄσκησις. ἐκεῖ μὲν οὐν οὐδεὶς ἡμῖν ἐδείκνυτο τῆς τοιαύτης ἀσκήσεως προεστώς, ἀλλ' οἱ ἱεροποιοὶ μόνον καὶ ἐξηγηταὶ τοῖς ξένοις τῶν περὶ τὰ ἱερά. παρηκολούθει δὲ τις ἐξ Αλεξανδρείας ἀναπλέοντι

είς την Αίγυπτον Αίλίω Γάλλω τω ήγεμόνι Χαιρήμων τούνομα, προσποιούμενος τοιαύτην τινά επιστήμην, γελώμενος δε το πλέον ώς άλαζών και ίδιώτης. έκει δ' ουν έδείκτυντο οι τε των ίερέων οίκοι και Πλάτωνος και Εύδόξου διατριβαί, συνανέβη γάρ δή τῷ Πλάτωνι ὁ Εὖδοξος δεῦρο καὶ συνδιέτριψαν τοῖς ἱερεῦσιν ένταῦθα έχεῖνοι τρισχαίδεχα έτη, ώς είρηταί τισι περιττούς γάρ όντας κατά την έπιστήμην των ούρανίων, μυστικούς δέ καὶ δυσμεταδότους, τῶ γρόνω καὶ ταῖς θεραπείαις έξελιπάρησαν, ώστε τινά των θεωρημάτων ίστορησαι τά πολλά δε άπεκρύψαντο οἱ βάρβαροι. οὐτοι δὲ τὰ ἐπιτρέγοντα τῆς ἡμέρας Α. 1160 καὶ τῆς νυκτὸς μόρια ταῖς τριακοσίαις έξήκοντα πέντε ἡμέραις είς την έκπληρωσιν τοῦ ένιαυσίου χρόνου παρέδοσαν . άλλ' ήγνοείτο τέως ὁ ένιαυτὸς παρά τοῖς Ελλησιν, ώς καὶ άλλα πλείω, έως οί νεώτεροι άστρολόγοι παρέλαβον παρά τών μεθερμηνευσάντων είς το Έλληνικον τα των ίερέων υπομνήματα καί έτι νῦν παραλαμβάνουσι τὰ ἀπ' ἐκείνων, ὁμοίως καὶ τὰ τῶν Χαλδαίων.

30. Έντεῦθεν δη ὁ Νεῖλός ἐστιν ὁ ὑπὲρ τοῦ Δέλτα· τούτου δή τὰ μέν δεξιὰ καλοῦσι Λιβύην ἀναπλέοντι, ώσπερ καὶ τά περί την Αλεξάνδρειαν και την Μαρεώτιν, τά δ' έν άριστερά Άραβίαν. ή μέν ουν Ήλίου πόλις έν τη Άραβία έστίν, έν δε τη Λιβύη Κερκέσουρα πόλις κατά τὰς Εὐδόξου κειμένη σχοπάς δείχνυται γὰρ σχοπή τις πρὸ τῆς Ἡλίου πόλεως, κα- C. 807 θάπερ καὶ πρὸ τῆς Κνίδου, πρὸς ἡν ἐσημειοῦτο ἐκεῖνος τῶν ούρανίων τινάς κινήσεις ό δε νομός Αητοπολίτης ούτος. άναπλεύσαντι δ' έστι Βαβυλών, φρούριον έρυμνόν, αποστάντων ένταύθα Βαβυλωνίων τινών, είτα διαπραξαμένων ένταύθα κατοικίαν παρά των βασιλέων νυνί δ' έστι στρατόπεδον ένος των τριών ταγμάτων των φρουρούντων την Αίγυπτον βάγις δ' έστιν από του στρατοπέδου και μέγρι Νείλου καθήκουσα, δι' ής από του ποταμού τρογοί και κογλίαι το ύδωρ ανάγουσιν, ανδρών έκατον πεντήκοντα έργαζομένων δεσμίων άφορώνται δ' ένθένδε τηλαυγώς αι πυραμίδες έν τη περαία έν Μέμφει καί είσι πλησίον.

31. Έγγυς δὲ καὶ ή Μέμφις αὐτή, τὸ βασίλειον τῶν Αἰγυπτίων έστι γάρ ἀπὸ τοῦ Δέλτα τρίσχοινον εἰς αὐτήν έχει δὲ ἰερά, τό τε τοῦ Απιδος, ὅς ἐστιν ὁ αὐτὸς καὶ Οσιρις, ὅπου ὁ Βοῦς ὁ Απις ἐν σηκῶ τινι τοέφεται, θεός, ὡς ἔφην, νομι-

ζόμενος, διάλευχος το μέτωπον και άλλα τινά μικρά του σώματος, τάλλα δε μέλας οίς σημείοις άει πρίτουσι τον επιτήδειον είς την διαδογήν, απογενομένου τοῦ την τιμήν έχοντος. έστι δ' αὐλή προκειμένη του σηκού, έν ή και άλλος σηκός τῆς μητρός του βοός: είς ταύτην δε την αύλην έξαφιασι τον Απιν καθ' ώραν τινά, και μάλιστα προς ἐπίδειξιν τοῖς ξένοις · όρωσι Α. 1161 μεν γάρ και διά θυρίδος έν τῶ σηκῶ, βούλονται δε καὶ έξω. Αποσκιρτήσαντα δ' έν αὐτῆ μικρά ἀναλαμβάνουσι πάλιν εἰς τὴν οίκείαν στάσιν. τό τε δη τοῦ Απιδός έστιν ίερον, παρακείμενον τῷ Ἡφαιστείφ, καὶ αὐτὸ τὸ Ἡφαίστειον πολυτελῶς κατεσκευασμένον ναού τε μεγέθει και τοις άλλοις. πρόκειται δ' έν τῷ δρόμω καὶ μονόλιθος κολοσσός: ἔθος δ' ἐστίν ἐν τῷ δρόμω τούτω ταύρων άγωνας συντελείσθαι πρός άλλήλους, ούς έπίτηδες τρέφουσί τινες, ώσπερ οἱ ἱπποτρόφοι: συμβάλλουσι γὰρ εἰς μάγην άφέντες, ὁ δὲ κρείττων νομισθείς άθλου τυγγάνει. ἔστι δ' έν Μέμφει καὶ Άφροδίτης ίερον, θεᾶς Έλληνίδος νομιζομένης τινές δέ Σελήνης ίερον είναι φασιν.

- 32. Έστι δε καὶ Σαράπιον εν ἀμμώδει τόπφ σφόδρα,
 ώσθ' ὑπ' ἀτέμων θῖνας ἄμμων σωρεύεσθαι, ὑφ' ὧν αὶ σφίγγες
 αὶ μεν καὶ μέχρι κεφαλῆς ἐωρῶντο ὑφ' ἡμῶν κατακεχωσμέναι,
 αὶ δ' ἡμιφανεῖς · ἐξ ὧν εἰκάζειν παρῆν τὸν κίνδυνον, εὶ τῷ βαδίζοντι πρὸς τὸ ἱερὸν λαίλαψ ἐπιπέσοι. πόλις δ' ἐστὶ μεγάλη
 τε καὶ εὕανδρος, δευτέρα μετὰ Αλεξάνδρειαν, μιγάδων ἀνδρῶν,
 καθάπερ καὶ τῶν ἐκεῖ συνφκισμένων · πρόκεινται δὲ καὶ λίμναι
 τῆς πόλεως καὶ τῶν βασιλείων, ἃ νῦν μὲν κατέσπασται καί
 C. 808 ἐστιν ἔρημα · ἴδρυται δ' ἐφ' ὕψους καθήκοντα μέχρι τοῦ κάτω
 τῆς πόλεως ἐδάφους · συνάπτει δ' ἄλσος αὐτῶ καὶ λίμνη.
 - 33. Τετταράχοντα δ' ἀπὸ τῆς πόλεως σταδίους προελθόντι όρεινή τις ὀφρύς ἐστιν, ἐφ' ἡ πολλαὶ μέν εἰσι πυραμίδες, τάφοι τῶν βασιλέων, τρεῖς δ' ἀξιόλογοι· τὰς δὲ δύο τούτων καὶ ἐν τοῖς ἑπτὰ θεάμασι καταριθμοῦνται· εἰσὶ γὰρ σταδιαῖαι τὸ ὕψος, τετράγωνοι τῷ σχήματι, τῆς πλευρᾶς ἐκάστης μικρῷ μεῖζον τὸ ὕψος ἔχουσαι· μικρῷ δὲ καὶ ἡ ἐτέρα τῆς ἐτέρας ἐστὶ

μείζων έγει δ' έν ύψει μέσως πως †των πλευρων λίθον έξαιρέσιμον · αρθέντος δε σύριγε έστι σχολιά μέγρι της θήχης · ανται μεν ούν έγγυς άλλήλων είσι2 τω αύτω έπιπέδω άπωτέρω δ' έστιν έν ύψει μείζονι της δρεινης ή τρίτη πολύ έλάττων των δυείν, πολύ δε μείζονος δαπάνης κατεσκευασμένη άπο γάρ θεμελίων μέγρι μέσου σγεδόν τι μέλανος λίθου έστίν, έξ ού καί τὰς θνίας κατασκευάζουσι, κομίζοντες πόρρωθεν: ἀπὸ γὰρ τῶν τῆς Αἰθιοπίας ὀρῶν καὶ τῷ σκληρὸς εἶναι καὶ δυσκατέργαστος πολυτελή την πραγματείαν παρέσγει λέγεται δε της έταίρας τάφος γεγονώς ύπὸ τῶν ἐραστῶν, ἢν Σαπφώ μέν, ἡ τῶν μελῶν ποιήτρια, καλεί Δωρίγαν, έρωμένην του άδελφου αυτής Χαράξου γεγονυίαν, οίνον κατάγοντος είς Ναύκρατιν Λέσβιον κατ' έμπορίων, άλλοι δ' όνομάζουσι Ροδώπιν· μυθεύουσι δ', ότι, λουο- Α. 1162 μένης αὐτῆς, εν τῶν ὑποδημάτων αὐτῆς ἀρπάσας ἀετὸς παρά της θεραπαίνης πομίσειεν είς Μέμφιν καί, του βασιλέως δικαιοδοτούντος ύπαιθρίου, γενόμενος κατά κορυφήν αύτου βίψειε τὸ ὑπόδημα εἰς τὸν κόλπον : ὁ δὲ καὶ τῷ ῥυθμῷ τοῦ ὑποδήματος καὶ τῷ παραδόξω κινηθείς περιπέμψειεν είς τὴν χώραν κατά ζήτησιν τῆς φορούσης άνθρώπου τοῦτο εύρεθείσα δ' έν τη πόλει των Ναυκρατιτών άναγθείη και γένοιτο γυνή του βασιλέως, τελευτήσασα δε τοῦ λεγθέντος τύγοι τάφου.

34. Έν δέ τι των οραθέντων ύφ' ήμων έν ταις πυραμίσι παραδόξων ούκ άξιον παραλιπείν. ἐκ γὰρ τῆς λατύπης σωροί τινες πρό των πυραμίδων κείνται έν τούτοις δ' εύρίσκεται ψήγματα και τύπω και μεγέθει φακοειδή. ένίοις δέ και ώς αν πτίσμα οίον ημιλεπίστων υποτρέγει ασοί δ' απολιθωθήναι λείψανα της των έργαζομένων τροφής ούκ απέρικε δέ καί γάο οίχοι παρ' ήμιν λόφος έστιν έν πεδίω παραμήχης, ούτος δ' έστὶ μεστὸς ψήφων φακοειδών λίθου πωρείας καὶ αί θαλάττιαι δε και αι ποτάμιαι ψήφοι σχεδόν τι την αύτην άπορίων ύπογράφουσιν: άλλ' αύται μέν έν τη κινήσει τη διά του ρεύματος εύρεσιλογίαν τινά έχουσιν, έκει δ' άπορωτέρα ή σκέψις. είρηται δ' έν άλλοις και διότι περί το μέταλλον των λί- С. 809

1. vid. lgd. μιάς των πλευρών. 2. vid. excidisse ἐπί. 3. vid. participium quoddam excidisse, velut κομιζόμενος.

the Bluesia II and correspond the missian

θων, έξ ων αι πυραμίδες γεγόνασιν, εν όψει ταϊς πυραμίσιν ον πέραν έν τῆ Αραβία, Τρωικόν τι καλείται πετρώδες ίκανώς όρος καὶ σπήλαια ὑπ' αὐτῷ καὶ κώμη πλησίον καὶ τούτοις καὶ τῷ ποταμῷ, Τροία καλουμένη, κατοικία παλαιὰ τῶν Μενελάφ συγκατακολουθησάντων αἰχμαλώτων Τρώων, καταμεινάντων δ' αὐτόθι.

A. 1163 35. Μετά δε Μέμφιν Άκανθος πόλις ομοίως εν τη Λιβύη και το του Όσιριδος ιερον και το της ακάνθης άλσος της Θηβαϊκής, έξ ής το κόμμι. είθ' ο Αφροδιτοπολίτης νομός καί ή ομώνυμος πόλις έν τη Αραβία, έν ή λευχή βους ίερα τρέφεται. είθ' ὁ Ἡρακλεώτης νομὸς ἐν νήσφ μεγάλη, καθ' ἢν ή διωρύξ έστιν έν δεξιά είς την Λιβύην έπὶ τὸν Αρσινοίτην νομόν, ώστε καὶ δίστομον είναι την διώρυγα, μεταξύ μέρους τινός τῆς νήσου 1 παρεμπίπτοντος. έστι δ' ὁ νομὸς ούτος ἀξιολογώτατος των απάντων κατά τε την όψιν και την άρετην και την κατασχευήν έλαιόφυτός τε γάρ μόνος έστι μεγάλοις και τελείοις δένδρεσι και καλλικάρποις, εί δε συγκομίζοι καλώς τις, καὶ εὐελαιος. όλιγωροῦντες δὲ τούτου πολύ μὲν ποιοῦσιν έλαιον, μογθηρον δέ κατά την όδμην (ή δ' άλλη Αίγυπτος άνελαιός έστι πλήν των κατ' Άλεξανδρειαν κήπων, οι μέγοι του έλαίαν γορηγείν ίκανοί είσιν, έλαιον δ' ούγ ύπουργούσιν): οἶνόν τε ούκ όλίγον έκφέρει σίτόν τε καὶ όσπρια καὶ τὰ άλλα σπέρματα πάμπολλα. Θαυμαστήν δέ και την λίμνην έγει την Μοίριδος καλουμένην, πελαγίαν τῷ μεγέθει καὶ τῆ χρόα θαλαττοειδή. καὶ τοὺς αἰγιαλοὺς δέ ἐστιν ὁρᾶν ἐοικότας τοῖς θαλαττίοις. ώς ύπονοείν τὰ αὐτὰ περί τῶν κατὰ Άμμωνα τόπων καὶ τούτων (καὶ γὰρ οὐδὲ πάμπολυ ἀφεστᾶσιν άλλήλων καὶ τοῦ Παραιτονίου), μη ώσπερ το ίερον έχεινο είχάζειν έστι πρότερον έπὶ τῆ θαλάττη ίδοῦσθαι διὰ τὸ πληθος τῶν τεχμηρίων, καὶ ταῦθ' όμοίως τὰ γωρία πρότερον ἐπὶ τῆ θαλάττη ὑπῆργεν ή δέ κάτω Αίγυπτος και τὰ μέγρι τῆς λίμνης τῆς Σιρβωνίτιδος πέλαγος ήν, σύρρουν τυχον ίσως τη Έρυθρα τη κατά Ήρώων πόλιν και τον Αίλανίτην μυχόν.

36. Είρηται δε περί τούτων διά πλειόνων έν τῷ πρώτφ

^{1.} fort. lgd. rov rouge,

ύπομνήματι της γεωγραφίας, και νύν δ' έπι τοσούτον ύπομνηστέον [τό] της φύσεως άμα καὶ τὸ της προνοίας ἔργον εἰς έν συμφέροντας· τὸ μὲν τῆς φύσεως, ὅτι τῶν πάντων ὑφ' ἐν συννευόντων τὸ τοῦ όλου μέσον καὶ σφαιρουμένων περὶ τοῦτο. *καί* τὸ μὲν πυκνότατον καὶ μεσαίτατόν έστιν ή γῆ, τὸ δ' ἦττον τοιούτον και έφεξης το ύδωρ, εκάτερον δε σφαίρα, ή μεν C. 810 στερεά, ή δε κοίλη, έντος έγουσα την γην το δε της προνοίας, Α. 1164 ότι βεβούληται, καὶ αὐτὴ ποικίλτριά τις οὖσα καὶ μυρίων ἔργων δημιουργός, έν τοῖς πρώτοις ζῷα γεννᾶν, ὡς πολύ διαφέροντα των άλλων και τούτων τὰ κράτιστα θεούς τε και άνθρώπους. ών ένεκεν και τα άλλα συνέστηκε. τοις μέν ουν θεοις απέδειξε τον ούρανον, τοῖς δ' ἀνθρώποις την γην, τὰ ἄκρα τῶν τοῦ κόσμου μερών. ἄκρα δὲ τῆς σφαίρας τὸ μέσον καὶ τὸ έξωτάτω. άλλ' έπειδή τη γη περίκειται τὸ ὕδωρ, οὐκ ἔστι δ' ἔνυδρον ζώον ὁ ἄνθρωπος, άλλα γερσαΐον και έναέριον και πολλου κοινωνικόν φωτός, εποίησεν έξογας έν τη γη πολλάς καί είσογάς, ωστ' έν αίς μεν απολαμβάνεσθαι το σύμπαν ή και το πλέον ύδως αποκρύπτον την ύπ' αὐτῷ γῆν, ἐν αἰς δ' ἐξέχειν την γην αποκρύπτουσαν ύφ' έαυτη το ύδως, πλην όσον γρήσιμον τῷ ἀνθρωπείω γένει καὶ τοῖς περὶ αὐτὸ ζώοις καὶ φυτοῖς. έπει δ' έν κινήσει συνεγεί τὰ σύμπαντα καὶ μεταβολαίς μεγάλαις (οὐ γὰρ οἰόν τε ἄλλως τὰ τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα καὶ τηλικαύτα έν τῷ κόσμω διοικεῖσθαι), ὑποληπτέον, μήτε τὴν γῆν άεὶ συμμένειν ούτως, ώστ' ἀεὶ τηλικαύτην είναι μηδέν προστιθείσαν έαυτη μηδ' άφαιρούσαν, μήτε τὸ ύδωρ, μήτε την έδραν έχειν την αὐτην έκάτερον, καὶ ταῦτα εἰς ἄλληλα φυσικωτάτης οὔσης καὶ έγγυτάτω τῆς μεταπτώσεως άλλὰ καὶ τῆς γῆς πολλήν είς ύδωρ μεταβάλλειν, καὶ τῶν ύδάτων πολλὰ γερσοῦσθαι τὸν αύτον τρόπον, όνπερ καὶ έν τη γη, καθ' ην αὐτην τοσαύται διαφοραί: ή μέν γαρ εύθρυπτος, ή δε στερεά και πετρώδης και σιδηρίτις καὶ ούτως έπὶ τῶν ἄλλων. όμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ύγρας οὐσίας ή μεν [γάρ] άλμυρίς, ή δε γλυκεία καὶ πότιμος, ή δὲ φαρμακώδης καὶ σωτήριος καὶ ολέθριος καὶ ψυγρά καὶ θερμή. τί οὖν θαυμαστόν, εἴ τινα μέρη τῆς γῆς, α νῦν οίκείται, θαλάττη πρότερον κατείγετο, τὰ δὲ νῦν πελάγη πρότερον φικείτο; καθάπερ καὶ πηγάς τὰς πρότερον έκλιπεῖν συνέβη,

τάς δ' ἀνεῖσθαι, καὶ ποταμούς καὶ λίμνας, οὕτω δὲ καὶ ὅρη καὶ πεδία εἰς ἄλληλα μεταπίπτειν περὶ ὧν καὶ πρότερον εἰρή-καμεν πολλά, καὶ νῦν εἰρήσθω.

37. Η δ' οὐν Μοίριδος λίμνη διὰ τὸ μέγεθος καὶ τὸ βά-

θος ίπατή έστι πατὰ τὰς ἀναβάσεις τὴν πλημμυρίδα φέρειν καὶ μὴ ὑπερπολάζειν εἰς τὰ οίκούμενα καὶ πεφυτευμένα, εἰτα ἐν τῆ ἀποβάσει τὸ πλεονάζον ἀποδοῦσα τῆ αὐτῆ διώρυγι κατὰ C. 811 θάτερον τῶν στομάτων ἔχειν ὑπολειπόμενον τὸ χρήσιμον πρὸς τὰς ἐποχετείας καὶ αὐτὴ καὶ ἡ διῶρυξ. ταῦτα μὲν φυσικά, ἐπίκειται δὲ τοῖς στόμασιν ἀμφοτέροις τῆς διώρυγος κλεῦθοα.

Α. 1165 οίς ταμιεύουσιν οἱ ἀργιτέχτονες τό τε εἰσρέον ὕδωρ καὶ τὸ ἐκρέον. πρός δέ τούτοις ή του λαβυρίνθου κατασκευή πάρισον ταίς πυραμίσιν έστιν έργον και ό παρακείμενος τάφος του κατασκευάσαντος βασιλέως τον λαβύρινθον, έστι δε κατά τον πρώτον είσπλουν τον είς την διώρυγα προελθόντι όσον τριάχοντα ή τετταράχοντα σταδίους έπίπεδον τι τραπεζώδες γωρίον, έγον χώμην τε και βασίλειον μέγα έκ πολλών βασιλείων, όσοι πρότερον ήσαν τομοί: τοσαύται γάρ είσιν αθλαί περίστυλοι, συνεγείς άλλήλαις, έφ' ένα στίγον πάσαι καὶ έφ' ένὸς τοίγου, ώς αν τείγους μακρού προκειμένας έγοντος τὰς αὐλάς: αἱ δ' εἰς αὐτὰς όδοι καταντικού του τείγους είσι πρόκεινται δε των είσόδων κρυπταί τινες μακραί καὶ πολλαί, δι' άλλήλων έγουσαι σκολιάς τας όδούς, ώστε γωρίς ήγεμόνος μηδενί των ξένων είναι δυνατην την είς έκάστην αύλην πάροδόν τε και έξοδον. το δε θαυμαστόν', ότι αι στέγαι των οίκων εκάστου μονόλιθοι, και των χουπτών τὰ πλάτη μονολίθοις ώσαύτως ἐστέγασται πλαξίν. ύπερβαλλούσαις το μέγεθος, ξύλων ούδαμοῦ καταμεμιγμένων ούδ' άλλης ύλης ούδεμιας: ἀναβάντα τε έπὶ τὸ στέγος² οὐ μεγάλφ ύψει, άτε μονοστέγφ, έστιν ίδεῖν πεδίον λίθινον έκ τηλικούτων λίθων, έντεῦθεν δε πάλιν είς τὰς αὐλὰς ἡέκπίπτοντα3 έξης δράν κειμένας ύπο μονολίθων κίονων ύπηρεισμένας έπτα και είκοσι και οι τοιγοι δε ούκ έξ ελαττόνων τῷ μεγέθει λίθων σύγκεινται. έπὶ τέλει δὲ τῆς οἰκοδομίας ταύτης πλέον ή

demined of the wife were in absorption of the winest

^{1.} vid. lgd. το δε θανμαστότατον. 2. vid. lgd. εν ου μεγάλω πτλ. 3. fort. lgd. εἰςβλέποντα.

στάδιον ἐπεχούσης ὁ τάφος ἐστί, πυραμὶς τετράγωνος, ἑκάστην τετράπλεθρόν πως ἔχουσα τὴν πλευρὰν καὶ τὸ ἴσον ὕψος Ἰμάνδης δ' ὅνομα ὁ ταφείς. πεποιῆσθαι δέ φασι τὰς αὐλὰς τοσαύτας, ὅτι τοὺς νομοὺς ἔθος ἢν ἐκεῖσε συνέρχεσθαι πάντας ἀριστίνδην μετὰ τῶν οἰκείων ἱερέων καὶ ἱερειῶν, θυσίας τε καὶ θεοδοσίας καὶ δικαιοδοσίας περὶ τῶν μεγίστων χάριν κατήγετο δὲ τῶν νομῶν ἕκαστος εἰς τὴν ἀποδειχθεῖσαν αὐλὴν αὐτῷ.

38. Παραπλεύσαντι δε ταῦτα ἐφ' έκατὸν σταδίους πόλις έστιν Αρσινόη, Κροχοδείλων δε πόλις έχαλείτο πρότερον σφόδρα γαρ έν τῷ νομῷ τούτῷ τιμῶσι τὸν κροκόδειλον, καί ἐστιν ίερὸς παρ' αὐτοῖς ἐν λίμνη καθ' αὐτὸν τρεφόμενος, γειροήθης τοις ιερεύσι καλείται δε Σούγος τρέφεται δε σιτίοις και Α. 1166 κρέασι και οίνω, προσφερόντων αξί των ξένων των έπι την θέαν άφικνουμένων. ὁ γοῦν ἡμέτερος ξένος, ἀνὴρ τῶν ἐντίμων, С. 812 αὐτόθι μυσταγωγών ήμας, συνήλθεν ἐπὶ τὴν λίμνην, κομίζων άπὸ τοῦ δείπνου πλακουντάριον τι καὶ κρέας οπτον καὶ προχοΐδιόν τι μελικράτου : ευρομεν δε έπι τῷ γείλει κείμενον τὸ θηρίον προσιόντες δε οι ίερεῖς, οι μεν διέστησαν αὐτοῦ τὸ στόμα, ὁ δὲ ἐνέθηκε τὸ πέμμα, καὶ πάλιν τὸ κρέας, είτα τὸ μελίκοατον κατήρασε καθαλόμενος δε είς την λίμνην διήξεν είς το πέραν έπελθόντος δε και άλλου των ξένων, κομίζοντος δμοίως απαργήν, λαβόντες περιήλθον δρόμω και καταλαβόντες προσήνεγκαν όμοίως τὰ προσενεγθέντα.

39. Μετὰ δὲ τὸν Ἀρσινοίτην καὶ τὸν Ἡρακλεωτικὸν νομὸν Ἡρακλέους πόλις, ἐν ἡ ὁ ἰχνεύμων τιμᾶται ὑπεναντίως τοῖς Ἀρσινοίταις· οἱ μὲν γὰρ τοὺς κροκοδείλους τιμῶσι, καὶ διὰ τοῦτο ἥ τε διῶρυξ αὐτῶν ἐστι μεστὴ τῶν κροκοδείλων καὶ ἡ τοῦ Μοίριδος λίμνη· σέβονται γὰρ καὶ ἀπέχονται αὐτῶν· οἱ δὲ τοὺς ἰχνεύμονας τοὺς ὀλεθριωτάτους τοῖς κροκοδείλοις, καθάπερ καὶ ταῖς ἀσπίσι· καὶ γὰρ τὰ ຝὰ διαφθείρουσιν αὐτῶν καὶ αὐτὰ τὰ θηρία, τῷ πηλῷ θωρακισθέντες· κυλισθέντες γὰρ ἐν αὐτῷ ξηραίνονται πρὸς τὸν ἤλιον, εἰτα τὰς ἀσπίδας μὲν ἢ τῆς κεφαλῆς ἡ τῆς οὐρᾶς λαβόμενοι κατασπῶσιν εἰς τὸν πο-

^{1.} zai Deodootas vid. delenda esse.

ταμόν καὶ διαφθείρουσι τοὺς δὲ κροκοδείλους ἐνεδρεύσαντες, ἡνίκ ἀν ἡλιάζωνται κεχηνότες, ἐμπίπτουσιν εἰς τὰ χάσματα καὶ διαφαγόντες τὰ σπλάγχνα καὶ τὰς γαστέρας ἐκδύνουσιν ἐκ νεκρῶν τῶν σωμάτων.

- 40. Έξης δ' ἐστὶν ὁ Κυνοπολίτης νομὸς καὶ Κυνῶν πόλις, ἐν ἡ ὁ Ανουβις τιμᾶται καὶ τοῖς κυσὶ τιμὴ καὶ σίτισις τέτακταί τις ἱερά. ἐν δὲ τῷ περαία Ὀξύρυγχος πόλις καὶ νομὸς ὁμώνυμος τιμῶσι δὲ τὸν ὀξύρυγχον καὶ ἔστιν αὐτοῖς ἱερὸν ὀξυρύγχου, καίτοι καὶ τῶν ἄλλων Αἰγυπτίων κοινῆ τιμώντων τὸν ὀξύρυγχον. τινὰ μὲν γὰρ τῶν ζώων ἄπαντες κοινῆ τιμῶσιν Αἰγύπτιοι, καθάπερ τῶν μὲν πεζῶν τρία, βοῦν κύνα αἴλουρον,
- Α. 1167 τῶν δὲ πτηνῶν δύο, ἱέρακα καὶ Ἰβιν, τῶν δ' ἐνύδρων δύο, λεπιδωτὸν ἰχθὺν καὶ ὀξύρυγχον: ἄλλα δ' ἔστιν, ἃ τιμῶσι καθ' ἑαυτοὺς ἔκαστοι, καθάπερ Σαῗται πρόβατον καὶ Θηβαῗται, λάτον δὲ τῶν ἐν τῷ Νείλῳ τινὰ ἰχθὺν Λατοπολίται, λύκον τε Λυκοπολίται, κυνοκέφαλον δὲ Ἑρμοπολίται, κῆβον δὲ Βαβυλώνιοι οἱ κατὰ Μέμφιν: ἔστι δ' ὁ κῆβος τὸ μὲν πρόσωπον ἐοικώς σατύρῳ, τάλλα δὲ κυνὸς καὶ ἄρκτον μεταξύ, γεντᾶται δ' ἐν Λίθιοπία: ἀετὸν δὲ Θηβαῖοι, λέοντα δὲ Λεοντοπολίται, αἶγα δὲ
 - C. 813 καὶ τράγον Μενδήσιοι, μυγαλῆν δὲ Αθριβῖται, ἄλλοι δ' ἄλλο τι τὰς δ' αἰτίας οὐχ ὁμολογουμένας λέγουσιν.
 - 41. Έξης δ' έστιν Έρμοπολιτική φυλακή, τελώνιών τι τῶν
 έκ τῆς Θηβαίδος καταφερομένων: ἐντεῦθεν ἀρχὴ τῶν ἑξηκοντασταδίων σχοίνων, ἔως Συήνης καὶ Ἐλεφαντίνης: εἶτα ἡ Θηβαϊκὴ φυλακὴ καὶ διῶρυξ φέρουσα ἐπὶ Τάνιν: εἶτα Αύκων
 πόλις καὶ Αφροδίτης καὶ Πανών πόλις, λινουργῶν καὶ λιθουργῶν κατοικία παλαιά.
 - 42. Έπειτα Πτολεμαϊκή πόλις, μεγίστη των έν τῆ Θηβαίδι καὶ οὐκ ἐλάττων Μέμφεως, ἔχουσα καὶ σύστημα πολιτικον ἐν τῷ Ελληνικῷ τρόπφ. ὑπὲρ δὲ ταύτης ἡ Άβυδος, ἐν ἡ τὸ Μεμνόνιον, βασίλειον θαυμαστως κατεσκευασμένον † ὁλόλιθον ¹ τῷ αὐτῷ κατασκευῷ, ἡπερ τὸν λαβύρινθον ἔφαμεν, οὐ πολλαπλοῦν δέ καὶ κρήνη ἐν βάθει κειμένη, ώστε καταβαίνειν εἰς αὐτὴν

Al mingelli

4.4

^{1.} όλόλιθον sive post βασίλειον collocandum sive delendum est.

† κατακαμφθεισών ψαλίδων διὰ μονολίθων ὑπερβαλλόντων τοῦ μεγέθει καὶ τῆ κατασκευῆ. ἔστι δὲ διῶρυξ *ή* ἄγουσα ἐπὶ τὸν τόπον ἀπὸ τοῦ μεγάλου ποταμοῦ. περὶ δὲ τὴν διώρυγα άκανθών των Αίγυπτίων άλσος έστιν ίερον του Απόλλωνος. ἔοικε δὲ ὑπάρξαι ποτὲ ή Άβυδος πόλις μεγάλη, δευτερεύουσα μετά τὰς Θήβας, νυνί δ' ἐστὶ κατοικία μικρά· εἰ δ', ώς φασιν, ό Μέμνων ύπὸ τῶν Αἰγυπτίων Ισμάνδης λέγεται, καὶ ὁ λαβύρινθος Μεμνόνιον αν είη και του αύτου έργον, ούπερ και τα έν Αβύδω και τὰ έν Θήβαις και γὰο έκει λέγεται τινα Μεμνόνια. κατά δε την Άβυδον έστιν ή πρώτη αύασις έκ των λεγθεισών Α. 1168 τριών έν τη Λιβύη, διέγουσα όδὸν ήμερών έπτα ένθένδε δι' έρημίας, ευνδρός τε κατοικία και εύοινος και τοῖς άλλοις ίκανή. δευτέρα δ' ή κατά την Μοίριδος λίμνην: τρίτη δε ή κατά το μαντείον το έν Άμμωνι καὶ αύται δὲ κατοικίαι είσιν ἀξιόλογοι.

43. Πολλά δ' είρηκότες περί τοῦ Άμμωνος τοσοῦτον είπείν βουλόμεθα, ότι τοῖς ἀργαίοις μᾶλλον ην έν τιμη καὶ ή μαντική καθόλου καὶ τὰ χρηστήρια, νυνὶ δ' όλιγωρία κατέχει πολλή, των Ρωμαίων ἀρχουμένων τοῖς Σιβύλλης χρησμοῖς καὶ τοίς Τυροηνικοίς θεοπροπίοις διά τε σπλάγγνων και δονιθείας και διοσημειών. διόπερ και το έν Άμμωνι σγεδόν τι έκλέλειπται γοηστήριον, πρότερον δὲ ἐτετίμητο. δηλοῦσι δὲ μάλιστα τούτο οἱ τὰς Ἀλεξάνδρου πράξεις ἀναγράψαντες, προστιθέντες μέν πολύ και το της κολακείας είδος, έμφαίνοντες δέ τι καί πίστεως άξιον. ὁ γοῦν Καλλισθένης φησὶ τον Αλέξανδρον φι- C. 814 λοδοξήσαι μάλιστα άνελθείν έπὶ τὸ γρηστήριον, έπειδή καὶ Περσέα ήχουσε πρότερον άναβηναι και Ήρακλέα δομήσαντα δ' έκ Παραιτονίου, καίπερ νότων έπιπεσόντων, βιάσασθαι πλανώμενον δ' ύπὸ τοῦ κονιορτοῦ σωθηναι, γενομένων ὅμβρων καὶ δυείν κοράκων ήγησαμένων την όδόν, ήδη τούτων κολακευτικώς λεγομένων: τοιαύτα δε καὶ τὰ έξης: μόνω γὰρ δὴ τῷ βασιλεῖ τον ίερεα έπιτρέψαι παρελθείν είς τον νεώ μετά της συνήθους ΤΑ στολής, τους δ' άλλους μετενδύναι την έσθητα, έξωθέν τε της θεμιστείας άκροάσασθαι πάντας πλήν Άλεξάνδρου, τούτον δ'

^{1.} vid. lgd. δια κατακαμφθεισών ψαλίδων μονολίθων ύπερβαλ-Lordor xxl. Same gerramouran springers son at allen in trov

ενδοθεν είναι οὐχ ισπερ ἐν Δελφοῖς καὶ Βραγχίδαις τὰς ἀποθεσπίσεις διὰ λόγων, ἀλλὰ νεύμασι καὶ συμβόλοις τὸ πλέον, ὡς καὶ παρ' Όμήρφ

η καὶ κυανέησιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων,
τοῦ προφήτου τὸν Δία ὑποκριναμένου τοῦτο μέντοι ὑητῶς εἰπεῖν τὸν ἄνθρωπον πρὸς τὸν βασιλέα, ὅτι εἴη Διὸς υἰός.
προστραγφδεῖ δὲ τούτοις ὁ Καλλισθένης, ὅτι τοῦ Ἀπόλλωνος
τὸ ἐν Βραγχίδαις μαντεῖον ἐκλελοιπότος, ἐξ ὅτου τὸ ἰερὸν ὑπὸ
τῶν Βραγχιδῶν σεσύλητο ἐπὶ Ξέρξου περσισάντων, ἐκλελοιπυίας
δὲ καὶ τῆς κρήνης, τότε ἢ τε κρήνη ἀνάσχοι καὶ μαντεῖα πολλὰ
οἱ Μιλησίων πρέσβεις κομίσαιεν εἰς Μέμφιν περὶ τῆς ἐκ Διὸς
γενέσεως τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ τῆς ἐσομένης περὶ Ἰρβηλα νίκης
καὶ τοῦ Δαρείου θανάτου καὶ τῶν ἐν Λακεδαίμονι νεωτερισμῶν

Α. 1169 περὶ δὲ τῆς εὐγενείας καὶ τὴν Ἐρυθραίαν Αθηναΐδα φησὶν ἀνειπεῖν καὶ γὰρ ταύτην ὁμοίαν γενέσθαι τῆ παλαιᾳ Σιβύλλη τῆ Ἐρυθραία. τὰ μὲν δὴ τῶν συγγραφέων τοιαῦτα.

44. Έν δὲ τῆ Αβύδφ τιμῶσι τὸν "Οσιριν' ἐν δὲ τῷ ἱερῷ τοῦ Οσίριδος οὐα ἔξεστιν οὕτε φόδον οὕτε αὐλητὴν οὕτε ψάλτην ἀπάρχεσθαι τῷ θεῷ, καθάπερ τοῖς ἄλλοις θεοῖς ἔθος. μετὰ δὲ τὴν "Αβυδον Λιὸς πόλις ἡ μικρά, εἶτα Τέντυρα πόλις ἐνταῦθα δὲ διαφερόντως παρὰ τοὺς ἄλλους Αἰγυπτίους ὁ κροκόδειλος ἡτίμωται καὶ ἔχθιστος τῶν ἀπάντων θηρίων νενόμισται. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι, καίπερ εἰδότες τὴν κακίαν τοῦ ζώρου, καὶ ὡς ὁλέθριον τῷ ἀνθρωπίνῷ γένει, σέβονται ὅμως καὶ ἀπέχονται οὐτοι δὲ πάντα τρόπον ἀνιχνεύουσι καὶ ἐκφθείρουσιν αὐτούς ἔνιοι δ' ὥσπερ τοὺς Ψύλλους φασὶ τοὺς πρὸς τῆ Κυρηναία φυσικήν τινα ἀντιπάθειαν ἔχειν πρὸς τὰ ἑρπετά, οὕτω καὶ τοὺς Τεντυρίτας πρὸς τοὺς κροκοδείλους, ὧστε μηδὲν ὑπαὐτῶν πάσχειν, ἀλλὰ καὶ κολυμβᾶν ἀδεῶς καὶ διαπερᾶν, μηδενὸς ἄλλου θαρροῦντος εῖς τε τὴν Ρώμην κομισθεῖοι τοῖς κρο-

C. 815 κοδείλοις έπιδείξεως χάριν συνηκολούθουν οἱ Τεντυρίται γενομένης τε δεξαμενῆς καὶ πήγματός τινος ὑπὲρ μιᾶς τῶν πλευρῶν, ῶστε τοῖς θηρίοις ἐκβᾶσι τοῦ ὕδατος ἡλιαστήριον εἶναι, ἐκεῖνοι ἡσαν οἱ τοτὲ μὲν ἐξέλκοντες δικτύφ πρὸς τὸ ἡλιαστήριον, ὡς καὶ ὑπὸ τῶν θεατῶν ὁραθῆναι, ἐμβαίνοντες ἄμα εἰς τὸ ὕδωρ, τοτὲ δὲ πάλιν εἰς τὴν δεξαμενὴν κατασπῶντες. τιμῶσι δὲ Αφρο-

δίτην όπισθεν δε του νεώ της Αφροδίτης Ισιδός έστιν ίερόν. είτα τὰ Τυφώνια καλούμενα καὶ ἡ εἰς Κοπτὸν διῶρυξ, πόλιν ποινήν Αίγυπτίων τε και Άράβων.

45. Έντεῦθέν ἐστιν ἰσθμὸς εἰς τὴν Ἐρυθρὰν κατὰ πόλιν Βερενίκην, αλίμενον μέν, τη δ' εθκαιρία τοῦ ἰσθμοῦ καταγωγάς έπιτηδείους έχουσαν. λέγεται δ' ὁ Φιλάδελφος πρώτος στρατοπέδω τεμείν την όδον ταύτην, ανυδρον ούσαν, και κατασκευάσαι σταθμούς, * ώσπερ τοῖς ἐμπορίοις ὁδεύμασι καὶ διὰ τῶν καμήλων, * τούτο δε πράξαι διὰ τὸ την Ερυθράν δύσπλουν είναι, και μάλιστα τοῖς έκ τοῦ μυγοῦ πλοίζομένοις. ἐφάνη δή τη πείρα πολύ το χρήσιμον, και νύν ο Ινδικός φόρτος άπας Α. 1170 και ὁ Αράβιος και τοῦ Αίθιοπικοῦ ὁ τῷ Αραβίο κόλπο καταχομιζόμενος είς Κοπτον φέρεται, και τοῦτ' ἔστιν ἐμπόριον των τοιούτων φορτίων. ούκ απωθεν δε της Βερενίκης έστι Μυὸς όρμος, πόλις έγουσα τὸ ναύσταθμον τῶν πλοϊζομένων, καὶ τῆς Κοπτοῦ οὐ πολύ ἀφέστηκεν ή καλουμένη Απόλλωνος πόλις, ώστε καὶ αἱ διορίζουσαι τὸν ἰσθμὸν δύο πόλεις έκατέρωθέν είσιν. άλλα νῦν ή Κοπτὸς καὶ ὁ Μνὸς ὅρμος εὐδοκιμεί, και γρώνται τοις τόποις τούτοις, πρότερον μέν ουν ένυκτοπόρουν πρός τὰ ἄστρα βλέποντες οἱ καμηλέμποροι καὶ καθάπερ οἱ πλέοντες ώδευον κομίζοντες καὶ ὕδωρ, νυνὶ δὲ καὶ ύδρεῖα κατεσκευάκασιν, ὀρύξαντες πολύ βάθος, καὶ ἐκ τῶν οὐοανίων, καίπεο όντων σπανίων, όμως δεξαμενάς πεποίηνται ή δ' όδός έστιν έξ ή έπτα ήμερων. έπι δε τῷ ἰσθμῷ τούτφ και τὰ τῆς σμαράγδου μέταλλά ἐστι, τῶν Αράβων ὀρυττόντων βαθείς τινας ύπονόμους, και άλλων λίθων πολυτελών.

46. Μετά δε την Απόλλωνος πόλιν αι Θηβαι (καλείται δε νῦν Διὸς πόλις),

αίθ' έκατόμπυλοί είσι, διηκόσιοι δ' αν' έκάστην ανέρες έξοιχνεύσι σὺν ἵπποισιν καὶ ὅγεσφιν. Όμηρος μέν ούτω: λέγει δέ καὶ τὸν πλούτον: ούδ' όσα Θήβας

Αίγυπτίας, όθι πλείστα δόμοις ένὶ κτήματα κείται. καὶ άλλοι δὲ τοιαῦτα λέγουσι, μητρόπολιν τιθέντες τῆς Αἰγύ- С. 816 πτου ταύτην· καὶ νῦν δ' ίγνη δείκνυται τοῦ μεγέθους αὐτῆς έπὶ ὀγδοήκοντα σταδίους τὸ μῆχος. ἔστι δ' ἰερὰ [τὰ] πλείω.

και τούτων δε τα πολλά ηκρωτηρίασε Καμβύσης νυνί δε κω-

μηδον συνοικείται, μέρος μέν τι έν τη Αραβία, έν ήπερ ή πόλις, μέρος δέ τι καὶ ἐν τῆ περαία, ὅπου τὸ Μεμνόνιον ἐνταῦθα δε δυείν πολοσσών όντων μονολίθων άλλήλων πλησίον, ό μεν σώζεται, τοῦ δ' έτέρου τὰ ἄνω μέρη τὰ ἀπὸ τῆς καθέδρας πέπτωχε σεισμού γενηθέντος, ώς φασι. πεπίστευται δ', ότι άπαξ καθ' ήμέραν έκάστην ψόφος, ώς αν πληγής οὐ μεγάλης, αποτελείται από του μένοντος έν τω θρόνω και τη βάσει μέρους κάγω δε παρών επί των τόπων μετά Γάλλου Αίλίου και του πλήθους των συνόντων αυτώ φίλων τε και στρατιωπερί ώραν πρώτην ήκουσα τοῦ ψόφου είτε δὲ ἀπὸ τῆς Α. 1171 βάσεως είτε άπὸ τοῦ κολοσσοῦ είτ' ἐπίτηδες τῶν κύκλω καὶ περί την βάσιν ίδουμένων τινός ποιήσαντος τον ψόφον, ούκ έγω διισχυρίσασθαι. διὰ γὰρ τὸ άδηλον τῆς αἰτίας πᾶν μᾶλλον επέρχεται πιστεύειν ή τὸ έκ τῶν λίθων ούτω τεταγμένων έκπέμπεσθαι τον ήγον. ύπεο δε του Μεμνονίου θήκαι βασιλέων έν σπηλαίοις λατομηταί περί τετταράκοντα, θαυμαστώς κατεσκευασμέναι καὶ θέας άξιαι έν δὲ ταῖς † θήκαις επί τινων όβελίσκων άναγραφαί δηλούσαι τον πλούτον των τότε βασιλέων και την επικράτειαν, ώς μέγρι Σκυθών και Βακτρίων καὶ Ινδών καὶ τῆς νῦν Ἰωνίας διατείνασαν, καὶ φόρων πληθος καί στρατιάς περί έκατὸν μυριάδας. λέγονται δὲ καὶ άστρονόμοι καὶ φιλόσοφοι μάλιστα οἱ ἐνταῦθα ἱερεῖς: τούτων δ' ἐστὶ καὶ τὸ τὰς ἡμέρας μὴ κατὰ σελήνην ἄγειν, άλλὰ κατὰ ἥλιον, τοῖς τριακονθημέροις δώδεκα μησὶν ἐπαγόντων πέντε ήμέρας κατ' ένιαυτον έκαστον: είς δε την έκπληρωσιν τοῦ όλου ένιαυτου, έπιτρέχοντος μορίου τινός της ήμερας, περίοδόν τινα συντιθέασιν έξ όλων ήμερων καὶ όλων ένιαυτών τοσούτων, όσα μόρια τὰ ἐπιτρέγοντα συνελθόντα ποιεῖ ἡμέραν. ἀνατιθέασι δέ τῷ Έρμη πᾶσαν τὴν τοιαύτην * μάλιστα* σοφίαν : τῷ δὲ Διί, δν μάλιστα τιμώσιν, εὐειδεστάτη καὶ γένους λαμπροτάτου παρθένος ἱερᾶται, ας καλούσιν οἱ Ελληνες παλλάδας αύτη δὲ καὶ παλλακεύει καὶ σύνεστιν οίς βούλεται, μέγρις αν ή φυσική 🗎 🔝 γένηται κάθαρσις τοῦ σώματος: μετὰ δὲ τὴν κάθαρσιν δίδοται

affirm for sweeping way to the contract the same

^{1.} vid. lgd. Θήβαις.

πρός άνδρα πρίν δέ δοθήναι, πένθος αύτης άγεται μετά τὸν της παλλακείας καιρόν.

47. Μετά δὲ Θήβας Έρμωνθὶς πόλις, ἐν ἡ ὅ τε Ἀπόλλων C. 817 τιμάται καὶ ὁ Ζεύς τρέφεται δὲ καὶ ἐνταῦθα βοῦς ἔπειτα Κροποδείλων πόλις, τιμώσα τὸ θηρίον είτα Αφροδίτης πόλις καὶ μετά ταῦτα Λατόπολις, τιμώσα Άθηνᾶν καὶ τὸν λάτον: είτα Είλειθνίας πόλις καὶ ίερόν έν δὲ τῆ περαία Ιεράκων πόλις, τὸν ἱέρακα τιμώσα: εἶτ' Απόλλωνος πόλις, καὶ αύτη πολεμούσα τοις προποδείλοις.

48. Η δε Συήνη και [ή] Έλεφαντίνη, ή μεν έπι των ορων της Αίθιοπίας και της Αιγύπτου πόλις, ή δ' έν τῷ Νείλφ προκειμένη της Συήνης νήσος έν ήμισταδίω και έν ταύτη πόλις έχουσα ίερον Κνούφιδος και νειλομέτριον, καθάπερ Μέμφις. έστι δε το νειλομέτριον συννόμω λίθω κατεσκευασμένον Α. 1172 έπὶ τῆ ὅχθη τοῦ Νείλου φρέαρ, ἐν ὧ τὰς ἀναβάσεις τοῦ Νείλου σημειούνται τάς μεγίστας τε καὶ έλαγίστας καὶ τάς μέσας · συναναβαίνει γάο καὶ συνταπεινούται τῷ ποταμῷ τὸ ἐν τῷ φρέατι ύδωρ. είσιν οθν έν τῷ τοίχο τοῦ φρέατος παραγραφαί, μέτρα τών τελείων και τών άλλων άναβάσεων: έπισκοπούντες ούν ταύτας διασημαίνουσι τοῖς άλλοις, ὅπως είδεῖεν: πρό πολλού γάρ ισασιν έκ των τοιούτων σημείων †καὶ των ήμερούν την έσομένην ανάβασιν και προδηλούσι. τούτο δε καί τοῖς γεωργοῖς γρήσιμον τῆς τῶν ὑδάτων ταμιείας γάριν καὶ παραγωμάτων και διωρύγων και άλλων τοιούτων, και τοῖς ήγεμόσι των προσόδων γάριν· αί γάρ μείζους άναβάσεις μείζους καὶ τὰς προσόδους ὑπαγορεύουσιν. ἐν δὲ τῆ Συήνη καὶ τὸ φρέαρ έστι τὸ διασημαϊνον τὰς θερινάς τροπάς, * καὶ * διότι τῷ τροπικῷ κύκλω ὑπόκεινται οἱ τόποι οὖτοι *καὶ ποιοῦσιν άσχίους τούς γνώμονας χατά μεσημβρίαν* άπο γάρ τών ήμετέρων τόπων, λέγω δὲ τῶν Ελλαδικῶν, προϊούσιν ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν ένταῦθα πρώτον ὁ ήλιος κατά κορυφήν ήμιν γίνεται καὶ ποιεῖ τοὺς γνώμονας ἀσκίους κατὰ μεσημβρίαν ἀνάγκη δέ, κατά κορυφήν ήμιν γινομένου, και είς τὰ φρέατα βάλλειν μέχρι τοῦ ὕδατος τὰς αὐγάς, κὰν βαθύτατα ή κατὰ κάθετον γὰρ

^{1.} zai μέτρων Coracs.

ήμεις τε έσταμεν και τὰ ὀρύγματα τῶν φρεάτων κατεσκεύασται. εἰσὶ δ' ἐνταῦθα τρεῖς σπειραι Ρωμαίων ἰδρυμέναι φρουρᾶς γάριν.

49. Μιχρον δ' ὑπὲρ τῆς Ἐλεφαντίνης ἐστὶν ὁ μικρὸς καταράκτης, ἐφ' ὁ καὶ θέαν τινὰ οἱ σκαφῖται τοῖς ἡγεμόσιν ἐπιδείκνυνται ὁ μὲν γὰρ καταράκτης ἐστὶ κατὰ μέσον τὸν ποταμόν, πετρώδης τις ὀφρύς, ἐπίπεδος μὲν ἄνωθεν, ὥστε δέχεσθαι τὸν ποταμόν, τελευτῶσα δ' εἰς κρημνόν, καθ' οἱ καταρρήγνυται τὸ ὕδωρ, ἐκατέρωθεν δὲ πρὸς τῆ γῆ ἡεῖθρον, ὁ μάλιστα καὶ

C. 818 ἀνάπλουν ἔχει· ἀναπλεύσαντες οὖν ταύτη καταρρέουσιν ἐπὶ τὸν καταράκτην καὶ ἀθοῦνται μετὰ τῆς σκάφης ἐπὶ τὸν κρημνὸν

Α. 1173 καὶ σώζονται σὺν αὐτῆ ἀπαθεῖς. τοῦ δὲ καταράκτου μικρὸν ἐπάνω τὰς Φιλὰς εἶναι συμβαίνει, κοινὴν κατοικίαν Αἰθιόπων τε καὶ Αἰγυπτίων, κατεσκευασμένην ὥσπερ καὶ τὴν Ἑλεφαντίνην καὶ τὸ μέγεθος ἴσην, ἱερὰ ἔχουσαν Αἰγύπτια· ὅπου καὶ ὅρνεον τιμᾶται, ὁ καλοῦσι μὲν ἱέρακα, οὐδὲν δὲ ὅμοιον ἔμοιγε ἐφαίνετο ἔχειν τοῖς παρ' ἡμῖν καὶ ἐν Αἰγύπτφ ἱέραξιν, ἀλλὰ καὶ τῷ μεγέθει μεῖζον ἦν καὶ τῷ ποικιλία πολὺ ἐξηλλαγμένον Αἰθιοπικὸν δ' ἔφασαν εἶναι, κἀκεῖθεν κομίζεσθαι, ὅταν ἐκλίπη καὶ πρότερον καὶ δὴ καὶ τότε ἐδείχθη ἡμῖν πρὸς ἐκλείψει ὂν διὰ νόσον.

50. Ήλθομεν δ' εἰς Φιλὰς ἐκ Συήνης ἀπήνη δι' ὁμαλοῦ σφόδρα πεδίου σταδίους ὁμοῦ τι ἐκατόν². παρ' ὅλην δὲ τὴν όδὸν ἢν ἰδεῖν ἐκατέρωθεν πολλαχοῦ, ὥσπερ ἐρμαῖα, πέτρον ἢλίβατον στρογγύλον, λεῖον ἰκανῶς, ἐγγὺς σφαιροειδοῦς, τοῦ μέλανος καὶ σκληροῦ λίθου, ἐξ οὖ αὶ θυῖαι γίνονται, ἐπὶ πέτρο κείμενον μείζονι καὶ ἐπ' ἐκείνφ πάλιν ἄλλον ἔστι δ' ὅτε αὐτοὶ καθ' αὐτοὺς ἔκειντο οἱ πέτροι ἢν δ' ὁ μὲν μέγιστος τὴν διάμετρον ποδῶν, οὐκ ἐλαττόνων ἢ δώδεκα, ἄπαντες δὲ μείζους ἢ ἡμίσεις τούτων. διέβημεν δὲ εἰς τὴν νῆσον ἐπὶ πάκτωνος ὁ δὲ πάκτων διὰ σκυταλίδων πεπηγός ἐστι σκάφιον, ὥστ' ἐοικέναι διαπλοκίνφ : ἐστῶτες δ' ἐν ὕδατι ἢ καὶ σανιδίοις τισὶ προσκαθήμενοι ἡαδίως ἐπεραιώθημεν, δεδιότες μάτην ἀκίνδυνα γάρ ἐστιν, ἂν μή τις ὑπέργομον ποιήση τὸ πορθμεῖον.

^{1.} και πρότερον fort, delenda sunt. 2. fort, lgd. πεντήκοντα.

51. Καθ' όλην δὲ τὴν Αἴγυπτον τοῦ φοίνικος ἀγεννοῦς ὄντος καὶ ἐκφέροντος καρπὸν οὐκ εύβρωτον ἐν τοῖς περὶ τὸ Δέλτα τόποις και περί την Αλεξάνδρειαν, ό έν τη Θηβαϊδι φοίνιξ άριστος των άλλων φύεται. θαυμάζειν οθν άξιον, πως ταθτό κλίμα οἰκοῦντες τῆ Ἰονδαία καὶ ὅμοροι οἱ περὶ τὸ Δέλτα καὶ τὴν Αλεξάνδρειαν, τοσούτον διαλλάττουσιν, έκείνης προς άλλω φοίνικι καὶ τὸν καρυωτὸν γεννώσης, †ού πολύ κρείττοναι τοῦ Βαβυλωνίου. διττός δ' έστιν ο τε έν τη Θηβαίδι και ό έν τη Ίου- Α. 1174 δαία, ο τε άλλος καὶ ὁ καρνωτός σκληρότερος δ' ὁ Θηβαϊκός, άλλα τη γεύσει εύστομώτερος. έστι δε και νήσος ή μάλιστα έκφέρουσα τὸν ἄριστον, μεγίστην τελοῦσα πρόσοδον τοῖς ήγεμόσι βασιλική γὰρ ἡν, ίδιώτη δ' οὐ μετῆν, καὶ νῦν τῶν ἡγεμόνων έστί.

52. Πολλά δ' Ηρόδοτός τε καὶ ἄλλοι φλυαροῦσιν, ώσπερ μέλος η ουθμον η ηδυσμά τι τῷ λόγφ την τερατείαν προσφέροντες· οίον καὶ τὸ φάσκειν περὶ τὰς νήσους τὰς πρὸς τῆ C. 819 Συήνη καὶ τῆ Ἐλεφαντίνη (πλείους δ' εἰσὶ) τὰς πηγὰς τοῦ Νείλου είναι, καὶ βάθος ἄβυσσον ἔγειν τὸν πόρον κατὰ τοῦτον τον τόπον. νήσους δ' ὁ Νείλος κατεσπαρμένας έγει παμπόλλας, τὰς μὲν καλυπτομένας όλας ἐν ταῖς ἀναβάσεσι, τὰς δ' ἐκ μέρους, ἐπογετεύεται δὲ τοῖς κογλίαις τὰ λίαν έξαλα.

53. Ην μεν ουν ή Αίγυπτος είρηνική τὸ πλέον έξ ἀργῆς διὰ τὸ αὖταρκες τῆς γώρας καὶ τὸ δυσείσβολον τοῖς ἔξωθεν, άπὸ μέν τῶν ἄρκτων ἀλιμένω παραλία καὶ πελάγει τῷ Αίγυπτίω φρουρουμένη, από δὲ τῆς ἔω και τῆς ἐσπέρας ἐρήμοις όρεσι, τοῖς τε Λιβυκοῖς καὶ τοῖς Άραβίοις, ώσπερ ἔφαμεν : λοιπά δε τὰ πρὸς νότον Τρωγλοδύται [καί] Βλέμμνες και Νουβαι καί Μεγάβαροι οἱ ὑπὲρ Συήνης Αἰθίοπες 3. εἰσὶ δ' οὖτοι νομάδες καὶ οὐ πολλοὶ οὐδὲ μάγιμοι, δοκοῦντες δὲ τοῖς πάλαι διὰ τὸ ληστρικώς άφυλάκτοις έπιτίθεσθαι πολλάκις οί δε πρός μεσημβρίαν και Μερόην ανήκοντες Αιθίοπες, ούδ' ούτοι πολλοί ούτε έν συστροφή, άτε ποταμιαν μακράν καὶ στενήν καὶ σκολιάν οίκούντες, οίαν προείπομεν ούδε παρεσκευασμένοι καλώς ούτε προς πόλεμον ούτε προς τον άλλον βίον. και νύν δε διάκειται

^{1.} vid. lgd. zelgova. 2. fort. excidit žyovot vel simile verbum.

παραπλησίως ή γώρα πάσα: σημείον δέ τρισί γούν σπείραις.

οὐδὲ ταύταις ἐντελέσιν, ἱκανῶς ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἡ γώρα φρουοείται τολμήσασι δε τοῖς Αἰθίοψιν ἐπιθέσθαι κινδυνεύσαι τῆ γώρα συνέπεσε τη σφετέρα. και αι λοιπαι δε δυνάμεις αι έν Αίγύπτω ούτε τοσαύταί τινές είσιν ούτε άθρόαις έγρήσαντο Α. 1175 ούδ' άπαξ 'Ρωμαΐοι' ού γάρ είσιν ούτ' αύτοι Αίγύπτιοι πολεμίσταί, καίπερ όντες παμπληθεῖς, ούτε τὰ πέριξ έθνη. Γάλλος μέν γε Κορνήλιος, ὁ πρώτος κατασταθείς έπαργος της γώρας ύπο Καίσαρος, την τε Ήρωων πόλιν αποστάσαν έπελθών δι ολίγων είλε, στάσιν τε γενηθείσαν έν τη Θηβαίδι διά τους φόρους έν βραγεί κατέλυσε. Πετρώνιός τε υστερον του Άλεξανδρέων πλήθους τοσούτων μυριάδων όρμήσαντος έπ' αύτον μετά λίθων βολής, αὐτοῖς τοῖς περὶ έαυτὸν στρατιώταις ἀντέσγε, καὶ διαφθείρας τινάς αὐτῶν τοὺς λοιποὺς ἔπαυσε. Γάλλος τε Αἴλιος μέρει της έν Αίγύπτω φρουρας είς την Αραβίαν έμβαλών είρηται, τίνα τρόπον έξήλεγξε τοὺς ἀνθρώπους ἀπολέμους ὅντας εί δή μη ὁ Συλλαῖος αὐτὸν προὐδίδου, κᾶν κατεστρέψατο

την Ευδαίμονα πάσαν. C. 820 54. Ἐπειδή δὲ οἱ Αἰθίοπες, καταφρονήσαντες τῷ μέρος τι τῆς ἐν Αἰγύπτω δυνάμεως ἀπεσπάσθαι μετὰ Γάλλου Αίλίου πολεμούντος πρός τους Άραβας, επήλθον τη Θηβαίδι και τη φρουρά των τριών σπειρών των κατά Συήνην και έλόντες έφθασαν τήν τε Συήνην καὶ την Έλεφαντίνην καὶ Φιλάς έξ ἐφόδου διὰ το αισνίδιον και έξηνδραποδίσαντο, ανέσπασαν δε και τους Καίσαρος ανδοιάντας επελθών * δέ * ελάττοσιν η μυρίοις πεζοίς Πετρώνιος, ίππεῦσι δὲ όκτακοσίοις πρὸς ἄνδρας τρισμυρίους. πρώτον μέν ήνάγκασεν άναφυγείν αὐτούς είς Ψέλγιν, πόλιν Αίθιοπικήν, και πρεσβεύεται τά τε ληφθέντα άπαιτών και τάς αίτίας, δι' ας ήρξαν πολέμου λεγόντων δ', ως άδικοῖντο ύπὸ τών νομάρχων, άλλ' ούκ έφη τούτους ήγεμόνας είναι της γώρας, άλλά Καίσαρα αίτησαμένων δ' ήμέρας τρείς είς Βουλήν καὶ μηδέν, ών έχρην, ποιούντων, προσβαλών ήνάγκασε προελθείν είς μάγην, ταγύ δε τροπήν εποίησε, συντεταγμένων τε κακώς και ώπλισμένων μεγάλους γαρ είγον θυρεούς, και τούτους ώμοβοίνους, άμυντήρια δε πελέκεις, οί δε κοντούς, οί δε καί ξίφη. τινές μέν ουν είς την πόλιν συνηλάθησαν, οί δ' είς την έρημίαν έφυγον, τινάς δε νήσος πλησίον ύπεδέξατο εμβάντας είς τὸν πόρον οὐ γὰρ πολλοί ήσαν ένταῦθα οἱ κροκόδειλοι διά τὸν ὁοῦν. τούτων δ' ήσαν καὶ οἱ τῆς βασιλίσσης στρατηγοί τῆς Κανδάκης, ἡ καθ' ἡμᾶς ἦοξε τῶν Αἰθιόπων, ἀνδοική τις γυνή πεπηρωμένη τον έτερον των οφθαλμών τούτους τε δή ζωγρία λαμβάνει απαντας, έπιπλεύσας σγεδίαις τε καὶ ναυσί, Α. 1176 καὶ καταπέμπει παραγρημα είς Αλεξάνδρειαν, έπελθών τε την Ψέλγιν αίρει προσαριθμουμένου δε τοις εαλωκόσι του πλήθους των πεσόντων έν τη μάγη, τους σωθέντας ολίγους παντάπασι γενέσθαι συνέβη. έκ δὲ Ψέλγιος ήκεν εἰς Πρημνιν, ἐρυμνήν πόλιν, διελθών τους θίνας, έν οίς ὁ Καμβύσου κατεγώσθη στρατός έμπεσόντος άνέμου προσβαλών δὲ ἐξ ἐφόδου τὸ φρούριον αίρει, και μετά ταυτα ώρμησεν έπι Ναπάτων τουτο δ' ην τὸ βασίλειον της Κανδάκης, καὶ ην ένταῦθα νίὸς αὐτης. και αυτή δ' έν τινι πλησίον ίδρυτο γωρίω. πρεσβευσαμένης δέ περί φιλίας καὶ ἀποδούσης τοὺς έκ Συήνης αίγμαλώτους καὶ τους άνδριάντας, έπελθών λαμβάνει καὶ τὰ Νάπατα, φυγόντος τοῦ παιδός, καὶ κατασκάπτει Εξανδραποδισάμενος δ' άναστρέφει πάλιν εἰς τοὐπίσω μετὰ τῶν λαφύρων, δύσοδα κρίνας τὰ προσωτέρω: την δε Πρημνιν τειγίσας βέλτιον, φρουράν έμβαλών και τροφήν δυείν ένιαυτών τετρακοσίοις άνδράσιν, άπηρεν είς Αλεξάνδρειαν καὶ τῶν αίγμαλώτων τοὺς μεν ελαφυροπώ- C. 821 λησε, γιλίους δὲ Καίσαρι ἔπεμψε νεωστὶ ἐκ Καντάβρων ἤκοντι, τούς δὲ νόσοι διεγρήσαντο. ἐν τούτω μυριάσι Κανδάκη πολλαίς έπὶ την φρουράν έπηλθε. Πετρώνιος δ' έξεβοήθησε καί φθάνει προσελθών είς το φρούριον, και πλείοσι παρασκευαίς έξασφαλισάμενος τον τόπον, πρεσβευσαμένων, εκέλευσεν ώς Καίσαρα πρεσβεύεσθαι ούκ είδεναι δε φασκόντων, όστις είη Καῖσαρ και όπη βαδιστέον είη παρ' αυτόν, έδωκε τους παραπέμψοντας και ήκον είς Σάμον, ένταῦθα τοῦ Καίσαρος όντος καὶ μέλλοντος εἰς Συρίαν ἐντεῦθεν προϊέναι, Τιβέριον εἰς Άρμενίαν στέλλοντος. πάντων δε τυχόντων, ων εδέοντο, άφηκεν αὐτοῖς καὶ τοὺς φόρους, οὺς ἐπέστησε.

In some satisfic term when it bears postuper Carl but Val-

the large plane, those perfeque de etc.

CAPUT II.

- 1. Πολλά δ' εἴρηται περὶ τῶν Αἰθιοπικῶν ἐν τοῖς πρότερον, ὥστε συμπεριωδευμένα ἂν εἴη τῆ Αἰγύπτω καὶ τὰ τούτων.
 ὡς δ' εἰπεῖν, τὰ ἄκρα τῆς οἰκουμένης τὰ παρακείμενα τῆ δυσκράτω καὶ ἀοικήτω διὰ καῦμα ἢ ψῦχος ἀνάγκη ἀποτεύγματα
 εἰναι τῆς εὐκράτου καὶ ἐλαττώματα· ταῦτα δ' ἐκ τῶν βίων
 δῆλα καὶ τῆς πρὸς τὰς χρείας τὰς ἀνθρωπικὰς ἀπορίας. κακόβιοί τε δὴ καὶ γυμνῆτές εἰσι τὰ πολλὰ καὶ νομάδες· τὰ τε
 βοσκήματα αὐτοῖς ἐστι μικρά, πρόβατα καὶ αἰγες καὶ βόες·
 καὶ κύνες μικροί, τραχεῖς δὲ καὶ μάχιμοι. τάχα δὲ καὶ τοὺς
 Πυγμαίους ἀπὸ τῆς τούτων μικροφυῖας ὑπενόησαν καὶ ἀνέπλασαν· ἐωρακώς μὲν γὰρ οὐδεὶς ἐξηγεῖται τῶν πίστεως ἀξίων
 ἀνδρῶν.
- 2. Ζωσί τ' ἀπὸ κέγγρου καὶ κριθῆς, ἀφ' ὧν καὶ ποτὸν ποιούσιν † αύτοις έστιν έλαιον δε βούτυρον και στέαρ οὐδ' Α. 1177 ακρόδουα έχουσι πλην φοινίκων όλίγων έν κήποις βασιλικοῖς: ένιοι δέ καὶ πόαν σιτούνται καὶ κλώνας άπαλούς καὶ λωτόν καὶ καλάμου ρίζαν κρέασι δὲ γρώνται καὶ αἴματι καὶ γάλακτι καὶ τυρώ, σέβονται δ' ώς θεούς τοὺς βασιλέας, κατακλείστους όντας καὶ οἰκουρούς τὸ πλέον. ἔστι δὲ τὸ μέγιστον αὐτοῖς βασίλειον ή Μερόη, πόλις όμώνυμος τῆ νήσω την δὲ νῆσον θυρεοειδή φασι τὸ σγήμα, τό τε μέγεθος τάγα πρὸς ὑπερβολὴν είρηται μήχος μέν όσον τρισχιλίων σταδίων, εύρος δὲ χιλίων. έγει δ' ή νήσος καὶ όρη συγνά καὶ δάση μεγάλα: οἰκοῦσι δ' οἰ μέν νομάδες, οί δε θηρευτικοί, οί δε γεωργοί έστι δε καὶ γαλκωρυγεία και σιδηρουργεία και γρυσεία και λίθων γένη πολυτελών περιέχεται δ' ἀπὸ μὲν τῆς Λιβύης θισὶ μεγάλοις, ἀπὸ δε της Άραβίας κρημνοῖς συνεγέσιν, ἄνωθεν δ' έκ νότου ταῖς συμβολαίς των ποταμών, του τε Ασταβόρα και του Αστάπο-
 - C. 822 δος καὶ τοῦ Αστασόβα: πρὸς ἄρκτον δ' ή ἐφεξῆς ῥύσις τοῦ Νείλου καὶ μέχρι Αἰγύπτου κατὰ τὴν λεχθεῖσαν πρότερον σκολιότητα τοῦ ποταμοῦ. ἐν δὲ ταῖς πόλεσιν αἱ οἰκήσεις ἐκ φοι-

ποτὸν αὐτοῖς ἐστιν ἀντὶ δὲ ἐλαίου βούτυρον Cor.: fort. lgd. οὐκ ἔστιν αὐτοῖς Ελαιον, βούτυρον δὲ κτλ.

νικίνων σγιζών †διαπλεκόμεναι τοίγων ή πλίνθων ορυκτοί δέ άλες, καθάπερ έν τοῖς Άραψι πλεονάζει δὲ τῶν φυτῶν ὅ τε φοίνιξ και ή περσέα και ό έβενος και ή κερατία. Θήρα δε και έλεφάντων έστι και λεόντων και παρδάλεων είσι δε και δράκοντες οἱ έλεφαντομάγοι καὶ άλλα θηρία πλείω καταφεύγει γάρ ἀπὸ τῶν ἐμπυρωτέρων καὶ αύγμηροτέρων ἐπὶ τὰ ύδρηλὰ καὶ έλωδη.

3. Υπέρκειται δε της Μερόης η *τε* Ψεβώ, λίμνη μεγάλη νήσον έγουσα οἰκουμένην ἱκανῶς. συμβαίνει δὲ τοῦ Νείλου τὴν μέν δυσμικήν παραποταμίαν έγόντων των Λιβύων, την δέ πέραν Αίθιόπων, παρά μέρος αὐτῶν τὴν ἐπικράτειαν είναι τῶν νήσων και της ποταμίας, έξελαυνομένων των έτέρων και παραγωρούντων τοῖς κρείττοσι γενομένοις. γρώνται δὲ καὶ τόξοις Αίθίοπες τετραπήγεσι ξυλίνοις πεπυρακτωμένοις · όπλίζουσι δέ καὶ τὰς γυναϊκας, ών αἱ πλείους κεκρίκωνται τὸ γεῖλος τοῦ στόματος χαλκῷ κρίκω · κωδιοφόροι δ' εἰσίν, ἐρέαν οὐκ ἔγοντες, των προβάτων αίγοτριγούντων οί δε γυμνητές είσιν, οί καὶ περιέζωνται μικρά κώδια η τρίγινα πλέγματα εὐυφη. Θεὸν δε νομίζουσι τον μεν άθανατον (τούτον δ' είναι τον αίτιον των πάντων), τον δε θνητόν, ἀνώνυμόν τινα καὶ οὐ σαφή ώς δ' Α. 1178 έπὶ τὸ πολύ τοὺς εὐεργέτας καὶ βασιλικούς θεοὺς νομίζουσι, καὶ τούτων τοὺς μεν βασιλέας κοινοὺς άπάντων *μεν* σωτῆρας καὶ φύλακας, τοὺς δ' ίδιώτας ίδίως τοῖς εὐ παθούσιν ὑπ' αὐτῶν. τῶν δὲ πρὸς τῆ διακεκαυμένη τινές καὶ άθεοι νομίζονται· ούς γε καὶ τὸν ηλιόν φασιν ἐγθαίρειν καὶ κακῶς λέγειν, έπειδαν προσίδωσιν ανίσγοντα, ώς καίοντα καὶ πολεμούντα αύτοις, καταφεύγειν τε είς τὰ έλη. οἱ δ' ἐν Μερόη καὶ Ἡρακλέα καὶ Πᾶνα καὶ ¹Ισιν σέβονται πρὸς ἄλλφ τινὶ βαρβαρικφ θεφ. τους δε νεπρούς οι μεν είς τον ποταμον επρίπτουσιν, οί δ' οίκοι κατέγουσι περιγέαντες υαλον. τινές δε έν κεραμίαις σοροίς κατορύττουσι κύκλω των ίερων, όρκον τε τον ύπερ αύτων άπαιτούσι και πάντων άγιστεύουσι μάλιστα. βασιλέας τε καθιστάσι τους κάλλει διαφέροντας η άρετη κτηνοτροφίας η άνδρεία η πλούτφ. εν δε τη Μερόη κυριωτάτην τάξιν επείχον

obeigt at his xolution, at a on xolutions, xolution

^{1.} vid. lgd. διαπλεκομένων ή πλίνθων.

4. Τοῖς δ' Αἰγυπτιακοῖς καὶ ταῦτα προσθετέον όσα ίδιά-

οί ίερεῖς τὸ παλαιόν· οἴ γε καὶ τῷ βασιλεῖ προσέταττον ἔσθ'
ὅτε ἀποθνήσκειν πέμψαντες ἄγγελον καὶ καθίστασαν ἀντ' αὐτοῦ

C. 823 ἔτερον· ὕστερον δὲ κατέλυσε τις τῶν βασιλέων τὸ ἔθος, ἐπιὼν
μεθ' ὅπλων ἐπὶ τὸ ἱερόν, ὅπου ὁ χρυσοῦς νεώς ἐστι, καὶ τοὺς
ἱερέας ἀποσφάξας πάντας. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο ἔθος Αἰθιοπικόν· ὅς γὰρ ἂν τῶν βασιλέων πηρωθή μέρος τι τοῦ σώματος
ὁπωσοῦν, τὸ αὐτὸ πάσχουσιν οἱ συνόντες αὐτῷ μάλιστα, οἱ
δ' αὐτοὶ καὶ συναποθνήσκουσιν· ἐκ δὲ τούτου φυλακὴ τοῦ βασιλέως ἐστὶ πλείστη παρ' αὐτῶν. περὶ μὲν Αἰθιόπων ἀρκέσει
ταῦτα.

ζοντα, οίον ὁ Αἰγύπτιος λεγόμενος κύαμος, έξ ού τὸ κιβώριον, καὶ ή βύβλος ένταυθα γὰρ καὶ παρ' Ίνδοῖς μόνον ή δὲ περσέα ένταυθα μόνον καὶ παρ' Αἰθίοψι, δένδρον μέγα, καρπόν έγον γλυκύν και μέγαν, και ή συκάμινος ή έκφέρουσα τον λεγόμενον καφπόν συκόμοφον· σύκφ γάφ ξοικεν' άτιμον δ' έστί κατά την γεύσιν: γίνεται δέ καὶ τὸ κόρσιον καὶ ὅμοιόν τι πεπέρει τράγημα, μικρώ αὐτοῦ μείζον. ἰγθύες δ' ἐν τῷ Νείλω πολλοί μέν και άλλοι γαρακτήρα έγοντες ίδιον και έπιγώριον. Α. 1179 γνωριμώτατοι δε ο τε όξύρυγγος και ό λεπιδωτός και λάτος καὶ άλάβης καὶ κορακίνος καὶ γοίρος καὶ φαγρώριος, όν καὶ φάγρον καλούσιν, έτι σίλουρος, κιθαρός, θρίσσα, κεστρεύς, λύγνος, φύσα, βούς · όστρακίων δε κογλίαι μεγάλοι, φωνήν όλολυγόσιν όμοίαν φθεγγόμενοι: ζωα [δ'] έπιχώρια καὶ ό έγνεύμων καὶ ή άσπὶς ή Αίγυπτία, ίδιον τι έγουσα παρά τὰς έν άλλοις διττή δ' έστίν, ή μεν σπιθαμιαία, ήπες και όξυθανατωτέρα, ή δ' έγγυς δργυιας, ώς και Νίκανδρος ό τα Θηριακά γράψας είρηκε καὶ τῶν ὀρνέων Τβις καὶ ἰέραξ ὁ Αἰγύπτιος, ημερος παρά τους άλλοθι, ώς και ή αίλουρος και ό νυκτικόραξ ίδιότροπος ένθάδε: παρ' ήμιν μέν γαρ άετου μέγεθος ίσγει καὶ φθέγγεται βαρύ, έν Αἰγύπτω δὲ κολοιοῦ μέγεθος καὶ φθογγή διάφορος ήμερώτατον δ' ή ίβις, πελαργώδης μέν κατά σχήμα καὶ μέγεθος, διττή δὲ τὴν γρόαν, ή μὲν πελαργώδης, ή δε όλη μέλαινα: μεστή δ' αὐτῶν ἄπασα τρίοδος έν Αλεξανδρεία, πη μέν χρησίμως, πη δ' ού χρησίμως γρησίμως μέν, ότι παν θηρίον έκλέγει και τα έν τοῖς κρεωπωλίοις και τοῖς όψοπωλίοις άποχαθάρματα: δυσγρήστως δέ, ότι παμφάγον καὶ ἀκάθαρτον καὶ δυσκόλως ἀπειργόμενον ἀπὸ τῶν καθαρίων καὶ τῶν ἀλλοτρίων μολυσμοῦ παντός.

5. Άληθες δε και το Ήροδότου και έστιν Αίγυπτιακόν το τον μέν πηλον ταίς γεροί φυράν, το δε στέαρ το είς την άρτοποιίαν τοῖς ποσί. καὶ οἱ κάκεις δὲ ἴδιόν τι ἄρτον γένος, στα- C. 824 τικόν κοιλίας, και τὸ κίκι καρπός τις σπειρόμενος έν άρούραις, έξ οδ έλαιον αποθλίβεται είς μεν λύγνον τοῖς από τῆς γώρας σγεδόν τι πάσιν, είς άλειμμα δέ τοῖς πενεστέροις καὶ έργατικωτέροις και άνδράσι και γυναιξί και τὰ †κόκκινα δὲ πλέγματα Αίγυπτιακά έστι, φυτού τινος, όμοια τοῖς σχοινίνοις η φοινικίνοις. το δε ζύθος ίδίως μεν σκευάζεται παρ' έκείνοις. χοινόν δ' έστι πολλοίς, και παρ' έκάστοις δε αι σκευασίαι διάφοροι. καὶ τοῦτο δὲ τῶν μάλιστα ζηλουμένων παρ' αὐτοῖς τὸ Α. 1180 πάντα τρέφειν τὰ γεννώμενα παιδία καὶ τὸ περιτέμνειν καὶ τὰ θήλεα έκτέμνειν, όπερ καὶ τοῖς Ιουδαίοις νόμιμον καὶ ούτοι δ' είσιν Αιγύπτιοι το ανέκαθεν, καθάπερ είρηκαμεν έν τῷ περί έκείνων λόγω, φησί δ' Αριστόβουλος, έκ της θαλάττης μηδέν ανατρέγειν όψον είς τον Νείλον πλήν κεστρέως και θρίσσης και δελφίνος διά τους προποδείλους τους μέν δελφίνας διά τὸ πρείττους είναι, τοὺς δὲ πεστρέας τῷ παραπέμπεσθαι ὑπὸ των χοίρων παρά γην κατά τινα οίκείωσιν φυσικήν των δέ γοίρων απέγεσθαι τούς προποδείλους, στρογγύλων όντων καί έγόντων ακάνθας έπὶ τῆ κεφαλή φερούσας κίνδυνον τοῖς θηρίοις άναθεῖν μέν οὖν ἔαρος τοὺς κεστρέας γόνον ἔγοντας, μικρόν δε πρό δύσεως Πλειάδος καταβαίνειν τεξομένους άθρόους, ότε και ή άλωσις αὐτῶν γίνεται περιπιπτόντων τοῖς φράγμασιν άθρόον τοιαύτην δέ τινα είκάζειν έστι και περί τῆς θρίσσης αίτίαν. ταῦτα καὶ περὶ Αἰγύπτου.

CAPUT III.

1. Περί δε Διβύης έφεξης λέγωμεν, όπερ λείπεται μέρος της συμπάσης γεωγραφίας. είρηται μέν ούν και πρότερον πολλά καί περί αὐτης, άλλά καί νῦν όσα καίρια προσυπομνηστέον,

L vid. lgd. zoizira;

προστιθέντας καὶ τὰ μὴ λεχθέντα πρότερον. οἱ μὲν οὖν πρὸς τὰς ἡπείρους τὴν οἰκουμένην διελόντες ἀνίσως διεῖλον ἐμφαίνει γὰρ τὸ τριχῆ τὸ εἰς τρία ἴσα τοσοῦτο δ' ἀπολείπεται τοῦ τρίτον εἶναι μέρος τῆς οἰκουμένης ἡ Λιβύη, ὥστε καὶ συντεθεῖσα μετὰ τῆς Εὐρώπης οὐν ἂν ἐξισάζειν δόξειε τῆ Ασία τάχα δὲ καὶ τῆς Εὐρώπης ἐλάττων ἐστί, κατὰ δὲ τὴν δύναμιν καὶ πολλῷ τινι ἔρημος γάρ ἐστιν ἡ πολλὴ τῆς μεσογαίας καὶ τῆς παρωκεανίτιδος, κατοικίαις δὲ κατάστικτός ἐστι μικραῖς, καὶ σποράσι καὶ νομαδικαῖς ταῖς πλείσταις πρὸς δὲ τῆ ἐρημία καὶ τὸ θηριοτρόφον ἐξελαύνει καὶ ἐκ τῆς δυναμένης οἰκεῖσθαι

- C. 825 πολύ δὲ καὶ τῆς διακεκαυμένης ἐπιλαμβάνει ζώνης. ἡ μέντοι καθ' ἡμᾶς εὐδαιμόνως οἰκεῖται πᾶσα παραλία ἡ μεταξύ Νείλου καὶ Στηλῶν, καὶ μάλιστα ἡ ὑπὸ Καργηδονίοις γενομένη:
- Α. 1181 ἀνυδρίαι δέ τινες κάνταῦθα παρεμπίπτουσιν, οίαι περί τε τὰς Σύρτεις καὶ τὰς Μαρμαρίδας καὶ τὸν Καταβαθμόν. ἔστι δὲ όρθογωνίου τριγώνου τὸ σγήμα, ώς αν τις εν επιπέδω νοήσειε, βάσιν μεν έγον την καθ' ήμας παραλίαν την από της Αίγύπτου καὶ Νείλου μέγοι Μαυρουσίας καὶ Στηλών, πρὸς ὀρθάς δέ ταύτη πλευράν, ην ο Νείλος ποιεί μέγρι Αίθιοπίας, προσεκβαλλόντων ήμων έως 'Ωκεανού, την δ' υποτείνουσαν τη όρθη την παρωκεανίτιν άπασαν την μεταξύ Αίθιόπων και Μαυρουσίων. τὸ μέν οὖν κατ' αὐτὴν τὴν κορυφὴν τοῦ λεγθέντος στήματος, ήδη πως υποπίπτον τη διακεκαυμένη, λέγομεν έξ είκασμού διὰ τὸ ἀπρόσιτον, ώστ' οὐδὲ τὸ μέγιστον πλάτος τῆς γώρας έγοιμεν αν λέγειν: τὸ μέντοι τοσούτον έν τοῖς πρόσθεν λόγοις έφαμεν, ότι έξ Αλεξανδρείας είς Μερόην το βασίλειον τών Αίθιόπων πρός νότον ίόντι στάδιοί είσι περί μυρίους, έχειθεν δ' έπ' εύθείας έπι τούς ορους της διακεκαυμένης και της οίχουμένης άλλοι τρισχίλιοι το γούν αύτο θετέον το μέγιστον πλάτος της Διβύης, μυρίους και τρισγιλίους η τετρακισγιλίους σταδίους, μήχος δε μιχρώ έλαττον ή διπλάσιον. τὰ χαθ' όλου μέν ταύτα περί Λιβύης τα καθ' έκαστα δὲ λεκτέον, ἀρξαμένοις από των έσπερίων μερών και των έπιφανεστέρων.
 - 2. Οἰκοῦσι δ' ἐνταῦθα Μαυρούσιοι μὲν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων λεγόμενοι, Μαῦροι δ' ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν ἐπιχωρίων, Λιβυκὸν ἔθνος μέγα καὶ εὕδαιμον, ἀντίπορθμον τῆ Ἰβηρία.

κατά τούτο δε και ο κατά τὰς Στήλας τὰς Ἡρακλείους πορθμός έστι, περί οὖ πολλά εἴρηται. ἔξω δὲ προελθόντι τοῦ κατά τὰς Στήλας πορθμού, την Λιβύην έν άριστερά έγοντι όρος έστίν, όπερ οἱ μὲν Ελληνες Άτλαντα καλούσιν, οἱ βάρβαροι δε Δύριν. έντεῦθεν δε πρόπους εκκειταί τις υστατος πρός δύσιν τῆς Μαυρουσίας αὶ Κώτεις λεγόμεναι πλησίον δέ καὶ πολίγνιον μικρον ύπερ τῆς θαλάττης, ὅπερ Τρίγγα καλοῦσιν οἱ βάρβαροι, Αύγγα δ' ὁ Αρτεμίδωρος προσηγόρευπε, Έρατοσθένης δε Λίξον κείται δ' άντίπορθμον τοις Γαδείροις έν διάρματι σταδίων όκτακοσίων, όσον έκάτερα διέγει τοῦ κατά τας Στήλας πορθμού πρός νότον δὲ τῆ Λίξω καὶ ταῖς Κώτεσι παράκειται κόλπος, Έμπορικός καλούμενος, έγων Φοινικικάς έμπορικάς κατοικίας. έστι μέν οὖν πᾶσα ή συνεγής τῷ C. 826 χόλπω τούτω παραλία χολπώδης, ύπεξαιρουμένω δε τους χόλ- Α. 1182 πους καὶ τὰς έξοχὰς κατὰ τὸ σχῆμα τὸ τριγωνοειδές, δ ὑπέγραψα, νοείσθω μαλλον έπι την μεσημβρίαν αμα και την έω λαμβάνουσα την αύξησιν ή ήπειρος. το δ' όρος δια μέσης έκτεινόμενον της Μαυρουσίας το από των Κώτεων μέγρι και Σύρτεων οίχεῖται καὶ αὐτὸ καὶ ἄλλα παράλληλα αὐτῷ κατ' ἀργάς μέν ύπο των Μαυρουσίων, έν βάθει δε της γώρας ύπο τοῦ μεγίστου των Λιβυκών έθνων, οι Γαίτουλοι λέγονται.

3. Πλείστα δὲ πλάσματα τῆ Λιβυκῆ παραλία τῆ ἐκτὸς προσεψεύσαντο οἱ συγγραφεῖς, ἀρξάμενοι ἀπὸ τοῦ Όφελα περίπλου περὶ ὧν ἐμνήσθημέν που καὶ πρότερον, καὶ νῦν δὲ λέγομεν, συγγνώμην αἰτούμενοι τῆς τερατολογίας, ἐάν που βιασθῶμεν ἐκπεσεῖν εἴς τι τοιοῦτο, φεύγοντες τὸ πάντα σιγῆ παραπέμπειν καὶ τρόπον τινὰ πηροῦν τὴν ἱστορίαν. φασὶ δ' οὐν τὸν Ἐμπορικὸν κόλπον ἄντρον ἔχειν εἴσω δεχόμενον τὴν θάλατταν ἐν ταῖς πλημμυρίσι μέχρι καὶ ἐπτὰ σταδίων, προκείμενον δὲ τούτου ταπεινὸν καὶ ὁμαλὸν χωρίον, ἔχον Ἡρακλέους βωμόν, ὅν οὐκ ἐπικλύζεσθαί φασιν ὑπὸ τῆς πλημμυρίδος ἐν τοῖς ἑξῆς κόλποις κατοικίας λέγεσθαι παλαιὰς Τυρίων, ᾶς ἐρήμους εἶναι νῦν, οὐκ ἐλαττόνων ἢ τριακοσίων πόλεων, ᾶς οἱ Φαρούσιοι καὶ οἱ Νιγρῖται ἔξεπόρθησαν διέχειν δὲ τούτους τῆς Λυγγός φασιν ἡμερῶν τριάκοντα ὁδόν.

Bb

4. Το μέντοι την Μαυρουσίαν εὐδαίμονα εἶναι χώραν πλην ολίγης ἐρήμου καὶ ποταμοῖς τε καὶ λίμναις κεχορηγησθαι παρὰ πάντων ὁμολογεῖται. μεγαλόδενδρός τε καὶ πολύδενδρος ὑπερβαλλόντως ἐστὶ καὶ πάμφορος τὰς γοῦν μονοξύλους τραπέζας ποικιλωτάτας καὶ μεγίστας ἐκείνη τοῖς Ρωμαίοις χορηγεῖ. τοὺς δὲ ποταμοὺς ἔχειν φασὶ καὶ κροκοδείλους καὶ ἄλλα γένη ζορων ἐμφερῆ τοῖς ἐν τῷ Νείλων τινὲς δὲ καὶ τὰς τοῦ Νείλου πηγὰς πλησιάζειν οἴονται τοῖς ἄκροις τῆς Μαυρουσίας. ἐν ποταμῷ δὲ τιν γεννᾶσθαι βδέλλας ἔπταπήχεις, κατατετρημένα ἐχούσας τὰ βραγχία, δι' ὧν ἀναπνέουσι. καὶ ταῦτα δὲ λέγουσι περὶ τῆς χώρας, ὅτι ἄμπελος φύεται δυσὶν ἀνδράσι τὸ πάχος δυσπερίληπτος, βότρυν πηχυαῖόν πως ἀποδιδοῦσα βοτάνη τε ὑψηλὴ πᾶσα καὶ λάχανον †νεαρὸν' καὶ δρακόντιον, οἱ δὲ τῶν σταφυλίνων καυλοὶ καὶ ἰππομαράθου καὶ σκολύμων δωδεκαπήχεις,

C. 827 το δὲ πάχος παλαιστῶν τεττάρων καὶ δρακόντων δὲ καὶ ἐλε-Α. 1183 φάντων καὶ δορκάδων καὶ βουβάλων καὶ τῶν παραπλησίων ζώων, λεόντων τε καὶ παρδάλεων, παντοδαπὴ τροφὸς ἡ χώρα ἐστί. φέρει δὲ καὶ γαλᾶς αἰλούροις ἴσας καὶ ὁμοίας, πλὴν ὅτι τὰ ὑύγχη προπέπτωκε μᾶλλον, πιθήκων τε πάμπολυ πλῆθος, περὶ ών καὶ Ποσειδώνιος εἴρηκεν, ὅτι πλέων ἐκ Γαδείρων εἰς τὴν Ἰταλίαν προσενεχθείη τῆ Λιβυκῆ παραλία καὶ ἴδοι τῶν θηρίων μεστόν τινα τούτων άλιτενῆ δρυμόν, τῶν μὲν ἐπὶ τοῖς δένδρεσι, τῶν δ' ἐπὶ γῆς, ἐχόντων ἐνίων καὶ σκύμνους καὶ ἐπεχόντων μαστόν γελᾶν οὐν ὁρῶν βαρυμάστους, ἐνίους δὲ φαλακρούς, τοὺς δὲ κηλήτας καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἐπιφαίνοντας σίνη.

5. Υπερ ταύτης δ' έστιν επί τῆ έξω θαλάττη ή τῶν έσπερίων καλουμένων Αἰθιόπων χώρα, κακῶς οἰκουμένη τὸ πλέον.
ἐνταῦθα δὲ καὶ καμηλοπαρδάλεις φησιν Ἰφικράτης γεννᾶσθαι
καὶ ἐλέφαντας καὶ τοὺς καλουμένους ρίζεις, οῖ ταυροειδεῖς μέν
εἰσι τὴν μορφήν, κατὰ δὲ τὴν δίαιταν καὶ τὸ μέγεθος καὶ τὴν
άλκὴν τὴν πρὸς μάχην ἐλέφασιν ἐοίκασι· δράκοντάς τε λέγει
μεγάλους, ὥστε καὶ πόαν ἐπιπεφυκέναι· τοὺς δὲ λέοντας τοῖς
πώλοις τῶν ἐλεφάντων ἐπιτίθεσθαι, αἰμάξαντας δὲ φεύγειν,

CONTRACTOR OF STREET, SO IN

^{1.} vid. excidisse nonnulla post lazaror: praeterea lgd. apor.

έπιουσων των μητέρων· τὰς δ', ἐπειδὰν ἴδωσιν ἡμαγμένους, κτείνειν· ἐπανιόντας δὲ τοὺς λέοντας ἐπὶ τὰ πτώματα νεκροφαγεῖν. Βόγον δέ, τὸν βασιλέα τῶν Μαυρουσίων, ἀναβάντα ἐπὶ τοὺς ἑσπερίους Αἰθίοπας, καταπέμψαι τῆ γυναικὶ δῶρα καλάμους τοῖς Ἰνδικοῖς ὁμοίους, ὧν ἕκαστον γόνυ χοίνικας χωροῦν ὀκτώ· καὶ ἀσπαράγων δ' ἐμφερῆ μεγέθη.

6. Εἰς δὲ τὴν ἐντὸς θάλατταν πλέουσιν ἀπὸ Λυγγὸς πόλις ἐστὶ Ζῆλις καὶ † Τίγα¹, εἶτα τῶν Ἑπτὰ ἀδελφῶν μνήματα καὶ τὸ ὑπερκείμενον ὅρος ὅνομα Ἀβίλη, πολύθηρον καὶ μεγαλόδενδρον. τοῦ δὲ κατὰ τὰς Στήλας πορθμοῦ τὸ μὲν μῆκος λέγεται σταδίων ἐκατὸν εἴκοσι, τὸ δ' ἐλάχιστον πλάτος κατὰ τὸν Ἐλέφαντα ἐξήκοντα. εἰσπλεύσαντι δ' ἐξῆς πόλεις τε καὶ ποταμοὶ πλείους μέχρι Μολοχὰθ ποταμοῦ, δς δρίζει τὴν Μαυρουσίων καὶ τὴν Μασαισυλίων γῆν. † καλεῖται ² δὲ καὶ ἄκρα μεγάλη πλησίον τοῦ ποταμοῦ καὶ Μεταγώνιον τόπος ἄνυδρος καὶ λυπρός, σχεδὸν δέ τι καὶ τὸ ὅρος τὸ ἀπὸ τῶν Κώτεων μέχρι δεῦρο παρατείνει· μῆκος δὲ τὸ ἀπὸ τῶν Κώτεων ἐπὶ τοὺς ὅρους τοὺς τῶν Μασαισυλίων στάδιοι πεντακισχίλιοι· ἔστι δὲ τὸ Μεταγώνιον κατὰ νέαν που Καρχηδόνα ἐν τῆ περαία· Τιμοσθένης δ' οὖκ εὖ κατὰ Μασσαλίαν φησίν· ἔστι δ' ἐκ Καρ- Α. 1184 τηδόνος νέας δίαρμα εἰς Μεταγώνιον στάδιοι τρισχίλιοι, παρά- C. 828

7. Οὐτω δ' εὐδαίμονα χώραν οἰκοῦντες τὴν πλείστην οἱ Μαυρούσιοι διατελοῦσιν ὅμως καὶ μέχρι δεῦρο τοῦ χρόνου νομαδικῶς ζῶντες οἱ πολλοί. καλλωπίζονται δ' ὅμως κόμης ἐμπλοχῆ καὶ πώγωνι καὶ χρυσοφορία σμήξει τε ὀδόντων καὶ ὀνυχισμῷ σπάνιόν τε ὰν ἴδοις ἀπτομένους ἀλλήλων ἐν τοῖς περιπάτοις τοῦ παραμένειν αὐτοῖς ἄθικτον τὸν κόσμον τῶν τριχῶν. μάχονται δ' ἱππόται τὸ πλέον ἀπὸ ἄκοντος, σχοινοχαλίνοις χρώμενοι τοῖς ἵπποις καὶ γυμνοῖς Έχουσι δὲ καὶ μαχαίρας οἱ δὲ πεζοὶ τὰς τῶν ἐλεφάντων δορὰς ὡς ἀσπίδας προβάλλονται τὰς δὲ τῶν λεόντων καὶ παρδάλεων καὶ ἄρκτων ἀμπέχονται καὶ ἐγκοιμῶνται. σγεδὸν δέ τι καὶ οὖτοι καὶ οἱ ἐφεξῆς Μασαισύλιοι καὶ

κοινώς Λίβυες κατά τὸ πλέον ὁμοιόσκευοί είσι καὶ τὰ άλλα έμ-

πλους δε είς Μασσαλίαν ύπερ έξακισγιλίων.

oursiers of Lorde, when seek and defeat, my

^{1.} vid. lgd. Tiyyıç 2. fort. lgd. xeirau.

φερεῖς, μικροῖς ἄπποις χρώμενοι, ὀξέσι δὲ καὶ εὐπειθέσιν, ὅστ' ἀπὸ ῥαβδίου οἰακίζεσθαι περιτραχήλια δὲ ξύλινα ἢ τρίχινα, ἀφ' ὧν ὁ ῥυτὴρ ἀπήρτηται ἔνιοι δὲ καὶ χωρὶς ὁλκῆς ἔπονται ὡς κύνες πέλτη μικρὰ βυρσίνη, πλατύλογχα μικρά, ἄζωστοι πλατύσημοι χιτῶνες, ἐπιπόρπημα, ὡς ἔφην, δορὰ καὶ προθωράκιον. Φαρούσιοι δὲ καὶ Νίγρητες οἱ ὑπὲρ τούτων οἰκοῦντες πρὸς τοῖς ἐσπερίοις Αἰθίοψι καὶ τοξεύουσι, καθάπερ καὶ οἱ Αἰθίοπες χρῶνται δὲ καὶ δρεπανηφόροις ἄρμασι μίσγονται δὲ καὶ τοῖς Μαυρουσίοις οἱ Φαρούσιοι διὰ τῆς ἐρήμου σπανίως, ὑπὸ ταῖς κοιλίαις τῶν ἵππων ὑπαρτῶντες τοὺς ἀσκοὺς τοῦ υδατος ἔστι δ' ὅτε καὶ εἰς Κίρταν ἀφικνοῦνται διά τινων τόπων ἐλωδῶν καὶ λιμνῶν. τινὰς δ' αὐτῶν καὶ Τρωγλοδυτικῶς οἰκεῖν φασιν ὀρύττοντας τὴν γῆν. λέγεται δὲ κάνταῦθα

- Α. 1185 τοὺς θερινοὺς ὅμβρους ἐπιπολάζειν, χειμῶνος δὲ εἶναι ἀνυδρίαν. ἐνίους δὲ τῶν ταύτη βαρβάρων καὶ ὅφεων καὶ ἰχθύων δοραῖς ἀμπεχόναις τε καὶ στρώμασι χρῆσθαι. τοὺς δὲ Μαυρουσίους ἕνιοί φασιν Ἰνδοὺς εἶναι τοὺς συγκατελθόντας Ἡρακλεῖ δεῦρο. μικρὸν μὲν οὖν πρὸ ἡμῶν οἱ περὶ Βόγον βασιλεῖς καὶ Βόκχον κατεῖχον αὐτήν, φίλοι Ῥωμαίων ὅντες ἐκλιπόντων δὲ τούτων, Ἰούβας παρέλαβε τὴν ἀρχήν, δόντος τοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος καὶ ταύτην αὐτῷ τὴν ἀρχήν πρὸς τῆ πατρῷς υἰὸς δ' ἦν Ἰούβα τοῦ πρὸς Καίσαρα τὸν θεὸν πολεμήσαντος μετὰ Σκιπίωνος. Ἰούβας μὲν οὖν νεωστὶ ἐτελεύτα τὸν βίον, διαδέδεκται δὲ τὴν ἀρχὴν υἰὸς Πτολεμαῖος, γεγονὼς ἐξ ἀντωνίου θυγατρὸς καὶ Κλεοπάτρας.
- C. 829 8. Αρτεμίδωρος δ' Έρατοσθένει μὲν ἀντιλέγει, διότι Αίξον τινά φησι πόλιν περὶ τὰ ἄκρα τῆς Μαυρουσίας τὰ ἐσπέρια ἀντὶ Αυγγός Φοινικικὰς δὲ πόλεις κατεσκαμμένας παμπόλλας τινάς, ὧν οὐδὲν ἰδεῖν ἐστιν ἵχνος ἐν δὲ τοῖς ἑσπερίοις Αἰθίοψι *τοὺς ἀέρας πλατεῖς φήσας* ταῖς τε ὀρθριναῖς ὥραις καὶ ταῖς δειλιναῖς παχεῖς καὶ ἀχλυώδεις εἰναι τοὺς ἀέρας πῶς γὰρ ἐν αὐχμώδεσι καὶ καυματηροῖς τόποις ταῦτ' εἰναι; αὐτὸς δὲ τούτων πολὺ χείρω λέγει περὶ τοὺς αὐτοὺς τόπους μετανάστας γάρ τινας ἱστορεῖ Αωτοφάγους, οἱ τὴν ἄνυδρον νέμοιντο, σιτοῖντο δὲ λωτόν, πόαν τινὰ καὶ ρίζαν, ἀφ' ῆς οὐδὲν δέοιντο ποτοῦ. παρήκειν δ' αὐτοὺς μέχρι τῶν ὑπὲρ Κυρήνης τόπων

τούς δ' έκει και γαλακτοποτείν και κρεωφαγείν, καίπερ ταύτοκλινείς όντας. και Γαβίνιος δε ό των Ρωμαίων συγγραφεύς ούκ ἀπέγεται τῆς τερατολογίας τῆς περὶ τὴν Μαυρουσίαν ποὸς γάο τη Αυγγί Ανταίου μνημα ίστορει και σκελετον πηγών έξήκοντα, ον Σερτώριον γυμνώσαι και πάλιν έπιβαλείν γην. και τὰ περί τῶν έλεφάντων μυθώδη: φησί γὰρ τάλλα μέν θηρία φεύγειν τὸ πῦρ, τοὺς δ' ελέφαντας πολεμεῖν καὶ ἀμύνεσθαι. διότι την ύλην φθείρει πρός δε τους ανθρώπους διαμάγεσθαι, κατασχόπους προπέμποντας, καί, όταν ίδωσιν έχείνους [φεύγοντας], φεύγειν καὶ αὐτούς, ἐπειδὰν δὲ τραύματα λάβωσιν, ίκετηρίαν προτείνειν κλάδους η βοτάνην η κόνιν.

9. Μετά δὲ τὴν τῶν Μαυρουσίων γῆν ἡ τῶν Μασαισυλίων έστίν, από του Μολογάθ ποταμού την αργήν λαμβάνουσα, τελευτώσα δε έπι την άκραν, ή καλείται [Τρητόν], όριον τής τε Α. 1186 Μασαισύλων καὶ τῆς Μασυλιέων γῆς στάδιοι δ' εἰσὶν ἀπὸ τοῦ Μεταγωνίου μέχρι τοῦ Τρητοῦ έξακισχίλιοι οἱ δ' ἐλάττους φασίν. έγει δ' ή παραλία πόλεις τε πλείους και ποταμούς και γώραν εύφυη, των δ' έν ονόματι άρκει μνησθηναι. έστι δέ πόλις Σίγα ἐν γιλίοις σταδίοις ἀπὸ τῶν λεγθέντων ὅρων, †καὶ βασίλειον Σόφακος κατέσπασται δε νύν την δε χώραν μετά Σόφακα κατέσγε Μασανάσσης, είτα Μικήμας, είτα καὶ οἱ έκεῖνον διαδεξάμενοι, καθ' ήμας δὲ Ἰούβας ὁ πατήρ τοῦ νεωστὶ τελευτήσαντος Ιούβα: κατέσπασται δε και Ζάμα το τούτου βασίλειον ύπο Ρωμαίων : μετά δε την Σίγαν Θεών λιμην έν έξαχοσίοις σταδίοις είτ' άλλοι άσημοι τόποι. τὰ μὲν οὐν ἐν βάθει τῆς γώρας όρεινα καὶ ἔρημα †ἔσθ' ότε 1 παρέσπαρται, α κατέγουσιν οἱ Γαίτουλοι μέγρι καὶ Σύρτεων τὰ δ' έκεὶ πρὸς θαλάττη και πεδία εύδαίμονά έστι και πόλεις πολλαί και ποταμοί και λίμναι.

10. Ποσειδώνιος δ' ούκ οίδ' εἰ άληθεύει, φήσας όλίγοις C. 830 καί μικροίς διαροείσθαι ποταμοίς την Λιβύην αὐτούς γάρ, ους Αρτεμίδωρος είρηκε, τους μεταξύ της Αυγγός και Καργηδόνος και πολλούς είρηκε και μεγάλους. έν δε τη μεσογαία ταῦτ' άληθέστερον είπεῖν· είρημε δὲ τούτου τὴν αἰτίαν αὐτός.

^{1.} fort. lgd. έρημα, [τιτά δε και ολκήσιμα] έσθ' όπη παρέσπαρται.

μη γαρ κατομβρείσθαι τοῖς άρκτικοῖς μέρεσι, καθάπερ οὐδὲ τὴν Αἰθιοπίαν φασί διὸ πολλάκις λοιμικὰ ἐμπίπτειν ὑπὸ αὐχμῶν καὶ τὰς λίμνας τελμάτων πίμπλασθαι καὶ τὴν ἀκρίδα ἐπιπολάζειν. ἔτι φησὶ τὰ μὲν ἀνατολικὰ ὑγρὰ είναι, τὸν γὰρ ἥλιον

ανίσγοντα ταγύ παραλλάττειν, τὰ δ' έσπέρια ξηρά, έκει γάρ καταστρέφειν, ύγρα γαρ και ξηρά, τα μέν παρ ύδάτων άφθονίαν ή σπάνιν λέγεται, τὰ δὲ παρὰ τὴν τῶν ἡλίων Βούλεται δε λέγειν τὰ παρὰ τους ήλίους ταῦτα δε πάντες άρχτιχοῖς καὶ μεσημβρινοίς κλίμασιν άφορίζουσι και μήν άνατολικά τε καί δυσμικά, τὰ μὲν πρὸς τὰς οἰκήσεις λεγόμενα, καθ' ἐκάστην τὴν οίκησιν καὶ τὴν μετάπτωσιν τῶν ὁριζόντων άλλα καὶ άλλα ἐστίν, Α. 1187 ωστ' ούδ' ένεστι καθολικώς είπειν έπι των απεριλήπτων το πλήθος, ότι τὰ μὲν ἀνατολικὰ ύγρά, τὰ δὲ δυσμικὰ ξηρά. ὡς δε λέγεται πρός την οίχουμένην όλην και τας έσγατιας τας τοιαύτας, οία καὶ ή Ίνδικη καὶ ή Ίβηρία, λέγοι αν, εἰ άρα, την τοιαύτην απόφασιν. τίς ούν ή πιθανότης της αιτιολογίας: έν γάρ περιφορά συνεγεί τε και άδιαλείπτω του ήλίου τίς αν είη καταστροφή; τό τε τάγος της παραλλαγης πανταγού ίσον. άλλως τε παρά την ενάργειαν έστι, τὰ έσγατα τῆς Ίβηρίας η τῆς Μαυρουσίας τὰ πρὸς δύσιν ξηρά λέγειν ἀπάντων μάλιστα καί γάρ τὸ περιέγον εύχρατον έγει καὶ πλείστων ύδάτων εύπορεί. εί δὲ τὸ καταστρέφειν τοιούτον είληπται, ὅτι ἐνταῦθα †τὰ ύστατα της οίχουμένης ύπερ γης γίνεται, τί τούτο συντείνει πρός ξηρασίαν; και γάρ ένταῦθα και έν τοῖς άλλοις τόποις της οίχουμένης τοις ταύτοκλινέσι, τον ίσον διαλιπών γρόνον τον της νυατός, επάνεισι πάλιν και θερμαίνει την γην.

11. Έστι δέ που αὐτόθι καὶ ἀσφάλτου πηγή καὶ χαλκωουχεῖα· καὶ σκορπίων δὲ καὶ πτηνῶν καὶ ἀπτέρων λέγεται πλῆθος, μεγέθει δὲ † ἐπτασπονδύλων², ὁμοίως δὲ καὶ φαλάγγια καὶ
μεγέθει καὶ πλήθει διαφέροντα· σαύρας δὲ διπήχεις φασίν.
ἐν μὲν οὖν τῆ παρορείφ λίθους εὐρίσκεσθαί φασι τοὺς λυχνίτας καὶ καρχηδονίους λεγομένους· ἐν δὲ τοῖς πεδίοις ὀστρακίων
καὶ χηραμύδων πλῆθος, οἶον ἐν τοῖς περὶ τοῦ Άμμωνος λό-

vid. lgd. κατὰ τὰ ὕστατα.
 fort. lgd. μεγέθει δὲ ὑπερβαλλόντων καὶ ἐπτασπονδύλων.

γοις είρηκαμεν και δένδρον δέ έστι μελίλωτον καλούμενον, έξ С. 831 ού σκευάζουσιν οίνον: τινές δ' αύτων και δικαρπον έγουσι την γην, καὶ δύο θεριστικά καρπούνται, τὰ μέν θερινά, τὰ δ' ἐαρινά έστι δὲ ή καλάμη πεντάπηγυς τὸ ύψος, πάγος δὲ τοῦ μικροῦ δακτύλου, τὸν δὲ καρπὸν διακοσιοκαιτετταρακοντάγουν ἀποδίδωσι τοῦ δὲ ἔαρος οὐδὲ σπείρουσιν, άλλὰ παλιούροις συνδεδεμέναις έπικαταψήσαντες την γώραν τῶ έκπεσόντι στάγυϊ κατά τὸν θερισμόν ἀρχοῦνται τελεσικαρπεῖ γὰρ τὸν θερινὸν καρπόν. διά δε το πλήθος των θηρίων κνημίδας έγοντες έργάζονται και Α. 1188 τάλλα δε μέρη διφθερούνται καθεύδοντες δε περιγρίουσι τούς κλινόποδας σκορόδοις των σκορπίων γάριν και παλιούροις πεοιδοῦσιν.

12. † Ην δε τη παραλία ταύτη πόλις Ιώλ όνομα, ην έπικτίσας Ιούβας ὁ τοῦ Πτολεμαίου πατήο μετωνόμασε Καισάρειαν, έγουσα καὶ λιμένα καὶ πρὸ τοῦ λιμένος νησίον. μεταξύ δέ τῆς Καισαρείας και τοῦ Τρητοῦ μέγας ἐστὶ λιμήν, δν Σάλδαν καλούσι τούτο δ' έστιν όριον τῆς ὑπὸ τῷ Ἰούβα καὶ τῆς ύπο τοις Ρωμαίοις πολυτρόπως γάρ οί μερισμοί γεγένηνται της γώρας, ατε των νεμομένων αὐτην πλειόνων γενομένων καὶ τῶν Ῥωμαίων ἄλλοτ' ἄλλως τούτων τοῖς μέν φίλοις γρωμένων, τοις δέ και πολεμίοις. ώστε και άφαιρεισθαι και γαρίζεσθαι συνέβαινεν άλλοις άλλα καὶ οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον. ἡν δὲ ἡ μὲν πρός τη Μαυρουσία προσοδικωτέρα τε καὶ δυναμικωτέρα, ή δὲ πρός τη Καργηδονία και τη Μασυλιέων ανθηροτέρα τε και κατεσκευασμένη βέλτιον, καίπερ κεκακωμένη διὰ τὰ Καργηδόνια τὸ πρώτον, ἔπειτα διὰ τὸν πρὸς Ιουγούρθαν πόλεμον ἐκεῖνος γάο Αδάρβαλα έκπολιορκήσας έν Ιτύκη και άνελών, φίλον όντα Ρωμαίων, ενέπλησε την γώραν πολέμου είτ' άλλοι έπ' άλλοις συνέστησαν πόλεμοι, τελευταίος δε ο πρός Σκιπίωνα Καίσαρι τῷ Θεῷ συστάς, ἐν ῷ καὶ Ἰούβας ἀπέθανε συνηφανίσθησαν δέ τοῖς ήγεμόσι καὶ αἱ πόλεις, Τισιαιοῦς τε καὶ Οὔαγα καὶ Θάλα, έτι δὲ καὶ Κάψα, τὸ γαζοφυλάκιον τοῦ Ιουγούρθα, καὶ Ζάμα και Ζίγγα και πρός αίς κατεπολέμησε Καΐσαο Σκιπίωνα ό Θεός, πρὸς Ρουσπίνω μεν πρώτον νικών, είτα πρὸς Οὐζί-

^{1.} Hr δ' εν τη κτλ. cdd.; fort. lgd, Er δε τη κτλ.

τοις, είτα πρὸς Θάψφ καὶ τῷ πλησίον λίμνη καὶ ταῖς ἄλλαις πλησίον δὲ καὶ Ζέλλα καὶ Χχόλλα, ἐλεύθεραι πόλεις είλε δ' ἐξ ἐφόδου Καῖσαρ τὴν [Κέρχινναν] νῆσον καὶ Θέναν, πολίχνην ἐπιθαλαττιδίαν. τούτων πασῶν αὶ μὲν τελέως ἡφανίσθησαν, αὶ δ' ἡμίσπαστοι κατελείφθησαν. Φαρὰν δ' οὶ Σκιπίωνος ἱππεῖς ἐνέπρησαν.

- C. 832 13. Μετὰ δ' οὐν Τοητὸν ἡ Μασυλιέων ἐστὶ καὶ ἡ Καρχηδονίων παραπλησία χώρα. Κίρτα τέ ἐστιν ἐν μεσογαία, τὸ Μασανάσσου καὶ τῶν ἑξῆς διαδόχων βασίλειον, πόλις εὐερκεστάτη καὶ κατεσκευασμένη καλῶς τοῖς πᾶσι, καὶ μάλιστα ὑπὸ Μικίψα, ὅστις καὶ ελληνας συνώκισεν ἐν αὐτῆ καὶ τοσαύτην ἐποίησεν, ὥστ' ἐκπέμπειν μυρίους ἱππέας, διπλασίους δὲ πεζούς.
- Α. 1189 η τε δη Κίρτα ένταῦθα καὶ οἱ δύο Ἰππῶνες, ὁ μὲν πλησίον Ἰτύκης, ὁ δὲ ἀπωτέρω πρὸς τῷ Τρητῷ μᾶλλον, ἄμφω βασίλεια. ἡ δὲ Ἰτύκη δεντέρα μετὰ Καρχηδόνα τῷ μεγέθει καὶ τῷ ἀξιώματι καταλνθείσης δὲ Καρχηδόνος, ἐκείνη ἦν ὡς ἂν μητρόπολις τοῖς Ῥωμαίοις καὶ ὁρμητήριον πρὸς τὰς ἐν Αιβύη πράξεις ὅδρυται δ΄ ἐν τῷ αὐτῷ κόλπῳ τῷ Καρχηδονιακῷ, πρὸς θατέρῳ τῶν ἀκρωτηρίων τῶν ποιούντων τὸν κόλπον, ὡν τὸ μὲν πρὸς τῷ Ἰτύκη καλοῦσιν Απολλώνιον, θάτερον δ΄ Ἑρμαίαν, καί εἰσιν ἐν ἐπόψει ἀλλήλαις αὶ πόλεις. ὁεῖ δὲ τῆς Ἰτύκης πλησίον ὁ Βαγράδας ποταμός εἰσὶ δ΄ ἀπὸ Τρητοῦ μέχρι Καρχηδόνος στάδιοι δισχίλιοι πεντακόσιοι οῦτε τοῦθ΄ ὁμολογεῖται δὲ τὸ διάστημα οῦτε τὸ μέχρι Σύρτεων.
 - 14. Καὶ Καρχηδών δὲ ἐπὶ χερρονήσου τινὸς ἴδρυται, περιγραφούσης κύκλον τριακοσίων ἔξήκοντα σταδίων ἔχοντα τεικος, οῦ τὸ ἔξηκονταστάδιον μῆκος αὐτὸς ὁ αὐχὴν ἐπέχει, καθηκον ἀπὸ θαλάττης ἐπὶ θάλατταν, ὅπου τοῖς Καρχηδονίοις ἦσαν αἱ τῶν ἐλεφάντων στάσεις καὶ τόπος εὐρυχωρής. κατὰ μέσην δὲ τὴν πόλιν ἡ ἀκρόπολις, ἢν ἐκάλουν Βύρσαν, ὀφρὺς ἱκανῶς ὀρθία, κύκλφ περιοικουμένη, κατὰ δὲ τὴν κορυφὴν ἔχουσα Ασκληπιεῖον, ὅπερ κατὰ τὴν ἄλωσιν ἡ γυνὴ τοῦ Ασδρούβα συνέπρησεν αὐτῆ. ὑπόκεινται δὲ τῆ ἀκροπόλει οῖ τε λιμένες καὶ ὁ Κώθων, νησίον περιφερὲς Εὐρίπφ περιεχόμενον, ἔχοντι νεωσοίκους ἐκατέρωθεν κύκλφ.
 - 15. Κτίσμα δ' έστὶ Διδοῦς ἀγαγούσης ἐκ Τύρου λαόν: οὕτω

δ' εύτυγης ή αποικία τοῖς Φοίνιξιν ύπῆρξε καὶ αύτη καὶ ή μέχοι της Ίβηρίας της τε άλλης και της έξω Στηλών, ώστε της Εύρωπης έτι νύν την αρίστην νέμονται Φοίνικες κατά την ήπειρον και τάς προσεγείς νήσους, τήν τε Λιβύην κατεκτήσαντο πάσαν, όσον μη νομαδικώς οίον τ' ην οίκειν. άφ' ης δυνάμεως πόλιν τε αντίπαλον τη Ρώμη κατεσκευάσαντο και τρείς έπολέμησαν μεγάλους πρός αὐτοὺς πολέμους. γένοιτο δ' αν εὐδηλος ή δύναμις αὐτῶν ἐκ τοῦ ὑστάτου πολέμου, ἐν ῷ κατελύθησαν ύπο Σκιπίωνος του Αἰμιλιανού, καὶ ή πόλις ἄρδην ήφανίσθη. ὅτε γὰρ ἡρξαντο πολεμεῖν τοῦτον τὸν πόλεμον, πόλεις С. 833 μέν είγον τριακοσίας έν τη Λιβύη, ανθρώπων δ' έν τη πόλει μυριάδας έβδομήκοντα πολιορχούμενοι δε και άναγκασθέντες τραπέσθαι πρός ενδοσιν πανοπλιών μεν έδοσαν μυριάδας είχοσι, χαταπελτικά δε όργανα τρισγίλια, ώς ού πολεμηθησόμενοι. πριθέντος δε πάλιν τοῦ ἀναπολεμεῖν, έξαίφνης ὁπλοποιίαν συνεστήσαντο, και έκάστης ημέρας ανεφέροντο θυρεοί μέν έκατόν και τετταράκοντα πεπηγότες, μάγαιραι δε τριακόσιαι και λόγχαι πεντακόσιαι, γίλια δε βέλη καταπελτικά, τρίγα δε τοῖς Α. 1190 καταπέλταις αί θεράπαιναι παρείγον. έτι τοίνυν ναύς έγοντες δώδεκα έξ έτων πεντήκοντα κατά τας έν τω δευτέρω πολέμω συνθήκας, τότε, καίπερ ήδη συμπεφευγότες είς την Βύρσαν, έν διμήνω κατεσκευάσαντο ναύς έκατον είκοσι καταφράκτους, καί τοῦ στόματος τοῦ Κώθωνος φρουρουμένου, διώρυξαν άλλο στόμα, και προήλθεν αιφνιδίως ὁ στόλος. Τλη γαρ ην αποκειμένη παλαιά και τεγνιτών πλήθος προσεδρεύον και σιταργούμενον δημοσία. τοιαύτη δ' ούσα Καργηδών όμως ξάλω καί κατεσκάφη. την δε γώραν, την μεν επαρχίαν απέδειξαν Ρωμαΐοι, την ύπο τοῖς Καργηδονίοις, της δε Μασανάσσην ἀπέδειξαν κύριον καὶ τοὺς ἀπογόνους τοὺς περὶ Μικίψαν. μάλιστα γὰρ έσπουδάσθη παρά τοῖς Ρωμαίοις ὁ Μασανάσσης δι' ἀρετήν καὶ φιλίαν: καὶ γὰρ δή καὶ οὐτός ἐστιν ὁ τοὺς Νομάδας πολιτικοὺς κατασκευάσας καὶ γεωργούς, έτι δ' άντὶ τοῦ ληστεύειν διδάξας στρατεύειν. ίδιον γάρ τι τοῖς ἀνθρώποις συνέβη τούτοις ' χώραν γάο οίχουντες εὐδαίμονα, πλην του θηρίοις πλεονάζειν, ἐάσαντες έμφέρειν ταύτα καὶ τὴν γῆν ἐργάζεσθαι μετὰ άδείας ἐπ' άλλήλοις έτρεποντο, την δε γην τοίς θηρίοις άφείσαν, ούτω δ'

αὐτοῖς συνέβαινε πλάνητα καὶ μετανάστην βίον ζῆν, μηδὲν ἦττον τῶν ὑπὸ ἀπορίας καὶ λυπρότητος τόπων ἢ ἀέρων εἰς τοῦτο περιισταμένων τῶν βίων, ὥστε καὶ ιδιον τοῦθ' εὐρίσκεσθαι τοῦνομα τοὺς Μασαισυλίους: καλοῦνται γὰρ Νομάδες. ἀνάγκη δὲ τοὺς τοιούτους εὐτελεῖς εἶναι τοῖς βίοις καὶ τὸ πλέον ῥιζοφάγους ἢ κρεωφάγους, γάλακτι δὲ καὶ τυρῷ τρεφομένους. ἠρημωμένης δ' οὐν ἐπὶ πολὺν χρόνον τῆς Καρχηδόνος, καὶ σχεδόν τι τὸν αὐτὸν χρόνον, ὄνπερ καὶ Κόρινθος, ἀνελήφθη πάλιν περὶ τοὺς αὐτούς πως χρόνους ὑπὸ Καίσαρος τοῦ Θεοῦ, πέμψαντος ἐποίκους Ῥωμαίων τοὺς προαιρουμένους καὶ τῶν στρατιωτῶν τινας, καὶ νῦν εἴ τις ἄλλη καλῶς οἰκεῖται τῶν ἐν Λιβύη πόλεων.

C. 834 16. * Κατὰ μέσον δὲ τὸ στόμα τοῦ Καρχηδονίον κόλπου νησός ἐστι Κόρσουρα. ἀντίπορθμος δ' ἔστὶν ἡ Σικελία τοῖς τόποις τούτοις ἡ κατὰ Λιλύβαιον, ὅσον ἐν διαστήματι χιλίων καὶ πεντακοσίων σταδίων τοσοῦτον γάρ φασι τὸ ἐκ Λιλυβαίον μέχρι Καρχηδόνος οὐ πολὺ δὲ τῆς Κορσούρας διέχουσιν, οὐδὲ τῆς Σικελίας ἄλλαι τε νῆσοι καὶ Λίγίμουρος.* διάπλους δ' ἐστὶν ἐκ Καρχηδόνος ἔξήκοντα σταδίων εἰς τὴν προσεχῆ περαίαν, ὅθεν εἰς Νέφεριν ἀνάβασις σταδίων ἑκατὸν εἴκοσι, πόλιν *δ'* ἔρυμνὴν ἐπὶ πέτρας ἀκισμένην. ἐν αὐτῷ δὲ τῷ κόλπφ, ἐν ῷπερ

Α. 1191 καὶ ἡ Καρχηδών, Τύνις ἐστὶ πόλις καὶ θερμὰ καὶ λατομίαι τινές εἰθ' ἡ Ερμαία ἄκρα τραχεῖα, καὶ ἐπ' αὐτὴν πόλις ὁμώννμος εἰτα Νεάπολις εἰτ' ἄκρα Ταφῖτις, καὶ ἐπ' αὐτὴ λόφος Ασπὶς καλούμενος ἀπὸ τῆς ὁμοιότητος, ὅνπερ συνψκισεν ὁ τῆς Σικελίας τύραννος Αγαθοκλῆς, καθ' ὅν καιρὸν ἐπέπλευσε τοῖς Καρχηδονίοις συγκατεσπάσθησαν δὲ τῆ Καρχηδονία ὑπὸ Ρωμαίων αἱ πόλεις αὐται. ἀπὸ δὲ τῆς Ταφίτιδος ἐν τετρακοσίοις σταδίοις νῆσός ἐστι Κόσσουρος κατὰ Σελινοῦντα τῆς Σικελίας ποταμόν, καὶ πόλιν ἔχουσα ὁμώνυμον, ἐκατὸν καὶ πεντήκοντα σταδίων οὐσα τὴν περίμετρον, διέχουσα τῆς Σικελίας περὶ ἑξακοσίους σταδίους ἀπὸ τῆς Κοσσούρου. εἶτα Αδρύμης πόλις, ἐν ἡ καὶ νεώρια ἡν: εἶθ' αἱ Ταριχεῖαι λεγόμεναι, νησία πολλὰ καὶ πυ-

^{1.} fort. lgd. ἐπ' αὐτῆ.

ανά είτα Θάψος πόλις, και μετά ταύτην νήσος πελαγία Λοπαδούσσα είτα άκρα Άμμωνος Βαλίθωνος †πρός θυννοσκοπίαν ι είτα Θένα πόλις παρά την άρχην κειμένη της μικράς Σύρτεως πολλαί δ' είσι και άλλαι μεταξύ πολίγναι ούκ άξιαι μνήμης παράκειται δε τη άργη της Σύρτεως νήσος παραμήκης, ή Κέρκιννα, εὐμεγέθης, έγουσα όμώνυμον πόλιν, καὶ άλλη έλάττων Κερχιννίτις.

17. Συνεγής δ' έστιν ή μικρά Σύρτις, ήν και Λωτοφαγίτιν Σύρτιν λέγουσιν. έστι δ' ὁ μὲν κύκλος τοῦ κόλπου τούτου σταδίων γιλίων έξακοσίων, τὸ δὲ πλάτος τοῦ στόματος έξακοσίων. καθ' έκατέραν [δέ] την ακραν την ποιούσαν τὸ στόμα προσεγείς είσι τη ήπείρω νήσοι, ή τε λεγθείσα Κέρκιννα καὶ ή Μήνιγξ, πάρισοι τοῖς μεγέθεσι. τὴν δὲ Μήνιγγα νομίζουσιν είναι την των Δωτοφάγων γην την υφ' Όμηρου λεγομένην, και δείκυυταί τινα σύμβολα, καὶ βωμὸς 'Οδυσσέως καὶ αὐτὸς ὁ καρπός πολύ γάρ έστι τὸ δένδρον έν αὐτῆ τὸ καλούμενον λωτόν, έγον ήδιστον καρπόν πλείους δ' είσιν έν αὐτῆ πολίγναι, μία δ' όμώνυμος τη νήσφ. και έν αὐτη δὲ τη Σύρτει πολίγναι τινές είσι. κατά δε τον μυχόν έστι παμμέγεθες έμπόριον, ποταμόν C. 835 έγον εμβάλλοντα είς τον κόλπον. διατείνει δε μέγρι δεύρο τά των αμπώτεων πάθη και των πλημμυρίδων, καθ' ον καιρον έπὶ τὴν θήραν τῶν ἰγθύων ἐπιπηδῶσιν οἱ πρόσγωροι κατὰ σπουδήν θέοντες.

18. Μετά δε την Σύρτιν Ζουχίς έστι λίμνη σταδίων τετρακοσίων στενον έγουσα εισπλουν και παρ' αυτήν πόλις όμώνυμος πορφυροβαφεία έγουσα και ταριγείας παντοδαπάς: είτ' άλλη λίμνη πολύ έλάττων καὶ μετά ταύτην Αβρότονον πόλις Α. 1192 και άλλαι τινές, συνεχώς δε Νεάπολις, ην και Λέπτιν καλούσιν: έντεῦθεν δ' έστὶ δίαρμα τὸ [έπὶ] Λοκρών τών Επιζεφυρίων τρισγίλιοι έξακόσιοι στάδιοι. έξης δ' έστι ποταμός και μετά ταύτα διατείχισμά τι, δ έποίησαν Καρχηδόνιοι, γεφυρούντες βάραθρά τινα είς την γώραν ἀνέγοντα: είσὶ δὲ καὶ ἀλίμενοί τινες ένταῦθα τόποι, τῆς ἄλλης παραλίας έγούσης λιμένας εἶτ' άκρα ύψηλή καὶ ύλώδης, άρχή τῆς μεγάλης Σύρτεως, καλούσι

^{1.} vid. Igd. noos j Ourrognoneior.

δὲ Κεφαλάς· εἰς ταύτην δὲ τὴν ἄκραν ἐκ Καρχηδόνος στάδιοί εἰσι μικρῷ πλείους τῶν πεντακισχιλίων.

- 19. Υπέρκειται δὲ τῆς ἀπὸ Καργηδόνος παραλίας μέγρι Κεφαλών και μέγρι της Μασαισυλίων ή των Αιβοφοινίκων γη μέγοι της των Γαιτούλων δρεινης, ήδη Λιβυκης ούσης. ή δ' ύπερ των Γαιτούλων έστιν ή των Γαραμάντων γη παράλληλος έκείνη, όθεν οἱ Καργηδόνιοι κομίζονται λίθοι τοὺς δὲ Γαράμαντας ἀπὸ τῶν Αἰθιόπων * καὶ * τῶν παρωκεανιτῶν ἀφεστάναι φασίν ήμερων έννέα ή και δέκα όδόν του δε Άμμωνος και πεντεκαίδεκα, μεταξύ δε της Γαιτούλων και της ήμετέρας παραλίας πολλά μέν πεδία, πολλά δέ όρη και λίμναι μεγάλαι καὶ ποταμοί, ών τινες καὶ καταδύντες ύπὸ γῆς ἀφανεῖς γίνονται λιτοί δε σφόδρα τοῖς βίοις εἰσὶ καὶ τῷ κόσμῳ, πολυγύναικες δε και πολύπαιδες, τάλλα δε έμφερείς τοίς νομάσι των Αράβων και ίπποι δε και βόες μακροτραγηλότεροι των παο' άλλοις : ίπποφόρβια δ' έστιν έσπουδασμένα διαφερόντως τοις βασιλεύσιν, ώστε και άριθμον έξετάζεσθαι πώλων κατ' έτος είς μυριάδας δέκα. τὰ δὲ πρόβατα γάλακτι καὶ κρέασιν έκτρέφεται, καὶ μάλιστα πρός τοῖς Αἰθίοψι, τοιαῦτα μέν τὰ έν τη μεσογαία.
- 20. Ἡ δὲ μεγάλη Σύρτις τὸν μὲν κύκλον ἔχει σταδίων [τρισχιλίων] ἔννακοσίων τριάκοντά που, τὴν δ' ἐπὶ τὸν μυχὸν διάμετρον χιλίων πεντακοσίων, τοσοῦτον δέ που καὶ τὸ τοῦ στόματος πλάτος. ἡ χαλεπότης δὲ καὶ ταύτης τῆς Σύρτεως καὶ τῆς μικρᾶς , ὅτι πολλαχοῦ τεναγώδης ἐστὶν ὁ βυθὸς C. 836 καὶ κατὰ τὰς ἀμπώτεις καὶ τὰς πλημιυρίδας συμβαίνει τισὶν
- έμπίπτειν εἰς τὰ βράχη καὶ καθίζειν, σπάνιον δ' εἰναι τὸ σω-Δ. 1193 ζόμενον σκάφος. διόπερ πόρρωθεν τὸν παράπλουν ποιοῦνται, φυλαττόμενοι, μὴ ἐμπέσοιεν εἰς τοὺς κόλπους ὑπ' ἀνέμων ἀφύλακτοι ληφθέντες τὸ μέντοι παρακίνδυνον τῶν ἀνθρώπων ἀπάντων διαπειρᾶσθαι ποιεὶ, καὶ μάλιστα τῶν παρὰ γῆν πε-

οίπλων². εἰσπλέοντι δὴ τὴν μεγάλην Σύρτιν ἐν δεξιᾳ μετὰ τὰς Κεφαλὰς ἐστι λίμνη τριακοσίων που σταδίων τὸ μῆκος, ἐβδο-

vid. excidisse ἐκ τούτου γίνεται vel similia.
 vid. lgd. παράπλων.

μήκοντα δε τὸ πλάτος, εκδιδούσα είς τὸν κόλπον, έγουσα καὶ νησία καὶ υφορμον πρὸ τοῦ στόματος. μετὰ δὲ τὴν λίμνην τόπος έστιν Άσπις και λιμήν κάλλιστος των έν τη Σύρτει. συνεγής δε ό Ευφράντας πύργος εστίν, όριον της πρότερον Καρχηδονίας γης καὶ της Κυρηναίας της ύπὸ Πτολεμαίω είτ' άλλος τόπος, Χάραξ καλούμενος, ὁ ἐμπορίω ἐγρῶντο Καργηδόνιοι κομίζοντες οίνον, αντιφορτιζόμενοι δε όπον και σίλφιον παρά των έκ Κυρήνης λάθρα παρακομιζόντων είθ' οι Φιλαίνων βωμοί καὶ μετά τούτους Αὐτόμαλα, φρούριον φυλακήν έγον, ίδουμένον κατά τὸν μυγὸν τοῦ κόλπου παντός. ἔστι δ' ὁ διά τοῦ μυγοῦ τούτου παράλληλος, τοῦ μὲν δι' Άλεξανδρείας μικρώ νοτιώτερος γιλίοις σταδίοις, τοῦ δὲ διὰ Καργηδόνος ἐλάττοσιν η δισχιλίοις πίπτοι δ' αν τη μέν καθ' Ήρώων πόλιν την έν τῷ μυγῷ τοῦ Αραβίου κόλπου, τῆ δὲ κατὰ τὴν μεσόγαιαν τῶν Μασαισυλίων καὶ τῶν Μαυρουσίων. *ὅπου* τὸ λειπόμενον ήδη τῆς παραλίας ἐστὶν εἰς πόλιν Βερενίκην στάδιοι * ἐννακισ* γίλιοι πεντακόσιοι. ὑπέρκεινται δὲ τοῦ μήκους τοῦδε *πλάτους* παρήκοντες καὶ μέχρι των Φιλαίνου βωμών οἱ προσαγορευόμενοι Νασαμώνες, Λιβυκόν έθνος έγει δε το μεταξύ διάστημα καί λιμένας οὐ πολλούς ύδρεῖά τε σπάνια. ἔστι δὲ ἄκρα λεγομένη Ψευδοπενιάς, εφ' ής ή Βερενίκη την θέσιν έχει παρά λίμνην τινά Τριτωνιάδα, εν ή μάλιστα νησίον έστι και ίερον της Αφροδίτης έν αὐτώ. έστι δέ καὶ λίμνη Έσπερίδων, καὶ ποταμός έμβάλλει Λάθων. ένδοτέρω δὲ τῆς Βερενίκης έστὶ τὸ μικρὸν άκρωτήριον λεγόμενον Βόρειον, ο ποιεί το στόμα της Σύρτεως πρός τὰς Κεφαλάς κεῖται δὲ ἡ Βερενίκη κατὰ τὰ ἄκρα τῆς Πελοποννήσου, κατά τὸν καλούμενον Ίγθύν 1. καὶ ἔτι κατά την Ζάκυνθον, έν διάρματι σταδίων τρισχιλίων έξακοσίων. έκ ταύτης της πόλεως τριαχοσταίος πεζή περιώδευσε την Σύρτιν Μάρχος Κάτων, κατάγων στρατιάν πλειόνων ή μυρίων άνδρων, *ό* είς μέρη διελών των ύδρείων γάριν ωδευσε δε πεζός έν Α. 1194 άμμο βαθεία καὶ καύμασι. μετά δὲ Βερενίκην πόλις ἐστὶ Ταύγειρα, ήν καὶ Άρσινόην καλούσιν είθ' ή Βάρκη πρότερον, νύν С. 837 δὲ Πτολεμαίς είτα Φυχούς ἄχρα, ταπεινή μέν, πλείστον δ' έχ-

I vid. excidisse zai tov Xelwratav.

κειμένη πρὸς ἄρκτον παρὰ τὴν ἄλλην * τὴν * Λιβυκὴν παραλίαν κεῖται δὲ κατὰ Ταίναρον τῆς Λακωνικῆς ἐν διάρματι δισχιλίων ὀκτακοσίων σταδίων ἔστι δὲ καὶ πολίχνιον ὁμώνυμον τῷ ἄκρα. οὐ πολὺ δὲ τοῦ Φυκοῦντος ἀπέχει τὸ τῶν Κυρηναίων ἐπίνειον ἡ Απολλωνιάς , ὅσον ἐκατὸν καὶ ἐβδομήκοντα σταδίοις, τῆς δὲ Βερενίκης χιλίοις, τῆς δὲ Κυρήνης ὀγδοήκοντα, πόλεως μεγάλης ἐν τραπεζοειδεῖ πεδίφ κειμένης, ὡς ἐκ τοῦ πελάγους ἐωρῶμεν αὐτήν.

21. Έστι δε Θηραίων ατίσμα, Λακωνικής νήσου, ην καὶ Καλλίστην ωνόμαζον το παλαιόν, ως φησι καὶ Καλλίμαχος

Καλλίστη το πάροιθε, το δ' υστερον ούνομα Θήρη,

μήτηο εθίππου πατρίδος ήμετέρης.

κεῖται δὲ τὸ τῶν Κυρηναίων ἐπίνειον κατὰ τὸ ἑσπέριον τῆς Κρήτης ἄκρον, τὸ τοῦ Κριοῦ μέτωπον, ἐν διάρματι [δισ]χιλίων σταδίων ὁ δὲ πλοῦς Λευκονότφ, λέγεται δὲ ἡ Κυρήνη κτίσμα Βάττον πρόγονον δὲ τοῦτον ἑαντοῦ φάσκει Καλλίμαχος ηὐξήθη δὲ διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας καὶ γὰρ ἱπποτρόφος ἐστὶν ἀρίστη καὶ καλλίκαρπος, καὶ πολλοὺς ἄνδρας ἀξιολόγους ἔσχε καὶ δυναμένους ἐλευθερίας ἀξιολόγως προϊστασθαι καὶ πρὸς τοὺς ὑπερκειμένους βαρβάρους ἰσχυρῶς ἀντέχειν. τὸ μὲν οὐν παλαιὸν αὐτόνομος ἡν ἡ πόλις εἶτα οἱ τὴν Αίγυπτον κατασχόντες Μακεδόνες αὐξηθέντες ἐπέθεντο αὐτοῖς, ἀρξάντων τῶν περὶ Θίβρωνα τῶν ἀνελόντων τὸν ἄρπαλον. βασιλευθέντες δὲ χρόνους τινὰς εἰς τὴν Ῥωμαίων ἐξουσίαν ἡλθον, καὶ νῦν ἐστιν ἐπαρχία τῆ Κρήτη συνεζευγμένη τῆς δὲ Κυρήνης ἐστὶ περιπόλια ἡ τε Απολλωνία καὶ ἡ Βάρκη καὶ ἡ Ταύχειρα καὶ Βερενίκη καὶ τὰ ἄλλα πολίχνια τὰ πλησίον.

22. 'Ομορεῖ δὲ τῆ Κυρηναία ἡ τὸ σίλφιον φέρουσα καὶ τὸν ὀπὸν τὸν Κυρηναῖον, ὃν ἐκφέρει τὸ σίλφιον ὀπισθέν· ἐγγὰς δ' ἦλθε τοῦ ἐκλιπεῖν, ἐπελθόντων τῶν βαρβάρων κατὰ ἔχθραν τινὰ καὶ φθειράντων τὰς ῥίζας τοῦ φυτοῦ· εἰσὶ δὲ νομάδες. ἄνδρες δ' ἐγένοντο γνώριμοι Κυρηναῖοι Ἀρίστιππός τε ὁ Σωκρατικός, ὅστις καὶ τὴν Κυρηναϊκὴν κατεβάλετο φιλοσοφίαν, καὶ θυγάτηρ, Ἀρήτη τοῦνομα, ἤπερ διεδέξατο τὴν σχοσοφίαν, καὶ θυγάτηρ, ἀρήτη τοῦνομα, ἤπερ διεδέξατο τὴν σχοσοκίαν, καὶ θυγάτης.

^{1.} vid. lgd. Aπολλωνία.

λήν, και ὁ ταύτην πάλιν διαδεξάμενος νίος Αρίστιππος, ὁ κλη- Α. 1195 θείς Μητροδίδακτος, καὶ Αννίκερις, ὁ δοκῶν ἐπανορθῶσαι τὴν Κυρηναϊκήν αίρεσιν καὶ παραγαγείν ἀντ' αὐτῆς τὴν Άννικερίαν. Κυρηναίος δ' έστι και Καλλίμαγος και Έρατοσθένης, άμφότε- C. 838 ροι τετιμημένοι παρά τοῖς Αἰγυπτίων βασιλεῦσιν, ὁ μὲν ποιητης άμα καὶ περί γραμματικήν ἐσπουδακώς, ὁ δὲ καὶ ταῦτα καὶ περὶ φιλοσοφίαν καὶ τὰ μαθήματα, εἴ τις άλλος, διαφέρων. άλλα μην και Καρνεάδης (ούτος δε των έξ Ακαδημίας άριστος φιλοσόφων όμολογείται) καὶ ὁ Κρόνος δὲ Απολλώνιος έκειθέν έστιν, ὁ τοῦ διαλεκτικοῦ Διοδώρου διδάσκαλος, τοῦ καὶ αύτοῦ Κρόνου προσαγορευθέντος, μετενεγκάντων τινών τὸ τοῦ διδασκάλου ἐπίθετον ἐπὶ τὸν μαθητήν. μετὰ δὲ τὴν ἀπολλωνίαν έστιν ή λοιπή των Κυρηναίων παραλία μέγοι Καταβαθμού σταδίων δισχιλίων διακοσίων, οὐ πάνυ εὐπαράπλους καὶ γάρ λιμένες όλίγοι και υφορμοι και κατοικίαι και ύδρεια. των δέ μάλιστα όνομαζομένων κατά τὸν παράπλουν τόπων τό τε Ναύσταθμόν έστι καὶ τὸ Ζεφύριον πρόσορμον έχον καὶ άλλο Ζεφύριον καὶ ἄκρα Χερρόνησος λιμένα έγουσα: κεῖται δὲ κατά † Κύκλον της Κρήτης έν διάρματι γιλίων και πεντακοσίων σταδίων νότω είτα Ἡράκλειόν τι ίερον καὶ ὑπέρ αὐτοῦ κώμη Παλίουρος είτα λιμήν Μενέλαος και † Αρδανίζις 2, ακρα ταπεινή υφορμον έγουσα: είτα μέγας λιμήν, καθ' ον ή έν τη Κρήτη Χερρόνησος ίδρυται, τρισγιλίων που σταδίων δίαρμα απολείπουσα μεταξύ· όλη γὰρ σγεδόν τι τῆ παραλία ταύτη ἀντίκειται παράλληλος ή Κρήτη στενή καὶ μακρά. μετά δὲ τὸν μέγαν λιμένα άλλος λιμήν Πλύνος, καὶ ύπερ αὐτὸν Τετραπυργία. †τὸ δε λοιπον ήδη μέχοι Παραιτονίου, κάκειθεν είς Άλεξάνδρειαν. καλείται δε ο τόπος Κατάβαθμος μέχρι δεύρο ή Κυρηναία. η καὶ εἴρηται ἡμῖν ἐν τοῖς Αἰγυπτιακοῖς 3.

23. Την δ' ύπερκειμένην έν βάθει χώραν της Σύρτεως καί τῆς Κυρηναίας κατέγουσιν οἱ Λίβυες, παράλυπρον καὶ αύγμη-

^{1.} Kwgvzov Cor. 2. vid lgd. Agoarts. 3. vid. bie locus ita legendus: καλείται δε ὁ τόπος Κατάβαθμος μέχρι δεύρο ή Κυρηναία. τό δε λοιπόν ήδη μέχρι Παραιτονίου κάκειθεν είς Άλεξανδρειαν είρηrai huir to rois Alyvarianois.

οάν· πρώτοι μὲν οἱ Νασαμώνες, ἔπειτα Ψύλλοι καί τινες Γαίτονλοι, ἔπειτα Γαράμαντες πρὸς ἔω δ' ἔτι μᾶλλον οἱ Μαρμαρίδαι, προσχωροῦντες ἐπὶ πλέον τῆ Κυρηναία καὶ παρατείνοντες μέχρι Άμμωνος. τεταρταίους μὲν οὖν φασιν ἀπὸ τοῦ μυχοῦ

- Α. 1196 τῆς μεγάλης Σύρτεως τοῦ κατ' Αὐτόμαλά πως βαδίζοντας ὡς ἐπὶ χειμερινὰς ἀνατολὰς ἀφικνεῖσθαι. ἔστι δὲ ὁ τόπος οὖτος ἐμφερὴς τῷ Άμμωνι, φοινικοτρόφος τε καὶ εὔυδρος: ὑπέρκειται δὲ τῆς Κυρηναίας *τῆς* πρὸς μεσημβρίαν· μέχρι μὲν σταδίων ἑκατὸν καὶ δενδροφόρος ἐστὶν ἡ γῆ· μέχρι δ' ἄλλων ἑκατὸν σπείρεται μόνον, [οὐκ] ὀρυζοτροφεῖ δ' ἡ γῆ διὰ τὸν αὐχμόν. ὑπὲρ δὲ τούτων ἡ τὸ σίλφιον [φέρουσά] ἐστιν·
- C. 839 εἰθ' ἡ ἀοίκητος καὶ ἡ τῶν Γαραμάντων: ἔστι δ' ἡ τὸ σίλφιον φέρουσα στενὴ καὶ παραμήκης καὶ παράξηρος, μῆκος μὲν ὡς ἐπὶ τὰς ἀνατολὰς ἰόντι ὅσον σταδίων χιλίων, πλάτος δὲ τριακοσίων ἢ μικρῷ πλειόνων τό γε γνώριμον. εἰκάζειν μὲν γὰρ ἄπασαν πάρεστι διηνεκῶς τὴν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ παραλλήλου κειμένην τοιαύτην εἰναι κατά τε τοὺς ἀέρας καὶ τὴν τοῦ φυτοῦ φοράν: ἐπεὶ δ' ἐμπίπτουσιν ἐρημίαι πλείους, [οὐ] τοὺς πάντας τόπους ἴσμεν: παραπλησίως δ' ἀγνοεῖται καὶ τὰ ὑπὲρ τοῦ ἄμμωνος καὶ τῶν αὐάσεων μέχρι τῆς Αἰθιοπίας. οὐδ' ᾶν ἔχοιμεν λέγειν τοὺς ὅρους οὕτε τῆς Αἰθιοπίας οὕτε τῆς Αιβύης, ἀλλ' οὐδὲ τῆς πρὸς Αἰγύπτω τρανῶς, μή τι γε τῆς πρὸς τῷ οὐκεανῶ.
 - 24. Τὰ μὲν οὖν μέρη τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης οὕτω διάκειται ἐπεὶ δ' οἱ Ρωμαῖοι τὴν ἀρίστην αὐτῆς καὶ γνωριμωτάτην κατέχουσιν, ἄπαντας ὑπερβεβλημένοι τοὺς πρότερον ἡγεμόνας, ὧν μνήμην ἴσμεν, ἄξιον *καὶ* διὰ βραχέων καὶ τὰ τούτων εἰπεῖν. ὅτι μὲν οὖν ἐκ μιᾶς ὁρμηθέντες πόλεως τῆς Ρώμης ἄπασαν τὴν Ἰταλίαν ἔσχον διὰ τὸ πολεμεῖν καὶ πολιτικῶς ἄρχειν, εἴρηται, καὶ διότι μετὰ τὴν Ἰταλίαν τὰ κύκλω προσεκτήσαντο, τῆ αὐτῆ ἀρετῆ χρώμενοι. τριῶν δὲ ἡπείρων οὐσῶν, τὴν μὲν Εὐρώπην σχεδόν τι πᾶσαν ἔχουσι, πλὴν τῆς ἔξω τοῦ Ἰστρου καὶ τῶν μεταξὺ τοῦ Ρήνου καὶ τοῦ Τανάιδος παρωκεανιτῶν. τῆς δὲ Λιβύης ἡ καθ' ἡμᾶς παραλία πᾶσα ὑπ' αὐτοῖς ἐστιν, ἡ δὲ ἄλλη

^{1.} vid. excidisse els Anyela.

ασίκητός έστιν η λυπρώς και νομαδικώς σίκειται. όμοίως δέ και της Ασίας ή καθ' ήμας παραλία πάσα υπογείριος έστιν. εί μή τις τὰ τῶν Άγαιῶν καὶ Ζυγῶν καὶ Ἡνιόχων ἐν λόγφ τίθεται, ληστρικώς και νομαδικώς ζώντων έν στενοίς και λυ- Α. 1197 προίς γωρίοις. της δε μεσογαίας και της εν βάθει την μεν έχουσιν αὐτοί, τὴν δὲ Παρθυαῖοι καὶ οἱ ὑπὲρ τούτων βάρβαοοι, πρός τε ταις ανατολαίς και ταις αρκτοις Ίνδοι και Βάκτριοι και Σκύθαι, είτ' Άραβες και Αιθίοπες1. προστίθεται δέ άει τι παρ' έκείνων αύτοις. ταύτης δε της συμπάσης γώρας τῆς ὑπὸ Ρωμαίοις ἡ μὲν βασιλεύεται, ἡν δ' έγουσιν αὐτοὶ καλέσαντες έπαρχίαν, καὶ πέμπουσιν ήγεμόνας καὶ φορολόγους. είσι δέ τινες και έλεύθεραι πόλεις, αι μεν έξ άργης κατά φιλίαν προσελθούσαι, τας δ' ήλευθέρωσαν αύτοι κατά τιμήν. είσι δέ καὶ δυνάσται τινές καὶ φύλαργοι καὶ ἱερεῖς ὑπ' αὐτοῖς. οὖτοι μέν δή ζώσι κατά τινας πατρίους νόμους.

25. Δί δ' έπαργίαι διήρηνται άλλοτε μέν άλλως, έν δε τώ С. 840 παρόντι, ώς Καϊσαρ ὁ Σεβαστὸς διέταξεν. ἐπειδή γὰρ ή πατρίς έπέτρεψεν αὐτῷ τὴν προστασίαν τῆς ἡγεμονίας καὶ πολέμου και είρηνης κατέστη κύριος διά βίου, δίγα διείλε πάσαν την γώραν και την μεν απέδειξεν έαυτώ, την δε τω δήμω. έαυτφ μέν, όση στρατιωτικής φρουράς έγει γρείαν (αύτη δ' έστιν ή βάρβαρος και πλησιόγωρος τοις μήπω κεγειρωμένοις έθνεσιν η λυπρά και δυσγεώργητος, ωσθ' ύπο απορίας των άλλων, έρυμάτων δ' εὐπορίας άφηνιάζειν καὶ άπειθεῖν), τῷ δήμω δε την άλλην, όση είρηνική και γωρίς όπλων άργεσθαι δαδία έχατέραν δε την μερίδα είς επαργίας διένειμε πλείους, ών αί μεν καλούνται Καίσαρος, αί δε του δήμου. καί είς μεν τας Καίσαφος ήγεμόνας και διοικητάς Καΐσας πέμπει, διαιρών άλλοτε άλλως τὰς γώρας καὶ πρὸς τοὺς καιροὺς πολιτενόμενος, είς δὲ τὰς δημοσίας ὁ δῆμος στρατηγούς ἢ ὑπάτους: καὶ αύται δ' είς μερισμούς άγονται διαφόρους, έπειδαν κελεύη το συμφέρου. άλλ' έν άρχαις γε διέθηκε ποιήσας ύπατικάς μέν δύο, Λιβύην τε, όση ύπο 'Ρωμαίοις έξω τῆς ὑπο Ἰούβα μὲν Α. 1198 πρότερον, νῦν δὲ Πτολεμαίω τῷ ἐκείνου παιδί, καὶ Ἀσίαν τὴν

^{1.} vid. excidisse πρός νότω.

έντος Άλυος και του Ταύρου πλην Γαλατών και των ύπο Αμύντα γενομένων έθνων, έτι δε Βιθυνίας και της Προποντίδος. δέχα δὲ στρατηγικάς κατὰ μὲν την Εὐρώπην καὶ τὰς πρός αὐτη νήσους την τε έκτὸς Ίβηρίαν λεγομένην, όση περί τὸν Βαῖτιν ποταμὸν * καὶ τὸν "Ατακα*, καὶ τῆς Κελτικῆς τὴν Ναρβωνίτιν, τρίτην δε Σαρδώ μετά Κύρνου, και Σικελίαν τετάρτην, πέμπτην δὲ καὶ έκτην τῆς Ἰλλυρίδος τὴν πρὸς τῆ Ἡπείοω καὶ Μακεδονίαν, έβδόμην δ' Άγαΐαν μέγοι Θετταλίας καὶ Αίτωλών καὶ Άκαρνάνων καί τινων Ήπειρωτικών έθνων, όσα τη Μαχεδονία προσώριστο, δγδόην δε Κρήτην μετά τῆς Κυρηναίας. έννάτην δε Κύπρον, δεκάτην δε Βιθυνίαν μετά της Προποντίδος καὶ τοῦ Πόντου τινών μερών τὰς δὲ άλλας ἐπαργίας έγει Καΐσαρ, ών είς ας μεν πέμπει τους επιμελησομένους ύπατικούς ἄνδρας, είς ας δε στρατηγικούς, είς ας δε καὶ ἐππικούς. καὶ βασιλεῖς δὲ καὶ δυνάσται καὶ δεκαρχίαι τῆς ἐκείνου μερίδος καὶ εἰσὶ καὶ ὑπῆρξαν ἀεί.

Alan Lay . Tony at the brings of the later o

Apply the property of the control of

rome to the state of the state

to the second of the second of

are shortly into these secret on programme of the section of

INDEX

HISTORICUS ET GEOGRAPHICUS.

All the second s

A Personal District of the Real

A. Ααρασσός, opp. Pisidiae, 570. Aβα, filia Zenophanis, 672. 'Aβα et 'Aβαί, opp. Phocidis, oraculi sedes, 423. 445. Αβαείται, 625. Αβαείτις, regio Phrygiae, 576. Αβαντες, 445. Aβαντίς, i. q. Euboea, 445. Aβαρις, Seytha, 301. ABas, Argis in Thessaliam emigrat, 431; Eubocae heros, 445. Aβδηρα, opp. Thraciae, 331, frg. 44. 45. 47. 531. 549. 644. — opp. Hispaniae, Phoenicum colonia, 156. 158. Αβδηφος, heros, 331; frg. 44. 47. Aβέακος, Siracum rex, 506. Αβέλλα, opp. Campaniae, 219. Αβεντίνος, 180. 234. Aβίλη s. 'Aβίλυξ, Mauritaniae mons, 170. 827. Αβιοι, 296. 298. 300. 303 311. 553. cf. Γαλακτοφάγοι. Afloapos, rex Indiae, 698. Αβώνου τείχος, opp. Paphlagoniae, Αβοράκη, opp. Sindorum, 495. Αβοριγίνες, 228. 229. 231. Aβόροας, fl. Mesopotamiae, 747. ABos, Armeniac mons, 527. 531. Aβρεττηνή, regio Mysiae, 574 576.

Αβρεττηνός Ζεύς, 574. Αβρότονον, opp. Africae, 835. Αβυδος, opp. Mysiae, 108. 124. 331, frg. 52, 583, 585, 586, 587, 589, 590. 591. 595. 600. 635. 680. opp. Aegypti 813. 814. Aβυδών, castellum Paeonum, 330, frg. 20. Αγάθαρχίδης, Cnidius, 656. 779. Αγάθη, urbs Galliae, 180. 182. Αγαθοκλής, Lysimachi pater, 623; Lysimachi filius, ibidem. - Siculorum tyrannus, 256. 280. 834. Aγαθόκλεια, Ptolemaei Philopatoris pellex, 795. Ayabuqror, opp. Siciliae, 266. Αγαμήδης, templum Delphis condit, 421. Ayaufuvor, 10. 40. 325 passin. Αγαπήνωρ, Paphi conditor, 683. Aydioris, deorum mater, 469. 567. Aynothaos, Archidami pater, 280. Αγίδαι, 366. Ayıç, Eurysthenis filius, 365. 366. Ayxaios, Lelegum rex, 632. Αγκος Μάσκιος, 219. 232. 234. Αγκυρα, opp. Galatiae, 187. 567. opp. Phrygiae, 567. 576. Αγκών, opp. Piceni, 211. 227. 240. 241. 314. Ayrov Kigas, Aegypti promontorium, 801. Ayogázoros, Parius, sculptor, 396.

Ayoa, vicus Atticae, 400. Adola, opp. Piceni, 241. Ayoudaing, Cyri nomen, 729. Aypala, regio Aetoliae, 338. Aypaios, populus Actoliae, 449. 451. 461. 465. - populus Arabiae, Aypaios, Temeni filius, 389. Aygiares, populus Thraciae, 317. 318. 331, frg. 36, 37, 41. Ayout, Aethiopiae populus, 771. Ayotos, princeps Actoliae, 463. 465. Αγοίππας, 194. 205. 208. 245. 359, 590, 756. Aygor, populus Maeoticus, 495. Ayulla, opp. Etruriae, 220. 226. Αγυλλαίοι, 220. Αγχιάλη, opp. Ponti, 319. - opp. Ciliciae, 671, 672. Ayxlong, 229. 608. Αγχόη, locus Boeotiae et lacus, 407. 'Aδα, Hecatomni filia, regina Cariae, 656. 657. - Pixodari filia, 657. Aδάδα, opp. Pisidiae, 570. Adat, opp. Acolidis, 622. Αδάρβαλ, a Iugurtha occisus, 831. Αδείμαντος, Lampsacenus, 589. Λιδης, 48. 147. 344. 373 passim. Αδιαβηνή, regio Assyriae, 503. 530. 736. 739. 745. Αδιαβηνοί, 745. Adiarogis, Domneclei filius, 542. 543; Dyteuti pater, 558. Αδμητος, rex Pherarum, 447. Αδοβογίων, princeps Galatarum, Αδούας, fluvius, 192. 204. 209. 213. Αδούλας, mons, 192. 204. 213. Αδραμυττηνή, regio Mysiae, 472. 613. Αδραμυττηνοί, 611. 612. 614. Αδραμυττηνός κόλπος, 584. 605. 606. 615. 624. Adoauvertor, opp. Mysiae, 581. 583. 603. 606. 612. 613. 614.

Αδράστεια et Αδραστείας πεδίον,

regio Mysiae, 588. - opp. My-

siae, 586. 588. - mons prope

Cyzicum, 575. — eadem quae

Αδραστος, rex Argorum, 404. 462.

- rex Adrasteae, 588.

Nemesis, 588.

Αδριανοί, 241. Αδρίας, Αδριατική Θάλαττα, Αδριατικός κόλπος, 210-214. 2. 21. 46. passim. Αδούμης, opp. Africae, 834. Adoric, Bybli colitur, 755. - flumen Phoenices 755. Aδώo, Armenius, castelli praesectus, 529. Aspla, opp. Cavarorum, 185. Αζάμορα, opp. Cataoniae, 537. Açares, populus Arcadiae, 336. 388. Acarol et Acariric, opp. et regio Phrygiae, 576. Αζαρα (alii Zάρα), oppid. Armeniae, 527. -- opp. Elymaïdis, 744. Acapirla, fons, 563. Αζηνιείς, pagus Atticae, 398. Αζωρος, opp. Pelagoniae, 327. Αζώτιοι, ludaeae populus, 749. Αζωτός, urbs Indaeae, 759. Αηνόβαρβος (Γναίος) 185. (Δομήτιος) 191, 649. Αθαμάτες, gens Epiri, 321, 326. 427. 429. 430. 434. 440. 449. 540. Adaparla, 435. 442. Adapartis, Tei cognomen, 633. ADanas, Hali conditor, 433. - Tei conditor, 633. Αθηνα, 264. 342. passim: Τλιάς, 264. 601; Σκιράς, 393; Κυρρηστίς, 751; Aινδία, 655; 'Aλαλκομετηίς, 413; Ίτωνία, 411. 437; Πολιάς, 394. 396; 'Αλέα, 388; Νεδουσία, 360. 487; Σκιλλουντία, 344. - Eius templa: in Athenaeo Campaniae promontorio, 22, 247; in monte Circaeo, 232; Odysseae in Iberia, 157; Luceriae, 284; in Salentinis, 281; Scillunte, 344; Tegeac, 388; Athenis, 395. 396; Coroneae, 411; Alalcomenis, 413; in insula Ceo, 360. 487; in Laconica, 360; in vico Ilio, 593; Troiae, 600. 601; Lindi, 655; Ephesi, 634; Sidae, 667; in Syria, 751; apud Cossaeos, 744; Saï 802.

Αθήναι, 396 – 398. 15. 79 passim. – opp. Bocotiae, 407. Αθήναι αι Διάδες, opp. Eubocae,

446.

Αθηναΐοι, 28. 46. 65. 103. 246

passim.

Adiprator, Minervae aedes in Campania, 22. 247; Ephesi, 634. 640. — promontorium Campaniae, 22. 60. 242. 247.

Αθηναίς, Erythraea, 645. 814. Αθηναίος, Attali filius, 624. —

peripateticus, 670.

²Αθηνόδώρος, physicus, 6. 55. 173. — 6 Κορθυλίον, Tarso oriendus, 674. 675. — 6 Καναντεης, Sandonis filius, 674. 675. 779.

niensium deducit, 547.

Αθοιβις, opp. Λεσυριί, 802.

Αθριβίτης νομός, 802.

"Αθρουλλα, opp. Arabiae, 782. "Αθύμβομδος, Lacedaemonius, 650. "Αθυμβος, Lacedaemonius, 650.

Aθύρας, fluvius Thraciae, 331, frg. 56.

"A9w; vel "A9wr, 6. 330, frg. 31, 32, 331, frg. 33, 34, 35, 447, 641.

Aiα, urbs, 21. 45. 46. — fons, 330, frg. 16, 21, 23.

Alaly, insula Circes, 21. 46.

Alaxίδαι, reges Molossorum, 324. 375, 394. 594.

Alaxos, Aeginae rex, 375.

Alárης, interfectus a Patroclo, 425: inde Alárειον τέμενος et Alariς κρήνη ibid.

Alas, fluvius Illyriae, 271. 316. — filius Telamonis, 394. 408. 595. 596. 600. 672. — Locrus, 425. 600. 601.

Aiγā, promontorium Aeolidis, 615. Aiγal, opp. Mysiae, 621. — s. Aiγā u. Achaiae, 385. 386. 387. opp. Euboeae, 385. 386. 405.

Alyaia s. Alyat, opp. Ciliciae, 676.

Alγαιαί, opp. Laconicae, 361. 426. Alγαΐοι, 386.

Αίγαῖον πελαγος, 124 - 126, 28,

317. 323. 330, fr. 32, 386 pas-

Aiγαλέον, Messeniae mons, 359. Αίγειοα, opp. Achaiae, 385. 386.

Aίγειοος, opp. Lesbi insulae, 617. Αίγειοτα, opp. Siciliae, 254. 272.

608; Αλγεσταΐα ύδαια, 275; Αλγεσταίων έμπόριον, 266. 272.

Alγέστης, Troianus, 254. 272.
Aiγεύς, Pandionis filius, 392.

Αίγιάλεια s. Αίγιαλός, 333. 349. 383. 386.

Alynakeis, 372. 383.

Alyakol, i. q. Sicyon, 382.

Aiγιαλός, v. Aiγιάλεια. — ora et vicus Paphlagoniae, 543. 545.

Alyueis, 386. 387. 449.

Alγιλιείς, pagus Atticae, 398. Alγιλιψ, locus insulae Leucadis, 452. 453.

Alytuocs, Doriensium rex, 427. Alytuocoos, insula, 123. 277. 834. Alytuocoos, insula, 123. 277. 834. Alytra, oppidum Argolidis, 375. insula, 54. 124. 369. 375. 376.

394. 433. — urbs, 374. 375.

Alyuηται, 375. 376. 394. Alytrior, opp. Thessaliae, 327. Alytor, u. Achaiae, 335. 337. 385.

387. 389. Alyordoc, 16.

Alγλήτης, cognomen Apollinis, 46.

Αίγουα, opp. Hispaniae, 141.

Alγός ποταμοί, opp. et fluvius, 287. 331, frg. 56.

Αλγύπτιοι, 785 - 821. 36, 39, 40 passim.

Alyvaτίων κώμη, prope Catabathmum, 799.

Alγύπτιος λιμήν, Tyriorum portus, 757.

Αλγύπτιον πέλαγος, 125. 30, 35, 58 passim.

Αίγυπτος, 785 — 821; 6. 16. 29 passim. — Nili nomen, 29. 36. 69. Αίγυς, u. et regio Laconicae, 446. Αίδηψός, opp. Euboeae, 60. 425.

445. Αἰδοῦοι, populus Galliae, 186. 192. 193.

Alήτης, rex Colchidis, 45. 46. Alθαλία, insula, 123. 223. 224. 225. Aidulosis, fl. Scepsiae, 473. Αίθικες, populus Epiri et Thessaliae, 326. 327. 430. 434. Alduxla, 327. 430. Alθίσπες, 30-35. 38-40. 769 -779. 784-787. 818-822.

3, 7, 9 passim.

Αλθίοπες έσπέριοι, 827-829. 99. 101, 120, 157,

Αιθιοπία, 786 - 790. 2. 16. 30 -35 passim.

Αλθιοπικαί ελαΐαι, 777.

Αἰθιοπική ζώνη, 97. Αἰθιοπικά όρη, 98. 808.

Aixlos, Eretriae conditor, 321. 445. 447.

Aizovot, populus Italiae, 228. 231. 237.

Alzovovugallozov, opp. Etruriae, 226.

Allara s. Alla, opp. Arabiae Petraeac, 759. 768.

Allarling µvxos, 759. 768. 776. 777. 809.

Allios Tállos, praefectus Aegypto, 118. 780. 782. 806. 816. 819. 820. - Káros 303.

Alunda odos, 217.

Alustraros, Q. Fabius Maximus, 185; Scipio, 669. 832.

Aluthos, Paulus, 322.

Aluor vel Aluos, mons, 208, 301. 313. 318. 319. 323. 329, frg. 10. 331, frg. 36. 440.

Aluovla, antiquum Thessaliae nomen, 443. 444.

Aiuwr, Thessali pater, 443, 444. -Oxyli pater, 463, 464.

Alvagior, lucus Iovis prope Acgium, 387 (cf. 'Agrágior).

Airέα (cf. 'Erέα et Νέα κώμη), opp. Troadis, 603. - opp. Macedoniae, 330, frg. 21, 24.

Airelas, errores eius, 48. 150. 608: in Latium delatus, 229, 232, 233. 608 passim.

Alrnoinneia, insula, 799.

Airησίσφυρα, promontorium Acgypti 799.

† Airiara (Airia), opp. Aenianum in Vitia, 508.

Alviaves, Thessaliae populus, 61.

427. 429. 442. 450. - in Hyrcaniae regione Vitia, 508. 531. ultra Armeniam habitantes 531. Alvierns, 553.

Aireos, fl. Troadis, 603.

Airos, Cephalleniae mons, 456. u. Thraciae, 319. 331. fr. 52, 58. Als, prom. Troadis, 615.

Aiswreig, pagus Atticae, 398. Alokeis, 333. 581 - 82. 61. 220.

423 passim, Alolla, insula Acoli, 40.

Alohuai anountar, 10. 402. 582. 584. 621. 632. - πόλεις, 610. 622. - Alohen παραλία, 623. διάλεπτος, 333. — Αἰολικός στόλος, 401. 402. 582.

Alolic, 124. 446. 550. 582. 583. 586. 600. 735.

Alokos, 20. 23. 24. 26. 57. 276. 438; Euripidis drama 356. Alohov vijoot, 54. 57. 123. 129.

256. 267. 275. Alπάσιον πεδίον, regio Triphyliae,

Αἴπεια, opp. Messeniae, 360. Aiπυ, opp. Triphyliae, 349.

Acautoc, Nelei filius, 633. Airao, fl. Etruriae, 222.

Alagos, fl. prope Crotonem, 262. Algeoría, urbs Samnitium, 238.

Aίσηπος, fl. Mysiae, 552. 564. 565. 576, 583, 586, 595, 602, 603,

Alouor, opp. Umbriae, 227. Aigus, fl. Umbriac, 217. 227. 241. 285.

Αἰσυήτου τάφος, 597. 599. Aloxivys, Atheniensis, 471. - Mi-

lesius, 635. Αλσχύλος, 33. 43. 183. 189. 221

passim. Altraior nug, 54. 247. - Altrala

σποδός, 269. Airraio, 268. 273.

Airvy, mons, 20. 23. 247. 248. 258. 267-269. 272-274. 626.

- opp. Siciliae 268. 273. $Ai \tau \omega \lambda l \alpha$, 449 - 452. 460 - 466. 321 passim.

Αἰτωλικά ὄρη, 417. 429. Airwhizai azpau, 59.

Airwhixn Agrenes, 215. Αλτωλικοί Παραχελωτται, 434. Αἰτωλικός κατάλογος, 427. 460. 462. 463. Airwhoi v. Airwhla. Alrados, filius Endymionis, 357. 423. 463. 464. Axabnula, 396; of it Axabnulas φιλοσοφοι, 614. 838. Ακάθαρτοι, venatores Troglodyticae, 772. Ακάθαρτος κόλπος, sinus orae Troglodyticae, 769. Ακακήσιον, 299. Axalardgos, fl. prope Thurios, 280. Azauas, Atheniensis, 683. montorium Cypri, 681. 682. 683. Ακάνθιος κόλπος, 330, frg. 31. Axarbos, opp. Aegypti, 809. opp. Macedoniae, 330, frg. 31. 331, frg. 33. 35. Azagváv, Alemaeonis fil., 462. 465. Ακαφτάνες, 449-452, 460-463. 321 passim. Anagrarla v. Anagrares. Azeolens, fl. Indiae, 692. 694. 696. 699. 707.

699. 707.

"Αχη, u. Phoenices cf. Πτολεμαίς. Αχίδων, fl. Triphyliae, 348. 351.

Αχίλα, promontorium Arabiae, 769.

Αχίλα, promontorium Arabiae, 769.

Δχίλαηνή, regio Armeniae, 503. 521. 527. 528. 530. 532. 555.

"Αχίζες, fl. Lucaniae, 264.

Ακμων, unus ex Idaeis Dactylis,

Aπόνιτες, populus Sardiniae, 225. Απόντια ('Απούτεια?'), opp. Hispaniae, 152.

² Ακόντιον, mons Boeotiae, 416. ² Ακοναιστατιέλλαι, opp. Galliae Cisalpinae, 217.

Ακούειου, opp. Latii, 237. Ακουσίλαος, Argivus, 472.

"Ακρα, vicus Panticapacorum, 494.
'Ακράγας, u. Siciliae, 272. 275.
'Ακραγαντίνων ἐμπόριον, 266. 272.

Ακραθως, promontorium, 330, frg. 32.

Aκραία 'Αφρούίτη, 682.
'Ακραίαι, opp. Laconicae, 343, 363.
'Ακραιφίαι s. 'Ακραίφιον, opp. Bocotiae, 410. 413.

² Ακριδοφάγοι, pop. Troglodytices, 772.

Ακρίσιος, 420. 487.

Ακοίτας, prom. Messeniae, 359. Ακούθωοι, opp. in monte Atho, 331, frg. 33. 35.

Ακροκόρινθος, 361. 377. 379. 385.

Ακοόλισσος, sinus Lissi, 316. cf.

Axtalor, rex Atticae, 397.

²Απτή vel 'Απτική, i. q. Attica, 391. 397.

Ακτή, i. q. Acamania, 451. 461. orae Argolicae pars 389. 390.

Ακτια, ludi Apollinis, 325. Ακτιακός πόλεμος, 359. 387. 485

passim.
'Azzov, promont. Acarnaniae, 417.
451.

Ακτιον, opp. Acarnaniae, 325. 417. 450. 451. 459. 794.

Ακτιακός Απόλλων, 450.

Azovitarla s. Azvitaria, 161. 165. 190. 191. 199. 208.

Axovitarol s. Axvitarol, 176. 177. 189. 191

Anulηta, 123. 206 - 208. 214 passim.

Αχύρας, opp. Thessaliae, 434.
Αλάβανδα, opp. Cariae, 587, 658.

659. 660. 663. Αλαβανδεῖς, 655. 660. 661.

Aλαζία, opp. Mysiae, 550. 551. Αλαζονία s. Αλαζόνιον, opp. Troadis, 552. 603.

Αλαζόνιος, fl. Albaniae, 500, 502.

'Aλal, opp. Bocotiae, 405. 425. pagus Atticae, 405. — Αφαφηνίδες, 399. 446. — Αιξωνίδες, 398.

Alauric of Altwrizol, pagus Atticae, 398.

Αλαισα, opp. Siciliae, 266. 272. Αλαλεομεναί, opp. Bocotiae, 410. 411. 413. — opp. Asteriae insulae, 457.

Αλαλχομέγιον, templum Minervae, 410. 413.

"Αλβα, 229. 231. — ή πρὸς Μαρσοῖς, 235. 238. 240. Albarta, 500 - 503, 491, 497. 509. 528.

Aλβαrol, pop. Caucasum accolens, 501 - 503. 118. 129. 288 passim (cf. 'Aλβανία) - pop. Latii 230. 231.

A) Saror opoc, 229, 234, 237, 239.

240.

Albaros olvos, 234.

Αλβια, i. q. "Αλπια, 202. — et "Αλ-Bior, Alpium pars in Iapodum terra, 202. 314.

Aλβίγγαυτον, u. Ingaunorum, 202. Aλβιείς, gens Alpina, 203.

'Alblotzot, gens Alpina, 203. Αλβιον Trueμέλιον, opp. Ligurum, 202.

Albic, 14. 290. 291, 292, 294,

Αλβουλα ύδατα, 238.

Alyidor, opp. Latii, 237. 239. Αλέα Αθηνά, 388.

Αλείσιον ('Αλεισίου χολώνη) opp. Elidis, 341.

Aletoros, fl. in Elide, 342.

Αλεξάνδρεια άγων, 644. - u. Acgypti, 791 — 795. 797 — 799. 7. 25. 58. 62 passim. - \$\eta Towas, 134. 581. 593. 594. 597. 599 604. 607. — ή ἐν 'Αρίοις, 514. 516. 723. — u. Syriae, 676. mons Mysiae, 606.

Αλεξανδυείς Λεgypti, 558. 655. 673. 675. 752. 792. 793. 796. 797. 799. 819. — Troadis, 472.

473. 604. 613.

Αλεξάνδοειον, lucus Alexandri Teo vicinus, 644.

Αλεξάνδριον, castellum Iudaeae, 763. Αλέξανδρος, fil. Priami, 41. 183. 399, 596, 606. - Actolus, poeta, 566.648.681. - 6 Avyvas, Ephesius, 642. - 6 Dilalinons, 580. - Antiochi filius, 624. - Baλας, 751. — rex Iudacae, 762. — rex Molossorum, 256. 280. 281. - filius Philippi, rex Macedonum, 14, 48, 66, 70, 79, 90. 232. 331 passim.

Αλέξαρχος, Antipatri filius, 331,

frg. 35.

Alios, rex Arcadiae, 615. Alegiator, opp. Elidis, 341. Alinov πεδίον, in Cilicia, 555. 676. Alns, fl. Bruttii, 260.

Alerotor, opp. Latii, 237.

Alnota, opp. Mandubiorum, 191. Alignov πεδίον, in Troade. 605. Alirene, Corinthi conditor, 389.

Alintla, opp. Calabriae, 282.

Aλθαιμένης, Cissi filius, Argivus, 479, 481, 653.

Aλιάχμων, fl. Macedoniae 329. frg. 5. 12. 14. 330, frg. 20. 22.

Aliaorla, ager urbis Haliarti, 407. 410 - 412

Αλίαρτος, u. Bocotiae, 16. 298. 407. 410. 411. - (Aliapris?) i. q. Copais, 411.

Alieis, u. et regio Argolidis, 373. Allavor, 549. 550. 552. 677 -

680.

Αλικαργασός, 374. 611. 635. 656. 657.

Αλικαρνασείς, 653.

Allxuova, pagus Actoliae, 459. Aleμούσιοι, pagus Attiens, 398.

Akiνδα, opp. Cariae, 657. Aλιούς, opp. Locridis, 432.

Altoupra, in insula Co, 657. Alxaios, poeta, 37. 411. 412. 600. 606, 617, 618, 661,

Alxnoris, Peliae filia, 45.

Alxualor, Amphiarai fil., 325. 326. 423. 462.

Alxuaiwris, poema, 452.

Αλχμάν, poeta, 43. 299. 340. 360. 446. 482. 580.

Αλαμήνη, 355.

Alxoneval, opp. Epiri, 327.

Alxvoris Oalarra, pars sinus Crissaei, 336. 393. 400.

Αλλιτροχάδης, fil. Saudrocotti, 70. Alliqui, opp. Samnii, 238.

Αλλόβοιγες, 185. 186. 193. 203. 765. Allorgiyes, populus Hispaniae, 155.

Αλόβη vel Αλόπη i. q. Αλύβη, 550 -552.603.

Αλόννησος, insula vicina Magnesiae, 436. - vicina Ioniae, 644.

Αλόπη, opp. Locrorum Opuntiorum, 60, 426, 427, 432, - opp.

Locrorum Ozolarum, 427. - opp. Phthiotidis, 427. 432. Aloc, opp. Phthiotidis, 432. 433. 435. - opp. Locridis, 432. "Αλπεις s. "Αλπεια όρη, 176 - 179. 185 - 187, 201 - 204, 71, 128,206, 207 passim. Αλπωνος, opp. prope Thermopylas, 60. Algior, opp. Etruriae, 225. 226. Aλτης, rex Lelegum, 584, 585, 605. Alturov, u. Galliae Cisalpinae, 214. Alvartns, rex Lydorum, 420. 627. 680. 735 Αλυβες, 550. Αλύβη, u. Alybum, 549. 550. 552. 603. Alugeus, Icarii filius, 452. Aλυζία, opp. Acarnaniae, 450. 459. Aluc, 126. 129. 287. 298. 492. 533. 534. 540. 541 passim. Δλητιός, fl. Elidis, 267. 270. 271. 275. 336. 339. 343. 344. 347. 350. 353. 356. 357. 389. Αλχαίδαμνος, rex Rhambaeorum, 753. Aλωπεκία, insula, 493. Αλωπεκοννησος, opp. Thraciae, 331, frg. 52. Αλωπεκοννήσιοι, 331, frg. 52. Αλώριον, opp. Triphyliae, 350. Αλώρος, opp. Bottiaeae, 330, frg. Αμάδοχος, rex Odrysarum, 331, frg. 48. Αμαζόνες, 52. 57. 126. 503-505. 544.547.550 - 552.554.573.Αμαθος, fl. Elidis, 336. 339. 344. Aμαθούς, opp. Laconicae, 363. орр. Сургі, 683. Αμαθούσιοι, 340. Αμαλθείας κέρας, 151. 458. 459. Αμανίδες πύλαι, 676. 751. Augros, 521, 535, 676, 678, 737. 749, 751. Aμαξία, opp. Ciliciae, 669. Aμαξιτός, opp. Troadis, 440. 473. 604. 605. 606. 612. 620. Anatirla, 473.

Auagereig, 606. Aμάξοικοι, gens Scythica, 126, 294. 296. 300. 307. 492. Aμαρδοι, populus Asiae, 507. 508. 510. 514. 523. 524. Aμάρυνθος, opp. Eubocae, 448. Αμάσεια, u. Ponti, 547. 556. 560. 561. 614. Αμασείς, 560. 561. Anaolas, fl. Germaniae, 290. 291. Αμαστρις, uxor Dionysii Heracleotae, 544. Αμαστρις, u. Paphlagoniae, 309. 540. 543. 553. Auagrotary, 544. Aμβαρουία, sacrificium Rom., 230. Aμβιανοί, populus Galliae, 194 208 Aμβλαδα, opp. Pisidiae, 570. Aμβοακία, opp. Thesprotiae, 325. 450. 452. Αμβρακικός κόλπος, Αμβρακικόν πέλαγος, 123. 324. 325. 329, frg. 6. 331, frg. 58. 428. 450. 451. 452. Αμβουσος, opp. Phocidis, 423. Αμβουσείς, 424. Αμβρωνες, victi a Mario, 183. Auéraros, fl. Siciliae, 240. Aμερία, opp. Umbriae, 227. opp. Ponti, 557. Αμισηνή, 544. 547. 548. 560. Αμισηνοί, 544, 547. 560. Αμισός, u. Ponti, 68-71. 73. 74. 126. 498. 519. 543 - 548 passum. Autrepror, u. Sabinorum, 228. Austepriry, 241. Augur, prom. litoris Carthaginiensis, 834, 835, 838. sedes oraculi 55. 56, 329, 790, 813, 814. 825. 838. 839. Αμμωνος ίερον νει μαντείον, 49. 50, 799, 813, Αμμων Βαλίθων, 834. Aμμωνία, opp. Aegypti, 799. Αμμωνιακόν (χοηστήριον), 329, frg. 1. Aurtas, fl. Paphlagoniae, 562. Auridos, portus Cnossi, 476. Autopyos, insula m. Aegaei, 487. Aμόριον, opp. Phrygiae maioris, 576.

"Aunelos, promontorium Sami, 488. 'Aμυδών, opp. Macedoniae, 330,

frg. 20. 23.

Aμυζών, opp. Cariae, 658.

Auv Gaorloa, Argorum reges, 372. Auvelau, u. Laconicae, 363 -365.

Aμυκλαΐον, Amyclae templum, 278. Aμυμώνη, Nauplii mater, 368. -

fons apud Lernam, 371.

Αμύνανδρος, rex Athamanum, 427. Autoreas, Philippi pater, 307. 330, frg. 21. 22. 24. — Deiotari regis successor, 567 - 569, 571. 577. 671. 840.

Αμύντωρ, Phoenicis pater, 438. 439.

Augastric, regio Macedoniae, 329, frg. 11. 330, frg. 23.

Aμφιάλη, promont. Atticae, 395. Augiapaos, Argivus, 399. 404. 462. 762.

Αμφιγένεια, opp. Triphyliae, 349. Augidolia vel Augidolis, opp. Elidis, 341. 349.

Αμφικτύονες, 419, 420, 421, 427. 429.

Αμφικτυονία, 374.

Αμφικτυονικόν σύστημα, 412. 420. Αμφιλοχικον "Αργος, cf. "Αργος. Αμφίλοχοι, incolae Argorum Amphilochicorum, 271. 321. 326. 429. 449. 450. 462. - opp. Hispaniae, 157.

Αμφίλοχος, filius Amphiarai, 157. 271. 326. 362. 462. 642. 668.

675. 676.

Aughalla, opp. Cretae, 475. Αμφίνομος, unus ex Penelopes procis, 328. - Catinensis, 269. Αμφίπολις, u. Thraciae, 134. 331, frg. 35. 36. 48.

Αμφισσα, u. Locrorum Ozolarum, 419, 426, 427,

Αμφισσείς, 419.

'Augloraros, Castoris et Pollucis auriga, 496.

Αμφιτούων, 456. 459. 461. Aμφίων, rex Thebarum, 360. 411. Αμφουσος, fl. Thessaliae, 433. Αμψανοι (cf. Καμψιανοί), Germaniae populus, 292.

Auwhios, rex Albae, 229.

Aνάβουρα, opp. Pisidiae, 570. Avayrla, opp. Hernicorum, 238.

Avayvoacioi, pagus Atticae, 398. Avala, Avairis, Dea Persarum et Armeniorum, 512. 532. 559. 733.

Αναχρέων, poeta Teius, 151. 633. 638. 644. 661.

Ανακτόριον, opp. Acarnaniae, 450 -452

Αναχυνδαράξης, Sardanapali pater, 672.

Aradaros, deus Persarum, 512. Αναξαγόρας, Clazomenius, physi-

cus, 645.

Ανάξαρχος, 594. Αναξήνωρ, Magnesius, citharoedus,

Αναξικράτης, Alexandri comes, 768.

Avathas, rex Rhegii, 257. Avašluardoos, Milesius, 1. 7. 635.

Aναξιμένης, Milesius, 645. - Lampsacenus orator, 589, 635. Avanlas, Catinensis, 269.

Αναριάκαι, populus mare Caspium accolens, 507. 508. 514.

Avagiann, 508.

Avas, fl. Hispaniae, 139. 140. 142. 148. 153. 162. 840.

Avavoos, fl. Magnesiae, 436.

'Ανάφη, insula, 46, 484. 'Ανάφλυστος, 'Αναφλύστιοι, pagus Atticae, 398.

Ανάχαρσις, Scytha, 301. 303. 694. Avdavía, opp. Arcadiae, 339. 350.

360, 438, 448. Ανδειρα, u. Mysiac, 610. 614. Ανδειοηνή μήτηο θεών, 614.

Ανδήτριον, opp. Dalmatiae, 315. Ανδιζήτιοι, gens Pannoniae, 314. Ανδιρος, fl. Troadis, 602.

Ardgaluwr, Pylius, Colophonis conditor, 633.

Ανδριάκη, opp. Thraciae, 319. Ardouxlos, mons Ciliciae, 669. Ardovoi, 330, frg 31, 448.

Ανδροκλος, filius Codri, 632, 633. 640.

Ανδρομάχη, 585. 594. Ανδρομέδα, 43. 759. Ardobrixos, Rhodius, 655. Ανδροπομπος, Lebedi conditor, 633. Aνδρος, insula, 485. 487. Aνδροσθένης, Thasius, 766. Aνδοων, rerum scriptor, 392. 456. 475, 476. Ανεμούριον, prom. Ciliciae, 669. 670. 682. Ανεμώρεια vel Ανεμώλεια, opp. Phocidis, 423. 424. Aνθεια, opp. Messeniae, 360. Ardenic, i. q. Samos, 457. Ανθεμούς, i. q. Samos, 637. Ανθεμουσία, regio Mesopotamiae, 747. 748. Avonborla, Anthedonis ager, 405. Aνθηδών, opp. Bocotiae, 16. 400. 404. 405. 408. 410. Arong, rex Troezenis, Halicarnassi conditor, 374. 656. Arias, fl. Arcadiae, 389. Ανιγριάδων νυμφών άντρον, 346. Aviyoos, fl. Triphyliae, 344. 346. 347. Aviwr, fl. Latii, 235. 238. Arribas, Hamilcaris Barcae filius, 158. 159. 209. 216. 217. 226. 245, 249-251, 255, 256, 285, 287. 528. 563. Avrlusgis, Cyrenaeus, 837. AvovBis, 805. 812. Arralov σημα, apud Lingem, 829. Ανταλκίδας, Spartanus, 287. Arτανδοία, ager Antandri, 470. 606. 612. Αντανδριοι, 606. 613. Arrardgos, opp. Troadis, 470. 606. Arteuras, opp. Latii, 230. Arthroploai, 596. 607. Αντήνως, Troianus, 48. 150. 157. 212, 544, 607, 608. Artiyorla, opp. Bithyniae, 565. opp. Troadis, 593. 597. 604. opp. Syriae, 750. Avityoros, Philippi filius, 565.593. 597. 604. 607. 646. 657. 672. 750, - rex Macedoniae, 385. Avrixagior, mons Syriae, 751. Artikeitys, fl. Macotarum, 494. 495.

Artixinulis, opp. Paphlagoniae, 545. Arthugga, opp. Phocidis, 416. 418. - opp. Locridis, 434. - opp. ad sinum Maliacum, 428. 434. Αντικλείδης, rerum scriptor, 221. Artlugayos, mons Lyciae, 665. -Aντιλίβανος, mons Syriae, 755. 756. Aντίλοχος, Nestoris filius, 596. Αντίμαχος, poeta, 345. 364. 387. 409. 588. Αντιμενίδας, Alcaei frater, 617. Αντίμνηστος, Chalcidensis, 257. Αντιον, opp. Volscorum, 231. 232. Aντιόπη, Nyctei filia, 404. Αντιόχεια, u. Cariae, 630. 647. 648. 663. - u. Phrygiae, 557. 569. 577. - u. Syriae, 275. 719. 749. 750. - u. Margianae, 516. - u. Mygdoniae, 747. Αντιοχείς, Syriae, 750. 751. ad Macandrum, 630. Artioxic, regio Syriae, 751. -Achaei filia, mater Attali, 624. Artlogos, Syracusanus, 242. 252. 254. 255. 257. 262. 264. 265. 278. - δ μέγας, 287. 528. 531. 540. 563. 594. 624. 744. 759. - ὁ Σωτής, Seleuci filius, 516. 578. 624. - Demetrii filius, rex Syriae, 668. - 6 Επιφανής, 750. ο Τέραξ, 754. - philosophus Ascalonita, 759. Αντιοχικός πόλεμος, 665. Artharpos, Macedo, 331, frg. 35. 374. 433. 565. - Δερβήτης, 535. 569. 679. - Sisidis filius, 555. Tarsensis, 674. - Tyrius, Aντίπολις, opp. Galliae, 178. 180. 184. 185. Arriggior, prom. Actoliae, 335. 336. 387. 390. 460. 427. Arttogodos, insula, 794. Αντισσα, opp. Lesbi, 60. 618. Arrivavgos, 521. 527. 528. 535. Αντιφάνης, Bergaeus, 47. 102. 104. Avriquellos, opp. Lyciae, 666. Αντιφίλου λιμήν, in Troglodytica, Artigos, Thessali filius, 444.

Aντίφραι, opp. Marmaricae, 799. Aντρών, opp. Thessaliae, 432, 435.

- Αντρώνος όνος, scopulus, 435. Αντώνιος, triumvir, 141. 325. 359. 455 passim. Αντώνιος (Γαιος), 455. Αξενος πόντος, 298. 300. Aξιός, fl. Macedoniae, 6. 327. 329, frg. 4, 12, 330 frg. 20, 21, 23, 24. 36. Aores, pop. Bocotiae, 321. 397. 401. Abriov nedlov, in Bocotia, 412. Aopros, Campaniae sinus, 26, 244 246. — castellum Indiae, 688. Aogoot, Asiae populus, 492. 506. Απαισός, opp. Troadis, 589 (cf. Παισός). Απάμα, Seleuci Nicatoris coniux, 578. 749. — Prusiae coniux, Απαμεια, u. Syriae ad Orontem, 275. 749. 751 - 753. - 1 Kiβωτός, u. Phrygiae, 569. 576-580. 629. 663. - u. Mediae, 514. 524. - u. Bithyniae, 563. Απαμείς, 564. 579. 631. 653. 655. 750. 752, 753, 756. Απαρνοι, gens Daarum (cf. Πάρ-100). Απασιάκαι, gens Scythica, 513. Απάτουρον, templum Veneris, 495. Απελλης, philosophus, 15. ctor, Ephesius, 642. 657. Απελλικών, Teïus, 609. 644. Απέννινα δοη, 128. 201. 211. 212. 216. 219. 227. 228. 231. 240. 259. 283. 286. Απηλιώτης ανεμος, 29. 34. Aπla, Peloponnesus, 371. Antas nedtor, in Mysia, 616. Aπιδανός, fl. Thessaliae, 356. 432. 'Aπιδόνες, Peloponnesii, 371. Απίολα, opp. Volscorum, 231. Απις, opp. Marmaricae, 799. Deus Aegyptiorum, 803. 805.

Αποβάθοα, locus prope Sestum,

Αποικος, Atheniensis, Tei conditor,

Απολλοδώρειος αίρεσις, 625.

807.

Απολλόδωρος, grammaticus, 43 -45. 298-301, 677-681, 31. 61 passim. - Artemitenus, historicus, 118. 509. 514. 516. 519. 525. 686. - orator, 625. Απολλουράτης, Dionysii filius, 259. Απόλλων, 257. 260. 320. 374 pas-Μουσηγέτης, 468; Κιλλαίος, 612. 618; Πορνοπίων, 613; Σμινθεύς, 605. 613, 618; Σμίνθεος, 486; Γουνεύς, 618; Ούλιος, 635; Κλάριος, 632; Εκατος, 618; Φυλλαΐος, 435; Δαφραίος, 459; Αλγλήτης, 484; Ακταίος, 588. Απόλλωνος ίερα, μαντεΐα, αλση, Apolloniae, 319; in insula Chio, 645; Amyclis, 363; in Argolide et Boeotia, 368. 403; in insula apud Lesbum, 619; in ins. Anapha, 484; Deli, 485; apud Brauchidas, 518.634.814; apud Bhodios, 613; Orobiis, 445; apud Calydonem, 459; Chrysae, 604. 611. 612; Cei, 487; Teneis, 380; Grynii, 622; apud Adrasteam, 588; apud Clarum, 642; inter Smyrnam et Clazomenas, 645; apud Actiom, 325; apud Abydum Aegypti, 813; Cypri, 683; Azralov, 588; Azrlov, 325. 450. 451; Aevnara, 452; Aelgirlov, 179. 188. 257. 275, 418. 420. 464. 482; Θυμβραίου, 598: Karáovos, 537; Killatov, 612; Λαρισσηνού, 620; Μαρμαρίνου, 446; Hudlov, 417; Tilqwolov, 411; Oullator, 435.

Απολλωνόννησοι i.q. Εκατόννησοι, insulae, 618.

Απολλωνος πόλις vel Απολλωνόπολις, u. Λegypti, 815. 817. Απόλλωνος ποταμία, in ora Tro-

glodyticae, 774.

Aπολλωνία, opp. Moesiae, 319. u. Macedoniae ad lacum Bolben, 330, frg. 21. 331, frg. 33. 35. 57. — u. Epiri, 134. 272. 316. 322. 326. 357. 424. 763. — u. Lydiae, 625. - u. Cyrenaicae, 838 (v. Απολλωνιάς). - u. Syriae, 752. - u. Mysiae, 575.

'Aπολλωνιάς, u. Cyrenaeorum, 837 (v. 'Απολλωνία). — u. Phrygiae apud Apameam, 569, 576.

² Απολλωνιάται, 316. 319. 732. ² Απολλωνιάτις, regio Babyloniae, 524. 732. 736. — lacus Mysiae, 575.

Απολλωνίδης, 309. 523. 528.

Απολλώνιον, prom. sinus Cartha-

giniensis, 832.

'Απολλώνιος δ Μῦς, Erythris oriundus, 645. — medicus Citiensis, 683. — stoicus, 650. — δ Κφόνος, Cyrenaeus, 658. 838. — δ μαλακός, Alabandensis, 655. 660. 661. — Tyrius, 757. — Rhodius, 655.

² Απολλωνίς, Attali uxor, 624, 625. — u. Lydiae, 624, 646. ² Απουλία, 242, 277, 283, 285.

² Απουλία, 242. 277. 283. 285. ² Απουλοι, 242. 272. 277. 283. 285.

² Αππαϊται, gens Pontica, 548. ² Αππία δδός, 233. 234. 237. 239. 249. 283.

² Απτέρα, opp. Cretae, 479.

⁸ Αραβες, Arabiae incolae, 780 — 782. 39. 41. 42. 130 passim. — extra Arabiam: in Aegypto, 42. 130. 784. 815. 816. 839; in Syria, 288. 736. 748. 749. 755. 756; Μεσηνοί, 739; Σχηνῖται, 729. 739. 747. 755. 765—767. 815. 819.

² Αραβία, 767 — 785, 299, 695, 696, 729, 741 passim. — εὐδαίμων, 39, 42, 84, 85, 118, 130, 726, 748, 756, 765, 767, 779, 782, 819 — ἔρημος, 767.

Αράβιος χόλπος, 768 — 778, 30. 35, 38, 42, 47, 85, 100 passim. — χόλπου μυχός, 85, 98, 767.

804. 836. Αραγος, fl. Iberiae, 500.

Αράδιοι, 753 - 755.

Agaδος, insula sinus Persici, 766. 784. — u. Phoenices, 753. 754. 756. 766. 784.

Agauθυρέα, regio Argolidis, 382. Agazuνθος, mons Actoliae, 450.

Αραμαΐοι, 42. 627. 784. 785. Αραμβοί, i. q. Άραβες, 784. Agαξηνή, regio Armeniae, 73. 509. Αραξηνόν πεδίον, in Armenia iuxta Albaniam, 527 — 529. 531.

Αράξης, fl. Armeniae, 61, 491, 501, 523, 527, 528, 531, — fl. Seythiae, 512, — fl. Persidis, 729, 4ραξος, prom. Elidis, 335—337, 388, 458

388. 458. Apap, fl. Galliae, 186. 191-193.

Αραρηνή, regio Arabiae, 781.

Apardos, fl. Epiri, 325.

"Αρατος, poëta, Solensis, 103. 364. 387. 478. 484. 486. 671. — dux Achaeorum, 382. 385.

Agaυσίων, opp. Cavarorum in Gallia, 185.

Αραχωσία, regio Arianae, 516.

Αραχωτοί, u. Arachosiae, 514. — populus Arianae, 513. 524. 721. 723. 725.

Αρβάκης, 737.

Αρβηλα, opp. Assyriae, 79. 532. 737. 738. 814.

'Αρβηλος, conditor Arbelorum, 737. ''Αρβιες, populus Gedrosiae, 720.

'Aοβις, fl. Gedrosiae, 720. 'Αογαίος, mons Cappadociae, 73. 538.

³ Αργανθώνιος, rex Tartessi, 151. — mons Bithyniae, 564.

Αργεάδαι, Macedoniae populus, 329, frg. 11. 330, frg. 20.

Agyela, 124, 275, 326, 335, 369, 371, 376, 389, 404, 426,

Agyeriot, 371-377. 35. 65. 215. 337. 362. 368. 369. 382 passim. Agyerror, prom. Ioniae, 644.

* Αργίστης, ventus, 28. 29. 391. * Αργίλος, opp. Macedoniae, 331,

frg. 33. Αργινούσσαι, insulae, 615. 617. Αργισσα, postea Αργουρα, opp.

Pelasgiotidis, 439. 440. Αργολική ήπειρος, 376.

Αργολικόν γένος εππων, 388. Αργολικός κόλπος, 335. 368.

Αυγοναύται, 21. 45. 46. 215. 224. 252. 347. 414. 436. 443. 575.

Αργος, castellum Cappadociae, 357.
— Αμφιλοχικόν, u. Acarnaniae, 271. 316. 325. 326. 450. 462.

- 'Azaïxór, i. q. Peloponuesus,

365, 369. - "Iagor, i. q. Pelo-Αριαμάζου πέτρα, 517. ponnesus, 369. 371. - Ίππιον, i. q. Arpi, 215. 283. - Ootστικόν, u. Epiri vel Macedoniae, 326. - Πελασγικόν, pars Thessaliae vel Thessalia ipsa, 221.369. 431. - regio Peloponnesi, 369-372. 374. 424. - u. Argolidis, 23. 326. 368 - 371. 376. 377. 385. 387. 389. 404. 440. 481. 653. 676. Apyovou, opp. Pelasgiotidis, 440. Apyrola, u. Troadis, 553. 603. Αργυρίππα i q. "Αργος Ίππιον, 283 Αργυριππητοί, 283. Agyugos, mons Bacticae, 148. 161. † 'Αργυρούσκοι, 231. Agyw, 45. 46. 224. 436. 564. Λογώος λμήν, portus Aethaliae, 224. Apoarla s. † Apoarling (Igd. Ap-Sarla), promont. Marmaricae, 40, 838. Αρδέα, u. Rutulorum, 228. 232. 249. Αρδεάται, 231. 232. Aρδία, regio Dalmatiae, 313. Agδιαίοι, gens Dalmatica, 314 -318. 329, frg. 4. Aodior, mons Dalmatiae, 315. Αρδουέντα ύλη, silva Galliac, 194. Aρίθουσα, castellum Syriae, 753. - fons Chalcidis, 58. 449. fons Ortygiae insulae, 270. 271. - opp. Macedoniae, 331, frg. 36. Ageors, Augusti amicus, 670. Αρείων, Adrasti equus, 404. Agelate, opp. Galliae, 181. Αρεοπαγιτικά νόμιμα, 260. Αρεουάχοι, populus Celtiberorum, 162. Αρέτας, Arabiae princeps, 781. Aρηγων, pictor, 343. Αρηκομικοί, cf. Ουωλκοι. Agηνη, opp. Triphyliae, 346 -348. 352. 361. Agns, 155. 185. 229. 240. 250. 573. 597. 598. 727. Αρήτη, Aristippi filia, Agla, regio Persidis, 72-74. 511. 515. 516. 522. 723.

Agiari, 78. 81. 83. 84. 130, 492. 516. 688. 690. 696. 720-725. Apravol, 42. 130. 523. 696. 724. Αριαράθης, rex Cappadociae, 534. 538. 539. 624. Aριδαίος, Alexandri frater, 794. Apixla, opp Latii, 231, 239. Apuna, montes Ciliciae, 627. Адгратог, і. 9 'Адаратог, 42. 785. Αφιμασποί, gens Scythica, 506; Αριμάσπεια έπη, 21. Aphurov, opp. Umbriae, 210. 217. 219. 226. 227. 210. Apluvos, fl. Umbriae, 217. Agruor, 555. 579. 626. 627. 750. 784. 785. Approve, rex Catacecaumenes, 628. Αριοβαρζάνης, rex Cappadociae, 540. Agios, incolae Ariae, 511. 514. 518, 723, 724, A0105, fl. Ariae, 514. 518. Aprovola, ager in Chio insula, 645. Aglσβα, opp. Troadis, 585. 590. 635. Αριστάρχη, sacerdos Massiliensis, 179. Aglaragyos, grammaticus, 30 -33, 36, 103, 609, 650, Aριστέας, Proconnesius, 21. 589. Aportelons, pictor, 381. Αρίστιππος, philosophus, 837. Agigrior, tyrannus Atheniensis, Αριστόβουλος, rerum scriptor, 509. 518. 672. 691-693. 695. 701. 706. 707. 714. 730. 741. 766. 824. - rex Iudaeae, 762. Αριστόδημος, orator et grammaticus, 650. Aportoxlys, Rhodius, 655. Αριστοχράτης, rex Orchomeni, 362. Αριστόνιχος, grammaticus, 38. Aριστόξενος, musicus, 16. Αριστοπάτρα, Crateri mater, 702. Agioros, Cyprius, historicus, 682. Αριστοτέλης, Stagirites, 608-610. 29. 94, 95 passim. Aplotor, Atheniensis, 15. - Ceus.

486. 688. 790. — Cous, 658. — citharocdus Rheginus, 260. Αρίων, citharocdus, 618. Αρκάδες, 221. 230. 283. 333. 337. 345. 348. 350. 355. 357. 362. 389.

Άρχαδία, 388 – 389. 60. 335. 336. 337. 357. 438. 572. 582. 608. — ^{*} Αρχαδικά ὄρη, 337. 348.

Αρκαΐος, 557. 577. cf. Μήν. Αρκεσίλαος, Atheniensis, 15. 614. Αρκευθος, fl. Syriae, 751.

Αρκοννησος, insula vicina Halicarnasso, 656; ead. q. 'Ασπίς, 643. 'Αρκτος, sidus, 3. 4. 13. 76. 77. 132. 133.

Αρχτούρος, 133. 691. 692.

Αρχτων όρος, prope Cyzicum, 575.

- opp. Atticae, 404.

Αρματοῦς, prom. Aeolidis, 622. Αρμάνη, opp. Paphlagoniae, 545. Αρμένια, 526 — 533. 45. 48. 61. 73. 79. 80. 117. 129. 492. 498. 500. 501. 503. 506. 509. 511. 520 — 523 passim. — $\hat{\eta}$ μεγάλη, 521. 555. 742. — $\hat{\eta}$ μικρά, 521. 527. 528. 541. 547. 548. 555. 560. 678.

*Αρμένια ὄρη, 74. 77. 78. 80. 82. 83. 497. 508. 527. 530. — ἔθνη, 41. 42. 49. 130. 528. — πύλαι, 80. 82.

³Αρμένιος, 288. 399. 501 passim. — ³Αρμενίων βασιλείς, 523. 524. 556. 747.

² Αρμένιον, opp. Thessaliae, 503. [530. Αρμένιον, opp. Thessaliae, 503. [530. Αρμένιος, dux - Cheruscorum, 291. 202.

"Αρμενος, Thessalus, 503. 530. 531. "Αρμοζον, (Igd. 'Αρμόζων'), prom. Carmaniae, 726. 765.

'Aρμονία, Cadmi coniux, 326.
'Aργαΐοι, Thessaliae incolae, 401.
411.

Agraios, 551.

† Agrágior, conventus Achaeorum, 385. (cf. Alvágior.)

Aorn, u. Thessaliae, 401. 411. 435.

Apros, A. Etruriae, 222.

Αρξατα, u. Armeniae, 529. Άρομα, opp. Lydiae, 650. Αροτρέβαι, i. q. Ἄρταβροι. Αρότρια, i. q. Ἐρέτρια. Αρονέρτοι, populus Galliae, 189

-191. 193. 195. 196. Agovaturor, opp. Iapodum, 207.

314.

Αρπαγεία, opp. Mysiae, 587.

Αοπαλος, Macedo, 837.

Αρπινα, opp. Pisatidis, 356. Αρποι, opp. Dauniorum, v. "Αρ-

γος Ίππιον et Αργυρίππα. Αρπυιαι, 302.

Aρραβαίος, princeps Lyncestarum, 326.

Αρρήτιον, u. Etruriae, 222. 226. Αρρηχοί, natio Macotica, 495. Αρσακα, reges Parthorum, 702.

Αρσάκης, Scytha, 513, 515. -Pharnacis filius, 560.

Agourla, u. Mediae, eadem q. Paya, 524.

Αρσηνή, lacus Armeniae, 529. Αρσης, rex Persarum, 736.

Agourón, opp. Ciliciae, 670. — duo oppida Cypri, 682. 683. — opp. Aethiopiae, 769. 773. — opp. Cyrenaicae, 836. 837. — opp. Aegypti, ad sinum Arabicum, 804. — in pago Arsinoitico, dicta antea Κροσοδείλων πόλις, 811. 812. — opp. Aetoliae, 460. — i. q. Ephesus, 640. — i. q. Patara, 666. — prom. Cypri, 683.

Αρσινότης νομός, 789.809-812. Αρσινός, 371. cf. Έρασινός.

Αρσίνος, 371. ct. Ερασίνος. Αρσίνης, satrapa Phrygiae, 766. Αρτάβαζος, Apamac pater, 578. Αρταβροι vel Αροτρέβαι, populus

Αυταβουι vel Αυοτφέβαι, populus Lusitaniae, 120, 137, 147, 153, 154, 175.

Αρταγήραι, castellum Armeniae, 529.

Αρτακάητα, u. Ariae, 516. Αρτάκη, mons, 576. — insula, 576. — opp. ibi situm, 582. 635.

Αρτακηνή, 738. Αρτάνης, Sophenus, 532. ² Αρτάξατα, u. Armeniae, 527 — 529.

Αρταξέρξης, 49. 656.

Αρταξίας, rex Armeniae, 528. 531.

Αρταξιάσατα i. q. 'Αρτάξατα. 'Αρταουάσδης, rex Armeniae, 524. 529. 530. 532.

Aρτεμίδωgος, Ephesius, geographus, 137. 138. 148. 157 passim. — Cnidius, 656. — Tar-

sensis, 675.

Αρτεμις, 180. 257. 343. 387. 485. 635. 643. 739. — Augria, 343. — Eluqia, ibid. — Augriθία, 448. - Ταυφοπόλος, 239. 240. 535. 537. - Agremoos legor, 639. 744. - Egeolas, 159. 179. 180. 184. 387. 639. 647. - † Neuvolas (Igd. Neμαίας?), 342. - Έλείας, 350. - To Er Alurais, 362. - Aiμναΐον το εν Σπάρτη, 362. -Βραυρωνίας, 399. - Περασίας, 537. - 'Αστυρηνής, 613. -Mourizlas, 639. - Asuxoqquiqvns, 647. - Kurdvados, 658. -Περγαίας, 667. - Σαρπηδονίας, 676. - Κολοηνής, 626. - άλσος Α. Αλτωλίδος, 215. - Άλφειονίας ή Αλφειούσης, 343. — Αστυρηνής, 606. — Α. ξόανον, 180. — Αρτεμίσιον, 159. 239. 240. 343. 651.

Αρτεμισία, Mausoli soror et uxor,

Aφτεμίσιον, opp. Iberiae, 159. 161.

— prom. Cariae cum Dianae templo, 651.

Αφτεμίτα, opp. Assyriae, 519. 744. — una Echinadum, 59.

Aores, locus, quo Lebedus condita est, 633.

Αρχαιάναξ, Mytilenaeus, 599. Αρχέδημος, Tarsensis, 674.

*Aoxelaos, Cappadociae rex, 533 -535. 540. 555. 556. 671. 796. - sacerdos, 558. 796. - pater sacerdotis, ibid. - Penthili filius, 582. - physicus, 645. - drama Euripidis, 221.

Αρχέμαχος, rerum scriptor, 465.

*Aoxias, Corinthius, Syracusarum conditor, 262, 269, 270, 380. dux Antipatri, 374.

² Αρχίδαμος, Agesilai filius, 280, ² Αρχίλοχος, Parius, 370, 457, 487, 549, 647.

Αρχιμήδης, 54. 55. 703. Αρχιτας, Tarentinus, 280.

"Ασανδρος, rex Bosporanorum, 311. 495, 625.

'Aσδοούβας, Carthaginis novae conditor, 158. 831. 832.

² Ασέα, vicus Arcadiae, 275. 343. ² Ασία, 14. 32. 35 passim. — ² ανω, 510. — Romanorum provincia, 624. — ² Ασιανὸς χαφαχτήρ, 614. 625. 648.

Ασιαρχαι, magistratus provinciae

Asiac, 649.

Ασιναΐος κόλπος i. q. Μεσσηνιακός κόλπος, 359. 360.

³ Astrų, u. Messeniae, 359. 360. 373. – u. Laconicae, 363. – u. Argolidis, 360. 373.

Ασιοι, gens Scythica, 511. Ασιονείς et Ήσιονείς, 627.

Agios, Dymantis filius, 590. — poeta, 265.

Ασιος 'Υοτακίδης, Troianus, 585. 590.

Ασιος λειμών, 650.

Αστάλ, opp. Arabiae, 782. Αστάλων, u. Iudaeae, 759.

*Aozarta, regio Phrygiae, 551. 564. 680. 681. — regio Mysiae aut Bithyniae, 564. 565. 680. — lacus Bithyniae, 563—566. 681. — vicus Mysiae, 681.

Aczarios, fl. Bithyniae, 566. 681.

— Aeneae filius, 229. 607. 608.

— dux Phrygum et Mysorum, 565.

'Ασκληπιάδαι, in Thessalia, 434.

Ασκληπιάδης, Prusensis, 566. -

Myrleanus, 157. Ασκληπιός, 337. 647; templum eius Triccae, 360: 374. 437; Panticapaei, 74; Gereniae, 360; Oleni, 386; Epidauri, 374. 567; Celaenis in Troade, 603; in insula Co, 657; Carthagine, 832.

— nemus eius inter Berytum et Sidonem, 756.

Ασκλον Πικηνόν, 241.

Ασχοη, opp. Bocotiae, 409. 413. 423. 622.

Ασπανείς, locus prope Idam, 606. Ασπενδος, opp. Pamphyliae, 570. 667.

Aσπίς, opp. ad Syrtim maiorem, 836. — opp. Carthaginiensium, 277. 834. (v. Κλυπέα.) — insula, 643.

Ασπιώνου σατραπεία, 517. Ασπληδών, u. Bocotiac, 415.

Ασπόρδηνον s. Ασπόρηνον όρος, 619.

Ασπορηνή, cognomen matris Deum, i. q. Ασπορδηνή, 619.

Aσπουργιανοί, Macotica gens, 495. 556.

*Ασσακανοῦ γῆ, in India, 691. 698. *Ασσιοι, Assi incolae, 606. 610. *Ασσος, opp. Mysiae, 581. 606.

610. 614. 616. 735. Aggvola, 532. 736. 743.

Ασσύριοι, 42. 672. 736. 745. 746.

^{*}Αστα, u. Iberiae, 140. 141. 143. ^{*}Ασταβόρας, fl. Aethiopiae, 770. 771. 786. 821.

'Ασταί, pop. Thraciae, 331, frg. 48.

Αστακηνοί, gens Indica, 698. Αστακηνός κόλπος, 459. 563.

Αστακός, opp. Bithyniae, 459. 463. — opp. Acarnaniae, 459.

² Αστάπους, fl. Aethiopiae, 771.

Αστασόβας, fl. Λethiopiae, 771. 786. 821.

Αστερία et 'Αστερίς, insula, 59. 456. 457.

³ Αστεφοπαΐος, Pelegonis filius, 331, frg. 38. 39.

Αστέρων, opp. Thessaliae, 438.

"Αστιγις, opp. Hispaniae, 141.

'Αστοί, populus Thraciae, 319.320.

"Αστουρες s. "Αστυρες, 152. 155, 160. 162. 167.

Αστυάγης, rex Medorum, 524.

Αστυπάλαια, prom. Atticae, 398. -

prom. Cariae, 658. — vetus Coorum urbs, 457. — Sporadum una, 488.

Αστυπαλαιείς, Rhoetei incolae, 601. *Αστυρα, opp. Mysiae, 606. 613.

- opp. Troadis, 591.

Αστυρες cf. Αστουρες. Ασφάλιος, cognomen Neptuni, 57. Ασωπία, pagus Sicyoniae, 382.

Aowaldes OnBu, 387.

^{*} Ασωπός, fl. Sicyoniae, 271. 382. 408. — fl. Bocotiae, 382. 408. 409. 411. — fl. Pthiotidis, 382. 408. 428. — fl. Pari insulae,

382. — u. Laconicae, 364. Ατάβυρις, mons Rhodi, 454. 655.

Αταρύρις, mons knodi, 454. 055. Αταρίς, fl. Raetiae, 207. Αταλάντη, insula Atticae vicina,

395. 425. — insula Eubocae vicina, 61. 395. 425.

"Αταξ, fl. Galliae, 181. 189. 840. "Αταργάτις, Dea Syria, 748. 785. "Αταργέται, 611.

Αταργείται, 611. Αταργείς, u. Mysiae, 581. 607. 610. 614. 615. 622. 680. — u. Troadis, 614.

Ατέας, rex Bosporanorum, 307. Ατέγουα, opp. Hispaniae, 141. Ατέλλα, opp. Gampaniae, 249.

² Ατεπόριξ, tetrarcha Galatarum, 560. ³ Ατερνόν, opp. Vestinorum, 241. 242.

"Ατεφνός, fl. Italiae, 241. 242. "Ατησινός, fl. Ractiae, 207.

Ατθές i. q. Αττική, 395. 397. dialectus Attica, 333. — historia Atticae, 221. 392.

Aτιντάνες, gens Epirotica, 326. Ατλαντίδες, Atlantis filiae, 346.

Ατλαντικόν πελαγος, 5. 12. 26 ... 767.

Arkartic, insula, 102.

Arλας, Calypsus pater, 26. mons Mauritaniae, 825-827.

Ατμονοι, tribus Bastarnarum, 306. Ατουρία, pars Assyriae, 736. 737. Ατραξ, u. Pelasgiotidis, 438. 440.

441. Ατρεβάτιοι, pop. Galliae, 194. Ατρείδαι, 39. 372.

Ατρεύς, 23. 372.

Ατρία, u. Galliae Cisalpinae, 214. Ατροπατηνή vel Ατροπατία vel Ατροπάτιος Μηδία, 506. 522 -524. 526. 527. 529. Ατροπατηνοί vel Ατροπάτιοι, 523.

524. 532.

Ατροπάτης, satrapa Mediae, 523. Αττάλεια, u. Pamphyliae, 667.

Ατταλος, primus rex Pergami, 603.
616. 624. — Philadelphus, Eumenis frater, 624. 641. 643. 667.
— Philometor, Eumenis filius, 624. 646. — Philetaeri frater, 624.

Aτταλικοί βασιλεϊς, reges Pergami, 288. 543. 563. 566. 567. 588. 609. 623. 624. 642. 647.

Aττάσιοι, tribus Massagetarum, 513.

Aττεα, opp. Troadis, 607.

² Αττικά άργυρεῖα, 147. 399. — μέλι, 399. 489. — κοτύλη, 735. ² Αττική, 390—400. 26. 28 passim. ² Αττικό, 147. 221. 304. 333. 397. 405. 600. 604.

"Aτυς, Tyrrheni pater, 219. 221. Αὐάσεις, in Libya, 130. 790. 791. 813.

Αὐγίας, Epeorum rex, 338. 341. 354 — 356. 359.

Aυγειαί, u. Laconicae, 364. — u. Locridis, 364. 426.

Aυγη, Alei filia, Telephi mater, 615.

[Αυγιλα,] regio supra Cyrenaicam sita, 838.

Αὐγούστα, u. Salassorum, 206. — Ἡμερίτα, opp. Turdulorum in Hispania, 151. 166.

Αὐενιών, opp. Cavarorum, 185. Αὐλίς, u. Boeotiae, 298, 400, 401, 403, 404, 408, 444,

Αὐλών, vallis Messeniae, 350. – βασιλικός, vallis Syriae, 756. Αὐλωνία (cf. Καυλωνία), 261.

Αύξουμον, opp. Piceni, 241. Αύσκιοι, populus Aquitaniae, 190.

191. Aŭgores, populus Campaniae, 232. 233. 242. 243. 255.

Αὐσόνιον πέλαγος, 123. 128. 233. 324.

Abraquarai, gens Illyrica, 313. 315 -318. 329, frg. 4.

Αυτεσίων, pater Therae, 347. Αυτόλυχος, Sinopes conditor, 439.

Αυτόμαλα, opp. Cyrenaicae, 123. 836.

Aυφιδος, fl. Apuliae, 283.

²Αφαμιώται, Cretensium servi, 701. cf. 542.

'Αφέται, opp. Thessaliae, 436. 439. "Αφιδνα et 'Αφιδναι, pagus Atticae, 396. 397.

Agresol, 586. 587.

Agrats, Pixodari uxor, 657.

Αφνίτις λίμνη, i. q. Δασκυλίτις in Mysia, 59. 587.

Αφράνιος, legatus Pompeii, 161. Αφροδισιάς, u. Phrygiae, 576. 630. Αφροδίσιον, opp. Cypri, 682. —

'Aφοοδίσιον', opp. Cypri, 682. — Veneris templum, cf. 'Αφοοδίτη. 'Αφορια 'Α

Αφοοδίτης δομος, i. q. Μυὸς δομος, 769. — πόλις, opp. Aegypti, 802. 809. 813. 817.

"Αφυτις, opp. Pallenes, 330, frg. 27. Αχαία, 383 — 388. 329. 365. 840. — opp. Bospori Cimmerii, 495.

- opp. Ariae, 516. Αχαιαί πέτραι, in insula Samo,

347. Azaitov, opp. Troadis, 596. 603.

604. Αχαίκαρος, Bosporanorum vates,

762. Αχαιμενίδαι, 727.

²Αχαιοί, 385 – 387. 35. 61. 262 passim. — οἱ Φθιῶται, 365. 383. 429. 433. 495. — οἱ ἐν

Βοσπόρω, 495-497. 129. 492. - οἱ ἐν Πόντω, 416. 'Αχαιῶν τείχος, 102. - πόλεις, 262. 341. 387. - λιμήν, in Troade, 595. 596. 598; in Acolide, 622. ακτή, in insula Cypro, 682. Ayatós, Xuthi filius, 383. - Antiochidis pater, 624. Αχάρακα, opp. Lydiae, 579. 649. Aχαρδέος, fl. Caucasi, 506. Αχελώος, fl. Acarnaniae, 458-461. 28. 59. 271, 327. 335. 336. 349. 351. 450. 465. - fl. Achaiae, 342. 450. — fl. Thessaliae, 434. 450. Αχερουσία λίμνη, in Campania, 26. 243-246. - in Epiro, 324. Aχέροαι, opp. Galliae cisalpinae, 247. - opp. Campaniae, 247. Αχέρων, fl. Triphyliae, 344. - Italiae, 256. - Epiri, 324. Axilletor, vicus Troadis, 600. 604. - vicus ad Bosporum Cimmerium, 310. 494. Αχιλλεύς, 430-433. 45. 46. 348 passim. Axilléws legor, 494. 596. - μνημα, 595. 596. 600. Axilheros δρόμος, paeninsula, 307. - χάραξ, in Mysia, 613. 'Aχολλα, opp. Carthaginiensium, 831. Awog, O. Illyrici, 316. Ayurdis, regio Thraciae, 331, frg. 58. Αψυρτίδες νήσοι, 124. 315. Αψυρτος, 315. Awos, fl. Illyrici, 316. (cf. Alas.)

B.

Βαβάνομον, ορρ. Ponti, 561. Βαβυλών, 741 — 743. 7. 77. 78. 81-84. 84-91 passim. — opp. Αεγγρτί, 807. Βαβυλώνιοι, 741 — 743. 80 passim. Βαβυλώνιοι, 743 — 745. 103 passim. — οἱ κατὰ Μέμφιν, 812. Βάβυρσα, castellum Armeniae, 529. Βάβυς, pater Pherecydis Syrii, 487.

Bayadavla, regio Cappadociae, 73. Bayas, nomen Paphlagonium, 553. Bayoudas, fl. Africae, 832. Baywos, eunuchus, 736. Bαδας, fl. Syriae, 728. Baθύς λιμήν, apud Aulidem, 403. Baua, opp. Campaniae, 227. 243-246. 248. Bairis, fl. Lusitaniae, 153. Báios, comes Ulyssis, 26. 245. Baltega, u. Galliae Narbonensis, 182. Βαιτική, 139. 160. 162. 166. Βαίτις, fl. Hispaniae, 139. 140. 142. 148. 162. 174. 840. — u. Hispaniae, 141. Barroois, pater Deudorigis, 292. Bαντουρία, regio Hispaniae ad Anam sita, 142. Baltulos, i. q. Oitulos, opp. Laconicae, 360 Βάκτρα, 68. 70. 71. 74. 75. 134. 514. 516. 517. 723. 730. Βακτρία, s. Βακτριανή, 516-518. 14, 35, 72-74, 118, 472, 511, 686, 692, 697, 723 - 725,Βακτριανοί, s. Βάκτριοι, 68. 69. 72. 74. 75. 129. 513. 514. 517. 518. 531. 724. 816. 839. Βάκχαι, 466. 468. - tragoedia Euripidis, 27. 469. 687. Βακχιάδαι, gens Corinthiorum, 326. Baxχίδης, dux Sinopensium, 546. Banyos, 470. cf. Aiorvoos. Βακχυλίδης, Ceus, 486. 688. Balarala, opp. Syriae, 753. Balagos, populus Sardiniae, 225. Bάλβος, Gaditanus, 169. Bάλβουρα, opp. Lyciae, 631. Βαλεαρίδες s. Βαλιαρίδες, insulae, 167 (cf. Tvurnala). Baliaginos, Metellus, 167. Βαλίθων, cf. 'Αμμων. Βαμβίνη, opp. Syriae, 748. 751. Βαμωνέτις, pars Ponti, 553. Βανδοβηνή, regio Indiae, 697. Βάραθοα vel Βέρεθοα, paludes circa Casium montem, 50. 741. 760. 803. Βαρβάριον, prom. Lusitaniae, 151.

Βάρβαροι, 66, 164, 401, 519, 572, Βεργαίος, 47. 104. (cf. Αντιφάνης.) - Βεργαίον διηγημα, 100. 662. 806; βαρβαρόφωνοι, 661. Βάργασα, opp. Cariae, 656. Βάργος, fl. Illyriae (cf. Μάργος), 318. Bάογοσα, u. Indiae, 720. Βαργύλια, opp. Cariae, 611, 658. Baodos, poetae Celtarum, 197. Βάρδυλοι, Βαρδυήται, Βαρδυίται, populus Hispaniae, 155. 162. Βάριδος νεώς, 531. Βάριον, opp. Pencetiae, 283. Bagis, opp. Messapiae, 281, 282. 815. (cf. Outontov.) Bάρχας, Hannibalis pater, 151. 158. Baozn, u. Cyrenaicae, 837. *Bagvlyios*, fl. Elidis, 356. (cf. Eventeus.) Βαρνούς, u. Macedoniae, 323. Βασγοιδάριζα, castellum Armeniae, Βασίλειοι Σαρμάται, 306. Bασίλειος, fl. Mesopotamiae, 747. Βασοροπέδα, regio Armeniae, 528. Βάσσος Κεκίλιος, 752. 753. Βαστάρναι, 93. 118. 128. 289. 294. 296. 305. 306. Βαστητανία, 155. 156. Βαστητανοί vel Βάστουλοι, populus Hispaniae, 139. 141. 156. 162. 163. 756. Βατά, opp. Ponti, 496. 497. Barlas, u. Cassopacorum, 324. 162. Barleia, collis in agro Troiano, 573. 597. 623. 426. Barros, Cyrenes conditor, 837. Bάτων, dux Pannoniorum, 314. rerum scriptor, 546. Βέβουκες, pop. Thraciae, 295. 541. 542, 554, 586, 678, Bέλβινα, insula, 375. 398 Βέλγαι, 176. 177. 191. 194. 196. Βελιών, fl. Lusitaniae, 153. Βελλεφοφάντης, 379. 573. 630. 667. Βελλόακοι, populus Galliae, 194.

196, 208,

Βελών, opp. et fl. Baeticae, 140.

Βενδίδεια ίερα, ab Atheniensibus

Beveovertor, opp. Samnii, 249. 250.

282. 283.

Re 2

Βέμβινα, u. Argolidis, 377.

recepta, 470. 471.

Βέργη, vicus Macedoniae, 331, frg. Βερέχυντες, populus Phrygiae, 469. 580. 680. 681. — Βερεχύντιοι aulot, 471. Βερεκυντία, regio Phrygiae, 472. Βερενίκη, filia Salomes, 765. opp. Cyrenaicae, 836. 837. opp. Troglodytarum, 771. 815. opp. Aegypti, 133. 769. 770. Βερενίκης πλόκαμος, 3. Βέρμιον s. Βέρμιος, mons Macedoniae, 330, frg. 25. 26. 680. Βέροια, opp. Macedoniae, 330, frg. 26. - opp. Syriae, 751. Βερτίσκος, mons Macedoniae, 329, frg. 10. Bέσβικος, insula, 572. Βέσσοι, gens Thraciae, 318. 331, frg. 48. Βέττεροι, opp. Hispaniae, 160. Βήλου τάφος, 738. - ίερον, apud Elymaeos, 744. Biprazoc, lacus Italiae, 209. Βηρισάδης, rex Odrysarum, 331, frg. 48. Βηριτός, u. Phoenices, 683. 755. Βήρωνες, populus Hispaniae, 158. Βήσα et Βησαιείς, pagus Atticus, Bησσα, locus silvestris Locridis, 426. Βήσσος, 513. 518. 697. 724. Bias, Prienensis, 636. Bιάσας, nomen Paphlagonium, 553. Blβραχτα, castellum Aeduorum, 192. Βιζύη, opp. Thraciae, 331, frg. 48. Βιζώνη, opp. Moesiae, 54. 319. Bidwta, 563-566. 541. 543. 544. 562. 574. 594. 625. 840. Bidvvol; 129, 295, 534 passim. Blλβιλις, opp. Celtiberorum, 162. Bίλλαρος, Sinopensis, 546. Biσα, fons Elidis, 356. (cf. Πίσα.) Bισάλται, pop. Macedoniae, 329, frg. 11. 331, frg. 36. Blooveyis, fl. Germaniae, 291.

Blotoves, gens Thraciae, 331, frg. Biorovic, lacus Thraciae, 59, 331, frg. 44, 47. Βιτούριγες Κούβοι, 191. - 'Οίσκοι, pop. Galliae, 190. Bitittos, filius Luerii, Arvernus, 191. Βίων ὁ ἀστρολόγος, 29. - ὁ Βοουσθενίτης, 15. 486. Bλαηνή, regio Paphlagoniae, 562. Bλάσκων, insula, 181. Blaudos, opp. Phrygiae, 567. Bleminae in Bleminae in Laconica, 343. Βλέμμυες, populus Aethiopiae, 786. 819. Bλήρα, opp. Etruriae, 226. Bλησίνων, opp. Corsicae, 224. Βλούπιον (Λουκήιον?), castellum Tolistobogiorum, 567.

Βλούπιον (Αουπήιον?), castellum Tolistobogiorum, 567. Βοάγριος, fl. Locridis, 60. 426. Βόγος, rex Mauritaniae, 100—102. 359. 827. 828.

Bonθός, Sidonius, 757. - Tarsensis, 674.

Bota, opp. Laconicae, 364. Βοΐανόν, υ. Samnitium, 250. Βοίβη, opp. Magnesiae, 436. 438. 530.

Bαιβηὶς λίμνη, lacus Thessaliae, 430. 436. 438. 441—443. 503. 530. Bάιοι, populus Galliae, 195. 206. 212. 213. 216. 293. 296. 304. 313. 315. — Βοτων ἐρημία, 292. Βοῖον, urbs Doriensium, 427. 475. Βόιον ὄφος, mons Orestidis, 329,

Bοιρεβίστας s. Βυρεβίστας, Getarum rex, 298. 303. 304. 762.

Βοιωνώα, opp. Elidis, 338. Βοιωτία, 400 — 416. 321. 322 passim.

Βοιωτοί, 10. 65. 332. 336. 397 passim.

Bοιωτοί, opp. Laconicae, 360. Βοιωτός, filius Melanippes, 265. Βόκχος, rex Mauritaniae, 828. Βόλβη, lacus Macedoniae, 331, frg. 36.

Bολβίτινον στόμα Νείλου, 801. Βονώνης, filius Phraatis, 748. Βονωνία, n. Italiae, 216. Βόξος νει Βόξης, Persa, 779. Βοός ἀνλή, antrum Eubocae, 445. Βοόσουρα, n. Cypri, 683. Βορέας νει Βορράς, 29. 34. 295. Βόρειον, promont. Cyrenaicae, 836. Βόρομα, arx montis Libani, 755. Βόρουππα, opp. Babyloniae, 739. Βοροππηνοί, Chaldaei, 739. Βορυπθένης, 306. 62. 71. 73—75. 107. 114. 116. 125. 126. 135.

298 passim. Βορυσθενίτης, i. e. Bion, 15. 486. Βοσπορανοί s. Βοσποριανοί, 307.

309-312, 492, 495, 762, Βοσπόριοι i. q. Βοσπορανοί, 310, Βόσπορος Κιμμερικός, 6, 20, 73, 109, 125, 293, 307, 310, 312.

199. 125. 293. 307. 310. 312. 492. 494. 495. 506. 547. 553. 625. — Θράπιος, 125. 319. 566. Βότους, castellum Syriae, 755.

Boττρυς, castelium Syriae, 755.
Boττιαία, regio Macedoniae, 282.
Boττιαΐοι, pop. Macedoniae, 279.
329, frg. 11. 330, frg. 20.
Boττωτ, dux Bottiacorum, 329, frg.

Borrow, dux Bottiacorum, 329, frg.

Βουβαστός, opp. Aegypti, 805. Βουβών, opp. Lyciae, 631. Βούθοςος, fl. Eubocae, 446. mons Salaminis ibid.

Bουθομτόν, opp. Epiri, 324. Βουίαιμον, Marobodi sedes, 290. Βοῦκα, opp. Frentanorum, 242.

Βουχεφάλας, Alexandri equus, 698. Βουχεφαλία, u. Indiae, 698. Βουχόλοι, in Aegypto, 792. 802. Βουχόλου πόλες, opp. Iudaeae, 758. Βουχράσειε νει Βουπρασιείς, 340. 341. 352.

Βουπράσιου, opp. Elidis, 340. 341. 349. 352. 357. 387. 453. Βουπρασίς, pagus Elidis, 345. Βοῦρα, u. Achaiae, 54. 59, 371. 385. 386.

Βουρδίγαλα, u. Galliae, 190. Βούσιρις, rex Aegyptiorum, 802. Βούσιρις, u. Aegypti, 802. Βουσιρίτης νομός, ibidem. Βουτική λίμνη, lacus Aegypti, 802. Βούτος, opp. Aegypti, 802. Βούτοιον, opp. Umbrorum. 214.

Βυζαντιακόν στόμα, 21. 49. 71.

125. 318. 563. — πορθμός, 55.

Bύζησες, gens Pontica, 549.

Bυλλιακή, regio Illyrici, 316.

Buggarts, insula, 291.

Salaminis, 394.

Bυλλίονες, populus Illyrici, 326. Βυρεβίστας s Βοιρεβίστας, rex Ge-

tarum, 298. 303. 304. 762.

Βύρσα, arx Carthaginis, 832. 833.

Βωκαλία (?) s. Βώκαρος, flumen

Βούτωνες, populus Germaniae, 290. Bουχέτιον, u. Cassopaeorum, 324. Βραγχίδαι, sacerdotes Apollinis, 421. 518. 634. 814. - corum urbs in Sogdiana, 518. Boayzos, antistes templi Apollinis, 421, 634. Bραυρών, opp. Atticae, 371. 397. 399. Boayuares, philosophi Indorum, 712 - 719.Bρέναι, Thraciae populus, 331, frg. 48. Boévros, dux Gallorum, 187. Βρεντεσίνοι, 281. 282. Βρεντέσιον, opp. Iapygiae, 233. 249. 277. 281-283. 285. 324. Βρεττανικαί νήσοι, 93. 114. 129. Βρεττανική, 114-116. 199-201. 63. 71 passim. Βρεττανοί, 75. 118. 199 - 201. Bρεττία, regio Italiae, 254. 255. - πίττα. 261. Βρέττιοι, 211. 228. 251. 253-256. 261. 283. Βοεύκοι, populus Pannoniae, 314. Βρεύνοι, gens Illyrica, 206. Βοιγάντιοι, populus Vindelicorum, 206. Βριγάντιον, u. Brigantiorum, 179. 206. Bulyes, populus Thraciae, 295. 330, frg. 25. Βοιλησσός, mons Atticae, 399. Bριξία, opp. Insubrium, 213. Bounts, 584. Βριτόμαρτις, Nympha, 479. Βρούκτεροι, Germaniae populus, 291, 292, Βρούτος ὁ Καλλαϊκός, 152. 153. 155. - (Δέκιμος), 205. - victus ad Philippos, 331, frg. 41. Bovárior, opp. Macedoniae, 327.

Βωμιείς, gens Actoliae, 451. Γάβαι, u. Persidis, 728. Γάβαλα, u. Syriae, 753. Γαβαλείς, populus Aquitaniae, 191. Γαβιανή, provincia Elymaidis, 745. Γαβίνιος, historicus, 829. — consul, 558. 796. Γάβιοι, opp. Latii, 237. 238. Γάβρητα, silva Germaniae, 292. Γάγγη, u. Indiae, 719. Γάγγης, fl. Indiae, 686. 689. 690. 698. 702. 718. 719. Γάγγοα, opp. Paphlagoniae, 562. Γάδαρα, opp. Iudaeae, 759. Γαδαρίς, ager Gadarorum, 759. 764. Γάδειοα, insula, 129, 140, 148. 168. 169. 175. — urbs, 167 — 169. 38, 99. 100 passim. — Γαδειρίδες πύλαι, 170. 172. Γαδειοιται s. Γαδιτανοί, 99. 141. 157, 169, 173, 174. Γαδιλών, opp. Ponti, 547. Tabilwritis, ager Gadilonis, 546. Γάζα, u. Iudaeae, 756. 759. 760. 768. Γαζαίοι, 749. - Γαζαίων λιμήν, 759. Γάζακα, u. Mediae, 523. Γαζακηνή, regio Ponti, 553. Βούγες s. Βούγοι i. q. Φούγες, 550. Γαζαλουίτις, regio Ponti, 553. Bοίγοι, populus Epiri, 326. 327. Ταζηλωτός, regio Ponti, 560. Bυβλος, u. Phoenices, 755. Γαζίουρα, opp. Ponti, 547. Βυζάκιοι, populus Libyae, 131. Γάιος Αντώνιος, 445. - Σκιπίων, Βυζάντιοι, 545. 576; Βυζαντίων legór, 319. - κέρας, 319. 320. 213. — Plantrios, 217. τείχος, 520. Γαισάται, populus Galliae cisalpi-Βυζαντιον, 51. 63. 74. 76 passim; nae, 212. 216.

Talrovlos, populus Libyae, 131. 826. 829. 838. Γαλάβριοι, populus Illyrici, 316. Γαλακτοφάγοι ν. 'Αβιοι.

Γαλάται (cf. Κέλται), in Europa, 61. 107. 176. 181. 192. 210. 220, 290, 293, 296, 313, 315, 385. - in Phrygia, 87. 187. 533. 539-541. 544 passim. -Γαλατικόν s. Γαλλικόν φύλον, 195.

Talatla, Phrygiae pars, 130. 567. Γαλατικός s. Κελτικός κόλπος, 106. 115. 122. 128. 137. 166. 181. 190.

Γαληψός, opp. Macedoniae, 331, frg. 33. 35. 41.

Γαλιλαία, regio Iudaeae, 760. 763. Γαλλήσιον, mons Ioniae, 642. Tallivapla uln, in Campania,

243. Talloyganda, i q. Talarla, 566.

Γαλλογραικοί, 130. Γάλλοι απόκοποι, 630.

Γάλλος, fl. Phrygiae, 543. - cf. Allios et Kopvýlios.

Γαμαβριούιοι, populus Germaniae, 291.

Γάμβαρος, princeps Syriae, 753. Tardagís, regio Indiae, 699. Tardagires, regio Indiae, 697.

Γανυμήδης, 587.

Γαράμαντες, populus Libyae, 131. 830. 835. 838.

Tagyavov, mons Italiae, 284. 285. Γάργαρα, opp. Troadis, 512. 583. 606. 610.

Γαργαρείς, Gargarorum incolae, 606. 611. - populus Caucasi,

Γαργαρίς, ager Gargarorum, 610. Γάργαρον, pars montis Idae, 583. † Γάργασος, Cypseli filius, 452 (cf. Topyos).

Γαργηττός, pagus Atticae, 377. Γαρησκός, opp. Macedoniae, 330, frg. 21. 36.

Γαρινδαΐοι, populus Arabiae, 776. Γαρμανες, Indorum philosophi, 712. 713.

Γαρούνας, fl. Galliae, 177. 189. 190. 193. 199.

Γαρσαύιρα, vicus Cappadociae, 537. 539. 568. 663.

Γαρσανρίτις, provincia Cappadociae, 534.

Γάσυς, nomen Paphlagonium, 553. Γαυγάμηλα, vicus Aturiae, 79. 737. Γαυδος, insula, 44. 277. 299.

Γεδρωσία, 130. 131. 133. 134. 686. 721. 722. 726. 746.

Γεδοώσιοι s. Γεδοωσηνοί, populus Arianae, 723. 724.

Γεζανόριξ, Paphlagoniae princeps, 562.

Γέλα, u. Siciliae, 272.

Γέλων, tyrannus, 98. 449.

Tévavroi, populus Illyrici, 206. Γενήτης, prom. et fl. Ponti, 548.

Γεννησαρίτις, lacus et pagus lu-daeae, 755. 764. Γένουα, 201-203. 211. 216. 217.

Γεραιστός, opp. et prom. Eubocae, 444. 446.

Tegários, fl. Elidis, 340.

Γέργιθα, opp. Troadis, 589. 616.

— vicus ad fontes Caici, 616.

Γέργιθες, opp. Cymaeae, 589. Γεργίθιον, locus prope Lampsacum, 589. - in Cymaea, ibid.

Γεργίθιος (Κεφάλων), 589. Γεργοουία, u. Arvernorum, 191. Γέρηνα s. Γερηνία, u. Messeniae,

299, 339, 340, 353, 360, Γέρηνος, locus in Elide, 340.

Γέρης, Bocotus, 663.

Γερμανία, 289 - 292. 14. 128. 196 passim; Γερμανίας όρη, 71.

Γερμανικά έθνη, 93. 193. 194. 196. 289 - 291.

Γερματικός, Tiberii filius, 288. 292.

Γερμανοί, 10. 118. 192. 195. 294 passim.

Γέρρα, opp. Aegypti, 50. 56. 760.

— opp. Arabiae, 766.
Γεροαίδαι, portus Teiorum, 644.
Γεροαίοι, 766. 778.
Γέρων, fl. Elidis, 340.

Tirai, 294 — 298, 93, 118, 128, 290, 304, 313, 762.

Γετών έρημία, 305. 306.

Γέφυρα et Γεφυρισμοί, in Attica, 400.

Γεφυραίοι, i. q. Tanagraci, 404. Tiplas, gens Scythica, 503. 508. 510. Γηφυότης, 22. 148. 150. 169. 230. 245. Tlyartes, 243. 245. 281. 330, frg. 25. 27. 489. 495. Tlyaprov, castellum Syriae, 755. Tuyyovvor, mons Umbriac, 227. Tirdagos, opp. Syriae, 751. Thauxles, tyrannus, 601. Γλαύχος, Anthedonius, 405. . Horriog, Aeschyli drama, 447. — Потивис, 409. — fl. Colchidis, 498. 500. - sinus Cariae, 651. Γλαυχώπιον, arx Athenarum, 299. Γλαυκωπου ίερον, 600. Thoas, opp. Bocotiae, 412. Thuxéga, meretrix, 410. Γλυχύς, sinus et portus Epiri, 324. Traios Helowr, praefectus Libyae, 130. - Καρβων, 214. - Αηνόβαρβος, 185. - Pompeii fil., 141. Touque, opp. Thessaliae, 437. Torros, opp. Thessaliae, 440. Γορβεούς, opp. Phrygiae, 568. Togγιπία, u. Sindorum, 495. Γοργόνες, 19. 22. 299; Γοργόνος κεφαλή, 379. 487; Γοργοτομία, Togyog, Cypseli filius, 325 (cf. Γάργασος). - ὁ μεταλλευτής, 700. Togdior, opp. Phrygiae, 568. 574. Toodios, rex Phrygiae, 568. Togdos, locus Troadis, 603. Togovaia vel Γοςουηνή, provincia Armeniae, 527. 739. 746. 747. 750. Γορδυαίοι, populus Mesopotamiae, 80. 522. 529. 736. 747. Topdvaios, Gordyaeorum princeps, Togodus, Triptolemi filius, 747. 750. Tootura vel Tootur, u. Cretae, 476. 478. 479. 647.

Γορτύνιοι, 477-479.

329, frg. 4.

Γοριννίου πόλις, u. Macedoniae,

Tovoarioi, populus Armeniae, 531.

Γοαΐα, opp. Boeotiae, 404, 410. Γραικοί, 46. 216. Tyavixos, fl. Mysiae, 581. 582. 587, 593, 602, Γραουίσκοι, opp. Etruriae, 225. 226. Toas, Penthili filius, 582. Tolor, mons Cariae, 636. Γρούμεντον, opp. Lucaniae, 254. Γουνεύς, cognomen Apollinis, 618. Tourior, u. Acolidis, 622. Tuagos, insula, 485. Tvyala, lacus Lydiae, postea Koλόη, 626. Γύγας, prom. Troadis, 590. Γύγης, rex Lydorum, 421. 590. 680. Γύθιον, opp. Laconicae, 343. 363. Γυμνησίαι νήσοι, i. q. Βαλεαρίδες, 123. 129. 144. 159. 167. 168. Γυναικών πόλις, opp. Aegypti, 803. Γυρτών vel Γυρτώνη, u. Thessaliae, 329, frg. 14. 16. 439. 441 -Γυρτώνιοι, 329, frg. 14. 330, frg. 16. 442. Γωγαρηνή, regio Armeniae, 528. Twove, opp. Indiae, 697.

1.

Adas, i. q. Daci, 304. - gens Sevthica, 304, 508, 511, 515, Δαζιμωνίτις, regio Ponti, 547. Acins, Colonaeus, 612. Aaidala, opp. Cariae, 651. 664. - mons Lyciae, 664. 664. Δαίδαλος, pater lapygis, 279. 447. Δαισιτιάται, gens Pannoniae, 314. Aaxot, 207. 212. 213. 304. 305. 313. Δάκτυλοι Ιδαΐοι, 331, frg. 51. 355. 466. 473. Aallwr, fl. Triphyliae, 344. Δαλματείς, 315. 317. Δαλματία et Δαλματική, 314, 315. Addition, u. Dalmatarum, 315. Aanasla, opp. Licattiorum, 206. Δαμασκηνή, 755. 756. Δαμασκηνοί, 755. 756.

Δαμασχός, u. Syriae, 755. 756. Δάμασος, Atheniensis, 633. - δ Σχομβρος, Trallianus, 649. Δαμάστης, rerum scriptor, 47. 583. Λαμάστιον, in Epiro, 326. Δαμναμενεύς, unus Dactylorum Idaeorum, 473. Acran, Persei mater, 487. Aavatosc. 371. 579. 654. 655. -Aeschyli drama, 221. Δανάλα, castellum Galatarum, 567. Aaraol, 369. 371. 574. Aarabs, 23. 321. 370-372. Δανδάριοι, gens Macotica, 495. Δανθηλήται, pop. Thraciae, 318. Δανούβιος, 289. 304. 314. Δαόριζοι, gens Dalmatica, 315. Δάραδα, u. Troglodyticae, 771. Δάραψα, u. Bactrianae, 516. 725. Δαρδανία s. Δαρδανική, regio Troadis, 330, frg. 50, 565, 592, 593. 596. 602. 606. Δαρδανιάται s. Δαρδάνιοι, populus Illyrici, 315. 316. 318. 329, frg. 4. 389. Δαρδανική, regio Illyrici, 313. 316. Δαρδάνιοι s. Δάρδανοι, Troiani, 453. 585. 592. 606. 662. Aagbarls s. Aagbarios axea, prom. Troadis, 587, 595. Δαοδανος, opp. Troadis, 587. 590. 595, 600. - Iasionis frater, 331, frg. 50. 346. 592. Δαρείος, Hystaspis filius, 98. 100. 301. 303. 305. 591. 635. 638. 735. 736. 738. 804. - ab Alexandro victus, 79. 544. 591. 676. 697 passim. - † δ Μακρόχειο, 735 Δαριήκης (?), Darii nomen, 785. Δασκύλιον, opp. Mysiae, 575. 582. Δασχυλίτις, lacus Mysiae, 550. 575. 576. cf. 'Apritig. Δασμένδα, castellum Cappadociae, 540. Δασσαρήτιοι, populus Illyricus, 316. Δάσταρχον, castell. Cataoniae, 537. Δάστειρα, u. Armeniae, 555.

Actic, Persa, 399. Actor, u. Thraciae, 331, frg. 33. Aavla et Aavle, u. Phocidis, 321. 323. 416. 423. Aauhieig, 424. Δαύλιος, rex Crisae, 265, Δavrla, i. q. Apulia, 279. 283. 284. Δαύνιοι, 215, 242, 277, 281 -285. 654. Δαφίτας, grammaticus, 647. Δάφνη, u. Syriae, 719. 749. 750. Augula, cognomen Dianae, 343. Augvovs, opp. Phocidis vel Locridis, 416. 424-426. - portus Acthiopiae, 774. Δέβαι, populus Arabiae, 777. Δέγμενος, Epëus, 357. Δειρή, u. Aethiopiae, 769. 773. prom. Aethiopiae, 769. 772 - 774. Δεκαίνεος, vates Getarum, 298. 304. 762. Δεκέλεια, opp. Atticae, 396. 397. Δεκελεικός πόλεμος, 396. Δεκιήται, populus Ligurum, 202. Δέκιμος Βρούτος, 205. AELLIOS, bistoricus, 523. Δέλτα, Nili, 30. 66. 701. 786-788. 801. 803. 805. 818. Indi (Patalene), 701. - vicus Aegypti, 788. Ashqirior, opp. et portus Boeotiae, 403. Δελφοί, u. Phocidis, 417 - 419. 118. 188 passim, - incolae Delphorum, 418. 421-423. 647. Δελανκόν ίερον, 179. 419-421. 482. - μαντείον, 417-422. Δέρβη, opp. Lycaoniae. 535. 569. Δέρβικες, populus Margianae, 514. 520. Δέρδαι, populus Indiae, 706. Δέρθων, opp. Italiae, 217. Δέρις, portus Marmaricae, 799. Δερχετώ, cf. Αταργάτις. Δέροις, promont. Macedoniae, 330, frg. 31. 32. Δερτώσσα, opp. Hispaniae, 159. 160.

Azudógis, Sigamber, 292.

Δατηνοί, pop. Macedoniae, 331,

Δευκαλίων, rex Thessaliae, 383. 425. 432. 443. 444. — insula, 435.

Δευρίοπες, populus Macedoniae, 327.

Aευρίοπος, regio Macedoniae, 326. Απιάνειρα, Oenei filia, 381. 451. 458.

Δηίμαχος, rerum scriptor, 68 - 70, 72 - 77, 690.

Δηιονεύς, Cephali pater, 452. 456. 459.

Απόταςος, princeps Galatarum, 547. 567. 568. — Paphlagoniae rex, 562.

Δηιφόντης, Actes Argolicae rex, 389.

Δηλιοι, 486. 635.

Δήλιον, u. Boeotiae, 368. 403. — sacrum Apollinis in Argolide, 368. Δήλος, insula, 374. 485—487. 668. Δημάρανος, pater Lucumonis, 219. 378.

Δημήτης, 331, frg. 50. 393. 468; colitur in insula Britanniae vicina, 198; Ennae, 272; Pyli, 435; Romae, 381; Pyrasi, 435; Pylis, 420, 429; Eleusine, 495; Ephesi, 633.

Δημητοιάς, u. Assyriae, 738. u. Thessaliae, 428. 436. 438. 441. 443

Δημήτοιον, Cereris templum, 381.

Αημήτοιος ὁ πολιος εητής, 54. 232. 382. 436. — nepos Poliorcetis, 361. 563. — ὁ Καλλατιανός, 60. — ὁ Φαίρος, 315. 361. — ὁ Φαληρεύς, 147. 398. — ὁ Λίτωλικός, 451. — ὁ Δάκων, 658. — Ευτhydemi filius, 516. — Ratheni filius, 548. — Seleuci fil., 624. — ὁ Σκήψιος, 45. 46. 58. 59. 328 passim.

Δημητοίου σκοπαί, ad sinum Arabicum, 771.

Anuoxlys, historicus, 58.

Δημοκόων, filius Priami, 585.

Δημόχριτος, 1. 61. 65. 703. Δημος, Ithacae, 299.

Δημοσθέτης, orator, 121. 374. 424. 445. 471.

Alα, insula prope Cretam, 484. -

in sinu Arabico, 777. — i. q. ⁶Hβη, 382.

Διαγησβεῖς, populus Sardiniae, 225. Διάδες, cf. Αθήναι αι Διάδες. Διαχοπηγή, regio Ponti, 561.

Διάνιση ος Τοωικός, 609. Διάνιση, opp. Hispaniae, 159.

Atδυμα, montes Thessaliae, 647. 847. — u. Branchidarum, 421. 634.

Διδύμη, insula prope Siciliam, 276. 277. — u. Hispaniae, 169. cf. Γάδειοα.

Διδώ, Carthaginem condit, 832.
Διήγυλις, rex Caenorum, 624.

Δίκαια, opp. Thraciae, 331, frg. 44. 47.

Δικαιαοχία, u. Campaniae, 26, 99. 145, 245, 248, 285, 793.

Aixalagyos, geographus, 2. 104 - 106. 170.

Auxaior, templum Iovis Praesi, 479.

 Δίκτη, mons Cretae, 472. 478. 479.
 — locus prope Scepsin in Troade, 472.

Αικτυννα, cf. Βριτόμαςτις. Δικτύνναιον ίερον, 479. — άκρωτήριον, 484.

Alzruc, Seriphius, 487.

Δινδυμήνη, mater Deorum, 45. 469. 470. 567. 575. 626. 647.

Alvδυμον, mons prope Pessinuntem, 567; prope Cyzicum, 45. 575. Διογένης, δ κυνικός, Sinopensis, 546. 716. — Tarsensis, 675. —

ξ Βαβυλώνιος, stoicus, 744.
Διόδοτος, Sidonius, 757. — sculptor, 396. — ὁ Τρύφων, 515.
668. 752. 756.

Διόδωρος, grammaticus Tarsensis, 675. — dux Adramyttenorum 614. — ὁ Ζωνᾶς, orator, 627. iunior, Strabonis amicus, 628. ὁ Κρόνος, 658. 838.

Διομήδειαι νῆσοι, 124, 215, 284. Διομήδης, rex Argorum, 17, 150. 214, 215, 283, 284, 325, 423, 462. — Bistonum rex, 331, frg.

Διομήδους πεδίον, in Apulia, 284. Αΐον, opp. Macedoniae prope Olym-

pum, 330, frg. 17. 18. 20. 22. - ad Athonem, 331, frg. 33. 35. - opp. Eubocae, 446.

Awwoldne, Tarsensis, poeta tragi-

cus, 675.

Διονύσιος (maior), Siciliae tyrannus, 161. 212. 226. 241. 258. - (minor), 255. 258. 259. tyrannus Heracleae, 544. - Bithynus, 566. - Atticus, 625. ο Θράξ, 655. - Halicarnassensis, 656. - Syrius, 751.

Λιονυσόδωρος, mathematicus, 548. Διονυσοκλής, Trallianus, orator,

Διόνυσος, 27. 48. 171. 198. 468 -471 passim; templum eius Limnis, 363; Rhodi, 652. - πυριγενής, 628; μηροτραφής, 687. -Διονυσιακαί τέχναι, 474. - 00yea, 470.

Aios, 265. - pater Hesiodi, 409, 622. Διοσχουφιάς, u. Colchidis, 47. 125. 126. 497-499. 505. 506.

Διόσκουφοι, 48. 232. 261. 364. 396. 496. 791.

Διόσπολις, u. Ponti, (cf. Κάβειρα), 557. — u. Aegypti, 802. — i. q. Thebae, 805. 815. - 1 μικρά,

Aiorinos, filius Strombichi, 47. Διοτρέφης, sophista, Antiochenus, 630, 659.

Acogarns, Mytilenaeus, 617.

Διόφαντος, dux Mithridatis, 306.

Διοχάρους πύλαι, porta Athenarum, 397.

Διρκαΐαι Θήβαι, 387.

Δίρχη, fons prope Thebas, 388. 408. - prope Pharam, 388. Διτίωνες, gens Pannonica, 314.

Alquios, poeta comicus, 546.

Alwr, Syracusanus, 255. - 6 Axaδημαϊκός, 796.

Διώνη, colitur Dodonae, 329. Λοβηφος, mons Macedoniae, 331, frg. 36.

Anidalogs, conditor Astaci, 563. Δοκιμία, opp. Phrygiae, 437. 477.

Δολαβέλλας s. Δολοβέλλας, 646. 752.

Aolloves, pop. Mysiae, 564. 575. 678. 681

Aoliovic, regio Mysiae, 576. 681. Aolixa, 458. cf. Aoulixior.

Λολομηνή, regio Assyriae, 736. Δόλοπες, 28. 431. 433. 434. 437.

440. 450. Λολοπία, 430, 432, 437.

Δομανίτις, regio Paphlagoniae, 562. Δομέτιος s. Δομήτιος Αηνόβαρβος, 185. 191. 649.

Δομνέκλειος, tetrarcha Galatarum, 543.

Aogloxos, opp. Thraciae, 331, frg. 48.

Δορύλαιον, opp. Phrygiae, 576. Δορύλαος ὁ τακτικός, abavus Strabonis, 477. 478. 577. - Phile-

taeri filius, 478. 557. Λόσκοι, gens Maeotica, 495. Δούβις, fl. Galliae. 186. 189. 192.

Aoultzior, insula, 335. 340. 453. 455, 456, 458,

dovras, mons Thraciae, 208.

Δούρας, fl. Norici, 207. Δουφίας, fl. Italiae, 203. 205. 217. Λουρικόρτορα, opp. Galliae, 194.

Δούριος, fl. Hispaniae, 152-154. 162.

doupes, historicus, 60.

Δοαβήσκος, opp. Macedoniae, 331, frg. 33.

Δοάβος, opp. Thraciae, 331, frg. 51. - fl. Norici et Pannoniae, 314.

Λοάγγαι, populus Arianae, 721. 723. 724.

Δοάγγη, regio Arianae, 514. Δραγγιανή, i. q. Αράγγη, 516. 723. Δοάκανον, opp. Icariae, 639.

Δοάκων, comes Ulyssis, 253. Πύθων, 421. 422. - Τυφών,

Apéxaror, in Co insula, 657.

Δοέπανον, promontor. Achaiae, 335. - Icariae, 637. 639. - Marmaricae, 799.

Agthor, fl. Dalmatiae, 316. Aplor, collis in Daunia, 284.

Δοριιχαίτης, rex Getarum, 301.305. Apovertias, fl. Galliae, 179. 185. 203. 217.

frater, 206. 290. 291. - Tiberii filius, 288. Δουίδαι, philosophi Celtarum, 197. Δούμας, nomen barbaricum, 321. Aovuos, in Euboea, 445. Δουνέμετος, in Galatia, 567. Δουοπες, pop. Gracciae, 321. 373. 434. 586. Δουοπίς, 433. 434. Δούοψ, Areas, 373. Avuala, ager Dymes, 357. 388. Augaior, 341. 388. Δύμη, υ. Achaiae, 337. 341. 342. 346. 383. 384. 386. 387 passim. Δύο κοράκων λιμήν, 198. Δύρας, fl. Thessaliae, 428. Augus, i. q. Atlas, 825. Δυρράχιον, u. Illyrici, 316. 329, frg. 10. cf. Entoauvos. Δυσπόντιον, u. Pisatidis, 357. AUTEUTOS, Adiatorigis fil., 558. 560. Δωδωναΐος Ζεύς, 221. - δούς, 329, frg. 2. Δωδώνη, u. Epiri, oraculi sedes, 28. 256. 327 - 329, frg. 1. 3. 420. 762. Δώρακτα, ins. sinus Persici, 767. Δωριείς, 61. 267. 270. 333. 365. 366. 383. 393. 417 passim. Δωρική τετραπολις, 417. 425. 427. 476. Δώριον, in Messenia, 350. dωρίς, ad Parnassum, 373. 434. i. q. Histiacotis Thessaliae, 437. 475. 476. - dialectus dorica, 333. Δωρίχα, meretrix, 808. Δωρος, filius Hellenis, 382, 383. Δωτιον, campus Thessaliae, 61. 442.

Δοούσος, ο Γερμανικός, Tiberii

E

Έβοῦρα, opp. Hispaniae, 140. Εβούρωνες, populus Galliae, 194. Εβούδουνος, vicus Galliae, 179. Έβος, fl. Thraciae, 322. 329, frg. 9. 10. 331, frg. 48. 51. 57. 590. Έβυσος, insula et opp. 123. 159.

FIR

Εγελάστα, opp. Hispaniae, 160. Eyeorios, Chii conditor, 633. Eyvarla, u. et portus Apuliae, 282. 283. - 686c, 322. 323. 327. 329, frg. 10. 13, 330, frg. 21. Εγρα, u. Arabiae, 782. Εγχέλιοι, populus Epiri, 326. Εδεσσα, u. Macedoniae, 323. 449. - u. Syriac, 748 (cf. Βαμβύκη). Edyravol, pop. Hispaniae, 156, 162. cf. Zidyravol. Είδομένη, opp. Macedoniae, 331. frg. 36. 389. Eller θυίας πόλις, u. Aegypti, 817. - ispór, 226. 476. 817. Είλέσιον, opp. Boeotiae, 406. Είλωτες, servi Spartanorum, 278. 280. 365. 366. 542. 701. Elσάδικοι, populus Caucasi, 506. Είσπελλον, opp. Umbriae, 227. Έκάβη, 477. 595. — Εκάβης σημα, castellum Thraciae, 331, fr. 56. Εκαταίος, Milesius, 1. 18. 271. 299. 316 passim. - Teïus vel Abderita, 644. † Εκατέρως, 471. Exarn. 468. 472. 641. 660. Εκατόμνως, rex Cariae, 656. 659. Έκατόμπυλος, u. Parthorum, 514. Εκατόννησοι, i. q. Απολλωνόννησοι, 618. Εκατος, cognomen Apollinis, 618. Εκβάτανα, caput Mediae, 79. 473. 522, 524, 525, 531, 724, 731, 742. 743. Εκρηγμα, το κατά τάς Στήλας, 38. 57. - τὸ κατὰ Σιοβωνίδα

38. 57. — τὸ κατὰ Σιρβωτίδα λίμνην, 65. 760. Εκτωρ, 585. 594 — 596 passim. Έλαία, opp. Mysiac, 607 615. 622.

- portus sinus Arabici, 770.

Έλαιούσσα, ins. et opp. Ciliciae, 535, 537. 671. ef. Ελεούσσα.

Έλαϊται, 607. Έλαϊτωκὸς κόλπος, 581. 606. 607 passim.

²Ελαϊτις, ager Elaeae, 571. 615. 616. ²Ελάρα, Tityi mater, 423.

Ελάφα, Τίτγι mater, 423 Ελαφία Αρτεμις, 343.

Ελάριον, antrum Eubocae, 423. Ελάτεια, opp. Phocidis, 60. 407. 418, 424, 426, 434,

Έλατοία, opp. Cassopacorum, 324. Ελέα, u. Lucaniae, 252. 253.

Έλεατις, 252. Έλέης, fl. Lucaniae, 252.

Ελείοι, Heli incolae, 365.

Ελένη, insula (cf. Κρανάη), 399. 485. - Tyndarei filia, 41, 183. 396. 399. 596. 800. - Elévne aπαίτησις, Sophoclis drama, 643. Eleove, u. Thraciae, 331, frg. 52. 55. 56. 595.

Ελεούσσα, ins. prope Atticam, 398. - prope Rhodum, 651. 652. 655. - prope Atarnea, 645. cf. Έλαιουσσα.

Elev Degal, u. Bocotiae, 375. 412. Έλευθέριος Ζεύς, 411. - τα Έλευ-Dioca, ibid.

Ελευθερολάκωνες, 366.

Ελεύθερος, fl. Syriae, 753. Ελευσινιακός κόλπος, 380.

Elevois, u. et pagus Atticae, 380. 392. 393. 395 — 397. — орр. Bocotiae, 407. - Aegypti, 800.

Έλεφαντίνη, insula, 787. 803. 817. 819, 820,

Ελεφαντοφάγοι, 772.

Ελέφας, mons Mauritaniae, 827. - Aethiopiae, 774.

Ελεών, pagus Tanagraeus, 404 — 406. 439.

Elizeig, 385.

Έλίχη, u. Achaiae, 59. 384. 385. 387. - opp. Thessaliae, 385. Έλικών, mons Bocotiae, 261. 378.

407, 409, 410 passim.

Έλίμεια, regio Macedoniae, 326; Έλιμιωται, 434.

Έλιξος, fl. Cei insulae, 487. Eλιος, Persei filius, 363.

Elias s. Ellowr, fl. Elidis, 338. Έλλανικος, historicus Lesbius, 43.

366. 426. 451. 456. 508. 550. 602, 610, 618,

Έλλάς, Graecia, 10 passim. — urbs Phthiotidis, 431. 432. - i. q. Thessalia meridionalis, 444. quid sit apud Homerum, 431. 531. 532. - ή μεγάλη, 253.

Έλλας πορθμός, Hellespontus, 331, fr. 58.

Eλλην, Deucalionis filius, 383. 432. 444.

Ελληνες, Graeci, 9 passim. — opp. Hispaniae, 157.

Ελλησποντία, i. q. Phrygia ad Hellespontum, 129. 534.

Έλλησποντιακή Φουγία ν. Φουγία. Έλλησπόντιοι, 566.

Έλλησποντος, 46. 49 passim. Έλλησπόντου στόμα, 591.

Έλλοί, accolae Dodonae, 328. Έλλοπία, regio Dodonam adiacens, 328. - i. q. Euboea, 445. 446. - opp. Eubocae, 445.

Eλος, opp. Laconicae, 343. 349. 350. 363. 365. 406. — in Tri-

phylia vel Messenia, 350. Έλουήττιοι, 183. 191 - 193. 196. 206. 208. 292. 293. 294. 313.

Elovot, populus Galliae, 190.

Έλπίαι, u. Dauniorum, 654. Έλυμαία s. Έλυματς, regio Persidis, 524. 744. 745.

Έλυμαΐοι, 522. 524. 732. 736. 739. 744. 745.

Ελυμος, Troianus, 608.

Εμεσηνοί, populus Syriae, 753. Εμπεδοκλής, philosophus, 274. 276. 364.

Έμπορικός κόλπος, in littore Mauritaniae, 825. 826. 829.

Εμπόφιον, opp. Hispaniae, 159. -Alexandriae, 794. - Medmae, 256. - ad Syrtin maiorem, 835. - Segestanorum, 266. 267.

Εμπορίται, in Hispania, 160. Ένδέρα, u. Aethiopiae, 771.

Erduntar, Actoli pater, 357. 463. 636.

Eνέα (cf. Alνέα), opp. Troadis,

Ενετή, u. Paphlagoniae, 543. 553. Ένετική, Henetorum terra, 314. 543. 608.

Everot, pop. Paphlagoniae, 48. 61. 150. 212. 214, 542-544, 552, 608.

Eretol, pop. Italiae, 61. 210-216. 543. 608.

Evizorlas, opp. Corsicae, 224.

Erraeic, fl. Pisatidis, 356. — Thessaliae, 356. 432.
Erlonη, opp. Arcadiae, 388.
Erra, opp. Siciliae, 272. 273.
Errea odol, opp. Macedoniae, 331, frg. 35.
Erruoς, poeta, 282.
Erron, opp. Messeniae, 360.

Εννίος, poeta, 282.
Ενόπη, opp. Messeniae, 360.
Ένυδα, opp. Syriae, 735.
Ένυδις ἱερόν, 535.
Ένωτοχοῖται, 70. 711.

Εξιτανών πόλις, opp. Bacticae, 156.

² Eoρδοl, pop. Macedoniae, 323. 326. Eoρτα, opp. Scordiscorum, 318. Έπακρία, opp. Atticae, 397. Έπαμενώνδας, 388. 401. 402. 414. "Επαφος, natus in antro Eubocae, 445.

²Επειοί, populus Elidis, 336. 337. 340 — 342 passim.

²Επειός, Lagariae conditor, 263. ²Επιγόνων στρατεία, 325. 401. 412. 413. 462.

Επίδαμνος, u. Illyriae, 93. 106. 283. 322-324. 327. 357.

Eπιδαυφία, Epidauri ager, 368.

Επιδαύριοι, 375.

Επίδαυφος, u. Argolidis, 369. 374. 375. — Αιμηφά, opp. Laconicae, 368.

Επίκαρος, i. q. Ἐπίδαυρος, 374. Επικτημίδιοι cf. Λοκροί.

Επίκουφος, philosophus, 589. 638. Επίκτητος, in Phrygia, 563. 575. Επίκτητος Αιτωλία, 450. 460. — Φρυγία, 130. 534. 563. 564.

- Φρυγία, 130. 334. 303. 576. cf. Φρυγία.

Eπιμενίδης, Gretensis, 479. Επίστροφος, Halizonum dux, 551. 584. 612.

Eπιτάλιον, opp. Triphyliae, 343.

Επιτίμαιος, i. q. Τίμαιος, 640. Επίχαρμος, poeta, 364.

Επομεδία, u. Salassorum, 205. Επτα άδελφων μνήματα, in Mauritania, 827. — φρέατα in Arabia, 782. — θεάματα, 652: 656. 738.

Έπτακωμήται, pop. Ponti, 548.549.

Επτάπορος, fl. Mysiae, 554. 602. Έπταστάδιον, Hellesponti, 591. agger inter Alexandriam et Pharum, 792. 794.

Επωμεύς, collis Pithecusarum, 248. Εραι, opp. Ioniae, 644.

"Equra, opp. Messeniae, 348. 361. Equativos vel 'Apairos, fl. Argolidis, 275. 371. 389.

Ερασιστράτειοι Ιατροί, 580.

Egaslorgaros, medicus Ceus, 486.
Εραστος ὁ Σκηφιος, Socraticus, 608.

²Ερατοσθένης, 2. 7. 14. 15 passim. Εράτυρα, opp. Macedoniae, 326. ²Εργίνος, rex Orchomeniorum, 414. Ερδωνία, opp. Apuliae, 282.

Έρδωνία, opp. Apuliae, 282. Έρεμβοί, 2. 30. 38. 41. 42. 784. Έρεσσός, opp. Lesbi, 618.

²Ε_θέτρια, u. Eubocae, 403. 445 — 448. 453. — opp. Thessaliae, 434. 447. — pagus Atticae, 445. 447.

²Εφετφιεῖς, 247, 445, 446, 448, 747, ²Εφετφιεύς, Eretriae conditor, 447, ²Εφετφική, ager Eretriae, 447, ²Εφετφικοί, philosophi, 393, 448.

Έρεχθεύς, 383. Ερίγων, fl. Macedoniae, 327. 329, frg. 12. 330, frg. 20. 22. 23. —

fl. Thraciae, 331, frg. 49. Ερικοῦσσα s. Ερικώδης, una ex insulis Aeoliis, 276. 277.

Εριτεός, opp. Doridis, 362. 427. 476. — Phthiotidis, 434.

Έριχθόνιος, 604. Έριχνιος δουμός, 207. 290. 292. 293. 295.

Εομαγόρας, Temnius rhetor, 621.
 Εομαία, opp. in ora Carthaginiensium, 834. — prom., 832. 834.
 Ερμάς, Indus, 719.

Ερμεία, templa Mercurii, 343. Ερμείας, tyrannus Atarnitarum, 610. 614.

Έρμης, 104. 816. Έρμιονείς, 373.

Ερμιόνη, u. Argolidis, 369. 373. 374. 385.

Έρμιονικός κόλπος, 59. 335. 368. 369. 380. 390. — ἀκρωτήριον, 368. 373. 484.

Ερμοδωρος, Ephesius, 642. Έρμοχρέων, architectus, 588. Equordogos, populus Germaniae, Εομοπολίται, in Aegypto, 812. Εομοπολιτική φυλακή, 813. Equos, fl. Lydiae, 554. 581. 582. 584 passim. Ερμου πεδίον, 625. 626. 691. Equov πόλις, u. Aegypti, 802, 803. Ερμώναστος χώμη, 306. Έρμώνασσα, opp. Ponti, 548. ad lacum Corocondamitim, 495. Eρμωνθίς, u. Acgypti, 817. Equixot, pop. Latii, 228, 231, 237. Ερύθεια, insula, 148. 169, 269. Eovoivos vel Eovopivos, scopuli, 545. Ερυθρά θάλαττα, 32. 38. 42 passim. - Ερυθράς κόλπος, 50. 56. - Luny, in Ionia, 644. Egv θραί, opp. Boeotiae, 404. 409. - Ioniae, 404. 618. 633. 644. 645. 814. Epv9 pala, ager Erythraeorum, 589. Έρυθοαίοι, 588. 613. 644. Εούθοας, Persa, 766. 779. 799. Eούμανθος, fl. Arcadiae, 343. 357. Εουμναί, opp. Magnesiae, 443. Eous, mons Siciliae, 254, 272, 273. 608. - opp. Siciliae, 272. 608. Ερυσιχαίοι, populus Aetoliae, 460. "Eows, Praxitelis opus, 410.

Εσχυλίνος λόφος, 234. — πεδίον, 237. — πυλη, 234. 237. Έσπερίδες, u. Gyrenaicae, 123. 458. 647. 836. — Nymphae, 150. 183. 299. Εσπερίται Αίβυες, 647. Έστία, dea, 220. 229. Εστιαία, Alexandrina, 559.

Έστιαιῶτις, pars Thessaliae, 430. 434. 437. 438. 446. 475. Ἐστίωνες, pop. Vindelicorum, 206. Ἐσῶπις, mons, 259.

Εσωπις, mons, 259. Ετεοκλής, rex Orchomeni, 414. 415.

Ετεόχοητες, pop. Cretae, 221. 475.

Έτεωνός, opp. Boeotiae, 298. 408.

²Ετησίαι ἄνεμοι, 97. 144. 690 — 692. ²Ετροῦσκοι, 219. cf. Τυρρηνοί. Εὐαίμων, Ormeni filius, 438. Εὐανδρος, Arcas, 230. Εὐάνθης, coloniam Locros deducit, 259.

Eὐβοεῖς, 445. 448. 449. 504. Εὐβοια, insula, 444—449. 58. 61. 124 passim. — opp. Eubocae, 447. — opp. Siciliae, 272. 449. — opp. Macedoniae, 449. — locus in insula Corcyra, Lemno, collis in Argolide ibid.

Ευβοϊκόν τάλαντον, 147.

Ευβοϊται ποταμοί, Nereus et Neleus, 449.

Εὐδείελος i. q. ᾿Ασπληδών, 415. Εὐδημος, Rhodius, 655.

Evõosos, Cyzicenus, 98 – 101. cf. 103. – Coidius, mathematicus, 1. 379. 390 passim.

Εὐεργέται, pop. Arianae, 724. Εὐεργέτης, cf. Πτολεμαίος et Μι-Φριδάτης.

Ευήμερος, Messenius, 47. 102. 104. 299.

Εύηνος, fl. Aetoliae, 327. 335. 451. 459. 460. — fl. Mysiae, 614.

Eὐθὐθημος, rex Bactrianorum, 515. 516. — orator Mylassensis, 659. Εὐθυμος, pugil, 255.

Εὐκαρπία, opp. Phrygiae, 576. Εὐκλείδης, Socraticus, 393.

Euroaridas, rex Bactrianorum, 515. 517. 686.

Εὐκρατιδία, u. Bactrianorum, 516. Εὐλαιος, fl. Susianae, 728. 735. Εύμαιος, subulcus, 599.

Εὐμένεια, u. Phrygiae, 576. Εὐμένης, Philetaeri frater, 624. — Eumenis filius, 623. — Attali filius, 537. 577. 624. 665. 672.

filius, 537. 577. 624. 665. 672. Εὐμένους ἄλσος, in Troglodytica, 771. 772.

Εὐμήδης, Ptolemaïdis conditor, 770. Εύμηλος, Admeti filius, 45, 436. 439. 442. 443.

Εὔμολπος, Thrax, 321. 383. 471. Εὔνηος, Iasonis filius, 41. 45. 46. Εὖνομία, elegia Tyrtaei, 362. Europos, citharoedus, 260. Eὐνόστου λιμήν, prope Alexandriam, 792. 795. Eurous, servorum dux, 272. 273. Εύξεινος πόντος, 48. 49. 51. 61 passim. - Evilvov στόμα, 677. - μυχός, 497. 505. - τὸ στε-νώτατον, 319. - παραλία, 491. 497. cf. Horros. Ευξίνθετος, Lebenius, 478. Eunakov, opp. Locrorum Ozolarum, 427. 450. Εύπατορία, opp. Ponti, 556. cf. Μαγνόπολις. Ευπατόριον, opp. Chersonnesi Tauricae, 312. Εύρήεις, fl. Mysiae, 473. Ευριπίδης, poëta tragicus, 27. 33. 183 passim. Ευριπος, 590. (plur. 54.) - Xalzidizóg, 10. 36. 55. 400. 403. 429. 443. 445 - 447. - IIveoalwr, 617. - in Aegypto, 804. - prope Carthaginem, 832. Εύρος άνεμος, 29. 102. 456. -Εύροι έτησίαι, 144. Evovotan, Philippi mater, 326. Ευρύκλεια, statua Thrasonis, 641. Ευρυπλής, dux Lacedaemoniorum, 363. 366. Ευρυκύδειον άλσος, in Elide, 346. Eugulogos, 393. - Thessalus, 418. 421. Ευρυμέδων, dux Atheniensium, 359. - fl. Pamphyliae, 571. 667. Ευρύπυλος, filius Euaemonis, 432. 434. 435. 438. 439. — Telephi filius, 584, 586, 616, 620. Eυρυπων, Proclis filius, 366. Ευρυπωντίδαι, ibidem. Eυρυσθένης, Proclis frater, 364. 366. 389. Evovo Deridai, 366. Ευρυσθεύς, rex Mycenarum, 377. Evouvaves, pop. Actoliae, 448. 451. 465. Euguros, Oechaliensis, 339. 350. 438.

Ευρωμος, opp. Cariae, 636. 658.

Ευρωπός, u. Mediae, 524. cf. Pα-

Ευρώπη, 14. 34. 49 passim.

Ευρωπος, u. Macedoniae, 327. fl. Thessaliae, 329, frg. 14. 15. 441. Εὐρώτας, fl. Laconicae, 275. 343. 363. 389. Εὐσέβεια, ή πρὸς τῷ Ταύρω i, q. Tyana, 537. - ή προς τω Αρyalo i. q. Mazaca ibid. Ευτρησις, vicus Thespiorum, 411. Ευφορίων, poeta, 364. 566. 681. Ευφράντας πύργος, in Syrti maiori, 836. Ευφράτης, 739-742. 746-749. 47. 64 passim. - Ευφράτου πηγαί, 521. 527. 743. — ἐκβολαί, 84. 527. 529. 729. 765. — διάβασις, 748. - ποταμία, 765. Euggorios, poeta, 382. Ευώνυμος, insula Liparacorum, 276. Έφέσιοι, 540. 620. 633. 634. 639 - 642. 646. 647. - Epéquos oivog, 637. Εφεσος, u. Ioniae, 639-642. 179. 505. 550 passim. Εφιάλτης, Graecorum proditor, 10. - terriculum, 19. Έφορος, Cymaeus, 1. 33. 34. 138 passim. Εφύρα, opp. Elidis, 328. 333. 338. — орр. Ерігі, 324. 328. 338. 444. — і. q. Коридов, 338. i. q. Koarrwr, 338. 442. - opp. Thessaliae, 338. - opp. Perrhaebiae, ibid. - vic. Aetoliae, ibid. Εφυροι, 329, frg. 14. 330, frg. 16. 338. 342. Έχεδωρος, fl. Macedoniae, 330, frg. 21. Έχειαί, opp. Laconicae, 360. Εχινάδες, insulae, 59. 124. 335. 340, 351, 453, 456, 458, 459, Extros, opp. Phthiotidis, 60. 433. 435. 442.

Z.

Ζαγκλαῖοι, 257. 268. 272. Ζάγκλη, u. Siciliae, 268. Ζάγοιον vel Ζάγοος, mons Asiae, 522—525. 736. 739. 744. Ζακύνθιοι, 159. Zaxuv905, insula, 124. 335. 458.

Záleuxos, legum lator, 260.

Zaua, opp. Numidiae, 829. 831. Ζαμολξις, Geta, 297. 298. 304. 792.

Ζαρδώκης, nomen Paphlagonium, 553.

Zapladous, dux Armeniorum, 528.

Ζαριάσπα, i. q. Bactra, 514. 516. Ζαρμανοχήγας, sapiens Indus, 720. Zeleia, u. Troadis, 551. 552. 565.

576. 583. 587-589. 596. 603. Zέλλα, opp. Numidiae, 831.

Zευγμα, ad Thapsacum, 79. 80. 524. 532. 736. 746. 747. — ad Samosata, 532. 664. 746. 747. 749.

Zevis, medicus, 580.

Zeic, 183. 229. 328 passim. -Ολύμπιος, 333. - Δωδωναΐος, 221. - Πελασγικός, 221. 329. - Λαρίσιος, 440. 649. - Αβρεττηνός, 574. - Σωσίπολις, 648. - "Ομβριος, 718. - legor το έν τη κατ Αργος Δαρίση, 370. - τὸ ἐν "Ολβη, 672. - τὸ τοῦ Αυχαίου, 388. - του Σωτήρος, 396. - του Ελευθερίου, 412. - του Almotov, 456. - του Δικταίου, 475. 478. - τοῦ ἐν Ουηνάσοις, 537. - του Αταβυρίου, 655. - τον Ωσογώ, 659. - του Λαβρανδηνού, ibid. - Tov Kaplov, ibid. - Tov Στρατίου, ibid. - του Χουσαορίως, 660. - του Κασίου, 760. - Διὸς άλσος, 382. 683. — аттоот, 476. 482. 762. μαντείον του Όλυμπίου, 353. - voi Tooquelou, 414. - 20λοσσός, 278. 567. 673. - Αστραπαίου ἐσχάρα, 404.

Ζεφύρα, ί. q. 'Αλικαρνασός, 656. Zεφυρία, promontorium Cypri, 683. Ζεφύριον, promont. Italiae, 259. 270. - prom. Cariae, 658. prom. Ciliciae, 670, 671. prom. Aegypti, 800. in littore Marmaricae, 799.

Zéquoos, ventus, 2. 28. 29. 39. 150. 331, frg. 58.

Znoos, Thebarum rex, 411. Zηλα, u. Ponti, 512. 557. 559 -561.

Zήλας, Prusiae pater, 563.

Znlic, opp. Mauritaniae, 140. 827. Znlītis, ager Zelae, 557. 559. 561.

Znyukétne, Cilix, 671.

Zηνόδοτος, grammaticus, 413. 543. 553.

Ζηνόδωρος, latro, 756.

Znvoquens, tyrannus Ciliciae, 672. Zήrων, Eleata, 252. - orator Laodicensis, 578. 660. - Citiensis, Stoicus, 15. 41. 299. 610. 614. 683, 757, 784,

Zίγχα, opp. Numidiae, 831. Zουμοι, populus Germaniae, 290. Ζουχις, lacus et opp. Libyae, 835. Zuyol, populus Caucasum accolens,

129. 492. 495 — 497. Zυγόπολις, u. Ponti, 548. Ζωδιαχός κύκλος, 13, 31, 110, 136. Zωlλos, orator, 271.

Zwag cf. Aióswoos. Zωστήρ, promont. Atticae, 398.

H.

Hβη, nominatur Dia, 382. Hyeola, fons, 240. Hynoiavas, historicus, 594. Hynolus, orator, 396. 648. Houlior, mons Bocotiae, 424. Houlos, poeta, 683. Ηδυφών, fl. Babyloniae. 744.

Hooves, Edonorum pars, 329, frg. 11.

Howrol, pop. Thraciae, 329, frg. 11. 331, frg. 36. 470. 471. 687. Herlor, rex Thebes, 585. 611.

612. 619. Hiores, vicus Argolidis, 373. Hlela, 336-358. 367. 383 pas-

sim. Hleiot, 333. 335. 338 passim. -Ήλείων παραλία, 337. - Ήλειαχοί φιλόσοφοι, 393.

Hleuroldes, insulae, 215. Hliadas, filii Solis, 654. Hliades, filiae Solis ad Padum,

Ηλιοπολίται, milites Aristonici, 646.

Ηλιοπολίτης νομός, 805.

"Ηλιος, deus, 22. 472. 652. 805. 'Ηλιούπολις, u. Syriae, 753. — u. Aegypti cum templo Solis, 803.

805 - 807.

⁵Hlış, u. Eleorum, 336, 338, 340, 341, 344 passim. — Κοίλη, 336 — 341, 345, 354 passim.

Hispania, 3.

150.

Hλώνη, opp. Thessaliae, 440.

"Huaola, antiquum Macedoniae nomen, 329, frg. 11. — u. Macedoniae, ibidem.

Ήμερίτα cf. Αύγούστα.

Ήμεροσκοπείον, u. Hispaniae, 159.

Ήμίκυνες, 43. 299.

Hμωδα όρη, pars Tauri, 511. 689. 698. 719.

'Hrιοχία, Heniochorum terra, 496. 'Hrίοχοι, populus Asiae, 129. 492. 495-497. 506. 839.

"Няшоос, 323 — 330. 123. 134.

281 passim.

Ήπειρώται, 325. 326. 329, frg. 11. 12.427. 430.434. — Ήπειρωτικά Εθνη, 221. 312. 321. 323 passim. — Ήπειρώτις, 124. 129. 453.

"Hoa, 354. 413. 583. 640; a Tyrrhenis Cypra appellata, 241. —
"Hoas tegór, 261. 373. — τῆς † Λογονίας, 252. — τῆς Φαρυγαίας, 426. — τῆσος, 168. 170. — 'Λογείας ἀλσος, 215. — 'Λεραίας μαντεῖον, 380.

'Hoaia, opp. Arcadiae, 337. 388.
'Hoaiov, Iunonis templum, ad Mycenas, 368. 372; Sami, 637; in prom. Lacinio, 261; Prosymnae,

373; Pharygis, 426.

'Hράκλεια, u. Magnae Graeciae, 264.
280. 281. — u. Elidis, 356. —
— u. Mediae, 514. 524. — u.
Ponti, 541 — 543. 553. — u.
Mytilenaeorum in Troade, 607.
— u. Ioniae, 635. — u. Cariae,
658. — u. Syriae, 751. — ή
Τραχίν, u. Thessaliae, 60. 382.
389. 408. 428. 429. 434. 442.
— u. Hispaniae, i. q. Κάληη,
140. — Pisandri poema, 655. 688.

'Ηρακλείδαι, 269. 333. 364. 366 passim. — 'Ηρακλευδών κάθοδος, 354. 359. 365. 372. 383. 389. 392. 451. 582. 653.

'Hoanlelong δ Ποντικός, philosophus, 98, 100. 384. 541. 604.

- medicus, 645.

Ηράκλειον, opp. Campaniae, 246.
 247. — opp. Siciliae, 266. — opp. ad Maeotin, 494. — opp. Syriae, 751. — opp. Cyrenaicae, 838. — opp. Cretae, 476. 481. — opp. Aegypti, 85. 788. 801. — Herculis templum, Gadibus, 169. 170. 172. 174. 175. — prom. Italiae, 259. — prom. Ponti, 548.

Hράκλειτος, philosophus Ephesius, 3. 642. 784. — poeta Halicar-

nassensis, 656.

'Ηρακλέων, Dionysii pater, 751.
'Ηρακλέωται, in Italia, 264; in Chersonneso Taurica, 308. 542; in Paphlagonia, 543; in Aegypto, 812.

Ήρακλεώτης vel Ἡρακλειωτικός νο-

μός, 789. 809. 812.

Hoακλεωτις, regio Ioniae, 642. Ήρακλης, 9. 48. 157. 171 passim. - Ίποκτόνος, 613. Koρνοπίων, ibidem. - Maxiστιος, 348. - opus Lysippi, 278. - Myronis, 637. - tabula Aristidis, 381. - Hoankforg άθλοι, 19. 26. 459. — στοπ-τεῖαι, 2. 149. 169. 170. 338. 505. 686. — παίδες, 225. 377. - απόγονοι, 219. - εταίροι, 564. - legóv, 138. 202. 801. - νησος, 159. 170. - λιμήν, 225. 256. - legos ling nat τίμενος, 459. - ναός, 185. βωμός, 826. - Θερμά, 425. 428. - πόλις, 812.

Honror, opp. Sabinorum, 228.

238.

Hοιδανός, fl. Atticae, 397. — fl. Italiae, 215.

Hοόδοτος, Halicarnassensis, postca Thurius habitus, 656. 30. 36. 43. 61. 98. 100 passim.

'Ηρόστρατος, Ephesius, 640.

Ηροφίλειοι τατροί, 580. 645. Ηρπα s. Hopai, u. Cappadociae, 537. 539. 663. Hρώδης, rex Indaeae, 760. 765. Ηρώων πόλις, u. Aegypti, 85. 86. 759. 767 passim. 'Hσίοδος, 23. 29. 42. 43. 221 passim. Hotoreis vel Actoreis, 627. Howing, filia Laomedontis, 596. "Hyair roc, 41, 472, 473, - Haatστου άγορά, 246. - Ίερά i. q. Θέομεσσα, insula, 275. - Hoalστειον, 807. Oaka, opp. Numidiae, 831. Oalana, opp. Laconicae, 360. Θαλης, Milesius, 7. 635. - Cretensis, poëta, 480. 482. Θαληστρία, regina Amazonum, 505. Θάμυρις, Thrax, 331, frg. 35. 339. 350, 471, Θάσος, insula, 28. 124. 317. 331, frg. 44. 48. 370. 487. 647. Oavuazia, u. Magnesiae, 436. Oavuaxol, u. Phthiotidis, 389. 434. Θάψακος, u. Babyloniae, 77. 78. 82. 83 passim; pons ad Thapsacum, 746. 747. cf. 79. 80. Θάψος, opp. Africae, 831. 834.

'Hoovs πύργος, prope Abydum,

753. Θέμις, 422. 423. - Tyvala, 435. Θεμίσχυρα, regio Ponti, 547. 548. 52, 126, 497, 504, 505, 544, 556. Θεμιστοκλής, 586. 636. 647. Θεμισώνιον, opp. Phrygiae, 576. Θέτα, opp. Africae, 831. 834. Θεοδέκτης, poëta, 695. Osodoola, u. Chersonnesi, 309 -Θεοδόσιος, mathematicus, 566. Θεόδωρος, Gadarenus, 759; eius schola, 625. Θεοκλής, Atheniensis, 267. Θεόχοιτος, Chius, 645.

Θεμέλλας (?), princeps Arabum,

Θεόμνηστος, Cous, musicus, 658. Θεόπομπος, Cnidius, 656. - Chius, historicus, 43. 299. 317 passim. Θεού πρόσωπον, prom. Syriae, 754. 755. Osogárns, Mytilenaeus, 493. 503. 528. 530. 555. Θεόφιλος, propinquus Strabonis. 557. Θεόφραστος, Peripateticus, 398. 478. 608. 609, 618. Θεράπναι, opp. Thebanorum, 409. Θέομα (?) s. Θέομη, opp. Macecedoniae, 330, frg. 20. 21. 23. Θερμαΐος κόλπος, 92. 124. 323. 324 passim. Θέρμεσσα, insula, 275. 276. Θέρμον vel Θέρμα, u. Actoliac, 463. Θερμοπύλαι, 10. 36. 60. 334. 420. 426 passim. Θεομώδων, fl. Ponti, 52. 298. 505. 529, 547, Θεσπιαί vel Θέσπεια, u. Boeotiae, 400, 403, 405, 409, 410, 414, Θεσπιείς, 409. 410. Θεσπρωτία, 256. Θεσπρωτοί, 6. 28. 256. 321. 324 passim. Θεσσαλονίκεια s. Θεσσαλονίκη, u. Macedoniae, 106, 124, 323, 329, frg. 10, 13, 330, frg. 20, 21, 24. 25. 331, frg. 48. 391. 400. Θεσσαλονίκη, uxor Cassandri, 330, frg. 21. Θεστιάδαι, fratres Althaeae, 466. Θέστιος, pater Ledae, 461. - pater Althaeae, 466. Gertdior, templum Thetidis, 431. Octralia, 429-444. 220. 221, passim. - Θετταλικά όρη, 28. - πεδία, 430. 431. 440. 441. έσθής, 530. - ἱππική, 449. 531. Θετταλιώται et Θετταλιώτις, pars Thessaliae, 430. 435. 438. Ostralol, 45. 220. 326 passim. Θετταλός, Haemonis fil., 443. 444. Θεών λιμήν, u. Numidiae, 829. Θήβαι, u. Bocotiae, 41. 382. 401. 404. 408. 409. 411. 412. 633.

- u. Aegypti, 9. 29. 35. 40. 551, 735, 805, 812, 813, 815, 816. - Φθιώτιδες, u. Thessaliae, 431. 433. 435.

Θηβαία, Θηβαϊκή, Θηβαίς, pars Bocotiae, 404, 405, 408 - 410. 412.

Θηβαϊκή, regio Troadis, 586. φυλακή, in Aegypto, 813.

Θηβαίς, Aegypti pars, 42. 693. 781. 787. 790. 804. 813. 818 -820.

Θήβη, u. Pamphyliae, 667. 676. - vel Θηβαι, u. Troadis. 584. 585. 588. 611. 612. 614.

Θήβης πεδίον, in Troade, 586. 588. 605. 612 passim.

Θήρα, insula, 46. 57. 347. 484. 837.

Θηραίοι, 837.

Oneas, Therae conditor, 347. Θηφασία, insula, 57. 484.

Θησείον, Athenis, 396.

Θησεύς, 19. 26. 48. 282. 380. 396. 397. 399. 477.

Olμβοων, rex Cyrenes, 837. Θίσβη vel Θίσβαι, opp. Bocotiae, 16, 298, 411,

Goal, insulae, 351. 458.

Θοάντιον, orae Rhodiae pars, 655. Θόας, i. q. Achelous, 450. - rex Actolorum, 255.

Gogeic, pagus Atticus, 398. Θόρικος, opp. Atticae, 397 - 399.

485. Θουπυδίδης, 326. 333. 359 passim.

Θούλη, 63. 64. 104. 114. 201. Govuelizós, Arminii filius, 292.

Θουνάται, gens Illyrica, 316.

Oovola, opp. Messeniae, 360. 361.

— fons, 263. — Thuriorum ager, 280.

Θούριοι, opp. Lucaniae, 254. 255. 260, 263, 264, 656. — Govoivos oiros, 264.

Θουσνέλδα, filia Segestis, 291. Θράκες, 28. 59. 108. 287 passim.

Θράκη vel Θρακία, 331, frg. 48-58. 6. 28. 108 passim. — Θρακίας χερσοννησος, 92. 108. 109. 124. 129, frg. 13. 331, frg. 52.

1 3 - D

53. - Θράκιος Βόσπορος, 125. 325. 566. — Θράκια Εθνη, 289. 295. 304. 313. 315. 316. 331, frg. 46. 541. 549. 564. - 60%. 71. 208. 313. 317. 318. 320. 329, frg. 4. 471. - Oálarra, 28. - νησος, 457. - μουσική, 471. - παραλία, 6. 223. μέταλλα, 680.

Θρασυάλκης, Thasius, 29. 790. Θρασύβουλος, Atheniensis, 396. Θρασων, sculptor, 641.

Ophun cf. Opaun.

Θοηξ, castellum Iudaeae, 763. Θριάσιον πεδίον, in Attica, 392.

Operants, nomen Siciliae, 265. Θρόνιοι, Thronii incolae, 60. Oporior, opp. Locridis, 60. 426. Θρόνοι, prom. et opp. Cypri, 683. Θουόεσσα vel Θούον, opp. Triplyliae, 349, 352, 353,

Ocauis, fl. Epiri, 324.

Θύμβοα, campus prope Ilium, 598. Θυμβοαίος, 598. cf. Απόλλων.

Θυμβοία, pagus Cariae, 636. Θύμβριος, fl. prope Ilium, 598. Ovvla, insula, 543.

Ovrias, prom. et regio Thraciae, 319. 541.

Ovvol, pop. Bithyniae, 295. 541.

Θυρέαι, u. Cynuriae, 65. 376. Ovoldes, insula et prom. Laconicae, 335. 360. 362.

Θύσσος, opp. Macedoniae, 331, frg. 33. 35.

Θωνις, rex Aegypti, 800. - u. Aegypti, 800.

Θωπίτις, lacus Armeniae, 529. 746. Θωραξ, mons Lydiae, 647.

Ιάζυγες, 294, 306.

Taxxytavla, Taxxytavol, in Hispania, 161.

Ιακχος, cognomen Bacchi, 468. Ιάλμενος, dux Orchomeniorum, 416. Ιαλυσιοι, 655.

Ιαλυσός s. Τηλυσός, u. Rhodi, 654. 655. - tabula Protogenis, 652. Ιάμβλιχος, princeps Emisenorum,

Ιάμνεια, opp. Iudaeae, 759. Ιαξάρτης, fl. Sogdianae, 507. 510. 514. 517. 518.

Ιάονες, 392. 467.

 $T_{\alpha\pi\circ\delta\epsilon\varsigma}$, 202. 207. 313 — 315.

Τάπυγες, 109. 254. 261. 262. 279. Ιαπυγία, 105, 254, 265, 277, 281. 282. 285. 405. - Ίαπυγία ακρα,

109. 123, 124. 210 passim. Τάπυξ, Daedali filius, 279, 282.

Ιαρδάνης, fl. Pisatidis, 342. 343. 347.

Ιαρδάνου τάφος, 347. 348.

Tas, i. q. Attica, 392. - dialectus Attica, 333.

Tavidai, 371.

Tagior, Dardani frater, conditor Samothraces, 331, frg. 50.

Τασον Αργος, 369. 371.

Τασόνια ήρῷα, 45. 503. 526. 531. 546.

Tagorior, mons Mediae, 526. prom. Ponti, 548.

lagos, u. et insula Cariae, 658. Ίασων, 2. 6. 11. 21, 24 passim. "Ιβηο, fl. Hispaniae, 156. 158 -

162. 167. 175.

Ίβηρες, pop. Hispaniae, 5. 7. 61. 64 passim. — populus Cauca-sum accolens, 118. 129. 288.

491. 492. 499 passim. Ιβησία, i. q. Hispania, 136-176. 3. 6. 22 passim. — ad Caucasum, 499-501, 45, 61, 491

passim. — Ίβηρικον πέλαγος, 122. — Ισθμός, 137. — έθνη, 152. 164. - παραλία, 122. 164.

— ахра, 106. 116. 161. "Ιβυχος, poeta, 58. 271.

Tyyavroi, populus Ligurum, 202. Tylintes, incolae Hispaniae cis Iberum, 166.

Tyouror, u. Umbriae, 227.

Toale uning, Rheae cognomen, 45. 469. 575. - Idain darrulos, 331, fr. 51. 355. 466. 473.

Ιδαΐος κόλπος, 584. 605.

Ιδάνθυρσος, Scytha, 687. Ιδεάννου γη, in Taurinis, 204.

'Iδη, mons Troadis, 22. 321. 331,

frg. 50. 466. 469. 470 passim. mons Cretae, 472, 604.

'Ιδήεσσα, opp. Hispaniae, 45. 499. Ιδομενεύς, Cretensis, 479. 480. -Lampsacenus, 589.

Ιδούβεδα, mons Hispaniae, 161. 162.

Ιδουμαΐοι, populus Iudaeae, 749. 760.

Ίδριείς, pop. Cariae, 678.

Ίδριεύς, Hecatomni filius, 656. Ιερά ακρα, prom. Lyciae, 666.

Ιεράκων νησος, in sinu Arabico, 773. — πόλις, u. Λεgypti, 817. Ίερὰ νῆσος, i. q. Thermessa, 275. 277.

Ιεραπολις, u. Syriae, 748. - u. Phrygiae, 437. 579. 629. 630. Ιεράπυτνα, opp. Cretae, 440. 472.

475.

Ιεραπύτιοι, 479. Ιερικούς, u. Iudaeae, 760. 763. 779. Ιέρνη, insula, 63. 72. 74. 75. 115. 119, 201.

Ιεροκηπία s. Ίεροκηπίς, u. Cypri, 683. 684.

Tegonling, orator Alabandensis, 661. Ίερον ακρωτήριον, prom. Hispaniae, 106. 108. 119. 137-140. 143. 148. 151.

Tegov ogos, in Thracia, 331, frg. 56. Ιερον στόμα Ίστρου, 305. 312. 319.

Ιερον Βυζαντίων - Χαλκηδονίων, 319. 546. 548.

Ιεροσόλυμα, caput Iudaeae, 759-762.

Τερός πόλεμος, 188. 420.

Teowr, rex Syracusarum, 247. 268. - Laodicensis, 578.

Tegurvuos, Rhodius, 378. 443. 475. 655.

Ιηλυσός cf. Ιαλυσός.

Ίθάκη, insula et opp., 454-455. 22. 34 passim.

Ιθακήσιοι, 22. 461.

1θώμη, mons et opp. Messeniae, 358. 361. 437. - opp. Thessaliae, 437. 438.

Izagia vel Izagos, insula, 488. 635. 637. 639.

Ικάφιον πέλαγος, 124. 488. 639.

Ικάφιος, pater Penelopes, 452. 461. Ίκαρος, Daedali filius, 639. - νησος, in sinu Persico, 766. cf. Txapia. Ικέσιος, medicus Smyrnaeus, 580. Izerawy, Trojanus, 586. Ixérides, drama Aeschyli, 221. † Ίκην, geometres, 548. Ίκονιοι, gens Alpina, 185. 203. Ixorior, opp. Lycaoniae, 568. Ixos, insula Thessaliae vicina, 436. Interos, architectus, 395. 396. Ικτούμουλοι, vicus Galliae cisalpinae, 218. Ίλασαρος, rex Arabum Rhamanitarum, 782. Ίλεργέται, gens Hispaniae, 160. Tλέοδα, opp. Hispaniae, 161. Τλιακός πόλεμος, 20. 24. 39. 584. — στόλος, 262. — πεδίον (i. q. Τρωικόν), 573. 596 — 598. Thias Admia, 264. Libiopis, opp. et fl. Galliae, 182. Dieic, 584. 593. 594. 596. 597. 600 - 602Iλιοχολώνη, in agro Pariano, 589. Thior, vetus, 592 - 601. 17. 22. 35. 222 passim. - novum, 593 -596, 598, 599, 601, 602, Thiov always, drama Sophoclis, 608. Thenα, opp. Turditaniae, 141. 142. 174. 175. Τλισσός, fl. Atticae, 397. 400. Τλλυρικά έθνη, 214. 283. 289. 313. 318. 326. 332. — ŏon, 71. 313 passim. — παραλία, 105. 125. 285. 314 — 318. Thaugeof, 313 - 318. 206. 207. 283. 304 passim. Thhuole, 108, 123, 129, 207 passim. Thos, Hii conditor, 593. 597. Ίμανδης, 811: cf. Ἰσμανδης. Ἰμαον s. Ἰμαιον ὅρος, 129. 511. 519. 689. cf. "Ioauog. Ιμβρασίδης, dux Thracum, 331, frg. 58. Ιμβρασος, fl. Sami, 457. 637. Ιμβρος, insula, 28. 124. 221. 331, frg. 48. 457. 473. - castellum Cariae, 651. Ιμέρα, u. Siciliae, 272, 275. -

fl. Siciliae, 266.

Tragus, rex Aegypti, 801. Traχος, fl. Argolidis, 271. 326. 370. 371. 387. — fl. Acarnananiae, 271. 316. 326. 327. 370. 'Iνδική, 685 - 720. 7. 38. 39 passim. - Irding anga, 116. 133. 490. - θάλαττα, 118. 129. 514. 519. - ően, 68. 505. 506. 510. 689. — opia, 514. 517. 723. - ποταμοί, 690 - 692. 696. 697. 700. 711. 718. 739. Ινδικηται, gens Hispaniae, 156. 160. Ινδιχοί φιλόσοφοι, 686. 711 -720.Irdol, 685 - 720. 7. 8. 34 passim. Irdos, fl. Indiae, 690. 64. 87. 514. 516. 688 - 690 passim. Irrησα, opp. Siciliae, 268. Ινσουβροι, 212. 213. 216. 218. 292. Ίντεμέλιοι, populus Liguriae, 202. Ιντεμέλιον, 202. cf. Αλβιον. Irrigaura, opp. Umbriae, 227. Ivregaurior, opp. Latii, 237. Irτερκατία, opp. Celtiberorum, 162. Ιντεροχοέα, opp. Sabinorum, 228. Ινωπός, fl. Deli, 271. 485. 'Iξία, opp. Rhodi, 655. Islav, Lapitharum rex, 329 rg. 14. 16. "Ιοζα cf. 'Ioυλία. Tolatis, populus Sardiniae, 225. Ιολαος, 225. 377. Τόνιος κόλπος s. Τόνιον πέλαγος, 123. 259. 281. 316. 317. 322. 326. 329, frg. 6. 332, frg. 57. Τόπη, opp. Iudaeae, 43. 758. 759. Topas s. Touparios, mons, 193. Topδάνης, fl. Iudaeae, 755. "Ios, insula, 484. Toυβας, rex Numidiae, 288. 828. 829. 831. 840. Ιουγκάριον πεδίον, in Hispania, 160. Ιουγούοθας, rex Numidiae, 831. Ioυδαία, pars Syriae, 760 - 765. 749. 756 passim. Ιουδαίοι, 760-765. 736. 749 passim.

Toulla Tota, opp. Baeticae, 140. Ιουλιόπολις, opp. Phrygiae, 574. Τούλιος, nomen Caesaris, 595. Toulle, u. Cei, 486. Tovλος, filius Aeneae, 595. Τουράσιος cf. Τόρας. Invovs, opp. Magnesiae, 443. 74 - 77, 79 - 94, 113-115. 2. 5. 7. 14. 15. 16. 27. 54. 57. 62, 63, 106, 131, 132, 135, 328, 332, 529, 566, Ίππημολγοί cf. "Αβιοι. Ίππόβοτος λειμών, in Armenia, 525. Ίπποβοτών πολιτεία, Chalcide, 417. Ίπποι, insula prope Erythras, 641. Ίπποκλης, conditor Cumarum, 243. Ίπποκόρωνα, opp. Troadis, 472. Ίπποχορώνιον, opp. Cretae, 472. Ίπποκόων, rex Spartae, 461. Ιπποκράτης, medicus, 657. Ίππος, fl. Colchidis, 498, 500. Ίππου κρήνη, 379. 410. Ίππων, u. Carthaginiensium, 832. - Numidiae, ibid. Ίππώναξ, poëta, 340. 633. 636. 642. Ίππωνιάτης κόλπος, 254. 255. 261. Ίππωνιον, opp. Bruttiorum, 256. Ίρή, opp. Messeniae, 360. Igis, fl. Ponti, 52. 547. 556. 561. Ίρπῖνοι, populus Samnii, 250. Tooα, filia Arrhabaei, 326. Io, Sybaris conditor, 263. Ισαμος, fl. Indiae, 516. "Ισαρ, fl. Galliae, 185. 191. 204. Ισάρας, fl. Vindeliciae, 207. "Ισαυρα, opp. Isauriae, 568. 569. 665. 668. Ισαυρία παλαιά, opp. Isauriae, 568. 569. Ισαυρική, pars Lycaoniae, 568. 569. Ισινδα, opp. Pisidiae, 631. Tous, 803. 822. Ισμάνδης, Labyrinthi conditor, 813. (cf. Inavons.) Ισμαρίς, lacus Thraciae, 331, Irg. 44. "Ισμαρος s. Ίσμάρα, opp. Ciconum, 331, frg. 44. Ισμηνός, fl. apud Thebas, 408. Ισοδρόμη μήτηρ, dea, 440.

Ίσοκράτης, orator, 622. "Iooc, regio Boeotiae, 405. Ισπαλις, opp. Hispaniae, 141, 142. Ionarla, i. q. Ißnola, 166. Ίσσα, Liburnorum insula, 124. 315. 317. - i. q. Lesbos, 60. Ίσσεῖς, 315. Ισσικόν πέλαγος, Ισσικός κόλπος. 47. 67. 68. 70. 106. 118 passim. Ίσσός, opp. Ciliciae, 125. 519. 664. 671 passim. Ιστίαια, n. Eubocae, 445. 446. cf. Dosós. Ιστιαιείς, 437. 445. - pagus Atticae, 445. Ιστιαιώτις s. Έστιαιώτις, in Thessalia, 430, 434, 437, 438, 441, 446. 475. - in Euboea, 437. 445. Iotol, prom. Icariae insulae, 639. Iorofa, Italiae regio, 209. 215. 314. Τστροι, 57. 215. 216. 314. "Iorgos, fluvius, 289. 6. 14. 46 pas-Ιστρου πηγαί, 207. 289. 292. 304. — ἐκβολαί, 289. ίερον στόμα, 312. 318. 319. Ιστρος, opp. Moesiae, 318. 319. Ισχοπολις, opp. Ponti, 548. Tralla, 209-288. 6. 21-23. Ιτάλικα, u. Hispaniae, 141. Tralizή, u. Pelignorum, 241. - αzοα, 92. Iralol vel Iraliorai, 169. 203. 206. 208-210. 218 passim. Trior, opp. et portus Galliae, 199. Ιτουραίοι, populus Syriae, 753. 755. 756. Ιτύκη, u. Carthaginiensium, 831. 832. Ιτυμονεύς, 352. Ιτωνία Αθηνά, 411. 435. Trwros, u. Thessaliae, 433. 435. Iquyένεια, 535. — drama Euripidis, 377. Ιφιδάμας, filius Antenoris, 330, frg. 21. 24. Ιφικράτης, Atheniensis, 389. Tquos, Eleus, 358. Iχθυοφάγοι, 96; in Gedrosia, 131. 133; in Carmania, 720. 726;

ad sinum Arabicum, 769. 770. 772. 773. 1x8vs, prom. Elidis, 343. 836. Igrai, opp. Thessaliotidis, 435. Tw., mater Epaphi, 445, 673, 750. Tώλ, opp. Masaesyliorum, 831. Τώλχιος, i. e. Iason, 45. Twheir, u. Magnesiae, 331, frg. 44. 414, 436, 438, Tow, Xuthi fil., 321. 383. 397. poeta, 60. 364. 645. - tragoedia Euripidis, 356. - fl. Thessaliae, 356. "Imres, 60, 65, 149, 179, 264 pas-Turία, in Asia, 632-650. 6. 58. 61. 114 passim. - i. q. Achaia, 383. — i. q. Attica, 392. 397. Kaβaιον, prom. Ostimiorum, 64.

Kaßaleic, i. q. Solymi, 630. Kαβαλίς, u. et regio Phrygiae et Lyciae, 629 - 631. Kaβalla, opp. Armeniae, 529. Kαβαλλίων, opp. Galliae, 179. 185. Κάβειρα, opp. Ponti, 556. 557. Καβείρη et Καβειρίδες νύμφαι, 472. Κάβειρου, 331, frg. 51. 466. 470. 472, 473, Κάβειρος, mons Berecyntiae, 472. Καβυλλίνον, opp. Galliae, 192. Καδηνα, opp. Cappadociae, 537. Καδμεία, arx Thebarum, 321. 401. 412. Κάδμη, i. q. Priene, 636. Κάδμος, Cadmeae conditor, 321. 326. 401. 447. 680. - Milesius, rerum scriptor, 18. 635. fl. Phrygiae, 578. - mons Phrygiae, 578. Kasoi, opp. Phrygiae, 576. Kadovezov, populus Galliae, 190. 191. Καδούσιοι, populus Asiae, 507. 508. 510. 514. 523. 524. Kάθαια, regio Indiae, 699. Kadaioi, ibidem. Ka Dulxos, populus Germaniae, 292. cf. Kaovlxon. Kaiara, prom. Latii, 233.

Καιάτης κόλπος, 233. Καικίας, ventus, 29. Káizoc, fl. Mysiae, 571, 581, 582. 607. 611. 615 passim. - Caïci fontes, 572. 616. - Kaixov neolor, 576. 615. 616. 624. 691. Καίκουβον, regio Latii, 231. 233. — Καίκουβος οίνος, 234. Kathiov ogos, collis Romae, 234. Kairol, populus Thraciae, 624. Kawar zwolor, castellum Ponti, 557. Kaivus, prom. Italiae, 257. 265. Καιπίωνος πύργος, 140. Καίρατος i. q. Κνωσσός, 476. Kaipia, n. Etruriae, 220. 226. Καιρετανοί, 220. 226. - Καιρετανά θερμά, 220. Καισαραυγούστα, u. Celtiberorum, 151. 161. 162. Καισάρεια, u. Numidiae, 831. Kaigagior, templum Alexandriae, 794. Kαισήνα, u. Italiae, 217. Καλαβοία, 277. 282. Καλαβοοί, 277. Καλάγουρις, opp. Hispaniae, 161. Kalauis, statuarius, 319. Kalaros, Indus, 686. 715-718. Kaλάσάρνα, opp. Lucaniae, 254. Kalutla, u. Campaniae, 248. 249. 283. Kalaugla, insula, 124. 369. 373. 374. Καλαχηνή, regio Assyriae, 530. 736. KálBic, fl. Cariae, 651. Καλέτοι, populus Galliae, 189. 194. 199. Kalyrot, 237. - Kalyros oiros, 243. Καλης, u. Campaniae, 237. 249. Καλλαϊκοί, populus Hispaniae, 147. 152. 155. 157. 162. 164. 166. Kallas, fl. Euboeae, 445. Καλλατιανός, ν. Δημήτριος. Κάλλατις, opp. Moesiae, 318. 319. Kαλλίαρος, opp. Locridis, 426. Kalliag, Lesbius, 618. Kallloomos, pars Octae, 428. Καλλικολώνη, collis Troadis, 597. 598.

Kalliμαχος, Cyrenaeus, 838. 44. 46. 216 passim.

Καλλίνικος, cf. Σέλευκος.

Kalliros, poeta, 604. 627. 633. 647. 648. 668.

Kallionn, Corybantum mater, 472. Καλλιπίδαι, gens Scythica, 550.

Kallholis, opp. Siciliae, 272. opp. Chersonesi Thraciae, 331, frg. 56. 589. - opp. Macedoniae, 331, frg. 36.

Kallig Derng, historicus, 362. 517. 531. 542. 588. 594. 611. 627. 635, 667, 680, 719, 790, 814,

Καλλίστη i. q. Θήρα, 347. 837. Καλλύδιον, castellum Mysiae, 574. Kάλπας, fl. Bithyniae, 543.

Kαλπη, opp. Hispaniae, 51. 140. 141. - mons Hispaniae, 108. 139, 148, 156, 168-170.

Kαλύβη, opp. Astorum, 320. Kalidra i. q. Tenedos, 604.

Kαλύδναι, insulae, 488. 489. 604. Kaλυδών, u. Actoliae, 427. 450.

451, 459, 460, 463, 465, Καλυδώνιος κάπρος, 380. 466. Kalizadros, fl. Ciliciae, 627. 670.

Kalvuva s. Kalvuvai, insula, 489. Kalurda, u. Cariae, 651. Καλυψούς νήσος, 44. 299.

Kályag, vates, 284. 570. 642. 643. 668. 675.

Kauagiva, n. Siciliae, 266. 272. Καμβυσηνή, regio Armeniae, 501. 502, 528,

Καμβύσης, 473. 736. 790. 805. 816. 820

Καμειρείς, 655.

Κάμειοος, opp. Rhodi, 653 - 655. Καμέρτης, opp. Umbriae, 227. Kauxol, opp. Siciliae, 273. 279. Κάμιλλος, filius Vulcani, 472. Κάμισα, castellum Ponti, 560. Καμισηνή, regio Cappadociae, 546. 560.

Kauovvoi, pop. Raetorum, 206. Καμπανία, 243 - 249. 219. 231 -233 passim.

Καμπανοί, 243 - 249. 237. 240. 242 passim.

Strabo. II.

Καμπόδουνον, opp. Vindelicorum,

Kauwiavoi, pop. Germaniae, 291. Káras, u. Acolidis, 446. 615. s. Karn, mons et prom. Acolidis, 581, 606, 607, 615-617,

Kavala, ager Canarum, 615.

Κανανίτης, ν. Απολλόδωρος. Καναστραίον, prom. Macedoniae, 330, frg. 25.

Karagroov, prom. Pallenes, 330, frg. 32.

Kανδάκη, regina Aethiopum, 820.

Kardaovia, montes Illyrici, 323.

Karndos, collis Eubocae, 447. Kardágios, prom. Sami, 639.

Κανθαρώλεθρον, locus prope Olynthum, 330, frg. 30.

Karlding, Romanorum dux, 501. Κάνναι, opp. Apuliae, 285. Κανταβρία, 153. 157. 165. 821.

Κανταβροι, 153. 155. 156. 159. 161. 164 passim. - oi Kortσ×οι, 162.

Kártior, regio Britanniae, 63, 193.

Karvosov, opp. Apuliae, 282. 283. Κανυσιτών εμπόριον, ad Aufidum, 283.

Kάνωβος, stella, 3. 119. — u. Aegypti, 85. 666. 800. 801. - Menelai gubernator, 801. - Kaνωβικόν στόμα Νείλου, 64. 85. 91, 786, 788, 791, 800, 801. πύλη, Alexandriae, 795. 800. διώρυξ, 795, 800, 801.

Καούαροι, populus Galliae, 185. 186.

Kaovlkoi, populus Germaniae, 291. Καπέδουνον, opp. Scordiscorum, 318.

Kaπtτουλον, opp. Latii, 238. Καπιτώλιον s. Καπετώλιον, 200. 230, 234, 236, 278, 319, 557.

Καπνοβάται, epitheton Mysorum, 296. 297.

Καππάδοκες s. Καππαδόκαι, 533 -540. 288. 491. 511 passim. Καππαδοκία, 533-540. 73. 129. 175. — ad Pontum, 532. 534. 678.

Καπρέαι s. Καπρίαι, insula, 22. 60. 123. 247. 248. 258.

Kαποία, lacus Paphlagouiae, 667. Κάπρος, portus Chalcidices, 331, frg. 33. 35. — insula, 331, frg. 33. 35. — fl. Phrygiae, 578. fl. Assyriae, 738.

Καπύαι, opp. Arcadiae, 608. Καπύη, n. Campaniae, 237. 242. 248. 249. 283.

Κάπυς, Troianus, 608.

Κάραλις, opp. Sardiniae, 224. Κάραμβις, prom. Paphlagoniae, 125. 309. 496. 545. 546.

Kapara, opp. Ponti, 560.

Καρανίτις, 560. Καρδακες, 734.

Καρδαμύλη, opp. Messeniae, 360.

361. Kagðía, opp. Chersonesi Thraciae,

331, frg. 52. 54. Καφδούχοι, populus Asiae, 747. Κάφες, 651-664, 6. 61. 65. 321

passim.

Καρηνίτις, regio Armeniae, 528. Καρησηνή, regio Troadis, 602. 603. Κάρησος, opp. Troadis, 554. 602. 603. — fl. Troadis, 602. 603. Καρθαία, opp. Cei insulae, 486.

Καρια, 651 – 664. 65. 87. 93. 114 passim. — Καριας ὅροι, 663. — ὅρη, 632. — παραλία, 383. 655. Καριαή, 65. Καρικός Ζεύς, 669. — αὐτοκράτως, 660. — ὅπλα, 661.

Καρχαθιόχερτα, opp. Armeniae, 527.

Καρχενίτης κόλπος, 307. 308. 311. Καρκόρας, fl. Norici, 314. Καρμάλας, fl. Cataoniae, 537. Καρμανία, 723—727. 78—80 passim.

Καρμάνιοι vel Καρμανίται, 720. 726.

Καρμέντις, Euandri mater, 230. Κάρμηλος, mons Iudaeae, 758.759. Καρμυλησσός, opp. Lyciae, 665. Κάρμων, opp. Hispaniae, 141.

Kapra s. Kaprara, u. Arabiae, 768.

Καρνεάδης, Academicus, 838. Καρνεάτης, mons Sieyoniae, 382.

Καρνεάτης, mons Sicyoniae, 382. Κάρνοι, gens Alpina, 206, 207. 216, 292, 314.

Κάρνος, opp. Syriae, 753. Καρνούτοι, populus Galliae, 191.

193. Κάφουρα, opp. Phrygiae, 557. 578. 580. 630. 663.

Καρπάθιον πέλαγος, 124. 488. 489.

Κάρπαθος, insula, 124. 489. Καρπασία, opp. Cypri, 682.

Καρπασία, opp. Cypri, 682. Καρπασίαι νησοι, ibidem. Καρπητανία, regio Hispaniae, 142.

Καρπητανοί, 139. 141. 152. 162. Κάρραι, u. Mesopotamiae, 747.

Καρσέολοι, opp. Latii, 238. Κάρσουλοι, opp. Umbriae, 227. Κάρτα, opp. Hyrcaniae, 508.

Καρταλίας, opp. Hispaniae, 159. Καρτερά, vicus Thraciae, 331, frg.

Καρτηία, u. Hispaniae, 141. 145.

Kαρύανδα, opp. et insula Cariae, 658.

Kagvardeis, ibidem.

Kagvarla 21005, 437. 446.

Κάουστος, opp. Euboeae, 416. 446.
— locus Laconicae, 446.

Καρχηδονία, in Africa, 131. 267. 831. 832. — in Hispania, 161. Καρχηδονιακός κόλπος, 832. 834. Καρχηδόνιοι, 832-836. 66. 151.

158 passim. Καρχηδόνιος λίθος, 830. 835. Καρχηδών, 832-834. 64. 93. 120

passim. — Καρχηδών ή νέα, υ. Hispaniae, 147, 148, 156, 158, 159, 161, 163, 167, 175, 827, 828.

Κασάνδρα, 264. 600.

Κασάνδοεια, u. Macedoniae, 330, frg. 25. 27. 31.

Kagdarala, opp. Magnesiae, 438.

Kασιανα, castellum Syriae, 752. Κασιλίνον, opp. Campaniae, 237. 238. 249. 283.

Kagiror, opp. Latii, 237.

Kagiov, mons Aegypti, 38. 50. 55.

58. 741. 758 — 760. 796. mons Syriae, 742. 750. 751.

Κασίων νησοι, 489. Κάσος, insula, 489.

Κασπία θάλατια ει Κάσπιον πέλαγος, 491. 531. 35. 65 passim. — πύλαι, 60. 64. 78. 79.

80. 81 passim. Κασπιανή, regio Albaniae, 502. 528.

Κάσπιοι, 497. 502. 506. 514. 517. 520.

Κάσπιος, mons Caucasi, 91. 92. 497. 514.

Κάσσανδρος, rex Macedoniae, 330, frg. 21. 24. 25.

Κασσιέπεια, stella, 134. 135.

Κασσιόπη, portus Epiri, 324. Κάσσιος, Gaesaris percussor, 331, frg. 41. 752.

Κασσωπαίοι, populus Epiri, 321. 324. 325.

Kαστάβαλα, opp. Ciliciae, 535.

Kaoralla, fons, 418.

Κάστελλον, portus Firmi Piceni, 241.

Καστουλών vel Καστλών, opp. Hispaniae, 142. 148. 152. 160. 166.

Κάστρον s. Καστρουνόουν, opp. Piceni, 241.

Κάστως, pater Deiotari, 562. — Saocondari filius, Deiotari gener, 568.

Κασύστης, portus Erythraeorum, 644.

Kαταβαθμός, mons et opp. Aegypti, 791. 798. 825. 838.

Κατακεκαυμένη, regio Mysiae vel Lydiae, 576, 579, 626, 628. — Κατακεκαυμενίτης οίνος, 628. 637.

Καταναία, 269. 272. 274. 628. Καταναίοι, 268. 269. 272.

Κατάνη, u. Siciliae, 240. 247. 266 -268. 272

Κατάονες, populus Taurum accolens, 130, 528, 533, 535, 537.

Καταονία, pars Cappadociae, 53. 134, 521, 533-536, 675, 680. Καταφάκτης, fl. Pamphyliae, 667. - 'Ανίωνος, 238. - Εὐφράτου, 740. - Νείλου, 786. 787. 817. 818.

Κατάων Απόλλων, 537.

Katerreis, gens Pisidiae, 570.

Κατοπτήριος χώρος, in Parnasso, 423.

Κατόριγες, gens Alpina, 204.

Κατταβανείς, pop. Arabiae, 768. Κατταβανία, ibidem.

Καττιτερίδες νησοι, 120. 129. 147. 175.

Κάτων, Uticensis, 515, 674, 684.

685. 836. Kavdior, opp. Samnitium, 249. 283.

Καυπάσια δοη et Καύπασος, 497 -499. 504 - 506. 688 - 690. 68, 75, 85, ε6, 107 passim.

Καυχάσιος ὶσθμός, 129. 491. 499. Καύχοι, populus Germaniae, 291. Καύχων, fl. Achaiae, 342. 387.

Καύκωντς, in Elide, 321. 322. 337. 342. 345. 346. 353. 355. 387. 554. 572. — et Καυκωνιάται s. Καυκωνίται, in Paphlagonia, 345. 541. 542. 678. 680.

Καικωνία, vetus Elidis nomen, 345. Καύκωνος μνημα, in Elide, 345. Καυλωνία, opp. in Bruttiis, 261.

(v. Aὐλωνία.) - opp. Siciliae, ibidem.

Kavrio, 651. 652.

Καυτος, opp. Cariae, 651. Καυστριανοί, Δαρισαίοι, 621.

Καΰστριος, heros, 650. Κάνστρος, fl. Ioniae, 621. 641. 642. 650. 691.

Καΰστρου πεδίου, 440. 620. 626. 627. 629. 691.

Καφηρεύς, prom. Eubocae, 368. Καφυείς, opp. Arcadiae, 388.

Κάψα, opp. Namidiae, 831. Κεβρήν vel Κεβρήνη, opp. Troadis,

596. 604. 607. Κεβοηνία, pars Troadis, 596. 597. Κεβοηνοί, in Troade, 590. 597.

606. — in Thracia, 590.

Κεβοιόνης, 596.

Keγχοεαl, portus Corinthiorum, 54. 56. 369. 380. — opp. Argolidis, 376.

Κέγχοιος, fl. prope Ephesum, 639.

497.

834.

frg. 48.

835. 836.

456. 461.

Pamphylia, 667.

Κερεάτε, opp. Latii, 238.

Κέρχαφος, Ormeni pater, 438.

Κεοκέσουρα, opp. Acgypti, 806.

Κερπετεύς, mons Icariae, 488.

Kegzevvitec, insula, 834. Κερχίται, populus Ponti, 548.

Κέρκυρα cf. Κόρκυρα. Kέρνη, insula, 47.

Κερπέται, populus Asiae, 492. 496.

Κέρκιννα, insula et opp., 123. 831.

Κερρητανοί, pop. Hispaniae, 162.

Κεοσοβλέπτης, rex Odrysarum, 331,

Kegalal, prom. in Syrti maiori,

Κεφαλλήνες vel Κεφαλλήνιοι, 452.

Κεφύνεια, opp. Achaiae, 387. Κέστρος, fl. Pamphyliae, 571. 667.

444 Keīos, Cei incolae, 448. 486. Kexpoπla, arx Athenarum, 397. Κέπροψ, 321. 397. 407. Κελάδων, fl. Elidis, 343. 348. Kelawal, collis Troadis, 577. opp. Phrygiae, 577-579. 616. 629. Kelawos, filius Neptuni, 579. Κελαινώ, una e Danaidibus, 579. Κελένδερις, opp. Ciliciae, 670. 760. Kella, opp. Apuliae, 282. Keluis, unus e Dactylis, 473. Kέλσα, opp. Hispaniae, 161. Κέλται vel Κελτοί, 176-178. 195 -201. 10. 33. 34. 74 passim. Κελτίβηφες, 161 - 164. 33. 142 passim. Κελτιβηρία, 142. 148. 162. 163. 165. Κελτιβηφικός πόλεμος, 162. Κελτική, 176-199. 7. 63. 72. 73. 75 passim. - ή ἐντὸς "Αλπεων, 195, 211, 212, 217, 218, 227, 240. 287. 292. - Keltina & 9vn 128, 165, 212, 289, 296, 313, κόλποι, 137. — δπλισμός, 315. - στόλος, 162. Keltinot, populus Hispaniae, 139. 141. 151. 153. Κελτολίγυες, 203. Κελτοσκύθαι, 33. 507. Kennerov ogos, in Gallia, 128. 146.

log, ibid.

Κεφαλληνία, 452-458. 124. 335. 338. 451. 637. - Kegallyriaκὸς πορθμός, 351. 455. Κεφαλοίδιον, opp. Siciliae, 266. 267. Kégalos, filius Deïonei, 452. 456. 459, 461, Kεφαλων, Gergithius, 589. Κέως, insula, 485. 486. Κηλώσσα, mons Sicyoniae, 382. Κήναιον, prom. Eubocae, 60. 426. 429. 435. 444. 446. 177. 178. 182. 185, 187. 189 - 191, 208. Kηποι, opp. Bospori Cimmerii, 495. Kevouavos, pop. Galliae cisalpinae, Kηρεύς, fl. Eubocae, 449. 216. Knoullot, opp. Bruttiorum, 255. Kérravgoi, 346. 427. 434. 439 Khowdos, opp. Eubocae, 445. 446. Κητειοι, 616. 620. 678. 680. Κεντόριπα, opp. Siciliae, 272. 273. Κέντρωνες, gens Alpina, 204. 205. Kntstor, fl. Mysiae, 616. 208. Κηφηνές, 42. Κεραμνηται, populus Cariae, 660. Κηφισιά, opp. Atticae, 397. Κέραμος, opp. Cariae, 656. Kηφισσίς, lacus Boeotiae, 407. 411. Κερασούς, opp. Ponti, 548. Κηφισσός, fl. Phocidis et Boeotiac, Κέρατα, montes Atticae, 395. 16. 405-407. 424. 427. — fl. Κεραύνια όρη, in ora Illyrica, 21. Atticae, 400. 424. - fl. Sala-105. 281. 283. 285. 316. 317. minis, 424. - Sicyoniae, Scyri, 318. 324. 326. 390. - pars Argolidis, ibid. - fons Apollo-Caucasi, 501. 504. niae, ibid. Κέρβερος, 363. Κιβύρα ή μεγάλη, u. Phrygiae, 630. Κερβήσιοι, pop. Phrygiae, 580. -631. 665. Κερβήσιος βόθυνος, ibid. - μέ-Κιβυράται, 631. - of μικροί, in Κιβυράτις s. Κιβυρατική, 629. 631. 651.

Κιβωτός, portus Alexandriae, 792.

Κιδήνας, Chaldaeus, 739.

Klegos, opp. Thessaliae, 435.

Κίζαρι, arx Phazemonitidis, 560. Κιθαιρών, 26. 380. 393. 404. 405. 408. 409. 411.

Kixégor, 455. 660. 798.

Kinores, pop. Thraciae, 330, frg. 18. 331, frg. 58.

Kizύrηθος, insula in sinu Pagasaeo, 436.

Κιλβιανόν πεδίον, in Lydia, 629. Κίλακες, in Troade, 221. 586. 605. 606. 611. 612 passim. — in Cilicia, 668—676. 125. 130. 465.

477. 491. 535. 539. 553 passim. Κιλεκία, 668 – 676. 48. 52. 69 – 71 passim. – ή Τραχεῖα s. Τραχειῶτις, 533 – 535. 537. 540. 569. 571. 667 – 669. 671. 672. 681. 682.

Κιλίπιαι πύλαι, 537. 539. 670. — Ταύρος, 533. 535. 566. — θάλασσα, 84. 492. — τρόπος, 670. — Κίλισσα ψιών, 683.

Kiλλα, opp. Troadis, 612. 613. Kiλλαιον, mons Troadis, 612. –

mons Lesbi, 612.
Κιλλαῖος ᾿Απόλλων, 612. 613. 618.
Κιλλάνιον πεδίον, in Phrygia, 629.
Κίλλος, fl. prope Cillam, 612. —

Pelopis auriga, 613. Κίμαρος, prom. Cretae, 474, 475. Κίμβροι, gens Germaniae, 102, 193.

196. 214. 291—294. Κιμίατα, castellum Paphlagoniae,

562. Κιμιατητή, regio Paphlagoniae, 562. Κιμιτία λίμτη, in Etruria, 226.

Κιμμερική κώμη, vicus Bospori Cimmerii, 494.

Κιμμερικόν, u. Bospori Cimmerii, ibid.

Κιμμερικός Βόσπορος cf. Βόσπορος. — κόλπος, 309.

Κιμμέριοι, 6. 20. 61. 149. 244. 293. 309. 494. 511. 543. 552. 553. 573. 627. 647. 648. Κιμμέριον, mons in Chersoneso Taurica, 309.

Κιμμερίς πόλις, apud Hecataeum, 299.

Klμωλος, insula, 484. 485.

Kiraldior, opp. Laconicae, 360.

Κινδυάς "Αρτεμις, 658.

Kινδύη, vicus Cariae, 668. Κινέας, historicus, 329.

Κυναμωμοφόρος, 63, 72, 74, 119, 133, 769, 774, 778, 782, 789, 790,

Kινίρας, Bybli tyrannus, 755. Klrωλις, opp. Paphlagoniae, 545. Kτος, Herculis comes, 564. Ktoς, u. Bithyniae, 562. 563. Κιρχαΐον, prom. Latii, 23. 231. 232.

Ktq×η, 21, 43, 44, 46, 224, 232, 395.

Κίρρα, opp. Phocidis, 416. 418. Κίρτα, u. Numidiae, 828. 832. Κίρφις, opp. Phocidis, 416. mons Phocidis, 418.

Klσαμος, opp. Cretae, 479. Κισθήνη, opp. Mysiae, 606. Κισθήνη, insula prope Lyciam, 666.

Kισσευς, Iphidamantis avus, 330, frg. 24.

Kισσης, rex Thraciae, 330, frg. 21. Κισσία, Memnonis mater, 728. Κίσσιο, i. q. Susii, 728.

Kloσos, Althaemenis pater, 389. 481. Κισσός, opp. Macedoniae, 330, frg. 21. 24.

Klruov, u. Cypri, 682. 683.

Ktroov, Zenon, 610. Ktroov, opp. Macedoniae, 330, frg.

Klχυρος, i. q. Ephyra Thesprotorum, 324.

Κλαζομεναί, u. Ioniae, 58. 633. 645.

Κλαζομέτιοι, 331, frg. 52. 494. 644, 645.

Kλάνις, fl in Alpibus Noricis, 207. — fl. Latii, 233. 235.

Kλάφος, u. Ioniae, 642. 643. 668. Κλαστίδιον, opp. Galliae cisalpinae, 217.

Kλαυτινάτιοι, populus Vindelicorum, 206. Kλεανακτίδαι, tyranni Mitylenes, 617.

Κλεανδοία, opp. Troadis, 603. Κλεανδοίδας, dux Thuriorum, 264. Κλεανδης, Stoicus, 610. — pictor,

343. Kheidec, insulae, 682. 684.

Khetraggos, historicus, 224, 293, 491, 505, 718.

Κλείτως, opp. Arcadiae, 388. Κλεόβουλος, Lindius, 655. Κλεόμαχος, Magnes, 648.

Κλεόμβροτος, Heraeae conditor, 337.

Κλεοπάτρα, Auletis filia, 288, 325. 558, 595, 669, 671, 672, 684, 685, 795 — 797, 828, — Euergetis coniux, 99, — η Σεληνη, 749.

Κλεοπατφίς, opp. Aegypti, 780.

Κλεοφάτης, Myrleanus, rhetor, 566. Κλεύης, dux Acolum, 582.

Kλέωr, sacerdos Iovis Abretteni, 574.

Kλεωταί, opp. in monte Atho, 331, frg. 33. 35. — u. Argolidis, 377. 382.

Κλεωναίοι, Mycenas evertunt, 377. Κλεώνυμος, Heraeac conditor, 280. 337.

Kλίμαξ, mons Lyciae, 666. — mons Coelesyriae, 755.

Khazora, opp. Aequorum, 216.

Κλουσίνη, 235.

Kλούσιον, u. Etruriae, 226.

Κλυμένη, 33.

Κλυπέα, u. Carthaginiensium. cf.

Krημίδες, opp. Locrorum, 426. Krημίς, mons in Locris, 416. 425. Krudia, ager Cnidiorum, 488.

Κνίδιοι, 275, 315, 653, 656. - Κνίδιος οἶνος, 637.

Krldos, u. Cariae, 119. 653. 656.

Κrουφις, Aegyptiorum deus, 817. Κrωπία Θηβαϊκή, vicus Boeotiae, 404.

Κνώπος, Codri filius, 633. Κνώσσιοι, 477. 478. Κεωσσός, u. Cretae, 476. 477. 479.

Κοάδουοι, populus Germaniae, 290. Κοδρίδαι, 383.

Κόδρος, 321. 393. 603. 632. 633. 653.

Koθoc, frater Aecli et Ellopis, 321. 445. 447.

Kothn Zugla, 756.

Κοιλόσυρος 741. 749. 767.

Κόντος Φάβιος Μάξιμος Αίμιλιατός, 185.

Κοκκήιος, architectus, 245. Κόκκης cf. Πτολεμαΐος.

Koλαπις, fl. in Iapodibus, 207.

Κολλατία, opp. Latii, 230. Κολλίνη πύλη, Romae, 228, 234.

272.

Koλoβot, populus Troglodytices, 771. 773.

Κολόη, lacus Lydiae, 626, 627. Κολοσσαί, opp. Phrygiae, 576. – Κολοσσηνά έρια, 578.

Κολοφών, u. Ioniae, 633. 634. 643.

Κολοφώνιοι, 634. 643. Κολυττός, pagus Λιιίcae, 65. 66. Κολχικά έθνη, 527. — Θάλαττα,

492. — ἐσθμός, 491. — ὅση, ibid. — παφαλία, 52, 448, 497. Κολχίς, 497—499. 6. 45. 61. 68.

71. 91. 94. 129. 288 passim. Κόλχοι, 497-499. 14. 21. 46. 48. 57. 61. 69. 472. 503 passim.

Koλωταt, opp. prope Lampsacum, in Thessalia, Phocide, Erythraea, 589. — in Troade, 589. 604.

Koλώτης, sculptor, 337.

Κόμανα, u. Cataoniae, 521. 535. 536. 557. — u. Ponti, 535. 547. 557 — 560. 574. 796.

Κόμαρος, portus Epiri, 324. Κομμαγηνή, regio Syriae, 521, 522. 527. 533. 535. 664. 678. 746.

747. 749. 750. Κομμαγηνοί, 521. 527.

Κονίσαλος, deus Atticorum, 588. Κονίσκοι cf. Κάνταβροι.

Korlστοργις, opp. Hispaniae, 141. Κόνωνος βωμοί, in Troglodytice, 771.

Konlai i. q. Goipioi, 263. Koπράτας, fl. Susianae, 729. Koπρία, litus Tauromeniae, 268. Κοπτός, u. Aegypti, 781. 782. 815. Kόρα, opp. Latii, 237. Kogazioior, opp. Ciliciae, 667. 668. 670. Kopiczior, mons Ioniae, 643. Κορακίου χώρα, in Aethiopia, 771. Kogallos, populus Thraciae, 318. Kopas, mons Actoliae, 329, frg. 6. 417. 450. Κοραξών έρια, 144. Κοράου κυνήγιον, 771. - φρούquor, ibid. Kogagotai, insulae, 488. 636. Κοοβιανή, Elymacorum provincia, 745. Kooβιλών, opp. Galliae, 190 Κορδυβα, u. Bacticae, 141. 142. 160. Koon, 198, 256, 344 Κορησσία, opp. Cei, 486. Κορησσός, mons prope Ephesum, 634. 640. Kogurdia, ager Corinthiorum, 379 381. 640. Κορινθιακός Ισθμός, 171. 334. 335. 378. 380. 381. 392. κόλπος, 54. 123. 124. 323. 324. 332. 334. 335. 336 passim. Koplv 9101, 59. 98. 316. 330, frg. 25. 378. 380. 381. 393. 414. Kogurdos, 378 - 382. 219. 269. 277. 335. 338. 347. 361. 372 passim. Koplanos, philosophus, 608. Κόρκυρα s. Κέρκυρα, 44. 105. 106. 124, 269, 299, 326, 329, frg. 7. 8. 449. — Milawa, 124. 315. Kooxvoaia, 324. 329, frg. 6. Κορχυραίοι s. Κερχυραίοι, 316. 329, frg. 3. Koprilios Tallos, praefectus Aegypti, 819. Kogoιβos, Eleus, 355. Kοροκονδάμη, opp. Bospori Cimmerii, 494. 496.

Κοροχονδαμίτις λίμνη, 494.

663.

Κοροπασσός, opp. Lycaoniae, 568.

Kópos, fl. Iberiae, i. q. Képos, 500. Κοοπιλική, in Hellesponto, 331, frg. 58. Kooπiλοι, pop. Thraciae, 331, frg. Koogiza, i. q. Kiproc, 224. *Koooovoa*, insula, 834. Κορύβαντες, 331, frg. 51. 466 -473. Κορυβάντιον, prope Hamaxitum, 473. Κορύβισσα, prope Scepsin, 473. Kogudaleic, pagus Atticae, 395. Kogvoalog, mons Atticae, 395. 399. Kogvarris, opp. Mitylenaeorum, 607. Κορυφάσιον, mons et prom. Messeniae, 339. 348. 351. 353. 359. - opp. Messeniae, 348. Kooglitor, opp. Marrocinorum, 238. 241. 242. Κορώνεια, u. Bocotiae, 410. 411. 414. 434. - u. Thessaliae, 411. 434. Κορωνειακή, ager Coroneae, 407. 411. Koowrn, u. Messeniae, 360. 361. Koowwoo, incolae Coroncae, 411. Κόσας, fl. Latii, 237. Kogκινία, opp. Cariae, 587. 650. Koonot, magistratus Cretensium, 482. 484. Koooa vel Koooai, u. Etruriae, 222. 225. Κοσσαία, regio Asiae, 744. Κοσσαΐοι, 522. 524. 741. 744. — Κοσσαΐα όρη, 524. 742. Κόσσουρα, insula et opp., 123. 277. 834. Kotiasior, opp. Phrygiae, 576. Kotovartioi, populus Ractorum, 206. Koττίου γη, in Alpibus, 178. 179. 204. 217. Korvlos, cacumen Idae montis, 602. Korus, princeps Sapaeorum, 556. - rex Odrysarum, 331, frg. 48. - dea Edonorum, 470. Κοτύτια, 470. Kovagios, fl. Thessaliae et Bocotiae, 411. 412. 435. Κούβοι, cf. Βιτούριγες.

Kompiros lógos, Romae, 234. Kovxovkov, opp. Latii, 238. Koυλουπηνή, regio Ponti, 560. Koursos, prom. Lusitaniae, 137. Kovoálinc, fl. Thessaliae, 438. Koυρητες, pop. Actoliae, 321. 423. 429, 451, 462-469, 472, 473, - sacerdotes, 331, frg. 51. 466 -474. 480, 640, Κουρήτις et Κουρητική i. q. Πλευgwrla, 451, 465 Koveice, prom. Cypri, 683. -Koupiades arral, ibid. Kovotov, opp. Cypri, 683. - mons Actoliae, 451. 465. Koayos, opp. Lyciae, 665. - mons et prom. Lyciae, 665. - rupes Ciliciae, 669. Kραθις, fl. Achaiae, 386. - fl. Italiae, 263. 386. 449. Kράμβουσα, opp. Lyciae, 666. - insula Ciliciae, 670. Koaran, insula, 399. Koaraol, Athenienses, 397. Koaraós, rex Atheniensium, 397. Koarioi, opp. Cephalleniae, 455. 456. Κραννών, opp. Thessaliae, 329, frg. 14. 330, frg. 16. 441. 442. Koarrwrioi, 329, frg. 14. 330, frg. 16. 18. 331, frg. 58. 441. 442. Κράσσος, triumvir, 747. 748. consul, 176. 646. Κρατερός, dux Alexandri, 702. 721. Κρατήρ, sinus Campaniae, 242. 243. 247. Κράτης ὁ μεταλλευιής, 407. - ὁ Μαλλώτης, 3. 4. 5. 30-32 passim. Κράτιππος, Trallianus, 649. Κοεμαστή, opp. Thessaliae, 440. Κοεμώνη s. Κοέμων, opp. Italiae, 216. 247.

Κρεοντιάδης, Eleae conditor, 252.

Κοεόπωλον, mons Argolidis, 376.

Κρέουσα s. Κρεουσία, opp. Boco-

Korwavlos, Samius, 638. 639.

tiae, 400. 405. 409 Κοεοφάγοι, gens Aethiopica, 771.

Κρεσφόντης, 361. 389.

772.

Kongtwela, opp. Thraciae, 331, frg. 41. Κρήτες, 480-484. 279. 281. 375. 462. 466, 472. 477 passim. Κρήτη, 474 — 484. 46. 106. 123. 124. 221. 265. 472 passim. Κρητικοί λόγοι, 466. 472. - νόμιμα, 260. 481-483. - όργια, 469. - ζυθμοί, 480. - πέλαγος, 50. 124. 323. 335. 369. 375. 474. 485. 488. Κριθωτή, prom. Acarnaniae, 459. - opp. Chersonesi Thraciae, 331, frg. 56. 459. Κρίμισσα, castellum Lucaniae, 254. Kourayopas, Mitylenaeus, 617. Kpiraxoc, nomen barbarum, 321. Κριου μέτωπον, prom. Cretae, 106. 474. 837. - prom. Chersonesi Tauricae, 125. 309. 496, 545. Κρίσα, u. Phocidis, 265. 390. 416. 418. 419. Κρισαία θάλαττα, 390. 400. 405. κόλπος, 259. 323. 329, frg. 13. 334. 336. 379. 390 passim. - πεδίον, 418. 419. 427. πόλεμος, 418. 421. Κρισαίοι, 418. 419. Κριτάσιρος, rex Boiorum, 304. 313. Κρόβυζοι, gens Thraciae, 318. Κροϊσος, 420. 421. 534. 564. 601. 626. 627. 640. 680. 735. Κρόκιον πεδίον, in Thessalia, 433. 435. Κροκοδείλων πόλις, opp. Aegypti, 811. 817. - opp. Iudaeae, 758. Κροκύλεια, locus Acarnaniae, 376. 452. 453. Κρομμύου άκρα, prom. Cypri, 669. 682. 683. Κρομμυών, opp. Megaridis, 380. 390. 391. Κοομμυωνία χώρα, 380. 392. is, 380. Kooriov, Saturni aedes Gadibus, 169. 175. Kgoros, 468. 472. 654. — cognomen Apollonii et Diodori, q. v. Κρότων, 259. 261. 262. 269. 387.

Konura, opp. Pisidiae, 569. 570.

Kenriδες, opp. Macedoniae, 331,

frg. 34, 41, 43,

Κροτωνιάται, 261 - 263, 269. Κροτωνιάτις, 254. 261. 272. Koovrol, opp. Moesiae, 319. fons Triphyliae, 343. 350. 351. Koovols, regio Macedoniae, 330, frg. 21. Κοώμνη, opp. Paphlagoniae, 544. Κτενούς, portus Chersonesi Tauricae, 308. 312. Krnolas, Cnidius, 43. 508. 656. 689. 779. 785. Κτησιφών, u. Assyriae, 743. Κτιμένη, 453. Kriovas, Thraces, 296. Κυάνεαι πέτραι ε. Συμπληγάδες, 21. 91. 92. 125. 149. 319. 320. 331, frg. 56. 57. 445. Kvavn liurn, in Armenia, 529. cf. Martiary. Kvasagns, rex Medorum, 801. Kußela, mons Phrygiae, 567. Κυβέλη, 469. 470. 567. Κυβελία, opp. Ioniae, 645. Κυβήβη, i. q. Κυβέλη, 470. Κυβιοσάκτης, rex Aegyptiorum, 796. Κύβιστοα, opp. Cataoniae, 535. 537. Kυδίππη, Cercaphi uxor, 654. Kύδνος, fl. Ciliciae, 47. 672. 673. 675. Kidoat, opp. Epiri, 327. Κυδοηλος, Codri filius, 633. Κύδωνες, populus Cretae, 475. Kvowrla, u. Cretae, 376. 476. 478. 479. Κυδωνιάται, 479. Κυζικηνή, 565. 581 - 583. 587. Κυζικηνοί, 125. 551. 576. 583. 587. 589. 635. Κύζικος, insula et urbs, 45. 331, frg. 58, 564, 575, 576, 582, 586, 588. 635. 655. 681. Κύθηρα, insula et opp., 124. 363. 368. 475. Kunngios, fl. Pisatidis, 356. Kύθηφος, opp. Atticae, 397. Kvovos, insula, 485. Kvirda, castellum Ciliciae, 672.

Kuzvos, rex Colonarum, 380. 589. 604. Κυλλήνη, u. Elidis, 337. 338. 341. 456. - mons Arcadiae, 388. Kunala, ager Cymaeorum in Acolide, 589. 621. 646. - in Campania, 245. 248. 274. 626. Κυμαΐοι, 242. 243. 245. 246. 331. frg. 52. 622. 667. Κυμαΐος κόλπος, 22. 23. 242. Κύμη (η Φρικωνίς), u. Acolidis, 243. 409. 440. 505. 550. 582. 600. 621-623. - u. Campaniae, 26. 243-246. Kuraida, opp. Arcadiae, 388. Kuranolyol, populus Aethiopiae, Kurdos, mons Deli, 485. Kurla Mury, in Actolia, 459. Κυνοκέφαλοι, populus Aethiopiae, 43. 299. 774. Κυνοπολίτης νομός, 812. Kuros, opp. et prom. Locridis, 60. 425. 426. 446. 615. Κυνός κεφαλαί, locus Thessaliae, 441. - πόλις, u. Aegypti, 802. - σημα, prom. Cariae, 656. locus in ora Aegypti, 799. i. q. Εχάβης σημα q. v. Κυνών πόλις, u. Aegypti, 812. Kurougla, regio Argolidis, 65. 370. Κυπαρισσήεις, fl. Messeniae, 349. - fl. Triphyliae, 348. 349. Kυπαρισσία, opp. Triphyliae, 348. 349. — opp. Messeniae, 345. 349. 359. 361. - opp. Laconices, 363. Κυπαρισσιείς, 345. 348. 359. Κυπάρισσος, opp. Phocidis, 423. Κύπρα, i. q. "Ηρα, 241. Κυποία, i. q. Κύπρος, 669. Κύπριοι, Cypri incolae, 341. 682. 684. Κύπρος, 681 - 685. 6. 40. 125 passim. Kupα, u. Bactrianae, 517. Κύρβαντες, i. q. Κορύβαντες. Kugβας, conditor Hierapytnae, 472. Kugnvala, 837. 838. 57. 123. 131. Ii

Κύκλωπες, 20-22. 40. 373. 502.

Κυχήσιον, opp. Pisatidis, 356. 357.

Κυπλάδες νήσοι, 58. 124. 368. 474.

485. 488. 538. 636.

Κυκλώπεια ξογα, 369. 373.

347. 474. 475. 791. 798. 814. 836 — 838. 840. Κυρηναϊκή φιλοσορία, 837. —

οπός, 525. 837.

Κυρηναίοι, 484, 791, 837, 838. Κυρήνη, 56, 133, 157, 347, 484.

829, 836, 837. Kvolrtos, 569.

Κύρις, opp. Sabinorum, 228. Κυριται, 228. 230. 231.

Kigros, 123. 223-226. 252. 654. 840.

Kroos, Persarum rex, 61. 252. 507. 512 passim. — fl. Persidis, 729. — fl. Iberiae et Albamae, 61. 491. 498. 500. 501. 509. 514. 528.

Κύρου πεδίον, campus Lydiae, 626.

Κυροηστική, pars Syriae, 751. Κυροτλος, Pharsalius, historicus, 530. Κύρττου, populus Mediae, 523. 527. Κυτινιον, opp. Locridis, 427. 475. Κύτωρον, opp. Paphlagoniae, 542. 544. 545.

†Κύτωρος, opp. Ponti, 548. -Phrixi filius, 544.

Kύφος, mons Thessaliae, 442. opp. Thessaliae, 441. 442. Κυχοεία, i. q. Σαλαμίς, 393. Κυχοείδης ὄφες, ibid.

Kuzgeus, heros, 393.

Κύψελα, u. Thraciae, 322. 329, frg. 9. 10, 331, frg. 48. 57.

Κύψελος, tyrannus Corinthi, 325. 353. 378. 452.

Kwa, icq. Kws, 637.

Κωβίαλος, vicus Paphlagoniae, 545. Κῶβος, rex Trerum, 61.

Kwyalwvos, mons et fl. in Getis, 298.

Κώθων, insula et portus Carthaginiensium, 832, 833. Κώπαλος, rex, 273, 279.

Κωμισηνή, regio Parthienes, 514.
- regio Armeniae, 528.

Κώμον, opp. Galliae cisalpinae, 192. 204. 206. 213.

Κωνιακοί, populus Hispaniae, 156.
 — populus Indiae, 689. 690.
 Κωνκορδία, opp. Galliae cisalpinae, 214.

Kwrovérau, populus Galliae, 190. 191.

Κωνσεντία, u. Bruttiorum, 256. Κωνώπα, u. Actoliae, 460. cf. Αφσυτόn.

Κωσι, 653. 654. 657. 658. Κωπαι, opp. Bocotiae, 406. 407.

410. 411. Κωπαΐς λίμτη, 59. 406—408. 410. 411. 413. 415. 424.

Κωράλιος, fl. Bocotiae, 411. Κωραλις λίμνη, in Lycaonia, 568. Κωρυκαίοι, piratae Ioniae, 644. Κωρύκιον αντρον, 417. 627. 671.

683. - deigas, 683.

Κώρυκος, mons et prom. Ioniae,
 644. — prom. Cretae, 363. 738.
 — prom. Ciliciae, 670, 683. —
 littus Lyciae, 666. — u. Lyciae,
 667. 671.

Kως, insula, 124, 331, frg. 58, 488, 489, 573, 637, 653, 657, 686, 701, — urbs, 374, 573, 653, 657, 686, 701.

Κώτεις, prom. Mauritaniae, 825. 826. 827.

Κωτιλίαι, opp. Sabinorum, 228. Κωτίντι, opp. Baeticae, 142. Κώφης, fl. Indiae, 697. 698. Κωφος, portus Pallenes, 330, frg. 32.

The other A.

Δαβανὰ ὕδατα, in Italia, 238. Δαβιῆνος, praefectus Asiac, 574. 660.

Ααβικανή όδός, 237. Λαβικόν, opp. Latii, 230. 237. Λαβόνας, fl. Syriae, 751. Λάβρανδα, u. Cariae, 659.

Aαβύουτθος, in insula Creta, 477.

— prope Naupliam, 369. — in Aegypto, 787. 811.

Aayaola, castellum prope Thurios, 263.

Aαγαριτανός οἶνος, ibid. Ααγέτας, Strabonis avus, 477, 478. Ααγίδαι, reges Aegypti, 795. Αάγινα, opp. Cariae, 660, 663.

Δαγκόβαοδοι, gens Germaniae, 290. 292.

Al sterns

Aayog, Ptolemaei pater, 301. Λάγουσα, insula Cretae vicina, 484. Λάδη, insula prope Miletum, 635. Acidov, fl. Arcadiae, 60. 389. Λαέρτης, 59. 451-453. 456. 460. Actor vel Andaios, fl. Cyrenaicae, 647. 836. Aaiorovyores, populus Siciliae, 20. 22. 40. Αακεδαιμόνιοι, 364-367. 65. 103. 257. 278-280. 282. 325 passim. Δακεδαίμων, 264. 345-347. 367. 368. 383. 389. 446 passim. Λακητήρ, prom. Co insulae, 657. Auxirior, prom. Bruttiorum, 261. 262, 281. Λάκμος, mons Actoliae, 271, 316. Λάχωνες, 157. 233. 250 passim. Λακωνικά νόμιμα, 154. 260. 481. 482. - συσσίτια, 480. 482. 701. κόλπος, 335. 362. 368. νήσος, i. q. Θήρα, 837. Λακωνική, 362 – 368, 92. 124. 264. 335. 343 passim. Aana, terriculum, 19. Aaula, u. Thessaliae, 60. 433 435. 450. Λυμιακός πόλεμος, 433. 446. Acuos, fl. et opp. Ciliciae, 671. Λάμπεια, mons Arcadiae, 341. Λαμπείς, opp. Cretae, 475. Λαμπτοείς, pagus Atticae, 398. Λαμπωνία, opp. Troadis, 610. Λαμψακηνή, 587, 589. Λαμψακηνοί, 589. Δάμψακος, u. Mysiae ,331, frg. 56. 58. 587. 589 - 591. 636. Aardol, pop. Germaniae, 290. 292. Λαοδίκεια (ή κατακεκαυμένη), υ. Lycaoniae, 663. — Coelesyriae, 755. — u. Syriae, 749. 751. 752. - u. Mediae, 524. - u. Phrygiae, 576. 578. 580. 629. 630. Acos, u. Lucaniae, 253. - fl. Lucaniae, 253. 254. 255. - sinus Lucaniae, 253. Aαουιανσηνή, provincia Cappado-ciae, 534. 540. 560. Acoverla, Latini filia, 229. Acortror, u. Latii, 230-232. 264.

608.

Λάπαθος, opp. Cypri, 682. Λαπέρσαι, cognomen Dioscurorum, 364. Δαπη, opp. Lesbi, 426. Λαπίθαι, pop. Thessaliae, 8. 329. frg. 14, 15, 439-443. Acalons, i. c. Mopsus, 443. Λάρανδα, opp. Lycaoniae, 569. Aagros, lacus Italiae, 192. 204. 209. 213. Λάρισα, Piasi filia, 621. - u. Pelasgiotidis, 389. 430. 431. 438. 440. 441. 443. 503. 530. - u. Phthiotidis (ή Κοεμαστή et Πελασγία), 60. 435. 440. - u. Thessaliae ad Ossam, 440. - u. Atticae, ibid. - u. Cretae, ibid. u, in confinio Elidis et Achaiae, ibid. - u. Syriae, ibid. - u. Ponti, ibid. — u. Troadis, 440. 604. 620. — Eqeala, vicus in Caystri campo, 440. 620. -Poixwels, u. Acolidis, 440. 620 622. - arx Argorum, 370. 371. 440. Aagivala, 605. Λαρισαΐαι πέτραι, Lesbi, 440. Λαοισαίοι, 60. 440. 621. 691. Λαρίσιον πεδίον, 440. - Ζεύς, ibid. Λάρισος, fl. Achaiae, 387. 440. Λαρτολαιήται, pop. Hispaniae, 159. Λάρυμνα, opp. Bocotiae, 105. 405. 406. - opp. Locridis, 406. Aug, opp. Laconicae, 364. Λατίτη s. Λάτιον, 228-240. 145. 187, 191 passim. Δατίνη φωνή, 137. 160. 258. - δδός, 236 - 238. Autivor, 218, 229, 231-233, 235. 237. 238. 240. 287. Autivos, rex Aboriginum, 229. Λάτιον, 186. 191. Λατμικός κόλπος, sinus Ioniae, 635. Λάτμος, mons Cariae, 635. 636. - opp. Cariae, 635. Αατομίαι, insulae sinus Arabici, 770. Λατόπολις, u. Aegypti, 812. 817. Δατοπολίται, ibid. Λαυζεντόν, opp. Latii, 229. 232. Λεβάδεια, u. Bocotiae, 414. 423.

Δεβέδιοι, 643. Δίβεδος, u. Ioniae, 633, 643. Λεβήν, opp. et portus Cretae, 478. Λέβινθος, insula, 487. Aentavol, pop. Hispaniae, 159. Λείβηθοα s. Λείβηθοον, u. Pieriac, 330, frg. 18. 410, 471. Λειβηθοιάδες s. Λειβηθοίδες νυμgai, 410. 471. Λείγης, fl. Galliae, 177. 189. 190. 191, 193, 195, 196, 198, Αειμών, prope Nysam Ioniae, 650. Αειμώνη, i. q. Hλώνη, 440. Αείζις, fl. Latii, 233. 237. 238. Δέκτον, prom. Troadis, 581. 583. 584. 586. 592. 604. 606. 615. Atheyes, 321. 322. 401. 570 passim. Λελέγια, tumuli et arces Lelegum, 321. 611. Aéles, Leucadius, 322. Λεμόβικες, pop. Galliae, 190. Λεοννάτος, Alexandri amicus, 433. Λεοννόριος, dux Galatarum, 566. Λεοντεύς, Lampsacenus, 589. Δεοντίνη, ager Leontinorum, 20. 272. 273. Asortiros, u. Siciliae, 272. 273. Δεοντόπολις, u. Aegypti, 802. Δεοντοπολίται, 812. Λεοντοπολίτης νομός, 802. Λέοντος σχοπή et Λέοντος βωμοί, in Aethiopiae litore, 774. Λεόντων πόλις, u. Phoenices, 756. Λέπιδον, cf. 'Ρήγιον. Λεποεαται, Leprei incolae, 345. 355. Δεπρεατικός Πύλος, 339. 343. 350. Λεπρεάτις, ager Leprei, 3. Λέπρεον, u. Triphyliae, 342. 344 -346. 355. Λέπτις, u. Africae, 835. Λερία, i. q. Λέρος, 487. Λέρνη, fl. Argolidis, 368. - lacus Argolidis, 368. 371. Aigos, 488. 489. 635. Λεσβία, i. q. Λέσβος, 331, frg. 58. Αέσβιοι, 581. 599. 617. 621. Λεσβοκλης, Mitylenaeus, 617. Λέσβος, insula, 617 - 619. 45. 60. 124. 221. 356. 488. 554. 581 — 584. 590. 612. 615 passim.

Λευκά, opp. Calabriae, 281. mons Cretae, 475. Αευκάδιοι, 322. 452. Λευκάδιος, frater Penelopes, 452. Αευκαι, opp. Ioniae, 646. Αευκαιία, 252-255. Αευκανοί, 252 - 255, 211, 228. 261, 263, 280, 283, Αευκάς, insula et opp., 450-453. 59, 105, 322, 329, frg. 6, 459. Λεύκασπις, portus Marmaricae, 799. Λευκάτας, prom. Leucadis, 452. 456, 461, Λευκή, insula, 125. 306. - κώμη, opp. Nabatacorum, 780. 781. axry, prom. Enbocae, 399. prom. Libyae, 489. 799. — in Thracia, 331, frg. 56. Λεύκη, planities Laconicae, 363. Λευκίμμη, prom. Corcyrae, 324. Αεύχιος Ταρχύνιος Πρίσχος, 220. - Мониюс, 381. Λευκυππος, Achaeorum dux, 265. Λευχοθέας legór, apud Moschos. 498. Λευχοι, populus Galliae, 193. Λευχοχόμας, Lebenius, 478. Λευκολλα, portus Cypri, 682. Λεύκολλος (Marcus), 319. 381. -- (Lucius), 532. 535. 546. 547. 557. 558. 567. 576. Λευχόνοτος, ventus, 29. 837. Λευκοπέτρα, prom. Italiae, 211. 259. Αευχόσυροι, 542. 544. 546. 552. 553. 554. 678. 737. Λευχοφουήνη, "Αρτεμις, 647. Λευχόφους, i. q. Tenedos, 604. Λεύκτρα, u. Boeotiae, 360. 384. 414. 445. Αεῦκτρον, opp. Laconicae, 360. 361. — vicus Achaiae, 387. Λευκων, rex Bospori, 301. 310. 311. Λευχωσία, insula, 123. 252. 258. Λευτερνία, litus Calabriae, 281. Λευτέρνιοι, gigantes Phlegrae, 281. Aéxavor, portus Corinthi, 56. 378. 380. Λεωκόριον, Athenis, 396. Λεωνίδας, Spartanorum rex, 10.

429, 467,

Λεωνίδης, Rhodius, stoicus, 655. Λεωσθένης, Atheniensis, 433. Aήδα, Tyndarei coniux, 461. Δηθαίος, fl. Cretae, 478. - fl. Magnesiae, 554. 647. - fl. Thessaliae, 647. - fl. Libyae, 836. Λήθης ποταμός, fl. Lusitaniae, 153. Δηλαντον, planities Eubocae, 58. 447. 448. 465. Αημέννα λίμνη, Lemannus lacus, 186. 204, 208, 271, Anuvos, insula, 28. 45. 46. 124. 221. 330, frg. 32. 331, frg. 35. 44. 46 passim. Airau, i. q. Bacchae, 468. Ληξόβιοι, populus Galliae, 189. 194. Αηπόντιοι, gens Alpina, 204. 206. Anowy, insula maris Tyrrheni, 185. Αητοπολίτης νομός, 807. Λητώ, 374. 485. 639. 640. - cius

Αητώ, 374. 485. 639. 640. — eius templa, 349. 651. 652. 665. 802. Αίβανος, mons, 742. 754—756. Αίβης, Chattorum sacerdos, 292. Αίβοφοίνικες, populus Libyae, 835. Αίβυς, 10. 170. 737. 760. 822. 828. 838. — Εσπεφίται, 647. Αίβυη, 824—839. 2. 6. 16 passim.

Αιβυκοί Ψύλλοι, 588. Αιβυκον πέλαγος, 122. 123. 267. 323 passim. — οἶνος, 799. ὄρη, 789. 819.

Διβυρνή πόλις, i. q. Scardon, 315. Διβυρνίδες νήσοι, 124. 315. 317. Διβυρνοί, Corcyra expulsi, 269. 317.

Αίγγονες s. Αιγκάσιοι, pop. Galliae, 186. 193. 208.

Αίγξ, u. Mauritaniae, 825. 826. 827. 829.

Δίγυες, 201 — 204. 128. 129. 178. 180. 183. 184. 187 passim,

† Διγυρίσκοι, i. q. Ταυρίσκοι, 296. Διγυστική, 128. 165. 177. 203 passim. — ἄκρα, 92. — παραλία, 122. 184. 187. 202. 203. 211. — ἔθνη, 204. 212. 216. — πέλαγος, 106. 122. 123. 128. Δίθρος, mons Ponti, 556.

Λιθώδες πεδίον, prope Massiliam,

Δικάττιοι, populus Vindelicorum, 206.

Αικύμνα, arx Tirynthis, 373. Αικύμνιος, Tlepolemi avunculus, 373. 653.

Αθαια, u. Phocidis, 16. 407. 424. Αιλύβαιον, prom. Siciliae, 122. 265. 266. 267. 834. — u. Siciliae, 267. 272. 608.

Διμαίας, fl. Lusitaniae, 153. Διμενία, opp. Cypri, 683.

Alura, opp. Messeniae, 257. 279. 362. 363. — opp. Chersonesi Thraciae, 331, frg. 52. 635. — suburbium Spartae, 363. 364.

Αίμυρα, opp. Lyciae, 666. Αίμυρος, fl. Lyciae, 666. Αίνδιοι, 655. 671.

Αίνδος, u. Rhodi, 605. 655. Αίνον, opp. Mysiac, 588. Αινούσιοι κοχλίαι, ibid.

Alξος, opp. Mauritaniae, 825. 829 — fl. Mauritaniae, 99. Αιπάρα, insula, 20. 258. 275 —

277. Διπαραίων τησοι, 54. 57. 123. 248.

256. 274. 275. 276. Δισσός, opp. Dalmatiae, 316.

Αίτερνοτ, opp. Campaniae, 243. Αίτερνος, fl. Campaniae, 243. Αιχάδες νήσοι, 60. 426.

Αίχας, Herculis comes, 426. — Αίχα θήρα των ελεφάντων, 773. — βωμοί, 774.

Αίψ, ventus, 29. 246. 259. 375.

Ασερία, fons apud Locros, 259. Ασερίδες παρθένοι, 600. 601. Ασερικόν όρος, i. e. Φρίκιον, 582. Ασερίνος κόλπος, prope Baias, 244.

245.

Aozets, in Graecia, 425-429. 406. 416 passim. — in Italia, 259. 260. 270.

Δοκροί, populus Graeciae, 321. 336 passim. — Ἐπιζεφύριοι vel Ἑσπέριοι, in Italia, coloni Ozolarum, 255. 256. 259. 260. 261. 427. — u. Locrorum Epizephyriorum, 123. 259. 260. 835. — Ἐπικημίδιοι, 334. 390. 416. 418. 425—427. 430. — Οζό

λαι, 259. 332. 416-418. 425 427, 450. - ³Οπούντιοι, 259. 322, 416, 424-426, Λοπαδουσσα, insula, 834. Aovydourov, opp. Aquitaniae, 190. u. Segosianorum, 177. 186. 191 - 193. 208. Λούγεον, palus in Alpibus, 314. Anudíac, fl. et lacus Macedoniae, 330, frg. 20, 22, 23. Aovégios, Arvernus, 191. Acrico, populus Germaniae, 290. Λούκα, opp. Ligurum, 217. 218. Λουκερία, opp. Dauniorum, 264. Aouxoroxla, u. Parisiorum, 194. Λουχούμων, filius Demarati, 219. Aoura, opp. et portus Ligurum, 217, 218, 222, Aουπίαι, opp. Calabriae, 282. Λουπίας, fl. Germaniae, 291. Λούσωνες, populus Hispaniae, 162. Aoziac, prom. Aegypti, 791. 794. Aυγαΐος, avus Penelopae, 461. Avydauis, dux Cimmeriorum, 61. 627. Λυγκησταί, pop. Macedoniae, 323. 326, 327 Δυδία, 626 — 628. 58. 61. 130. 219. 383. 407. 408. Λύδια ίερα, 469. - πύλαι, Adramyttii, 613. Audoi, 572-574. 130, 219, 220. 264. 413. 534. 565. 570 passim. Audos, filius Atyis, 219. - nomen Phrygium, 304. Αυκαβηττός, mons Atticae, 399. 454. Auxaior, mons Arcadiae, 208. 348. 388. Αυχάονες, 568. 130. 533. 534. 554. 678. 680. Auxaoría, 568 - 570. 130. 134. 537, 539, 540, 566, 568 passim. Αυκαστος, opp. Cretae, 479. Aυκάων, 41. - Priami filius, 585. 620. Auxeiov, Athenis, 396. 397. 400. Avria, 664-667. 21. 25. 125 passim. - in Troade, 565. 585.

Αυκιακόν σύστημα, 664. 665. 667.

Αυχιάρχης, 665.

Abzioi, 664 - 667. 6. 534. 569. 572. 573 passim. - in Troade, 453, 565, 572, 585, 587, 596. 598. 662. Αυχομήδης, sacerdos Comanorum, 558. - rex Scyri, 436. - rex. Pharnacis filius, 560. Αυκοπολίται, 812. Aυκόρμας, i. q. Euenus, 327. Auxos, filius Pandionis, 392. 573. 667. - fl. Assyriae, 79. 737. fl. Syriae, 755. - fl. Phrygiae, 578. - fl. Armeniae et Ponti, 529. 547. 556. Αυκούργιον, vicus Argolidis, 376. Αυπούργος, Lacedaemonius, 365. 366. 481. 482. 762. - Edonorum rex, 471. 687. - orator, 601. Αύχτιοι, 475. 476. 479. 481. Αύκτος, n. Cretae, 476. 479. Λύκου πόλις, u. Aegypti, 802. Αύχων πόλις, u. Aegypti, 813. Αυχώρεια, opp. Phocidis, 418. 423. Λύρκειον, mons Argolidis, 370.376. 424. - vicus Argolidis, 271. Avornools, in Troade, 586. Aυρνησσός, opp. Troadis, 584, 585. 607. 612. - opp. Pamphyliae, 667. 676. Αυσιάς, castellum Iudaeae, 763. opp. Syriae, 752. - opp. Phrygiae, 576. Avounazia, u. Chersonesi Thraciae, 134. 331, frg. 52. 54. opp. et lacus Actoliae, 460. Αυσίμαχος, Agathoclis filius, 302. 305. 319. 563. 565. 593. 597. 604. 607. 623. 640. 646. Αυσιππος, sculptor, 278. 459. 590. Avois, poeta, 648. Arouxarla, 151-156. 120. 147. 166. Avortarol, populus Hispaniae, 139. 147. 152. 154. 155. 163. 166. Δυσιφδοί, 648. Λυχνιδός, opp. Epiri, 323. 327. Αώρυμα, mons et litus Cariae, 652. 655. 656. Αωτοφαγίτις, nomen Syrtis minoris, 834.

Αωτοφάγοι, 25. 157. 829. 834.

M. S. Marian

Mα, i. q. ²Erνώ, 535. Μάγαρσα, opp. Ciliciae, 676. Μαγνησία et Μαγνήτις, regio Thessaliae, 329, frg. 12. 14. 16. 330, frg. 25. 432. 436. 437. 441. 443. Μαγνησία, opp. Cariae, 551. 554. 579. 636. 647. 648. 663. opp. Lydiae ad Sipylum, 571. 579. 622. Μαγνητές, Thessaliae, 28. 429.

Mαγνητες, Thessaliae, 28. 429. 436. 441. 442. 636. — Carlae, 577. 647. 648.

Μαγνητική παραλία, 430. 437. 443. — Θάλαττα, 432.

Μαγνητις πόλις, i. e. Γυρτών, 329, frg. 14. 16.

Μάγνος, cf. Πομπήιος. Μαγνόπολις, u. Ponti, 556.

Mαγοι, sacerdotes Persarum, 98. 100, 515, 717, 727, 730, 733, 735, 736, 762.

Μαγωδοί, i. q. Αυσιωδοί, 648. Μάδυς, Scytha, 61.

Mάδυτος, u. Chersonesi Thraciae, 331, frg. 56.

Μαζαῖοι, populus Pannoniae, 314. Μάζαῖοι, u. Cappadociae, 537 — 539. 663. cf. Εὐσέβεια.

Μαζακηνοί, 538. 539.

Μαζήνης, rex insulae Doractae, 767. Μαζουσία, prom. Chersonesi Thraciae, 331, frg. 52.

Μαιάνδους, rerum scriptor, 552. Μαιάνδους, fl. Phrygiae et Cariae, 554. 577—580. 629. 630. 636. 650. 651. 663.

Μαιάνδρου πεδίον, 577. 648. 691. Μαιδοβιθυνοί, gens Thracia, 295. Μαϊδοί, pop. Thraciae, 316. 318. 331, frg 36.

Μαικηνή, regio Arabiac, 767. Μαικάκη, opp. Baeticae, 156. Μαίκαλος, mon Arcadiae, 389. –

opp. Arcadiae, 388.
Μαίνοβα, opp. Baeticae, 143.
Μαίνες et Μήννες, antiqui Lydiae incolae, 550. 572. 576. 586.
620. 625. 678 – 680.

Maiorla, 576.

Μαιῶται, 14. 114. 129. 492 — 495.

Μαιῶτις λίμνη, 307—312, 52, 73, 74, 107, 108, 114, 125, 126, 129, 134, 135, 289 passim.

Mάκαι, pop. Arabiae felicis, 765. Μακαφία, pars Messeniae, 361. fons Atticae, 377.

Μάκαρος πόλις, i. q. Lesbos, 356. 586.

Μακάρων νήσοι, 3. 150.

Μακεδόνες, 329, frg. 9-42. 127. 171. 283. 287. 312 passim.

171, 253, 257, 312 passim.

Maxeborla, 329, frg. 9—331, frg. 42, 28, 124, 129, 279, 282, 304, 321—323, 326, 327 passim.

Maxeborra, Sagalan, 436, 837

Μακεδονικοὶ βασιλεῖς, 436. 837. — ἔθνη, 417. — κόλποι, 92. 124. — παραλία, 329, frg. 13. — πόλις, 474.

Μάκετις γυνή, i. q. Μακεδονική,477. Μακιστία, 343. 348. 349.

Μαχίστιοι, 343. 344. Μάχιστον vel Μάχιστος, opp. Triphyliae, 257. 345. 346. 349. 447.

phyliae, 257. 345. 346. 349. 447. Μάκρας vel Μάκρα, campus Syriae, 755.

Μάκρης, fl. Etruriae, 222. Μάκρις, i. q. Euboca, 444. Μακρού κάμποι, in Gallia ci

Μαχοοί κάμποι, in Gallia cisalpina, 216. Μαχοορία ο 43 520

Μακροκές αλοι, 43. 520.

Mακρον αείχος, in Thracia, 331, frg 56.

Μακοοπώγωτες, pop. supra Pontum, 492.

Μάχοωτες, populus Ponti, 548. Μαχυτία, opp. Aetoliae, 451. 460. Μάλακα, u. Baeticae, 156. 158. 161. 163.

Maλάος, conditor Cymes, 582. Maλέω, prom. Laconices, 25, 92. 105, 108, 335, 362-364, 368. 369, 378, 389, 475.

Μάλεως, Pelasgus, 225. Μαλία, prom. Lesbi, 616. 617. Μαλιακός κόλπος, 330, frg. 32.

334. 403 passim.

Malisic, 10. 28. 333. 416. 429.

433. 442. 444.

Mάλιοι, populus Mesopotamiae, 748. Μαλλοί, populus Indiae, 701. Μαλλός, u. Ciliciae, 539. 675. 676. Μαλλώτις, ager Malli urbis, 676. Μαλόθα, u. Arabiae, 782. Μαλούς, in Troade. 603, Μάμαος, fl. Triphyliae, 344. Μαμερτίνοι, in urbe Messana, 268.

— οίνος, ibid.

Μαμέρτιον, opp. Bruttiorum, 261.

Márdaris, unus ex Brachmanis, 715. 716. 718.

Mανδούβιοι, populus Galliae, 191. Μάνης, nomen Phrygium, 304. nomen Paphlagonium, 553. fl. Locridis, 426. cf. Βοάγριος.

Marios Axillios, 646.

Marτιανή, lacus Armeniae, 49. 529.

Μαντίνεια, u. Arcadiae, 337. 388. 414. 608.

Mάντονα, u. Galliae cisalpinae, 213. Μαντώ, filia Tiresiae, 443. 642. 675.

Másinos Alphharós, 191.

Μαραθήσιον, opp. Ioniae, 639. Μαραθος, opp. Phocidis, 423. opp. Phoenices, 753.

Μαραθών, pagus Atticae, 375. 377. 383. 396. 399. 446. — campus

Hispaniae, 160.

Μαραντεαι, populus Arabiae, 776. Μαργάλα s. Μαργάλαι, opp. Triphyliae, 349.

Μαργιανή, regio Asiae, 72. 73. 515. 516.

Magriarol, 510.

Mάργος, fl. Margianae, 516. — fl. Illyriae, 318.

Maodor, populus Persidis et Armeniae, 523. 524. 727.

Μαρδόνιος, occisus ad Platacas, 412. Μαρεώτης οίνος, 799.

Μαρεώτις vel Μαρεία, lacus Aegypti, 789. 792. 793. 795. 799. 803. 806.

Μαριάβα, u. Sabaeorum, 768. 778. Μαριανδυνοί, pop. Paphlagoniae, 295. 345. 541. 542. 544. 554. 563. 678.

Mαριανδυνός, Paphlago, 542. Μάριος, Ambronum victor, 183. 239.

Mileros, fl. Daciae, 304.

Μάρκελλος, conditor Cordubae, 141.

— Celtibericus, 162. — Octaviae filius, 675.

Μαρκία, uxor Catonis, 515. Μάρκενα, u. Campaniae, 251. Μάρκεον ὕδωρ, aquarum ductus

Marcii Regis, 240.

Μαρχομάνοι, populus Germaniae, 290.

Mαρμαρίδαι, populus Africae, 131.

798. 825. 838.

Μαρμάριον, opp. Euboeae, 446. Μαρμωλίτις, regio Paphlagoniae, 562.

Μαροβούδου βασίλειον, 290. Μαρούιον, n. Italiae, 241.

Μαρρουκίνη, 241. Μαρρουκίνοι, populus Italiae, 241.

242. Μαρσικός πόλεμος, 238. 241. 258. Μαρσοί, populus Italiae, 219. 235. 237. 238. 240. 241. — populus Germaniae, 290.

Μαρσίαβα, u. Arabiae, 782. Μαρσύας, tibicen, 470, 578, 616.

fl. Phrygiae, 554. 577. 578.
 Μάρτιος κάμπος, 236. 249.

Μαρώνεια, opp. Thraciae, 331, frg. 44. 45. 47. 48.

Mασαισύλιοι s. Μασαίσυλοι, populus Numidiae, 131, 827—829. 831. 833. 835. 836.

Μασανάσσης, rex Numidiae, 829. 832, 833.

Mάσης, opp. Argolidis, 376. Μασιανοί, populus Indiae, 698. Μάσιον, mons Armeniae, 506. 522. 527. 747.

Μασσαβατική, regio Mediae, 524. 744.

Μάσσαγα, opp. Indiae, 698. Μασσαγέται, Scythica gens, 507. 511-513.

Mασσαλία, n. Galliae, 179-181. 63, 71 passim.

Μασσαλιώται, 179—181. 129. 156. 159 passim.

Μασσαλιωτικός κόλπος, 181. — παράπλους, 202. — παραλία, 187. 208.

Μασσύας, regio Syriae, 753. 755. 756.

Μάστανρα, opp. Lydiae, 650. Μασυλιείς, populus Numidiae, 131. 829 – 832.

Mάταλον, portus Gortynae, 478.

† Μάταυρος, opp. Siciliae, 275. Ματιανή, regio Mediae, 73. 509. 523. 525.

Matiavol vel Maτιηνοl, incolae Matianae, 49. 514. 523. 531.

Margiror, portus Adriae, 241. Margiros, fl. Piceni, 241.

Μανφοι, i. q. Μανφούσιοι, 825.
Μανφονσία, 826—831, 3, 99, 100.
131, 133, 139, 140, 143, 150.
153, 157, 288, 825.

Μαυρούσιοι, 5. 131. 137. 825. 827. 828.

Mαυσωλείον, Halicarnassi, 656. — Romae, 236.

Μαύσωλος, rex Cariae, 611. 656. Μαγαιρεύς, Delphus, 421.

Μαχαιρούς, castellum Iudaeae, 763. Μεγάβαροι, populus Aethiopiae, 786. 819.

Μεγαβάτης, dux Persarum, 403. Μεγαβυζοι, sacerdotes Ephesiorum, 641.

Μεγαλοκέφαλοι, 299.

Μεγαλόπολις, u. Arcadiae, 360. 385. 388. 738. — u. Ponti, 560.

Μεγαλοπολίται, 738.

Μεγαλοπολίτες, Arcadiae regio, 335. 343. 386. — Ponti regio, 557. 559.

Μέγαρα, u. Graeciae, condita a Doriensibus, 331. 391 – 393. 395. 411. 423. 653. — u. Siciliae, 267. 269. 270. 387. — u. Syriae, 753.

Μεγαρείς, in Graecia, 267. 319. 320. 322. 333. 380. 385. 392. 394. 395. 563. — in Sicilia, 267. 272. 387.

Μεγαρικά ὄρη, 405. — χωρία, 394. Μεγαρική, i. q. Μεγαρίς, 329, frg. 13, 393, 395, 405.

Μεγαφικοί, philosophi, 393. Μεγαφίς, 171. 379. 380. 390 —

393. 395. 400. 405. Μεγασθένης, Chalcidensis, conditor Cumarum, 243. — rerum scriptor, 68—70, 76, 77, 686, 687, 689, 690, 693, 702—707, 709—713.

Μέγης, filius Phylei, 338. 439. 456. 459.

Μέγιλλος, rerum scriptor, 692. Μεγίστη, insula, 666.

Μεδεών, opp. Phocidis, 410. 423. — opp. Boeotiae, 410. 423.

Mέδμα, opp. Magnae Gracciae, 256. 257.

Μεδιολάνιον, opp. Galliae transalpinae, 190. — opp. Galliae cisalpinae, 213.

Μεδιοματφικοί, populus Galliae, 193.

Μεδόαχοι, populus Italiae, 216. Μεδόαχος, fl. Italiae, 213. — portus Patavii, 213.

Μέδυλλοι, gens Alpina, 185. 203. 204.

Mέδων, comes Philoctetis, 432. Μέθανα vel Μεθώνη, opp. et paeninsula prope Troezenem, 59. 374. 375.

Μεθύδριον, opp. Arcadiae, 388. Μεθώνη, u. Messeniae, 350. 360. 436. — u. Macedoniae, 330, frg. 20. 21. 374. 376. 436. — u. Magnesiae, 436. — Thraciae, 436.

Μέκεστος, fl. Phrygiae, 576. Μέκαγχρος, tyrannus Lesbi, 617. Μέκαινα, prom. Ioniae, 645. prom. Chii, 645.

Mελαιναί, vicus Troadis, 603. Mελαιναί vel Μελανία, u. Ciliciae, 670. 760.

Μελάμπους, Proetidas lustrat, 346. Μελάμφυλλος, i. q. Σάμος, 457. 637.

Μελανηίς, i. q. Ἐρέτρια, 448. Μέλανθος, pater Codri, 359. 393. 633.

Μελανία, i. q. Μελαιναί. Μελανίππη, Boeoti mater, 265. Μέλανος, prom. Mysiae, 576.

Μελάντιοι σχόπελοι, in mari Aegaeo, 636.

Μελας κόλπος, 28. 92. 124. 323. 331, frg. 52. 54. 58. *Μελας*, fl. Achaiae, 386. — fl.

Bocotiae, 407, 415. - fl. Thraciae, 331, frg. 52. 53. - fl. Thessaliae, 428. - fl. Pamphyliae, 667. — fl. Cappadociae, 538. MELdos, populus Galliae, 194.

Melegypos, Althacae filius, 466. -Gadarensis, 759.

Μελεάγρου χάραξ, prope Antiochiam, 751.

Meλης, fl. prope Smyrnam, 554. 646. Melia, Teneri mater, 413.

Mελίβοια, opp. Thessaliae, 254. 436. 443.

Meliyovvic, i. q. Lipara, 275.

Mellin, pagus Atticae, 65. 66. lacus prope Ocniadas, 459. insula, 277. 834. - i. q. Samothrace, 472.

Μελιταΐα κυνίδια, 277.

Μελίταια, opp. Phthiotidis, 432. 434.

Μελιταιείς, 432.

Μελιτηνή, regio Cappadociae, 521. 528. 533. 534-537.

MELUTYVOL, 527.

Μέλπις, fl. Latii, 237.

Mέλσος, fl. Asturiae, 167.

Mέλων, dux Sicambrorum, 291.

Μεμνόνιον, regia Memnonis in Aegypto, Thebis, 813. 816. -Abydi, 813. - arx Susorum,

Μέμνονος κώμη, vicus Mysiae, 587. Meμνων, Tithoni filius, 728. 813. - dithyrambus Simonidis, 728. - Rhodius, dux Persarum, 610.

Μέμφις, u. Aegypti, 473. 803 -808. 812. 814. 817.

Mérardoos, poeta comicus, 297. 452, 486, 637, 638, - rex Bactrianorum, 516.

Mενάπιοι, populus Germaniae, 194.

Mévas, conditor Mesembriae, 319. Mévon, opp. Macedoniae, 330, frg. 27.

Μένδης, u. Acgypti, 802. 812.

Μενδήσιοι, 813.

Μενδήσιον στόμα, ostium Nili, 801.

Μενδήσιος νομός, pagus Aegypli,

Μενεβοία, i. q. Μεσημβοία, 319. Μενέδημος, Eretrius, philosophus, 393. 448.

Merexling, Alabandensis, 655, 661. Μενεχράτης, Elaïta, Xenocratis discipulus, 550 - 552. 572. 621. Nysaeus, Aristarchi discipu-

lus, 650. Μενελαίτης νομός, pagus Aegypti, 801.

Mενέλαος, Atrei filius, 3. 8. 11. 30. 37 - 42 passim. - frater Ptolemaci primi, 801. - opp. in Delta Aegypti, 803. - opp. et portus Cyrenaicae, 40. 801. 838.

Μενεσθεύς, Scylletii et Elaeae conditor, 140. 150. 261. 622. Μενεσθέως λυμήν, in Bactica, 140. Mενέσθιος, Sperchei filius, 433.

Mένιππος, Gadarensis, 759. - Stratonicensis, 660.

Mενλαρία, opp. Hispaniae, 140. Merraios, pater Ptolemaei reguli, 753.

Meroltios, Patrocli pater, 425. Mέντης, Taphiorum rex, 456. 459. Μένων, Alexandri comes, 529.

Μερμάδαλις, fl. in terra Amazonum, 503.

Μερμόδας, fl. in terra Amazonum, 504.

Mερόη, soror Cambysis, 790. insula, 32. 771. 786. 821. 822. - caput Acthiopiae, 786. 821. 822. 825. 62. 63. 68 passim.

* Mégaves*, i. q. Muool, 550. Μεροπίδαι, 586.

Mεροπίς, cognomen insulae Co, 686. 701.

Μεροπίς γη, 299.

Mέροψ, Clymenes coniux, 33. ό Περχώσιος, 586.

Μεσημβοία, opp. Thraciae, 319. 440.

Μεσημβριανοί, 319.

Μεσήνη, regio Babyloniae, 84.

Megnvol, Apaßes, 739.

Μεσοποταμία, 746-748. 41. 79.

80. 82. 88. 91. 130. 275. 521 passim. Mεσσαίοι, in Laconica, 367. Μεσσάλας, 205. Μεσσαπία, i. q. Iapygia, 277. 282. Μεσσάπιοι, 277. 280. 282. Μεσσάπιον, mons prope Anthedonem, 405. Μέσσαπος, Boeotus, 405. Mέσση, opp. Laconices, 364. Mεσσηίς, fons Thessaliae, 432. Μεσσήνη, u. Messeniae, 157. 257. 273. 279. 358. 361. 389. — u. Siciliae, 253, 266, 268, Μεσσήνη s. Μεσσηνία, 359-362. 366-368. 123. 280. 335 passim. Μεσσηνιακός κόλπος, inter prom. Acritam et Thyridem, 335. 359. 360. 362. - παράπλους, 362. πεδίον, 361. - πόλεμος, 257. 278. 279. 362. Μεσσήνιοι, in Peloponneso, 359 - 362. 257. 268. 279 passim. - in Sicilia, 268. Μεσσόα, pars Spartae, 364. Μεσσόλα, opp. Messeniae, 360. Medwyle, mons Lydiae, 440. 629. 636.648 - 650.Megwyitne airos, 637. 650. Μέταβον, i. q. Μεταπόντιον, 265. Μετάβου ήροιον, 265. Mεταγώνιον, promontorium Mau-ritaniae, 170, 827 - 829. Μεταποντίνη, ager Metapontii, 255. 265.Μεταπόντιον, u. Maguae Gracciae, 222, 254, 255, 264, 265, 278, Μετάποντος, heros, 265. Méravoos, fl. Umbriae, 227. fl. Bruttiorum, 256. Μέτελλος (Q. Metellus Pius), 162. – δ Βαλιαρικός, 167. 168. Mérovkov, opp. Iapodum, 207. 314.Μήδεια, 21. 45. 46. 215. 224. 315, 526, 531, Μηδία, 522-526. 530-532. 45. 48. 60 passim. Μηδία 'Ατροπάτιος, cf. 'Ατροπά-

Tiog.

Μηδικά έθνη, 130. - όρη, 74. 508. - πύλη, 525. - βοτάνη, ibid. - οπός, ibid. Mydios, historicus, 530. Μηδοι, 506. 507. 509. 514. 522. 524-526, 528, 529-532, 724, 732. 735. 737. 739. 745. 801. Mndos, filius Medeae, 526. Mηθυμνα, u. Lesbi, 426. 440. 616. 618. My Dunala, ager Methymnae, 617. Μηθυμιαίοι, 590. 610. Μηχύβερνα, portus Olynthi, 330, frg. 29. Μηκώνη, i. q. Σικυών, 382. Mήλινος, portus sinus Arabici, 771. Μήλιοι, 484. Mnlog, insula, 484. 485. Μήν Ασκαΐος ('Αρκαΐος?), eius templum Antiochiae ad Pisidiam, 557. 577. - Myr Kapos, eius templum in Caria, 579. - Min Dagraxov, eius templum in Ponto, 557. Myreys, insula, 25. 123. 157. 834. Μηνόδοτος, Pergamenus, 625. Μηνόδωρος, Trallianus, 649. Mijoves, Lydiae incolae. cf. Mat-OVEC. Myorla (cf. Maiorla), 627. 628. Mnovavla, u. Umbrise, 227. Mnooc, mons Indiae, 687. Μητρόδωρος, Scepticus, 504. 609. 775. - Lampsacenus, Epicuri discipulus, 589. Μητροπολις, opp. Thessaliae, 437. 438. - opp. Magnae Phrygiae, 576. 663. - opp. Lydiae, 632. Μητροπολίται, 437. Μητροπολίτης οίνος, 637. Mnrowov, aedes matris deorum, 646. Miyxiog, fl. Galliae transpadanae, Midazior, u. Phrygiae Epicteti, 576. Mίδας, rex Phrygiae magnae, 61. 568. 571. 680. - nomen Phrygium, 304. Mίδεα, opp. Bocotiae, 373.

Μιδέα, opp. Argolidis, ibid.

Mιθράκινα (τά), dies festus apud Persas, 530.

Mίθης, deus Persarum, 732.

Μιθοιδάτης, Pergamenus, 625. — δ Κείστης, rex Ponti, 562. — δ Εὐεργέτης, rex Ponti, Eupatoris pater, 477. — δ Εὐπάτωρ, rex Ponti, 14. 73. 288. 306 — 312. 398. 414. 477 passim.

Μιθυιδατικός πόλεμος, 398. 497. 544. 561. 575. 594. 614. 649. Μιθυιδάτιον, arx Galatarum, 567. Μιθυιπάστης, Persa, Arsitae fil.,

766.

Mικίψας, Masinissae filius, 829. 832. 833.

Mίκυθος, tyrannus Siculus, 253. Μιλησία, ager Mileti, 321. 636. Μιλησίοι, 634—636. 331, frg. 52. 542. 545. 546 passim.

Μιλητοπολίτις λίμνη, in Mysia, 575.

MΩητος, u. Ioniae, 141, 554, 573. 577. 611. 632-636. — u. Gretae, 479. 573. 634.

Μιλητούπολις, opp. Mysiae, 575. 611. 681.

Μιλτιάδης, Atheniensis, 399. Μιλύα vel Μιλυάς, regio Pisidiae vicina, 570. 631. 666.

Μιλύαι, 554. 573. 667. 678. Μίλων, Crotoniates, Pythagoreus,

Mιμαλλόνες, Bacchi famulae, 468. Μίμας, mons Ioniae, 613. 645.

Μίμνερμος, Colophonius, 46. 633. 634. 643.

Mirala, regio Arabiae felicis, 768. Miralo, pop. Arabiae, 768. 776. Mirθη, mons prope Pylum, 344. — pellex Plutonis, ibid.

Mlνιος, fl. Hispaniae, 153. cf.

Mιττούρναι s. Μιττούρνη, u. Latii, 233. 237. 238.

Muvéas, in Triphylia, 337. 338. 347. 374. 401. 414.

Μινύειος s. Μινυήιος, fl. Triphyliae, 346. 347. 352.

Muνώα, opp. Argolidis, 367. — opp. Cretae, 475. — prom. Megaridis, 391. 392.

Mirws, rex Cretae, 3. 48. 150. 273. 279. 282. 373. 476. 477. 479. 482. 573. 661. 762.

Mivoravpos, 477.

Μισηνόν, prom. et portus Campaniae, 60. 234. 242—245. 247. Μισηνός, comes Ulyssis, 26. 245. Μιτυληναίοι, 331, frg. 52. 600 605. 607. 617. 618.

Mituhirn, u. Lesbi insulae, 440.

617. 618.

Μνασάλκης, Platacensis poeta, 412. Μνασύριον, opp. Rhodi, 655.

Myevis, deus Aegyptiorum, 803.

Mvoa, servi publici Cretensium, 542.

Mοαρέτης, tyrannus Cibyrae, 631. Μοασάδα, castellum Iudaeae, 764. Μοαφέρνης, patruus matris Strabonis, 499. 557.

Μόδρα, opp. Phrygiae, 543. Μοδριδος λίμνη, in Aegypto, 50. 789. 810-812.

Moisol, populus Thraciae, 295. 296. 303. 542.

Molorrol, gens Epirotica, 321-324, 326, 328, 329, frg. 1, 2, 430, 594,

Μολοχάθ, fl. Mauritaniae, 827. 829. Μολύπρεια, opp. Aetoliae, 427. 451. 460.

Μολύκοιον όΙον, i. q. Αντίροιον, 336.

Mόλων, Alabandensis, 652. 655. Moragivης οίνος, 535.

Moνήτιον, opp. Iapodum, 207. 314, Moνοίκου 'Ηφακλέους Ιεφόν, 202. Μονοίκου λιμήν, opp. Liguriae, 201. 202.

Mοργάντιον, opp. Siciliae, 257.

Mόργητες, ex Italia in Siciliam migrant, 257. 270.

Mόρζεος, rex Paphlagoniae, 562. Μοριμηνή, regio Cappadociae, 534. 537. 539.

Moounvol, 568

Mogwol, populus Galliae, 194. 199. 200.

Μόρων, opp. Lusitaniae, 152. Μοσύνοικοι, pop. Ponti, 528. 549. Μοσχική, regio Colchidis, 498. 499. — Μοσχικά ὄρη, 61. 492. 497. 521. 527. 548.

Μόσχοι, 497.

Mουγίλωνες, pop. Germaniae, 290. Μούνδα, caput Turdetaniae, 141. 160.

Mούνδας, fl. Lusitaniae, 153. Μουνυχία, portus Atheniensium, 395.

Movonvas, 631. 670.

Μοῦσαι, 41. 339. 350. 410. 468. 471.

Μουσαίος, Thrax, 471. 762. Μουσείον Αλεξανδρείας, 793. 794. Μουσικανοῦ χώρα, in India, 694. 701. 710.

Mουτίνη, opp. Italiae, 205. 216. 218.

Mόψιον, opp. Thessaliae, 441. 443, Μοψοπία, antiquum Atticae nomen, 397. 443.

Μόψοπος, Atticae rex, 397. 443.
Μόψος, Lapitha, 443. — Mantus filius, 443. 642. 668. 675. 676.
Μόψου ἐστία, opp. Ciliciae, 676.
Μυγδόνες, c Thracia in Asiam pro-

fecti, 295. 329, frg. 11. 331, frg. 36. 564. 575. — populus Mesopotamiae, 527. 736. 747.

Mυγδονία et Mυγδονίς, pars Mysiae, 331, frg. 41. 550. 576. 588. — pars Mesopotamiae, 747. Muyalar, prom. Joniae, 6, 621.

Μυχάλη, prom. Ioniae, 6. 621. 629. 632. 636. 637. 639. Μυκαλησσός, vicus Boeotiae, 404. 405. 410.

Μυκήναι, u. Argolidis, 221. 368. 372. 377.

Μυκηναία, 371. 372. Μυκηναΐοι, 372. 373.

Μύχονος, insula, 485. 487. Μύλαι, opp. Siciliae, 266. 272. Μύλασα, u. Cariae, 658 — 660.

Μυλασείς, 659. 660.

Murdla, ager Myndiorum, 658. Μύνδιοι, 657.

Mύνδος, u. Cariae, 611. 658. Μύνης, rex Lyrnessi, 584. 585. 612. 619.

Mυόννησος, insula, 435. 618. - opp. Ioniae, 643.

Mυὸς ὅομος, portus Aegypti ad sinum Arabicum, 118, 769, 781, 782, 815.

Muovs, u. Cariae, 579. 632. 633. 636.

Μυούσιοι, 648. 651.

Mύρα, opp. Lyciae, 666.

Mυςθανδρος, opp. Syriae, 676. Μύςινα, Amazon, 573, 623. — u. Acolidis, 505, 550, 573, 623.

Muguator, 622.

Μύρκινος, opp. Macedoniae, 331, frg. 33.

Μυρλεανοί, 575. Μυρλεατις, 551.

Μύολεια, u. Bithyniae, 551. 563. Μυομήκιον, u. Taurorum, 310. 494.

Mυρμιδόνες, 375. 433. — tragoedia Aeschyli, 616.

Mυροινούς, pagus Atticae, 399. Μυροίλος, historicus, 60. 610. tyrannus Mitylenes, 617.

Μύρσωνος, opp. Elidis, 341. Μυρτούντιον, opp. Elidis, 341. aestuarium prope Leucada, 459. Μυρτώον πέλαγος, 124. 323. 331,

frg. 58. 335. 369. 375.

Μύρων, statuarius, 637. Μυσία, 563—565. 571—576. 10. 134. 541. 550. 551 passim. — Μυσία ᾿Αβρεττηνή, 576. cf. ᾿Αβρεττηνή.

Μύσιος, fl. Mysiae, 616. — Μύσιος θεός, i. q. Αβρεττηνός Ζεύς, 574. — Βόσπορος, 566. —

"Ολυμπος, 574. Μύσκελλος, Achaeus, conditor Cro-

tonis, 262. 269. 387.

Mυσοί, pop. Thraciae, 6. 295. 296. 298. 300. 303. 305. 317. 318 passim. (cf. Μοισοί). — in Asia, 129. 295. 303. 541. 542. 550. 564—566. 571. 572. 579. 586. 612 passim. — of περὶ "Ολυμπου", 566. 571. 574. 575. — tragoedia Sophoelis, 356.

Μυχός, portus Phocidis, 409. 423. Μωμεμφις, u. Λεgypti, 803. Μωμεμφίται, 803.

Μωμεμφίτης νομός, pagus Aegypti, 803. Μωσητή, regio Mysiae, 574. Μωσης, 760 – 762. Μῶχος, Sidonius philosophus, 757.

TV.

Nαβαταία, regio Arabiae, 777. 783.

Ναβαταΐοι, populus Arabiae, 760. 767. 777. 779. 780. 783. 803. Ναβιανοί, populus Gaucasum acco-

lens, 506.

Ναβοχοδοόσορος, Chaldaeus, 687. Ναβονοιανός, Chaldaeus, mathematicus, 739.

Νάβρισσα, u. Bacticae, 140. 143. Νάγιδος, opp. Ciliciae, 670. 682. Ναίδες, Bacchi famulae, 468.

Nακόλεια, opp. Phrygiae Epicteti, 576.

Nαμτεται, populus Aquitaniae, 190, Nαυτώ, Mimnermi poema, 633. 634.

Ναντουάται, gens Alpina, 204. Νάξιοι, in Sicilia, 268. 272. 273. Νάξος, insula, 485. 487. — u. Siciliae, 267. 269.

Νάπατα, u. Λethiopiae, 820. Νάπη, opp. prope Methymnam,

Ναπιτίνος κόλπος, 255. Νάρ, fl. Umbriae, 227. 235.

Nάοβων, u. Galliae, 105. 106. 122. 128. 177. 178. 181. 182. 186. 188. 189 passim.

Nαρβωτίτις, pars Galliae, 177 — 189 passim. — λίμνη, 181. — παραλία, 190.

[Nag az] iov, opp. Thessaliae, 434. Nag anzis, insula, 637.

Ναοκίσσου μνημα, 404.

Nάρνα, u. Úmbriae, 227. Νάρνχος, opp. Locrorum Opuntio-

rum, 425. Núgwr, fl. Dalmatiae, 315. 317. Nagaguires, gens Africae, 131. 836.

Νασικάς (Cornelius Scipio), 315. Νατίσων, fl. prope Aquileiam, 214. Ναύκλος, Codri filius, 633.

Ναύzφατις, u. Aegypti, 801. 803. 808. Ναυχρατίται, 808.

Nαύλοχος, opp. Moesiae, 319. 440. Ναύπακτος, u. Locrorum Ozolarum, 426. 427. 450.

Nαυπλία, u. Argolidis, 368. 369.

Ναυπλιείς, 373. 374.

Ναύπλιος, Neptuni filius, 368. Ναύπορτος, u. Tauriscorum, 314.

cf. Πάμποςτος. Ναύσταθμον Ίλιέων, 595, 598.

599. - Navotaduov, portus

Cyrenaicae, 838. Νέα κώμη (cf. Ένέα et Αἰνέα), in agro Troiano, 603.

Nέαιθος, fl. Magnae Graeciae, 262. Νεανδρία, opp. Troadis, 604.

Νεανδριείς, 606. Νεανδρίς, 472.

Neardns, Cyzicenus, 45.

Nείπολις, u. Chersonesi Tauricae, 312. — u. Macedoniae, 330, frg. 32. — u. Samiorum in ora Ephesiaca, 639. — u. Ponti, 560. — u. Carthaginiensium, 834. — u. ad Syrtim minorem, dicta etiam Leptis, 835. — u. Campaniae, 23. 26. 134. 245. 246. 248. 253.

Νεαπολίται, in Italia, 23. 26. 246. 248.

Nέαοχος, praefectus classis Alexandri M., 70, 77, 524, 686, 689, 691-693, 696, 701, 705, 706, 716, 717, 720 passim.

Nέγοανα, u. Arabiae, 781. 782. Νέδα, fl. Peloponnesi, 344. 348. 349. 351. 360.

Nεδουσία Aθηνα, eius templum, 360.

Nέδων, fl. Laconices, 353. 360. vicus Messeniae, dirutus a Teleclo, 360.

Νείλος, regio Aethiopiae, 774. — fl. Aegypti, 786 — 790. 29. 30. 32. 35 — 38. 50. 52 passim. —

Νείλου πηγαί, 696. 786. 819. 826. — διώρυγες, 38. 780. 788. 804. 805. — νήσοι, 817. 819. ἐκβολαί, στόματα, προχοαί, 1. 2. 29. 30. 85. 126. 688. 786. 788. 801. 802. Νεμφόπολις, suburbium Alexandriae, 795, 799.

Νέμαυσος, u. Galliae, 178. 179. 186. 187. 203.

Nεμέα, fl. prope Corinthum, 382. - opp. Argolidis, 377.

τα Νέμεα, ludi, 377. Νεμεαίος λέων, 377.

Nέμεσις, Rhamnusia, 396. 399. -Adrastea, 588.

† Νεμυδία (Νεμεαία?), cognomen Dianae, 342.

Nέμος, aedes Dianae prope Ariciam, 239.

Νεμωσσός, caput Arvernorum, 191. Nεοκλής, Epicuri pater, 438.

Νεοχωμίται, incolae Novi Comi, 213.

Nέον τείχος, prope Cymen, 621. Νεοπτόλεμος, filius Achillis, 326. 421. 436. 584. - imperator Mithridatis, 73. 306. 307. - Parianus, glossarum scriptor, 589.

Neπίτα, opp. Etruriae, 226. Négeor, prom. Hispaniae, 137. 153. Negovioi, populus Germaniae, 194. Nέσσος, Centaurus, 427. 451. Νέσσων, Thessalus, 444.

Neσσωνίς λίμνη, in Thessalia, 430. 440. 441. 444.

Nέστος, fl. Thraciae, 323. 331, frg. 33. 35. 41. 44. 47.

Nέστως, Nelei filius, 8. 38. 222. 238. 264 passim. - Tarsensis, Stoicus, 674. - Academicus, Marcelli praeceptor, 675.

Nevowon oon, in Sicilia, 274. Nέφερις, castellum Carthaginien-sium, 834.

Nεών, opp. Parnasso vicinum, 439. Nnior, in insula Ithaca, 454. Νηλείδαι, 264. 359.

Nηλευς, pater Nestoris, 351. 352. 355. - Pylius, Mileti conditor, 633. 635. — Corisci filius, Sce-psius, 608. — fl. Eubocae, 449. Nηλία, opp. Magnesiae, 436.

Nigorov, mons Ithacae, 453. 454. Nigoros, opp. Lencadis, 59. 452. 454.

Νηροασσός, castellum Cappadociae, 537.

Nησαία, regio Hyrcaniae, 509. 511. Νησαίοι επποι, 525. 530.

Nίβαρος, mons Armeniae, 527.531. Νίγοητες s. Νιγοϊται, pop. Afri-

cae, 131. 826. 828.

Nízara, caput Bithyniae, 134. 564. 565. 587. - u. Massiliensium, 180. 184. - u. Locridis, 426. 428. - u. Indiae ad Hydaspem, 698. - filia Antipatri, uxor Lysimachi, 565.

Ninavogos, auctor Theriacorum. 823.

Nizarogiov, mons Assyriae, 737. Νικατωρ, cf. Σέλευκος.

Nικηφόριον, lucus Pergami, 624.
— opp. Mygdonum Mesopota-

miae, 747. Nextas, tyrannus Coorum, 658. Nixlov κώμη, vicus Aegypti, 799. Nixolaos, Damascenus, 719. 720. Νιχομήδεια, u. Bithyniae, 459. 543.

563. 587.

Νικομήδης, rex Bithyniae, regno spoliatus a Mithridate, 562. 563. 646. - filius Prusiae, ab Attalo regno expulsus, 624.

Nικόπολις, u. Epiri, 324. 325. 450. – u. Armeniae minoris, 555. - u. Ciliciae, 676. - u. Acgypti, 795. 800.

Nικοστράτη, mater Enandri, 230. Newvia, opp. Tyregetarum, 306. Nivía, opp. Dalmatiae, 315.

Nívos, rex Assyriae, 84. 737. u. Assyriae, 84. 532. 735 - 737. Nιόβη, coniux Amphionis, 360. 571. 580. — tragoedia Aeschyli, 580.

Nίσα, opp. Boeotiae, 405. - Megaridis (?), ibid.

NIGara, portus Megarae, 334. 373. 391 - 393.

Nίσιβις, u. Mygdonum Mesopotamiae, 522. 527. 736. 747.

Nloog, pater Scyllae, 373. 392. Νισυρίων νησίδια, 488. 489.

Nlovgos, insula, 488. 489. 656. 657. - opp. Nisyri insulae, 488. 657. - opp. Carpathi, 489.

Νετιόβοιγες, pop. Aquitaniae, 190. Νιτριώτης τομός, in Λεμγριο, 803.

Nigarne, mons Armeniae, pars Tauri, 522. 523. 527. 529. Noapos, fl. Illyriae, 314. 318. Nosovuxwuovu, opp. Galliae cisalpinae, 213. Nolya, opp. Asturum, 167. Νομαδες, Numidae, 131. 833. populi pascua peragrantes, 4. 33. 191. 288. 298. 300 - 303 passim. Nouarta, u. Hispaniae, 153. 162. 287. Nouartwol, 162. 287. Notion, ora et prom. Chii, 645. Noros, ventus, 29. 62. Νότου κέρας, prom. Aethiopiae, Nουβαι, populus Nilum accolens, 786. 819. Noυxegla, u. Umbriac, 227. - u. Campaniae, 247. 249. 251. Novuartla, cf. Novartla. Νουμάς Πομπίλιος, 228. 230. Novultwo, rex Albae longae, 229. Nuxteus, pater Antiopae, Hysiarum conditor, 404.

Νύμφαι, 468. 587. — Ἰωνιάδες, 356. — Καβειρίδες, 472. 473. — Δειβηθριάδες, 410. 471. — Nympharum templa et antra, 59. 316. 330. 343. 356. 410. 471. —473. 751.

Nvuqaior, u. Chersonesi Tauricae, 309. — prom. montis Athonis, 330, frg. 32. — rupes et vicus apud Apolloniam, 316.

Nuσα, vicus Bocotiae, 405. – u. Cariae, 648 – 650. u. et mons Indiae, 687.

Νυσαείς, in Caria, 649. 650. Νυσαίοι, populus Indiae, 687. 698. Νυσαίς, regio Lydiae, 579. 629. Νυσήμον, mons Thraciae, 687.

Ē.

Ξάνθεια, opp. Ciconum, 331, frg. 44.
 Ξάνθιοι, in Lycia, 666. — Thraces, 590. — s. Πάριοι, populus Daarum, 511. 515.
 Ξάνθος, u. Lyciae, 134. 666. —

fl. Lyciae, 665. — fl. Troadis, 590. — rex Bocotorum, 393. — Lydus, historicus, 49. 50. 572. 579. 627. 628. 680. 681. Zévagyos, Seleucensis, peripateticus,

670.

Σενοχλής, custos thesanri Alexandri, 69. — orator Adramyttenus, 614. 660.

Σενοχράτης, Bithynus, 550. 566.

Σενοφάνης, physicus et poeta, 643, Ξενοφών, 387. 403.

Σερξηνή, regio Armeniae minoris, 528.

Ξέρξης, Darii filius, 10. 61. 331,
 frg. 33. 35. 48. 52. 56. 394.
 395. 398. 443. 518 passim.

Σιμηνή, regio Ponti, 561. Σιφονίας άκρωτήριον, in Sicilia,

Σόις, insula et v. Aegypti, 802. Σοῦθος, Ionis pater, 383. † Ζυπετεών (Συπεταιώνων?) δῆμος, in Attica, 604.

0.

Οβελίσχοι, 805. 816. Οβιδιακηνοί, Maeotica gens, 495. Oβόδας, rex Nabataeorum, 781. Ογχησμος, portus Epiri, 324. "Ογχηστος, opp. Bocotiae, 410. 412. Οδησσός, opp. Moesiae, 319. 331, frg. 48. Ostos, Halizonum dux, 550. 551. Οδομάντεις, populus Macedoniae, 331, frg. 36. Oδομαντίς, regio Armeniae, 528. Οδούσαι, populus Thraciae, 331, frg. 48. Οδούσσης, fl. Mysiae, 550. 551. Οδύσσεια, poema, 149. 256. 328. 461. 480. - opp. Turdetaniae, 149. 157. Οδυσσεύς, 20-27. 38-40. 43-45. 11. 17. 18. 48 passim.

45. 11. 17. 18. 48 passim. Οθονάδας, Lacedaemonius, 376. "Οθονς, mons Thessaliae, 356. 432. 433. 435.

Olarθεια, opp. Locrorum Ozolarum, 427.

Olagur, opp. Vasconum Hispaniae, Oldarns, fl. Indiae, 719. Olδίπους, educatus a Polybo, 380. † Oirala (Igd. Oireiadai), 450. Olvειάδαι, u. Thessaliae, 434. Olreis, pater Deianirae, 458. 459. 462. 465. 466. Olriddat, u. Aetoliae, 458. 459 Olriadar Murn, lacus Aetoliae, 459. Olróανδα, u. Lyciae, 631. Olróη, opp. Atticae, 383. — opp. Elidis, 338. - castellum Corinthiorum, 380. 409. - opp. insulae Icariae, 639. Olvónaos, rex Elidis, 356. Olvoπάρας, fl. Syriae, 751. Olvώνη, uxor Paridis, 596. - antiquum nomen Aeginae, 375. duo pagi Atticae (?), ibid. Ολνωτρία, 209. 254. 265. 277. Olvergides, insulae, 252. 258. Οἰνωτρικοί βασιλείς, 256. Ολνωτοικόν έθνος, 255.

Olrωτοοί, antiqui Lucaniae incolae, 253—255. 257. 265.
²Οίσποι, Bituriges, 190.
Οἰταία, regio Thessaliae, 417. 430.
432. 434. 450.

Ολταῖοι, pop. Graeciae, 416. 449. 450. 613.

Οἰταῖος ἐλλέβορος, 418. Οἴτη, mons, 329, frg. 6. 334. 417. 418. 427-430. 442. 450. Οἴτυλος, opp. Laconices, 360. Οἰχαλία, u. Euboeae, 448. — u. Actoliae, ibid. — u. Arcadiae,

Actoliae, ibid. — u. Arcadiae, postea Aνδανία, 339. 350. 360. 448. — duae urbes Thessaliae, altera ή Τραχινία, 339. 438. 448. — altera ή περὶ Τρίκκην, 448.

Οιχαλίας άλωσις, poema, 438. 638. "Οχρα, mons, 202. 207. 211. 314. "Οχρίκλοι, opp. Umbriae, 226. 227. "Οκταουία, soror Augusti, 675. "Ολαή, arx Armeniae, 529. "Ολβι, opp. Ciliciae, 672. "Ολβια, u. Massiliensium, 180. 184.

u. Pamphyliae, 666. 667.
 u. sita ad Borysthenem, 306.
 *Ολγασσυς, mons Paphlagoniae, 562.

*Oλέαστρον, opp. Hispaniae, 159. *Oλίγασυς, nomen Paphlagonium, 553.

Ολιζών, opp. Magnesiae, 436.
Ολμειός, fl. Bocotiae, 407. 411.
Ολμιαί, prom. sinus Corinthii, 380.

⁶Ολμοι, opp. Phrygiae, 663. — opp. Ciliciae, 670.

"Ολοοσσών, opp. Thessaliae, 440.
"Ολουφις et "Ολουφα, opp. Messeniae, 350.

²Ολόφυξις, opp. Macedoniae, 331, frg. 33. 35.

²Ολυμπηνή, regio Mysiae, 576. ²Ολυμπηνοί, 566. 574.

³Olvunia, 270, 335, 337, 341, 343, 344, 353 — 357, 367, 378, 389,

Ολυμπιακός αγών, 261. 262. 353 — 355. 654.

²Ολυμπικόν (?), s. 'Ολύμπιον, Iovis templum Athenis, 396. 404. 'Ολυμπιονίκαι, 262.

"Ολυμπος, inventor tibiae, 470. 578.

— u. Lyciae, 666. — mons Lyciae, 666. — mons et castellum Ciliciae, 671. — mons Cypri, 682. 683. — mons Pisatidis, 356.

— mons Thessaliae, 60. 208. 329, frg. 11. 14—16. 330, frg. 17. 18. 356. 430. 440—442. 471. 531. — mons Mysiae, 470. 564. 565. 571. 572. 574. 575.

"Ολυνθος, u. Macedoniae, 121. 329, frg. 11. 330, frg. 28 — 30. 408. 447.

'Ολυσιπών, u. Lusitaniae, 152. † 'Ολύσσην, opp. Cretae, 479. 'Ομβρική, 217 — 219. 227. 228. 235.

²Ομβοικοί, populus Italiae, 214. 216. 217. 219. 227. 240. 250. 376.

^cOμήφειον, porticus Smyrnae, in qua templum Homeri, 646. — numus Smyrnaeorum, ibid.

⁶Ομηρίδαι, in insula Chio, 645. ⁶Ομηρος, 1. 2. 3. 4 passim. — Homeri patria, 623. 643. 645. 646. ⁶Ομόλη s. ⁶Ομόλιον, opp. Magnesiae, 443. Oμοναδείς, pop. Pisidiae, 569. 570. 668. 679. 'Oμφάλη, Herculis coniux, 219. tragoedia Ionis, 60. Ougaltur, Pisaeus, 362. Oreia ogn, in Megaride, 380. 393.

Ornalizatos, rerum scriptor, 70. 517. 689-696. 698. 699. 701. 705. 707. 715.

Ονησιών θερμά, in Aquitania, 190. "Oroβα, opp. Baeticae, 143. 170. Ovouagyos, Phocensium dux, 421. "Ovov yvádos, paeninsula Laconices, 363. 364.

Όξεῖαι νῆσοι, ad Acheloi ostia sitae, 351. 458. 459.

Οξου πέτρα, in Sogdiana, 517. 'Οξυάθοης, Darii Codomanni frater, 544.

Osvagrne, pater Roxanes, 517. 'Οξύβιοι, populus Liguriae, 185.

Οξύβιος λιμήν, in Liguria, 185. "Oξυλος, Aetolorum rex, 333. 354. 355, 357, 358, 389, 463,

OSivera, opp. Thessaliae, 327. Οξύουγχός, u. et pagus Aegypti, 812.

Oπικοί, pop. Campaniae, 242. 250.

Οπισθολεποία, pars Ephesi, 633. Οπιτέργιον, opp. Galliae cisalpinae, 214.

Οπούντιοι, cf. Λοκροί. - in Elide,

Οπούντιος κολπος, 416. 425. 426. Οπους, u. Locrorum, 60. 416. 425. Oosnlos, mons Macedoniae, 329, frg. 10.

OgBic, fl. Galliae, 182. Ogyas, fl. Phrygiae, 577. Οργια, 466. 468.

Ορέσται, pop. Epiri, 326. 434. in Macedonia, 329, frg. 6, 330, frg. 20.

Ορέστης, 326. 383. 401. 535. 537. 582. — tragoedia Euripidis, 377. Ορεστία, pars Macedoniae, 331,

frg. 38. Ορεστιας, regio Epiri, 326.

Opearle, regio Macedoniae, 329, frg. 6.

Ogdayogas, rerum scriptor, 766. Ogdayogla, u. Thraciae, 331, frg.

Oodarns, deus Atticorum, 588. Oodn, arx Thessaliae, 440.

'Ogθόπολις, opp. Macedoniae, 331, frg. 36. Oo 9 wota, u. Syriae, 670, 753.

756. 760. - u. Cariae, 650. Openopizol, vicus Phrygiae, 567. 568. 576.

Oquérior vel 'Oquirior, opp. Thessaliae, 432, 436, 438, 442, 530. Ορμενος et 'Ορμενίδης, 438. 439. Ogular, i. q. Dogular, 233.

Oquira vel Youra, prom. Elidis,

341.

Opulvior, cf. Opuérior. Opveat, opp. prope Corinthum, 376. 382 587. — vicus Argo-

lidis, 376. Ogrecitys, Priapus, 382.

Opridor nolis, in Phoenice, 758. Opoaris, fl. Persidis, 727. 729. Ορόβιαι, opp. Eubocae, 405. 445. Ogovins, fl. Syriae, 250. 275. 670.

676. 750-752. 756. 760. - is, a quo flumen nomen traxit, 750. - rex Armeniae, 531.

'Οροσπέδα, mons Hispaniae, 161 -163.

Oprhoios, orator, 515. Optiloxos, pater Dioclis, 367.

Ορτόσπανα, u. Paropamisadarum, 514. 723.

Opruyla, nutrix Latonae, 639, 640. lucus prope Ephesum, 639. 640. - i. q. Delos, 486. - insula et urbis Syracusarum pars, 23. 59. 270. 271.

"Ορτων, portus Frentanorum, 242. * Oρτώνιον*, in Frentanis, 242. Ορφεύς, Thrax, 330, frg. 17. 18.

331, frg. 35. 471. Όρφικά ίερα, 470. — τέχναι, 474.

Ogyprot, astronomorum Chaldacorum secta, 739.

Ορχιστηνή, regio Armeniae, 528. Ogxonerla, ager Orchomeniorum, 401. 407. 414. 416.

Ορχομένιοι, 401. 414 - 416.

Ορχομενός, u. Bocotiae, 338. 347. 374. 407. 411. 414-416. 424. - u. Arcadiae, 338. 388. - u. Eubocae, 416. Ορώδης, rex Parthorum, 702. "Οσιρις, 803. 807. 809. 814. Ooloutor, populus Galliae, 195. "Οσκα, u. Hispaniae, 161. "Оохог, рор. Campaniae, 232. 233. 237. 242. 247. "Oσσα, mons Thessaliae, 60. 61. 208. 329, frg. 14. 15. 429. 430. 436. 440 - 443. 531. - mons Pisatidis, 356. Oσσόνοβα, u. Hispaniae, 143. Οτρεύς, 566. Orgola, opp. Bithyniae, 566. Ovaya, opp. Numidiae, 831. Ουακκαΐοι, pop. Hispaniae, 152. 153, 162, Οὐάκουα, fl. Lusitaniae, 153. Ουαλερία δδός, 237. 238. 266. Ουαλέριος Φλάκκος, consul, 594. Ουάπανες, opp. Corsicae, 224. Oυάραγροι, populus Alpinus, 204. Οὐαρδαΐοι, i. q. 'Αρδιαΐοι, 315. Οὐαρία, opp. Celtiberiae, 162. — opp. Latii, 238. Ovagos, populus Galliae, 185. Ovagos, fl. Galliae, 177. 178. 184. 203. 209. Ovagos Kourtlios, victus a Cheruscis, 291. Ουασκωνες, populus Hispaniae, 155. 161. Ουβιοι, populus Germaniae, 194. Ovyegvor, opp. Galliae, 178. Ovelltoat, opp. Latii, 237. Ουέλλαοι, populus Galliae, 190. Ovéraggor, opp. Campaniae, 238. 242. 250. Ουένδων, opp. Iapodum, 207. 314. Outreros, populus Galliae, 194. 195. 212. cf. Everol. Ούέννωνες, populus Vindelicorum, 204. 206. Ούενουσία, opp. Samnitium, 250. 254. 283. Overtlows, Pacori victor, 751. Oυέρα, castellum Mediae, 523. Οὐερβανός, lacus Galliae cisalpinae,

Ovegeores, fl. Latii, 239. Οὐερητόν, opp. Salentinorum, 281. 282. Οὐέρκελλοι, vicus Galliae cisalpinac, 218. Οὐερκιγγετόριξ, Arvernus, 191. Ovegrtrai, opp. Lucaniae, 254. Οὐεσούιον όρος, 26. 247. Οὐέττωνες, populus Hispaniae, 139. 152. 162. 164. Ούζιτα, opp. Numidiae, 831. Ounion, u. Etruriac, 226. Ουήνασα, opp. Cappadociae, 537. Oυήρων, opp. Galliae cisalpinae, 206. 213. Oungrivy, regio Italiae, 233. 241. Oungrivot, 219. 228. 241. Οὐιβῶνα Οὐαλεντία, opp. Bruttiorum, 256. Oulerra, caput Allobrogum, 185. 186. Overetta, opp. Galliae cisalpinae, 214. Ουμιναλία πύλη, Romae, 234. Ουμινάλιος λόφος, ibidem. Overdolixol, 193. 206. 207. 292. 313. Overia, opp. Hyrcaniae, 508. Outrios, pop. Hyreaniae, 508. 514. Overoguegos, dux Chattorum, 292. Ourdalos, u. Galliae, 185. Ovšia, regio Persidis, 729. 744. Ovition, populus Persidis, 524. 728. 729. 732. Ουξισάμη, insula, 64. Ovoxórtioi, populus Galliae, 178. 179. 185. 187. 203. Ovolatiopas, u. Etruriae, 222. Ούολατερρανοί, 223. Ουόλκαι Αρηκομισκοί, pop. Galliae, 186. 187. 203. - Textoσάγες, 187. Ovolotrioi, u. Tyrrhenorum, 226. Οὐόλσχοι, populus Italiae, 228, 231. 237. Ovovkrovgros, u. et fl. Campaniae, 238. 243. 249. Ούρανοπολις, opp. Macedoniae, 331. frg. 35. Οὐογοι (Γεωργοί?), populus Sarmatarum, 306. Ούρειον, opp. Apuliae, 284.

Ovola, opp. Calabriae, 282, 283. - lacus Actoliae, 459. Oύρίαθος, latro, victus a Romanis, 158. 287. Ουοσων, u. Baeticae, 141. Ουσιποι, pop. Germaniae, 292. 'Οφέλα περίπλους, 826. Oqueis, pop. Actoliae, 451. 465. Οφιογενείς, 588. Oφιούσσα, i. q. Rhodus insula, 653. — opp. Tyregetarum, 306. - ins. iuxta Hispaniam, 167. 'Οφιώδης, insula sinus Arabici, 770. Ophinos, mons Ponti, 556. Oppuror, opp. Troadis, 595. Oχη, nomen Eubocae, 445. - mons Eubocae, 445. 446. Οχύρωμα, arx Ialysi, 655.

17. Hayal s. Hnyal, opp. Megaridis, 334, 380, 391, 400, 409, Παγασαί, opp. Magnesiae, 436. Παγασιτικός κόλπος, sinus Thessaliae, 330, frg. 32. 436. 438. Παγγαίον, mons Macedoniae, 331, frg. 34. 41, 680. Παγραι, castellum Syriae, 751. Παγγαία, in mari Erythraco, 104. 299. Πάδος, fl. Italiae, 192, 203, 204. 209. 212-217. 242. 287. Haloves, pop. Macedoniae, 6. 28. 316. 318. 323. 329, frg. 11. 12. 330, frg. 20. 23. 331, frg. 36. Harovla, 313. 318. 329, frg. 4. 331, frg. 34. 36. 38. 39. 429. Паючий одн. 28. 313. 318. 323. - ₹θνη, 316. 323. Παισηνοί, 589. Παισός, opp. Troadis, 589. 635. - fl. Troadis, 589. Παιστανός χόλπος, sinus Italiae, 251. Παιστός, u. Lucaniae, 251. Πάκορος, Parthorum dux, 748.751. Πακτύη, u. Chersonesi Thraciae, 331, frg. 52. 54. 56. Πακτύης, mons agri Ephesii, 636. 647. Id religh ago rough

Πακτωλός, fl. Lydiae, 554. 591. 625. 626. Παλαιά, opp. Mysiae, 614. - opp. Cypri, 683. Παλαιά πόλις, prior urbs Emporitarum, 160. Παλαίβυβλος, u. Phoenices, 755. Παλαίπαφος, υ. Cypri, 683. Παλαιρος, opp. Acarnaniae, 450, 459. Παλαίσκηψις, opp. Troadis, 603. 606. 607. Παλαιστίνη, 776. Halaltvoos, opp. Phoenices, 758. Παλαιφάρσαλος, opp. Thessaliae, 431, 796. Halalquios, rerum scriptor, 550 -552. Παλάκιον, opp. Chersonesi Tauricae, 312. Πάλακος, Scytha, 306. 309. Παλαμήδης, Nauplii filius, 368. tragoedia Euripidis, 470. Παλάτιον, collis urbis Romae, 234. 236.Παλείς, opp. Cephalleniae, 436. 455. 456. Παλίβοθοα s. Παλίμβοθοα, u. Indiae, caput Prasiorum, 70. 689. 690. 698. 702. Παλίβοθοος, cognomen regum Prasiorum, 702. Halixol, in Sicilia, 275. Halwoos, sepulcrum Danai in foro Argorum, 371. Halirovgos, prom. Lucaniae, 252. Hallovgos, opp. Cyrenaicae, 838. Παλλαντία, opp. Hispaniae, 162. Πάλλας, filius Pandionis, 392. Παλλήνη, paeninsula Macedoniae, 330, frg. 25. 27. 447. 550. Πάλμα, opp. Balearium, 167. Πάλτος, opp. Syriae, 728. 735. Παμβοιώτια (τά), 411. Πάμισος, fl. Messeniae, 267. 353. 361. 366. 367. — fl. Laconices, 361. — fl. Elidis, 336, 344, 361. Πάμπορτος, opp. Tauriscorum, 207. cf. Ναύπορτος. Παμφυλία, 667. 668. 125. 126. 129. 510. 570. 571. 612. 651

passim.

Παμφυλικαὶ πόλεις, 570. Παμφύλιον πέλαγος, 121. 125. 126. 571. 666. 681. — παφάπλους, 667. — τφόπος, 670.

Πάμφνλοι, 130. 520. 554. 570.
 632. 664. 667. 668. 678. 685.
 Πάν, colitur a Mendesiis, 802. —
 in urbe Meroë, 822.

Havarros, pictor, 354.

Havalrios, Rhodius, stoicus, 650. 655. 676.

Πάνδαφος, Lyciorum rex, 565. 585.
— colitur Pinarae, 665.
Πανδαταφία, insula, 123. 233.

Πανδιονίδαι, Atticam dividunt, 392. Πανδίων, Lyci pater, 573. — rex Indiae, 686.

Πανδοσία, u. Bruttiorum, 256. u. Thesprotiae, 256. 324.

Πανδώρα, mater Deucalionis, 443.
— nomen Thessaliae meridionalis,

Πανείον, templum Panis, Anaphlysti, 398. — Alexandriae, 795. Πανέλληνες, 370.

Haves, Bacchi comites, 70. 470.

Πανώνια (τά), 384. 639. Πανωνική θυσία, 384.

Πανιώνιον, 639.

Πάντα, opp. Samnii, 250. Παντότιοι, 207. 292. 313. 314. 317.

† Harkarol, populus Caucasum accolens, 506.

Πανοπείς, 422. 424.

Πανοπεύς, opp. Phocidis, 416. 422. 423.

Πάνορμος, opp. Siciliae, 266. 272.

— opp. Epiri, 316. 324. — portus Ephesi, 639.

Πανταλέων, Omphalionis filius, 362. Παντεκαπαιείς, 74. 494.

Παντικάπαιον, u. Chersonesi Tauricae, 307. 309—311. 494. 495. Πανών πόλις, opp. Aegypti, 813. Παξαιγούστα, opp. Hispaniae, 151. Παραδεισος, opp. Coclesyriae, 756. Παραιτάκαι νεl Παραιτακηνοί, pop.

Медізе, 522. 524. 729. 732. 736.

Παραιτακηνή, 80. 522. 723. 726. 744.

Παραιτόνιον, portus Marmaricae, 40. 798. 799. 809. 814. 838. Πάραλος, Clazomenarum conditor, 633.

Παραποταμία vel Παραποτάμιοι, opp. Phocidis, 407. 416. 424. Παραποταμία, regio Syriae, 753. Παρασωπία, regio Bocotiae, 404.

Παρασωπιάς, in Thessalia, 434. Παρασώπιοι, Asopi accolae, 408. 409. — vicus Thessaliae, 382.

Πάρατοι, populus Sardiniae, 225. Παραχελφίται, in Thessalia, 434.

Παραχελφίται, in Thessalia, 434
— in Actolia, ibid.

Παραχελφίτις, regio Aetoliae, 458.

Παραχοάθρας, mons Mediae, 511. 514. 521. 522. 527.

Haφθενία, i. q. Samos, 457. 637. Παφθενίαι, Tarentum migrant, 278 — 280.

Hap Devlas, fl. Elidis, 357.

Παρθένιον, mons Arcadiae, 376. 389. — prom. Chersonesi Tauricae, 308. — vicus ad Bosporum Cimmerium, 308. 310. 494. — templum Dianae in Chersoneso Taurica, 308.

Παρθένιος, fl. Sami, 457. cf. "Ιμβρασος.

Παρθενόπη, opp. Campaniae, 654.
— una Sirenum, 23. 26. 246.

Παρθένος, Diana culta in Chersoneso Taurica, 308.

Παρθενών, templum Minervae, 395.

Παρθικά νόμιμα, 515. — πόλις, (Ctesiphon), 743. — επποι, 525. — συμμαχία, 660. — πόλεμος, contra Romanos, 10. 523. 558. 748. — αὐτοκράτωρ, Labienus, 660.

Παρθικῶν συγγραφεῖς, 118. 685. Παρθικοί, populus Illyriae, 326. Πάρθοι vel Παρθυαῖοι, 514 — 515. 10. 14. 66. 129. 130. 288. 508. 509. 511. 517. 518. 522

-524. 532. 660. 669 passim. Παρθυαία et Παρθυηνή, 491. 514. 515. 524. 723. 724. 726. Παρθυαίος, rex Parthorum, 744.

Παριανή, ager Parianorum, 588-590, 605.

Παριανοί, Parii incolae, 587. 588. Πάριοι, populus Daarum, 515. incolae Pari insulae, 217. 315. 487. 588.

Πάριον, u. Mysiae, 331, frg. 57. 58. 487. 583. 588 - 590.

Παρισάδης, nomen complurium dynastarum Chersonesi Tauricae, 309. 310.

Παρίσιοι, pop. Galliae, 194. Πάρισος, fl. Pannoniae, 313.

Πάομα, opp. Galliac cisalpinae, 216.

Παρμενίδης, Eleates, 94. 95. 252. Παρμενίων, 531. 724.

Παρμήτας, Parmae incolae, 217. Παργάσσιοι, Parmassi accolae, 422. 508.

Παρτασσός, 26, 208, 329, frg. 6, 373, 379, 383, 401, 409, 410, 416, 417, 418, 422—425, 428, 429, 439, 450, 475,

Πάρνης, mons Atticae, 399.

Πάρνοι et "Απαρνοι, populus Daarum, 508. 511. 515.

Παροπαμισάδαι, Paropamisi accolac, 130. 688. 691. 697. 723— 725.

Παροπαμισός, mons Asiae, 511. 514. 689. 697. 723 - 725.

Παροφβηλία, regio Macedoniae, 331, frg. 36.

Πάρος, Cycladum una, 224. 485. 487. — una ex insulis Liburnicis, 124. 315. cf. Φάρος.

Παρράσιοι, populus Arcadiae, 336.

Παρράσιος, pictor Ephesius, 642. Πάρσιοι, i. q. Παρράσιοι, 508. Παρνάδρης, mons Armeniae, 497.

505. 521. 527. 528. 547. 548. 555. 556.

Παρύσατις, 785.

Παρωραία, regio Epiri, 325. Παρωραίοι, populus Epiri, 326. Παρωρεάται, populus Triphyliae, 346.

Παρώρειος, cf. Φρυγία.

Πασαργάδαι, u. Persidis, 717, 728 - 730.

Πασιανοί, gens Scythica, 511. Πασίτιγοις, 729.

Παταούνοι ίππικοί, 169. 213. Παταούνον, u. Galliae cisalpinae, 213. 218.

Πάταρα, u. Lyciae, 665. 666. Πάταρος, conditor Patarorum, 666. Πατεισχορείς, gens Persica, 727.! Πάτμος, Sporadum una, 488. Πατραεύς, opp. Bospori, 494.

Πάτραι vel Πατρείς, u. Achaiae, 335. 337. 384. 385. 386. 387.

388. 460.

Πατροκλής, rerum scriptor, 68 - 70. 74. 508. 509. 518. 689.

Πάτροκλος, dux Myrmidonum, 351. 425, 433, 584, 596, 620.

Πατρόκλου χάραξ, insula, 398. Πάταλα, υ. Indiae, 701.

Παταληνή, regio Indiae, 516. 690. 692. 693. 700. 701. 720.

Παῦλος Αἰμίλιος, Persei victor, 322. 331, frg. 48.

Παυσανίας, rex Spartanorum, 366. Παφλαγόνες, 129. 187. 195. 212. 288. 298. 304. 309. 345. 533. 534. 541. 543. 544 passim.

Παφλαγονία, 61, 134, 212, 298, 309, 345, 541-544, 552, 553, 562, 563, 566, 574,

Πάφος, u. Cypri, 681. 683. — Παλαίπαφος, 683. 684.

Παχήτιος πόλεμος, 600.

Πάχυνος, prom. Siciliae, 106. 123. 124. 265-267. 272. 277. 363. Πειραιεύς, portus Athenarum, 58.

391. 395. 396. 398. 400. 654. — i. q. 'Aμισός, 547.

Πειρήνη, fons Acrocorinthi, 379. Πειρίθους, Ixionis filius, 48. 329, frg. 14. 16. 434. 439.

Πείρος, fl. Achaiae, 342. 386. Πειρούσται, gens Pannoniae, 314.

Πειρωσσός, u. Mysiac, 589. Πείσανδρος, poeta Rhodius, 655.

688. — Bellerophontis filius, 573.

Πεισίστοατος, Nestoris filius, 350. 367. — tyrannus Atheniensium, 394. 397.

Helowr, cf. Traing. Πελαγόνες, pop. Macedoniae, 327. 331, frg. 38. 39. 48. 434. i. q. Terares, 331, frg. 40. Πελαγονία (τριπολίτις), pars Macedoniae, 326. 327. 331, frg. 38. Πέλατα, opp. Messeniae, 360. Πελαργοί, i. q. Πελασγοί, 221. 397. Πελασγία, Peloponnesus, 221. regio Thessaliae, 329. Πελασγικόν, pars Athenarum, 401. Πελασγικός Ζεύς, Dodonae cultus, 327. - "Agyos, 221. 369. 431. - ίερον, 402. - πεδία, 436. 443. Πελασγιώται, i. q. Ελλητες, 371. incolae Pelasgiotidis, 430. 441. Πελασγιώτις, pars Thessaliae, 430. 436. 441. Πελασγοί, 219. 220. 221. 226. 247. 321. 327. 328. 331, frg. 35, 345, 397, 401, 402, 410, 443. 542. 572. 620. 621. 661. Πελεθρόνιον, in monte Pelio, 299. Πελιάδες, filiae Peliae, 45. Hellas, Iolci rex, 45. 46. 436. Helipvol, populus Italiae, 219. 231. 238. 241. 242. Hederator, mons Chii, 645. Helivraior, opp. Histiacotidis, 437. Πέλλα, u. Macedoniae, 320. 323. 330, frg. 22. 23. 48. 752. — u. Syriae, 752, †Πελλαία, regio Macedoniae, 330, frg. 20. Πέλλανα, opp. Laconices, 386. Πελληνη, opp. Achaiae, 385. 386. - vicus Achaiae, 386. Πελληνικαί χλαϊναι, 386. Πελοπίδαι, 356. 372. 377. 680. Πελοποννησιακός πόλεμος, 600. 654. Πελοποννήσιοι, 54. 171. 333. 369. 392. 393. 396. 463. Πελοπόννησος, 335-389. 27. 67. 83 passim. - Peloponnesi figura, 83. 92. 335. - sinus, 836. insulae, 474. - populi, 335. situs, 336. - promontoria, 836. Πέλοψ, 321. 356. 360. 365. 571. 613.

Πέλται, opp. Phrygiae, 576. Πελτινον πεδίον, campus Phrygiae, 629. Πελωριάς, prom. Siciliae, 22, 23. 257.265 - 268.Πελώρου μνημα, 10. - πύργος, 171. Πενέσται, servi Thessalorum, 542. Πενθεύς, filius Agaves, 408. Her & thos, Orestis filius, 402. 447. 582. Πεντελική μαρμαρος, 399. Πεπάρηθος, insula, 124. 436. Περασία, cf. Αρτεμις. Περγαμηνή, ager Pergamenus, 571. 576. 624. Περγαμηνοί, 615. 625. Πέργαμον, u. Mysiae, 603, 609, 619, 623-625, 680. - bibliotheca Pergami, 609. 624. Πέργη, opp. Pamphyliae, 667. Περδίκκας, 619. 794. Heglardgos, Corinthiorum tyrannus, 600. Περιάς, opp. Eubocae, 445. Περικλής, Atheniensis, 395. 445. 638.Hegerdos, u. Thraciae, 331, frg. 41.56 - 58.†Περισάδυες, populus Epiri, 326. Περκώτη, opp. Mysiac, 585. 586. 590. Περμησσός, fl. Boeotiae, 407. 411. Περουσία, u. Etruriae, 226. Περπερήνα, opp. Mysiae, 607. Περπέρνας, Aristonici victor, 646. Περραιβία, Thessaliae pars, 440-Περραιβικαί πόλεις, 329, frg. 14. 16. 440. 441. Περραιβοί, populus Thessaliae, 61. 329, frg. 14. 15. 338. 434. 437. 439-442. 446. 450. Πέρσαι, 727-736, 10, 42, 61, 81, 130, 394, 395, 403, 412, 424. 429. 448. 467. 492. 507 passim. Περσέπολις, 78. 80. 727-730. Περσεύς, rex Macedonum, 330, frg. 22. 331, frg. 48. - stella, 134. Περσικά (τά), s. Περσικός άγων, 331, frg. 56. 336. 375. 377. 396.

398. 402. 546.

Περσικά βασίλεια, 223. 728. — Εθη, 525. 732.

Περσικαί ξπιστολαί, 301. — παρακαταθήκαι, 640. — πύλαι, 729.

Περσικοί θεοί, 512. 559. 732. 733. Περσικός παράπλους, 767. — παρασάγγης, 518. — στόλος, 443.

Περσικός πόλπος s. Περσική σάλαττα, et πατά Πέρσας θάλαττα, 765 – 767. 42. 78. 80. 84. 121. 130. 492 passim.

Περσίς s. Περσική, 727-736. 79 -81. 86. 87. 134. 517 passim. Πεσσινουντίς, cognomen Rheae,

Πεσσινούς, u. Phrygiae, 543. 567. Πεταλία, insula, 444.

Πετεών, vicus Bocotiae, 410. Πετηλία, opp. Lucanorum, 254. Πετνηλισσός, opp. Pisidiae, 570. 667.

Πέτρα Ναβαταίων, u. Arabiae, 767. 776. 779. 781.

Πετραΐοι, incolae Petrae, 779. Πετρήνος, legatus Pompeii, 161. Πετροχόριοι, populus Aquitaniae, 190. 191.

Πετρώνιος, praefectus Aegypti, 788. 819-821.

Πευκέτιοι, populus Italiae, 211. 277. 281-283. 285.

Πεύκη, insula Istri, 301. 305. 306. Πευκινοί, pop. Bastarnarum, 305. 306.

Πευχολαΐτις, u. Indiae, 698.
Πήγασος, 379.
Πηδάλιοτ, prom. Cypri, 682.
Πηδασείς, ibid.
Πηδασείς, ibid.
Πηδασος, opp. Cariae, ibid.
Πηδασος, opp. Cariae, ibid.
Πηδασος, opp. Lelegum in agro
Troiano, 321. 584. 605. 611.
— opp. Messeniae, 359. 360.

Πήιον, arx Tolistobogiorum, 567. Πηλεγών, Asteropaei pater, 331, frg. 38. 39. Πηλεύς, 425. 432 - 434.

Πήλιοτ, mons Thessaliae, 22. 26. 208. 299. 329, frg. 15. 428—430. 436. 438. 439. 441—443. Πηλουσιακόν στόμα Νείλου, 64. 670. 760. 786. 788. 791. 801. 802. Πηλούσιοτ, υ. Λεσγρυί, 35. 38. 50. 58. 85. 88. 89. 491. 741. 756.

58. 85. 88. 89. 491. 741. 756. 759. 760. 788. 791. 796. 802 —804.

Πηλώδης λιμήν, in Epiro, 324.

Hηνειός, fl. Peloponnesi, 337, 338. — fl. Thessaliae, 6, 221, 327, 329, frg. 4, 12, 14 — 16, 331, frg. 36, 334, 383, 389, 429, 430, 432, 433, 438—443, 531, 621, 691,

Πηνελόπεια s. Πηνελόπη, 221. 369. 452. 461. 551. 641.

Πίασος, Pelasgorum rex, 621. Πίερες, Πιεριώται, populus Macedoniae, 329, frg. 11. 410. 443. 471.

Πιερία s. Πιερίς, regio Macedoniae, 329, frg. 11. 14. 330, frg. 38. 410.

Πιερία, mons Thraciae, 471. — regio Syriae, 316. 676. 749. — mons Syriae, 751. — παραλία, 330, frg. 22.

Πιερική πόλις (Pydna), 330, frg. 20. 22.

Πιθηκούσσα vel Πιθηκούσσαι, insula, 54. 57. 60. 123. 247. 248. 258. 626.

Πιθηκουσσαίοι, 246.

Illustres, pop. Campaniae vicinus, 251.

Πικεντία, u. Picentium, 251.
Πικεντίνη, ager Picenus, 227. 240

Πιχεττίνου, οί ἐν τῷ ᾿Αδομα, 251. Πιχοὸν εδωο, fl. Ciliciae, 671. Πωταί, diversorium in via Latina, 237.

Πίπτοτες, populus Galliae, 190. Πίμπλα vel Πίμπλεια, opp. Macedoniae, 330, frg. 17. 18. 410. 471. Πιμώλισα, opp. Ponti, 562.

Πιμωλισηνή et Πιμωλίτις, regio Ponti, 553. 561. 562.

Писаха, орр. Mesopotamiae, 747.

Πίναρα, opp. Lyciae, 665. Illragos, fl. Ciliciae, 676. Πίνδαρος, poeta, 155. 170. 172. 248. 268. 271. 279. 321, 328. 331, frg. 58. 404 passim. Πίνδος, mons Thessaliae, 221. 327. 329, frg. 6. 14. 15. 428. 430. 434, 437, 438, 440, 442, 449, 450. - opp. Locridis, 427. 434. - fl. Locridis, 427. Πιξώδαρος, rex Cariae, 656. 657. Thorta, opp. Lelegum in Mysia, 610. Illoa, u. Elidis, 356. - fons, ibid. - et Ilioas, u. Etruriae, 217. 222, 225. Πισάται, in Elide, 222. 338. 342. 343. 353. 355. 362. - in Etruria, 223. 225. HIGGIG, regio Elidis, 337. 339. 341 - 343.353 - 358.367.372.374. 377. — regio Etruriae, 211. Πισίδαι, 130. 491. 554. 569. 570. 631. 678. 679. Πισιδία, terra Asiae, 21. 34. 557. 569-571. 576. 577. 611. 631. 666. 668. 671.

Πισιδικά όρη, 666. - γλώττα, 631. πόλεις, 570. 571. 631. - Ταῦgos, 566.

Πισιδικοί, 34. Hioules, opp. Cariae, 651. Πίσσουροι, populus Daarum, 511. Heravaios, incolae Pitanes, 611. Πιτανάται, in Samnio, 250. Πιτάνη, opp. Mysiae, 581. 607.

Tur Deve, filius Pelopis, 374: Πιτνισός, opp. Lycaoniae, 568. Πιττακός, Mitylenaeus, 600. 617. Πιτύα s. Πιτύεια, opp. Mysiae, 565. 587. 588. 602.

Πιτυασσός, opp. Pisidiae, 570. Πιτυοκάμπτης, 391. Mitvous, pagus Troadis, 588. ο μέγας, orac Colchicae pars, 496. 497.

Πιτυούσσα, antiquum nomen Lampsaci, Salaminis, Chii, q. v. Πιτυούσσαι, insulae, 167.

Πλαγκταί, rupes freti Siculi, 21. 149, 170,

Πλακεντία, opp. Galliae cisalpinae, 216. 217. 218.

Πλάκος, mons ab Homero memoratus, 614.

Maraola, insula, 123. 185. Πλανησία, ins. Hispaniae, 159.

Marcual, u. Bocotiae, 382. 402. 406. 409. 411. 412. 414. —

pagus Sicyoniae, 412.

Πλαταιείς, 406. 409. Πλαταμώδης, prom. Messeniae, 348. Πλατανιστός, littus Ciliciae, 669. Πλατανιστούς, i. q. δ Μάκιστος, 345.

Πλάτων, philosophus, 102. 260. 300-302. 400. 468. 471 passim. Theias, Thnias, Thniades, sidus,

691. 692. 724. 824. Πλειάς (ποιητων), 675.

Πλειστός, fl. Phocidis, 418. Πλευρών, u. Aetoliae, vetus et nova, 450. 451. 459. 460. 463. 465.

Πλευρωνία, Pleuronius ager, 451. 465. 466. Πλευρώνιοι, 451. 461. 463.

Πλεύταυροι, populus Hispaniae, 155. Πλημύριον, u. Indiae, 697. Πληραίοι, populus Dalmatiae, 315. 316.

Therolon, u. Acgypti, 799. Πλουμβαρία, insula, 159. Πλουτιάδης, philosophus Tarsensis, 675.

Πλούτων, 147. 649. Πλουτώνια, 244. 579. 629. 636.

Πλύνος, portus Marmaricae, 838. † Hvevertla (Hollertla?), opp. Piceni, 241.

Πνιγεύς, opp. Marmaricae, 799. Ποδαλειρίου ήρφον, 284. Ποδάρκης, Protesilai frater, 432. Ποιάεσσα, opp. Laconices, 360. Ποίδικλοι, i. q. Πευκέτιοι, 277. 282.

Ποιήεσσα, opp. Cei insulae, 486. 487.

Ποικίλη πέτρα, in Cilicia, 670. Ποικίλη στοά, Athenis, 396. Ποιμανδρίς, i. q. ή Ταναγρική, 404.

Mm

Strabo, II.

Howai ai τραγικαί, 175. Holvevor, Alpium pars, 205. 207. 208. Holov, mons Graeciae, 327. Hόλα, opp. Istriae, 209. 215. 216. 314. Hoλέμον, Pharnacis filius, rex Ponti,

110λέμων, Pharnacis filius, rex Ponti, 493. 495. 499. 556. 560. 568. — Laodicensis, Zenonis filius, 578. — philosophus, 614. — δ περιηγητής, 15. 396.

Πολίειον, opp. Lucaniae, 264.

Πόλισμα, antea Πόλιον, opp. Troadis, 601.

Hoλίτης, Ulixis comes, 255. — Priami filius, 599. Hoλίχνα, opp. agri Troiani, 603.

607.

Hollevila, opp. in Balearium in-

sularum maiore, 167. Πολτυοβφία, opp. Thraciae, 319. Πολύανος, mons Epiri, 327.

Πολύβιος, historicus, 23 – 26, 96 — 98, 104 – 109, 207 – 209, 2,

14. 20. 23. 26. 36 passim. Πόλυβος, Teneae Oedipum educat, 380.

Πολυβώτης, gigas, 489. Πολυδάμας, Troianus, 599. Πολυδέκτης, Lycurgi frater, 482. rex Seriphiorum, 487.

Πολύδωρος, Priami filius, 585. Πολυχάστη, mater Penelopae, 461. Πολύχλειτος, historicus, 510. 728. 742. (ν. Πολύχριτος.) — statuarius, 372.

Πολυχράτης, Sami tyrannus, 637.

Πολύποντος (l. Πολύπλειτος), rerum scriptor, 735.

Πολυμήδιον, opp. Troadis, 606, 616. Πολύμναστος, musicus Colophonius, 643.

Πολυνείκης, 347.

Πολυξένη, tragoedia Sophoclis, 470. Πολυποίνης, Lapitharum rex, 439. 441.

Πολύπορος, fl. Troadis, 602. cf. Έπταπορος.

Πολυφοήνιοι, in insula Creta, 479. Πολυστέφανος, i. q. Πραίνεστος, 238. Πολυτίμητος, fl. Sogdianae, 518. Πολυφάγοι, 201. 506.

Πομπαίδιος, dux Marsorum, 241. Πομπέλων vel Πομπηιόπολις, opp. Hispaniac, 161.

Πομπηία, opp. Campaniae, 247. Πομπηιόπολις, i. q. Πομπέλων. – i. q. Σόλοι, 664. 665. 671.

Πομπήιος δ΄ Μέγας vel Μάγνος, 161. 180. 236. 272. 388. 491. 492. 501. 502. 512. 530. 541. 547. 549. 555 — 560 passim. — Πομπηίον παϊδες (Gnaeus et Sexus), 141. 161. 650. — άναθήματα, 156. 159. 160. 178.

Πομπήιος, Σέξτος, cf. Σέξτος. — Γναΐος, cf. Γναΐος. — Στράβων, pater Pompeii Magni, 213. — filius Theophanis, 618.

Πομπηιούπολις, u. Paphlagoniae, 562.

Ποντία, insula, 123. 233. Ποντική, i. q. Πόντος, 546.

Ποντική επαρχία, 541. 543. 544. 561. — παραλία, 318. 553. — ταριχεία, 144. 145.

Ποντιχοί, 511. 538. 539. — βασιλεῖς, 547.

Ποντικόν καστόριον, 163. Πόντος (Εύξεινος), Ποντικ

Πόντος (Εύξεινος), Ποντική θάλαττα, Ποντικόν πέλαγος, 21. 34. 43. 47. 49. 50 – 53. 55. 57. 61. 65. 68. 91 – 93. 107. 121. 124 – 126. 129 passim. — Πόντου στόμα, 319. 323. 563. τὰ δεξιὰ μέρη, 61. 494. 497. τὰ ἀριστερὰ, 320. 440. 540. 680. — τὰ ἐωθινά, 548. — τὰ πρὸς βορρᾶν, 294.

Πόντος s. ή πρὸς τῷ Πόντῷ Καππαδοκία, 534, 539, 540—566, 574, 609, 614, 649, 678, 687, 688,

Πόπλιος, Κράσσος, 176. 646. -Κλαύδιος Πούλχερ, 684.

Ποπλώνιον, u. Etruriae, 222. 223. 225.

Πορδοσελήνη s. Ποροσελήνη, insula, 618. 619.

Πορθαονίδαι, Actolorum reges, 463.

IDI. H

Πορνοπίων, cognomen Apollinis, 613. - mensis, ibid. Πορσίνας, rex Clusinorum, 220. Πορτικανός, rex Indiae, 701. Ποσείδιον, templum Neptuni, in Elide, 343. 344. 346. 347. 351. - Alexandriae, 794. - prom. et u. Epiri, 324. - prom. Thessaliae, 330, frg. 32. - prom. Chii, 644. 645. - prom. Milesiorum, 633, 634, 651, 658. prom. Lucaniae, 252. - prom. Sami cum templo Neptuni, 637. - prom. Arabiae, 776. - opp. Syriae, 751. 753. Ποσειδών, 343. 374. 384 - 386. 489. 579. 601. 639. - Alyaios, 405. - 'Ασφάλιος, 57. - Έλικώνιος, 384. 639. - "Ισθμιος, 369. 380. - Zámos, 343 -345. - Ποσειδώνος ίερα καί ξορταί, 230. 336. 363. 369. 373. 374. 380. 384. 385. 405. 412. 446. 487. 488. 637. 639. Ποσειδώνια (τά), in insula Teno, 487. Ποσειδωνία, u. Lucaniae, 251. 252. 373. 397. Ποσειδωνιάται, 252. 254. Ποσειδωνιάτης κόλπος, i. q. Παιστανός κόλπος, 21. 22. 209. 211. 251, 252, Ποσειδώνιον, prope Rhegium, 257. Ποσειδώνιος, stoicus, 94-98. 172 -175. 293 - 297. 2. 4. 6. 14.29. 41. 54. 55 passim. Ποταμία, regio Paphlagoniae, 562. Ποτάμιοι, 399. Ποταμός, pagus Atticae, 398. Ποτάμων, Mitylenaeus, 617. Ποτεντία, u. Piceni, 241. Ποτίδαια, u. Macedoniae, 330, frg. 25. 27. 28. Horlolot, u. Campaniae, 245. cf. Aixaiagyla. Ποτνιάδες Επποι, 409. Πότνιαι, u. Bocotiae, 409. 412. Πούβλιος Σερβίλιος ὁ Ίσανοικός. Πραινεστίνη όδός, 237. 238.

Πραινεστίνοι, 239. 249.

Πραίνεστος, u. Latii, 238. 239.

475 Πράκτιος, fl. Mysiae, 583. 586. 590. Πράμναι, sapientes Indi, 718. 719. Πράξανδρος, conditor Lapathi in insula Cypro, 682. Πραξιτέλης, statuarius, 410. 641. Πραξιφάνης, Rhodius, 655. Πρασία, pagus Atticae, 399. Πρασιαί, u. Argolidis, 368. 374. Πρασιείς, 374. Πράσιοι, populus Indiae, 702. 703. - incolae Prasi urbis, 472. 478. Πράσος, u. Cretae, 475. 478. 479. Πραύσοι, populus Gallicus, cuius rex Brennus, 187. Πρεπέσινθος, una Cycladum, 485. Πρημνις, opp. Aethiopiae, 820. Πριαμίδαι, 608. Ποίαμος, 552, 573, 584 - 586. 596. 607. 680. 681. Πριαμων (Πρώμων?), u. Dalmatarum, 315. Πριάπεια, carmina Euphronii, 382. Πριαπηνή, regio Mysiae, 587. 588. Πριαπηνοί, 587. Ποίαπος, Bacchi filius, 382. 587. opp. Mysiae, 331, frg. 58. 565. 576. 582. 587. Ποίβεονον, opp. Latii, 237. Πριηνείς, 384. 639. Ποιήνη, u. Ioniae, 551. 577. 579. 633. 636. Πριών, mons prope Ephesum, 633. Προβάλινθος, opp. Atticae, 383. 399. Προέρνα, opp. Phthiotidis, 434. Προιτίδες, 346. 370. Προίτος, rex Tirynthis, 372. Προκλείδαι, 366. Προκλης, Eurysthenis frater, 364. 366. 389. 481. - conditor Sami, Πρόκνη, soror Philomelae, 423. Προκόννησος, ins. Propontidis, 331, frg. 56. 587. 588. 618. Προμηθεύς, 183. 505. 688. Προποντίς, 331, fr. 52-54. 56-58. 581 - 584. 6. 46. 49. 51passim. Πρόσυμνα, opp. Argolidis, 373. Πρόσχιον, opp. Aetoliae, 541.

802.

Προύσα, u. Mysiae, 563. 564. Προυσιάς, u. Bithyniae, 563. 564. Προυσίας, rex Bithyniae, 563. 564. 624.

Προυσιείς, incolae Prusiadis urbis, 564. 566.

Προφθασία, u. Drangianae, 514. 723.

Προχύτη, insula, 60. 123. 247. 258. Πρώνησος, opp. Cephalleniae, 455. Πρώταρχος, Epicureus, 658.

Πρωτεσιλάειον, in Chersoneso Thracia, 331, frg. 52. 595.

Πρωτεσίλαος, rex Thessalorum, 296. 394. 432 — 435.

Πρωτεύς, pater Cabirae, 37. 39. 150. 472.

Πουτογένης, pictor, 652. Πτελεώσιμον, regio Triphyliae, 350. Πτελεόν, mons Epiri, 329, frg. 6. — u. Triphyliae, 349. — u. Thessaliae, 349. 433. 435.

Πτελεώς, lacus agri Troiani, 590. 595.

Πτεφέλας, a Cephalo amatus, 452. Πτολεμαεῖς, in Phoenice, 758. Πτολεμαϊκὴ πόλις, in Λegypto, 813.

Πτολεμαϊκή πόλις, in Aegypto, 813. Πτολεμαϊκοί βασιλεϊς, 118. 563. 684. 789. 791. 795 — 797.

Πτολεμαΐος, ὁ Λάγου, 301. 723. 791. 794. 795. 801. 836. — ὁ Φιλάδελφος, 421. 460. 666, 769. 770. 789. 795. 804. 815. — ὁ Εὐεργέτης, 795. 836. — ὁ Φιλοπάτωρ, 478. 759. 795. — ὁ ὅΕνιφάνης, 795. — ὁ Φιλομήτωρ, 751. 795. — ὁ Φιλομήτωρ, 751. 795. — ὁ δεύτερος Εύεργέτης ἢ Φύσων, 98. 99. 101. 103. 795. 797. 798. — ὁ Λάθουρος, 795. — ὁ Λύλητής, 558. 795. 796. 798. — Αuletae filius, 796. — rex Cypri, 684. — ὁ Κόκκης, Παρείσακτος, 794. — ὁ Κεραυνός, 623. — Mennaei filius, Ituraeorum rex, 753. — Iubae filius, rex Numidiae et Mauritaniae, 828. 831. 840.

Πτολεματς, opp. Phoenices, 134.
758. — opp. Pamphyliae, 667.
— opp. Cyrenaicae, 837. — opp.
Troglodyticae, 133. 768. 770.
776.

Πτῶον, mons Bocotiae, 413. Πύγελα, u. Ioniae, 551. 639. Πυγμαΐοι, 35. 37. 42. 70. 299. 711. 821.

Πύδνα, u. Macedoniae, 330, frg. 20. 22. 331, frg. 36.

Πυθαγγέλου λιμήν, βωμοί, έλεφάν-

Πυθαγόρας, philosophus, 263. 297. 638. 716.

Πυθαγόρειοι, 16, 252, 263, 297. 384, 468, 762.

Πυθαγόρειος φιλοσοφία, 280, 298.

Πυθαϊσταί, 404.

Πυθέας, rerum scriptor, 63. 64. 71. 75. 102. 104. 114. 115. 136. 148. 158. 190. 201. 295.

Hudla, 419. 762.

Πύθια (τὰ) vel Πυθικός ἀγών, 260. 419. 421.

Hudia, pompa Athenis Delphos ducta, 422.

Πυθικός νόμος, 421.

Πύθιον, templum Apollinis, 494.

— vicus Atticae, 392.

Πυθοδωρίς, uxor Polemonis, regina Ponti, 499. 555, 557, 559. 560. 649.

Πυθόδωρος, pater Pythodoridis, 555. 649.

Πυθολάου ἀκρωτήριου, promont. Aethiopiae, 774. — βωμοί, ibid. Πυθώ, opp. Phocidis, 220. 374. Πύθων, draco interfectus ab Apol-

line, 422, 423.

† Πυκάτη, 588. Πυλαγόραι s. Πυλαγόροι, 420. Πύλαι vel Θερμοπύλαι, **10.** 420. 428, 429, 435.

Πυλαία, conventus Amphictyonum, 420. 429.

Πυλαϊκή πανήγυρις, 436.

Πυλαϊκός κόλπος, pars sinus Maliaci, 430.

Πυλαιμένης, Enetorum dux, 541. 543.

Πύλαιον, mons Lesbi, 621. Πύλαιος, rex Pelasgorum, 621. Πυλήνη, opp. Aetoliae, 451. 460. Πυλία, ager Pyliorum, 351. — θάλαττα, 348. Πύλιοι, Pyli incolae, 222, 264. 344. 348. 350-354. 359, 633. Πύλος, pars Elidis, Nestoris regnum, 336. 337. - Nestoris urbs, 336. 337. 339. 344. 350-353. 355. 368. 393. 633. - δ Ήλειακός. 339. 351. 352. - δ Τριφυλιακός, Λεπρεατικός, η Αρκαδικός, 337. 339. 343 - 345. 348. 350 -353. 355. - δ Μεσσηνιακός, 339. 346. 348. 351-353. 359. 361. 633.

Πυλών, opp. Illyriae, 323.

Πυξούς, prom., fl., opp. Lucaniae,

Πυραιθεία, templa in Cappadocia, 733.

Πύραιθοι, in Cappadocia, ibid. Hυραίχμης, Actolus, 357. Πυραμίδες, in Aegypto, 807-809.

Πύραμος, fl. Ciliciae, 52. 53. 536. 675. 676. 682.

Πύρασος, opp. Phthiotidis, 435. Πυργίται, in Triphylia, 348.

Πύργοι, opp. Triphyliae, 348. opp. Etruriae, 226.

Πυρηναΐα όρη, 71. 159. 161. 176. 196.

Πυρηναία Αφροδίτη, 178. 181. Πυρηνη, i. q. Πυρηναΐα όρη, 106. 107. 120. 127—129. 137. 146.

156. 159. 160-162. 166 passim. Πυριφλεγέθων, fl. prope Dicaearchiam, 26. 244.

Πύρρα, uxor Deucalionis, 425. 432. 443. - opp. Thessaliae, 432. opp. Ioniae, 636. - opp. Lesbi, 617. 618. - insula, 435. prom. Thessaliae, 435. - prom. Mysiae, 606.

Πυρραία, Thessaliae nomen, 443. Πυρραίων Ευριπος, in insula Lesho, 617.

Πύροιχος, inventor pyrrhiches, 467. 480.

Πύρρος, ὁ Νεοπτόλεμος, Achillis filius, 326. - rex Epiri, 258. 280. 287. 325. 376. 384.

Πύρρων, philosophus, 393. Πύτνα, pars montis Idae, 472. Πώγων, portus Traezenis, 373. Πωμεντίνον πεδίον, in Latio, 231.

Πῶρος, rex Indiae ab Alexandro victus, 686, 691, 698. - rex Gandaridis, prioris propinquus, 699. - rex Indiae Augusto acqualis, 686. 719. - fl. Achaiac,

P.

Paya vel Payar, u. Mediae, 60. 514, 524, 525.

Padauar Duc, antiquissimus legumlator apud Cretenses, 476. 482. frater Minois, 3. 150. 423. 476. 573. - tragoedia Euripidis, 356.

Padiry, carmen Stesichori, 347. Padnvos, pater Demetrii, 548. † Pαικοί, populus Latii, 231. Ραιτική, Ractia, 314. Ραιτικός οἶνος, 206.

Partol, 193. 204. 206. 209. 213. 292. 313.

Pazoric, pars Alexandriae, 792. 802.

Panavitai, populus Arabiae, 782. Paußaios, populus Syriae, 753. Pauls, Ucromiri filia, 292.

Pauvous, opp. Atticae, 396. 399. Ταούεννα, 210. 213. 214. 217. 219. 227.

Pατώτης, nomen Paphlagonium, 553.

Pavgagis (lgd. Agavgis), fl. Galliae, 182.

Papia, opp. Indaeae, 759.

Péa, mater Deorum, 348, 468 - 470. 472. ("Ayδιστις, "Iδαία, Φρυγία θεός μεγάλη, Δινδυμήνη, Σιπυλήνη, Πεσσινουντίς, Κυβέλη, Κυβήβη, 469. 470.) — Σιlovia, Numitoris filia, 229.

Peare, u. Sabinorum, 228. - Pea-Tivor nulovos, ibid.

Péxas, Dioscurorum auriga, 496. Pénos, Romuli frater, 229. 230.

Pnylm, ager Rheginus, 60. 123. 211. 258, 260.

Payirot, 171. 257. 260. 261. 265. 268.

Pήγιον, u. Bruttiorum, 253. 257. 258. 260. 268. 283. — opp. Galliae transpadanae, 213. — Λίπιδον, opp. Galliae cispadanae, 216.

Ρηγισουίλλα, u. Etruriae, 225.
 Ρηγια, ad ostia Cydni, 672.
 Ρηγια, populus Galliae, 194.
 Ρήγεια, insula Delo vicina, 486.
 Ρήγος, 128. 191—196. 199. 204.
 206—208. 213. 289. 290. 291.
 294. 312. 313. 839. — Rheni fontes, 177. 192. 204. 213. 292.
 — Rheni ostia, 63. 177. 193.

194. 199. 294.

Phoos, rex Thraciae, 331, frg. 36.
590. — fl. Troadis, 554. 583.
590. 602.

Pυγινία, fl. Thraciae, 331, frg. 49. † Ριζαίων κόλπος, in ora Illyrica, 316.

'Ριζονικός κόλπος, in ora Illyrica, 314. 316.

'Ριζούς, opp. Thessaliae, 436. 443. 'Ριζοφάγοι, populus Aethiopiae, 771. 'Ρίζων, opp. orae Illyricae, 316. 'Ρινοχόλουρα s. 'Ρινοχόρουρα, opp.

Phoenices, 741. 759. 781. Plov, prom. Achaiae, 335. 336.

387. 390. — opp. Messeniae, 360. 361. Ένταϊα ὄρη, montes fabulosi, 295.

299. 'Plan, opp. Arcadiae, 388.

Podarós, fl. Galliae, 166, 177, 180, 181, 183—186, 189, 191—193, 203, 204, 208, 271,

Poδία, Rhodiorum insula, 67, 106, 115, 116, 118, 119, 125, 134, 624, 673, — Rhodiorum ager in Caria, 651, 673, 681.

'Ροδιακόν κλίμα, 119.

Pοδίοι, 652 - 655, 57, 160, 278 passim. - Pοδίων περαία, 490, 631, 651, 663, 664, 666, 673, 677, 681.

'Ρόδιος, fl. Troadis, 554, 595, 603. [†] Ροδόπη ('Ρόδος s. 'Ρόδη?), opp. Hispaniae, 160.

'Pοδόπη, mons Thraciae, 208. 313. 329, frg. 10. 331, frg. 36. 37. 'Pόδος, insula, 652 – 655. 25. 70.

79. 86. 87. 93. 106. 114. — urbs, 278. 395. 575. 605. 652 — 654. — opp. Hispaniae, 654. Pοδουντία, arx vicina Thermopylis, 428. Pοδῶπις, meretrix, 808. Pοτάκης, fl. Troadis, 602. † Ρόη, opp. Galliae, 180. Pοιταίκης, fl. Albaniae, 500. Pοιτειού, opp. Troadis, 595. 597. 601. 602. Ρομβίτης ὁ μέγας, sinus Maeotidis, 493. — ὁ ελάσσων, ibid.

Pουβίκων, fl. Italiae, 217. 227. Ρουκάντιοι, populus Raetorum, 206.

Povoulvov, opp. Galliae, 182. -

Pουσπίνον, opp. Numidiae, 831. Pουτήνοι, populus Aquitaniae, 191. Pούτουλοι, populus Latii, 228. 229. 231. 232.

Pirôazoc, fl. Mysiae, 550. 575. 576.

Pύπες, u. Achaiae, 385. 387.

Pυπίς, ager Rhypensium, ibid.

Pυτία, mater Corybantum, 472.

Ρύπιον, opp. Cretae, 479.

Ρωδαϊαι, u. Calabriae, 281. 282.

Ρωδασπης, filius Phraatis, 748.

Ρωμαΐοι, 229. 230. 2. 10. 14 passim.

'Pωμη, 234 — 236. 134. 143 passim.

^{*}Pωμύλος, 229 – 231. ^{*}Pωξάνη, coniux Alexandri, 517. 744.

[°]Pωξολανοί, gens Scythica, 114. 294, 306, 307, 309. [°]Pωσός, fl. Syriae, 676, 751.

Σ.

Σαβά, portus sinus Arabici, 770. Σαβάζια ἰερά, 471. Σαβάζιος, deus Phrygum, 470. Σαβαί, u. Troglodytices, 771. Σαβάίοι, populus Arabiae felicis, 768. 778. 780. Σαβάτα λίμνη, in Etruria, 226. Σάβατα, u. Arabiae, 768.

Σάβατα vel Σαβάτων Οὔαδα, opp. Liguriae, 201. 202. 216. 217.

Σαβέλλοι, Samnites, 250.

Σαβίνη, 219. 228. 237. 240.

Σαβίνοι, populus Italiae, 218 — 220. 228. 230. 250. 287.

Σάβος, rex Arabiae, 781. — rex Indiae, 701.

Σαγαλασσείς, 570.

Σαγαλασσός, u. Pisidiae, 569. 570. 631.

Σαγαπηνοί, pop. Assyriae, 745. Σαγγάριος, fl. Bithyniae, 543. 563. 567.

Σαγγία, vicus Phrygiae, 543. Σαγούντον, u. Hispaniae, 159. 160. 167.

Σάγρα, fl. Bruttiorum, 261. 262. Σάγρος, fl. Italiae, 242.

Σαγίλιον, arx Ponti, 560. 561. Σαδάκορα, opp. Cappadociae, 663. Σαδράκαι, regia Darii prope Ar-

bela, 738. Σάιοι, populus Thraciae, 457.

549. Σάις, u. Aegypti, 802. 803. Σαίταβις, opp. Hispaniae, 160.

Σαϊται, 812. Σαϊτικόν στόμα Νείλου, 802. Σαϊτικός νομός, pagus Aegypti, 801. Σάκαι, gens Scythica, 503. 507.

Σάκαια, dies festus apud Persas, 512.

Σακάφαυλοι, gens Scythica, 511. Σακασηγή, regio Armeniae, 73. 509. 511. 529.

Σακόποδες, i. q. 'Αδιαβηνοί, 745. Σαλαμινιακός κόλπος, 335.

Σαλαμίνιοι, 394.

Σαλαμίνιος τυρός, 395.

Σαλαμίς, u. Cypri, 682. — insula (antea Κυχοεία, Σκεράς, Πυτυούσσα), 124, 375, 377, 393 — 395, 398, 424. — opp. insulae, 393.

Σαλαπία, u. Apuliae, 283. 284.

Σαλαρία όδός, 228.

Σάλας, fl. Germaniae, 291.

Σαλασσοί, populus Galliae cisalpinae, 203-205. 208-210. Σαλγανεύς, Bocotus, 10. 403. — opp. Bocotiae, 400. 403.

Σάλδας, portus Mauritaniae, 831.

Σαλεντίνη, 277. 281. 282. Σαλεντίνοι, populus Iapygiae, 277.

Σάλεονον, u. Campaniae, 251.

Σαλμακίς, fons prope Halicarnassum, 656.

Σαλμυδησσός, u. et ora Thraciae, 50. 52. 319. 541.

Σαλμωνεύς, rex Elidis, 356. 357. Σαλμώνη, u. Pisatidis, 356. — fons Enipei, ibid.

Σαλμώνιον vel Σαμώνιον, prom. Cretae, 106. 472. 474. 475. 478. 489.

† Σαλτιῆται (Σαλτιγίται?), in Lusitania, 144.

Σάλυες, populus Galliae transalpinae, 178, 180, 181, 184—186, 203,

Σαλώμη, soror Herodis, 765. Σάλων, opp. Dalmatarum, 315. opp. Bithyniae, 565.

Σαλωνίτης τυρός, ibid. Σαμαΐοι, in Cephallenia, 455.

Σαμάρεια, u. Iudaeae, 760. Σαμαριανή, u. Hyrcaniae, 508. Σάμη, opp. Gephalleniae, 453. 455.

456. Σαμία, i. q. Σάμος, 636.

Σαμικόν, arx Triphyliae, 343. 344. 346. 347. 349. 351. — planities Triphyliae, 347.

Σάμιοι, incolae Sami, 457. 488. 637-639.

Σάμιος ἐκεχειρία, 343. — πορθμός, 639.

Σαμνίται, 250. cf. Σαυνίται. Σαμνιτών γυναίκες, in insula Galliae, 198.

Σαμόθρακες, 331, frg. 48. 466. Σαμοθράκη, insula, 28. 124. 198. 331, frg. 48. 50. 51. 338. 457.

472. Σάμος, insula maris Icarii, 124. 339. 347. 457. 488. 554. 636. – 639. 821. — u. insulae Sani, 488. 633. 637. — u. Triphyliae, 346. 347. — et Σάμη, i. q. Cephallenia et u. huius in-

sulae, 453. 455. 456. 457. -Θοηικίη, i. q. Σαμοθράκη, 457. Σαμόσατα, u. Syriae, 664. 749. Σαμψικέφαμος, princeps Emisenorum, 753.

Σαμώνιον, campus Troadis, 472. - prom. Cretae, cf. Zaluwviov.

Σαναός, u. Phrygiae, 576. Zardákov, arx Pisidiae, 569. Σανδαρακούργιον, mons Ponti, 562. Σανδοβάνης, fl. Albaniae, 500.

Σανδρόποττος, rex Prasiorum, 70. 702, 709, 724, 752,

Σανδων, pater Athenodori, 674. Zavn, opp. Pallenes, 330, frg. 27. Σανισήνη, regio Paphlagoniae, 562. Zarrot, populus Ponti, 548.

Σάντονοι, pop. Galliae, 190. 208. Σάος, s. Σαύος, fl. Norici et Pannoniae, 207. 314.

Σάπαι, s. Σαπαΐοι, pop. Thraciae, 331, frg. 44. 48. 457. 549. 556.

Σάπις, fl. Galliae cisalpinae, 217. Σαπρά λίμνη, ad Chersonesum Tauricam, 308. - in Troade, 614.

Σαπφώ, 40, 452, 615, 617, 618. 808.

Σαραμηνή, regio Ponti, 547. Σαράοστος, rex Indiae, 516.

Σαραουηνή, praefectura Cappadociae, 534.

Σαραπανά, castellum Colchidis, 498. 500.

Σαραπάραι, populus ultra Armeniam habitans, 531.

Σαράπιον, templum Sarapidis, 795.

Σάραπις, deus Aegyptiorum, 801.

Σαργαραυσηνή, praesectura Cappadociae, 534. 537.

Σαρδανάπαλος, rex Assyriae, 671. 672, 737.

Σάρδεις, u. Lydiae, 61. 579. 624 -627. 648.

Σαρδιανή, ager Sardianus, 626. Σαρδιανόν πεδίον, ibid.

Σαρδώ vel Σαρδών, insula, 106.

117. 123. 145, 222-225, 802. 840.

Σαρδώον vel Σαρδόνιον πέλαγος, 50. 54. 105. 106. 122. 218.

Σαρδώος χόλπος, 144. Σάρεισα, u. Gordyenes, 747. Σαρμάται, 296. 306. 312. 492.

497. 498. 500. 507. 553. cf. Σαυρομάται.

Σάρνιος, fl. Hyrcaniae, 511. Σάρνος, fl. Campaniae, 247.

Σάρος, fl. Cappadociae et Ciliciae, 535.

Σαρπηδών, prom. Ciliciae, 627. 670. 682. - prom. Thraciae, 331, frg. 52. - frater Minois, Mileti conditor, 573. 634. 667.

- Syrorum dux, 758. Σάρσινα, opp. Umbriae, 227.

Σαρωνικόν πέλαγος, 124. 335. 369. Σαρωνικός κόλπος, 335. 369. 374. 380. - πόρος, 335.

Σάσων, insula, 281.

Σάταλχα, opp. Mesopotamiae, 747. Σατνιόεις, fl. Troadis, 321. 605. 606.

Σατύριον, prope Tarentum, 279. Σάτυροι, 466. 468. 469. 470.

Σάτυρος, a Protogene pictus, 652. - rex Bospori, 301. 310. 494. - urbis Philoterae conditor, 769.

Σαυνῖται, Samnites, 249—251, 219. 228. 231. 232. 238. 240. 241. 242 247. 249. 250 passim.

Σαυνιτικά όρη, 219.

Σαυνίτις, Samnium, 242. 249. 251. 283.

Σαυρομάται, 114. 128. 129. 294. 302. 305. 507. 553. cf. Zag-

Σαφνιόεις, i. q. Σατνιόεις, 606. Σαωκονδάριος, pater Castoris, principis Galatarum, 568.

Σεβαστή, u. Ponti, 557. - i. q. Samaria, 760.

Σεβεννυτική πόλις, in Aegypto, 802. Σεβεννυτικόν στόμα Νείλου, 801.

Σεβεννυτικός νομός, pagus Aegypti, 802.

Σεγεσάμα, opp. Vaccaeorum, 162. Σεγέστης, pater Segimunti, 291.

Σεγεστική, u. Pannoniae, 207. 313. 314. 318.

Σέγιδα, opp. Arevacorum, 162.

Σεγιμοῦντος, princeps Cheruscorum, 291.

Σεγόβοινα, opp. Celtiberorum, 162. Σεγοσιατοί, pop. Galliae, 186. 192. Σεθοωίτης νομός, pagus Aegypti, 804.

Σειληνοί, famuli Bacchi, 466. 468.

Σειληνός, 470.

Σειρήνες, 22. 23. 26. 246. 252.

Σειφηνούσσαι s. Σειφηνουσσων άπρωτήφιον, prom. Campaniae, 22. 23. 26. 247. 251. 252. 258.

Σείρις, fl. Lucaniae, 264.

Σειρτιις, regio et opp. Lucaniae, 255. 264. 265.

Σελγείς, 569 - 571.

Σέλγη, u. Pisidiae, 570. 571.

Σελγικά όρη, 571. — ἔρις, ibid. Σελεύχεια, u. Susianae, 744. — u. Assyriae, ad Tigridem, 521. 522. 529. 738. 739. 743. 746. 748. 750. — u. Syriae, 316. 676. 750.

750. — u. Syriae, 316. 676. 750. 751. — castellum Mesopotamiae, 749. — u. Ciliciae, 670.

Σελευπείς, Ciliciae, 670. — Assyriae, 743. 744. — Syriae, 751. Σελευπίς, pars Syriae, 749. 750. 753. 756.

Σέλευπος, δ Βαβυλώνιος, 6. 174. 739. — δ Νικάτωρ, rex Syriae, 524. 578. 623. 624. 669. 686. 724. 738. 749. 750. 772. — δ Καλλίνικος, rex Syriae, 513. 750.

Σελήνη, dea, colitur ab Albanis, 503. 557. — a Memphitis, 807. — cognomen Cleopatrae, 749.

Σελήνης λιμήν, u. et portus Etruriae, 222. cf. Αούνα.

Σελινούντια ὕδατα, in Sicilia, 275. Σελινούντιος Απόλλων, colitur Orobiis, 445.

Ethrois, u. Siciliae, 272. — u. Ciliciae, 669. 682. — fl. Siciliae, 387. 834. — fl. prope Ephesum, 387. — fl. Elidis, ibid. — fl. Achaiae, ibid.

Σελινουσία, lacus prope Ephesum, 642.

Σελλήεις, fl. prope Sicyonem, 338. — fl. Elidis, 328. 338. 339. — fl. Troadis, 590.

Σελλοί, populus Epiri, 28. 328. Σέλουρος, latro, 273.

Σεμβοίται, Aegyptii a Psammiticho in exsilium acti, 770. 786.

Σεμίραμις, Nini coniux, 80. 84. 529. 537. 559. 686. 687. 722. 737.

Σέμνωνες, populus Germaniae, 290. Σένονες, populus Galliae, 194. –

pop. Italiae, 195. 212. 216.

Σεντίνον, opp. Umbriae, 227. Σέξτια ΰδατα τὰ θερμά, prope Massiliam, 178. 180.

Σέξτιος, victor Salyum, 180.

Σέξτος Πομπήμος, 141, 161, 243. 258, 259, 268, 270.

Σεπτέμπεδα, opp. Piceni, 241. Σερασπαδάνης, filius Phraatis, 748.

Σερβίλιος s. Σερουίλιος ὁ Ίσαυριπός, 568. 665. 671.

Σεργουντία, opp. Celtiberiae, 162. Σερίφιοι, 487.

Σέριφος, una Cycladum, 485. 487. Σερούιος, rex Romanorum, 234. Σέροιον, prom. Thraciae, 331, frg.

Σερτώριος, 158. 159. 161. 162. 287. 829.

Σεσαφήθιοι, populus Epiri, 326. Σεσίθακος, dux Cheruscorum, 292.

Σίσωστρις, rex Aegypti, 38. 61. 686. 769. 770. 790. 804.

Σεύθης, rex Odrysarum, 331, frg. 48.

Σευσάμορα, u. Iberiae Caucasiae, 501.

Σηκουάνας, fl. Galliae, 189. 192 -195. 199.

Σηκουανοί, populus Galliae, 186. 192. 193. 195. 206. 208.

Σηλυβρία, u. Thraciae, 319, 331, frg. 56.

Σήνα, opp. Umbriae, 227.

Σηπιάς, prom. et ora Thessaliae, 330, frg. 32, 443. — u. Magnesiae, 436.

Σήρες, populus Indiae, 701. 702.

Σηρικά υφάσματα, 693.

Σήσαμος, opp. Paphlagoniae, 544. Σηστιάς ἄκρα, prom. Chersonesi Thraciae, 331, frg. 56.

Σηστός, opp. Chersonesi Thraciae,

Nn

108. 124. 331, frg. 52. 56. 581. 584. 590. 591. Σητία, opp. Latii, 231. 237.

Σητίνη, ager Setinus, 231.

Σητίνος οίνος, 234. 237. - κόλπος, 234.

Σήτων, prom. Galliae Narbonensis, 181.

Σθένελος, rex Mycenarum, 377.

Zθένες, statuarius, 546.

Σίβαι, populus Indiae, 688. 701. Σιβινοί, populus Germaniae, 290. Σίβιλλα ή Ερυθραία, 567. 645. 813. 814.

Σίγα, u. Masaesyliorum, 829. Σιγγιτικός κόλπος, sinus Macedoniae, 330, frg. 31. 32. 331, frg.

33.

Σίγγος, u. Macedoniae, 330, frg. 31. Σιγειάς ἄχρα, in Troade, 595. 604. Σίγειον, opp. Troadis, 331, frg. 52. 58. 595 — 602.

Σιγέρτις, rex Indiae, 516.

Σιγηλού μνημα, tumulus Narcissi, 404.

Σιγία, locus in quo Alexandria Troas condita est, 604.

Σιγιμήρος, Cheruscorum princeps, 292.

Σίγινοι, populus mare Caspium accolens, 520.

Σιγνία, opp. Latii, 237.

Ziyvios oivos, ibid.

Σιγοιανή, regio Mediae, 525.

Σίγοιον, prom. Lesbi, 331, frg. 58. 616 - 618.

Σίδη, u. Ponti, 548. — u. Pamphyliae, 570. 664. 667. 682.

Σιδηνή, regio Ponti, 52. 126. 547. 548. 556. — u. et regio Mysiae, 587. 601.

Σιδητανοί, in Hispania, 162. 163. Σιδικίνοι, populus Italiae, 237.

Σιδικίνον, cf. Τέανον.

Σιδόνες, pop. Bastarnarum, 306. Σιδόνιοι, incolae Sidonis urbis, 2. 30. 38. 40-42. 757. 758. 784. Σιδών, u. Phoenices, 40. 58. 134.

753 - 758.

Σιδωνία (Πηδωνία?), insula ad oram Aegypti, 799.

Σιθώνες, populus Macedoniae, 329, frg. 11.

Eczavol, pop. Siciliae, 270.

Σιπελία, 265 - 275. 21 - 26. 54. 57. 60. 83. 123. 129 passim.

Σικελικαὶ πόλεις, 243. — παραλία, 255. — πίλαγος, 23. 50. 55. 123. 124. 211. 233. 255. 257. 267. 323. 334. 335. — πόλεμος, 268. — πορθμός, 25. 43. 54. 55. 67. 93. 118. 119. 122. 128. 149. 209 — 211. 242. 254. 257. 378.

Σιπελιώται, 226. 256. Σιπελοί, 6. 257. 270. 420.

Σίπενος, ins. apud Cretam, 484. Σιπνών, u. Peloponnesi, 271. 335. 338. 372. 376. 382. 385. 389.

411. 418.

Σικυωνία, 271. 335. 379. 382. 408. 412.

Σιχυώνιοι, 381. 382.

Σιλακηνοί, populus Assyriae, 745. Σιλανός, rerum scriptor, 172. Σίλαρις, fl. Campaniae, 251, 252.

255.

Ethas, silva Bruttiorum, 261. -

fl. Indiae, 703.

Σίλλοι, populus Aethiopiae, 772. Σιλούιον, opp. Peucetiorum, 283. Σίλτα, in Thracia, 331, frg. 56. Σίλφιοφόρος, regio vicina Cyrenaicae, 133, 837, 839.

Σιμμίας, Rhodius, grammaticus,

364. 655.

Σιμόεις, fl. Troadis, 595. 597. 598. 599. 601. — fl. Siciliae, 608.

Σιμοείσιον πεδίον, in Troade, 597. Σίμος, Cous, medicus, 657. — poeta lyricus, 648.

Σιμουντίς, cognomen Troiae, 387. Σίμυρα, u. Syriae, 753.

Σίμων εδης, Ceus, poeta lyricus, 441. 486. 711. — Amorginus, iamborum scriptor, 487. 728.

Σίνδα, u. Pisidiae, 570. 630.

Σινδική, regio ad Bosporum Cimmerium sita, 311. 492. 495. 556. Σινδική θάλαττα, 492. — λεμήν, 496.

Σινδοί, gens Macotica, 495. Σινδόμανα, u. Indiae, 701. Elrvaxa, u. Mygdonum in Babylonia, 747.

Σιννάς, arx Libano adiacens, 755. Σινόεσσα, opp. Latii, 219. 231. 233. 234. 237. 242. 243. 283.

Σινορία, castellum Armeniae, 555. Elvia, populus Libyae, 131.

Errol (Zirties, apud Homerum), populus Thraciae, 331, frg. 36. 46. 457. 549.

Σινωπείς, 544, 545.

Σινώπη, u. Ponti, colonia Milesiorum, 46. 68. 73. 74. 134. 320. 477. 496. 498. 534. 545. 547. 553. 664. 677. 678.

Σινωπική γη, 144. 546. 562. μέλτος, 540.

Σινωπίς et Σινωπίτις, ager Sinopensis, 546. 561.

Errortion, opp. Dalmatarum, 315.

Σιπους, u. Apuliae, 284. Σιπυλήνη, cognomen Rheae, 469. Σίπυλος, mons Lydiae, 58. 571.

579. 621. 680. - u. Lydiae, 58. 571.

Eloaxes et Eigaxol, populus Caucasum accolens, 492. 506.

Σιρακηνή, Siracum terra, 504. Σίρβις, fl. Lyciae, (Ξάνθος), 665. Σιοβωτίς s. Σιοβωτίτις λίμτη, in Aegypto, 50. 760. 763. 809.

Σίομιον, u. Pannoniae, 134. Σισάπων, u. Hispaniae, 142.

Σισιμίθρου πέτρα, in Bactriana, 517.

Σισίνης, Cappadocum princeps, 537. Σίσις, pater Antipatri, 555.

Σισκία, opp. Pannoniae, 314.

Σίσυρβα, Απαχοπ, 633. Σισυρβίται, Ephesiorum pars, 633.

Σισύφειον, in Acrocorintho, 379. Σιτακηνή, regio Babyloniae, 524.

732. 739. 744. cf. Απολλωνία-

Σιτακηνοί, gens Macotica, 495. Σίφνιος άστραγαλος, 484.

Σίφνος, insula, 484. Σκαιαὶ πύλαι, in urbe Troia, 590. Exacol, Thraces quidam, 590.

Σκαιών τείχος et Σκαιός ποταμός, in Troade, 590.

Σκαμανδρίον πεδίον, 597. 598.

Σκαμάνδοιος, Hectoris filius, 607. 608. 680. 681.

Σκάμανδρος, fl Troadis, 58. 595. 597. 598. 599. 602. — fl. Siciliae, 608.

Σκανδαρία άκρα et Σκανδάριον, prom. insulae Co, 657.

Σκάρδοι, u. orae Illyricae, 315. Σκάρδος, mons Macedoniae, 329, frg. 10.

† Σκαοθων, fl. Elidis, 587.

Σκάρφεια vel Σκάρφη, u. Locrorum Epicnemidiorum, 60. 426. Σκάρφη, u. Bocotiae, 408.

Σκαρφιείς, 426.

Σκαύρος, viam Aemiliam stergit, 217.

Σκείρων, a Theseo interfectus, 391. Znelowies, i. q. Zequooi, Agyéσται, 28. 391.

Σχειρωνίδες πέτραι, in Megaride, 28, 380, 391, 393,

Σκηταί, u. Mesopotamiae, 748. Σκητίται, in Arabia, Mesopotamia, Syria aliisque terris, 39. 130. 288. 492. 515, 735. 739. 747 **-749.** 753. 765. 767. 776.

Σκηπτουχίαι et Σκηπτούχοι, apud Macotas, 496. 498.

Σκηψία, ager Scepsiorum, 472, 473. 597. 606.

Σκηψιοι, 504. 597. 607. 608.

Σκήψιος, i. q. Δημήτριος. Σκήψις, u. Troadis, 552. 607 — 609. 635.

Σχίαθος, insula Magnesiae vicina,

Σκιγγόμαγον, opp. in Alpibus situm, 179.

Σκιλλούς, opp. Triphyliae, 343.

Exthougos, rex Scytharum, 306. 309. 312.

Σκιπίων (al. Καιπίων), Tectosagum thesauros reperit, 188. contra Caesarem pugnat, 828. 831. - 6 Aimiliaros, 669. 832. - 6 'Appravos, 190. 243. -Taxos, Comum colonos deducit,

Σκίρα, vicus Atticae, 393. Σπιράς, i. q. Σαλαμές, 393. Exigas Adnva, ibid.

Σπιροφοριών, mensis, 393.

Σκιώνη, u. Pallenes, 330, frg. 27. Σκόλλιον, in Elide prope Pylum,

339.

Σκόλλις, mons Elidis, 340. 341. 387.

Σπομβραρία, insula Hispaniae vicina, 159.

Σκόπας, statuarius, 604. 640. 656. Σκοφδίσκοι s. Σκοφδίσκοι Γαλαται, populus Istrum accolens, 293. 296. 313, 314. 315. 317. 318.

Σχορδίσται, i. q. Σχορδίσκοι, 296. Σχοτοῦσσα, u. Pelasgiotidis, 329, frg. 1. 331, frg. 36. 441.

Σκουλτάντας, fl. Galliae cisalpinae, 218.

Σπυδίσης, mons Armeniae, 497. 527. 548.

Σχύθαι, 4. 14. 33. 34. 50. 52. 63. 68. 74. 75. 114. 118. 129. 231. 296. 298. 300—305. 309. 312. 316. 492 passim.

Σκυθία, 7. 34. — ὕστάτη, 119. — ἔρημος, 737. — ἡ μικρά s. Ταυρική, 311. 318. 535. — Σκυθίας ἄκρα, 490.

Σκυθικά ἔθνη, 165. 313. 511. 518. — ίστορία, 21. — ζώνη, 97. — φῦλον, 743. — στρατιωτικόν, ibid. — ἔθος, 239. 500. 515. 517. — τόζον, 125.

Σευθόπολις, u. Galilaeae, 763. Σευλάειον, opp. Bruttiorum, 261. Σεύλαξ, Caryandensis, 566. 583. 658. — fl. Ponti, 547.

Σκύλλα, monstrum, 21, 22, 24-26. — filia Nisi, 373.

Σκύλλαιον, prom. et portus Italiae, 20. 21. 23. 24. 25. 256. 257. — prom. Argolidis, 368. 373. 484.

Σκυλλητικός κόλπος, 254, 255, 261, Σκυλλήτιον, i. q. Σκυλάκιον, 261, Σκυρία Μθος, 437. — αίγες, ibid. Σκύρος, insula, 124, 424, 436, 437, Σκώλος, u. Boeotiae, 408, 409.

Σμινθεύς, Apollo, 604. 605. 613.

Σμίνθια, prope Hamaxitum in agro Pariano, Rhodi, Lindi, aliisque locis multis, 605. Σμίνθιον, templum Apollinis prope Hamaxitum, 473, 605.

Σμύονα, u. Ioniae, 505, 550, 554, 580, 632, 633, 634, 646, 663, — pars Ephesi, 633. — Amazon, 633.

Σμυφναϊοι, 621. 633. 634. 646.

Σμυρναΐος οἰνος, 637. Σμυρναίων κόλπος, 645. 646. Σόανδος, opp. Cappadociae, 663.

Σοάνες, populus Caucaso vicinus, 497. 499.

Σόατρα, opp. Lycaoniae, 568. Σογδιανή, 73. 511. 517. 518. Σογδιανοί vel Σόγδιοι, 72. 129.

Σογδιανοί vel Σόγδιοι, 72. 129. 511. 513. 514. 517. 724. Σόδομα, u. ludacae, 764.

Σόηβοι, populus Germaniae, 194. 207. 290. 292. 294. Σόλιοι, 683.

Σολμισσός, mons prope Ephesum, 639.

Σόλοι, u. Ciliciae, 388, 587, 610, 663-665, 668, 669, 671, 675, 676, — u. Cypri, 683,

Σολότη, opp. Elymacorum, 744. Σόλυμα, montes Lyciae, 666.

Σόλυμοι, populus Lyciae, 6. 21. 34. 554. 573. 630. 631, 667. 678. 680.

Σόλυμος, mons Pisidiae, 630. Σόλων, Atheniensis, 102. 394.

Σούγαμβροι, populus Germaniae, 194. 290 - 292. 294.

Zovělros, Chaldaeus, mathematicus, 739.

Σούεσσα s. Σύεσσα, u. Volscorum, 231.

Σονεσσιῶνες, pop. Galliae, 194, 196. Σονέσσονλα, opp. Campaniae, 249. Σονίδας, rerum scriptor, 329.

Σούποων, fl. Hispaniae, 158, 159, 163. — opp. Hispaniae, 158, 167.

Σούλγας, fl. Galliae, 185. 191. Σούλμον, u. Pelignorum, 241.

Σοῦλχοι, opp. Sardiniae, 224. Σοῦνιον, prom. Atticae, 92. 108. 124. 323. 329, frg. 13. 390. 391. 398. 399. 400. 401. 403. 444. 446. 474. 485. 636. — pagus Atticae, 398. Σουρήνας, dux Parthorum, 747. Σουσα, u. Susianae, 47. 78. 80. 86. 87. 727 — 731. 735. 739. 744.

Σουσιανή, regio, 732. 736. - κώμη, Aginis, 729. Σούστοι, 130. 524. 526. 728. 732.

739. 744. 765.

Σουσίς vel Σουσιάς, i. q. Σουσιανή, 134. 692. 727—729. 731. 732. 743. 744.

Σούτριον, u. Etruriae, 226. Σούχος, crocodilus sacer, 811.

Σούχου ίδουμα, in ora Troglody-

Σοφοκλής, poeta, 27. 271. 295. 356. 364. 370. 392 passim.

Σπαδίνης, rex Aorsorum, 506. Σπάρτη, 183. 343. 350. 359. 362 366. 368. 376. 377. 446. 481. cf. Aanedaluwv.

Σπαρτιάται, 257. 365. 366. 481. 482

Σπαύτα (Καπαύτα?) λίμνη, in Media, 523.

Σπερμοφάγοι, populus Aethiopiae, 771.

Σπερχειός, fl. Thessaliae, 60. 373. 428, 429, 433, 435.

Σπίνα, u. Galliae cisalpinae, 214.

Σπινίται, 214. 421. Σπιταμένης, Persa, 513. 518.

Σπολήτιον, u. Umbriae, 227.

Σποράδες, insulae, 124, 474, 485. 487. 488. 489. 655.

Στάγειρος s. Στάγειρα, opp. Macedoniae, 331, frg. 33. 35.

Σταδία, antiquum nomen Rhodi,

Στασάνωο, Cyprius, 683. Στατανός οίνος, 234. 243. Στατωνία, opp. Etruriae, 226.

Στάφυλος, historicus, 475. Στειριά, pagus Atticae, 399.

Στειριείς, 446.

Στενύκλαρος, n. Messeniae, 361. Στερόπη, uxor Dorylai tactici, 477. Στηλαι, στηλαι Ηράκλειοι, κλέους στηλαι, 21. 32. 47-49.

51. 52. 56. 58. 64. 67. 68. 71. 78. 79. 84 - 86. 89. 91. 93.101. 105-108 passim.

Στησίμβροτος, Thasins, 472. Στησίχορος, Himeraeus, 42. 148. 347. 356.

Στιφανη, lacus Ponti, 560.

Στόβοι, opp. Macedoniae, 329, frg. 4. 389.

Στοιγάδες, insulae Massiliensium, 184.

Στομαλίμνη, vicus insulae Co, 657. Στόνοι, populus Alpinus, 204.

Στόρας, fl. Latii, 232.

Στράβων, geographus: eius patria, 547. 561; genus, 477. 557; magistri, 650. 670. 757; amici, 118. 130. 779. 816; aetas, 288; iti-nera, 117. 58. 101. 113. 118. 224. 377. 379. 485. 518. 535. 706. 806. 816. 818; υπομνήната історика, 13. 70. 515.

Στράβων Πομπήιος, 213.

Στρατάρχας, frater avi Strabonis, 477.

Ergarin, opp. Arcadiae, 388.

Στράτιος, sacerdos Panticapaei, 74. - Zeve, colitar Labrandis, 659.

Σιρατοκλής, Atheniensis, 359. -Rhodius, 655.

Στρατονίκεια, u. Cariae, 658. 660. ή πρός τῷ Ταίρω, 660.

Στοατονικείς, 611. 660. Στρατονίκη, uxor Eumenis, 624.

Στρατόνικος, citharista, 610. 651. Στράτος, u. Acarnaniae, 450. -

u. Achaiae (postea Δύμη), 387. Σιρατοφύλαξ, apnd Galatas, 567; apud Indos, 707.

Σιράτων, tyrannus, 547. - phy sicus, 49 - 52.

Στράτωνος νήσος, in sinu Arabico, 770. - πύργος, in Iudaea, 758.

Στρογγύλη, una ex insulis Lipa-racorum, 276. 277.

Στρουθοφάγοι, in Aethiopia, 772. Στροφάδες, insulae, 359.

Στουμονικός κόλπος, 330, frg. 32. 331, frg 33, 35, 41.

Στουμών, fl. Thraciae, 323. 329. frg. 4. 331, frg. 33 - 37.

Στυγός ύδως, ad lacum Avernum, 244; prope Pheneum, 389; apud Telchinas, 654.

Στυμβαρα, opp. Deuriopum, 327.

Ervugakio, Stymphali incolae, 389. Errugalis Murn, 371. 389. Στυμφαλίδες όρνεις, 371. Σιύμφαλος, opp. Arcadiae, 275. 371, 382, 388, 389, Σιύρα, opp. Eubocae, 446. Ervousis, ibid. Συάγγελα, u. Cariae, 611. Σύβαφις, u. Lucaniae, 262. 263. 386. - u. Bruttiorum, colonia Rhodiorum, 264. 654. - fl. Lucaniae, 262, 263. 386. - fons Achaiae, 386. Συβαφτιαι, 251 - 253. 264. 421. Σύβοτα, insulae, 124. 324. Συδράκαι (al. 'Οξυδράκαι), pop. Indiae, 687. 701. Συεδοα, opp: Ciliciae, 669. Σύεσσα, cf Σούεσσα. Συήνη, u. Aegypti, 817-820. 32. 40. 63. 77. 95. 114 passim. Συκαμίνων πόλις, u. Iudacae, 758. Συλλαίος, Nabataeorum praefectus, 780. 781. 782. 819. Σύλλα;, (L. Cornelins), 223, 249. 396. 398. 447. 558. 594. 595. 609. 654. 796. Σύλλιον], opp. Pamphyliae, 667. Συλοσων, tyrannus Samiorum, 638. Σύμαιθος, fl. Siciliae, 272. Συμβάκη, u. Armeniae vel Mediae, 523 Συμβόλων λιμήν, in Chersoneso Taurica, 308, 309. Σίμη, insula Cariae, 656. Συμπληγάδες, ad Bosporum Thracium, 21, 149, 170, Συνναδα, opp. Phrygiae, 576. 577. Συνναδική λίθος, 437. 577. Svvoola, cf. Swoola. Συρακούσαι, 269-272, 23. 59. 123. 134, 259, 262, 267, 380, Συρακούσιοι, 134. 241. 247. 259. 268. 269. 270. 272. 273. 449. Συρία, 749-765. 40. 48. 58 passim. - ή άνω, 134; ή κάτω, 692. 742; ή κοίλη, 133. 749. 750. 753 - 756. 765. 767.Συριακή θάλατια, 84. 535. 749. Συρίη, i. q. Σύρος, insula, 487. Σύροι, 735 - 737. 36. 41. 42. 84.

130. 304. 523. 524 passin.

Σύομος, rex Triballorum, 301. Zupoc, nomen servorum, 304. Zugos, una Cycladum, 485. 487. Συρφεντον, u. Campaniae, 22. 247. Συρρεντίνος οίνος, 243. Σύρτεις, in ora Africae, 123. 130. 131, 171, 267, 825, 826, 829, 832. 835. 836. - Σύρτις ή μεyáln, 123. 126. 835. 836. 838. - ή μικρά, 123, 157, 834, 835. Συσπιμίτις, regio Armeniae, 503. 530. Σύφαξ, rex Masaesyliorum, 829. Σgayla s. Σgaκτηρία, insula, 348. 359.Σφηττός, opp. Atticae, 397. Σχεδία, opp. Aegypti, 800. 801. 803. Σγεδιείον, sepulcrum Schedii, 424. Σχερία, i. q. Κέρχυρα, 44, 269. 299. Eyotros, u. Bocotiae, 408. Eyotrove, fl. Bocotiae, 408. - portus Corinthi, 369. 380. 391. planities Hispaniae, 160. Σωχράτης, Atheniensis, 295. 403. Σωκρατικοί, philosophi, 393. 608. Σωπείθης, rex Indorum, 699. 700. Σώρα, opp. Latii, 238. Σωρακτος, mons Latii, 226. Σωσικράτης, scriptor, 474. Σωσινάτοι, populus Sardiniae, 225. Σωσίπολις Ζεύς, colitur Magnesiae, 648. Σώστρατος, architectus Cnidius, 791. - grammaticus Nysaeus, 650. Σωτάδης (?), 345. - poeta, 648. Σωτείρας λιμήν, in sinu Arabico. 770. Σωτήρες, cognomen Dioscurorum, 232. Σωφηνή, regio Armeniae, 521. 522.

T.

Σωφηνός, rex Sophenorum, 535.

527. 528. 535. 555. 663.

Σωφηνοί, 530. 532. 535.

(cfr. 532.)

Τάβαι, u. Phrygiae, 570. 576. Ταβηνόν πεδίον, 629.

Τάγος, fl. Hispaniae, 107. 139. 142. 151. 152. 153. 154. 162.

Tairagios Moos, 367.

Talyagov, prom. Laconices, 124. 267, 335, 360, 362, 363, 367, 374, 618, 837. — opp. Laconices, 360.

Ταλαβούνη, opp. Hyrcaniae, 508. Τάλαφες, populus Epiri, 434. Τάμαφος, prom. Indiae, 519.

Ταμασσός, opp. Cypri, 255. 256. 684.

Τάμνα, opp. Arabiae felicis, 768. Ταμύναι, opp. Eubocae, 447. Ταμυράκη άκρα, 308.

Ταμυράκης s. Καρκινίτης κόλπος, in Chersoneso Taurica, 307. 308.

Ταμύρας, fl. Phoenices, 756. Τάταγρα, u. Bocotiae, 403 – 405. 409, 410.

Tavaγοαία et Tavaγοική, ager Tanagraeus, 400. 404.

Tavayoaios, 403, 404.

Tárais, u. ad Tanaim fl. sita, 310. 493. 495. — flumen, 490—495. 65. 107. 108. 126. 129. 289. 298. 306. 310. 312 passim.

Tarıç, u. Aegypti in Delta sita, 802. u. Thebaïdis, 813.

Τανίτης νομός, pagus Aegypti, 802. Ταντικόν στόμα, Nili ostium, 801. 802.

Tarralos, Phryx, 58. 571. 580. 680.

Τάξιλα, u. Indiae, 691. 698. 714. Ταξίλης, rex Taxilorum, 698. 699. 716.

Tαόκη, u. Persarum, 728.

Tanisor, castellum Galatiae, 567. Τάπη, u. Hyrcaniae, 508.

Ταπόσειρις, u. Aegypti, 799. — ή μικρά, u. Aegypti, 799. 800. Ταπροβάνη, insula, 63. 72. 74.

119. 130. 133. 690. 691. (Ταπνομα?), Tapyrorum terra, 517. Τάπνορο, populus Asiae, 514. 515.

520, 523. Ταφάχων, u. Hispaniae, 159, 160. 161, 167.

Tapartirn, ager Tarentinus, 254. 280. 282.

Tagartivos, Tarenti incolae, 250.

254, 259, 262—265, 280, 281, 287,

Ταραντίνος κόλπος, 209. 211. 253. 261. 262. 278. 281. 282.

Τάρας, υ. lapygiae, 233. 253. 254. 264. 265. 277 – 283. 324. –

heros Tarentinorum, 279. Ταρβασσός, n Pisidiae, 570.

Τάρβελλοι, populus Galliae, 190. Ταριχέαι, u. ludaeae, 764.

Ταριχείαι, insulae prope Carthaginem, 834.

Ταρκονδίμοτος, rex Giliciae, 676. Ταρκυνία et Ταρκύνιοι, u. Etruriae, 219. 220.

Ταρκύνιος ὁ Πρίσκος, 219. 220. 231. — ὁ Σούπερβος, 220. 231. 286.

Ταρχυνται, Tarquinienses, 219. Τάρχων, Tarquiniorum conditor, 219.

Tάρνη, opp. Bocotiae, 413. - opp. Lydiae, ibid.

Ταρούσκων, opp. Galliae, 178. 179.

Τάρπητες, gens Macotica, 495. Ταρρακίνα, opp. Latii, 231. 233. Ταρσείς, Tarsi incolae, 673—675.

Τάρσιος, fl. Mysiae, 587. Ταρσός, u. Ciliciae, 126, 664, 668. 672 — 674, 677, 750.

Τάρταρος, 149.

Ταρτήσσιοι, 33. Ταρτήσσις Tartessiorum ager, 148.

149. Ταρτησσός, u. Hispaniae, 148. 151. — fl. Hispaniae, 148. 149.

Τάρφη, u. Locrorum, 60. 426. Τάσιος, dux Roxolanorum, 306.

Τάττα λίμνη, in Phrygia, 568. Ταθγετον, mons Laconices, 208. 360. 363. 367. 454. 475.

Tanλάντιοι, populus Epiri, 326. Ταυμανή, regio Bruttiorum, 254.

Ταυρική χερρόνησος, 308. 309. Ταυρίνοι, populos Liguriae, 204. 209.

Tavęlσκοι s. Tavęlσται, populus Gallicus, 206 – 208. 213. 293. 296. 304. 313. 314.

Tavgoivtion, opp. Galliae, 180.

Tavou, gens Scythica, 308. 309. 311. — montes Troglodyticae, 770.

Tavooμενία, ager Tauromenitarum, 268.

Ταυρομένιον, u. Siciliae, 266-268. Ταυρομέντιαι, 272.

Tavgoπόλιον, templum Dianae, 639.

Ταυροπόλος, 'Αρτεμις, q. v.
Ταυρος, castellum Iudaeae, 763. —
mons Asiae, 21. 53. 67. 68. 78.
80. 82. 84. 86. 87. 89. 90. 92.
118. 122. 129. 130. 287. 490.
491. 492. 497. 510. 519 — 522
passith. — Ηισιδικός, 566. — Ταύ-

ου ἀρχαί, 520. 527. 651. 666.

— ἀνρα, 21. 651. 689. — στενά, 53. — τὰ ἐντὸς Ταύρου, 129. 130. 287. 490. 492. 520. 522. 534 passim. — τὰ ἐντὸς, 129. 130. 490. 492. 515. 518 passim. Ταύγερος, υ. Cyrenaicae, 836. 837.

Ταύχειρα, u. Gyrenaicae, 836, 837. Ταφιασσός, mons Aetoliae, 427. 451, 460.

Taqua, incolae Taphi insulae, 456.

Taquore, i. q. Taque, 456.

Tagirus, prom. orae Carthaginiensis, 834.

Taφος, ins Acarnaniae vicina, 456.
459. 461.

Táquot, in Chersoneso Taurica, 308.

Tearor Σιδικίνον, u. Campaniae, 237. 248. 249. 285. — "Απου-λον, u. Apulorum, 242. 285.

Τεαοχών s. Τεαοχώς, Aethiops, 61. 686, 687.

Τεατία, u. Marrucinorum, 241. Τεγία, u. Arcadiae, 337, 373, 376. 388.

Τεγεάιαι, 377. 380.

Τεγεάτις, 389.

Τειφεσίας, 411. 413. 443. 642. 762.

Tειχιούς, castellum prope Thermopylas, 428.

Tεκτοσάγες, populus Galliae Narbonensis, 187. 188. 190. — populus Galatiae, 566. 567. Τελαμών, Teucrom pellit, 682. Τελέθομον, mons Euboeae, 445. Τελεσία, opp. Samnitium, 250. Τελληναι, opp. Latii, 231. Τελμησσίς άχρα, in Lycia, 665. Τελμησσός, opp. Lyciae, 665. Τελχίνες, Rhodi incolae, 466. 472. 653. 654.

Tελχινίς, nomen Rhodi insulae, 653. Τεμβρίων, conditor Sami, 457. 633. Τεμέση, u. Maguae Graeciae, postea Τέμψα dieta, 6. 255. 256. 551.

Τέμμεκες, Bocotiam occupant, 321.

Tέμπη, vallis Thessaliae, 329, frg. 14, 15, 389, 428, 430, 436, 438, 441 – 443, 531,

Tέμπυρα, u. Thraciae, 331, frg.

Τέμψα, cf. Τεμέση. Τενέα, opp. Corinthiorum, 380.

Τενέας, fl. Umbriae, 227. 235. Τενεάτης, 380.

Τενέδιοι, 271. 380. 596. 603. 604. Τένεδος, insula et opp., 124. 271. 488. 554. 581. 604. 618. 619.

Τέττης, Cycni filius, 380, 604. Τέττυρα, u. Acgypti, 814. Τεττυρίται, 814. 815.

Τεργέστε, opp. Istriae, 215. 314. Τερέντιος Οὐάρρων, Salassorum victor, 206.

Τερηδών, u. Babyloniae, 80. 765. Τερίνα, u. Bruttiorum, 256. Τεριέριον, prom. Cariae, 657. Τέριερον, u. Cariae, ibid. Τεριησσέες, 630.

Τεομησσός, u. Pisidiae, 570. 630. 631. 666.

Teouthat, Lyciam incolunt, 573. 667. 678.

Τέφπανδρος, Lesbius, 618. Τετφαπυργία, in Cyrenaica, 838. Τετφάρχαι et Τετφαρχίαι, apud

Galatas, 541, 560, 567. Τενθέα, opp. Achaiae, 342. Τενθέας, fl. Achaiae, ibid.

Tevo queta, regio Mysiae, 551. 571. 615.

Triboas (Tyasis?), fl. Bruttio-

Τεύθρας, rex Tenthraniae, 571.572. 586. 615.

Τεῦχροι, Troadis incolae, 61. 604. 613.

Τεύπρος, filius Telamonis, 157. 672. 682. — Atticus, 604. — ή τοῦ Τεύπρου δυναστεία καὶ ἱερωσύνη, in urbe Olbe, 672.

Τευμησσός, opp. Bocotiae, 409.

Τεύτονες, Belgas aggrediuntur, 196. Τέως, u. Ioniae, 633. 638. 643. 644.

Tinos, 643. 644.

Τηλεβόαι, filii Teleboae, 322. 323. 456. 459. 461.

Τηλεβόας, rex Leucadis, 322.

Τήλεκλος, rex Lacedaemoniorum, 279. 360.

Τηλέμαχος, 37. 39. 41. 328. 338. 344-346. 350. 351 passim.

Τήλεφος, Eurypyli pater, 571. 572. 584. 586. 615.

Τηλος, una Sporadum, 488.
Τημένιον, opp. Argolidis, 368.

Τημενος, dux Heraelidarum, 357. 358. 368. 389.

Tημνον ὄφος, in Mysia, 616. Τημνος, u. Mysiae, 621.

Τηνεοικόν πεδίον, in Bocotia, 412.

Tήνερος, filius Apollinis, vates, 413. Τηνεσσίς, regio Aethiopiae, 770. 771. Τήνος, una Cycladum, 485. 487.

Τήφεια s. Τηφείη, u. Mysiae, 565, 589. — Τηφείης όφος, 589.

Tηρεύς, Thrax, rex Daulidis, 321.

Tιανός, Tio oriundus (Philetaerus), 623.

Tiβagarla, regio Ponti, 309.

Тівараніка вогу, 129.

Τιβαρανοί s. Τιβαρηνοί, 527. 534. 540. 548. 555.

Τιβέριος, Imperator, 156, 206, 288, 292, 534, 579, 618, 627, 821. — Γράκχος, cf. Γράκχος.

Τίβερις, 216. 218. 219. 222. 226 — 229. 231. 234. 235.

Ttβιος, propinquus Strabonis, 557.

— nomen Paphlagonium, 304.
553.

Τίβουρα, u. Latii, 238. Τιβουρτίνος λίθος, ibid.

† Τίγα, u. Mauritaniae, 827. Τίγγις, u. Mauritaniae, 140.

Tiγοάτης, rex Armeniae, 529. 530. 532. 539. 610. 745. 747. 749. 751.

Τιγοανόκεστα, u. Armeniae, 522.

532. 539. 747.

Tiyous, 47. 79. 80. 82. 88. 90.
91. 275 passim. — eius fontes,
521. 522. — eius ostia, 521.
527. 529. 728. 729.

Tiyuonyoi, victi a Mario, 293.

Tletov, u. Bithyniae, 542. 543. 565.

Tιθωνός, pater Memnonis, 587.

Tixwor, opp. Galliae cisalpinae, 217.
Tixwos, fl. Galliae cisalpinae, 209.
217.

Τιλφωσσα, fons Bocotiae, 410 411.

Τιλφώσσιον, mons Bocotiae, 411. 413. — opp. Bocotiae, 410. 413.

Τιμαγένης, historicus, 188. 711. Τίμαιος, Tauromenita, 183. 248. 260. 271. 600. 640. 654.

Tluavor, templum Diomedis, 214.

Tίμανος, fl. Istriae, 214. 215. 275. Τιμόθεος ὁ Πατρίων, Sinopensis, 546.

Τιμοσθένης, praefectus classis Ptolemaei secundi, 29, 92-94, 140, 421, 618, 827.

Τιμώνιον, Alexandriae, 794. Τιμωντιις, regio Paphlagoniae, 562.

Tίριζις, prom. Haemi cum arce,

Tlουνς, u. Argolidis, 372, 373, 653, Τισαμενός, filius Orestis, 383, 384, 389.

Τισιαούς, u. Numidiae, 831. Τιτάνες, 331, frg. 40. 472.

Tίτανος, opp. Thessaliae, 439. Τιταρήσιος, fl. Thessaliae, 329, frg. 14. 15. 441.

Τιτάφιος, mons Thessaliae, 329, frg. 14. 15. 441.

Tiriog, procurator Syriae, 748.
Tiriog Tariog, 228. 230. 234.

Titos, Kotrtios, victor Philippi, 441. - Plantrios, propraetor

Siciliae, 277.

Trivós, rex Panopei, 422. 423. Tirvoot, famuli Bacchi, 466. 468. 470.

Tirvooc, mons Cretae, 479. Τληπόλεμος, Herculis filius, 338.

653, 654.

Thus, u. Lyciae, 665.

Tuwlos, mons Lydiae, 554. 591. 610. 620. 625. 627. 629. 637.

Toyaros, in Hispania, 151. 167. Τολιστοβώγιοι, populus Galatiae, 187, 547. 566. 567.

Toλωσσα, u. Galliae, 188.

Τόμαρος s. Τμάρος, mons prope Dodonam, 327. 328. 434.

Tours, u. Moesiae, 318. 319. Τόμισα vel Τόμισαι, castellum Cappadociae, 535. 663. 664.

Touovooi, a monte Tomaro nominati, 328. 329.

Τόπειρα (τα), u. Thraciae, 331, frg. 45.

Topearai (Toperai?), Macotica gens, 495.

Τορωναίος s. Τορωνικός κόλπος, sinus Macedoniae, 330, frg. 29. 31, 32,

Τουβάττιοι, pop. Germaniae, 292. Τουδερ, opp. Umbriae, 227. Toulgos, opp. Cantabriae, 156. Touxxic, opp. Bacticae, 141. Toullor, mons Norici, 207. Τουρδητανία, 139-147. 149. 151.

157.

Τουρδητανοί, populus Hispaniae, 139. 141. 147. 151. 167. Τουρδούλοι, i. q. Τουρδητανοί, 139.

141. 148. 151. 153.

† Τουριούα (Ταπυρία?), regio Bactrianae, 517.

Τουσκλανόν όρος, 237. 239. Τούσκλον s. Τούσκουλον, u. Latii, 237 - 239.

Τουσκοι, i. q. Τυροηνοί, 219. Τόχαροι, Scythae trans Iaxartem,

Toayaiat, insulae haud procul a Mileto sitae, 635.

Τραγασαΐον άλοπήγιον, salinae apud Hamaxitum, 605.

Toaytor, u. Laconices, 360. Toayovoior, insula, 124. 315. Τράλλεις, u. Lydiae, 440. 648.

649. 663. Toakharol, 579. 618. 649.

Τραπεζούς, u. Ponti, 309. 320. 331, frg. 55. 497. 499. 548. 555. mons Chersonesi Tauricae. 309.

Τοαπεζουσία, ager Trapezuntiorum, 547.

Τραπεζών, collis Syriae, 751. * Трапочтю *, орр. Latii, 237.

Tococor, u. Mysiae, 607. Τρασουμέννα λίμνη, lacus Trasimenus, 226.

Τραχεία, regio ad Coressum montem, in qua Ephesus, 634.

Τραχειώται, incolae Ciliciae asperae, 130. 568. 664. 668. 676. Toayeiwris vel Toayeia, cf. Ke-

Lixla. Toaylv, opp. Phocidis, 423. - opp.

Thessaliae, 60. 423. 428. 432. Τοαχινή, cf. Ταρρακίνα.

Toaxwia, regio Thessaliae, 334. 432. 433. 448.

Toaylvioi, 423.

Τράχωνες, montes prope Damascum, 755. 756.

Τοεβίας, fl. Galliae cisalpinae, 217. Τρεβώνιος, percussor Caesaris, 646. Toeqla, lacus Bocotiae, 407.

Tonβούλα, opp. Sabinorum, 228. Tonovigos, pop. Galliae, 194.

Τοηρες, pop. Thracius, 59. 61. 511. 552. 573. 586. 627. 647.

Tonoos, fl. Latii, 237. Tonia, u. Cypri, 683.

Tonior, prom. Numidiae, 829. 831.

Τριβαλλοί, gens Thracia, 301. 305. 315. 317. 318.

Τοιβόχχοι, pop. Galliae, 193. 194. Tolys (al. Ttys), opp. Mauritaniae, 825.

Τριδεντίνοι, 204.

Τριήρης, opp. Syriae, 754. Τοίκκη, n. Thessaliae, 327, 360. 374, 437, 438, 448, 647.

Tolkhagor, in Thessalia, 330, frg. Τρικόριοι, pop. Galliae, 185. 203. Τρικόρυθος s. Τρικόρυνθος, opp. Atticae, 377. 383. 399.

Towazola, i. q. Sicilia, 265. Toursusic, pagus Atticae, 400. Τοίποδες vel Τοιποδίσκιον, opp.

Megaridis, 394. Tolπολις, u. Phoenices, 754. 755.

Τριπολίτις, cf. Πελαγονία. Τοιπτόλεμος, pater Gordyis, 27. 673. 747. 750. — tragoedia Sophoclis, 27.

Torrala, u. Achaiae, 341. 342. Τριταιείς, 341. 386.

Toltwr, opp. Boeotiae, 407. Torroris, lacus Cyrenaicae, 836. Touquela, pars Elidis, 337. 339. 342-348, 355, 357-359, 367,

372. 447. Τριφυλιακή θάλαττα, 348. 353. Τριφυλιακός Πύλος, 337.

Τριφύλιοι, 337. 343. 353. 355. 367.

Torgaines, cognomen Doriensium,

Torxoror, u. Actoliae, 450. Toola, u. Troadis, 58. 149. 321. 326. 330, frg. 20. 23. 25. 331, frg. 58, 343, 354, 416, 449, 487, 543. 565. 572. 573. 590. 601. 602. 679. - i. q. Towas, 473. 574. 583. 584. 590. 600. 608. 655. 668. 676. - vicus Aegypti, 809.

Tooiζην, Pelopis filius, 374. -Argolidis, 369. 373 - 375.

Τοοιζήνιοι, 565.

Τρόκμοι, populus Galatiae, 187. 561. 566. 567.

Toovertiros, fl. et opp. Piceni, 241. Τροφώνιος, frater Agamedis, 421. 762. - Zeus, eius oraculum Lebadeae, 414.

Τούφων, cf. Διόδοτος.

Τρωάδες, Τroianae, 262. 264. 330, frg. 25.

Τοωάς, regio, 581 - 616. 6. 10. 58, 114, 124, 125 passim.

Towythios, prom. Ioniae, 636. ins. Ioniac, 636.

Τρωγύτις λίμνη, in Lycaonia, 568. Τοωγλοδύται, sinum Arabicum accolentes, 2. 42, 318. 774-776. 784 - 786. 819; in Caucaso, 506.769 - 776.

Τρωγλοδυτική, 131. 133. 696. 768. 780. 798.

Τρῶες, 40, 48, 262, 264, 295, 331, frg. 50. 345 passim.

Tomiza, belli Troiani tempora, 38. 48. 253. 267. 354. 355. 358 passim.

Τρωικά έθτη, 679. - χώρα, 582. - πόλις, 264. - παραλία, 623. - πεδίον, 592. 595-599. 623. - ogos, in Aegypto, 809. πόλεμος, 48. 149. 150, 212, 253 passim. — διάκοσμος, 609.

Tuava, u. Cappadociae, 537. 539. 587.

Tvavitic, praesectura Cappadociae, 534. 537.

Τυμβριάς, u. Pisidiae, 570. Tvugaios, Epirotae, 326. 327. 329, frg. 6.

Τύμφη, mons Epiri, 325.

Τυνδάρεως, Ledae coniux, 461. Τυνδάριοι σχοπελοι, quatuor insulae ad oram Marmaricae, 799.

Turbagis, u. Siciliae, 266. 272. Tivic, u. Carthaginiensium, 834. Τυπανέαι, u. Triphyliae, 344.

Τυράμβη, u. ad Bosporum Cimmerium, 494.

Tuparvlov, Amisenus grammaticus, 548. 609.

Tigas, fl. Sarmatiae, 14. 107. 289. 305, 306, 308, 311,

Tυρεγέται, Istri accolae, 118. 128. 289, 295, 306,

Τυρία πορφύρα, 757.

Tuquaior, u. Phrygiae, 663. Tuquot, Tyri incolae, 158, 169, 170. 757, 784, 826, 829.

Tugos, u. Phoenices, 58. 134. 750. 754. 756. 757. 758. 766. 832. - insula in sinu Persico, 766.

Τυρρηνία s. Τυρρηνική, 219-227 21, 23, 117, 202, 211, 217, 218, 228, 235, 378, 614,

Τυρρηνίδες πόλεις, 220. 223. Τυροηνικά όρια, 209. 216. - θεο-

ποόπια, 813. — παραλία, 253. 255. 274. - † ώροσχόποι (alwνοσκόποι?), 762. - κόλπος, 92. 108. - πέλαγος, 55. 105. 122. 128. 209. 210. 211. 218 passim. Tuponrol, 219-227. 23. 214. 216. 217. 218. 232. 241. 242 passim. Tuponvos, Atyis filius, 219. 221. Tugratos, poeta, 279. 362. 366. Τύοταμος, i. q. Theophrastus, 618. Τυρώ, Salmonei filia, 356. Tungonoros, mons Thessaliae, 433. Toque, gigas ignem vomens, 248. 579. 626. 628. 750. 751. Osiridis osor, 803. Tupwria, Abydi, in Acgypto, 815. Τύχη, 227. 238; αὶ δύο Τύχαι, in via Latina, 249. Tuylog, coriarius, 408. 626. Tuxur, deus Atticorum, 588. Tovyevol, victi a Mario, 183. 293.

Υα, i. q. Υάμπολις, 424. Yazirora, dies festi apud Lacedaemonios, 278. Yaustric (Yausia?), regio s. opp. Laconicae, 361. Υαμπολις, u. Bocotiae, 416. 424. - u. Phocidis, 401. 424. Yarres, Bocotiam occupant, 321. 401. 424. 464. Yagwris, fl. Indiae, 694. 697. 699. Υβλα (ή μικρά), u. Siciliae, postea Méyaga vocata, 267. 387. Υβλα (ή μεγάλη), u. Siciliae, 268. Υβλαίοι, 387. Υβλαΐον μέλι, 267. 'Υβρέας, Mylasensis, 630. 659. 660. YBOIAVES, gens Illyrica, 318. Yoaga, castellum Armeniae, 555. Ydagrys, Persa, 531. Υδάσπης, fl. Indiae, 686. 691. 696. Yon, u. Lydiae, 407. 408. 626. Yoga, prom. Acolidis, 622. - lacus Actoliac, postea Aυσιμαχία, 460. Υδράκαι (al. 'Οξυδράκαι), pop. Indiae, 687. cf. Zudpana. Yonlos, Lacedaemonius, urbis co-

gnominis in Caria conditor, 650.

Yoove, u. Calabriae, 281. Υδοούσσα, insula Atticae vicina, 398. Yéhn, u. Lucanise, 252. cf. Eléa. Yhai, u. Bocotiae, 407. cf. Yhn. Yhas, comes Herculis, 564. Yhn, u. Bocotiae, 407, 408, 626. Yhun Murn, in Bocotia, 407. 708. Yllog, filius Herculis, 427. - fl. Lydiae, 554. 626. Υλόβιοι, philosophi Indorum, 713. Yuntros, mons Atticae, 399. 401. Υπαιπα, u. Lydiae, 627. Ynauola, regio Triphyliae, 347. Υπανα, u. Triphyliae, 344. Υπανις, fl. Sarmatiae, 107. 298. 306. 494. — fl. Indiae, 516. 686. 691. 697. 698. 700-703. i. q. Avrizeltys, 494. 495. Υπάσιοι, populus Indiae, 691. 698. Υπατος, mons Boeotiae, 412. Yπέλαιος, fons prope Ephesum, 634. 640. Υπερβόρειοι, 61. 62. 295. 507. 711. Υπέρεια, fons in agro Pharsaliorum, 432. - fons in urbe Pheraeorum, 439. Υπερησίη, u. Achaiae, 383. Υπερνότιοι, 61. 62. Yavos, 583. Υποθηβαι, pars Thebarum, 412. Υποκρημνος, vicus Ioniae, 644. 645. Υποχαλκίς, u. Aetoliae, 451. Yola, u. Iapygiae, 282. - u. Bocotiae, 404. 408. Yourg, 404. Youve, pater Orionis, 404. Yoxarla, 508-511. 14. 68. 69. 72. 73. 74. 94. 118 passim. Υρχανία θάλαττα (Υρχάνιος χόλπος, 513.), 68. 73. 74. 94. 119. 121. 129. 492. 507-511. 512. 516. 523. 524. Youarior, castellum Iudaeae, 763. Υρχάνιον πεδίον, in Lydia, 629. Υρχανοί, accolae Caspii maris, 129. 507, 509, 510, 514, 515, 520, Ypzavóg, rex Iudacae, 762. Youra vel Oquiva, prom. Elidis, 341. Youlvy, u. Elidis, 341.

'Yσιαί, u. Boeotiae, 404. — u. Argolidis, 376. 404.

Υσιαται, 404.

Υσπιράτις, regio Armeniae, 529. Υστάσηης, pater Darii, 305. 638. 736. 737.

Υφάντειον, mons prope Orchomenum, 424.

Υψικράτης, historicus, 311. 504. 827.

Ywieig, opp. Elidis, 349.

Φ.

Φάβδα, opp. Ponti, 548. Φάβιος, historicus, 228. Φάβιος Μάξιμος, 278. Φάβρα, insula Atticae vicina, 398. Φάβρατερία, opp. Latii, 237. Φαγρης, opp. Macedoniae, 331, frg. 33.

Φαγοωριόπολις, u. Aegypti, 805. Φαγοωριοπολίτης νομός, pagus Ae-

gypti, ibid. Φαίθων, Solis filius, 215. — tragoedia Euripidis, 33.

Φαζημών, u. Ponti, 560.

Φαζημωντια, 560. Φαζημωντις, regio Ponti, 553. 560. 561.

Φαίακες vel Φαίηκες, 26. 423. Φαίδρος, dux Atheniensium, 446.

dialogus Platonis, 295. 400.
 Φαίδων, Eleus, Socraticus, 393.
 Φαιστός, u. Cretae, 476. 479.
 Φακκοῦσα, u. Λεgypti, 805.

Φαλακρόν, prom. Corcyrae, 324. Φάλαν θος, Partheniarum dux, 278. 279. 282.

Φάλαννα, opp. Thessaliae, 440. Φαλανναίοι, ibid.

Φάλαρα, opp. Thessaliae, 60. 435. Φαλάσαρνα, opp. Cretae, 474. 479. Φαλέσιοι, u. Etruriae, 226.

Φαλέριοι, u. Etruriae, 226. Φαλέρνος οἶνος, 234. 242.

Φάληρεῖς, pagus Atticae, 398. Φάληρος, Atheniensis, conditor Solorum, 683.

Φαλίσκοι, populus et u. Etruriae, 226.

Φαλίσκον, u. Etruriae, ibid. Φαλκης, Sicyonis conditor, 389.

Φαναγορία s. Φαναγόρεια (τά) s. Φαναγόρειον, u. Bosporanorum, 307. 310. 494. 495.

Φάναι, portus Chii insulae, 645. Φανάροια, regio Ponti, 73. 547. 556. 557. 559. 560.

Φανίας, Eressius peripateticus, 618. Φανοτείς, 407. 423.

Φανοτεύς, u. Phocidis, 407. 423.

Φαουεντία, u. Galliae cisalpinae, 217.

Φάρα, u. Achaiae, 388.

Φαρά, u. Messeniae, 388. cf. Φηραί.
— opp. Carthaginiensium, 831.

Φαοαί, vicus agri Tanagraei, 405.
 — opp. Thessaliae, 503. cf. Φηοαί.

Φαράται, in Messenia, 388.

Φαρβητίτης νομός, pagus Aegypti, 802.

Φαρείς s. Φαριείς (Φαραιείς?), in Achaia, 386. 387, 388.

Φάρζιοις, i. q. Παρύσατις, 785. Φαρία νήσος, insula Aegypti, i. q.

Φάρος, 30.

Φάρις, u. Laconices, 363.

Φαρκαδών, u. Thessaliae, 438.

Φαρμακοῦσσαι, insulae prope Salamina, 395.

Φαονάκης, rex Bosporanorum, 495. 498. 506. 545. 546. 547. 560. 577. 625.

Фартаніа, u. Ponti, 126, 320, 499, 547, 548, 549, 551, 555, 556, 677.

Φάρος, una ex insulis Liburnicis, 124. 315. — insula vicina Alexandriae, 30. 37. 57. 58. 140. 536. 791. 792. 794. 800. 802. — turris in hac insula, 140. 791. 792. 794.

Φαρούσιοι, populus Libyae, 131. 826. 828.

Φαρσαλία, ager Pharsaliorum, 430.

Φαρσάλιοι, 431. 433.

Φάρσαλος, υ. Thessaliae, vetus, Παλαιφάρσαλος, 431. 796. nova, ad Enipeum sita, 356. 431 — 434. 447.

Φαρύγαι, u. Locridis, 426. — u. Argolidis, ibid.

Φαρυγαία "Ηρα, 426. Φαρύγιον, prom. Phocidis, 324. Pagnlis, opp. Lyciae, 666. 667. 671.

Pagis, u. Colchidis, 497. 498. 500. - fl. Colchidis, 45. 52. 91. 92. 288. 298, 497. 498. 500. 529. Φατνιτικόν στόμα Νείλου, 801.

Φαυηνή (Φασιανή?), regio Armeniae, 528.

Pawitic, regio Armeniae, 528. Φαυστύλος, subulcus, 229.

Φεά et Φεαί, u. Pisatidis, 350. 351, cf. DEIC.

Φειά, u. Pisatidis, 342, 343, 348. - prom. Pisatidis, 342. 343. Φειδίας, statuarius, 353. 354. 372. 396.

Φείδιππος, Thessali filius, 444. 653. Φείδων, Argivus, 358. 376.

Φειδώνια μέτρα, 358. Φελλός, u. Lyciae, 666.

Φέλλων, fl. Triphyliae, 343.

Φενεός, opp. Arcadiae, 388. 389. Φεραί, u. Thessaliae, 403. 436. 439. 443. 503. 530.

Ферагов, 439.

Φερεκύδης, Syrius, Babyis filius, 18. 169. 456. 472. 487. 632. 633. 643. - Atheniensis, 487. Φερεντίνον, opp. Etruriae, 226. Φερέντινον, opp. Latii, 237.

Degarta, opp. Etruriae, 226. Φημονόη, prima Apollinis Delphici sacerdos, 419.

Proal et Proa, u. Messeniae, 359. 360. 361. 367. cf. Papa.

Dygala ('Hoala?), u. Arcadiae, 357.

Фустов, орр. Latii, 230. Φθειοοφάγοι, populus Caucasum accolens, 492. 487. 499.

Φθειρών όρος, apud Homerum, 635. Φθία, Thessaliae pars, 383. 431. 432. 434. 438.

Porot, incolae Phthiae, 432.

Φθιώται, 365. 383. 429. 433. 434. 495.

Φθιώτιδες Θηβαι, 431. 433.

Φθιωτικός Αλος, 433.

Φθιώτις, pars Thessaliae, 430. 432. 433. 437.

Downie Axails, 45. Diyalla, opp. Arcadiae, 348. Φιδήναι, opp. Latii, 226. 230. Φιλαδέλφεια, opp. Lydiae, 579.

Φιλαδελφία, opp. Iudaeae, 760. 763.

Φιλάδελφος, cf. Πτολεμαΐος. Φίλαι, insula et u. Aegypti superioris, 40, 803. 818. 820.

Dilairor Boyot, in Libya, 171.

Φιλαλήθης, pater Alexandri medici, 580.

Φιλέταιζος, frater Dorylai, 478. 557. – Tianus, Attalicorum regum stirps, 543. 623. - Attali filius, 624.

Φιλημων, Solensis, poeta comicus, 671.

Φιλητάς, Cous, poeta, 168. 364. 657.

Φίλιπποι, u. Macedoniae, 331, frg. 34. 41. 43. 674. 797.

Φίλιππος, Amyntae filius, 307. 320. 323. 326. 330, frg. 20. 21, 22. 23. 24. 331, frg. 33. 35. 374. 381 passim. - Persei pater, 287. 328, 361, 441, 563, -- Caricorum anctor, 662.

Φιλίππου νήσος, in sinu Arabico. 773.

Φιλιππούπολις, u. Macedoniae, 331, frg. 36.

Φιλιστείδης, tyrannus Euboeae, 445. Φιλογένης, Atheniensis, Phocaeae conditor, 633.

Φιλόδημος, Gadarensis, Epicureus,

Φιλοκτήτης, 254. 272. 432. 436.

Dilounka, Process soror, 423. Φιλομήλιον, opp. Phrygiae, 577. 663.

Φιλόνομος, prodit Laconicam Heraclidis, 364. 365.

Φιλοποίμην, dux Achaeorum, 385. Diloxogos, rerum scriptor, 328. 362. 392. 397. 404.

Φίλων, historicus, 77. - architectus 395.

Φίλωνος κώμη, vicus Aegypti, 805. Φιλώτας, Prienes conditor, 633. 636. — filius Parmenionis, 676. 724. Φιλωτέρα, u. Aegypti, 769. — so-

Φιλωτέρα, u. Aegypti, 769. — soro Ptolemaei secundi, 769.
Φιμβρίας, Valerii Flacci quaestor,

594.

Φινεύς, raptus ab Harpyiis, 302. Φινόπολις, opp. Thraciae, 319.

Φίομον Πικηνόν, opp. Piceni, 241. Φλαμινία όδος, in Italia, 217.

Φλάμινος, Γάιος, Consul, 217. 227. — Τίτος, propraetor Siciliae, 277.

Φλέγρα, antiquum nomen Pallenes, 330, frg. 25. 27.

Φλέγοα et Φλεγοαίον πεδίον, ager Cumanus, 243. 245. 281.

Φλεγύαι, populus Thessaliae, 330, frg. 14. 16. 442.

Dieyvas, frater Ixionis, 442.

Φλιασία, ager Phliasiorum, 382.
Φλιγαδία, mons Norici, 207.

Φλιούς, u. Argolidis, 377. 382.

Φοιβία, i. q. Rhegium, 258. Φοίνικες, 756—760, 2. 3. 40. 42. 48. 129. 149. 150. 157. 168

passim. Φοινίκη, 756—760. 6. 38. 40. 43. 58. 125. 134. 532. 668. 669 passim. — u. Epiri, 324.

Φοινικίδες πόλεις, 754. Φοινικικόν ψεύσμα, 170.

Φοινίκιος, mons Bocotiae, 410. Φοινικές, u. Bocotiae, i. q. Μεδεών, 410.

Φοινιχούς, mons Lyciae, 666. — u. et portus Marmaricae, 799. Φοινιχούσσα, Liparaeorum insula, 276.

Dolve\$, rex Dolopum, 431, 434. 438. 439. — mons Cariae, 651. 652. — castellum Cariae, 652. — opp. Cretae, 475. — fl. Phthiotidis, 428.

Φολέγανδρος, una Cycladum, 484. 486.

Φολόη, mons Arcadiae, 336. 338. 357. 388. 587.

Popular, opp. Latii, 233,

Φόρον Ἰούλιον, opp. Galliae, 184. 185. — Κορνήλιον, opp. Galliae cisalpinae, 216. — Φλαμίνιον, opp. Umbriae, 227. —

Σεμποώνιον, opp. Umbriae, ibid. Φόρουλοι, opp. Sabinorum, 228.

Φορωνεύς, 471.

Dogwele, carmen, 472. Φουκίνα λίμνη, in Latio, 240.

Φουνδανός οἶνος, 234. Φοῦνδοι, opp. Latii, 233.

Φραάτης, nomen regum Parthorum, 288. 702. 748. 749.

Φρανικάτης, dux Parthorum, 751. Φρέατα, cf. Έπτὰ φρέατα.

Φοεγέλλαι, opp. Latii, 233. 237. 238.

Φοεγήνα, opp. Etruriae, 225. 226. Φοεντανοί, populus Italiae, 241. 242. 251. 283. 285.

Φοίκιον, mons Locridis, 582. 621. Φοικωνίς, ή Κύμη, 582. – ή Αά-

οισα, 621. Φοίξα, opp. Triphyliae, 343. Φοίξειον, templum Phrixi, 45. Φοίξος, 45. 46. 498. 499. 544.

Φρουσίνων, u. Latii, 237. Φρύγες, 568 – 572. 61. 295. 330, frg. 25. 331, frg. 38. 466 passim. Φρυγία ἡ μεγάλη, 49. 58. 130. 187. 271. 321. 473. 533. 539. 557. 564. 566–568. 571. 576. 577. 580. 628 – 630. 663. 675. 680. 766. — ἡ μικρά, 563. 571, quae et ἡ ἐφ² Ελλησπόντφ, 129. 543. 566. 571. vel Έλλησπον-

τιαχή, 563. vel Επίπτητος, 130. 534. 543. 563. 564. 566. 567. 571. 576. 625. — παρώρειος, vicina Pisidiae, 569. 576. 577. 663. Φρύγια (τὰ), res Phrygiae, 466.

Φρυγία θεὸς μεγάλη, Rhea, 469.

— τερά, 469. 470. 471. — αὐλυί, 471. — πεδίον, 629.
Φρύγιος, fl. Lydiae et Ioniae, 676.
Φρύγια, populus Indiae, 516.
Φρύγιας, poeta tracicus, 635.

Φρίνιχος, poeta tragicus, 635. Φρίνων, victor Olympicus, 599. 600.

Фикойс, prom. Cyrenaicae, 363.837.
— opp. Cyrenaicae, 837.

Dulann, u. Phthiotidis, 433. 435. - Εομοπολιτική, in Aegypto, 813. — Θηβαϊκή, ibid. Φύλαρχου, principes Arabum, 130. 748. 753, 839. Duleus, Augeac filius, 459. Φυλή, pagus Atticae, 396. 404. Φύλλος, u. Thessaliae, 435. Dugar, terrae hiatus in Catacecaumene, 628. Фибиос, u. Cariae, 652, 659. 663. 667. Φύσκων, cf. Πτολεμαΐος. Φώκαια, u. Ioniae, 252. 582. 601. 621. 626. 632. 633. 647. 663. Duxaisis vel Duxasis, 621. 179. 252. Φωκαϊκαί πόλεις, 156. Φωχείς, incolae Phocidis, 416 -425. 188. 263. 332. 336. 402. 405. 407. 420. 423. Φωκικά ὄρη, 407. 418. - δαφνούς, 60. - πόλεμος, 420. Φωκίς, 416-425, 321, 334, 379. 390, 401, 409, 424, 425, 589. Φωκών νησοι, in sinu Arabico, 773. Φώρων λιμήν, portus Atticae, 395.

X,

Χααρηνή, regio Arianae, 725.

Χαβοίου χάραξ, vicus Aegypti, 760.

— κώμη, in Delta Aegypti, 803.

Χαζηνή, regio Assyriae, 736.

Xάα, u. Triphyliae, 348.

Xaalla, u. Arabiae, 782.

Χάβακα, u. Ponti, 548. Χάβον, u. Chersonesi Tauricae, 312.

† Χαιανοῖται (Χαμαιεῦναι s. Χαμαιεοῖται?), populus Caucasi, 506.
Χαιρόμων, Alexandrinus, 806.
Χαιρώνεια, u. Bocotiae, 407. 413. 414.
Χαιρωνεῖς, 424.
Χαλάστρα, u. Macedoniae, 330, frg. 20. 21. 23. 24.
Χαλάσιο, sapientes Babylonii, 23. 739. 762. 806. — pop. Babyloniae, 687. 739. 765.—767. — pop. Ponti, 548. 549. 551. 555.

Χαλκηδονική ακτή, 320. 563. Χαλκηδόνιοι, 319. 320. 543, 546. 548. 563. - τὸ ἱερὸν τὸ Χαλzηδονίων, 319. 543. 563. Xalundar, u. Bithyniae, 320. 541. 543, 563, 566, 609, Χαλκήτορες et Χαλκήτωρ, u. Cariae, 636. 658. Xalala vel Xalals, mons Actoliae, 451, 459, 460, Xalxla, una Sporadum, 488. 655. Xahrideis, in Euboca, 243. 246. 247, 257, 260, 447, 449, 472, — in Ionia, 644. — об длі Θράκης, 329, frg. 11. Χαλκιδική, regio Syriae, 753. Χαλκιδική γη, 575. Χαλκιδικοί, 331, frg. 35. Χαλειδικός πορθμός, Euripus, 36. 55. 400. 403. 447. Xalzic, u. Eubocae, 403. 445-448. 451. 465. - u. Aetoliae, 427. 447. 451. 460. - u. Triphyliae, 343. 350. 351. - u. Syriae, 753. 755. - fl. Triphyliae, 343. 351. - mons Actoliae, cf. Xalula. Χάλυβες, populus Ponti, 528, 549 -551, 678. Χαλύβη, u. Ponti, 549. 551. Χαλυβώνιος οίνος, 735. Χαλωνίτις, regio Assyriae, 529. 736. Χαμανηνή, praefectora Cappadociae, 534. 540. Xavns, fl. Albaniae, 500. Χάονες, gens Epirotica, 323. 324. Χαράδρα, u. Messeniae, 360. Xagadgovs, castellum Ciliciae, 669. Χάραξ, opp. Corsicae, 224. — locus ad Syrtim maiorem situs, 836. Χαβοίου, cf. Χαβοίας. — Πατροκλου, cf. Πατροκλος. -Μελεάγοου, cf. Μελέαγους. -Σεσώστριος, 769. 790. Xagasoc, frater Sapphus, 808. Xaons, Lindius, 652. Xagns, fl. Colchidis, 499. Xagllaos, rex Spartae, 482.

Χαριμόρτου βωμός, in ora Aethio-

Χάριτες, 41. 414.

pica, 774.

Χαρμίδης, pater Phidiae, 353. Χαρμόθας, u. et portus Arabiae,

Χαρμόλεως, Massiliensis, 165. Χάρνβδις, in freto Sicolo, 5. 20. 21. 23. 25. 26. 43. 268. — terrae hiatus in Syria, 275.

Χαοων, Lampsacenus, 583. 589.

Χαρώνδας, legum lator, 539. Χαρώνιον, 579. 636. 649. cf. Πλου-

Χατραμωτίται, populus Arabiae felicis, 768.

Xατραμωτίτις, ibid.

Xarros, populus Germaniae, 291.

Χαττουάριοι, pop. Germaniae, 291. 292.

Χαυβοι, pop. Germaniae, 291. Χαυλοταΐοι, pop. Arabiae, 767.

Χειμέριον, prom. Epiri, 324. Χειροκράτης (lgd. Δεινοκράτης), architectus, 641.

Χελιδόνιαι νησοι, prope oram Pamphyliae, 520. 651. 663. 666.

677. 682. Χελωνάτας, prom. Elidis, 335. 338. 342, 343, 348, 456, (836.)

Χελωνοφάγοι, 773.

Χελωνών νησος, ins. Aethiopiae, 773.

Χερρονησίται, incolae Chersonesi Tauricae, 308 - 312.

Χερρόνησος, u. Chersonesi Tauricae, 308. 309. 312. 542. i. q. Apamea in Syria, 752. portus Lycti in insula Creta, 479. 838. - castellum Aegypti, 799. - prom. et portus Cyrenaicae, 338. - opp. Hispaniae, 159.

Χεορόνησος ή Θρακία, ad Hellespontum, 92, 108, 124, 129, 331, frg. 52, 53, 54, 459, 589. 591. 595. - Ταυρική vel Σκυθική, ad Maeotin paludem, 308 -312. 545; μεγάλη, 307; μιzea, 308.

Χερσικράτης, Heraclides, Corcyrae conditor, 269.

Χερσίφρων, architectus, 640. Χηφούσκοι, pop. Germaniae, 291.

292.

Χιλιόκωμον, ager Amasenorum,

Χίμαιρα, monstrum, 665. - vallis Lyciae, 665. 666.

Xios, 621. 645.

Xloc, insula, 124. 482. 488. 589. 619. 632. 633. 645. — u. insulae, 601. 645.

Χίος οίνος, 637. 657. - κέραμος, 317.

Xλωρίς, mater Nestoris, 347.

Χοάσπης, fl. Indiae, 697. — fl. Persidis, 47. 728. 729.

Xourizldes, in ora Sinopensium, 545.

Xoiglios, poeta, 303. 672.

Χορδίραζα, u. Mygdonum in Mesopotamia, 747.

Χορζηνή, regio Armeniae, 528. Χούσα, u. Troadis, vetus, 605. 611-613. — nova, 604. 612.

613. 662. Χουσαοφεύς Ζεύς, 660.

Χουσαορέων s. Χουσαορικόν σύστημα, in Caria, 660.

Χουσηίς, 585. 611 - 613.

Χουσιππος, Solensis, stoicus, 301. 610. 671.

Χουσόπολις, vicus Bithyniae, 563. Χουσορρόας, fl. Syriae, 755. Xurgior, locus Clazomenis vicinus,

645 Xwves, incolae Lucaniae, 253 -

255. 264.

Χώνη, u. Lucaniae, 254. 255. Xwvla, 654.

Χωρασμιοι, pop. Sacarum vel Massagetarum, 513.

Ψ.

Ψαμμίτιχος, rex Aegypti, 61. 118. 119. 770. 786. 801. 802. 804.

Ψάφις, vicus Oropiorum, 339. Ψεβώ, lacus Aethiopiae, 822. Ψέλχις, u. Aethiopiae, 820. Ψευδοπενιάς αχρα, in Syrti ma-

iori, 836. Ψευδοφίλιππος, 331, frg. 48. 624. William, fl. Bithyniae, 543.

Ψυγμοῦ λιμήν, portus orac Acthiopicae, 774. Ψύλλοι, populus Libyae, 131. 588.

814. 838.

Ψύρα, insula prope Chium, 645. Ψυτταλία, insula prope Salamina, THE REAL PROPERTY.

12.

Druyng, ultimus Achaeorum rex, Dyvyla, antiquum nomen Bocotiae, 407. Dyvior, mons fictus, 299. Dyuges, insula maris rubri, 766. 767. Libeiov, Athenis, 396. † Ωκάλαι, opp. Boeotiae, 410. Duearos, 21. 22. 31 -35 passim.

"Axelor, opp. Galliae cisalpinae, 179. 217.

'Ωλενίη πέτρη, mons Elidis, 341. 382. 387. — αἴξ, 387. "Ωλένος ('Ωλένη?), u. Achaiae, 384.

386 - 388. - u. Actoliae, 386. 451, 460.

Ωλίαρος, una Cycladum, 485. 'Ωμανός, deus Persarum, 512. 733.

II I'm deepool on more and 113, 770, 700, 101, 802, 975

the said of pages to the com-

2505, fl. Bactrianae, 73. 507. 509. 510, 513, 514, 516, 517, 518, 3Ωπις, u. Assyriae, 80, 529, 739, 740. Ωοείθυια, rapta a Borea, 295. Ωρείται, Orei incolae, 445. Ωρεός, u. Eubocae, 60. 445. 446. Dontarla, 139. 141. 156. 162. Ωρητανοί, populus Hispaniae, 139. 152. 156. 162. 163.

'Ωρία, u. Hispaniae, 152. - pagus Eubocae, 445.

Ωρικόν, opp. Illyriae, 316. 'Ωοιται, pop. Gedrosiae, 720. 723. Notwe, natus Hyriae, 404. - educatus Orei, 446. - sidus, 4. Ωρωπία, ager Oropiorum, 391.

Ωρώπιοι, 399. Ωρωπός, u. Bocotiae, 65. 66. 391. 399, 400, 403, 404.

"Дотка, и. Latii, 145. 219. 222. 225. 226. 229. 231. 232. 234. 'Ωστίμιοι (al. 'Ωστιαΐοι, 'Ωστιδά-

urioi, Timoi), pop. Galliae, 63. 64. 195.

Aros, Cyllenius, 456. Myos, fl. Bactrianae et Hyrcaniae, 509 - 511. 515. 518. † Ωψικέλλα (Ωκέλλα?), opp. Can-

formores to the same of the sa

- NO THE PROPERTY OF THE - War County

tabriae, 157.

Adde:

Γεωργοί, Scytharum pars, 311. Έλη, i. q. Έλέα, 252.

Corrigenda.

Atlas von Hellas ...

Vol. I. *)

	10.0						VOI. 1.
Pag	. 27	v.	10	scr	. τύ	που	
4	70	27	11	ab	inf.	ser.	ξπιχαιραγάθους
-	241	-	16	-	-	-	ίπποτρόφιον
-	254	-	12	M	7-1	10	τας εν Ίνδοις άλας
-	261	-	11	-	-	-	πως pro πρός
-	301	-	12	-	-	-	τετραχοσίων
-	323	-	6	sci	. ma	ρελε	ίψαμέν τι
	377						
-	380	-	3	-	τη	LÓĐE	v (sic et 381, 6)
-	398	-	12	ab	inf.	scr.	. επί Λασίωνα pro επιθαλαστίωνα
-	512	-	15	-	-	-	ξπισημόταται
-	537	-	16	sci	r. åg	ιπρε	πές
-	555	-	11	-	Su	το το	ομορον.

mil							Vol. II.	
Pag	. 28	v.	ult.	Su	σμύι	1019	δισχίλιοι	
100	31	-	2	ab	inf.	SCT.	Παταληνήν	
+	74	-	7	-	-	dele	[åv]	
14.	111	4	4	4	-	dele	asteriscos	
10	163	-	4	2	-	scr.	Κιβυραται et sic paulo post	
-	166	4	6	-	-	-	Equ Deas	
. +							Κλαζομενάς	
-							Ήράκλειαν	
							ής pro δμώνυμος, simul verba	ώς - αηδών
				-			is sunt includenda	The state of
_	255	-	12	ab	inf.	dele	e punctum post fragrov	
							άλλη (καὶ γὰρ †τριακοσάχοα)	έγουσι)
							'Αταργάτιν	1
							Τισιαούς	
1	10.1-	9.1	110					

^{&#}x27;) v. ult. pag. voluminis I.

In demselben Verlage ist soeben erschienen und durch alle Buchhandlungen zu erhalten:

Topographisch - historischer

Atlas von Hellas

und den

Hellenischen Colonien.

In 24 sorgfältig illuminirten Blättern in groß Folio.

Unter

Mitwirkung des Professors Carl Ritter

bearbeitet von

Dr. H. Kiepert.

Zweite berichtigte Ausgabe.

In farbigem Umschlag geheftet. Preis 7½ ThIr. (Einzeln kostet jedes Blatt 12½ Sgr.)

In einer Beurtheilung dieses Werkes in der "Zeitschrift für Gym-

nasialwesen etc.", heist es:

"Was die Aufgabe, welche der Verfasser sich stellte, betrifft, so wollte er unter gewissenhafter Benutzung des gesammten vorhandenen, namentlich in den letzten Jahrzehnten durch Forschungen jeglicher Art so außerordentlich angewachsenen Materials, die Entwickelung des Hellenischen Volks von der ältesten Zeit bis zur Epoche der Macedonischen Herrschaft in seiner ganzen räumlichen Ausdehnung durch graphische Darstellung zur Anschauung bringen. Ein solches Werk, oder auch etwas dem Aehnliches, war bis jetzt noch nicht vorhanden: wie förderlich es aber für eine lebendige und eindringende Beschäftigung mit der griechischen Geschichte sein müsse, leuchtet ein. Bei der Entwerfung sowohl, als der Ausführung des zur möglichst vollständigen Erreichung eines solchen Zieles zu Grunde gelegten Plans walteten von Seiten des Verfassers so wie des Verlegers keine andere Rücksichten als die in der Aufgabe selbst liegenden vor, und der regste wissenschaftliche Eifer, aus welchem der Gedanke des ganzen Unternehmens hervorging, ist der eigentliche Träger, die Seele desselben bis zu seiner Vollendung geblieben. So ist denn in der That ein Werk zu Stande gebracht, welches die Beachtung eines Jeden, der sich für diese Studien interessirt, in hohem Grade verdient.

Der Atlas enthält 24 Blätter von sehr stattlichem Format in folgender Vertheilung: die ersten 6 Blätter geben eine übersichtliche Darstellung des Hellenischen Gebietes nach den Hauptepochen seiner historischen Entwickelung, und zwar No. 1. den Versuch einer Uebersicht von Hellas in der Zeit nach der dorischen Wanderung, im 10. Jahrhundert vor Christo, nebst einer ähnlichen für das heroische Zeitalter, als Carton in kleinerm Maafsstabe; No. II und III. (ein Ganzes bildend) eine Uebersicht der Hellenischen Colonien gegen das Jahr 500 v. Chr., nebst einem Carton in kleinerem Maafsstabe, Italien und Sicilien zur Zeit der Gründung der ältesten Hellenischen Colonien darstellend; No. IV und V. (ein Ganzes bildend)

Hellas zu Anfang des peloponnesischen Krieges, nebst einem Carton, Troas und den Hellespont in größerm Maassstabe darstellend: No. VI. Hellas zur Zeit des Achäischen und Actolischen Bundes. Die Epochen sind mit richtigem Urtheile gewählt und die mit eben so großem practischen Geschicke als gewissenhafter Benutzung der Quellen und der darauf bezüglichen gelehrten Untersuchungen ausgeführten Blätter werden sich einem Jeden, der sie beim Studium der griechischen Geschichte zu Rathe zieht, als ein sehr wichtiges Hülfsmittel zur Gewinnung einer anschaulichen, lebendigen und sichern Kenntniss erweisen. Allerdings sind die auf die ältesten Zeiten bezüglichen Blätter mit Vorsicht zu gebrauchen, damit nicht, was auf denselben, der Natur graphischer Darstellung gemäß, als fest und sicher auftritt, überall für ausgemacht angesehen werde: was ganz gegen die Ansicht des Verfassers sein würde. Werden dagegen diese Blätter als das genommen, wofür sie gegeben werden, nämlich als Versuche auch für diese Zeiten des Schwankens der Verhältnisse, noch mehr aber der Traditionen die Hauptmomente für die Anschauung zu ordnen, so können sie nur nützlich sein. - Nach diesen gleichsam einleitenden Blättern folgt die specielle Darstellung der Hellenischen Landschaften mit Bezeichnung der vielfachen politischen Gebiete, wie sie nach der dorischen VVanderung sich gestalteten und in den historischen Zeiten des unabhängigen Griechenlandes mit ziemlicher Stetigkeit erscheinen, und zwar der Peloponnes in 4 Blättern (No. VII - X.), worunter eins in fast zu großer Specialität Arcadien nach seiner Eintheilung vor der Erbauung von Megalopolis darstellt; das mittlere Hellas in 4 Blättern (XI-XIV), von denen eins in mehreren Abtheilungen den Plan Athens und seiner nächsten Umgebungen, namentlich der Häfen enthält (überhaupt aber sind allen diesen Blättern vielfache Special-Pläne wichtiger Localitäten beigefügt); endlich das nördliche Hellas, Thessalien, Epirus und Macedonien auf 2 Blättern (XV und XVI), welche zusammen ein Ganzes bilden. Hierauf folgt die specielle Darstellung der Colonien, zunächst der Pontischen auf 2 zusammengehörenden Blättern (No. XVII und XVIII.), dann der Kleinasiatischen nebst Cyprus (XIX und XX.), die Cycladen und Creta (XXI.), Cyrenaïca (XXII.), Süd-Italien und Sicilien um die Zeit des peloponnesischen Krieges (XXIII.) und um die Mitte des vierten Jahrhunderts (XXIV.): diesem letzten Blatte, so wie mehreren der vorhergehenden, sind wiederum einige sehr interessante Special-Pläne wichtiger Puncte beigefügt. Alle diese Blätter sind in hinlänglich großem Maaßstabe gezeichnet, um dem vollständigsten Detail genügenden Raum zu gewähren, und es möchte sonach das VVerk hinsichtlich seiner äußern Anlage kaum irgend etwas zu wünschen übrig lassen. Bei der Bearbeitung jeder einzelnen Karte aber ist von dem Verfasser mit größter Sorgfalt und kritischer Genauigkeit alles vorhandene, ihm zugängliche Material (und gar manches sonst Unzugängliche verdankte er der regen Theilnahme, welche C. Ritter dem Unternehmen von Anfang an widmete) benutzt, worüber in dem gedrängten, aber sehr inhaltreichen Vorbericht Rechenschaft abgelegt ist. Allerdings ist dieses Material für die verschiedenen Gegenden sehr verschieden, für manche, z. B. den Peloponnes und Attika, sehr befriedigend, für andere, namentlich die nördlichen Theile, noch unsicher und lückenhaft, weshalb natürlich auch das Gegebene nicht von gleichem Werthe sein konnte. Manche seit Vollendung des Werkes gewonnene Vervollständigung durch neuere Forschungen im Lande selbst, so wie einige andere Berichtigungen sind in dem erwähnten Vorberichte bereits

angegeben. Indessen sind dieselben verhältnissmässig unbedeutend, und täusche ich mich nicht (was ich übrigens von Herzen wünsche), so möchte wohl die nächste Zeit nicht gerade sehr wesentliche Bereicherungen für die in Rede stehenden Gebiete bringen. Wie dem aber auch sei, immer liegt es in der Natur solcher Werke, dass sie nie den letzten Abschluss gewähren und es ist unbillig, ja zeugt von Unkenntnifs, einen solchen überhaupt zu verlangen. Ebenso wird sich Niemand wundern, wenn bei einer so ungeheuern Menge von Einzelheiten hie und da sich Manches findet, was nicht mit gleichem Erfolge als das Uebrige geprüft und abgewogen ist. Das thut dem Werthe des Ganzen keinen Abbruch und es lässt sich von dem gesammten Werke mit Recht sagen, was C. Ritter in dem demselben vorausgeschickten Vorworte von den zuerst bekannt gemachten 6 Blättern urtheilt, dass "der ganze Schatz der vorhandenen Daten und Beobachtungen von dem Bearbeiter der Kartenzeichnung mit selbständiger Kritik und größter Genauigkeit, wie mit solcher Umsicht und quellgemäßer Treue benutzt, discutirt und niedergelegt ist, daß wohl für jetzt wenig Wesentliches zu wünschen übrig bleiben möchte."

VVas die technische Ausführung betrifft, so ist sie klar, der Stich sehr sauber und rein. Es ist daher zum Schluss nur der von C. Ritter in dem bereits erwähnten Vorwort ausgesprochene VVunsch zu wiederholen, "daß alle Schulen, Gymnasien und generelle historische Untersuchungen sich, statt der bisherigen nur zu allgemein gewordenen geographischen Verzerrungen künftighin nur dieses ächten der Natur unstreitig genähertsten Abbildes des Landes der Hellenen bedienen mögen, bis dereinst noch vollendetere auch dieses ersetzen werden." Ein Atlas für Schüler ist es allerdings nicht; dazu ist er zu ausgedehnt und enthält zu viele Details, die den noch unselbständigen Geist des lernenden Knaben eher verwirren als fördern. Aber für den Lehrer ist er nicht allein ein treffliches, durch den darin wehenden Geist wahrer Wissenschaftlichkeit höchst anregendes Hülfsmittel gründlicher Studien, sondern er wird auch in seiner Hand vielfach zur Veranschaulichung und Belebung des im Unterricht Vorge-

tragenen dienen können."

G. Kramer.

extrangulary days allow many mainteen

Andrewson, resident and particular

Supplementheft zur ersten Ausgabe

von Kiepert's Atlas von Hellas

und den hellenischen Colonien.

Enthaltend neue Ausgaben der Blätter 4. 5. 15. 20. nebst Erläuterungen und Berichtigungen zu sämmtlichen Blättern der ersten Ausgabe des Atlas. In Umschlag geheftet 1 Thir.

and also perform an address of the first and another and Arriva, other for-

and the Landeste workedly manifolds, duringly, Growberg, with a way electrons except with him to Mindon on Volkerding the Working positions be all and other should ware. Pagelanger, by Linda solves a via makes themselves and the democracy their Yorkers in non-

DATE DUE					

STANFORD UNIVERSITY LIBRARIES
STANFORD, CALIFORNIA 94305

DATE DUE						

STANFORD UNIVERSITY LIBRARIES
STANFORD, CALIFORNIA 94305

